

فيودور دوستويفسكى

رومان

يادگار بيه كاشى

منتدى اقرأ الثقافى

www.iqra.ahlamontada.com

جهمه كهريم عارف كردويه به كوردى

يادگار يىه گانى خانەى مردوان

فيۇدۇر دۇستۇ يفسكى

له زنجیره بلاوکاراوه‌کانی
ناوه‌ندی غزله‌ننوس - بز چاپ و بلاوکردنه‌وه
زنجیره‌ی کتیب ۱۰۲

یادکارییه‌کانی خانه‌ی مردوان

نووسینی: فیؤدۆر دۆستۆیفسکی

حه‌مه‌ که‌ریم عارف
کردوویه به کوردی

- به‌رگ: باسم ره‌سام
- نه‌خشه‌سازی ناروه‌وه: ئاوات که‌ریم مسته‌فا
- رینووس و هه‌له‌چنی: غزله‌ننوس
- بابته: رۆمان
- چاپی یه‌که‌م: خانه‌ی وه‌رگێزان
- چاپی دووه‌م: غزله‌ننوس
- چاپخانه: تاران - په‌نجه‌ره
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- نرخ: ۱۲۰۰۰ دینار
- بلاوکار: ناره‌ندی شه‌زه‌ننوس - بز چاپ و بلاوکردنه‌وه

له به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی سه‌باردی (۱۵۷۵)ی سالی (۲۰۱۵)ی بن دراوه.

يادگار يیه کانی خانەي مردوان

فيۆدۆر دۆستۆيفسكى

هه مه كهريم عارف
كردويه به كوردى

چاپى دووهم

۲۰۱۵

پڙست

- ۹.....وتہ يہ ک
- ۲۱ سہرنجیکی پڙست
- ۲۳ پيشہ کی
- ۳۳ ۱- خانہ ی مردوان
- ۶۱ ۲- ھہستہ سہرہ تاییہ کان (۳-۱)
- ۹۳ ۳- ھہستہ سہرہ تاییہ کان (۳-۲)
- ۱۲۱ ۴- ھہستہ سہرہ تاییہ کان (۳-۳)
- ۱۵۱ ۵- مانگی یہ کہم (۲-۱)
- ۱۷۷ ۶- مانگی یہ کہم (۲-۲)
- ۲۰۳ ۷- ھاوړپښانی تازه
- ۲۲۵ ۸- لوقا
- ۲۳۷ ۹- ټه شعیا فومیچ - گہرماو
- ۲۶۷ ۱۰- جہڑنی سہری سال

- ۱۱- شانتونامه و نمایش ۲۹۷
- ۱۲- نهخوشخانه ۱-۳ ۳۳۳
- ۱۳- نهخوشخانه ۲-۳ ۳۵۷
- ۱۴- نهخوشخانه ۳-۳ ۳۸۳
- ۱۵- میزدهکھی ٹاکولکا ۴۱۵
- ۱۶- وهرزی هاوین ۴۳۷
- ۱۷- نازله مالیهکانی زیندان ۴۶۷
- ۱۸- سکالا ۴۸۹
- ۱۹- هاوریکانم ۵۲۱
- ۱۹- ههلاتن له زیندان ۵۴۷
- ۱۹- دهرچوون له زیندان ۵۷۳
- ۱۹- فهرهنگوک ۵۸۳

وتەپەك

۱۰

دۆستويفسكى يەكەم كەسە لە بواری سايكولوژىدا شتىكى
فېركردوم

نىتەشە

بەندە پىموايە باشتىرىن پىناسەي ھەر دەقتىك خودى دەقەكەيە. ھەر
كەستىك بىھويى بە جوانى لە دەقتىك بگات ھىچ چارىكى نىيە جگە لە
خویندەنەويە دەقەكە. بە كورتى و كوردى پىموايە دەق ھونەرى
نەئىنسىزى يان ھونەرى نەئىندوزىيە، ئەم دەقەي بەندە دەيخەمە
بەردەستى خوینەرانى ھىژا يەكىكە لە شاكارەكانى كەلەئەدىب و
نوسەرى سەدەي نۆزدەي رۇوسىيا، فېودور دۆستويفسكى (۱۸۲۱-
۱۸۸۱) كە ھەندىك لە پىسپۇپان و شارەزايان بە شاكارى ئەوي
دەزانن و ھەندىكى دى برايانى كارامازوف بە شاكار دەزانن،
بەھەر حال ئەگەر (يادگار يەكەنى خانەي مردوان) شاكارى
دۆستويفسكىش نەبىت، ئەوا لە بواری خویدا بى چەندوچون شاكارە.

دۆستویفسکی لهما بهرهمهیدا، تراجیدای ژیانی تیره‌ی به‌شهری به‌شیوه‌یه‌کی هینده قول و کاریگر به‌رجه‌سته کردووه که خوینته‌ران و په‌خنه‌گران، نووسه‌ریان به‌دانتیه‌کی تازه و به‌رهمه‌که‌یان به‌دۆزه‌خه‌که‌ی دانتی شوبهاندووه، به‌لام چ دۆزه‌خیک! دۆزه‌خی واقع، دۆزه‌خیک که پر به‌مانای دۆزه‌خ له‌واقیعه‌دا هه‌یه‌ نه‌ک ته‌نیا له‌خیالی نووسه‌ردا. ئەو واقیعه‌ تال و په‌نهانه‌ی که نووسه‌ر بۆ خوینته‌رانی که‌شفکردووه: جیهانی هه‌په‌مه‌ی زیندانیان، جیهانی بیگار و سوخره‌ی تاقتپروکین، په‌فتاری ناکۆک و هه‌فدژی زیندانیان، ئەو کارانه‌ی ده‌یانکه‌ن، خۆشی و ناخۆشییه‌کانیان، گه‌ش‌بینی و ره‌ش‌بینیه‌کانیان، ئەو نه‌خۆشخانه‌ قیزه‌ونه‌ی که تیایدا مالجه‌ ده‌کرین، ئەو سزا و ئەشکه‌نجه‌ به‌ده‌نیانه‌ی به‌سه‌ریاندا ده‌سه‌پیتیت... هه‌ر هه‌موو ئەمانه و زۆر شتی دیکه‌ش له‌لایه‌ن نووسه‌ریکی به‌هره‌دار و بلیمه‌تووه، که خۆی له‌و دۆزه‌خه‌دا ژیاوه و خۆی پاسته‌وخۆ جه‌رباندوویه‌تی، به‌جۆری به‌رجه‌سته‌ کراوه و هونه‌رمه‌ندانه و وه‌ستایانه هونه‌ریتره‌وه، که نه‌ک هه‌رکاری له‌خوینته‌ر کردووه، بگره‌له‌ ناخی ناخه‌وه هه‌ژاندوویه‌تی، ته‌نانه‌ت که‌سیکی وه‌کو ئەلکسانده‌ری دووه‌می ئیمپراتۆر! به‌ده‌م خویندنه‌وه‌ی ئەم کتیه‌وه هۆن‌هۆن گریاوه و پوندکی به‌سه‌ر لاپه‌ره‌کانیدا هه‌ل‌رشتووه.

٢

هه‌لبه‌ته دۆستویفسکی له‌یادگارییه‌کانی خانه‌ی مردواندا به‌شیک له‌ژیان و ئەزموونی خۆی له‌زیندانی سیبریادا ده‌گێرتیه‌تووه، به‌لام هه‌ندێ نموونه‌ی زۆر زیندووشی له‌هاوزیندانییه‌کانی وه‌رگرتووه و به‌شیوازیکی ورد و داهینه‌رانه‌ چاره‌نووسی خه‌مناکیان ده‌گێرتیه‌تووه و

تهبیعت و سروشتیان شهنوکه و دهکات و پەردە لەسەر زۆر نەینى و
پازى دەروونى مرۆف هەلەداتەو.

دۆستویفسكى لە زیندانی ئومسکدا دەست بە تۆمارکردنى سەرنج و
تیببىیهکانى خۆى دەکات و بە پەیف و وشەیان دەسپیزیت و
دەیانخاتە سەر کاغەز.. ئىدى ئەو یادگاریانەى کە تۆماریان دەکات بۆ
ماوہیەکی زۆر بە نەینى لە لای یەکتیک لە فەرمانبەرانى
نەخۆشخانەى زیندانە کە دادەنیت. پاشان لە شارى سیمبىالاتنسک
دەگەرپیتەو سەر یادگارییەکان و ئەنجام پاش گەرانەوہى بۆ مۆسکو
ئەوسا تەواوى دەکات. ئەم کتیبە کە سەرپرێژە لە بیرەوہرى یەکجار
ترسناک و ناخۆش، زادەى ئەزمونى شەخسى خۆیتى، ھەرچەندە
داویەتیە پال کابرایەک کە ناوى ناوہ ئالکساندەر گوریانچیکوف و بە
زمانى ئەوہوہ گێراویەتیەوہ، بەلام ئەمە گەمەییەکی ھونەرییە و
بەسەر خۆینەردا تیناپەریت.

کاتى دۆستویفسكى لە سالى (۱۸۴۶) دا یەکەمین بەرھەمى خۆى
(ھەژاران) ی بلاو کردەوہ، بیلینسکى گەورە رەخنەگرى ناسراوى ئەو
پروژگارە، زۆرى پەسەند کرد و مژدەى لەدایکبوونى ئەدیبتىکى رەسەن
و گەورەى بە ئەھلى قەلەم دا و پیتشبینى ئاییندەییەکی ئەدەبى
پرشنگدارى بۆ دۆستویفسكى کرد کە ھەر واş دەرچوو.

پاش بلاو بوونەوہى ھەژاران، دۆستویفسكى بە تۆمەتى چالاکیى
سیاسى نەینى و ژیرزەمینى، لە مانگی نیسانی (۱۸۴۹) دا دەستگیر
کراو لە زیندانیان پەستات و حوکمى ئیعدامیان بەسەردا دا. لە مانگی
دوانزەى ھەمان سالدا، لەگەل نۆکەسى دیکەدا، کە ئەوانیش بە
ھەمان تۆمەت گیرابوون و ھەمان سزای ئەویان بۆ برابووہوہ، برانە
مەیدانى ئیعدام و چاویان بەستەوہ و تەپلى دەستبەکاربوون لیدرا و
فەرمانى تیربارانکردنیان درا، بەلام مەبەست لەم نمایشە زیاتر

ترساندنی تاوانباره‌کان بوو نهک تیربارانکردنیاڼ. بۆیه حوکمی تیربارانه‌که نه‌نجام نه‌درا. پینان ږاگه‌یه‌نرا که تزار به میهر و دلؤفانی و مهرحه‌م‌تی خوی چاوپۆشیی له خه‌تاکانیاڼ کردووه، به‌کینکیانی به ته‌واوه‌تی به‌خشویه و حوکمی نه‌وانی تری سووک کردووه و کردوونی به زیندان له تاراوگه‌دا.

ئیدی شه‌وی ۱۸۴۹/۱۲/۲۵ کۆتوزنجیر له ده‌ست و لاقی نه‌م زیندانییه قهره‌به‌ختانه کرا و به‌ره و تاراوگه و گرتووخانه‌کانی سیبریا بران، دۆستویفسکی له زیندانیکی شاری ئومسکدا گیرسایه‌وه و چوار سالی خشتی له‌م زیندانه‌دا به‌سه‌ر برد، نه‌م چوار ساله کارینکی ده‌روونی و ږوخیی به‌جگار دژواری لیکرد، سیبریا و تاراوگه و گرتووخانه‌کانی سیبریا گالته نه‌بوون، له کۆنی کۆنه‌وه هه‌زاران ږۆله‌ی ږووس بوو بوون به خۆراکی نه‌و دۆزه‌خه ترسناکه و هر که‌سیک ږینی که‌وتبایه نه‌وینده‌ر، ئیدی که‌س به ته‌مای نه‌ده‌ما و بیسه‌روشوین له‌و گۆرستانی زیندووانه‌دا ون ده‌بوو. جا کاریکه‌ریی نه‌م تاراوگه و گۆرستانی زیندووانه، له سه‌رانسه‌ری ژیاڼ و به‌ره‌مه‌کانی دۆستویسکیدا مایه‌وه و خۆش نه‌بووه‌وه و نه‌بووه‌وه. نه‌وه‌تا به خوی، پاش نه‌وه‌ی له زیندان ئازاد ده‌بیت، به که‌سه‌ریکی زۆره‌وه ده‌لیت: "چه‌ندین سالم له ژیر چاودیری وهردیان و زیندانه‌واناندا، ده‌گه‌ل کۆمه‌لیکدا، له نیو‌حه‌شاماتیکدا به‌سه‌ر برد که به دریزایی نه‌م ماوه‌یه بۆ تاقه سه‌عاتیکیش ته‌نیا نه‌بووم، به عه‌زه‌تی ته‌نیا‌یه‌وه بووم، له کاتیکدا ته‌نیا‌یی به‌کینکه له پیدایستییه‌کانی ژیاڼی ئاسایی، له حوکمی خه‌و و خۆراک دایه، نه‌گه‌ر نه‌مه له به‌شه‌ر قه‌ده‌غه بکه‌ن، ئیدی به‌شه‌ر له ژیاڼی هاوبه‌شی زۆره‌کی خوی بیزار ده‌بیت و گومان له ږه‌گه‌زی به‌شه‌ر ده‌کات، من له ماوه‌ی نه‌م چوار ساله‌دا نه‌وه‌نده‌ی له‌م حاله‌ته بیزار و بیتاقه‌ت بووم له هیچ شتیکی

دی بیزار نه بووم، زورجار ریک دهکوت که تووشی هر که سیک
دهبووم خه تابار بوایه یان بیخته تا - رقم لینی دهبووه وه، به و چاوه
سه یرم دهکردن که دزن و ژیانم لیده دزن

بۆیه له سه رانسهری ئەم شاکاره دا، خەم و په ژاره و کولوکو فانیکی
کوشنده و دلته زین و خەم و که سه ری پیاویک که ناچار کراوه له
دنیا یه کی غه ریب و نامۆدا بژی، پیاویک که له هر مافیکی به شه ری
بیتشه کراوه، شه پۆل ده دات.

۳۰

ئەم پیاوه هه ستیار و توره یه، به و په ری تامه زرویی وه، به و په ری
کونجکاوییه وه، له م تاریکستانه ته نگ و ترسناکه دا به دووی سیمای
گه ش و گه شبیناندا، به دووی خۆشه ویستی و ته بابیدا ده گه ری ت،
فرمی سک بۆ ئازادی له ده ستچووی خۆی ده ری ژیت، نیگا تیژ و
پاکه کانی، ته ویلی داغمه دار و رووی گرژومۆنی زیندانیه کان
ده به زینیت و هزره لیل و گونگه کانیان، خه ونه دوورودریژ و بیتال و
بالداره کانیان ده خوینیته وه و به توانست و سه لیه یه کی داهینه رانه ی
بیوتیه وه ده یانخاته سه ر کاغه ز.

ئوهی که دۆستویفسکی له رووی ده روونیه وه ناره حه ت ده کرد،
ئوه بوو که زۆربه ی هاو زیندانیه کانی، به چاوی دوژمنه وه سه یریان
ده کرد و هه ستیکی دوژمنانه یان ده ره قی هه بوو، له بهر ئوهی گوایه
له وان نه بوو، به لکو سه ر به و چینه ده سه لاتدار و ده ستپۆ و
نه جیبزاده یه بوو که له شتیه ی مولکدار یان ئه فسهر یان گه وره
فه رمانه بردا جه ماوه ری په شو رووتی خه لکیان ده چه وسانده وه. بۆیه
له م کتیه وه به ئاشکرا ئه وه مان بۆ به دیار ده که وئ که دۆستویفسکی
له زینداندا فره غه ریب و نامۆ بووه، هه سته به گوشه گیرییه کی

بەرۆکیان دەگریت، بۆیە کۆمەلگە زۆر لە سەرھەقە کە ئەوانە بە قەرەبەخت و نەگەت ناو دەبات و بە غەریزە بەزەیی پێناندا دیتەووە و کەم و زۆر ھاوسۆزییان دەگەل دەکات.

دۆستویفسکی ھەستی بەووە کردوووە کە مرۆف لە تەنگانەدا زیاتر پروو دەکاتە خوا و خواپەرستی و پتویستیەکی پۆحی و دەروونی گەورە بە ھێزە غەیبانییەکان پەیدا دەکات. ئەم بۆچوون و ئەنجامگیرییە لە زۆربەیی قارەمانانی یادگارییەکانی خانەیی مردواندا رەنگیداووتەووە و دەبینین زۆربەیی زیندانییەکان خەلکی بەدین و خواناس بوون، خەریکی نوێژ و نزا بوون و چاویان لە پەرحمەت و میھری خودا بوووە و لەبەری پاراوانەتەووە. ئەوەتا دۆستویفسکی لەو پروانگەییەووە و بە مەبەستی دووپاتکردنەووی بۆچوون و ئەنجامگیرییەکی خۆی دەلێت: "لە ھەموو شوێنێک خەلکی خراب ھەن، چەم بن چەقەل نابیت، کێ دەزانیت لەوێ ئەم زیندانییانەیی کە لەم گۆرستانی زیندوانەدا دەژین، ھەرگیز لەوانەیی لە دەریی چواردیواری زینداندا دەژین، خراپتر نەبن! دۆستویفسکی وەکو پێشتریش ئاماژەمان کردی لە سەرتاوە ھاوژیندانییەکانی خۆی بە دێندە دەزانی، تەنیا دیووە خراپ و شەپانییەکانی دەبینین، تروسکەیی مرۆفدۆستی و مرۆفپەرورەیی تیادا بەدی نەدەکردن، بەلام بەرەبەرە بەرچاوی پروو بوووەووە و دیووە باشەکەشی دەبینین و ھەندێ جار ھاوخەمی و ھاوسۆزی و قیان و میھر و دلۆقانییەکی ئەوئەندە مرۆیانەیی لێ دەبینین و دەبیست کە باوھەری بە چاوە بە گۆیی خۆی نەدەکرد! بۆیە دەبینین دۆستویفسکی لە پۆژانی بەر لە ئازادبوونی، پاش ئەوێ کۆمەلێک دۆست و ھاوڕێیی باش لەنیو زیندانییەکاندا پەیدا دەکات و باشتریان دەناسیت، داخ بۆ ئەووە دەخوات کە گەلێک لە توانا و بەھرە دەگمەنەکانی ھەزاران پۆلەیی بەھرەمەندی گەلانی

پرووسيا لەو گۆرپستانى زىندووانەدا پوكاوانەو و بە ناھەق بەفەرۆ
 چوون، بەھەرھال دۆزى خەتا و گوناح و تاوان و سزا، پانتايىھەكى
 يەجگار زۆرى لە كارە ئەدەبى و قەلەمىيەكانى دۆستويفسكىدا
 گرتووەتەو كە خۆى لە ھەر نووسەرىكى دىكە پتر دەرد و ئازارى
 ئەو دۆزانەى چەشتوو و لە نزىكەو جەرباندووئەتى. زۆرجارىش
 مەمنوونى شانس و نىوچەوانى خۆئەتى كە تووشى ئەو ئەزموونە
 بوو و ددان بەوھدا دەنیت كە زۆر قەرزاربارى ئەو چوار سالەيە كە
 لە زىنداندا بەسەرى بردوو. تەنانەت ھزر و بىر و نەفسىت و رۆح
 و باوھر و ئىمانى بە ھۆى ئەو ئەزموونەو گۆراو و قالبووتەو و
 سىقال بووتەتەو. بە ھۆى زىندانەو ئىمانى بە خوا و بە گەلى
 پرووسيا دەمەزەرد و تازە بووتەو. بە خۆى لەو بارەيەو دەلنیت:
 "مروڤ، لە بىگارەزىنداندا، بەدەم ھەسرەت و مەحرورومىتەو، سىس
 ھەلدەگەپنیت، وەكو چۆن گىاى سىسەو بوو بە باران دەبوژنیتەو و
 دەژنیتەو و پاراو دەبىت، بەو ئاوايە بە ئىمان و باوھر پاراو دەبىت و
 دەگەشیتەو. ئەنجام دەگاتە ئىمان، چونكە ئىمان لە كاتى تەنگانە و
 بىدەسەلاتىيدا پروونتر دەردەكەوئەت. ھەر لە درىژەى ئەو قسەيەدا
 دەلنیت: "رەنگە يەزدانى بەرزوبالا، بۆيە بۆ ئەوتى ناردبم تا جەوھەرى
 شتەكان فېرېم و پاشان بۆ خەلكى ترى بگوازمەو، ئىدى دەرد و
 عەزاب بە تەواوتى ئىمان و باوھرى پاكژ كەردەو و لە ھەموو
 خلتەيەكى پاككەردەو. خەمى ھەرە گەورەى بوو بە مروڤدوستى و
 قەناعەتى تەواوى بەو ھىتا بوو كە ئەوانەى بە ھۆى ھەلەو لە قورپى
 كلۆلى و كويزەوھەرى چەقبوون، زياتر لە خەلكى ئاسايى شايستەى
 ھاوسۆزى و ھاوخەمى و خوشەوئەستىين. بۆيە دەبىنين گىانى
 مەسىحىيەت لە سەرانسەرى ئەم كىتەبەدا شەپۆل دەدات. ھەر ئەمەش
 واى لە تۆلستوى كەردوو زۆر بە گەرمى پىشوازى لەم شاكارە بكات

و له سالی (۱۸۸۰) دا له نامه کېدا بؤ سترخوف بلیت: 'له م پوژانه دا ههستم به دلته نگیبکی زور دهکرد، دهستم دایه کتیبی یادگار ییبه کانی خانهی مردوان و بؤ جاری دووهم خویندمه وه، زور شتیم بیر چووبووه وه، که دووباره خویندمه وه گه ییمه ئه و قه ناعه ته ی که له ئه ده بی تازه دا هېچ کتیبیک له م کتیبه بالاتر نییه، ته نانه ت کتیبه کانی پوشکینش! جوانیبه که ی له تون و شتوازه که پدا نییه، به لکو له و بؤ چونانه دایه که له خوئی گرتووه؛ تا بلیی راستگوانه و مه سیحیانه یه، کتیبی فیزکردنی ئایینه. که دوستویفسکیت بینی ریز و خوشه ویستی منی پیبگه یه نه.'

'ه'

دوستویفسکی، دهر وونناس و کومه لناس و ئه دیب و نووسه ریکی مه زن بوو. بؤیه هه موو ئه و لایه نانه له قاره مانانی چیروک و پومانه کانیدا زور هونه ریا نه پیشاندراون بؤ نمونه هه ندی له قاره مانانی ئه م کتیبه که بریتین له: ئالکساندر پتروفیچ، ئاکیم ئاکیمیچ، سروتکین، گازین، سوشیلوف، عه لی، فومیچ باکلوشین، میخائیلوف، نورا، سمیکالوف، شیشکوف، لؤلیکوف، کولیر... تاد. هه ر یه که یان ته بیعه تی تایبه تی خو یان هه یه و له هه ر پوویه کی دهر وونی و کومه لایه تیه وه له یه کتر جیاوازن و مامه له ی هونه ریی جیاوازیان له که لدا کراوه و که سایه تی جیاوازیی خو یان هه یه و ناشیت که سیان له جیاتی که سیان دابنریت.

کتیبی یادگار ییبه کانی خانهی مردوان له سالانی (۱۸۶۰-۱۸۶۱) دا له هه ردو و گوڤاری (العالم الروسي و الزمان) دا به زنجیره بلاو کراوه ته وه. هه لبه ته له گه ل بلاو بوونه وه پدا سه رکه وتنیکی گه وره ی به ده سته ئنا و پیتشوازییبه کی گه رمی لیکرا، به تایبه تی که له

سهردهمیکي بړيک له باردا بلاوبووه وه و داموده زگای سانسور ئو
سه ختگيريبه ی جارانی نه مابوو. کتیبی وها بلاو ده بوونه وه که
مه حال بوو چند سالیک پیش ئو وه پښه ی بلاو کرده وه یان پښدریت.
هه لبه ته ئم کتیبه زیده باری بایه خه ئه ده بی و پوښنیریبه که ی
کاریگه ریبه کی سیاسیی گه وره شی هه بوو، ئو وه بوو پاش
بلاوبوونه وه ی، جه نه رال میر نیکولا ئورلوف له حوزه یرانی سالی
۱۸۶۲ دا نامه په کی بو تزار نووسی و تکای لیکرده ئو سزای
ئه شکه نجه به ده نیسه ی که دوستویفسکی له کتیبه که ی خویدا زور
به وردی و به وپه پری ئه مانه ت و راستگویی وه باسی کرد بوو، له سهر
زیندانیانی پووسیا لا ببری ت و به یه کجاره کی هه لپوه شینریته وه.
ئیدی به له ز لیژنه یه ک بو ئو مه به سته پښکهنرا، هه ندیک ده یانگوت با
بمینی ت و هه ندیک ی دی ده یانگوت لا ببری ت، ئو وه بوو له
۱۸۶۲/۴/۱۷ دا یاسایه ک ده رکرا و ئم سزا به سام و ترسناکه به
یه کجاره کی هه لپوه شینرایه وه.

جا خوینه ری هیژا، ئم وته یه هرچییه ک و هرچونیک بیت،
ئه لته رناتیفی ده که نیه، ناتوانیت هه مان سوود و له زه تی
خویندنه وه ی راسته و خوی ده که ت بدایت، بویه له وه پتر له سهری
ناروم و له له زه تی خویندنه وه ی ده قی ئم شاکاره زیندووه
مه حرومت ناکه م و ده ق خوی پیناسه ی خویه تی، فه رمون ئیوه و
ده قی (یادگاریه کانی خانه ی مردوان).

حه مه که ریم عارف

تېيىنى: بۇ زانىارى زياتر پروانه :

هه ژاران، رۇمان، دوستويفسكى، پيشهكى و پاچقهى همه كه ريم
عارف/ چاپى دووه م/ ۲۰۱۲.

ميژووى ئه ده بياتى رووسى، سه عيدي نه فيسى/ و: همه كه ريم
عارف، چاپى يه كه م/ ۲۰۱۰.

الاعمال الادبيه الكامله (۵) ذكريات من منزل الاموات/ دوستويفسكى/
ترجمه: الدكتور سامى الدرولى.

خاطرات مردگان/ فدور داستاويوسكى/ ترجمه: محمد جعفر محجوب
چاپ دوم/ ۱۳۴۱.

سەرئىچىكى پېئويست:

خوينەرى بەركەتى، سەرچاۋەى سەرەكىي ئەم دەقە كوردىيەى
كە لە خزمەتى ئىۋەى ھىژا داىە، عەرەبىيە، بەلام لە پال عەرەبىيەكەدا
بەرادەپەك سوودم لە دەقىكى فارسىش ۋەرگرتوۋە كە ھەندئ جار
دەستەۋاژە ۋ پستە ۋ پەرەگرافم راستەوخۇ لىۋەى پاچقە كردوۋە.
جا ئەگەر ئەمە بووبىتە ھۆى ئەۋەى ھەندئ دەستەۋاژە ۋ پستە ۋ
پەرەگرافى دەقە كوردىيەكە، لە پۋالەت ۋ شىۋەدا بە تەۋاۋەتى دەگەل
دەقە عەرەبىيەكەدا تىكنەكەنەۋە، ئەۋا بە دلىنابىيەۋە لە نىۋەپۆكدا ھەر
پەكن ۋ دەقە كوردىيەكەش ئەگەر لە ھەردوۋ دەقە عەرەبىى ۋ
فارسىيەكە باشتر ۋ ئەمىنتر نەبئ، ھىچى لەۋان كەمتر نىيە ۋ بىتەرس
روۋى مەجلىسى دەقانى ھەپە.

بېشه‌کی

پیاو، له ناوچه‌رگه‌ی دهشت یان چیا یان چپه‌دارستان و بېشه چوغورده‌کاني ناوچه و ده‌قهره دووره‌ده‌سته‌کاني سيبيريادا، ناو به ناو تووشی هندی شاری بچووک و باژیرۆکان ده‌بیت که ژماره‌ی دانیش‌توانیان له هه‌زار یان دوو هه‌زار که‌سیک تینا‌په‌رئ. خانوبه‌ره‌کاني ئەم باژیرۆکانه هه‌ر هه‌مووی له داروته‌خته دروستکراون، تا بلتی ناشیرین و بچووکن، دوو کلیسایان تیندایه، یه‌کیکیان له ناوه‌ندی شار دایه و دووه‌میان له ده‌ریی شاردا، له گۆرستانه‌که دایه، ئەگه‌ر بمانه‌وئ به کورتی وه‌سفی ئەم شارانه بکه‌ین ده‌بئ بلتین زیاتر له گوندی ده‌وروبه‌ری مؤسکو ده‌چن تا له شاری راسته‌قینه. به شیوه‌یه‌کی گشتی ژماره‌یه‌کی زۆری پۆلیس و باجه‌وان و فه‌رمانبه‌ری بچووکیان تیندایه. ئەگه‌رچی که‌شوه‌ه‌وای سيبيريا زۆر سارده، به‌لام شوینیکی یه‌جگار باش و له‌بار و پر سووده بۆ مائهورانی ده‌وله‌تی. خه‌لکی ئەو شارانه، خه‌لکانی ساده و ساکار و محافه‌زه‌کارن و دوورن له هه‌ر هزر و هزرینیکی لیبرالی، پابه‌ندی دابونه‌ریتی دیرین و نه‌گۆر و پیرۆزی خویانن. ده‌شیت به فه‌رمانبه‌رانی سيبيريا بلتین نوینه‌ر یان نماینده‌ی چینی ئەرستۆکرات، ئەمانه هه‌ندیکیان سيبیریایی ئەسلن و هه‌ندیکیان لایده‌ن و له پرووسیاوه هاتوون. ئەم لایدانه له لایه‌که‌وه به ته‌ماحی مووچه‌ی گه‌وره و ده‌ستکه‌وتی چه‌ور و کریمی سه‌فه‌ر و له لایه‌کی تره‌وه به ئومیدی ژیان و ئایینده‌یه‌کی باشتر و ده‌وله‌مه‌ندتر هاتوون،

چاوپۆشییان له خۆشی و جوانی پایتهخت و شاره گهورهكان کردوو. جا ئهوانه ی دهتوانن ئهم گرفته ی ژیان چارهسهر بکهن. زۆربه ی ههره زۆریان له سیبیریادا ده میتنهوه و به یه کجاره کی تیایدا ئاکنجی ده بن، چونکه ده زانن ئه وه ده سته که وه ته زۆر زه به ند و به له زه ته ی له ئایینه دا به ده سته دینن، به زیاده وه قه ره بووی زیانه کانیان بۆ ده کاته وه. به لام ئه وانی دی که به خۆ ناوه ستن و ناتوانن به سه ر ئهم گرفته دا زال بن، زۆر زوو تاقه تیان ده چیت و بیزار ده بن و به داخوکه سه ره وه له خۆ ده پرسن: به چ ئه قلیکه وه پووم کردوو ته ئهم ده فهره دووره ده سته، چما لیره پۆن پڑاوه؟

ئه وانه به بی قه راری چاوه پوانن تا سه سالی خزمه ته که یان ته وای بیت، تا یه که سه ر داوای گواسته نه وه ی کاره که یان بۆ شوینیکی تری پروسیا بکه ن و بۆ زیدوزاگه ی خۆ بگه رپینه وه و به بیزاریه وه باسی سیبیریا بکه ن و گالته ی پنبکه ن. به لام ئه وانه هه له ن، چونکه سیبیریا بۆ نیشته جی بوون، نه ک ههر له پووی خزمه تگوزاری گشتیه وه به لکو له زۆر لایه نه وه، شوینیکی خووش و له به ر دلانه. که شه وه وایه کی جوانی هه یه، بازرگانی ده وله مند و غه ربیدوست و میوانپه ره رن، ده وله مند ی زۆرن، بیگانه ی ده وله مند ی زۆر تیدایه. کیژۆلانیان ده لئی گوله باخی تازه پشکووتوون و پاکره وشته و پاکره فتارن، ته یروتوور و نیچیران به ره للی ناو شه قامه کانه و خۆ به ملی نیچیراندا ده دن، پئی له نیچیرقان ده گرن، شامپانیا هینده زۆره، خه لکی له جیاتی ئاو ده ی خو نه وه، کافیار ئه وه ههر باسی مه که، جووتیار خه نی بوون و دانه ویله و ده غلودانیان هیند به پرشته، له هه ندی شویتان یه ک و پازده دینن. به کورتیه که ی سیبیریا خاکیکی به پیتو به ره که ته، به لام ده بی بزانی چون ده کاری ده به بیت و سوودی لیده بینی که ئه مه که میک زه حمه ته.

له یه کیک له م شاره چکۆله به رهونهق و خوشانه دا، که هرگیز یادی خه لکه میهره بانه کهیم بیر ناچیت، یه کیک له دوورخراوه کانم بق ئەم شاره به نیوی ئەلکساندەر پترۆفیچ گوریانچیکوف ناسی، ئەم پیاوه له دهوله مند و نهجیزاده و مولکداره کانی پروسیا بوو، چونکه ژنه کهی خۆی کوشتبوو، حوکمی ده سال زیندانیان دهگه ل کاری قورسی نمره دوودا (۱) بق بپییوووه. پاش تهواوکردنی ماوهی مه حکومییه ته کهی، ناردبوویان بق گوندیکی شاری ک (۲) که نشیمه ن و کۆلۆنی مه حکومه کان بوو، تا ژیان و ته مه نی خۆی له وینده ر به سهر به ریت. یانی به فه رمی له سهر ئەو کۆلۆنییه حیساب بوو، به لام له شاری ک دا ده ژیا و دهیتوانی له پتگی و تنه وهی ده رسی تاییه ت به مندالان، بژیوی خۆی پهیدا بکات. پیاو زورجار له سیبیریدا توشی ئەو دوورخراوانه ده بیته که خه ریکی ده رسکوته وهن و کاری مامۆستایه تی ده کهن و خه لکی رقیان لییان نییه، چونکه ده رسی زمانی فه ره نسێ ده لینه وه که بق ژیان زور پتویسته، خو ئەگه ر ئەو دوورخراوانه نه بوایهن، هیچ که سیک له خه لکی ئەم ده فه ره دووره ده ستانه ی سیبیریا، زمانی فه ره نسێ نه ده زانی.

من یه که م جار (ئه لکساندەر پترۆفیچ) م له مالی (ئیقان ئیفانو فیچ گوسدیکوف) ی فه رمانبه ردا بینی که پیره پیاویکی به ریز و به حورمه ت، به وبقار و میوانه روه ر بوو، ئەم پیاوه سی کیزی به هره داری هه بوون که ئومیدی ئایینه ده یکی جوانیان لیده کرا. ئەلکساندەر پترۆفیچ، هه فته ی چوار جار ان وانه ی زمانی فه ره نسێ پیده گوته وه، له هه نبه ر هه ر وانه ی که دا چوار کۆپیکی زیوی وه رده گرت. دیمه نی ئەم پیاوه سه رنجی راکیشام. کابرایه کی ره نگزه رد و زور لاواز بوو، هیتستا کهنج بوو، ته مه نی له سیوپینج سال زیاتر نه ده بوو، کورته بالا و

ئەندام وردىلە بوو، جلوبەرگى زۆر پاكخاوين بوو، چلكى ئوروپايى لە بەر دەكرد. ئەگەر قسەت دەگەلى كىردبا، بەوردى چاوى دەبىرپىيە چاوت و بەوپەرى نەزاكەتەوه گونى لىندەگىرتىت و تا لە قسەكەت نەبووتايەوه چاوى لىندەگواستىتەوه، لەوه دەچوو بىهوى بزائى تو چ دەلىت، يان گومانى ئەوهى هەبى كە بتەوى نەپتىيەكى لىندەربىنى و پەى بە ناخى بىرە تاييەتپىيەكانى بىهت. ئەگەر جواپىشى داباوه، زۆر بە كورتى و پرونى وەلامى دەدايەوه. هىندە بەوردى وشەكانى هەلەبژارد، گوڭگر خۆبەخۆ لە قسەكانى قەلس و نارەحەت دەبوو، لە خاوى دەويست زووتر لىبىتەوه، كە لىندەبوووه گوڭگر هەستى بە ئاسوودەيى دەكرد.

داوام لە ئىفان ئىفانوشىچ كىرد باسىم بۆ بكات.

بۆى باس كىردم كە گورىانچىكوف پىساوىكى سەرپاست و جوانرەقتار و خانەدان و بىعەيبە و ئەگەر وا نەبوايە نەيدەكرد بە مامۇستا و فىركارى كىزەكانى، لى عەببى ئەو (گورىانچىكوف) ئەوهى كە لە بەشەران بىزارە، زۆرى رقى لە خەلكىيە، تىكەل ناپىت، دوورەپەتەزە، هەرچەندە پىساوىكى زىرەك و خوئىنەوار و پۇشنىرە، رموودەى خوئىندەوه و موتالايە، تىكەلى كەس نابى، زۆر كەمدووه و گەلەك زەحمەتە بەپىزىتە قسە و دلى خۆى بۆ كەسىك بكاتەوه.

هەندى كەس پىيان وابوو شىتە، بەلام هىچ مەترسىيەكىان لەوهدا نەدەبىنى و زەرەرى بۆ كەس نەبوو، بۆيە هەموو مالىباتە خانەدانەكانى شار ئامادەبوون مدارايى ئەلكساندەر پىتروفىچ بكەن، چونكە دەيتوانى سوودوقازانجى بۆ هەموويان هەبىت، بۆ نمونە لە جياتى ئەوان عەزروخالىنوسى و ئەو شتانەى بكردايە.

خەلكى بە شىوہەكى گىشتى پىيان وابوو لە بنەمالەيەكى ناودارى پرووسىيە و خزمانى خودان پلەوپايە و پۇستى بەرزى لەوئىندەر هەن،

دەرچوو. ئەمەم زۆر پىن سەير بوو. لەو ساواھ ھەر کاتى تووشى
 يەكدى دەبووين، دەسلەمبەو و لە تو واىە ھەستى بە جۆرە ترسنىک
 دەکرد. بەلام من کۆلم نەدا، شتىكى تىدابوو پاي دەکيشام لە خۆرا
 پموودەى بوو بووم، دواى مانگىک لەو رووداوه چکۆلەيه، رۆژىک کە
 لە پۆستەخانە دەگە پامەو، بى ھىچ ھۆيەک، بى ھىچ بيانوو يەک، لە
 خوتوخۆرايى خۆم بە مالى گوريانچىکوفدا کرد. ديارە ئەم کارەى من
 نەک ھەر گەوجانە بوو، بەلکـو لە ھەر نەزاکەت و ئەدەب و
 نەرمونيانى و زەوقىک بەدەر بوو. ئەم پياوھ لە قەراخ شاردا، کرپچى
 پيرەژنىكى بورژوا بوو کە کىژىكى سيلاويى ھەبوو. ئەم کىژەش،
 کچىكى ناشەرىيى تەمەن دە سالانى ھەبوو، ئەم کچۆلەيه يەجگار
 جوان، دەمبەخەندە، شاد و شەنگول بوو. کە خۆم بە ژووردا کرد
 ئەلکساندەر پتروفىچ لە لايەوھ دانىشتبوو و فىرى خویندەنەوھى دەکرد.
 بە جۆرى لە وەژوورکەوتنە کتوپر و چاوە پواننە کراوھکەى من شلەژا
 و پەشۆکا، دەتگوت بەسەر تاوانىكى گەورەوھ گرتوومە، لەناکاو
 ھەستايە سەر پىيان، شىتئاسا بۆ چەند دەمىک لىم مۆر بووھو، پاش
 ئەوھى ھىور بووھو، خولقى دانىشتنى کردم. ئەنجام دانىشتىن، زۆر
 بەدبىقەت چاودىرى ھەر نىگايەكى دەکردم، دەتگوت لىم بەگومانە و وا
 تەسەور دەکات نىازى شتىکم ھەيه و لىئىدە شارمەوھ، يەکسەر زانىم
 ئەم پياوھ، زۆر بە گومان و بەدگومان و بە پارىزە، بەوپەرى
 نەفرەت و رەقوھ لىئىدە پوانىم و لەوھ دەچوو، لە ھەر ئان وساتىکدا
 بلى: ئەرى دەکرىت، لىرە برۆى؟.

باسى شارە بچوو کەھى خۆمان و دەنگوباسى باوى شارم بۆکرد،
 کرۆکپ، بىئەوھى ھىچ بلى، گووى دەگرت، يان بزەيەكى تال دەنىشتە
 سەر لىوى. ئىدى بۆم دەرکەوت کە نەک ھەر لە رووداو و وارىقاتى
 شارەکەمان بىئاگايە، بەلکو ناشىەوئى ھىچ شتىک لەو بارەيەوھ بزانتىت.

که در اوسیکه‌ی سهرگرمی چ کاریک بووه و بزائم ئاخو شتیکی
 نووسیوه یان نا! هر که بیست کوبیکم دایه، خیرا سه‌به‌ته‌یه‌کی پر له
 کاغەزی بۆ هینام که له پاش یارۆ به‌جیما بوو، ئیعترافی‌شی کرد که
 دوو دانه دهفته‌ری بۆ ئاگر کردنه‌وه به‌کار هیناوه و سووتاندوونی،
 خاوهن ماله‌که پیره‌ژنیکی عه‌بووسی روو گرژومۆنی که‌مدوو بوو، نه
 من توانیم شتیکی ئه‌وتۆی لیده‌ربینم و نه ئه‌و توانی شتیکی ئه‌وتۆم
 ده‌رباره‌ی کریچییه‌که‌ی خۆی پیتلێ. به‌لام ئه‌وه‌ی بۆ گێرامه‌وه که ئه‌و
 کابرایه هیچ شتیکی ئه‌وتۆی نه‌ده‌کرد، جاری وا هه‌بوو به مانگان نه
 کتیییکی ده‌کرده‌وه و نه قه‌له‌میکی به ده‌سته‌وه ده‌گرت، به‌لام هه‌ندی
 شه‌و، تا به‌یانی نه‌ده‌خه‌وت و به‌ده‌م هزرین و پامانه‌وه به
 ژووره‌که‌یدا ده‌هات و ده‌چوو، ته‌نانه‌ت هه‌ندی جار به ده‌نگی به‌رزیش
 خۆی ده‌دواند، هه‌روه‌ها بۆی گێرامه‌وه که 'کاتیای' نه‌وه‌ی ئه‌وی
 خۆشه‌وه‌یست، به تاییه‌تی پاش ئه‌وه‌ی که زانی ناوی (کاتیا) به زیاتر
 رمووده‌ی بوو، هه‌موو سالیک له رۆژی (سان کاترین) دا به بۆنه‌ی
 سالیادی مردووه‌که‌وه‌یه‌وه، له پای ئاسووده‌یی رۆحی ئه‌و مردووه‌دا
 ریۆپه‌سمی عه‌شای په‌بانیی ده‌گێرا. حەزی نه‌ده‌کرد که س هاتوچۆی
 بکات و به خۆیشی بۆ ده‌رسکوته‌وه نه‌بوايه له مال نه‌ده‌چوو ده‌ری.
 ته‌نانه‌ت کاتی خاوهن ماله‌که هه‌فته‌ی جاریک ده‌هات ژووره‌که‌ی بۆ
 پاک بکاته‌وه، مۆپه‌ی لیده‌کرد، به دریزایی ئه‌و سئ سالی‌ی که
 کریچی ئه‌و بوو بوو، تا‌قه جاریکیش قسه‌ی ده‌گه‌ل نه‌کرد بوو. له
 کاتیام پرسى که ئاخو هیچ شتیکی له باره‌ی مامۆستا‌که‌یه‌وه له بیره
 یان نا؟ به‌بێده‌نگی نیگایه‌کی کردم، ئه‌وسا رووی کرده دیواره‌که و
 که‌وته گریان. سه‌یره! که‌واته ئه‌م پیاوه سه‌یره‌ش توانیویه‌تی خۆی
 خۆشه‌وه‌یست بکات، که‌سیک وا لیبکات خۆشی بویت!

کاغزه کانم بۆ مال بردهوه، يهک پوژى تهواو پتيانهوه خهريک
 بووم. ههلبهته زوربهى هه ره زوريان بيکهک و بيتايهخ بوون،
 مهشوق و راهيتانى قوتاييان بوو. نهجام له نيو کاغزهکاندا دهفتهريکى
 تا رادهيهک نهستورم دوزيهوه، لاپه پهکانى به نووسيني زور ورد
 پر کرابووهوه، بهلام تهواو نهکرابوو، لهوه دهچوو نووسه ره کهى له
 بيري کردبى. ئەم دهفتهره نيوهچله بریتی بوو له سه ربووردهى ده
 سالى ژيانى ئەلکساندهر پتروفیچ له زيندانی کارى قورسدا (
 بينگاره زيندان)، ههلبهته چيرۆکى شاش و پچرپچر بوو، پندهچوو له
 کاتى جياوازدا نووسرا بيت، ناوبه ناو ليره وهوى کورته به سه رهاتىک
 يان بيره وهرييه کى سهير و ترسناکى تينه دهکوت که پندهچوو،
 خاوه نه کهى به تو بزی له کۆل خۆى کردبیته وه. هيزىکى ناديار به
 خورتى لى دهرهيتا بن، چهند جارىک ئەم بيره وهرييه پچرپچرانه م
 خوینده وه، که وتمه پرسيار له خۆم: تۆ بلىنى نووسه ره کهى له چهند
 ده ميکى شيتايه تيدا نهينووسى بيت؟ بهلام ئەم بيره وهريانهى که له
 لايه ن مه حکومىک به کارين قورس (بينگاره زيندان) تومار کراون و له
 شوينىکدا سه رناوى (يادگار ييه کانى خانهى مردوان)ى بۆ داناوه، بۆ
 من مايهى سه رنج بوون. دنيايه کى زور تازهى که تا ئەو کاته به
 تهواوه تى لى بيتاگا بووم و به لامه وه ناديار بوو، بۆ که شفکردم،
 هه ندئى له رووداوه کانى، هه ندئى لهو تيبينيه تاييه تيانهى که ئەم پياوه
 له سه ر ئەو جيهانه قيزه ون و به دناوه تومارى کرد بوو. رايان کيشام،
 به تاسه و له زه ته وه خویندمه وه. په نگه من له مه دا هه له بم ئەگه ر
 پيموا بن خه لکى دیکه ش هه مان له زه تى منى لئده بينن، وه کو من
 رموودهى ده بن: به لام من چهند به شىکى ئەم چيرۆکه بلاوده که مه وه،
 ئيدى با خوینته ر خۆى حوکمى له سه ر بدات و ئەم داوه رييه به
 خوینته ر ده سپيرم.

پهراویز:

۱- کاری قورسی نمره دوو: بریتی بوو له کار کردن له دروستکردنی ټو قه لایانهی که له سیبیریا دا پږده نران بو کونترولکردنی ټو جموجوله یاخیکه ریا نهی که همیشه ټه گه ری ټه وه هه بوو له لایه ن خه لکی سیبیریا وه بهرپا بکری. به لام کاری قورسی نمره یه ک، بریتی بوو له کار کردن له کانه کاند، کاری قورسی نمره سیپه میش کارکردن بوو له کارخانه کاند.

۲- شاری (ک) له وه یه مه به ست له شاری کوزنتسکی سه ر به هه ریمی ئالمولنسک بی، که دؤستویفسکی له سالی ۱۸۵۷ دا ژنی یه که می له وینده ر خواست.

«۱»

خانه‌ی مردوان

زیندانه که مان که وتبووه کوتایی شاره‌وه، له به‌رزاییه کدا بوو، هر چواردهوری حه‌ساری قایم و قولله و قه‌لا بوو. نه‌گه‌ر له درزی دیواره‌کانه‌وه، به ئومیدی ئه‌وه‌ی شتیک ببینی، ته‌ماشای بکه‌یت، جگه له چمکیکی چکۆله‌ی ئاسمان و ساتر و مه‌ته‌ریستیکی گلی به‌رز و قایم که یه‌کپارچه گیاوگۆلی خۆرسکی ده‌شته و پاسه‌وانان به به‌رده‌وامی به‌سه‌ریدا دین و ده‌چن، چ شتیکی ترت به‌رچاو ناکه‌وئی، هه‌نگی به خۆت ده‌لێی ده‌بێ سالانیکی دووردریژ، له درزی ئه‌م حه‌ساره‌وه هه‌مان مه‌ته‌ریس و سه‌نگه‌ر و قولله و هه‌مان ئه‌و پاسه‌وانانه ببینی و ببینیته‌وه ، هه‌مان ئه‌م چمکه بچوکه‌ی ئاسمان ببینی، هه‌لبه‌ته نه‌ک ئه‌و ئاسمانه‌ی به‌سه‌ر زیندانه‌که‌وه‌یه، به‌لکو ئاسمانیکی دیکه‌ی دووری دوور.

حه‌وشه‌یه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو، دریژییه‌که‌ی دوو سه‌د شه‌قاویک و پانییه‌که‌ی سه‌دوپه‌نجا شه‌قاویک ده‌بوو، حه‌ساریکی شه‌ش گوشه‌ی ناریکوپینکی به‌ده‌وردا کیشرا بوو، ئه‌م حه‌ساره بریتی بوو له

عامودی نووکتیز و به قولی له عاردی چه قینرا بوون و هینده له یه که وه نزیك بوون هیچیان به به یسنه وه نه ده چوو؛ نه وه تخوبی دهره وهی زیندانه که بوو. له لایه کی نه م حه ساره وه دهرگایه کی گهره ی قایم هه بوو، نه م دهرگایه هه میسه داخرا بوو، شهو و پوژ له لایه ن ژماره یه ک پاسه وان و فه رمانبه ره وه پاسه وان ی ده کرا، نه م دهرگایه ته نیا نه و کاته ده کرایه وه که زیندانه کان بو کار ببرانایه دهری. نه و دیوی نه م دهرگایه، دنیای پووناکی بوو، نازادی هه بوو، خه لکی نازاد بوون، هه ر کاریکیان ویستبا ده یانکرد، به لام خه لکی ناو حه ساره که، نه و دنیا جوان و سهیره یان وه ک خه ون، وه کو نه فسانانی جن و په ری ده بینی و ده هاته به رچاو، به لام دنیای ئیمه به هیچ جوړیک و له هیچ پوویه که وه له و دنیایه ناچیت، دنیایه کی زور تایبه تیی، نه له هیچ شتیک ده چیت و نه هیچ شتیکی لیده چیت. دنیایه که دابونه ریتی خزی هه یه، جلوبه رگی خزی هه یه، یاسا ورپیسای خزی هه یه، ریوره سمی تایبه تی خزی هه یه. مالیکه مردووی زیندوو، گوړستانی زیندووانه، ژیانی نه وئ له ژیانی هیچ شوینیکی تر ناچیت، خه لکه که ی له خه لکی هیچ شوینیکی تر ناچن. جا من هه ول ده دم باسی نه م نشینگه یه تان بو بکه م.

که ده چیته ناو حه وشه ی نشینگه که وه، دوو ریزه خانووی یه ک نهومی له ته خته و دار دروستکراو، له مبه ر و له وبه ری حه وشه که ده بینی، نه مانه قاوش و نشینگه ی زیندانییه کانن، پاش نه وه ی جیا ده کریتنه وه و به پیتی حوکی خویمان پو لین ده کرین، ده خرینه نه و قاوشانه وه. له و په ری حه وشه که دا بینایه کی تر دیاره، نه مه موبه قه و کراوه به دوو به شه وه. له ولای موبه قه که وه بینایه کی دی هه یه که له هه مان کاتدا وه کو نازووقه خانه و گه راجی گالیسکه و عه ماری دانه ویله ش به کار ده بریت. ناوه ندی حه وشه که، چولو هوله، زیاتر له

کرد، ئازاد كرا، به سەر به ك به يه كى هاوړيكانيدا گهړا تا مالاواييان لتيكات و گهردن ئازاديان ده گهل بكات. هه ندى له هاوړيندانييه كاني ئه وه يان له بير بوو كه هه وه لچار بو زيندان هينرا، گه نجىكى بيباك و بپه روا بوو، نه بيرى له و تاوانه ده كرده وه كه كرد بووى و نه گووى له و سزايهش بوو كه بوى برباووه وه، به لام ئيستتا كه ئازاد ده بوو، بوو بوو به پيره ميژيكي سه رسپى، خه ميار و ليو به بار، عه بووس و گرژومون. بو مائلئاوايى به سهر هه ر شهش قاوشه كه دا گهړا، به بيدهنگى خوئى به هه ر قاوشيكدا ده كرد، پاش ئه وهى له به رده م ئيكونه كه دا (1) ئيكونه؛ په يكه رى به كيك له ئه ولياكان بوو كه هه ميشه له سه متى پوژه ه لاتی ژووره كاندا داده نرا). نيشانهى خاچى ده كيشا، كړنوشى بو هاوړيندانييه كاني ده برد، لتيان ده پارايه وه كه گهردى ئازاد بكن و به خير و چا كه يادى بكنه وه.

زيندانييه كى ديكه شم چاك له بيره. ئه م پياوه جووتيارىكى ده وله مهندى سيبيريائى بوو، ئينواره يه ك ژنه كى ها تپوو بو ديده نى، بانگيان كرد بو به رده رگا. شهش مانگ له وه پيشتر ئاگادار كرابووه وه كه ژنه كى رده ووى پياوئى تر كه وتووه و شووى پيكر دووه، ئه وهى زور له بهر گران ده بيت، كه چى ئه وه تا ئه م ئينواره يه ها تووه خيى پييكات. كه ها ته بهر ده رگا، ژنه كى بري پارهى كه مى دايه. نزىكهى دوو ده قيقه يه ك پيكه وه قسه يان كرد، هه ر دوو كيان به كول گريان و پاشان به يه كجاره كى و بو هه تا هه تايه ليكدى دا بران. وه ختى ئه م زيندانييه بو قاوشه كهى خوئى گهړايه وه، له سه روسيمائى ورد بوومه وه، به راستى مرؤف له زينداندا فير ده بيت چون سه بر و هه دا بكات به پيشه، هه ر كه خوړ ئاوا ده بوو، دنيا تاريك ده بوو، ده كراينه ئه و قاوش و ژوورانه وه كه ده بوايه شه وى تيدا پوژ بكنه وه. هه ميشه زورم له بهر گران بوو كه له هه وشه وه ده يان كردينه قاوش و

ژووره کانه وه. زور خه مبار ده بووم. ئیوه بیهینه بهرچاوی خوتان، له
 ههوشه یه کی ئازاده وه بته به نه ناو ژووریکه دریزه نزمی خه فه که
 یهک دوو مومی کز به ئاسته م پووناکی ده که نه وه و بۆگه نی پیاو
 هیزوکاس ده کات، چهند ناخوش و به ئازاره. که ئیستا بیرى
 لیده که مه وه نازانم چون توانیم ده دانه سالی خشت له م زیندانه دا
 به سه ر به رم. جیگه که م له قاوشه که دا بریتی بوو له تهختیکى سى
 له وحى، ئه مه له جیاتی تهخته خه و به کارده برا، بۆم هه بوو له
 سنورى ئه م تهخته دا رهفتار بکه م، هه ر ژووره پتر له سى که سیان
 تیده په ستا. له وه رزی زستاندا زووتر ده یانکردینه ژووره وه، ده بوايه
 چوار سه عاتیک چاوه روان بکه ین تا هه موو زیندانیه کان بخه ون و
 قاوشه که هه یمن بیته وه. به لام پیتش ئه وه هه راوزه نایه کی ئه وتۆ بالی
 به سه ر قاوشه که دا ده کیتشا که له وه سفکردن نایه ت. بانگکردن، هاوار،
 پیکه نین و قاقا، ده مریژی جنیوان، زپه ی زنجیر، بۆنى بۆگه نی و
 چه ره دووکهل، له هه موو ئه مانه ش خراپتر سه رتاشین، نیوچه وانى به
 مۆر و نیشان، جلکی شروشه پریو، و زور شتی دیکه ی له و بابه ته که
 مایه ی قیزوبیز بوون، نیشانه ی ئه وپه پری زه لیلی و زه بوونی بوون،
 به لى مرقوف هه یوانیکى ته مه ن دریزه! ده شیت بلین: مرقوف
 گووراویکه ده گهل هه موو شتی که دا رادیت، رهنگه ئه مه باشتین پیناسه
 بیت بۆ مرقوف.

ژماره مان له م زیندانه دا دووسه دوپه نجا زیندانی بوو. ئه م ژماره یه
 به ده گمه ن ده گۆرا، پاسته به رده وام زیندانی تازه ده هیتران، به لام
 له گهل ئه وه شدا هه ر زیندانییه ک که مه حکومییه ته که ی ته واو ده کرد،
 ئازاد ده بوو. جار جاریش خه لکانیکمان لیده مردن، ئیمه تیکه له یه کی
 سه یر بووین له خه لکانی هه مه جۆر. پیموايه هه یج ده فەر و شار و
 شارستانیکى پووسیا نه بوو که زیندانییه کی له م زیندانه دا نه بیت.

زیندانییهکان غهواره و بیگانهشیان تیدابوو، ههندیکیان له تیره و تایفه
 نیمچه هۆقییهکانی کۆسارهکانی قهفقاژ بوون. ئەم خەلکه به گوێرهی
 گهورهیسی و بچووکیی تاوانهکانیان و بهپیتی مودهتی
 مهحکومییهتهکهیان پۆلین دهکران. نوینهری ههموو جۆره تاوانیک له
 نیوئەو زیندانییهکاندا ههبوو. زۆربهی خەلکی ناو زیندانهکه، ئەوانه
 بوون که به کاری قورسی جۆری مهدهنی مهحکوم بوون، (یانی
 زیندانییهکان گوتەنی: "گهورهمهحکومان" بوون). ئەمانه لهو تاوانبارانه
 بوون که له ههموو مافیکی مهدهنی خۆیان بیهش کرابوون، ئەمانه
 خەلکانیک بوون کۆمهلهگه پشتی تیکرد بوون، تپۆی کرد بوون،
 وهدهری نابوون، داغمهشهرمهزاریی به تهوتلهوه نابوون، تا بۆ ههتا
 ههتایه شایهه و نیشانهی ئەو تاوانه بێت که کرد بوویان. ئەمانه بۆ
 ماوهی (۸) تا (۱۲) سال دهخرانه زیندانهوه، که ماوهی سزاکهیان
 تهواو دهبوو، دهتیردران بۆ تاراوگهکانی ناو سیبیریا. جهماعهتیکی
 دی له زیندانداههبوون، تاوانبارانی سوپایان پێدهگوترا، ئەمانه له
 مافه مهدهنییهکانیان مهحرووم نهدهکران - ئەمه له سیستهمی هیزی
 سوپایی پووسیدا باو بوو- بۆ ماوهیهکی تا پادهیهک کورت له
 زیندانداهههێلرانهوه، ههه کاتی ماوهی زیندانهکهیان تهواو کردبا، بۆ
 ئەو شوینه دهتیردرانهوه که لێوهی هاتبوون، به سههربازی بۆ
 سهربازگهکانی سهه سنووری سیبیریا، دهگوازانانهوه، گهلیک لهمانه
 به هۆی ئەنجامدانی تاوانی گهوره و مهترسیدارهوه بۆ لای ئیتمه
 دهتیردرانهوه، ئەمجارهیان بۆ ماوهیهکی کهم زیندانی نهدهکران، به
 لای کهمهوه بۆ ماوهی بیست سال حوکم دهدران، ئەمانه زیندانییانی
 ئەبهدییهکان پێدهگوترا، دهخرانه بهشی زیندانی ئەبهدییهوه، کهچی
 وپرای ئەمهش له مافی مهدهنی بیهش نهبوون. تاقمیکي دیکه ههبوو،
 که ژمارهیان زۆر بوو، ئەمانه ئەحکام خاسهیان پێدهگوترا، له بهشی

تایبەتیدا زیندانی دەکران، ئەمانە پیسترتین و ترسناکترین تاوانبار بوون، خەڵکانیک بوون ئالوودەى تاوان بوون، بەبى تاوان هەلیان نەدەکرد. لە هەر چوارنکالی ولاتی پووسیایو مەحکومانییان بۆ ئەم بەشە تایبەتە دەنارد. ئەوانە خۆیان بە زیندانی ئەبەدى دەزانی، چونکە مودەتی زیندانییەکیان دیار نەبوو. یاسا پێی دەدا کار قورسی زیادەشیان بەسەردا بەسەپنرتیت. زۆر جار خۆزگەیان بە زیندانییەکانی دی دەخواست و پێیان دەگوتن: 'ئێو بۆ ماوێهەکی دیاری کراو لێرن، درەنگ یان زوو ئازاد دەبن، بەلام ئێمە دەبى بۆ هەتا هەتایە لێرە بێن'. پاشان زانیم کە ئەم بەشە بە یەكجاری لابراوە و مەحکومە سوپاییەکانیش دوور خراونەتەو، نيزام و سیستەمیکی تایبەتییان بۆ دانراوە. هەلبەتە ئیدارەى زیندانەکەش گۆپاوە، بۆیە من ئیستە باسی دابونەریت و رێپۆرەسمی سەردەمیکی کۆن و هەندى کاروباران دەگێرمەو کە لەمیژە هەلوەشیتراونەتەو،

بەلێ، زۆر لەمیژە، کە من وەکو زیندانییەک دەژیام، بەلام تاكو ئەمۆ یادگارییەکانی ئو سەردەمەم وەکو خەویکی ترسناک لە بیرە. ئیستاش ئو پۆژەم لە بیرە کە خرامە زیندانەو. ئینوارەهەکی درەنگی مانگی دیسەمبەر (کانوونی یەكەم) بوو، زیندانییەکان تازە لە کار و بێگار هاتبوونەو و فەرمانبەر و کارمەندەکان بۆ تەفتیش و سەرژمێرییان ریزیان دەکردن. عەریفیکی سمیل بابری بالابەرز، دەرگای ئەم ماله سەیر و سەمەرەهەى لیکردمەو، کە ئو هەموو سالەى تەمەنم تیندا بردە سەر، پەنج و عەزابیکی وام تیندا کیشا کە هەرگیز وینام نەدەکرد بەرگەى بگرم. ئاخەر لە کوێ تەسەورى ئو عەزابەم پێدەکرا کە پیاو بۆ ماوێهەى دە دانە سال، نەهیلپێی و نەتوانی بۆ تاقە چرکەیهکیش بە تەنیا و لەگەل خۆیدا بژی؟ بەلێ، بە درێژایی ئو ماوێهە نەتوانی بۆ تاقە جاریکیش دەگەل خۆمدا تاک بکەومەو،

نه له و کاتانه دا که له ژیر چاودیزی پاسه واناندا خه ریکی کارکردن بووم، نه له و کاتانه دا که ده گهل دوو سهد (هاورپړ) دا له ناو زیندان بووم، به لام چارم ناچار بوو ده بوا خوّم رابینم،

له نیو زیندانییه کانداه لکانیک هه بوون له ساتیکی تورپیدا خه لکیان کوشتبوو، هه بوون کوشتنیان کرد بوو به پیشه و له زه تیان لیده بینی. هه بوون چه ته و پنگر بوون، هه بوون به ره لالا و گیرفانپر بوون و ده یانزانی چون پیبواران غافلگیر ده کهن و گیرفانیان ده برن، یان چون شتی سهر میزیک ده رفینن و بوی دهرده چن، هه ندیکیش هه بوون پیاو نه ییده زانی له سه رچی و چون خرابوونه ئەم زیندانه وه. هه ر یه کینک له م زیندانییانه چیرۆکینکی ئالوز و قورس و به سوئی هه بوو که وهکو مۆته که رۆحیی ئازار دها و نه ییده توانی خوئی له شه ری پزگار بکات. زیندانییان، به شتیه یه کی گشتی که متر باسی رابردووی خویمان ده کهن. هه ز ناکه ن ئەم رابردووه بگيرپنه وه، ته نانه ت هه ول دده ن له بییری خویمانی به رنه وه، هه ر بییری لینه که نه وه. له زیندانا پیاو کوژانیکم ناسین، ئەوه نده شاد و به که یف و بیخه م و خه یال بوون، پیاو ده توانی گریو بکات که رۆژیک له رۆژان ویژدانیان عه زابی نه داون و هه ستیان به په شیمانی نه کردووه. به لام خه لکانیکیشم ناسین تا بلئی گرژ و په ست بوون و به جوړی ده میان لیکنا بوو به کیردیش نه ده کرایه وه. به ده گمه ن ریک ده که وت یه کینک سه ربوورده ی خوئی بگيرپته وه، چونکه ئەمه له زیندانا باو نه بوو، که س گوئی له و سه ربوورده و حیکایه تانه نه ده گرت و کاریکی په سه ند نه بوو. ویزای ئەوه ش ریک ده که وت جار جار ی زیندانییه ک له بیکاری خویدا، سه ربوورده یه کی خوئی بۆ زیندانییه کی دی بگيرپته وه، هه لبه ته زیندانیی دووهم به نابه دلی و به ساردی گوئی له زیندانیی یه که م ده گرت. راستت ده وئ هیچ که سیک نه ییده توانی به گيرپنه وه ی

سه ربوردهی خۆی، سۆزی به رانبه ره که ی بیزوینت یان سه رنجی راکیشیت. وه لامی باوی زیندانییه کان ئه وه بوو، به راشکاوی و به ته و سه وه ده یانگوت: به غه شیمان ده زانی؟!.

له بیرمه پۆژیک یه کیک له دز و رینگره کان به دهم مه ستیه وه (هه ندی جار زیندانییه کان ده رفه تیان دینا و ده یان خوارده وه و مه ست ده بوون) بۆی گێرپینه وه که چون مندالکی پینچ سالانی خه له تاندوه و به زه بیری له یستۆکیک بر دویه تیه ناوعه ماریکی ئازووقه وه و له ویندهر کوشتوویه تی و پارچه پارچه ی کردوه. زیندانییه کانی دی که تا ئه و کاته به هه نه ک و سوعه ته کانی ئه و پینده که نین. له پر لینی هاتنه زمان و به یه ک دهنگ پیندا هه لشاخین و ناچار یان کرد که بینه نگ بیت و چیت له سه ر ئه و بابته نه روات. زیندانییه کان له بهر ئه وه قسه که یان پینه بیری که چیرۆکیکی ترسناک بووه و په ست و بیزاری کردوون، به لگو زیاتر له بهر ئه وه بوو که گێرپانه وه ی ئه و جۆره بابته نه له زیندانا په سه ند و باو نه بوو! جا لێرهدا پتویسته ئه وه ش بلیم که له ناو زیندانییه کاندا خوینده وارانکی زۆر هه بوون. نزیکه ی نیوه یان و بگره زیاتریش خوینده وه و نووسینیان ده زانی. جا له چ شارکی قه ره بالفی رووسیادا، له نیوان کۆمه لگه یه کی دو سه دو په نجا که سیدا، سه دو په نجا که سی خوینده وار، که خویندن و نووسین بزانتن، په یدا ده بیت؟ له بیرمه یه کیک له و زیندانییه که م حوکمه کان که خۆی نه خوینده وار بوو، ده یگوت خوینده واری ده بیته مایه ی بلا بوونه وه ی به دره و شتی له نیوان چینه نزمه کانی کۆمه لگه دا و ئه و جۆره رووداوانه ی به به لگه دینایه وه. به لام نا، ئه و حوکمه هه له یه: خوینده واری هیه چه یه یه ونه دییه کی به م داروخانه ئه خلاقیه وه نییه. ده بی ددان به وه دا بنین که عه یبه که له خودی خوینده واریدا نییه، به پینچه وانه وه خوینده واری وره به رز ده کاته وه، ویست و ویژدانی

گەل دەپالئوئى. زىندانىيانى ھەر بەشىكى زىندانەكە جۆرە جلىكى تايبەتتيان لەبەر دەکرد: ھەندىك جۆرە چاكەتتىكيان لەبەر دەکرد كە نيوەى كەوھى و نيوەى قاوھى تۆخ بوو، پانتۆلەكانىشيان بە ھەمان شيوە لاقىكى كەوھى و لاقەكەى ترى قاوھى بوو. لە بىرمە رۆژىك كە لە دەرەوہ خەرىكى كارکردن بووين، كچۆلەيەكى چۆرەكفرۆش ھات، پاش ئەوہى ماوہىەكى زۆر لىم پام، لەپەر لە قاقاى پىكەنىنى دا و گوئى: 'پەح، كە دىمەنيان ناشىرىنە! وا ديارە ئەمانە پارچەيان لىتراوہ بۆيە جلەكانيان لەدوو پارچەى جياواز دروستكردوون.' گروپىكى دى ھەبوو چاكەتى شىنباويان لەبەر دەکرد، بەلام قولى چاكەتەكان قاوھى بوو. سەريان بە شيوەى جياواز دەتاشين، جارى وابوو گەوزىكيان لە پشتى ملەوہ بۆ سەر تەويئل لىدەدا و جارى وا بوو لەمسەرى ئەم گوئچكەيەوہ بۆ سەرى ئەو گوئچكە گەوزيان لىدەدا.

ئىدى ئەم زىندانىيانە ھىندە لە يەكدى دەچوون، كە سادەترين كەس ھەستى بەو لىكچوونەيان دەکرد، پەفتار و ھەلسوكەوتيان زۆر لە يەكدى دەچوو، تەننەت كەسايەتتییە سەنگين و بەويقارەكانىش، ئەو كەسايەتتيانەى كە بىئەوہى بىيانەوئى، بەسەر باقى زىندانىيەكاندا زال بوون، ھەوليان دەدا لەوانى دى جياواز نەبن، ھەمان پەفتار و ھەلسوكەتى ئەوان بكەن. دەتوانين بلىين گشت زىندانىيەكان - جگە لە ژمارەيەكى كەم كە دىنيان دابووە بەر كلكان و ھەمىشە شاد و شەنگول خەرىكى فشقيات بوون و لەبەر ئەمە لە لايەن ئەوانى ترەوہ دەبوغزىنران - خەلكانىكى گرژومۆن، عەبووس، حەسوود، بەغىل، لەخۆرپازى، فىشالباز، تۆرىنۆك و پوالەتبازبوون و بە موو لە ئەتەكىتى زىندان لايان نەدەدا. يەككىك لەو ئەتەكىتانه ئەوہ بوو كە ھىچ شتىك سەرساميان نەكات، بۆ ھىچ شتىك خويان شىلو نەكەن،

یه کیکی تر ئه وه بوو که هه میسه مهند و به سام و یقار بنوینن. به لام زورجار ئه و پواله تبازییه، ئه و لووتبه رزییه، ئه و به رزه فرییه له چاوتروکانیکدا دهگۆرا بۆ بچوو کایه تی و ترسنۆکییه کی زهق و ئاشکرا. به لام و یپرای ئه وه ش پیاوانی به راستی مهرد و په ند و وره به رزیانی ش تیدابوو، ئه مانه دهگه ل خۆیان و ته بیعه تی خۆیاندا دلسۆز و راستگۆ بوون، به لام زۆربه ی کات به راده یه ک به خۆ دهنازین، که خه ریک بوو لییان ده بوو به نه خۆشی. لووتبه رزی و خۆپه سه ندی هه میسه له سه رووی هه موو شتیکه وه بوو. به لام زۆربه ی زیندانییه کان بو ده له و په وشت نزم بوون، بۆیه ریژنه ی دوو زمانی، بوختان، قسه هینان و بردن، قه رقه شه، ته وسوتوانج، راپۆرت لیدان، کاری چه پهل و نامه ردانه، به خورزم ده باری، ژیانمان لیوو بوو به دۆزه خی راسته قینه، هه موو زیندانییه کان هه ستیان به مه ده کرد، زۆریان له بهر گران بوو، به لام کس نه یده وه یزا دهنگی به رزبکاته وه، گله یی له سیسته می ناوخۆی زیندانه که بکات، دابونه ریت و پۆره سمی باوی زیندانه که په فز بکات. هه موو زیندانییه کان، درهنگ یان زوو، کهوی ده بوون و ملیان بۆ ئه م سیسته م و دابونه ریتانه ده دا. خه لکانیک هه بوون زۆر در و که لله په ق و جنگن و شه ره نگیز، ئه مانه درهنگ رام ده بوون. به لام له ئه نجامدا هه ر دهسته مۆ ده بوون. ئه و زیندانییه ی بهر له زیندانیی کردنیان، هه موو سنووریکیان به زاند بوو، به هۆی جینگزی و مله وپی خۆیانه وه ترسناکترین تاوانیان ئه نجام دابوو و شار و ناوچه یه کی ته واویان له زهواق نابوو، ئه وانه ی ش درهنگ یان زوو ملیان بۆ سیسته می زیندانه که ده دا و کهوی ده بوون، ئه رم ده بوون و داده مرکانه وه. کاتی که بۆیان ده رده کهوت، کهس نییه لیتره گوئیان لیگریت و به کاره درندانه کانیان سه رسام بی، به ره به ره بیده نگ ده بوون، خۆیان ده گه ل

که شوه‌وای گشتی زیندانه که‌دا ده‌گون‌جان‌د و وه‌کو هر زیندانییه‌ک
 خویان‌گران ده‌گرت و شانازیان به‌وه ده‌کرد که له‌به‌ر که‌مته‌رخ‌می
 زیندانی‌کراون وه‌ک ئه‌وه‌ی زیندانی‌بوون و که‌مته‌رخ‌می،
 قاره‌مانیه‌تی بیت. یانی هیچ نیشانه‌یه‌کی شه‌رم یان په‌شیمانیت پیوه
 نه‌ده‌بینین، به‌لکو به‌پیچه‌وانه‌وه شانازیان به‌وه‌وه ده‌کرد که‌حوکم
 دراون، وه‌ک ئه‌وه‌ی حوکمدان و زیندانی‌بوون نیشانه و میدالی
 شانازی بیت و ته‌نیا به‌چهند که‌سیکی هه‌لبژارده‌بدریت. زورجار به
 شوخی و سوعه‌ته‌وه باسی خویان‌ده‌کرد. بۆ نمونه ده‌یانگوت: ئیمه
 خه‌لکانیکی گومرین، ئیمه که‌ ئازاد بووین قه‌دری ژیانمان نه‌ده‌زانی،
 ئاماده‌نه‌بووین پیتی راست بگرین، ئیستا ده‌بێ به‌غار به‌شه‌قامی
 که‌سکدا (2) * بپوین، به‌شه‌قامی که‌سک مه‌منوون بین و پیزه‌کانی
 ئه‌مبه‌ر و ئه‌وه‌به‌ر بژمیرین و بژمیرینه‌وه. ئیمه که‌ به‌گوئی دا‌کوبابی
 خومان نه‌ده‌کرد، ئیستا ده‌بێ دوا‌ی ده‌نگی ده‌هۆلی بۆش و به‌تال
 بکه‌وین. ئیمه که‌ ئاماده‌نه‌بووین به‌ دا‌وی زیر دروومان بکه‌ین، ئیستا
 ده‌بێ که‌قهر و به‌ردان بشکینین. ئیدی که‌لیک له‌وه‌په‌ند و قسه
 با‌وانه‌یان ده‌گوت و ده‌گوت‌وه، بیته‌وه‌ی که‌سیان به‌هه‌ندی بگرین،
 به‌لکو ته‌نیا بۆ خو‌شی و که‌یفی دلی خویان‌ده‌یانگوت و ده‌یانگوت‌وه،
 چما که‌سیان تیدابوو ته‌نانه‌ت له‌ دلی خو‌شیدا ددان به‌تا‌وانه‌که‌یدا
 بنیت؟ هه‌رگیز! بۆ چ قودره‌ت بوو که‌سیک، که‌سیکی بیگانه‌- نه‌ک
 زیندانی- یه‌ک‌یک له‌و زیندانیانه‌ی به‌تا‌وانبار زانیبا، یان له‌سه‌ر
 تا‌وانه‌که‌ی لزمه‌ی کردبا، ئیدی له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌مپژژی جنیوی
 به‌سه‌ردا ده‌باری و خو‌شی نه‌ده‌کرده‌وه! جا چهند له‌جنیو و قسه‌ی
 به‌توئیکل و تانه و ته‌شه‌راندا کارامه و وه‌ستا و لیزان بوون! جنیوی
 مزر و ئاودار، ورد و پر به‌پیتست.. به‌راستی له‌مه‌دا هونه‌رمه‌ندن!
 ئیدی جنیو بۆ خو‌ی بوو بوو به‌زانست. نه‌ده‌هاتن جنیوی زه‌ق و

پاسته و خۆ به خەنیم و ڕەقیبەکانیان بدەن، بەلکو تانە و تەشەری ژەهراوییان لە بن حەوت تۆکلان دەشاردەوێ تا پتر بەرانبەرەکیان ئازار بدات. جا شەڕ و قەرەشەیی بەردەوام هێندەیی دی ڕەواج و برەوی بەم هونەرە تایبەتییه؛ هونەری جینیو، دەدا و زەمینەیی گەشەکردن و پەرەسەندنی بۆ خۆش دەکرد.

چونکە هەموویان ناچاربوون بە زەبری دار و بە بیگار کار بکەن، زیاتر ڕوویان لە تەمەلی و ساختەچباتی و بیتامی و گومپایی بوو. تەنانەت ئەوانەش کە لە دەریی زینداندا خەلکانی چەلەنگ و چالاک و سەرپاست بوون، هەر کە دەگەییە ناو زیندان، بە ماوەیەکی کەم خویان بە تەمەلی و گەندەلی و بیارییهو دەگرت. چونکە بە یەکتەر بیگانه بوون و شەقی زەمانە لە زیندانی کۆکرد بوونەو، ڕقیان لە یەکدی بوو، قسەیی باوی سەرزاریان ئەمە بوو کە: "شەیتان سنی پیناوی درپوێ ئەوجا توانیویەتی ئیمە لێرە کۆبکاتەو". ئیدی فیل و تەلەکەبازی، پیلان و ملشکاندن، بوختان، دوو زمانی، بەغیلی و قەرەشە دیاردەیی هەرە باوی ئەم دۆزەخە بوو کە تیایدا دەژیاین. هیچ زمانیکی پیس نەبوو، بتوانی خۆی لە هەمبەر ڕێژنەیی دەمی هەمیشە پڕ جینیو و سەخیفی ئەو پیاو کۆژ و چەقۆکیشانە بگریت.

وێکو پیشتر گوتم، لە نێو ئەمانەدا پیاوی بەوڕە، بەهێز، سەلار و سەنگین و مەرد و ڕەند و ئازا و بویر هەبوون، دەیانزانی چۆن هەلسوکەوت دەکەن و ڕەفتاری خۆیان کۆنترۆل دەکەن. ئەوانی دی خۆبەخۆ شەرمیان لەمانە دەکرد، لیبیان دەسلەمینهو و ڕیز و حورمەتیان دەگرتن، جا ئەمانە هەرچەندە خۆیان خۆش دەوێ و لە خەمی ناوبانگی خۆیان، هەول دەدەن خۆیان بەسەر کەسدا نەسەپینن و کەس تەنگەتاو و سەغڵەت نەکەن، ئەمانە بە خۆرایی و لە خۆرا نە بوختانیان دەکرد، نە شەپیان بە کەس دەفرۆشت و نە جینیویان دەدا.

پهفتاریان له هه موو پروویه که وه مهردانه و پهسه ند بوو. خه لکانیکی
 بهرده بار و نه قلمه ند و به ئاوه ز بوون، به شیوه یه کی گشتی
 گوپزایه لی بهرپرسانی زیندان بوون، جا ئه م گوپزایه لیه نه زاده ی
 پره نسپیتی ئه خلاقیتی تایبه تی بوو، نه زاده ی واجب و ئه رکی
 سه رشانیان بوو، به لکو جوړه سازش و پیکه و تنیکی ژیرا و ژیر و
 بیده نگ بوو له نیوان ئه وان و ئیداره ی زینداند، پیکه و تنیکی
 ناراسته و خو که ئه وان ده یانزانی به قازانجی خو یانه و به م پهفتاره یان
 شه پی مائورانی زیندانیان له خو دوور ده خسته وه. وپزای ئه وه ش
 به پارپزه وه مامه له یان له ته کدا ده کرا. له بیرمه زیندانییه کی ئازا و در
 و سه رکیش هه بوو، زیاتر له درنده ده چوو، که توړه بووايه
 دوو دوشاوی تیکه ل ده کرد، نه ده هاته کونترولکردن، پوژیکي جوانی
 هاوین، که س کاری نه ده کرد، له سه ر سه رپنچیه ک له قاوشه که برایه
 ده ری بؤ شه لاق لیدان. ئه و ئه فسه ره ی که سه روکی راسته و خو ی
 زیندانه که بوو خو ی که یانده ژووری پاسه وانانی (قه ره ولخانه) نزیکی
 ده روازه گه وره که، تا به چاوی خو ی جیبه جیکردنی سزایه که ببینی.
 ئه م ئه فسه ره (3)* پله که ی میجر بوو، به لای هره گه وره ی گیانی
 زیندانییه کان بوو، زوریان رق لی بوو، که ده یان بینی له رزیان
 لیده هات. به راده یه ک توړه و ترو و سه ختگیر بوو، زورچار
 کونترولی خو ی له دست دها و هوشی له خو ی نه دها. خو یان
 گوته نی وه کو هوره تریشقه به سه ریاندا داده باری. زیاتر له چاوه تیژ
 و زه قه کانی ده ترسان که هیچی له نیکی تیژی پلنگ که متر نه بوو.
 مه حال بوو هیچی لی بشارد ریته وه. وه ک ده لین پشتی سه ریشی چاو
 بوو. که خو ی به زیندانه که دا کردبا، ده یزانی له وپه پی حه ساره که ش
 چ هیه و چ نییه. بؤیه زیندانییه کان ناویان نابوو (هه شت چاو).
 پهفتاری ده گه ل زیندانییه کاندایه جگار خراب بوو، به پهفتاری

ملهورانەى خۆى، زىندانىيەكانى هيندهى دى توپه دهكرد. خۆ ئەگەر (فرماندارى زىندانەكە) نەبوايه، كه گهوره ئەفسەرىكى نەرمونيان و دلفراوان و پشوو دريژ و به ئاوهز بوو، يارۆى ميچەرى هيتور دهكردهوه، كابرأى ميچەر، به ملهورى خۆى زۆرى ئەزىت دهداين. من ئىستاش له خۆم دهپرسم چۆن خانەنشين كرا و به سهلامەتى دەر باز بوو. ئەم پياوه پاش ئەوهى چەندىن سال زالمانه حوكمى ئيمەى كرد، ئەنجام له خزمەت مەرەخەس كرا. راستە پاشان درايە دادگای چەنگ و لەویندەر دادگایى كرا، بەلام ئەم كارە قەرەبووى ئەو هەموو زولمەى نەهكردهوه، كه له ئيمەى كرد بوو.

كاتى زىندانىيەكەيان بۆ ژوورى پاسەوانى (قەرەولخانه) هينا، پەنگى زەرد هەلگەرا، ئەم زىندانىيە پياويكى ئازا و بەوره بوو، بەبى دەنگى لەسەر ئەرزەكە رادەكشا و ملی بۆ سزای خۆى دەدا، كه له شەلاقارى دەبوونەوه وەكو ئەوهى هېچ نەبووبى، هەلەستا و خۆى دەتەكاند. ئەم ئەشكەنجەيهى به هەمان مەندى و هيمنى و ئارامى فەيلەسوفىكەوه تەحمول دەكرد. پاستە بيخەتا سزايان نەهدا و زۆر به پاريزهوه سزايان دەدا. بەلام ئەمجارەيان خۆى به بيتاوان دەزانى. لىپرا بوو، مل بۆ ئەو بيتاديه نەدات. هەر بۆيەش ئەمجارەيان پەنگى هەلبزركا بوو، له كاتىكدا بەوپەرى ئارامى له سەريازە پاسەوانەكان نزيك دەبووهوه، كۆردىكى، لەو كۆردانەى پينه دۆزان بەكارى دىنن، له قۆلى چاكەتەكەيدا حەشاردا بوو. هەلبەتە دەبى ئەوش بليين كه چەقق و خەنچەر و هەر ئاميرىكى تيز و برنده، له زىندانىيەكان قەدەغە و ياساغ بوو. بۆيه هەندى جار، پشكەران لەناكاودا، به ناو زىندانەكە دەكهوتن و زۆر بەوردى هەموو پەناو پەسيزىكيان دەپشكنى. هەر كەسىك كۆرد و چەقق و ئاميرى برندهى ليگيرابا، دەست بەسەر ئاميرە برندهكەيدا دەگيرا و سزای توند و قورس دەدرا. بەلام چونكە

دۆزینەو و گرتنی ھەر ھەموو کێرد و ئامیزە بڕندەکان زەحمەت بوو، ھیچ کاریکیش بەبێ چەقۆ ئەنجام نەدەدر، بۆیە چەقۆ و ئامیزی بڕندە لە زیندانەکان نەدەبێ، ئەگەر ھەندێ لەو ئامیزە بڕندانە لە ھەلمەتکی پشکنیندا گیرابان و دەستیان بە سەردا گیرابا، زۆری پێنەدەچوو زیندانییەکان کێرد و چەقۆی تریان پەیدا دەکردەو.

ھەموو زیندانییەکان، بەپەلە خۆیان گەیانە بن ھەساری زیندانەکان، بە تاسە و نیگەرانییەو لە درزەکانەو تەمەشایان دەکرد بزانن چ دەقەومی. چونکە قاو داگەوتبوو کە پترۆف لیبراو ئەمجارە مل بۆ شەلاقکاری نەدات و یارۆی میجەر بکوژیت. بەلام بۆ نەگەتی کابرای میجەر لە دوا ساندا سواری گالیسکەکە ی بوو و سەرپەرشتی جێبەجێکردنی سزاکی بە ئەفسەریکی دیکە ی ژیر دەستی خۆی سپارد. زیندانییەکان دوایی گوتیان: 'خودا نەجاتی دا!'. ئیدی بیروکی کوشتن لە میسکی پترۆف پەری و بەوپەری خوینساردی ملی بۆ قەساس و سزاکی دا، چونکە لەگەڵ رویشتنی میجەردا، تورەییەکی دامرکایەو. زیندانی تا رادەییەکی دیاری کرا و ملکەچ و گوێپرایە، کە لەو تێپەری زۆر خەتەر و ترسناک دەبیت. ھیچ شتیگ لەو سەیرتر نییە، پیاویک دەبینی کە سالەهای سال، کڕوکپ، ھیدی و ھینمن، بەوپەری خوینساردی، توندترین سزای قەبول کردو، قورستین عەزابی کیشاو، کەچی لەناکاو لەسەر شتیکی زۆر بچوو، لەسەر ھیچ دەھاروژی، یاخی دەبیت، شیتوشبر دەبیت، وەکو پیشترش گوتووم، من بە دریزی ئەو سالانە ی کە دەگەل زیندانیمان بەسەر بردوون، بچووکتین نیشانە ی شەرم و پەشیمانیم لێنەدیتوون، زۆربە ی زیندانییەکان لە دلی خۆدا وایان بێردەکردو ھەقی خۆیانە بە کەیفی دلی خۆیان بکن، پیموایە ھۆی ئەم دلرەقییە دەگەریتەو بۆ فرناخی و لووتبەری و خۆبینی و خۆنۆندن و تەوازە درۆینە.

به هر حال كئ ده توانی بلی په ی به ناخ و كانگای دلی ئهوانه بردووه
 و توانیویه تی ئهوهی له خهلكی په نهانه بخوینیتته وه و كه شفی بكات؟!
 پنده چی ئه مه مه حال بیت، دهنه هه لبه ته من جاریک له جاران، به
 دریزایی ئه وه هموو ساله، دهمتوانی ئه گهر به شیویه کی رهوته نیش
 بووه، بچوو کترین نیشانه ی په شیمانی یان عه زابی ویژدان به سیمای
 یه کیک له و زیندان نییانه وه ببینم. هه لبه ته دووباره ی ده که مه وه که
 هه رگیز شتی وام له که سدا نه بینی. شهرخ و شرؤقه ی تاوانان به
 گویره ی بؤچوون و تیوریای پیشوه خته و ئاماده مه حاله، فلسه فه ی
 مروؤف بؤ هه لسه نگاندن و حوكمدان له سهر تاوان، له وه ئالؤزتره که
 وینا و ته سه ور ده کریت. به لام گومان له وه دا نییه که زیندانی و
 تاوانبار نه به زیندان و گرتن، نه به تاراوگه و نه به سیسته می کاری
 قورس و سوخره و بیگار نایه ته وه تایم و چاک ناییت. هه رچه نده
 ئه مانه به هؤیه ک بؤ سزادانی ئه و و پاراستنی کومه لگه له شهر ی ئه و
 داده نرین و ده زانرین، به لام له راستیدا ئه م سزایانه هینده ی دی
 ده هریان ده کات و رق و بوغزیان ده خاته دل و زیاتر رمووده و
 تینوی کاره یاساغ و قه دهغه کانیان ده کات و گوساخی و بیته روایی و
 بیباکیی زیاتریان له لا دروست ده کات. هه روه ها دلنیام که چه پسی
 ئینفرادی و (تاک سالولی) ش مه به ست و ئامانجی خو ی ناپیکئی،
 چه پسی ئینفرادی هه موو هیز و توانایه کی مروؤفی تاوانبار کؤنترؤل
 ده کات، رؤحی ده هاوروژینئی، دل و دهروونی لاواز ده کات،
 ده یترسینئی، پاشان وه کو مؤمیایه کی وشکی شیتئاسا، دیته ده ری و
 وه کو نمونه یه ک پیشان ده دریت که گوایه له زیندان چاک بووه و له
 تاوانه که ی خو ی ژتیوان بووه ته وه و تۆبه ی کردووه! جا ئه م تۆبه و
 په شیمانییه، چه ند مردوویه کی مؤمیاکراو له که سیکی زیندوو ده چیت،
 هه ر ئه وه نده له تۆبه و په شیمانی راسته قینه ده چیت. ئه و تاوانباره ی

که له کۆمه‌لگه یاخی ده‌بیت، کۆمه‌لگه ده‌بوغزینی، رقی لی‌هه‌لده‌گریت، هه‌میشه خۆی به هه‌ق ده‌زانن: به بۆچوونی ئه‌و کۆمه‌لگه تاوانباره نه‌ک ئه‌و. ئه‌مه جگه له‌وه‌ی مادامیکی سزای خۆی وه‌رگرتوه، ئیدی له هه‌موو خه‌تا و تاوانیک پاک بووه‌ته‌وه، تو واز له جیاوازیی بیروبۆچوونی خه‌لکی له‌مه‌ر تاوان بینه، هه‌ر که‌سه و بۆچوونی تایبه‌تی خۆی هه‌یه، به‌لام وێرایی ئه‌مه‌ش هه‌ندی تاوان هه‌یه له لای هه‌موو که‌سێک و له گشت شوێن و کاتی‌کدا هه‌ر تاوانه و به تاوان ده‌ژمێردرئ، هه‌ر هه‌موو یاسا‌ورپسا و سیسته‌م و باوه‌ره‌کان بێ چه‌ندوچوون دانی پێدا ده‌نن که تاوانه و تا مرو‌ف مابن و مرو‌ف هه‌بێ تاوانه و هه‌یچ چه‌ندوچوون و گه‌نگه‌شه‌یه‌ک هه‌لناگریت. من بۆ یه‌که‌م جار له زینداندا گویم له چیرۆکی ترسناکترین و درێندانه‌ترین تاوان بوو، که تاوانکاره‌که به‌ده‌م پیکه‌نینه‌وه، که پتر له پیکه‌نینی مندا‌ل ده‌چوو، ده‌یگێراییه‌وه. به عه‌مراتم ئه‌و چیرۆکه‌م له بیر ناچیت که چۆن کورپیک بابی خۆی کوشتبوو (٤)، ئه‌مه پێشتر ئه‌فسه‌ر بوو و له‌قه‌بی ئه‌شرافیته و خانه‌دانی هه‌بوو. ئه‌م کورپه‌مایه‌ی کلۆلی و داماو‌ی بابی بوو. هه‌لبه‌ته کورپیکی جه‌لۆ و نارپه‌سه‌ن بوو. بابی هه‌میشه له هه‌ولێ ئه‌وه‌دا بووه به ئامۆژگاری و قسه‌ی خۆش به‌یئیته‌وه سه‌ر رپگه‌ی راست و به یه‌که‌جاره‌کی نه‌که‌ویتته ئه‌و دۆزه‌خه بینه‌وه که بۆی ده‌خزا، به‌لام بیهوده ئامۆژگاری دادی نه‌دا، له‌م گوئییه‌وه ده‌هات له‌وه گوئییه‌وه ده‌رده‌چوو. کورپه‌ تا بینه‌قاقای له قه‌رزا بوو، وای مه‌زهنده ده‌برد که بابی جگه له مه‌زراکه‌ی سه‌روه‌ت و سامانیکی دیکه‌شی هه‌یه و له‌می ده‌شاریته‌وه، بابی خۆی کوشته تا به زووترین کات به‌شه میراتی به‌ر بکه‌وێ. ئه‌م تاوانه دوا‌ی مانگیک ئه‌وجا که‌شف بوو. له ماوه‌ی ئه‌و مانگه‌دا له جاران پتر سه‌ری کرده رابواردن و عه‌یش و ئۆش و خۆشگۆزه‌رانی و سه‌رسه‌ریتی. هه‌ینده بێشه‌رم بوو

که به خۆی خه بهری دیارنه مانه نهیتیشامیزه که ی بابی به پۆلیس راگه یاند. ئەنجام پۆلیس، له غیابی کورپه دا، جه نازه ی پیره میترده یان له زیرابیتی داپۆشراوی ناو حه وشه ی ماله که یاندا دۆزییه وه. سه ره سپیه که ی له جهسته ی جیا کرابووه وه و خرابووه وه سه ره جهسته رووتوقوته که ی، یارۆی بکوژ بۆ سووکایه تی سه رینیکی نابووه ژیر سه ره بپردراوه که. کور ددانی به تاوانه که ی خۆیدا نه نا، به لام به لگه ی زۆری له سه ره بوو به مال، پله سوپاییه که ی لیسه ندرایه وه، له قه بی ئەشرافیه تی لیسه ندرایه وه حوکمی بیست دانه سالی کاری قورس (بیگار هزیندان) ی بۆ برایه وه. جا من به درێژایی ئەو ماوه یه ی ناسیم چۆن ده یین باشه؟ گهنجیک بوو زیتل، بیپه روا، بیباک، په نگ و پروگه ش و کراوه. له ژیانمدا گهنجی وا بیتموبالات و خه مسارد و هه رزه و سووک و چرووکم نه دی بوو، ئەگه ر بلتی گه وچ و گیلش نه بوو ها، زیندانییه کانی دی رقیان لیبوو، به چاوی سووک ته مه شایان ده کرد، هه له به ته له بهر ئە مه نه بوو که ئەو تاوانه دزیوه ی کردوو، که س باسی ئەو تاوانه ی نه ده کرد، له میژ بوو له بیریان کرد بوو، به لکو له بهر ئەوه بوو که که سیتی جه لۆ و هه له و هه رزه، سووک و چرووک بوو، که سیتی سه لار و سه نگین و به و یقار نه بوو.

ئەم کورپه عاده تی وا بوو جار جار ی به ده م قسانه وه ناوکی بابی بینن، له بیرمه جار یکیان باسی ئەوه ی ده کرد که مالبات و بنه ماله که یان به میرات له رووی جهسته ییه وه ساغ و سه لامه ت و به توانا و به هیزن، گو تی: 'بۆ نمونه باوکم وه ربگرن، تا ئەو پۆژه ی مرد تا قه جار یک نه خۆش نه که وت!' هه له به ته مه حاله ته سه وری ئەوه بکریت هه ستسزیی حه یوانی بگاته ئەم ئاسته تر سناکه، ئەمه کاری کرده نی نه بوو. کاریکی ئاسایی نه بوو. تاوانیکی ره وته نی نه بوو، ده بی زاده ی نو قستانییه کی جهسته یی، ده روونی و پۆحیی ئەوتۆ بی که

زانست تا رۆژگاری ئیمه پهی پینهبرد بیت، هر چه ندم ده کرد باوه پرم نه ده کرد که ئەم کورپه، ئەو تاوانه درپندانیهی کرد بیت، به لام هندی له خه لکی شاره کهی خۆی، که ناگیان له ورد و درشتی ئەم مه سه له یه بوو، دلنیا یان کردم که تاوانه که راسته و هیچ چه ندو چونیک هه لئاگریت.

زیندانیه کان، جاریک گوئیان لیبوو بوو که به دەم خه وه وه هاواری کرد بوو: 'بیگره! توند بیگره! سه ری بیره، سه ری بیره، سه ری!' زۆربه ی زیندانیه کان به دەم خه وه وه قسه یان ده کرد یان له خه ودا و پرینه یان ده کرد. جا ئەم قسانه به شیوه یه کی گشتی ده رباره ی کێرد و خه نجه ر و پاچ و ئامیری برنده بوون. هه ندی جاریش له خه وه کانیا نندا سویندیان ده خوارد و جنیویان ده دا. ئەمانه ده یانگوت: 'ئه وه نده یان لیداوین، ئەوه نده یان ئەشکه نجه داوین، هه ناومان شل بووه، بۆیه به دەم خه وه وه هاوار ده که یین، ده قیزینین.'

هه لبه ته کاری قورس له زیندانه کهی ئیمه دا کار نه بوو به لکو سوخره و بیگار بوو، به پی یاسا له چه ند سه عاتیکی دیاری کرا ودا ئەنجام ده درا، که سه ئەم بیگاره ی پخۆش نه بوو، به لام هیچ چاریکیش نه بوو، ریش بوو به ریشه وه ده بی شانیه ی بۆ هه لگری، که زیندانیه کان له کاری بیگار ده بوونه وه، بۆ زیندانه که ده گه رانه وه. ئیدی هه ر زیندانیه ک کاتی خۆی به کاری دلخوازی خۆیه وه ده برده سه ر، که هه م وه خسته کهی لیبه سه ر ده چوو و هه م سووکه ده سته که وتیکی په یدا ده کرد. ئەگه ر ئەوه نه بووایه هیچ زیندانیه ک له زیندانا هه لی نه ده کرد. ئاخه ر چۆن هه لبه کن، به تایبه تی که ئەمانه خوویان به دلره قی و سه رکیشیه وه گرتوو، له ده ری زیندانا له هیچ کار و کرده وه یه ک نه پرینگاونه ته وه و ئیستا شه قی زه مانه بیئیش و بیکار لیره ی کۆی کردوونه ته وه و کۆمه لگه ترۆی کردوون،

ئاخر وەك دەلەن شەیتان كار بۆ تەمەل و بىكاران دەدۆزىتەو، ئىدى ئەم زىندانىيانە چۆن دەتوانن ھەلبەكەن، ئاسايى بژىن؟ بە تايبەتى كە زۆربەيان لە ھەرپەتى لاوى دان و ژيانيان لىدەچۆرى.

تەمەلى و بىكارى گىيانى تاوانكارى ئەوتۆ لە لاي زىندانىيان دەگەشىنىتەو كە ھەرگىز پۆژى لە پۆژان بىريان لىتەكردىتەو.

مرۆف بەبى كار ھەلناكات، بەبى دەستكەوتى ئاسايى و پەوا ناژى. ئەگەر ھەلومەرجى كارى بۆ فەراھەم نەبىت. گوئى بە ھىچ نادات، ئەخلاقى دەگۆرى، پەفتار و تەبىعەتى دەشۆئى، پوو دەكاتە دزىوتىن تاوان، دەبى بە دپندەيەك لەو گۆرە. وەك دەلەن شەپ لە دەست بەتالى باشترە، زىندانىيان ھەر بە تەبىعەت و غەرىزە بەمەيان دەزانى و بە حوكمى غەرىزەى ماندۆستى، بۆ ئەوھى لە داپوخانى بەردەوام پزگار بن، ھەر كەسە و بە كارىكى دەستىەوە خۆى مژۆل دەكرد. لە پۆژانى درىژى ھاویندا، وەختمان زۆر كەم بوو، بەشى كارى تايبەتى نەدەمايەو، ھەموو پۆژەكەمان بە بىگارى زىندانەو بەسەر دەبرد، شەویش ئەوئەندە كورت بوو، تىر خەو نەدەبووین. بەلام زستان وا نەبوو. ھەر كە دنيا تارىك دەبوو، زىندانىيەكانىيان لە ژوور و قاوشەكان دەپەستاوت. ھىچ چارىكىيان نەبوو جگە لەوھى شەوانى دووردرىژ و تاقەتەرى زستان بە كارىكەو پابوئىرن. بۆيە لە شەوانى زستاندا ھەر ژوور و قاوشىكى زىندانەكە، خۆبەخۆ و بە شىئەيەكى پەرجوئاسا دەبوو بە كارگە و وەرشەيەكى گەورە، ھەرچەندە ئەمە زۆر قەدەغە و ياساغ بوو! ئەلھەقى كاركردن وەكو كاركردن قەدەغە نەبوو، بەلكو ئامىز و ئەوزارى كاركردن قەدەغە بوو! باشە كار بەبى ئامىز و ئەوزاران دەكرىت!! بۆيە زىندانىيان بە دزىيەوە كارىيان دەكرد، پىندەچوو ئىدارەى زىندانەكەش بەمە بزانن، بەلام بپىك چاوپۆشيان دەكرد و خۆيان لە گىلى دەدا. گەلىك لە

زیندانییەکان کە دەهاتنە زیندان دەستسپی بوون، هیچ کاریکیان
 نەدەزانی، بەلام بەرەبەرە لە ھاوڕێکانیانەووە فیزی کاروپیشە دەبوون،
 تا بەردەبوون، پیشەوەر و کرێکاری کارامە و لیھاتوویان لێ
 دەردەچوو، قۆندەرەچی و کەوشدروو و بەرگدروو و پەیکەرساز و
 قفلەساز و نیگارکێش و کەندەکاریان تێدا ھەلەدەکەوت. تەنانەت
 جۆلەکە یەکیان تێدابوو بە ناوی ئەشعیا بومشتاین، ئەمە کاری
 زەرنگەری و سوخوڕیشی دەکرد. ھەموو زیندانییەکان کاریان دەکرد
 و دەستکەوتیشیان ھەبوو، چونکە داوا یەکی زۆر لە لایەن خەلکی
 شارەووە، لەسەر شتەکانیان ھەبوو. زەرە پاری لە نک یەخسیر و
 دەستبەسەران، ھاوتای ئازادییە. ئەگەر پارە یەک بە خۆی شک بەری
 و گیرفانی گەرم بێ. تا پارە یەک خەمی دلی دەپەرەوێتەو، با نەشتوانی
 ئەم پارە یە خەرج بکات. (دەبێ ئەو ش بلین پیاو ئەگەر بیەوی
 دەتوانی لە ھەموو شوێن و کاتیکدا پارە خەرج بکات، بە تاییبەتی بە
 شتی حەرام و قەدەغە، کە مەرۆف زۆری حەز لێدەکات، بۆ نمونە
 مەشروب و خواردنەووە لە زیندانیشدا دەست دەکەوت). زیندانییەکان،
 ھەرچەندە کە سەبیل و پایپ زۆر قەدەغە بوو، بەلام تووتنیان
 دەکێشا. پارە و تووتن زیندانییەکانی لە شەپی تاوان دوور
 دەخستەو: ئەگەر کار نەبووایە یەکیان دەکوشت، یەکتریان وێران
 دەکرد. وەکو چۆن جالجالۆکان بخە یە شووشە یە کەو، یە کتر دەخۆن،
 بەو ئاوا یە یەکتریان دەخوارد. وێرایی ئەو ش کار و پارە ھەردووکیان
 قەدەغە بوون: زۆر جار ئیدارە ی زیندان، شەبە یخونی دەکرد، بەوردی
 دەکەوتنە تەفتیش و ھەر شتیکی قەدەغە یان دۆزیباو دەستیان
 بەسەردا دەگرت و دەیان برد، ئیدی زیندانییەکان چەند پارە و شتە
 قەدەغەکانیان قایم شارداو، ھەندیکیان ھەر دەدۆزرانەو و دەستیان
 بەسەردا دەگیرا. ئەمە یە کێک بوو لەو ھۆیانە ی کە زیندانییەکانی ھان

دهدا پاره و شتی قهدهغه لای خوځیان گل نه‌ده‌نه‌وه و هر چوټیک بووه بیدهن به مشرووب و بیخونه‌وه. ئه‌م حاله‌ته ره‌واجی به قاچاغچیاتی مشرووب ده‌دا. جا زیندانیی داماو سه‌رباری ئه‌وه‌ی ده‌ست به‌سه‌ر پاره و سووکه ده‌ستکه‌وته‌کانیدا ده‌گیرا، چونکه سه‌رپیچی له بریار و یاساوپیتساکانی زیندان کرد بوو، زور به‌توندی شه‌لاقاریش ده‌کرا!.

هر که ماوه‌یه‌کی که‌م به‌سه‌ر هه‌لمه‌ت و پشکنین و ته‌فتیش و که‌رانی مائورانی ئیداره‌ی زیندانه‌که‌دا تیده‌په‌ری، زیندانییه‌کان سه‌رله‌نوئ، هاوشیوه‌ی ئه‌و ئامیر و ئه‌وزارانه‌یان ده‌کریه‌وه که ده‌ستیان به‌سه‌ردا گیرا بوو، کاروباران ئاوه‌پووی خوځیان وهرده‌گرتوه، مائوران به‌م شته‌یان ده‌زانی، به‌لام تا سه‌رپیچییه‌کی دی پرووی نه‌دایا، هه‌قیان به‌سه‌ر هه‌چه‌وه نه‌ده‌بوو. زیندانییه‌کانیش ئه‌که‌رچی ژیانیان له ژیانی ئه‌و که‌سانه‌ ده‌چوو که له‌سه‌ر گرکانی فیزوف ئاکنجی بوون، هه‌چ گله‌یی و گازانده‌یه‌کیان نه‌ده‌کرد.

خو ئه‌که‌ر یه‌کیک ده‌ستوپئ سپی بوایه و هه‌چ کاروپیشه‌یه‌کی نه‌بوایه، هه‌ولی ده‌دا به‌هر شتوه‌یه‌ک بووه چهنده‌ کۆپیکیک په‌یدا بکات. سه‌ودای ده‌کرد، کرپین و فرۆشتنی ده‌کرد. هه‌ندیکیان شتی کۆنه‌یان ده‌کپی و ده‌فرۆشته‌وه، شتی وایان ده‌کپی و ده‌فرۆشت، جگه له‌بابایه‌کی زیندانی به‌بیری که‌سدا نه‌ده‌هات کرپین و فرۆشتنیان پتوه‌بکری، یان هه‌چ نرخ و بایه‌خیکیان هه‌بیتت. پاره وه‌ک ده‌لین له‌قورگی شتیردا بوو، زورجار زیندانی له‌هه‌نبر کاریکی قورس و زوردا ته‌نیا چهنده‌ کۆپیکیکی که‌می وهرده‌گرت. بۆیه‌ پاره له‌ زیندانا بایه‌خیکی جیاوازتری هه‌بوو وه‌ک له‌ده‌ریی زیندان. هه‌ندی له‌ زیندانییه‌کان بق ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌ک پاره‌یان به‌سوود وهرده‌گرت، سووکه‌ قازانجیکیان له‌مه‌ ده‌سته‌که‌وت. زیندانییان ده‌ستبلاو که

پاره‌یان پینه‌ده‌ما شپوشیتال و شمه‌که که‌مه‌کانی خویان ده‌برد، ده‌یان‌خستنه په‌هنه‌وه، له هه‌نبر نه‌مه‌دا پاره‌یه‌کی که‌میان وهرده‌گرت و قازانجیکی زوریان ده‌دا. خۆ نه‌گەر خاوه‌نی شمه‌که‌کان له‌کاتی خۆیدا پاره‌که‌ی بۆ یارۆی سووخۆر نه‌بردبایه‌وه، ئه‌وا سووخۆره‌که بۆی هه‌بوو بئ چهندوچوون شمه‌که‌کانی بخاته هه‌راجه‌وه و هه‌رزانه‌فۆشیان بکات و پاره‌که‌ی خۆی هه‌لگریته‌وه. سووخۆری له زینداندا به راده‌یه‌ک په‌واجی په‌یدا کرد بوو و بره‌وی سه‌ند بوو، که که‌لوپه‌ل و شمه‌که ده‌وله‌تییه‌کانیش، وه‌ک جلوپه‌رگ و پیللو و ئه‌و شتانه‌ی هه‌موو کاتی پئویست بوون، به په‌هن ده‌دران، ده‌خرانه بارمته‌وه. کاتی که سووخۆر ئه‌م جۆره په‌هنه‌ی قه‌بول ده‌کرد، سه‌ودا و مامه‌له‌که ئاراسته‌یه‌کی تری وهرده‌گرت. کابرای قه‌رزوه‌رگر، پاش ئه‌وه‌ی پاره‌که‌ی وهرده‌گرت، ده‌چوو بۆ لای به‌رپرسی چاودیزی زیندانیه‌کان، خه‌بری نه‌مانی شمه‌که ده‌وله‌تییه‌کانی خۆی پینه‌دا، ئیدی ئه‌م مائموره په‌کسه‌ر حوکمی له کابرای سووخۆر ده‌کرد که ئه‌و شته ده‌وله‌تییه‌کانه بگپه‌رته‌وه، هه‌لبه‌ته ئه‌م حوکمه بئ هیچ گه‌نگه‌شه و ناپه‌زاییه‌ک ئه‌نجام ده‌دا. خۆش ئه‌وه بوو پوژیک له پوژان، له‌سه‌ر ئه‌م شته قه‌رقه‌شه نه‌ده‌که‌وته نینوان سووخۆره‌که و خاوه‌ن شمه‌که‌کان. کابرای سووخۆر کړوکپ، گرژومۆن، وه‌کو ئه‌وه‌ی له‌میژ بئ چاوه‌روانی ئه‌مه بوو بئ شمه‌که‌کانی ده‌گپه‌رایه‌وه، له تۆ وایه له دلی خۆیدا ناهه‌قی کابرای قه‌رزداری نه‌ده‌گرت و ده‌یگوت ئه‌میش له جیاتنی ئه‌و با هه‌ر وای ده‌کرد، بۆیه ئه‌گەر شه‌په‌ جنیو و ده‌مبۆله‌یه‌کیان بکه‌وتایه‌ته نینوان، زیاتر بۆ خۆ په‌راندنه‌وه و پاکانه بوو، نه‌ک زاده‌ی رق و بوغز و کینه.

دزی له نیو زیندانیه‌کاندا شتیکی باو بوو، بئ هیچ شه‌رم و شوره‌یه‌که، به ئاشکرا دزیان لیکدی ده‌کرد. بۆیه ریگه‌یان دابوو،

هەر زیندانییهک باولتیکی چکۆلهی به کلیلوقفلی هه بیته و شتهکانی
خۆی تیدا هه لگری. به لام بهم حاله شهوه دزی هەر دهکرا، جا بزانه چ
دزگه لیکمان له نیودا هه بوون.

له بیرمه یه کیک له زیندانییهکان، که زۆریش دلسۆزی من بوو (ئه م
قسه یه م به راستیه ها) ته و پاته که ی دزیم، ته و پاته تاقه کتیب بوو که
زیندانییان بۆیان هه بوو پێیان بیته و بیخویننه وه. یارۆ هه مان پۆژ
ئیعترافی بۆ کردم که ئه و ته و پاته که ی دزیوم، هه لبه ته هۆی ئه م
ئیعترافه په شیمانی نه بوو، به لکو که بینی به په ره شه وه بۆ کتیبه که
دهگه پریم و زۆر نیگه رانم به زه یی پیمدا هاته وه. هه ندی له
هاو زیندانییه کانمان قاچاغچیتی مه شروو باتیان ده کرد و له و پرته گه یه وه
ده سته که وتی باشیان ده سته ده که وت. که له ئیستا به دوا وه باسی
ده کم، چونکه ئه م سه ودا و مامه له یه مایه ی سه رنجه و ئه وه دینی
هه لوه سته یه کی له سه ر بکه م. به شیک ی زۆر ئه و زیندانییهکانی بۆ ئیره
هینرا بوون قاچاغچی بوون، له سه ر قاچاغی گیرا بوون، بۆیه هه یچ
سه یر نه بوو، سه رباری چاودیری توند و پاسه وانی به رده وام،
مه شرووبات به قاچاغ به ینتریته ناو زیندانه که، هه لبه ته ده بی ئه وه ش
بلیم که قاچاغچیتی تاوانیکه تاییه تمه ندی خۆی هه یه، باوه ر ده که ن
ده سته که وت و قازانچ به لای قاچاغچییه وه زۆر گرینگ نییه و هه موو
کاتی به پله ی یه که م نایه ت؟ ئه مه حه قیقه تیک ی حاشا هه لنه گره.
قاچاغچی بۆ قازانچ کاری قاچاغ ناکات، به لکو خوری پێوه ده گریته،
لێی ده بیته به په یام: یانی قاچاغچی له یواری خۆیدا شاعیره. ریسک
به هه موو شتیکی خۆیه وه ده کات، خۆی ده خاته ئه و په ری تالوکه وه،
ده که ویته داوه وه، په نا ده باته بهر فهندهل فیلان و ته له که بازی و
داهیتانی تیدا ده کات، له ته نگانه ده رباز ده بیته و سه ریه شه ی له کۆل
ده بیته وه، که چی زووبه زوو وهک ئه وه ی نه بای دیتبی و نه بۆران، با

دەداتەوہ سەر کارەکەى جارەن، مەراق و کەلکەلەى قاچاغچىياتى
 ھىچى لە مەراق و کەلکەلەى قومار کەمتر نىيە. زىندانىيەکم ناسى،
 پىاويكى زەلامى کەتەى بە داروبار و تۆکمە، لە ھەر ھەموو ئەو
 زىندانىيانەى کە دەمناسىن، نەرم و نىانتەر و لاشەپتر و ملکەچ و
 گوپرايەلتەر بوو، پىاو زۆرجار لە خۆى دەپرسى چۆن ئەم مەرقە
 زىندانى کراوہ؟ ئەمە و زىندان کوجا مەرحەبا! پىاويكى ئەوئەندە خوش
 مەشرەب و ناسکەرەفتار و خەلکدۆست بوو، بە درىژايى ئەو ماوہىيەى
 کە لە زىنداندا بەردىە سەر لەگەل ھىچ کەسىکدا بە شەر نەھاتىبوو.
 خەلکى ڤووسىاي ڤۆژئاوا بوو، مالىان لەسەر سنوور بوو، بە تاوانى
 قاچاغچىتى گىرابوو و حەوالەى زىندان کرا بوو. بۆيە ئاسايى بوو بىر
 لەوہ بکاتەوہ بە قاچاغ مەشرووبات بىننيتە ناو زىندانەکە. چەندىن جار
 لەسەر ئەو کارە سزا درابوو. مەگەر خودا بزانتىت چەند لە شەلاق و
 جەلدە دەترسا! ديارە ئەم ئىشە جگە لە قازانچىكى زۆر کەم ھىچى
 تىرى بۆ ئەو تىدا نەبوو، قازانچى گەورە قۆنتەراتچىيەکە دەبىرد،
 قۆنتەراتچىيەکە لەسەر حىسابى ئەو دەولەمەند دەبوو، ئىدى ئەم پىاوہ
 ھەر کاتى کە سزا دەدرا وەکو پىرەژنان دەگىرا، سویندى گەورەى
 دەخوارد کە ئەم ئىشە تەرک دەکات، ھەر مانگىک پابەندى
 سویندەکەى خۆى دەبوو و پاشان بايدەدایەوہ و دەگەرايەوہ سەر
 کارەکەى خۆى و سەرلەنوئى تىھەلدەچووەوہ، جا بە ھۆى ئەو
 قاچاغچىانەوہ، قەت مەشرووبات لە زىندانەکە نەدەبرا.

ھەلبەتە پتويسىتە لىرەدا باسى دياردەيەكى دىکەش بکەم، کە
 ھەرچەندە بۆ زىندانىيەکان باش بوو، بەلام دەردىشى دەرمان
 نەدەکردن، ئەويش خىروسەدەقە بوو. گومان لەوہدا نىيە کە گەورە
 دەولەمەندان و چىنە بالاکانى کۆمەلگای ڤووسى ئاگايان لەوہ نىيە کە
 کاسبکاران و چىنەکانى خوارەوہى کۆمەلگەى ڤووسى چەند بە

خەمى لىقە و ماوان و بەدبەختانە وەن. پۇژ نەبوو خىروسەدەقە بۇ زىندانە كەمان نەيەت، ئەم خىروسەدەقانە بە زۆرى نانى سېى بوو، و جار جاريكىش پارە و پولى تىدە كەوت. نانە كە بۇ زىندانىيان نىعمەت بوو، بە تايبەتى بۇ ئەوانەى تووشى بەدخۇراكى بوو بوون. ئەم خىرانە بە يەكسانى بەسەر زىندانىيە كاندا دابەش دەكرا. خۇ ئەگەر خىروسەدەقە كەم بوایە، نان و كولىزە كان لەت دەكران تا بەشى گشت زىندانىيە كان بكات. ھەرگىز ئەو ھەم لە بىر ناچىت كە يەكەم خىروسەدەقەم پىكرا، سەدەقە كە برىتى بوو لە دراوىكى چكۆلە. تازە گىرا بووم، بەيانىيەك، كە بە تەنیا دەگەل پاسە وانىكدا لە كار دەگەر پامو، تووشى دايك و كچىك بووم، كچەكە لە تەمەنى دە سالىدا بوو، ھىندە جوان بوو دەتگوت فرىشتەيە، پىشتر جارىكم دىتبوو. (ژنەكە بىتوۋنى سەربازىكى گەنجى داماو بوو كە لە دادگاي سوپايىدا حوكم درابوو، لە خەستەخانەى زىنداندا، لەو سەردەمەدا كە من لەو ىندەر بووم، مرد. ئەم دايك و كچەكە ھاتبوون دوا مالئاوايى لىكەن، بە كول و بەدل بە ديارىيەو ھە گريان). كاتى كە كىژۆلەكە منى بىنى كۆلمەكانى سوور ھەلگە پان، شتىكى بە گوى دايكىدا چپاند، دايكەكە لە جىى خۇى وىستا، چارەكە كۆپىكىكى لە زەمىلەكەى دەرھىنا، دايە دەست كچۆلەكەو، كىژى بەغار بە دوومدا ھات و گوتى: 'وەرە ھاپۆ، ئەم كۆپىكە بگرە، لە راي مەسىح! كۆپىكەكەى ئاخنىيە دەستمەرە، لىم وەرگرت. ئەوسا بە خۇشى و شادى بە غار بۆ لاي دايكى گەرايەو. جا لەمىژە ئەو كۆپىكە چكۆلەيەم وەكو بەشىك لە شتەكانم ھەلگرتوو ھو پاراستوومە.

په راویز:

- ۱- ٹیکونه: په پیکه ری یه کیک له ئه ولیاکان بوو که هه میشه له سه متی رڼه لاتی ژووره کاندای دانه نرا.
- ۲- شه قامی که سک: دهسته واژه یه کی باوه مانای شه لاقکاری ده گه یه نن: ئه و که سه ی که شه لاق و جه لده ی بڼه برپایه وه، ده بوا به نیوان دوو پیزه سه ربازی شه لاق به ده ستدا پروات و هر سه ربازه و قامچیپه ک به پشتیدا بکیشیت.
- ۳- میجره که ناوی کریفتسوک بوو. به لام سه روکی زیندان جه نه رال فون گراف بوو.
- ۴- ئه و کورپه ی که بابی خو ی کوشت بوو، دوستویفسکی زوری پی سهیر بوو، له بهری گران بوو، بکوژه راسته قینه که نه بوو، بکوژه که برا بچوو که که ی بوو. ئه م تاوانه دوا ی بیست سال که شف بوو. دوستویفسکی له سه ره تای فه سلی حه وته می به شی دووه می (یادگار بیه کانی خانه ی مردواندا) دیته وه سه ری و باسی ده کات.
- ۵- خه لکی پووسیا به زیندانیانی کاری قورسیان ده گوت لیکه و ماوان یان قه ره به ختان.

«۲»

ههسته سه ره تاييه كان

۳-۱

پوژانی یه که م و سه ره تاکانی هه وه لی زیندانییه که مم زور باش له بیره، زور به پوونی له خه یالدامدا خو ده نوینن. به لام ساله کانی دواتر، تیکه ل بوون و ته نیا شوینه واریکی گونگ و کال و که م په نگیان له یادگه مدا به جیهیش تووه. ته نانه ت هه ندی قو ناغی ئەم ژیا نه به ته واوه تی له بیر و له خه یالدامدا سراوه ته وه و ته نیا ئە وه نده م له یاددا ماوه ته وه که به راستی سالانیکی سهخت و دژوار و یه کهاوی و تاقه تبه ر بوون.

به لام پووداوه کانی سه ره تای ئە ساره ته که مم به پوونی له بهر چاوه: ده لئی دوینی پوویان داوه، هه لبه ته ده بوايه وایی.

زور چاکم له بیره، ئە وه ی له سه ره تاوه سه رنجی راکیشام و مایه ی سه رسامیم بوو، ئە وه بوو که ئە م ژیا نه هیچ شتیکی نا ئاسایی و سه رنج راکیشی تیدا نه بوو، یانی شتیکی چاوه پروان نه کراوی تیدا

نەبوو، جياوازيبەكى ئەوتۇى دەگەل ژيانى پىتسوومدا نەبوو. تاوەكو سالانىكى زۆرم لە زىندان بەسەر نەبرد، پەيم بە دياردە ئاناسايى و چاوەپوان نەكراوەكانى ئەو جۆرە ژيانە نەبرد، هەنگى زۆر حەپەسام، سەرم سوورما، ئىدى تا بە درىژايى ئەو ماوہەيەى لە زىنداندا مامەوہ، ئەم حەپەسان و سەرسامىيە بەرى نەدام، بە هيچ جۆرى نەمتوانى خو بەم ژيانەوہ بگرم و دەگەلى راييم.

لە سەرەتاوہ هەستم بە نەفرەت و بىزارىيەكى لە رادەبەدەر دەکرد، بەلام كە گەييمە ناو زىندان، سەير ئەوہ بوو، وام ھاتە بەرچاو و خەيال كە ژيانى ناو زىندان لەوہ ئاسانتەر و پەھەتتەرە كە لە رىگادا وينا و تەسەورم دەکرد.

ئەوہ زىندانىيەكانن، وىرپاي ئەوہى دەستوپىن بە كۆتوزنجيرن، بە كەيفى خو، بە ئازادىيە بەنىتو زىندانەكەدا دەگەرپىن، دىن و دەچن. شەپە جنىو دەكەن، گۆرانى دەلەين، كار دەكەن. دووكەل بە بادا دەدەن، مەيتۆشى دەكەن (ژمارەى مەيتۆشان كەم بوو)، شەوانە كۆپى وەرەقەبازى ساز دەكەن. كارەكانىشەم زۆر بە لاوہ قورس نەبوو. وام ھاتە بەر مەزەندە و خەيال كە سەرچاوەى ماندوويەتى و نارەھەتى زىندانىيەكان خودى كارە قورسەكە نىيە. بە ماوہەيەكى زۆر دواى ئەوہ ئەوجا پەيم بەوہ بىرد بۆچى ئەم كارە لە شانى زىندانىيەكان ناخۆش و سەخت و نارەھەتە. لەبەر قورسى و دژوارى خودى كارەكە نەبوو، بەلكو لەبەر ئەوہ بوو كە بە زۆرەكى، بە خورتى، بە تۆپزى بوو، بە زەبرى كوتەك بوو. بىگومان جووتيار لە زىندانىيەكى بىگارچى پتر دەپەتى، پەنج دەدات و كار دەكات، لە ھاويندا شەو و رۆژ كار دەكات. بەلام لە پىناوى بەرژەوہەندى و قازانجى خۆيدا پەنج دەدات و كار دەكات، ئامانجەكەى ماقوول و پەسەندە، مەرامى ئاشكرايە، بۆيە لە شانى ناخۆش نىيە. بەلام

زیندانییه کی بینگارچی، کاریکی به سهردا دهسه پیترئ، که مترین قازانجی
 خوی تیدا نییه، رهنجی بیوهره. بویه هه ندی جار بیرم له وه ده کرده وه
 نه گهر بویستری مرؤفیک له مرؤفایه تی بخرئ، له ناو ببری، توندترین و
 ترسناکترین سزا بدرئ و به جورئ بچه و سینرته وه و ژیر پیمان
 بنرئ، سزایه کی ئه وتوی بۆ ببرد رته وه که دلره قترین جه لاد و
 خوینرئ له بهری به رزی، ئه وه نده به سه که به توبزی کاریکی بیمانا و
 بیهوده و بیسوودی به سهردا بسه پیترئ. هه رچه نده ئه و کارانه ی
 دهرئ به سهر زیندانییه کاندایه هه ی سوودیکی بۆ زیندانییه کان نییه، هه ی
 قازانجیکان لئی ده ست ناکه وئ، به لام خودی کاره که بیهوده و پووج
 نییه: زیندانی خشت ده برئ، زهوی ده کیلی، له مه زرا و کیلگه دا کار
 ده کات، قورکاری ده کات، خانوو چیده کات، هه ر هه مو ئه وانه کاری
 په سه ند و ماقولن، هه ول ده دا به جوانی بیکات، له هاو ریکانی خیراتر
 و باشتر ئه نجامی بدات. به لام نه گهر ناچار ت کرد بۆ نمونه ئاو له
 ده فریکه وه بکاته ده فریکی تره وه و پاشان هه مان ئاو له ده فری
 دووه مه وه بگوازیته وه بۆ ده فری یه که م، یان ناچار ت کرد ئاو له دنکا
 بکوئی، لم له ده سکاوه ندا بکوئی، یان کومه لیک گلوخول له شوینیکه وه
 بۆ شوینیکی تر بگوازیته وه و هه ر که ته واو بوو دیسان بۆ شوینی
 یه که می بگوازیته وه، من دلنیام هه نگی کابرای زیندانی پاش چه ند
 روژیک خوی ده کوژیت، یان هه زار و یه ک تاوانی ئه وتو ده کات که
 بیته مایه ی ئیعدام کردنی تا له م نه نگی و شه رمه زاری و زه بوونی و
 عه زابه رزگار بییت. ئه م جوړه سزایه زیاتر له ئه شکه نجه و تۆلی
 ترسناکه وه نزیکه تا له ته می کردن و ته میکاری. دیاره سزایه کی
 که و جانه یه و هه ی نامانج و ناکامیکی په سه ندی لینا که ویته وه.
 به هه رحال، من له وه رزی زستاندا، له هه یقی کانوونی یه که مدا
 (دیسامبه ر) که ییمه زیندان، ئه و کاتانه له زیندانه که ماندا کار زور

نه‌بوو. بۆیه هیچ ویتنا و بیرۆکه‌یه‌کم دهرباره‌ی کاری هاوینان، که پینچ هینده‌ی کار زستانان قورس بوو، له خه‌یال و هزرده نه‌بوو. له زستاندا، زیندانییه‌کان دهربان بۆ رووباری (ئیرتیش) و له‌وینده‌ر کۆنه به‌له‌مانی ده‌وله‌تییان پیده‌شکاندن، یان له کارگه و کارخانانی جۆراوجۆردا کاریان پیده‌کرا، به‌فری که‌له‌که‌بووی سه‌ربانانان پیده‌مالدرا، یان کووره‌ی گه‌جیان ده‌سووتان، هتد. به‌لام چونکه روژگاری زستان کورته، زوو له کاری روژانه ده‌بوونه‌وه و بۆ زیندانه‌که‌ی خۆیان ده‌گه‌رانه‌وه، بیئیش و بیکار کاتیان به‌سه‌ر ده‌برد، مه‌گه‌ر کاری شه‌خسی خۆیان کردبا.

ته‌نیا سیتییه‌کی زیندانییه‌کان به‌جدی له خه‌می کاردا بوون و هه‌زیان ده‌کرد کاریکی تایبه‌تی بۆ خۆ په‌یدا بکه‌ن و سنعه‌تیک فیر ببن. ئیدی هه‌موو ئه‌وانی دی ته‌مه‌ل و ته‌وه‌زهل، بیئیش و بیکار، بی هیچ ئامانجیک به‌م ژوور و به‌و ژووردا ده‌گه‌ران، زمانیان له یه‌ک ده‌دا، چالیان بۆ یه‌کتر هه‌له‌که‌ند و جنیو و سخیفیان به‌یه‌کدی ده‌دا. ئه‌وانه‌ی پاره‌یه‌کیان هه‌بوایه ده‌که‌وتنه‌ تا قیبی مه‌ینۆشی و خۆیان مه‌ست ده‌کرد، یان له قوماردا دایان ده‌نا، هه‌ر هه‌موو ئه‌مه‌یان له بیئیشی و ده‌سته‌تالی و بیتاقه‌تی و بیزاریدا ده‌کرد، به‌تیه‌په‌بوونی روژگار، په‌یم به‌جۆره‌ عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌یه‌ک برد، که یه‌جگار له عه‌زابی نه‌بوونی ئازادی، له عه‌زابی سوخره و بیگاری به‌سووتر و به‌ئازارتر بوو، ئه‌ویش سوکنه‌ی هاوبه‌شی زۆره‌کی بوو. زیندانی نه‌یده‌توانی بۆ ساتیکیش به‌ته‌نیا بی. هه‌رچه‌نده سوکنه‌ی هاوبه‌ش و هه‌قۆینی زۆره‌کی، له زۆربه‌ی شویتان به‌سه‌ر خه‌لکیدا ده‌سه‌پینری، به‌لام ئه‌م هه‌قۆینییه‌ زۆره‌کییه، له هیچ شوینیک وه‌کو زیندان دژوار و ناره‌حه‌ت نییه: چونکه خه‌لکانیک هه‌ن کهس له‌گه‌لیاندا هه‌لناکات. من

دانیام هه موو زیندانییهک، ههستی پیکردبئی یان نا، ئەم تالاولی
چهشتووه.

خواردن و خۆراکی زیندانییهکانم به لاوه خهراپ نه بوو.
زیندانییهکان به خۆیان دهیانگوت خواردن و خۆراکی وان، له هی
هه موو زیندان و گرتووخانهکانی پووسیای ئه وروپی باشته. به لام
من، چونکه له زیندانه زیاترم نه دیووه، ناتوانم له مباره یه وه هیچ
داوه ریهک بکه م. بۆمان هه بوو، بۆ خۆمان و به خه رچی خۆمان
خواردن بۆ خۆ دروست بکه ین. راسته گوشت زۆر هه رزان بوو له
زستاندا په تلی له دوو کۆپیکان و له هاویندا له سئی کۆپیک
تینه ده په ری، ئەوجاش ته نیا زیندانییانی پارهدار ده یانتوانی له سه ر
حیسابی خۆ خواردن دروست بکه ن. بۆیه زۆربه ی هه ره زۆری
زیندانییان خواردنی زیندانیان ده خوارد.

مه به ستیان له ستایشی خۆراکی زیندان، ته نیا نانه که ی بوو که به
کیشانه به سه ر ژوو ره گاندا دابه ش ده کرا نه ک به سه ر نه فه ره گاندا، خۆ
ئه گه ر به سه ر نه فه راندا دابه ش کرابا، زیندانییهکان حالیان شر به بوو،
به لای که مه وه، له م حال ته دا، سئی یه کیان هه میشه برسی ده بوون،
به لام هه ر هه موویان له م سیسته مه دابه شکردنه باوه رازی بوون.
نانه که مان زۆر به تام و به له زه ت بوو، له سه رانه سه ری شاردا ده نگی
دابوو وه: باشی نانه که یان بۆ ئه وه ده گنیرایه وه که گوايه
نانه واخانه کانی زیندان زۆر به چاکی دروست کرا بوون. به لام
شۆر باکه مان تا چه زکه ی دیمه نکی ناشیرینی هه بوو، که له رمیکیان
ده خسته مه نجه لئی ئاوی گه وره وه و لالوێچ ساواریان له چاوی
ده کرد تا که میک خه ست بیه ته وه، ئاویکی بیتام و بیخوی بوو، به
ئاسته م پۆنیان تیده کرد. هه وه لجا ر زۆرم قیز له و پیتشکه و میروانه
ده کرده وه که به زۆری به سه ر شۆر باکه وه بوون. که چی هاو

زیندانییه کانم هر گویشیان لینی نه بوو، پتیاں وابوو تام و له زه تی شورباکه به و پیشکه و سیسارکه ره شانوهیه!

سی رۆژی یه کهم دهگه ل نه وانی دیدا بۆ کاریان نه بردم، چونکه ره سمی زیندان وا بوو، که مدارای هر تازه زیندانییه که بکری و پشوو یه کی کورتی سی رۆژی بدهنی تا ماندوو یه تی سه فهری پینگای له گیان ده رچیت و که میک به سه سیته وه. رۆژی دووهم چووم بۆ دوکانی ئاسنگه ری تا کۆتوزنجیره کانی ده ستوپیم بگۆرم، چونکه له مؤدیلی باوی زیندانه که جیاواز بوو، به نه لقه نه لقه دروست کرابوو، به زرینکه زرینک، زیندانییه کان گوته نی له زهنگوله ده چوو. نه م زنجیرانه له سه ر جله وه له ده ستوپ ده کران، به پیچه وانه ی زنجیری هاوبه ندیه کانمه وه که به نه لقه دروست نه کرا بوون، به لکو چوار شیش بوون، هر یه که یان به نه ندازه ی قامکیک ئه ستور بوو، سی نه لقه ی پیوه بوو، له ژیر جله وه ده به ستراو، نه لقه یه کیان به پشتینیکی چه رمه وه به سترا بوو، که له سه ر کراسه وه وه کو پشتین و له جیاتی پشتین ده به سترا.

تا کو ئیستاش هه موو پووداوه کانی یه کهم به یانی زیندانی خۆم به پروونی له یاد و له بهر چاوه. شه پیۆری بیدار باش، له لای پاسگه ی پاسگری نزیکه ده روزه گه وره که ی چه ساری زیندانه که وه لیدرا، دوا ی ده ده قیقه یه که مائوری ئیداری ده رگای زیندانه که ی کرده وه. زیندانییه کان یه که له دوا ی یه که گوته نه هه ستان. له بهر پروناکی نه و مؤمه ی کزکز له ژووره که ی ئیمه دا ده سووتا، زیندانییه کان ده بینران که چۆن له سه ر ته خته خه وه کانیان که له له وح دروست کرا بوون، هه لده ستان و به ده م سه رماوه هه لده له رزین، به ده م باویشکه وه کیشمانی خویان ده دا.

زۆر بەيان گرزومون، تاقەتى قسەشيان نەبوو. ھەندىكىيان نىشانەى خاچپيان دەكىشا و ھەندىكىيان تووک و نەفرەت و نەفرىنيان دەکرد. ھەلم و ھەواى ژوورەكە بۆخنكاو (بۆ سارد) بوو. كە دەرگا دەكرایەو و ھەواى ساردى دەرەو ھىرشى دىنايە ژوورى و ھەكو گەردەلوول بە زىندانەكەدا لوولى دەخوارد و دەسوپايەو، پياو ھەستى بە ئاسوودەى دەکرد. زىندانىيەكان بە پالەپەستق خۇيان دەگەياندە مەنجەلە ئاوەكان و ھەر كەسە و لە نۆرەى خۇيدا كوپیك ئاوى دەردينا و قومى، دوانى لیدەخواردەو و بەو كەى تری دەستوچاوى پشیلەشۆر دەکرد. ئەم ئاوە لە لایەن سەقاوہ ئامادە دەكرا، لە ئىوارەوہى پشوو ترەوہ ئامادە دەكرا. سەقا؛ يەكىك بوو لە زىندانىيەكان، ئىشى ئەو بوو ژوور و قاوشەكان پاك بكاتەو و لە لایەن زىندانىيەكان خۇيانەو ھەلدەبژىردرا، سەقا نەدەچوو بۆ بیگار، چونكە ئىشى ئەو بوو نوین و ياتاخەكان پىك بخات، عارەكە خاوپن بكاتەو و گسك بدات، شەوئى مەنجەلى ئاوەكە بىتتە ژوورى و بەيانى بىباتە دەرەو و تەشت و كوپەى زىندانەكە لە ئاوى سارد پەر بكات تا بەيانيان بۆ شستوشق بەكاربىرى و بە پۆژ بۆ خواردنەو.

يەكەم بەيانىم بوو لە زىنداندا، كە دوو كەس لەسەر كوپیكى ئاو، لىيان بوو بە دەمەقالى. يەكىكىيان كە زىندانىيەكى درىژ داھۆلى، بارىك و بنىسى، پەشتالە بوو، كەللەى سەرى يەكپارچە گرىوگۆلى سەیر بوو، بە دەست كەوتە دەلەكدانى زىندانىيەكى دىكەى خرەلەى، كۆلەبالاى، چوارشانەى، چروچا و سوور و بۆلاندى:

- بۆ كوئى؟ رىزەكە تىك مەدە، لە جنى خۆت بوەستە.

دووھم وەلامى داىەوہ:

- ھىواش بابە، توژى سەبەرت بى!

- بۇ ھاوارم بەسەردا دەكەي؟ ئاڭات لە دەمت بى؟ بېرۇ بە پىرى
خوتەو! سەيرى ئەمە ناكەن دەلئى پەيكەرە و پەق راپوہستاوہ! نا، نا،
يەك زەرہ (فارتىكوليتانبوست)(1)ى نىيە.

وشەي (فارتىكوليتانبوست) كارى خۇي كىرد، زىندانىيەكان لە قاقاي
پىكەننىيان دا، زىندانىيە كورتهبالاكە، كەوا ديار بوو لە زىندانەكەدا
رۇلى بابايەكى لىبۇك و قوشمە دەيىنى، بەمە زۇر خۇشحال بوو.
زىندانىيە درىژ داھۇلەكە، خىسەيەكى لىكرىد و بۇلاندى:

- دەلئى بەرازى دابەستەي، وا ديارە نانى زىندانى پىكەوتوہ. ئەم
بايە لەم كونەوہ بيت تا سەرى سالى ئايىندە، تا كرىسمىسى ئايىندە،
دوازە بىچوومان بۇ دىنى!

- ئەدى تو خۇت بەچى دەزانى؟ تەيرىكى زۇر جوانى؟

- بە كەيفى تو!

- كەواتە پىمان بلئ، خۇت بە چ تەيرىك دەزانى؟

- ئەوہم كە دەي بىنى

- چۇن دەيىنىم؟

- پىمگوتيت: تەير

- بەلام چ تەيرىك؟

ھەردووكيان كەوتنە خىسە لە يەكتىرى، خەرىك بوو بە چاو
يەكتىريان دەخوارد. كۇلەبالاكە چاوەروانى وەلام بوو، كۇلەمستى
كوشى، لە تو وايە خۇي بۇ ھىرش و پەلامار ئامادە دەكات. پىم و
بوو شەرەكە مسۇگەرە و ھەر ئىستا دەچن بەگژ يەكترا. ھەموو ئەم
شتانەم بەلاوہ تازە بوو. بۇيە بە واقى وپوہ تەمەشام دەكرد. بەلام
زوبەزوبۇم دەركەوت كە ئەم قەرەشە و دەمبۇلانە، ھىچ نىيە و
گالتەجارىيەكە، زىاتر بۇ خۇشى و پىكەننىيە زىندانىيەكانە و بە

دهگمن دهگاته شه‌رهدست و به سه‌لامه‌تی ده‌بریت‌ه‌وه. ئەم دیارده‌یه
نمونه‌یه‌که له دابه باوه‌کانی ناو زیندان.

کابرای درێژداهۆل، مەندومەنگ، هیدی و هیمن له جیتی خۆی
وهستا بوو، تەمەشای ئیمه‌ی ده‌کرد. ده‌یزانی هەموو چاومان ب‌پ‌یوه‌ته
ئەو و چاوه‌پ‌وانی وه‌لامی ئەوین. چاک ده‌یزانی ئەگەر به‌رگری له
قسه‌که‌ی خۆی نه‌کات و نه‌یسه‌لمینی که تەیریکی گرینگه، که
که‌سایه‌تییه‌کی، ئەوا ده‌بیت به‌ گالته‌چی و گه‌پجاری خه‌لکه‌که و به
ئاره‌زوی خۆیان پ‌یی پ‌یده‌که‌نن. بۆیه نیکای پ‌ر له تەوس و توانجی
ب‌ر‌پ‌یه خه‌نیمه‌که‌ی، به‌ جۆری لینی ده‌پ‌وانی له تۆ وایه سیسرکیکی
خستوه‌ته ژیر میکروۆسکوب و تەمەشای ده‌کات. ئەوجا به‌ ده‌نگیکی
نەرم و هیناش گوتی:

- من (کاجان) م (2).

ده‌پ‌ویست ب‌لی من تەیریکم له جۆر و تیره‌ی (کاجان). هەر که ئەو
وشه‌یه‌ی له زار هاته‌ده‌ر، ئاماده‌بوان له قاقای پ‌یکه‌نینان دا و که‌وتنه
چه‌له‌لیدان بۆ ئەو وه‌لامه‌ پ‌ر به‌ پ‌یسته.

کابرای کورته‌بالای قه‌له‌و، که بۆری خوارد بوو و ئەم به‌زین و
شکسته‌ی زۆر له دلگران بوو، به‌وپه‌ری توپه‌یی گوتی:

- تۆ تەیری کاجان نیت، به‌لکو حه‌یوانیکی ه‌یچ‌وپ‌وچی. خۆی ساز
دا په‌لاماری بدات، که ئاماده‌بوان که‌وتنه به‌ینه‌وه و بۆ ئەوه‌ی
مشتوم‌رکه‌ گه‌وره نه‌بیت‌ه‌وه جووته پ‌ه‌قییان لیکدی جیا کرده‌وه.

یه‌کێک له تەمەشاقانان، له دووره‌وه له جیتی خۆیه‌وه هاواری کرد:

- ئەم ده‌مه‌قه‌یه‌تان له چییه، بۆچی به‌ مست به‌ر نابنه یه‌کدی؟
وه‌لام درایه‌وه:

- ناوېزيبان بګن، د ګنا په ګټر ده ګوړن، ټيښه پياواڼي ټازاين، سه سه
بيته سه سه راسټي هر په ګيګمان به هوت ګس ده وه سټين، باګمان
به شه ټيښه.

- به راسټي ټازان! ټازاڼه ټي هر له ټويان ډيت، په ګيګيان له سه سه
نان ډزين هينراوه بؤ ټيره، ټه ويتريان له سه سه ډزيني قاپه ماسټي
پيره ټنيګ، ګابراي ګه لاد ګرتيښه ټير قامچي و شلګوتي عه مري ګرد.
ګوڼه سه سه رازيګي نو قسټاني ګه ګ، ګه پيډه چوو بؤ چاو ډيري و
پاراسټني ټارامي زيندانه ګه، ليره دا دانرا بي، له سوچيګي زيندانه ګه دا،
ګيګه ټي ټه وي ټاڼي به ټيښان پيدا بوو، هاواري ګرد:

- هټي، به سه، بيږنه وه.

- ټاو ګورپنه! ټاو بؤ ني فاليد پټرو فيچي براتان! ټاو بؤ ني فاليد (3)

پټرو فيچي برامان بيښن، وا له ټه وه ستا!

ګابراي نو قسټاني ګه ګ، به ډم له به رګرډني پالټو ګه په وه پرتان ډني:
براى ټو؟ من براى ټوم؟ ټاخر منيګ پوړي له پوړان بايي قرو شيګ
مه شرووبم له ګه لدا نه خوار ډيښه وه، به عه مراتم نان و پيازيګم له ګه ل
نه خوار ډيښت، له ګوي براى ټوم!!

زينداننيه ګان سه سه ر ټمير ګران، پوړه ه لات، زينداننيه ګان به پاله په ستو
و به قه ره بالفي ټويان به موو به قه ګه دا ګرد، ټيله ګه ګانيان له به ر ګرد
بوو، به ګلاوه دوو ره ګه ګانiane وه وه ستا بوون و به شه ناني ټويان
له په ګيګ له ټاشپه زه ګان وه رډه ګرت. ټم ټاشپه زانه له لايه ن
زينداننيه ګانه وه ه لډه بټير ډران، له هر موو به قه ګه دا دوو ټاشپه ز
هه بوو، ته نيا ټه وان بويان هه بوو ګيرد و چه قو به ګار بيښن، هه م بؤ
نان برين و هه م بؤ ګوشت ګنين به ګاريان ډينا.

زينداننيه ګان، به ناو موو به قه ګه دا بلاو بوو بوونه وه و له ده وري
مي زه ګان دانيشټ بوون، هه موو ګلاو له سه سه، ټيله ګ له به ر، قايش له

پشت، حازر و ناماده‌بوون بۆ چوونه سەر کار. هه‌ندیکیان شوڤربای
(کفاس)یان له‌به‌رده‌مدا بوو، پارووه نانه‌که‌یان پیتدا ده‌کرد و ئه‌وجا
ده‌یانخوارد.

هه‌را و هه‌نگامه و ژاوه‌ژاوی ناو موبه‌قه‌که له کیتشا نه‌بوو. ویتراي
ئه‌وه‌ش چهند زیندانییه‌ک له گوشه‌یه‌کدا هیتدی و هیتمن بۆ خۆیان
قسه‌یان ده‌کرد.

زیندانییه‌کی گه‌نج که له تهنیشت پیره‌میتریکی بیددانی گرژومۆنه‌وه
دانیشتیوو گوتی:

- بابا ئانتونیچ به‌یانیت باش، نان و نمه‌کت باش و تۆشی گیان.
پیره‌میتره‌که، بیته‌وه‌ی چاوانی هه‌لبه‌ری، له کاتیکدا خه‌ریک بوو به
پووکه بیددانه‌کانی نانه‌که‌ی ده‌جوو، گوتی:

- ئه‌گه‌ر به‌راسته و رانا‌بویری، به‌یانی تۆش باش!
- ئانتونیچ وام ده‌زانی مردوویت! چهند که‌رم! به‌راستی وام
ته‌سه‌ور ده‌کرد که مردوویت!

- تۆ جارێ بمره، پاشان منیش به‌دووتدا دیم.
له‌ نزیکه‌ی ئه‌و دووانه‌وه دانیشستم. دوو زیندانی دیکه‌ش له
ده‌سته‌راستی مندا بوون و به‌وپه‌ری سه‌لاری و سه‌نگینی و زۆر به
جددی قسانیان ده‌کرد. یه‌کیکیان گوتی:

- من له‌وه ناترسم که‌سیک دزیم لیتکات، به‌لکو له‌وه ده‌ترسم ته‌ماح
بمگریت و به‌خۆم دزی له‌خه‌لکی بکه‌م، که‌س ناتوانی دزی له‌من
بکات، ئه‌وه‌ی به‌ته‌مای دزی بێ له‌من خه‌یالی خاوه، ئه‌وه‌ی دزی له
من ده‌کات، هیتشتا له‌دایک نه‌بووه.

- تۆ خۆت به‌چی ده‌زانی، چیت له‌ده‌ست دێ؟ تۆش وه‌کو ئه‌وانی
دیکه زیندانییه‌کی ئاساییت و ته‌واو، له‌وانی دی زیاتری؟ ئه‌گه‌ر
به‌رده‌ستی ئه‌و دێله‌دبه‌، ئه‌و له‌گامه، ئه‌و حه‌شه‌رییه‌ ده‌که‌وی، بزانه

چون دزیت لیندهکات و نایه‌لی هر به خوتیش بزانی، پاره‌کەت
لینده‌سەنئ و هر پیتشت نالی سوپاس. ئەمە‌ی ده‌گەل خۆمدا کردووہ.
دەزانی چەند رۆژیک لەمە‌پیش هات بۆ ئیره؟ گوتی: لە کوئی پەنایەک
بدۆزینەوہ و لە چاوی خەلکی بە دوور بین؟ گوتم با بچین بۆ لای
تیودوری جەلاد. کە خانووێه‌کی لە دەریی شاردا هەبوو، ئەم
خانووہی لە کابرایەکی چەپەلی جولەکە بە نیوی سالومونە گول کری
بوو، دەیناسیت؟ ئەو جولەکە‌یە‌ی کە لەم نزیکانەدا خۆی کوشت.

- بە‌ئێ دەیناسم، سێ سالیک لەمە‌پیش لیره کونیاکی دەفرۆشت و
ناویان نابوو گریشکا، واتە مە‌یفرۆشە‌کویر، ئا دەیناسم، باشی دەناسم
- نا، تۆ هە‌لە‌یت، نایناسیت، ئەوہی من دە‌یلیم گریشکایە‌کی ترە.

- چون؟ گریشکایە‌کی تر؟ تۆ هە‌لە‌یت نە‌ک من، تۆ خۆشت نازانی چ
دە‌لیی! دە‌توانم لە جیاتی شایە‌دی چە‌ندین شایە‌د بینم کە تۆ هە‌لە‌یت،
بە‌خۆشت نازانی چ دە‌لیی!

- تۆ شایە‌د بۆ من دینی؟ تۆ شایە‌د لە من دە‌گریت؟ ئاخ‌ر تۆ کئی؟
تا شایە‌د لە من بگریت؟ دە‌زانی لە‌گە‌ل کیندا قسە دە‌کە‌ی؟

- من کیم؟ من ئە‌وہم کە چە‌ندین جار بە‌ر لیس‌م داویت و هر
باسیشم نە‌کردووہ. هیتشتا تۆ خۆت گیف دە‌کە‌یە‌وہ و بە‌ من دە‌لیی تۆ
کئی؟

- تۆ منت بە‌ر لیس‌ان داوہ؟ ئە‌وہی لە‌ من دە‌دات هیتشتا لە‌ دایک
نە‌بووہ، ئە‌وہی لە‌ من دە‌دات لە‌ گۆپ دایە.

- تۆ کابرایە‌کی تووشی تاعوون بوویت!

- بریا گولی سیبیریا دە‌کە‌وتە گیانت!

- بریا کە‌للە‌ت بە‌ر شمشیری تورک دە‌کە‌وت!

ئە‌وسا رێژنە‌ی سخیف و جنیوان وە‌کو بارانی بە‌ خۆپ دای کرد،
زیندانییە‌کانی دی هاواریان کرد:

- تەمەشاكەن، ديسان ھەريانە، پياو كە قەدرى ژيانى نەزانى،
رېنگەي دروستى نەگرتە بەر دەبى سەرى خۇي كز بكات، وا ديارە
ئەم دوو كۆرە ئازايە ئىرەيان زۆر پىخۆشە، ئەي چۆن نانى حكومت
زۆر خۆشە!

بەپەلە كەوتتە ناوبژيان، لىكيان دوورخستەنەو، شەپدەم ئاسايە،
بگرە جۆرە سەرگەرمىيەكيشە بۇ تەمەشاقانان، بەلام شەپدەمست و
كوتەككارى قەدەغەيە! بە دەگمەن پوو دەدات! چونكە مېجەر يان
زىندانىيەكان گوتەنى فەرماندارى زىندان پىتى دەزانى و تەحقيقى
وردى دەربارە دەكرد و بە خراپى بەسەر زىندانىيەكاندا دەشكايەو.
بۆيە زووبەزوو ھەر شەپىكى جىدى دەكوژىننەو. زورجار
شەپكەران، ھەر بە مەبەستى سەرگەرمى و تاقىكردنەو و نواندىنى
بەلاغەت و فەساحەتى جىتو فروشى خۇيان، شەپ دەنىنەو، لە
ھەو لەو زۆر بەگەرمى بەگژ يەكدا دەچن، بە جۆرى بە پق و
غەزەبەو، لىكى دادەپسن، لە تۆ وايە لە ھەر ئان و ساتىكدا يەكدى
دەكوژن. كەچى پاش ئەوھى داخى دلى خۇيان بە جىتوان ھەلدەپژن،
پاشەكشە دەكەن و ھەر كەسە و بە پىتى خۇيدا دەپوات. من ئەمەم
زۆر بە لاوہ سەير بوو، ئەوھى لىرەدا گىپرامەو ە مشتىك بوو لە
خەروارى ئەو شەپە دەمانەى كە رۆژانە لە زىندانەكەدا پرويان دەدا.
پىتستر ھەرگىز تەسەورم نەدەكرد دوو كەس ھەر بۇ كەيف و بۇ
خۇشى بکەونە شەپەجىتو، لەزەت لە شەپەجىتو ببىن! ھەلبەتە لىرەدا
نابى ئەنگىزەى خۇنوئىنى و شۆرەتدۆستى مروڤ لە بىر بکەين؟ ئەو
شەپكەرەى زانىبای چۆن ھونەرمەندانە، ەستايانە جىتوى مزر
دەدات، لە لايەن زىندانىيەكانەو ەستايىش دەكرا، چەپلەى بۇ لىدەدرا
و ەكو چۆن خەلكى چەپلە بۇ ئەكتەرىكى سەرکەوتوو لىدەدەن.

ھەر لە یەکەم پوژی زیندانمەو، ھەستم بەو کرد که ھەندئ لە
 زیندانییەکان، بە رڤووە تەمەشام دەکن، و ھەندیکی تریان بە
 پێچەوانەو بە دەوروخولمدا دەھاتن، بە تاییبەتی ئەوانەئ پێیان وابوو،
 پارە یەکم پێیە، بە دەورمدا دەھاتن، خۆیان لا شیرین دەکردم. فیزیان
 دەکردم چون زنجیرەکانم ببەستم تا ئەزێتەم نەدات، باولیکی بە قفل و
 کللیان بۆ پەیدا کردم تا دەرپس و بیجامەکانی خۆم و ئەو
 کەلوپەلانەئ تێدا ھەلگرم که ئیدارەئ زیندان پێیان دا بووم (ھەلبەتە
 پارەئ باولەکەم پێیان دا). ھەلبەتە بە داخەووم دەبئ ئەو بلیتم، بۆ
 پوژی دوائی، دۆستە تازەکانم، ھاو زیندانییەکانم، باولەکیان لیدزیم و
 فرۆشتیانەو و بە پارەکەئ ئارەقیان خواردەو!

دوائ ئەو یەکیکیان زۆر پموودەئ من بوو، و پیرای ئەمەش ھەر
 دەرفەتی بۆ رەخسابا، بئ ھیچ شەرم و شۆرەییەک، شتیکی لێدەدزیم،
 بە جۆرئ شتەکەئ دەدزی وەکو ئەوئ فەرز بئ لە سەری، وەکو
 ئەوئ مولکی خۆئ بیت: بۆیە نەمدەتوانئ ھیچ رڤیکی لئ ھەلگرم.

ھەر لە زیندانییەکان خۆیانم بیست که پیاو دەتوانئ خۆئ چای بۆ
 خۆئ دروست بکات، ھەستم کرد وا چاکە قۆریەک پەیدا بکەم و خۆم
 چای بۆ خۆم دروست بکەم. قۆرییەکیان بە کرئ بۆ پەیدا کردم.
 ئاشپەزیکیانئیش پێناساندم که ئامادە بوو مانگانە بە سئ کۆپیکان،
 ئەگەر ئازوووقە و کەرەستەئ خواردنی تاییبەتی بکرم، خواردنی
 دلخوازی خۆم بۆ ئامادە بکات، ھەلبەتە یەکسەر کۆمەلیک قەرزیان
 لئ سەندم، جا نەک ھەر ئەو پوژە، بەلکو لە یەکەم پوژەو سئ دانە
 جار ھاتتە لام و داوائ قەرزیان لیکردم.

ھەلبەتە زیندانییانی خانەدان و ئەسلزادە، دەبنە مایەئ نەفرەت و
 رڤی ھاو زیندانییەکانئ خۆیان. بە چاوی دۆستایەتی سەیر ناکرتن.
 ھەرچەندە لە ھەموو پلەوپایە و مافیکی خانەدانی کەوتبوون و بەلام

زىندانىيەكان بە دۆست و ھاوپىيان نەدەزانىن. پاستە ھەمىشە وەكو خانەدان تەمەشايان دەكردىن، بەلام زۆر جار ئىش گالتەيان پىدەكردىن و پىيان رادەبواردىن، لىكەوتنى ئىمەيان لە گيان خوش بوو، بۇ نمونە دەيانگوت:

- تۆ تەمەشا! تەمەشاي ئەم نەجىبزادەيە! كە جاران بە گالىسكە بە ناو مۆسكۇدا دەپۆيى، رېبوارى دەكردە ژىرەو! شاي بە سەپان نەدەگرت! بەلام ئىستا ئەو دەوروزەمانە گوزەشت! ئەو باوكەي مرد.

زىاتر ئەو كاتانە گالتەيان پىدەكردىن كە لەگەل ئەواندا بۇ كار كردن دەبرىن، چونكە ئىمە ھىز و تواناي ئەوانمان نەبوو، ئەلھەقى نەمان دەتوانى وەكو پىتويست يارمەتيان بەدىن و ھاوكارىان بەكىن. ھىچ شتىك ھىندەي بە دەستھىتاني متمانەي خەلكى قورس نىيە، بە تايبەتى بەدەستھىتاني متمانە و خوشەويستىي ئەو جۆرە خەلكانە.

لە ھەموو زىندانەكەدا تەنيا چەند كۆنە نەجىبزادە و خانەدانىك ھەبوون، پىنجيان پۇلاندى بوون، زىندانىيەكان زىاتر رقىيان لەوان بوو تا لە نەجىبزادە پووسەكان (پاشان بە درىژى باسى ئەو پۇلاندىانە دەكەم). پۇلاندىيەكان (من ھەر باسى زىندانىيە سىياسىيەكان دەكەم)، بە پارىزەو ھەمامەلەيان دەگەل زىندانىيەكاندا دەكرد و زۆريان لە خۇ دەكرد كە دەگەلىاندا بە نەزاكەت بن، پۆژى دوو قسەيان دەگەلدا نەدەكردن، نەبوايە بە توشىانەو ھەر قسەيان دەگەل نەدەكردن، بە ئاشكرا پىيانەو ھەر دىار بوو كە ھەزىيان بە ھاوپىيتى و دوستايەتيان نىيە. زىندانىيەكان زۆر چاك ھەستىيان بەمە دەكرد و دووقات تۆلەيان لىدەكردنەو. لە جىنى سندان قوزەلقورتە.

دوای نىكەي دوو دانە سال ئەوجا تولىم دوستايەتى ھەندى لە ھاوپىيانى زىندان بە دەست بىنم. ئىدى بەرەبەرە لىم نىك بوونەو،

متمانەیان پتکردم و زۆربەى ھەرە زۆریان خۆشيانوويستم و بە
ئینسانى باشیان زانیم.

ژمارەى كۆنە نەجیبزادە و خانەدانانى پووس لە زیندانەكەدا بە
منەوہ پینج كەس بوو. باسى یەككیانم - تەنانت پش هاتم بۆ
زیندان - بیستبوو كە مرقئىكى بوەلەى، شەپخوازی، نامەردى،
بەدئاكارى، گەندەپیاوہ و جاسووسى بەسەر زیندانییەكانەوہ دەكات و
خەبەریان لیدەدات. بۆیە لە یەكەم پۆژەوہ خۆم لەم مرقؤفە دوور
گرت. یەككى دیکەى ئەو پینج كەسە، ئەو زیندانییە بوو، پشتر باسم
کردووە، كە بابى خۆى كوشتبوو. سیئەمیان ئاكیم ئاكیمیچ ناویك
بوو، كە بە عەمراتم پیاوی وا خۆش و خۆشپرووم نەبینى بوو و تا
ئیتشاش ھەر لە یادمە و لە تۆ واہ بەرانبەرم دانیشتووہ: پیاویك بوو
دریژ، باریك و بنیس، ئەقل، كوێرە سیواتىكى یەجگار كەمى ھەبوو،
گەنگەشە كارىكى سەرسەخت و منجری، دەتگوت ئەلمانىیە.
زیندانییەكان گالتهیان پیدەكرد و پتیان رادەبوارد، بەلام لیشى
دەترسان، چونكە پیاویك بوو بە تەبیەت جینگن، دەستوہشین،
بیانووگر و شەپرانى. ئەم پیاوہ لە ھەوہلەوہ تىكەلیان بوو، خۆى
كرد بوو بە ھاوتایان و زۆرجار قەرەشە و شەپجۆین و دەمقرەى
دەگەل دەكردن. جا چونكە پیاویكى سەر راست و ئابرومەند و پاك و
دلسۆز بوو، ھەر كە دیتبای غەدر و زولم لە یەكك دەكریت، یەكسەر
خۆى لە مەسەلەكە ھەلدەقورتاند و خۆى لیدەكرد بە خاوەن. بەلام
لەگەل ئەمەشدا تا بلتی سادە و ساویلكە و كالفام بوو. كە دەگەل
زیندانییەكاندا بە شەپ دەھات، عەیبى دزیتى لیدەگرتن، دلسۆزانە
ئامۆژگارى دەكردن كە دەستبەردارى دزىى ببن. ھەر لە یەكەم
پۆژەوہ، بووین بە دۆست و زووبەزوو بەسەرھاتى خۆى بۆ
گێرپامەوہ. ماوہیەكى زۆر بە سەربازى لە قەقازدا دەمیتتەوہ تا

دەگاتە پایەى ئەفسەرى پلەدوو. بۇ گىزپامەوہ کہ خۆبەخش بە پلەى سەربازى دەرجەدار پەيوەندى بە تىپىكى سوپاى سەر سنورەوہ دەکات. پاش چاوەروانىيەكى زۆر بۇ پایەى ئەفسەرى پلەدوو بەرز دەکریتەوہ و دەگوازیتەوہ بۇ کۆساران و دەکریت بە سەرۆک و فەرماندارى قەلایەكى چکۆلە. ئىدى میرىكى چکۆلەى قەققازىى ئەو دەقەرە، ئەمەى لەبەر گران دەبیت، ھەولەدەدات قەلاکە بسووتىتى، شەویک شەبەيخونىكى بۇ دەکات، بەلام شکست دىتت و بە ناچارى بە دەستى بەتال دەگەریتەوہ. ئىدى ئاکیم ئاکیمیچ دەکەویتە بیرى تۆلە سەندەوہ لە میرەچکۆل، وا دەنوینى کہ نازانىت میرەچکۆل شەبەيخونى کردووەتە سەر قەلاکەى، ئىدى دەنگۆیەكى وا لە نیو خەلکیدا بلاودەکاتەوہ کہ کۆمەلئیک یاخی و چەتە و پىگری ئەو چیاوچۆلانە شەبەيخونەکەیان کردووەتە سەر قەلاکەى. دواى مانگىک لەو پروداوہ، ئاکیم ئاکیمیچ، داوا لە میرەچکۆل دەکات کہ سەردانىكى دۆستانە و برادەرانی بکات. ئىدى میرەچکۆل، بیتەوہى ھیچ گومانىک بکات، بە سواری ئەسپەکەى دىت بۇ لای. ئاکیم ئاکیمیچ، سەربازەکانى خپ دەکاتەوہ و لە بەردەم میوانەکەیدا، باسى ئەو خیانەت و تاوانە دەکات کہ میوانەکەى کردوویەتى، زۆرى سەرکۆنە دەکات و زۆر بەوردى بۆى پروون دەکاتەوہ کہ سووتاندنى قەلایەكى دەولەتى چ تاوانىكى گەرەى و ئەرکى سەرشانى میرىكى سەر بە حکومەت چىیە، لە کۆتایى ھەموو ئەو قسانەدا فەرمان بە سەربازەکانى دەدا کہ یەکسەر و لە جىدا میر تىرباران بکەن، ئەوجا سەرانى خۆى لە ورد و درشتى مەسەلەکە ئاگادار دەکاتەوہ و پىیان رادەگەيەنئى کہ میرى بە سزای خۆى گەياندووە و تىربارانى کردووە. ئىدى ئاکیم ئاکیمیچ دەدریتە دادگایەكى سوپاى، حوکمی ئیعدام دەدریت، پاشان حوکمەکەى سووک دەکریت و وەکو مەحکومى

دهره جه دوو، وا تا دوانزه سال، بۆ سيبيريا دهنيزدریت. ئاکیم له لای من ئیعترافی کرد که رهفتاره که ی یاسایی نه بووه، ده بوايه میره چکۆل له دادگایه کی مه ده نیدا دادگای بکریت نهک له بهردهم نهنجوومه نیکی سوپاییدا. که چی ئاکیم و پرای نه وهش نه وهی به نه قلدا ناچیت که چ تاوانیکی گه وره ی کردووه. له وهلامی هه موو نارهنزانییه کانی مندا ده یگوت:

- ئاخړ نهو ئاگری نا به قه لاکه ی منه وه، قه لاکه ی سووتاندم، ده بوايه چی بکه م؟ چارم چ بوو یانی ده بوايه سوپاسی بکه م؟ ده ستخوشیم لیکردبا؟

هه رچه نده زیندانییه کان، گالته یان به ئاکیم ئاکیمیچ ده کرد، پتیا ن پاده بوارد و پتیا ن وابوو ده ماریکی شیتی تیندایه، به لام چونکه ریکوپینک و به سه لیفه و کارامه و ورد و لیزان بوو، ریزیان ده گرت. هه موو سنعه تیکی دهستی ده زانی، چیت ویستبا بۆی دروست ده کردیت: قۆنده ره دروو بوو، پینه دۆز بوو، بۆیه چی بوو، نیگارکیش بوو، که نده کار بوو، دارتاش بوو، قفل ساز بوو. هه موو نه م کاروپیشانه له زینداندا، له هاو زیندانییه کانی خۆیه وه فیر بوو بوو، پهنگ نه بوو شتینکی دیبا، یه کسه ر و زۆر به باشی تهقلیدی ده کرده وه، ئیدی زهمیله و صندوق و له یستۆک و فائۆسی کاغه زینی دروست ده کرد و دهیدا به یه کینک و له شاردا بۆیان ده فروشت. جا به هۆی کاره که یه وه هه میسه برینک پاره ی هه بوو، ئیدی فانیله و شوۆرت و بالیفی نه رم و پیویستیانی دیکه ی پخ ده کړی. بۆ خۆی جینگه یه کی نه رم و خۆشی فه راهه م کرد بوو. نه ویش له هه مان قاوشی مندا بوو، له سه ره تای زیندانی بوونمدا زۆری مه چه بهت و چاکه له گه لدا کردم.

زیندانییه کان بهر له وهی بۆ کار و بیگار له زیندانه که ده ربچن، به دوو ریز له بهردهم باره گای پاسه وانیدا (قه ره ولخانه) ده وهستان و

پاسهوانان به تفهنگی سواره‌وه بهر و پشتیان لینه‌گرتن. ههنگی ئەفسه‌ریکی به‌شی ئەندازه و چاودیزی کار و بنگار و چەند سەربازیک له‌وانه‌ی سەرپەرشتی کاری زیندانییه‌کانیان ده‌کرد ده‌هاتن. چاودیره‌که زیندانییه‌کانی ده‌ژمارد و ده‌سته ده‌سته بۆ ئەو شوینانه‌ی ده‌ناردن که ده‌بوا کاری تیندا بکەن.

منیان ده‌گه‌ل چەند زیندانییه‌کی دیکه‌دا بۆ کارگه‌ی ئەندازه نارد، ئەم کارگه‌یه له دار و ته‌خته دروستکرا بوو، له ناوه‌ندی حه‌وشه‌یه‌کی گه‌وره‌دا بوو پر بوو له که‌ره‌سته و تفاق‌ی بیناسازی. کووره‌یه‌کی کان توانه‌وه‌ی تیندابوو، چەند وه‌رشه و کارگه‌یه‌کی دارتاشی و قفل‌سازی و بۆیه‌کاریشی تیندابوو. ئاکیم ئاکیمیچ، له کارگه‌ی بۆیه‌سازیدا کاری ده‌کرد: بۆیه‌ی زه‌یتی ئاماده ده‌کرد، په‌نگی تینکەل ده‌کرد و ده‌گرته‌وه، میز و کورسیانی به‌ جوړی بۆیه ده‌کرد له تو‌ وایه دارساجی راستیه. به‌ده‌م چاوه‌روانی زنجیر و که‌له‌په‌چه‌ی تازه‌وه، هه‌سته

سه‌ره‌تاییه‌کانی خۆم له‌مه‌ر زیندان، بۆ گێرپه‌وه. وه‌لامی دامه‌وه :

- هه‌ق به‌ تو‌یه، راسته‌که‌ی، لیره‌دا خۆشییان به‌ چاره‌ی نه‌جیبزاده و ئەسلزاده‌دا نایه‌ت، به‌ تاییه‌تی ئەگه‌ر زیندانی سیاسی بی، ئەوا خوا خوایانه ئەزیه‌تیان بده‌ن، خراپه‌یان دهره‌ق بکەن. هه‌لبه‌ته نایی ئەمه‌مان پێ سه‌یر بیت! چونکه تو له خۆیان نیت، له‌وان ناچیت: ئەوانه هه‌ر هه‌موویان به‌ر له‌وه‌ی بگه‌نه ئیره یان مسکین و خوبزه بوون یان سه‌رباز، ئیدی چۆن ده‌شیت خۆشیان بوئی؟ جا با ئەوه‌شت پیتلیم که ژیان لیره‌دا سه‌خته، به‌لام سه‌خته‌که‌ی وه‌ک ده‌لین له‌ چاوه‌سه‌ختی ژیا‌نی ئوردوگا و گرتووخانه‌ ته‌مبیکارییه‌کانی ڤووسیا‌دا هه‌یچ نییه. هه‌ندئێ له‌و خه‌لکانه‌ی که ئەو‌ییان دیتووه و له‌و‌ینده‌ر به‌ر بوون و ئیستا لیره‌ زیندانیین، زۆر ستایشی ئیره ده‌کەن، ده‌لین ئیره له‌ چاوه‌وه‌ گرتووخانه‌دا به‌هه‌شته، نه‌ک له‌به‌ر ئەوه‌ی کار له‌و‌ینده‌ر

قورستره و دەلین ئیداره‌ی ئەوتێندر مامەلەیه‌ک دەگەل زیندانییانی
 دەرەجە یەکدا دەکەن (ئیداره‌ی ئەوتێندر، ئەم دیسپلین و زەب‌توڤەبە
 سوپاییە ئێرە‌ی نییە) کە زۆر جیاوازه له مامەلە‌ی ئیداره‌ی ئێرە.
 گواپە زیندانیان لەوێ وەک ئەو‌ه‌یه له مالى خویان بژین (هەلبەتە بە
 مل گوتیاری چونکە من بە خۆم نەمدیتووه)، جلی یە‌ک‌جۆریان پێ له
 بەر ناکەن، سەریان ناتاشن، ئەگەرچی بە بۆ‌چوونی من جلی یە‌ک‌جۆر
 و سەرتاشین شتیکی زۆر باشە، نیشانە‌ی ڤیکو‌پیکییە، دیمەنی
 جوانترە، کەچی ئەوان حەزی لێناکەن. ئیدی کۆمە‌لگە‌یه‌کی هە‌ر‌ه‌مە‌ی
 سەیرە! هە‌موو جۆریکی تێدایە؛ سەرباز، چەرکەس، خوانە‌ناس،
 ئەرتە‌دۆکس، جووتیارانی‌ک کە خانە‌واده‌ی خویان بە‌جێ‌هێشتووه،
 جوله‌کە، قەرەج و خە‌لکانیکی دی کە مە‌گەر هەر خوا بزانی له
 کوێندەر‌ه‌وه هاتوون! جا دەبێ ئەم هە‌ر‌ه‌مە سەیرە پێک‌ه‌وه و وە‌کو
 یە‌ک خیزان و مالبات هە‌لبکەن و بژین، له هە‌مان قاپدا نان بخۆن و
 لە‌سەر هە‌مان تە‌خته‌بەن بخۆن و هیچ جۆرە ئازادییە‌ک لێرە نییە:
 پیاو مە‌گەر بە‌دزییە‌وه دەر‌ده‌ دێنک بکات، ئە‌گەر دوو پۆلی هە‌بوو
 دەبێ له پێ‌لاوه‌که‌یدا بیشارپێتە‌وه، ڤوو دە‌که‌یتە هەر لایە‌ک هەر زیندانه
 و زیندان، ئیدی لە‌م حالە‌دا پیاو بە دە‌ست خۆی نییە بیر له
 سەر‌کێشی و کاری خراپ دە‌کاتە‌وه.

ئەم شتانە‌م بە لاوه تازە نە‌بوون، پێش‌تریش دە‌مزانین. حە‌زم
 دە‌کرد پرس‌یاری می‌جەر‌ه‌که‌ی خۆمان له ئاکیم ئاکیمی‌ج بکە‌م. ئیدی
 ئاکیم هیچی لێتە‌شاردە‌وه، له سیری تا پیاوی بۆ گێژ‌ه‌ام‌ه‌وه، ئە‌له‌ه‌قی
 قە‌سه‌کانی زۆریان داتە‌نگ و نی‌گەر‌ان کرد‌م!

ئیدی ڤیکە‌وت وا بوو دوو دانە سالی تە‌واو له سایە‌ی دە‌سه‌لاتی
 ئەم ئە‌فسە‌رە‌دا بژیم. ئە‌وه‌ی ئاکیم ئاکیمی‌ج بۆی گێژ‌ه‌ام‌ه‌وه، هەر
 هە‌مووی مووبە‌موو وا دەر‌چوو. ئەم ئە‌فسە‌رە مرفی‌کی بە‌دخوو،

تونده تەبىعەت و ترسناک بوو، بە تايبەتەى کە دەسلەتیکى پەهەى بەسەر نزیکی دوو سەد مەزۆفەو هەبوو. زیندانىیەکانى بە دژمنى شەخسى خۆى دەزانى، دیارە ئەمە خەتا و هەلەیکى زۆر ترسناک بوو. کابرایەک بوو تا بلیى جینگن، هەلەشە، سەرەرۆ و دلرەش، کە تۆرە دەبوو، ئەگەر بە پیکەوت چاکە و پیاووتیەیکى هەبا، ئەوەشى بە ئاوا دەدا.

هەندى جار کە تۆرە دەبوو، وەکو چۆن بۆمبیک لەناکاو، لە نیووەشەودا بەتەقیتەو بە ئاوايە دەیدا بەسەر زیندانەکەدا، ئەوسا وای بە حالى ئەو زیندانىیەى لەسەر پشت نووستبا یان بەسەر لای چەپدا خەوتبا، یەکسەر دەچوو سەرى و دەیکوت: دەبى لەسەر لای راست بنووی، ئەوە فەرمانى منە. زیندانىیەکان هەم پقیان لى بوو و هەم لى دەترسان. دەموچاویکی سوورى ترسناکی هەبوو. هەموو زیندانىیەکان دەپانزانى کە مینچەر بە تەواوتى ملکەچ و گوپرایەلى فەرمانانى (فدکا)ى تۆکەر و خولامى خۆیەتى، سەگیکى هەبوو ناوی (تريزورکا) (۴) بوو، ئەم سەگەى زۆر خۆش دەویست، کە سەگەکەى نەخۆش کەوت، خەریک بوو لە حەژمەتاندا شیت ببى. کە (فدکا)، پنى راگەیاندا لە نۆی زیندانىیەکاندا یەککە هەیه سەر لە بەیتالى دەر دەکات و زۆر نەخۆشى قورسى چاک کردووەتەو، یەکسەر ئەو زیندانىیەى بانگ کرد و گوتى:

- فریام بکەو، تريزورکام بۆ چارە بکە، ئەگەر چارەى بکەیت و چاک ببیتەو زێر و زیوى دنیات دەدەمى.

ئەو پیاو، جووتیارىکی سیبیریایى زیرەک و بە ئاوەز بوو، ئەلەهقى بەیتالىکی زۆر باش بوو، بەلام بەر لە هەر شتیک جووتیارىکی فیلباز بوو. دواى چەندین سال، پاش ئەوەى ئەم

مهسه له يه كۆن بوو، به ته واوه تي بير چوووه وه. ئهم به يتاله بهم جوړه
بؤ هاوپړيكاني گيرابوووه:

- سه گه كه له سهر قه نه فه يه ك راكشا بوو، باليفيكي نهرمي سپي له
ژير سهر دا بوو. ته مه شايه كي تریزوركام كرد. يه كسر زانيم تووشي
هو و ئيلتیهاب بووه، پيوستي به وه يه خوینی بهر بدرئ، پيوستي به
هجاماته و دلنيا بووم كه ده توانم چاره ی بكم، به لام له دلی خودا
گوتم: 'باشه ته قوتویی؟ ههنگی من چی بكم؟' ئیدی به میجرم گوت:
'نه خیر قوربان، زور درهنگ منت ئاگادار كردووه، ئه گهر دویني یان
پيرئ بانگتان كردبام، ئیستا چاك بوو بووه وه، به لام تازه درهنگه، كار
له كار ترازووه، هیچم له دهست نایهت، فایده ی نییه هه ر ده تویی!'.
ئیدی تریزوركا تویی.

جاریك بؤیان گیراموه كه يه كینك له زیندانییه كان ویستویه تی
میجر بکوژیت. ئهم زیندانییه چهندين سال بووه له زینداندا بووه،
پیاویك بووه ملكه چ و گوپرایه ل، له بیدهنگی و كهمدوویدا به ناوبانگ
بووه: ته نانهت به گیلۆكه و شیتۆكه یان داناوه. به شی خوی
خوینده واری هه بووه و شهو و پوژ خه ریکی خویندنه وه ی ته و پرات
بووه. ده یانگوت كه زیندانییه كان هه موو دهنووستن، له نیوه شه و دا
هه لدهستا و مومیکی چكوله ی داده گیرساند، ده چوووه نزیکی سوپاكه و
ته و پراته كه ی ده كرده وه و تا به یانی خه ریکی خویندنه وه ده بوو.

پوژيک له ریز دیته ده رئ و به مائور و سه رپه رشتیاری
كارویاری زیندانه كه ده لیت، ناچیت بؤ كار و بیگار. ئهم خه به ره گه ییه
میجر، به پاده یه ك توپه بوو كه يه كسر به خوی بؤ زیندانه كه هات.
زیندانییه كه كه پیشه وخته پارچه كه رپووچيكي ئاماده كرد بوو و
شاردبوویه وه، هه ر كه میجر ی بینی يه كسر به ره و پرووی پویی و
كه رپووچه كه ی خیانده ی، به لام به ری نه كه وت. زیندانییه كه گیر،

دادگایی کرا، بۆ چەند ساتیک خرایه ژیر جەلد و شەلاقاری، دواى ئوه برا بۆ خەستەخانە، دواى سى دانە پوژ مرد. لە سەرەمەرگدا گوتبووی رقی لە کەس نییە، هەر حەزی کرد بوو عەزاب بکیشیت، ئازار بچیزیت، ویرای ئوهش سەر بە هیچ ئایین و دیانەتیک نییە. ئەلهقی کە لە زینداندا ناوی دەهات زیندانییەکان بە خیر و بەرپزەوه ناویان دەبرد و یادیان دەکردهوه.

لەو کاتەدا کە پتوهند و زنجیرهکانیان دەگوریم، پتوهند و زنجیری تازهیان لى دەبەستم، چەند کیزۆلەیهکی چۆرەکفرۆش یەک لە دواى یەک خویان بە کورەکهدا کرد. ئەمانە زۆرەیان منداڵ بوون، دەهاتن بۆ فرۆشتنی ئه و کولێزه و چۆرەکانەى دایکیان بۆیان ئاماده دەکردن. تا گەرە دەبوون ئەمە کاریان بوو، بە گەرەیش هەر سەری زیندانیان دەدا، بەلام بۆ شت فرۆشتن نا، هەمیشە یەکیک لەوانەت لە دەرووبەری زینداندا دەبینی. هەندێ ژنی بە میردیش لە نێو چۆرەکفرۆشەکان و نانفرۆشەکاندا هەبوون، هەر چۆرەکتیک بە دوو کوپیک بوو، یانی هەرزان بوو، بۆیە زۆرەى زیندانییەکان دەیان کرى.

جاریکیان زیندانییەکی دارتاشى سەربۆزی دەموچاو سووری رووخۆشى دەمبەپیکەنینم بینی، ئەم زیندانییە دارتاشە، گالته و سووعەتی دەگەل کچۆلە چۆرەکفرۆشەکاندا دەکرد. بەر لە هاتنی ئەوان دەسەسریکی سووری لە ملی ئالاند. پاش کەمیک ژنیکی قەلوی دەموچاو کونج لە پتوہ گەیی، سەبەتەکەى لەسەر میتزی کاری دارتاشەکه دانا، دارتاشەکه بە دەم بزەیهکی پر لە متمانەوه لێنى پرسى:

- دوینى دیار نەبوویت؟

ژنەکه، بە جورئەتەوه گوتى:

- من هاتم، به لام تو له هیچ کوئییهک دیار نه بوویت.

- هاتین، به لام پاشان بۆ شوینیکی تریان بردین، نه گینا به کترمان
هر ده بیینی، پیزی هموو دهسته خوشکه کانت هاتنه دیده نیم.

- کئی و کئی بوون؟

- ماریاشکا، خافروشکا، چیگوندا، دفوگر و شفایاش (چوار کوپیک
بایی) هاتبوو.

یه کسه له ئاکیم ئاکیمیچم پرسی:

- باشه شتی وا ده بیت؟

ئاکیم، چونکه خزی پیاویکی زور بیگهرد و داوینپاک بوو، چاوی
داخست و به شهرمه وه گوتی:

- به لئی، هه ندی جار شتی واش ده بیت، هه ندی جار ئه و شتانه پروو
ده دن، به لام زور به که می. چونکه زور زه حمه ته، کۆسپی دنیای
له بهر دمه، بۆیه زیندانییه کان و تپرای هموو حورمانیکی سیکسی
زیاتر خوویان ده دایه باده تۆشی و پاره کانیان له و مه دانه دا خه رج
ده کرد. زور زه حمه ت بوو بگه یته ئه و جوړه ژنانه. ده بوا له سه ر
جیژوان و کاته که ی پیک بکه ون، شوینیکی په نا به ده ست بینن، که
ئه مه له هموو شتیک ئه سه متر بوو، ده بوا به پاسه وانه که ئیغفال
بکه ی یان دمی چه ور بکه ی و به رتیلی بده تی که ئه مه نیمچه مه حال
بوو، ده بوا به پاره یه کی تا راده یه ک زور خه رج بکه ی، که چی و تپرای
ئه وه ش هه ندی دیمه نی ئاشقیتم به چاوی خۆم بینوه، پۆژیکیان سی
که س بووین، نارد بوو یانین بۆ که ناری پروباری ئارتیش که
کووره ی خشت سوور کردنه وه دابگیرستین. چه ند سه ربازیکی
پاسه وانمان له گه ل بوون زور نه رمونیان بوون و چاوپۆشیان
لیده کردین، له پسر دوو ئافره تی له وانه په یدا بوون. به کیک له
زیندانییه کان، دیار بوو چاوه پروانی ده کردن، گوتی:

- بۆچی ئەوئەندە درەنگ كەوتن؟ لە كوئى بوون؟ لە مالى زفيركوف
بوون، وا نيبه؟
يەككيان بە پيگه نينه وه گوتى:
- زفيركوف؟ كە شەممە لە مانگ بىرا هەنگى دەچم بۆ لای
زفيركوف.

ئەمە پيسترين و ناشيرينترين ژنى پرووى زهوى بوو. تا خەيال بىر
بكا پيس بوو. پييان دەگوت چيگوندا (هەرزانباي)، دەگەل دەستە
خوشكەكەى ترى دا دفوگروشفايا (چوار كۆپيک بايى) دا هات، كە
لەویش پيستر بوو.

كابراى ميباز پرووى كرده ژنه چوار كۆپيک باييه كە و گوتى:
- ها، دەمىكە ديار نيت، چييه دەلئى كەمىك لاواز بووى؟
- بلىم چى، جاران جوان و قەلەو بووم، بەلام ئىستا ئەوئەندە لاواز
بووم دەلئى دەرزيم قووت داوه.
- هيشتا هەر دواى سەربازان دەكەوى؟
- دە تەمەشا، توش هەمان قسە و بوختانى خەلكى دەلئيتەوه! جا با
دواى سەربازانىش بكەوم قەيدى چييه؟
- واز لە سەربازان بيته، دواى ئيمە بكەوه كچى باش، پارەمان پييه.
ئيدى ئەم زيندانىيە سەرتاشراوه، پى بە كۆتوزنجيره، جل
دوورەنگە، كە لە ژير دەستى پاسەواناندا كارى دەكرد بيته بەرچاو و
بىرى لئيكەنەوه.

كاتى كە لە كارەكەم بوومەوه و پييان گوتم دەتوانم بۆ زيندان
بگەرپمەوه، كۆتوزنجيريان لئيه ستم، خوا حافيزيم لە ئاكيم ئاكيميچ
كرد و بە پاسەوانى يەكئىك لە سەربازەكان گەرآمەوه بۆ زيندان.
ئەوانەى كە بە قۆنتەرات و لەبىر كاريان دەكرد نەك بە سەعات، هەر
كاتى لە كار تەواو بوان، چاوه پروانى ئەوانى تريان نەدەكرد و بۆيان

هه‌بوو بۆ زیندان بگه‌پینه‌وه، بۆیه که گه‌بیشتمه‌وه زیندان، چهند زیندانییه‌کی دیکه له پیش مندا گه‌بیشتبوونه‌وه: باشترین ڕێگه بۆ ئه‌وه‌ی زیندانییان بخه‌یته سه‌ر کار و به‌جددی کار بکه‌ن، ئه‌وه‌یه به قه‌به‌ل و له‌بهر (به قۆنته‌رات) کاره‌که‌یان بده‌یتێ، هه‌نگی چهن‌دیش کاره‌که قورس بێ، به نیوه‌ی وهختی پێویست ته‌واوی ده‌که‌ن و هه‌نگی ئازادن له‌وه‌ی یه‌کسه‌ر بۆ زیندان بگه‌پینه‌وه بینه‌وه‌ی که‌س ده‌ست بینه‌ته ڕێیان.

چونکه مووبه‌قه‌که بچووک بوو، هه‌موو زیندانییه‌کانی به جاری ده‌هگرت، بۆیه گشت زیندانییه‌کان پیکه‌وه نانیان نه‌ده‌خوارد، ئه‌وانه‌ی له پیشه‌وه ده‌گه‌بیشستن به‌شه خۆراکی خۆیان ده‌خوارد و هه‌له‌ستان و شوینه‌که‌یان بۆ زیندانیانی دی چۆل ده‌کرد. ویستم که‌میک شو‌ربای که‌له‌رم بخۆم، به‌لام چونکه پێی ڕانه‌هات بووم، زۆرم له دهم ناخۆش بوو، نه‌مخوارد، تو‌زی چام بۆ خۆم ئاماده کرد، پاشان ده‌گه‌ل یه‌کێک له زیندانییه‌کاندا، که ئه‌ویش وه‌کو خۆم کۆنه نه‌جیبزاده و خانه‌دان بوو، له سووچیکی میزه‌که‌وه دانیشتم.

زیندانییان، ده‌هاتنه ژووره‌وه و ده‌چوونه ده‌ره‌وه، هینشتا هه‌موویان نه‌هاتبوونه‌وه، بۆیه جیگا زۆر بوو. پینج که‌سیان، پیکه‌وه له پشت میزه‌گه‌وره‌که‌وه ڕۆنیشن، ئاشپه‌زه‌که دوو کاسه شو‌ربای بۆ تیکردن و تاوه‌یکی گه‌وره‌ی پر له ماسی سووره‌وه‌که‌راویشی بۆ دانان، بیده‌چوو، ئه‌مانه به بۆنه‌یه‌کی خۆیانه‌وه جه‌ژن بگێرن، بۆیه فراڤینیان له کیسه‌ی خۆیان دابوو ڕادان، پۆلان‌دییه‌ک وه‌ژوورکه‌وت و له نزیکی ئیمه‌وه ڕۆنیشتم.

زیندانییه‌کی بالابه‌رز به‌دهم هاتنه ژووره‌وه‌وه، چاویکی به گشت هاو‌پیکانیدا گێرا و به ده‌نگی به‌رز کوتی:
- من لی‌ره‌ش نه‌بم ده‌زانم چی ده‌که‌ن.

پیاویک بوو له تمه‌نی په‌نجا سالیډا، بالابهرز و توکمه، زیره‌کی و پروخوڅشی به سیمایه‌وه دیار بوو، لڼوه نه‌ستور و شوږه‌کی دیمه‌نیکي پټکه‌نیناوی به دهموچاوی ددها. له نژیکي نه و گروپه‌وه که چه‌ژنیان ده‌گیرا، دانیش‌ت و گوتی:

- روژتان باش، هیوادارم باش خه‌وتبڼ؟ بوچی سلاوه‌که‌م ناسه‌ننه‌وه، دهی هاوړتیانی به‌ریزی کورسیکیم، عافیتتان بیت، نوشی گیانتان بیت، میوان راده‌گرن.

- ئیمه کورسیکی نین!

- زور باشه، که‌واته تامبوډین. برایانی تامبوډینم.

- خه‌لکی (تامبوډ)ش نین، هیچت له ئیمه ده‌ست ناکه‌وی، نه‌گه‌ر ده‌ته‌وی خوت ده‌عوه‌ت بکه‌ی و دابمه‌زرتی، وا چاکه بجیت جووتیاریکی ده‌وله‌م‌ند بدوزیته‌وه.

- قوږه‌ی سکم له برس‌اندا سه‌عاهه رټیه‌ک ده‌روات، پیم نالین نه‌و جووتیاره ده‌وله‌م‌نده کتیه تا خومی بگه‌یه‌نمی؟

- برو بؤ لای گازین، نه‌و بگره و هه‌قت نه‌بیت!

- براینه گازین نه‌مرو خه‌ریکی خواردنه‌وه‌یه. هه‌رچییه‌کی هه‌بی خه‌رجی خواردنه‌وه‌وی ده‌کات!

زیندانیه‌کی دیکه گوتی:

- به لای که‌مه‌وه بیست روپلی پییه، نه‌گه‌ر ده‌ته‌وی پاره به‌ده‌ست بیټی، هیچ شتیک له باده فروشی باشت‌ر نییه، کیمیایه.

کابرا گوتی:

- که‌واته پام ناگرن؟ باشه، خواردنی حکومت ده‌خوم.

- بوچی ناچیته لای نه‌و دوو به‌ریزه چا بخویته‌وه؟

زیندانییه کی دیکه ی خه مبار له سووچیکدا دانیشتبوو، له وه پیتش
تاچه وشه یه کی له زار دهر نه چوو بوو، به دهنگیکی که رخ و خه مناک
گوتی: ئه و به ریزانه به چی ده زانن؟
- دوو خانه دان و ئه رستوکراتی لیکه وتوون، ئیستا حالیان له حالی
ئیمه باشت ر نییه.

زیندانییه لیر ئه ستوره که، به پرووگه شی پروانییه ئیمه و گوتی:
- زورم حز له کوپن چایه، به لام پرووم نایه داوا بکه م، ئه وه ندهش
نه فسنزیم نیم

به ئامازه ی دهست ده عوه تم کرد و گوتم:
- فه رموو، ئه گهر حزت لیری وه ره چا بخوره وه.
له میزه که ی ئیمه هاته پیشه وه و گوتی:
- چۆنم حز لئ نییه؟ کن هه یه حزی له چا نه بیت؟
زیندانییه گرژ و خه مناکه که هه لی دایه:
- ته مه شای ئه مه! که له مالی خوی بوو شوربای پروون و نانی
جۆیشی به ته واوه تی دهست نه ده که وت، که چی لیره، له زیندانا، ده بی
چا بخواته وه، وه کو ئه وه ی ئه رستوکرات (نه جیبزاده) بی!
لیم پرسی:

- بۆچی لیره کهس چا ناخواته وه؟
هیچ وه لامیکی نه دامه وه. هه ر به پیاویشی نه زانیم.
- کولیره ی سپی، کولیره ی سپی! یه که م سفتاح.
زیندانییه کی گه نچ کۆمه لیک کولیره ی سپی و چوره کی به
رستیکه وه کرد بوو، دابووی به شانی دا و به ژوره کاندایه ی گیرا
و ده یفرۆشت.

ئەو ژنەى كە ئەم كولىزانەى دەدايە تا بۆى بفرۆشیت، لە هەنبەر
هەر دە كولىزەدا، كولىزەيەكى دەدايە بۆ خۆى، ئىدى لەسەر ئەم
كولىزەيە دەژيا.

بەدەم بانگى: كولىزەى بچووك! كولىزەى بچووك! خۆى بە
موبەقەكەدا كرد و پاشان لەسەرى پۆى:

- كولىزەى بچووك، كولىزەى مۆسكۆ، گەرم و نەرمە، حەزم دەكرد
خۆم هەمويم خوارديا، بەلام پارەكەم دەرى ناھيتن. دەى كورپنە
فريا كەون، تەنيا يەك كولىزە ماو، كى داكى خۆى خۆشەويى با
بيكریت، بە يادى دايكيیەو نۆشى گيانى بكات.

بەو قسەيە هەموانى هيتايە پينكەنين و چەند كولىزەيەكيان ليكپى.

ئەوسا گوتى:

- گازين خەرىكى خواردئەو، زۆر سەرخۆشە! ئيشينكى باش
ناكات! ئەمقو پۆژيكي لەبار نيیە، كاتيك ت زانى هەشتچاو (مەبەستى
ميجەرە) خۆى كرد بە ژووردا، هەنگى چى دەكات؟

- دەيشارينەو، سەرخۆشە؟

- بەلى، فول سەرخۆشە، پيس ھاپوژاوه. شەر بە داروبەرد
دەفرۆشیت. هەر كەسینكى دەست بكەويى بە گژيا دەچیت.

- كەواتە كار دەگاتە شەپەمست.

لە پۆلاندییەكەى تەنیشت خۆمەو پەرسى:

- ئەو بەسى كى دەكەن؟

گوتى:

- باسى گازين دەكەن، ئەمە زيندانییەكە كە بادەفرۆشى دەكات..
هەر كاتى شتيكى قازانچ كرد و پارەيەكى دەستكەوت، تا دوا كوپيك
دەخواتەو. كە دەخواتەو، ئىدى دەبى بە دپندەيەك لەو گۆرە.
تەبيعەتى ئاگرينى سەردەكات. بەلام بەر لەوہى بخواتەو

سەرخۆش بېی، پیاویکە هێدی و هێمن و بیتوی، بەلام کە
خواردییهوه ئیدی لە دەست دەردهچیت، دەست دەداتە کێرد و
پەلاماری خەلکی دەدات و دەبێ فریا بکەون و کێردەکە ی لێ بسەنن.

- چۆن دەتوانن لێی بسەنن؟

- دە دوانزە کەس بە سەریدا دەرژین و ئەوەندە ی لێدەدەن تانیوه
گیان دەبیت، ئیدی دەکەوی و لە هۆش خۆی دەچیت. کە بورایهوه و
بوو بە جەنازه هەنگی لەسەر تەختەبەندەکە ی (تەختەخو) پالی
دەخەن و پالتۆکە ی خۆی پێدا دەدەن.

- باشە ناترسن بمریت؟!

- ئەو لێدانە ی لەو دەدریت، لە هەر کەسیکی تر بدریت بئێگومان
رۆح دەرنابات، بەلام ئەو گیانسەختە، لە رادەبەدەر بەهێز و پتەوه،
لەم زیندانەدا کەس لەو بەهێزتر و پتەوتر نییه، دوا ی ئەو هەموو
تێهەلدان و دارکارییه، سبە ی بەیانی هێندە چالاک و گورجوگۆل لە
خو رادەبیت وەکو ئەو ی نەبای دیبێ و نە باران، وەکو ئەو ی هیچ
شتی پووی نەدای.

لە پۆلاندییەکم پرس ی:

- ئەری بێزەحمەت، پێم نالی ئەوانە کە نانی خۆیان دەخۆن و من
چای خۆم دەخۆمەوه، بۆچی چاویان لە چایەکە ی منە، بۆچی
حەسوودیان بە من دیت.

- مەسەلە چایەکە نییه، هیچ پەیوهندییهکی بە چایەکەوه نییه، رقیان
لە خۆتە: تۆ نەجیبزادە نیت؟ یانی لەوان ناچیت. بۆیه حەز دەکەن
ببەزینن و شەرت پێ بفرۆشن و بەگرتا بێن، تۆ چاوه‌روانی شتی
خراپتر بکە. ژیا نی ئیمە لێرەدا زۆر سەخت و دژوارە. ئەگەر ژیا نی
زیندانییهکان سەخت بێ، ئەوا ژیا نی ئیمەمانان دووجار سەختە، هەم
وەکو زیندانی و هەم وەکو نەجیبزادە، بۆیه دەبێ زۆر بەسەبر و

هوسه له بين تا دهگه ل ئەم ژيانه دا پايين، خوي پتوه بگرين. دلنيابه به هوي ئەم خوراک و چايه وه که به خوت دهکړي، سهره شهی زورترت بۇ دەنينه وه، خو زور کهسي دیکهش خوراک و چای تايبه تي خويان ههيه، ئەمه بۇ ئەوان ئاساييه، به لام بۇ تو ئاسايي نيه.

پۆلاندیبه که ئەو قسه يه ي کرد و ههستاو پړويي. دواي چەند دهقیقه يه که قسه کانی هاتنه دي.

پهراویز:

- ۱- فارتیکولیتان بوست: ئەم وشه يه هيج مانايه کی نيه. زيندان ييه که وای دهزانی وشه يه کی فەرهنسييه و مانای خوشر هفتاری دهگه يه ني، بۆيه بهردهوام به تەشەر و تەلفيز ييه وه بهو مانايه به کاری دينا.
- ۲- (کاجان) هيج تهيریک بهو ناوه وه نيه. وشه ي کاجان له ههندی زمانی پۆژهه لاتيدا به مانای شا يا مير ديت.
- ۳- "نیفالید" وشه يه کی سه روگوي شکیترای فەرهنسييه له (ئەنفاليد) وه وهرگيزاوه، به مانای "نوقستانی جهنگ" ديت.
- ۴- کفاس خواردنه وه يه که له خوساندنی نانی رهش و ئاردی جو دروست دهکړي.

«۳»

هسته سه‌ره‌تاییه‌کان

۳-۲

هیتستا (م. کی) (۱) - ئەو پۆلاندییەیی که باسم کرد- به ته‌واوەتی نه‌گه‌ییبووه ده‌ری که گازین به لاره‌لار خۆی به مووبه‌قه‌که‌دا کرد. فوول سه‌رخۆش بوو، زۆرم به لاهه سه‌یر بوو، که به پۆژی پووناک ئەو دیمه‌نه له زیندانا ببینم، به تایبه‌تی له کاتی‌کدا که ده‌بوا هه‌موو زیندانییه‌کان بۆ کار و بیگار برۆن، که کابرای میجهر یه‌جگار به زه‌بتۆره‌بت و سه‌ختگیر بوو، زۆر جار له‌ناکاو خۆی به ژوور و قاوشه‌کاندا ده‌کرد، ئەمه سه‌ریاری ئەوهی ئەفسه‌ره‌که‌ی ژیر ده‌ستی شه‌و و پۆژ خه‌ریکی پاسه‌وانی بوو، بۆ ساتیکیش زیندانه‌که‌ی به‌جی نه‌ده‌هیتست، ئەمه جگه له پاسه‌وان و ده‌ره‌جه‌داران و چاودێرانی ناو زیندانه‌که که چاوپۆشیان له که‌مترین سه‌رپیچی نه‌ده‌کرد. بۆیه ماوه‌یه‌کی زۆرم پتۆیست بوو تا له‌م جو‌ره رووداوانه، که له

سه‌ره‌تادا وه‌كو له‌گه‌ز و مه‌ته‌لان بوو به لامه‌وه، تیبگه‌م و بچمه
بنج‌وبناوانی و ریشه‌یان بدۆزمه‌وه.

پیشتر باسی ئه‌وه‌م کرد که زۆربه‌ی هه‌ره زۆری زیندانییه‌کان
هه‌ر یه‌که و کاروپیشه‌یه‌کی ده‌زانی، هه‌لبه‌ته ئه‌م کار و کارکردنه
زاده‌ی پنیوستیه‌کی ئاسایی بوو. ئه‌و کاتانه‌ی که له ییگار و کاری
حکومه‌تی ده‌بوونه‌وه، بۆ خۆیان کاریان ده‌کرد، هه‌م کاته‌که‌یان
به‌سه‌ر ده‌برد و هه‌م پاره‌یه‌کیشیان به‌ده‌ست دینا. خه‌لکی زیندان
پاره‌یان جگه له ئازادی له هه‌موو شتیکی دی خۆشتر ده‌وی. بگه‌ر به
هاوتای ئازادیی ده‌زانن، زیندانی که چه‌ند کوپینکی له گیرفانی خۆیدا
شک برد زۆر دلخۆش ده‌بیت، به پینچه‌وانه‌شه‌وه ئه‌گه‌ر پاره‌ی نه‌بیت
هه‌میشه په‌ست و خه‌مگینه، هیتده بیزار و ناویمید ده‌بیت، له‌گینه له
پیناوی تۆزه پاره‌یه‌کدا تاوانی گه‌وره‌ش بکات. هه‌رچه‌نده پاره له
زیندانا ئه‌و بایه‌خه گه‌وره‌یه‌ی هه‌بوو، له دلی زیندانییه‌کاندا شیرین
بوو، به‌لام زۆریش له لایان نه‌ده‌مایه‌وه، چونکه پاراستن و پاشه‌که‌وت
کردنی یه‌جگار ئه‌سته‌م و قورس بوو. چونکه یان لێیان ده‌گیرا و
ده‌ستی به‌سه‌ردا ده‌گیرا، یان لێیان ده‌دزرا. می‌تجه‌ر که له ناغافلدا بۆ
ته‌حه‌ری ژوور و قاوشه‌کان ده‌رده‌چوو، هه‌ر که زانییای زیندانییه‌ک
که‌میک پاره‌ی پاشه‌که‌وت کردووه یه‌کسه‌ری ده‌ستی به‌سه‌ردا
ده‌گرت، هه‌نگی ئه‌و پارانه بۆ چاککردنی خواردنی زیندانییه‌کان
ته‌رخان ده‌کرا، چونکه ئیداره‌ی زیندان هه‌ر پاره‌یه‌کی له‌و بابه‌ته‌ی بۆ
هاتبأ، بۆ چاککردنی خۆراکی زیندانه‌که‌ی ته‌رخان ده‌کرد. خۆ ئه‌گه‌ر
می‌تجه‌ریش په‌ی به شوینی پاره‌کانیان نه‌بردايه، ئه‌وا زۆربه‌ی کات
ده‌دزران. مه‌حاله زیندانیی متمانه به که‌سیک بکات و دلی بیت پاره‌ی
خۆی لا دابنیت. به‌لام وێرای ئه‌وه‌ش زیندانییه‌کان ئاخری رێگه‌یه‌کیان
بۆ پاراستنی پاره‌کانیان دۆزییه‌وه. پیره‌میریک هه‌بوو سه‌ر به یه‌کتک

له ئایینزاکانی شاری فیاتکا(2) بوو، ئەمە پەنای برد بوو دەفەری ستارو دووب، ئیدی ئەم پیرەمیزە پاشەکەوتی زیندانییەکانی هەلەدەگرت و دەشاردەووە. حەز دەکەم بە چەند وشەیکە باسی ئەم پیاووە بکەم: پیاویەک بوو لە تەمەنی شەست سالیان، لاواز، کورته‌بالا، سەری ماشووبرنجی تەواو بوو. کە یەکەم جار دیتم زۆری سەرنج پراکیشام، لە هیچ شتیکدا لە زیندانییەکانی دیکە نەدەچوو. نیگای هێندە مەنگ و ئارام و پڕ ئاستی و ناسک بوو، کە حەزم دەکرد بەردەوام تەمەشای چاوە ساف و گەشەکانی بکەم. زۆر جار قسەمان دەگەل یەک دەکرد، بە دەگمەن پیاوی وا دلپاک، نەفسبەرز و خوشخوو، جوانپەفتارم دیتوو. ئەم پیاووە بە هۆی تاوانیکی گەرە و ترسناکەووە حوکم درابوو و بە بیگاری هەوالەیی تاراوگە کرا بوو. ژمارەیک لە هاو‌دینەکانی لە ستارو دووب (دەفەری چەرنیجوف) هەلگەرابوونەووە و بوو بوون بە ئەرتەدۆکسی. حکومەت بە هەموو توانایەکی خۆیەووە هانی دا بوون لە سەر ئەو رێبازە بەردەوام بن و هەموو یاخییەکانی دیکەش ببنیتە سەر هەمان رێگا. ئیدی پیرەمیزد دەگەل توندپەوانی دیکەیی ئایینزاکەدالی دەبڕین بەرگری و داکوکی لە (ئایینە کۆنەکە) بکەن. کە حکومەت دەکەوتە دامەزراندنی کلیسایەکی ئەرتەدۆکسی لە شارەکه‌یان، ئاگر بە کلیساکەووە دەنێن و دەیسووتینن. ئیدی بە هۆی ئەو کارەووە، یارۆی پیرەمیزد دەگیریت و پەوانەیی تاراوگە و زیندانی سیبیریا دەکریت. ئەم پیرەمیزدە پیاویکی دەولەمەند بوو، خەریکی بازرگانی بوو. ژن و منداڵەکانی خۆش دەویست، بەلام وێرایی ئەو‌هش بەو پەڕی و رەبەرزێ رێگای تاراوگەیی گرتە بەر، پینوایوو ئەم پەنج و زەحمەتە لە پیناوی باوهرەکیدای (ئایینە کۆنەکە) دەکیشیت و ئەمەیی لە گیان خۆش بوو.

پیاو، پاش ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک ده‌گه‌ل ئەم پیره‌مێرده‌دا به‌سه‌ر ده‌بات، به‌ناچاری له‌خۆی ده‌پرسیت: ئەم پیاوه‌ چۆن توانیوه‌تی یاخی ببێ، به‌گۆر حکومه‌تدا بچیت؟ چ‌ه‌ند جارێک ویستم باسی ئایینه‌که‌یم بۆ بکات، خۆی ده‌دزییه‌وه، باسی ئایینه‌که‌ی نه‌ده‌کرد، به‌لام هیچ قه‌لسی و توپه‌یه‌ک له‌وه‌لامه‌کانیدا نه‌بوو. که‌چی وێرای ئه‌وه‌ش ئاگری له‌کلێسایه‌ک به‌ر دابوو و سووتاند بوو، هه‌رگیز حاشای له‌و کاره‌ نه‌ده‌کرد: قه‌ناعه‌تی ته‌واوی به‌وه‌هه‌بوو که‌ ئەم تاوانه‌ی یان خۆی گوته‌نی ئەم شه‌هاده‌تکاریه‌ (العمل الاستشهادی) مایه‌ی سه‌ره‌رزی و شانازی خاوه‌نه‌که‌یه‌تی. زۆر جار پرسیارم لێده‌کرد و ده‌مویست قسه‌ی لێده‌ریتم و له‌و رینگه‌یه‌وه‌ زیاتری بناسم، به‌لام بیه‌وده. قه‌ت پۆژی له‌ پۆژان ل‌ووتبه‌رزی و فیز و ده‌عه‌یه‌ و خۆپه‌سه‌ندیم لێی نه‌بینی. زیندانیه‌کانی دیکه‌شمان له‌گه‌ل هه‌بوون که‌ سه‌ر به‌هه‌مان ئایین و ئایینه‌زای ئه‌رته‌دۆکسی بوون، زۆربه‌یان خه‌لکی سیبیریا بوون، ئەمانه‌ زیره‌ک و زیت‌ه‌ل بوون وه‌کو زۆربه‌ی جووتیاران. ئەمانه‌ چه‌زبان له‌ مشتومر و گه‌نگه‌شه‌ و موناقه‌شه‌ بوو، هه‌لبه‌ته‌ به‌ شتیوازی خۆیان، کوێرانه‌ پابه‌ندی ئایینه‌که‌ی خۆیان بوون و به‌ ئاشکرا چه‌زبان له‌ موناقه‌شه‌ بوو. به‌لام عه‌بیان زۆر بوو! له‌ راده‌به‌ده‌ر لووتبه‌رز و فرناخ و خۆپه‌سه‌ند بوون، ریک به‌ پێچه‌وانه‌ی هاوێی پیره‌که‌مانه‌وه‌ که‌ له‌ هیچ شتی‌کدا له‌وان نه‌ده‌چوو. هه‌رچه‌نده‌ زۆر له‌وان پتر شه‌اره‌زای ئایینه‌که‌ بسو، له‌وان پۆشنی‌تر و خۆینه‌وارتر بوو، به‌لام هه‌میشه‌ خۆی له‌ باس و گه‌نگه‌شه‌ی ئایینی دوور ده‌گرت، ته‌بیعه‌ته‌رم، خۆشخوو، پوو‌خۆش بوو، هه‌میشه‌ شاد و ده‌مبه‌پنکه‌نین بوو، به‌لام پینکه‌نینه‌که‌ی وه‌کو پینکه‌نینه‌ی زیندانیه‌کانی دی ناخۆش و ته‌وسامیز نه‌بوو، به‌لکو نه‌رم و خۆشنه‌وا بوو، زیاتر له‌ پینکه‌نینه‌ی منداڵیکی بێگه‌رد ده‌چوو، که‌ ده‌گه‌ل سه‌ره‌ سه‌پیه‌که‌یدا

زۆر دهگونجا. (پهنگه نهگه ر بلیم که سایه تی پیاو له میانه ی
 پیکه نینه که یه وه ده ناسریت بکاته زیده رۆی و بوچوونیکه هه له بی،
 به لام نه وه ی من سه رنجم داوه نه وه یه که پیکه نینه ی پیاوی باش
 خوش و دلگیره، پیکه نینه ی پیاوی خراپ و دلپهش به پیچه وانه وه یه)
 زیندانییه کان زۆریان ریزی ئه م پیره میژده ده گرت، به لام ئه مه توشی
 له خۆبایی بوونی نه کرد بو. زیندانییه کان پتیا ن ده گوت (باپیره). قهت
 هه ستیا ن بریندار نه ده کرد، دلیا ن نه ده رهنجان، ههنگی زانیم که ئه م
 پیره میژده چۆن توانیویه تی کاریگه ریه یه کی زۆر به سه ر په پیره وانی
 ئایینه که یه وه په یدا بکات. هه رچه نده ئه م پیره میژده، به روالهت
 وره به رز و ئارام و پروخوش بو، گوئی به دژواری ژیا نی زیندان
 نه ده دا، به لام دهر د و ئازاریکی به سوئی له ناخیدا شه پۆلی ده دا و
 هه ولی ده دا ئه م دهر د و ئازاره په نه انه ی خۆی له هه مو ان بشاریته وه.
 من به ریکه وت په یم به م ئازاره په نه انه ی برد. له بیرمه شه ویکیا ن،
 نزیکه ی سه عات سه یی به ره به یان له خه و رابووم، گویم له دهنگی
 گریانیکی سووک بو. ته مه شای ده ورو به ری خۆم کرد، سه یرم کرد
 پیره میژده که له پال سوپاکه دانیشتوه و (هه مان سوپای که پیشتر
 ئه و کابرایه ی ویستی میچه ر بکوژیته له پالیدا نوژی ده کرد) و
 ده ستنوسی کتیبه ئایینه که ی خۆی ده خوینده وه. گویم لیوو به ده م
 گریانه وه ده پارایه وه: "خودایا پشتم تیمه که! خودایا هه ر تۆی په نای
 بیپه تیا ن! خودایا وره م بده یه، منداله چکو له داماره کانم، منداله
 کلۆ له کانم! ئه ی ئازیزترین ئازیزانم، جاریکی دیکه هه رگیز ناتان
 بینمه وه،" مه گه ر هه ر خوا خۆی بزانی ههنگی چه ندم خه م لی خواردا!
 ئیستا ئه م پیره میژده بوو بو به ئه میندار و بانقی پارهی
 زیندانییه کان. له زیندانه که دا وا باو بو—مه گه ر خوا بزانی له به رچی؟—
 که که س ناتوانی دزی له پیره میژده بکات. ده یانزانی ئه و پاره و

پاشه‌که‌وتانه له شوینیکدا ده‌شاریته‌وه، به‌لام که‌س نه‌یتوانی بوو ئه‌و شوینه بدوژیته‌وه. کاتی که‌ ته‌واو له یه‌کدی نزیک بووینه‌وه به‌خوی په‌ناگه‌ی پاره‌کانی به‌من و پۆلاندییه‌که‌ نیشاندا. بیری له‌ شتیکی سه‌یر کردبووه‌وه، له‌ نیتو یه‌کیک له‌و عامودانه‌وه که‌ به‌سفتی و به‌چوار ده‌وری زیندانه‌که‌دا داکوترا بوون و حه‌ساری زیندانه‌که‌یان پیکه‌ینا بوو، لقیک هاتبووه‌ ده‌رئ، ئه‌گه‌ر به‌سه‌رپیتی سه‌یرت کردبا واتده‌زانی به‌عاموده‌که‌وه به‌ستراوه و مه‌حاله‌ ده‌ربه‌ینری یان لیتی بکریته‌وه، به‌لام له‌ راستیدا به‌ئاسانی ده‌رده‌هینرا و ده‌خرایه‌وه شوینی خوی، هه‌لبه‌ته‌ بۆشاییه‌ک له‌ نیتوان عاموده‌که‌ و لقه‌که‌دا هه‌بوو. ئیدی باپیره ئه‌م بۆشاییه‌ی کرد بوو به‌قاسه‌ی پاره‌کان و که‌س مه‌زنده‌ی بۆ نه‌ده‌چوو.

جا ئیستا با بیمه‌وه سه‌ر باسه‌که‌ی خۆم. باسی ئه‌وه‌م ده‌کرد که‌ زیندانییه‌کان بۆچی پاره‌یان زۆر پینه‌ده‌ما؟ زیندانی پاره‌ی زۆر له‌ لای خوی گل ناداته‌وه، نه‌ک ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پاراستن و هه‌لگرنتی زه‌حمه‌ته، به‌لکو له‌به‌ر وه‌ز و حاله‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ تایبه‌تییه‌که‌شیان، بابای زیندانی به‌ته‌بیعه‌ت تامه‌زرو و تینوی ئازادییه‌! زۆرجار ناچاره‌ سال به‌ سال، بیته‌وه‌ی که‌مترین ئومیدی به‌ ئازادی هه‌بی، دریزه‌ به‌م ژبانی ئه‌ساره‌تی دوور له‌ ئازادییه‌ بدات. جا له‌م حاله‌دا ناهه‌قیه‌تی بیر له‌وه‌ بکاته‌وه، به‌ هه‌ر نرخێ بووه، ئه‌گه‌ر بۆچه‌ند ساتیکیش بووه له‌ ریگه‌ی باده‌نۆشیه‌وه، خه‌می خوی به‌ بادا بدات؟ پیاو زوری پی سه‌یره‌ که‌ خه‌لکانیک ده‌بینی به‌ دل و گیان، به‌ سه‌بر و حه‌وسه‌له‌یه‌کی زۆره‌وه، شان ده‌ده‌نه‌ به‌ر کار، ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ی هه‌رچییه‌کیان به‌ ره‌نجی شان و ئاره‌قه‌ی ناوچه‌وان و به‌ ماوه‌یه‌کی زۆر په‌یدا کردووه، له‌ یه‌ک رۆژدا و به‌ که‌ره‌تیک تا دوا قرۆش له‌ پای باده‌نۆشیدا دابنن! ئه‌وسا سه‌ر له‌ نوێ تپه‌له‌ده‌چنه‌وه و شان ده‌ده‌نه‌ به‌ر کار و چه‌ندین

مانگ چاوه‌پروان ده‌کهن تا کات و وهختی بۆنه‌یه‌کی تازه دینه پیتشی. هه‌ندێ له زیندانییه‌کان مه‌راقیان جلی جوان و ناوازه‌یه، پاره‌کانیان ده‌دایه پانتۆلی عه‌نتیکه، چاکه‌ت، پالتۆی سیبیریایی، به‌لام له هه‌موو شت زیاتر چه‌زیان له کراسی هندی ده‌کرد، چه‌زیان له پشتینی چه‌رمی ئاو‌زونه‌دار ده‌کرد.

شیکیۆشان، له بۆنه و چه‌ژناندا (3) جوانترین جلکی خۆیان له‌به‌ر ده‌کرد: خۆزگه ده‌تیین چۆن بۆ خۆ نواندن ئه‌م ژوور و ئه‌و ژووریاں ده‌کرد! هه‌نده دلایان به جله تازه و جوانه‌کانیان خۆش بوو ده‌تگوت مندالن. ئه‌له‌ه‌قی زیندانیان له زۆر شتدا مندالی گه‌وره‌ن. جا ئه‌م هه‌موو جله تازه و جوانانه کوتوپر نه‌ده‌ما، زۆرجار له هه‌مان پوژی کړینیدا، بۆ ئیواره‌که‌ی دیار نه‌ده‌ما، یانی خاوه‌نه‌کانیان یا ده‌یان‌خستنه په‌ه‌نه‌وه یان تالانفرۆشیان ده‌کرد یان لێیان ده‌دزرا. دیاره بۆنه و ئاهه‌نگ و چه‌ژنه‌کان کاتیاں دیار بوو، ئیدی یان چه‌ژن و ئاهه‌نگه ئایینییه‌کان بوو، یان چه‌ژن و بۆنه‌ی له دایکبوونی شه‌خسی (4) بوون. ئه‌و که‌سه‌ی چه‌ژنی له دایکبوونی خۆی ده‌گێرا، که وه‌کو هه‌میشه به‌یانی له خه‌و هه‌لده‌ستا، مۆمیکێ دینا، له‌به‌رده‌م په‌یکه‌ری مریه‌می پاکیزه‌دا دای ده‌نا و ئه‌وسا نوێژ و نزا و دوعای ده‌کرد و هه‌نگی جوانترین جلی له‌به‌ر ده‌کرد و ده‌چوو، خواردنی تاییه‌تی له کیسه‌ی خۆی به‌پادان ده‌دا. گوشت و ماسی، ده‌کپی و ئیدی به تاقی ته‌نیا وه‌کو گاجووت به‌ر ده‌بووه خواردن، به ده‌گه‌من هاورپیه‌کی خۆی بۆ ئه‌م بۆنه و ئاهه‌نگه ده‌عه‌وت ده‌کرد. دوا‌ی ئه‌وه‌ی مێ ده‌بوو ئه‌وجا نۆره‌ی مه‌ی و باده ده‌هات: زیندانی به‌که‌یفی دلی خۆی ده‌یخوارده‌وه، مه‌ستی مه‌ست ده‌بوو، ئه‌وجا به لاره‌لار ده‌که‌وته گه‌پان به ژووری قاوشه‌کاندا، به‌ده‌م رێکردنه‌وه به‌سه‌ر هه‌ر شتی‌کدا که هاتبا رێگه‌ی ده‌که‌وت و ده‌بویست به هه‌موو هاورپیکانی

نیشان بدات که سهرخوښ و مهسته، تا پړيز و حورمه تی بگرن. چونکه گهلی پووسی به شیوهیه کی گشتی هاوسوژی دهگه ل خه لکی مهستدا دهنوینن. به لام له زینداند، ههستی زیندانیان له هه نبر مهستاندا زیاتر پړيز و حورمه ته نهک سوژداری. مهستی و باده نوشی له زینداند جوره نیشانه یه کی نه رستوکراتیه. ئیدی ئه م زیندانیه هه کاتی ئاره زوی شادی و گورانی کردبا، مؤزیکزه نیکی بانگ ده کرد و پاره ی ده دایه که موسیقای بۆ لیددا. جا له زینداند کابرایه کی پۆلاندیمان دهگه ل بوو که له عهسکه ری هه لاتبوو، کورته بالایه کی ناشیرینی په زاقورسی به دغه سال بوو، به لام که مانچه ژه نیکی باش بوو، هه میشه که مانچه که ی پیبوو. ئه م پیاوه جگه له که مانچه ژه نیکی هیه کاریکی تری نه ده کرد. جار جاری له پیگه ی ئه م که مانچه ژه نییه وه پاره یه کی که می پهیدا ده کرد و هه ر زیندانیه کی مهست ده یوانی به کریتی بگریت و گوئی له ئاههنگ و ئاوازه شاد و پوچ بزویته کانی بگریت. ئیدی ئه م پیاوه ده بوایه کون به کون، ژوور به ژوور، قاوش به قاوش دوا ی زیندانیه مهسته که بکه ویت و به هه موو توانستیکیه وه ئاوازی شادی بۆ لیددات. زورجار ماندوویه تی به سیمایه وه دهرده که وت، له دووباره کردنه وه ی له راده به دهری ئه م موسیقایه بیزار ده بوو، به لام چاری نه بوو ده بوا به گوئی وه لی نیعمه ته که ی بکات که هاواری به سهردا ده کرد: 'ده ی بژهنه، پاره ت وهرگرتوه، خو به خو پایی ناژهنی' ههنگی له سهر هه مان ئاوا، به تین و تاویکی زیاتره وه به رده وام ده بوو.

جا ئه و زیندانیه مهستانه زیاتر به پشتیوانی هاوړیکانیان خو یان خومار و شاد ده کرد، چونکه ده یانزانی ئه گه ر له تایم دهر بچن یان به پیکه وت میجر بیت به سهردا، هاوړیکانیان ده یان به نه وه سهر چیگا کانیان، ده یان شارنه وه و نایه لن میجر پییان بزانی. ئه م خزمه ته،

خزمه تیکی خۆرایى بوو. بى هیچ نیاز و مهبهستیک دهکرا، هیچ قازانج و بهرژه وهندییهکی له دوا نه بوو. ههلبهته پاسهوان و چاودیز و دهره جهدار و سهرباز و کارمهندانی زیندانه کهش چاوپۆشیان له م بادهنۆشیانه دهکرد. چونکه به تهجره به دهیانزانی یارۆی مهست و شهنگۆل هیچ ئازاوه و ههرايهک نانیتته وه. ههه کاتی بهارپوژى یان بیهوی ههراوهنگامه بنیتته وه، هاوپێکانی هیوری دهکه نه وه و به رههق و کۆنترۆلی دهکن. ههروهها دهیانزانی به قهدهغه کردنی بادهنۆشی، هه موو کاروباریکی زیندانه که ژیر و ژوور ده بیت و دهشیۆی. جا پرسیار ئەمهیه : ئەم زیندانییانه چۆن مهی و خواردنه وه یان دهست دهکهوت؟

زیندانییهکان هه له ناو زیندانه کهدا و له مهیفرۆشهکانیان دهکپی (زیندانییهکان بهو کهسانه یان، که ئەم کاره یان دهکرد دهگوت مهیفرۆشان، ئەمه کاسییهکی به قازانج بوو، ههه چهنده ژماره ی مهینۆشان و ئاههنگگیران کهم بوو، چونکه خهرجی ئەم ئاههنگ و بۆنانه، له چاو کهم دهرامهتی زیندانیهکاندا به جگار زۆر و گران بوو). ئەم کاسییه به شیۆهیهکی سهیر و عهنتیکه دهستی پی دهکرد، بهردهوام و تهواو دهبوو. زیندانییهکی دهستوپى سپی دیت، هیچ کاریک نازانیت و نایهوی هیچ کاریکیش بکات و هه زیش دهکات و سووره له سهه ئه وهی که به زووترین کات دهوله مهند ببن، ئیدی هه که تۆزى پاره ی دیتته دهست، بریار دهدا بکهویتته کپین و فرۆشتنی مهی و باده. دیاره ئەمه ریسک و قوماریکی ترسناکه، جورئه تیکی گه وهی دهوی، چونکه یارۆی ریسکار هه قومار به خودی خۆی ناکات، ههه خۆی ناخاته تالوکه وه، بگره ماله که شى دهخاته مهترسییه وه، به لام کابرای مهیفرۆش گوئ بهم کۆسپ و مهترسیانه نادات. له هه وه له وه خۆی، به قاچاغ مهیه که دینیتته ناو زیندان، چونکه

هیشتا دەستمایه‌یه‌کی ئەوتۆی نییه، ئیدی مه‌یه‌که‌ی دەفرۆشیت و خیریکی باش ده‌کات. چه‌شه ده‌بیت و ئەم کاره دووباره و سێباره ده‌کاته‌وه. خۆ ئەگەر ئیداره‌ی زیندان پێی نه‌زانی، ئەوه‌نده‌ی پاره ده‌ستده‌که‌وێ که کاروکاسیبه‌که‌ی گه‌وره‌تر بکات، هه‌نگی ده‌بیت به قۆنته‌راتچی، به سه‌رمایه‌دار: شاگرد و مه‌عمیل و هاوکار ده‌دۆزیته‌وه و به‌مه‌ش هه‌م له تالوکه و مه‌ترسیان دوور ده‌که‌ویته‌وه و هه‌م قازانجیکی زیاتر و بیسه‌ریه‌شه‌تری ده‌ست ده‌که‌وێ. چونکه له‌م حاله‌دا شاگرد و هاوکاره‌کانی له‌جیاتی ئەو و له پیناوی ئەودا ریسک ده‌که‌ن.

زیندان، هه‌میشه پره له زیندانیانی لات و بیکار و ده‌ستپێی سپی، به‌لام له بری ئەوه بویر و نه‌ترسن، چاپک و چه‌له‌نگن. بویری و سه‌رکێشیی تاقه ده‌ستمایه و سه‌رمایه‌یانه، زۆرجار لنده‌بێن ئەم ده‌ستمایه‌ی خۆیان بخه‌نه کار، ئیدی پێشنیاز بۆ یارۆی مه‌یفرۆش ده‌که‌ن که به قاچاغ مه‌ی بۆ بگه‌یه‌ننه ژوور و قاوشه‌کانی زیندان. هه‌لبه‌ته ئەم مه‌یفرۆشه له شاریشدا خه‌لکانیکی هه‌ن، ئیدی سه‌رباز بێ یان کاسبکار یان ژن که به پاره‌ی ئەو مه‌ی ده‌کرن (دیاره ئەمانه به کرێیه‌کی دیاری کراو ئەو کاره ده‌که‌ن، که به شیوه‌یه‌کی گشتی کرێیه‌کی که‌مه) و ده‌یه‌تین و له شوێنکی تاقه‌ت ده‌که‌ن که زیندانییه قاچاغچییه‌که پێی بزانی، نزیک بیت له‌و وه‌رشه و کارگه‌یه‌وه که زیندانییه‌که کاری تیدا ده‌کات، دیاره قاچاغچییه‌که له رینگای گه‌رانه‌وه‌دا بۆ زیندانه‌که له هه‌ر بوتله که‌میک ده‌خواته‌وه و پاشان به ئاو پری ده‌کاته‌وه و زمانی حالی ده‌لێت: 'ده‌ته‌وێ ئەوه‌یه ناته‌وێ هه‌ر ئەوه‌یه. سوێسکه‌ت ده‌وێ ئەوه قولته، قولته‌ت ده‌وێ ئەوه قولته' دیاره یارۆی مه‌یفرۆش ناتوانی هه‌یج شتیک بکات و ده‌بێ مه‌منونی به‌ختی خۆی بیت که به‌و شیوه‌یه مه‌یه‌که‌ی بۆ هاتووه و، پاره‌که‌ی

لینه دزراوه. ئەو قاچاغچییی، که مەفرۆشەکه بۆ لای مەعمیل و
 وەسیتەکهی دەنیرئ، ریکەلۆکیکی مانگا، که پیشتر بە جوانی خاوین
 کراووتەوه و که مینک ئاوی تینکراوه بۆ ئەوهی وشک نەبیتەوه و
 نەشکیت، لە ژیر جلهکانییەوه دەشاریتەوه و بۆ کابرای وەسیتی
 دەبات، ئیدی لیرەوه بویری و لیزانیی ئەو زیندانیانە دەرەکهوئ،
 دەبی یەجگار کارامە و تەردەست بن، دەنا که شەف بین، ئابرویان
 دەچیت: دەبی فیل لە پاسەوانەکه بکن، نەیهلن ئەو زیندانیانە
 لەگەلیاندا بۆ کار دەچن پیتی بزائن، پاسەوانەکان بە زۆری سەربازی
 ئیجباری بوون. ئیدی ئەگەر قاچاغچییەکه زیرەک بوایه، نە
 پاسەوانەکه هەستی پێدەکرد و نە هاوڕی زیندانییەکانی پێدەحەسیان.
 بۆ نمونە ئەگەر کوورەچی و وەستای کەرپووچان بوایه،
 سەردەکهوت بۆ سەر کوورەهی کەرپووچەکان، هەلبەتە پاسەوانە
 سەربازەکه لەم حالەدا دواي نەدەکهوت تا بزانی چی دەکات و چی
 ناکات. ئیدی کەس نەیدەزانی و نەیدەبینی لەو سەرەوه چی دەکات.
 لەو سەرەوه ریکەلۆکهکهی، دوور لە چاوی خەلک، تەژی مەشرووب
 دەکرد و دەگەرایەوه. که کاتی گەرانەوه بۆ زیندان دەهات، دراویکی
 پازدە یان بیست کۆپیکی ئامادە دەکرد و چاوه‌روانی پاسەوانەکهی
 بەر دەرگای دەکرد. پاسەوانەکه، هەر زیندانییەکی بەوردی و بەجددی
 دەپشکنی، پاشان دەرگاکی بۆ دەکردهوه، یارۆی قاچاغچی بە ئومیدە
 که پاسەوانەکه شەرم بکات و ناوگەلی و شوینە حەساسەکان
 نەپشکنیت، بەلام شتی وا نەبوو، پاسەوانەکه ئەگەر زیرەک و کارامە
 بی، هەر بە چاوپەیی بە شوینی مەشرووبە قاچاغەکه دەبات و هەنگی
 زیندانییە قاچاغچییەکه هیچ چاریکی نەدەما تەنیا ئەوه نەبی بە
 دزییەوه پارچە دراوکه بخاتە دەستی پاسەوانەکهوه. ئیدی بەم
 شیوهیە مەیکە زۆرجار بە سەلامەتی دەگەییە دەست کابرای

مه‌یفرۆش. خۆ ئەگەر ئەم نەخشەیه سەری نەگرتبا، ئەوا یارۆی قاچاغچی دەبوا مل بۆ سزا بدات. کابرای پاسەوان (عەریف) راپۆریکی بۆ مێجەر دەنووسی و مێجەر فەرمانی دەدا که بەوپەڕی توندی قاچاغچی قەرەبەخت بەر جەلده و شەلاقان بدری و دەست بەسەر مەیه‌که‌دا دەگیرا، کابرای قاچاغچی، ملی بۆ سزایه‌که‌دا و هەرگیز ناوی قۆنتەراتچییه‌که‌ی (مه‌یفرۆشه‌که‌) نەده‌هینا، نەک له‌بەر ئەوه‌ی به‌م ئیعترافه‌ ئابرووی ده‌چوو، به‌لکو له‌بەر ئەوه‌ی هیچ خێر و قازانجیکی پینه‌ده‌گه‌یاندا، چونکه‌ ئەگەر ناوی دابا یان نا ئەو شەلاقاری ده‌کرا، خۆ ئەگەر ناوی دابا ئەوپه‌رکه‌ی کابرای قۆنتەراتچی ده‌کرد به‌ شەریکه‌ سزای خۆی، به‌لام ئەو پتیوستی به‌ کابرای مه‌یفرۆشه‌، دنیا هەر ئەم‌ڕۆ نییه‌، چون زمانی لێده‌دات! هەرچه‌نده‌، ئەگەر که‌شف ببی و نەتوانی مەیه‌که‌ بگه‌یه‌نیته‌ ناو زیندان تاقه‌ پولیک کرینی نادریتی.

زمان‌لێدان و بوختان و به‌دگۆیی له‌ زیندانداندا باوه. که‌چی زیندانییه‌کان له‌ جاسووس و سیخوهران توپه‌ نابن و له‌ خۆیان دوور ناخه‌نه‌وه‌، بگره‌ زۆرجاریش دۆستایه‌تیان ده‌که‌ن، خۆ ئەگەر یه‌کێک بیه‌وی به‌ زیندانیه‌کانی بسه‌لمیتنی که‌ بوختان و زمان‌لێدان کاریکی ناشیرینه‌. ئەوا که‌س نە لێی ده‌گات و نە‌گویی لێده‌گریت. ئەو نه‌جیبزاده‌یه‌ی که‌ پیشتر باسم کرد، ئەو پیاوه‌ نامەرد و خوی‌پری و ترسنۆک و نه‌فس‌نزمه‌ی که‌ هەر گه‌یمه‌ زیندانه‌که‌ په‌یوه‌ندیم ده‌گه‌ل بپری، دۆست و براده‌ری (فدکای) خولامی مێجەر بوو، هەر شتی که‌ له‌ زیندانه‌که‌دا پووی دابا بۆی ده‌گێرایه‌وه‌، هه‌لبه‌ته‌ فدکاش بۆ ئا‌غای خۆیی ده‌برد. هه‌موو زیندانییه‌کانیش به‌مه‌یان ده‌زانی، به‌لام که‌س بی‌ری له‌وه‌ نه‌ده‌کرده‌وه‌ له‌سه‌ر ئەو شته‌ سزای بدات، یان گله‌یی

لیتکات. به لام وا دیاره له خه تی باسه کهم ده رچووم، با بیمه وه سه ر
باسه که ی خوم:

هر کاتی مه سرووبه که گه یشتبایه زیندان، مه یفرۆشه که کریی
یارۆی قاچاچهی ده دا و ده که وته حساب و چیکی قازانج و زهره ری
خۆی. تا ئیستا بهس پاره ی داوه و هیچی تر، یانی کالاکه زۆری
له سه ر که وتوه، بۆیه چار نییه بۆ ئه وه ی خیر و قازانجیکی ده ست
بکه وی ده بی یه کاویه ک ئاوی زولالی تیکه لاو بکات و ههنگی بیخه م،
چاوه پروانی مشتهری و کرپار ده کات. ئه مه ش چاوه پروانییه کی زۆری
ناوی، چونکه زیندانیی هر که بۆنی کرد، به بۆنه وه، بیبۆنه، له
هه وه لی هر پۆژیکی ههفته دا: ئه وه ی به دریزیی چه ندین مانگ به
رهنجی شان و ئاره قی نیو چه وان پاشه که وتی کردوه، ده به پنی و به
یه ک که رهت ده یدات به مه ی و ته واوی ده کات. زیندانیی به ده بخت
له میژ بووه خۆی بۆ ئه و پۆژه ئاماده کردوه، شه وانی دریزی
زستان خه ونی پتوه دیتوه، به ده م کاری قورس و بینکاری
تاقه تبه ره وه به ئومیدی هاتی ئه م پۆژه ژیاوه، ئه میستا ئه و پۆژه
چاوه پروانکراوه ی لی هه لاتوه: پاره که ی به مۆلی له لا ماوه نه
دهستی به سه ردا گیراوه و نه لیی دزراوه، ئازاده له وه ی به که یفی
دلی خۆی خه رچی بکات، ئیدی به په له به خۆی و پاشه که وته که یه وه
بۆ لای مه یفرۆشه که ده چیت، ئه ویش یه کسه ر یه ک قاپی ده داتی که
یه کاویه ک ئاوه. هر که شتیکی لیخواره وه، و قاپه که توزیک به تال
بوو، خیرا مه یفرۆشه که به ئا و بۆی پر ده کاته وه، یانی له ئه نجامدا
هر پتکه مه یه ک شه ش هینده ی نرخ ی ئه سلی خۆی له ده ری زیندانا،
له سه ر زیندانییه که ده که ویت. رهنگه وا ته سه ور بکه ن که به م
پتودانگه، زیندانییه که ده بی مه یه کی یه جگار زۆر بخواته وه تا
سه رخۆش و مه ست ببیت و پیش ئه وه ی مه ست ببیت پاره یه کی زۆر

بدات، به لام له راستیدا زیندانی، ویزایی پوونی مه‌یه‌که و که‌می
 کحوله‌کی، زور زوو، چونکه دره‌نگ دره‌نگ ده‌خواته‌وه و به زه‌بری
 شویته‌کی و یاساگی مه‌ی، به‌دهنی پاراوی مه‌ی نییه، زور زوو و به
 چند پینکی کهم مه‌ست و سه‌رخوش ده‌بیت و ویزایی ئه‌وه‌ش تا دوا
 پولی ته‌واو ده‌کات هر ده‌خواته‌وه، پاشان ده‌چیت که‌لوپه‌له تازه‌کی
 ده‌فرۆشیت یان به په‌هنی ده‌دات تا له‌سه‌ر خوارده‌وه به‌رده‌وام بیت،
 هه‌لبه‌ته مه‌یفرۆشه‌که مامه‌له‌ی قهرز و بارمه‌کاریش ده‌کات، جا
 زیندانییه‌که که شمه‌که شه‌خسییه‌کانی، هه‌لبه‌ته که‌من، ته‌واو بوو
 ئه‌وسا ده‌چیت ئه‌و شمه‌ک و که‌لوپه‌لانه‌ی، حکومه‌ت پیتی داوه، ده‌خاته
 په‌هن و بارمه‌وه. پاش ئه‌وه‌ی هه‌چی به ده‌سته‌وه نامیتی، پاره‌ی دوا
 کراس و دوا شپروشی‌تالی خه‌رج ده‌کات، که به‌یانی به خوماری له
 خه‌و راده‌بیت، ده‌چیت له کابرای مه‌یفرۆشه ده‌پارپه‌ته‌وه که به قهرز
 پینکی خومارشکینی بداتی، هه‌لبه‌ته مه‌یفرۆشه‌که قه‌تره‌ی به قهرز
 ناداتی، ئیدی ئه‌و به‌سته‌زمانه به نا‌ئومیدی و خه‌مینی ده‌گه‌په‌ته‌وه.
 ئه‌وسا له‌و پۆژه‌وه، دیسان ده‌که‌ویته کار، چه‌ندین مانگ په‌نج ده‌دا،
 خۆی ئه‌زیه‌ت ده‌دات و خه‌و به‌و پۆژه‌ خوشه‌وه ده‌بینی و به یادی
 ئه‌و پۆژه‌وه ده‌ژی، به‌ره‌به‌ره وه‌خۆ دپه‌ته‌وه، وره په‌یدا ده‌کاته‌وه و
 چاوه‌پوانی پۆژیکی دیکه‌ی له‌و باب‌ه‌ته پۆژانه ده‌کات، راسته پۆژیکی
 دووره، به‌لام که‌سێ نه‌مری هر ده‌بینی. جا کاتی که مه‌یفرۆشه‌که
 پاره‌یه‌کی باش په‌یدا ده‌کات، یانی نزیکه‌ی سه‌د پۆبلیک، هه‌نگ مه‌ی
 ده‌کریت، به‌لام ئه‌مجاره‌یان ئاوی تیکه‌ل ناکات، چونکه به تایبه‌تی بۆ
 خۆی داده‌نی: ئیدی مامه‌له و کاسبی به‌سه، با ئه‌ویش خه‌می به بادا
 بدات و که‌میک رابویرئ. خۆ مردن هه‌لنه‌گیراوه! ئیدی پۆژیک بۆ
 ئاهه‌نگه‌که ده‌ست نیشان ده‌کریت (ده‌می پاسه‌وان و کارمه‌ند و
 چاودیره چکوله‌کان چه‌ور ده‌کات تا پینی بدهن). له‌م ئاهه‌نگه‌دا هه‌م

باده نوشی و هم موسیقا و هم خواردنی دانسقه و تاییه تی
 فراهه مه، ئەم ئاههنگه جاری وایه چەند پوژنیک بەردهوام دەبیت، که
 زەخیره ی مەشرووبی تەواو دەبێ، دەچی بۆ لای مەیفروشهکانی دیکه
 و تا دوا قرۆشی خەرچ نهکات دەستبەرداری خواردنهوه ناییت. جا به
 درێژایی پوژانسی ئەم ئاههنگه، زیندانییهکان چاودێری ئەو
 هاوڕێیانەیان دەکەن و ههول دەدەن که ئەگەر مێچەر یان ئەفسەری
 خەفەر له پەر خۆیان به زیندانهکهدا کرد، هاوڕێ ئاههنگیرهکهیان
 بشارنهوه و نهیهلن مێچەر پیتی بزانیته، بهلام وێرایی ئەوهش زۆر جار
 مێچەر که لێیان بهگومانه، دهیان دۆزیتهوه و ههنگی یارۆی مهست و
 سهرخۆش دهبرئ بۆ ژووری قهساس، ئەگەر پارهیەکی پێ مابێ،
 دهستی به سهردا دهگیرئ و پاشان شهلاقکاری دهکەن، که لینهبهنهوه،
 کابرای مهست وهکو سهگیک له سینهدا و هاتبیته دهڕئ، خۆی
 دهتهکێنئ و بۆ زیندانهکه دهگهڕیتهوه، دواي چەند پوژنیک دهست به
 بادە فرۆشی دهکاتهوه.

له نیو زیندانییهکاندا ههندئ جار خهڵکی تۆلاز و مێتاز ههبوون.
 ئەمانه بهزهبیری پارهیەکی زۆر ههندئ جار سهربازنیک له سهربازه
 پاسهوانهکانیان فریو دهدا، بهدزییهوه له زیندانهکهیان دهبردنه
 دهڕئ و له جیاتی بۆ کار و بێگاریان بهرن، دهچوون بۆ
 چندهخانهیهکی قهراغ شار. لهویندهر، له مائیکی کپوکیدا، ئاههنگیکی
 گهورهی پەر مهسرهفیان ساز دهکرد. ئەو سهربازانهی که قاییل
 دهبوون، یهکینک لهو جۆره زیندانییه بۆ ئەو جۆره شوێنانه بهرن
 بهرتیلیکی زۆریان وهردهگرت، بۆیه ههندئ جار به تهماحی پارهی
 زۆر، زهمینهیان بۆ ئەو جۆره کاره خوش دهکرد و دهرفتهیان بۆ
 دهرهخساند. ههلبهته زۆر ئاسایی بوو ئەو جۆره سهربازانه کهشف
 ببن و بگیریئن و بخرێنه زیندانهوه و به خۆیان ببنه زیندانی. دیاره

ئەم كارە زۆر بەنەينى و دزىيەو دەكرا. پىويستە ئەوئەش بلىم كە ئەم كارە يەجگار كەمە، چونكە خەرجىيەكى زۆرى دەوئ و ھەوادارانى قولازى و مېيازى پەنا دەبەنە بەر پىگەى ھەرزانتەر.

دواى ماوئەيەكى كەم لە ھاتنم بۆ زىندان، زىندانىيەكى گەنجى جوانخاس و رەزاشىرىن سەرنجى راكيشام: ناوى سىروتكىن بوو. ئەم كورپە لە زۆر رووئە لە لەگەز و مەتەل دەچوو. لە ھەوئەلەوئە سىماى سەرنجى راكيشام. تەمەنى لە 23 سال تىنەپەرى بوو، لە (بەشى تايبەتى) زىنداندا بوو، واتا ھوكمى ئەبەدى و بىگار درابوو، بەو پىيە دەبوا وا تەمەشا بگرئ كە لە تاوانبارە سوپايەكان ترسناكرە. كورپىك بوو ھىمن، ناسك، قسەخۆش و كەمدوو، بە دەگمەن پىدەكەنى. چاوانى شىن، پىستى ناسك، قژى زەرد، ھىندە مندال و بىگەرد دەينواند، پياو باوئەرى نەدەكرد تاوانىكى ئەوتوى كرد بىت، شاىستەى زىندانى تايبەتى و بىگار بىت. ھەرچەندە ھىچ ئىشوكارىكى نەدەكرد، بەلام ناوئەناو پارەيەكى كەمى دەھاتە دەست. لە ژيانمدا خەلكى وا تەمەل و تەوئەلم نەبىنى بوو، جلوبەرگەكەى شپۆلە بوو. خۆ ئەگەر كەسىك بە خىرى خۆى بۆ نمونە كراسىكى سوورى داوئايە، لە خۆشيدا لە پىستى خۆى نەدەھتورى، كراسەكەى لەبەر دەكرد و بۆ خۆنواندن، سەرانسەرى زىندانەكەى وئەزىر پىيانەوئە دەدا. سىروتكىن، نە بادەنۆشى دەكرد و نە قومار، كورپىكى لاشەر و بىكىشە بوو. زۆر بەى جار، كاتى دەستبەتالى بە پياسە لە ھوشى زىندانەكەدا بەسەر دەبەرد. ھەردوو دەستى لە بەرپكى پانتۆلەكەى دەنان، ھىدى ھىدى رنى دەكرد، خەمگىن و خەمبار بەدەم رپوئە لە گژ فكران دەچوو. بىرى لە چى دەكردەوئە، نازانم. خۆ ئەگەر بانگ كرابا و دەربارەى ھەندى شت پرسىارى لىكرابا، يان داواى شتىكى لىكرابا، بەوپەرى رپز و نەزاكەتەوئە وەلامى دەدايەوئە. زۆر بە

پرونی و پهوانی قسه‌ی ده‌کرد، بینه‌وه‌ی وه‌کو خه‌لکی تر چه‌بازی و دریز‌داد‌ری بکات: له کاتی قسه‌کردندا، وه‌کو ئه‌وه‌ی مندالیکی ده‌سالان بی، به‌شهرمیکی مندالانه‌وه‌ت‌مه‌شای ده‌کردیت. ئه‌گه‌ر پار‌ه‌یه‌کی هات‌بایه‌ده‌ست ئه‌و شتانه‌ی پینه‌ده‌ک‌ری که به‌لای زیندانییه‌کانی تره‌وه‌پتویست بوو، بۆ نمونه‌ئ‌گه‌ر کراسه‌که‌ی در‌ابا نه‌یده‌دا بۆی بدروونه‌وه، پتلاوی تازه‌ی نه‌ده‌ک‌ری، زیاتر نانی سه‌ی و کینک و کولیچه‌ و چۆره‌کی ده‌ک‌ری. جا ئه‌م کولیژه‌ و چۆره‌ک و کولیچانه‌ی هینده‌ به‌تاسوق و له‌زه‌ته‌وه‌ده‌خوارد له‌تۆ وایه‌مندالیکی حه‌وت سالانه. زیندانییه‌کان ناویان نابوو (هه‌تیوه‌چکوله‌که‌ی قازان) و هه‌ر به‌و ناوه‌شه‌وه‌گازیان ده‌کرد: 'هیتی‌سیروتکین، هه‌تیوه‌چکوله‌که‌ی قازان!'

ئ‌گه‌ر هاو‌زیندانییه‌کانی بیکار بوایه‌ن، یان ئ‌گه‌ر سه‌رقالی کاریش بوایه‌ن ئ‌ه‌و به‌بی ئ‌یشوکار به‌سه‌ر ژوو‌ره‌کاندا ده‌گه‌را. ئ‌گه‌ر که‌سیک سوعبه‌تیکی ده‌گه‌ل کرد‌با یان گالته‌ی پیکرد‌با، که‌زۆر‌جار ئ‌ه‌مه‌ی ده‌هاته‌ری - بی ئ‌ه‌وه‌ی تاقه‌قسه‌یه‌کی له‌زار بیت‌ه‌ده‌ر پشتی تینده‌کرد و بۆ شوینیکی دی ده‌پۆی. خۆ ئ‌گه‌ر گالته‌که‌هه‌ندئ‌ بیتام بوایه‌له‌شه‌رماندا سوور ده‌بووه‌وه، زۆر‌جار له‌خۆم ده‌پرسی ده‌بی‌چ تاوانیکی کرد‌بی، وا بۆ زیندانی تایبه‌تی و بیکارکاریان نار‌دوه‌وه. رۆژیک نه‌خۆش بووم و له‌خه‌ستاخانه‌که‌وتبووم، (سیروتکین)ش له‌قه‌ره‌ویله‌یه‌کی ته‌نیشتی منه‌وه‌که‌وتبوو، ئ‌یواره‌یه‌ک له‌گه‌لی که‌وتمه‌قسان، زۆر به‌ئاوتاو و بیت‌ه‌رده‌بۆی گیت‌رامه‌وه‌که‌چۆن بووه‌به‌سه‌رباز و چۆن دایکی له‌کاتی به‌پیکرد‌نی‌دا گریاوه، چۆن له‌سه‌ربازیدا نار‌ه‌ه‌تی زۆری دیتوووه‌ و چۆن ژیا‌نی سه‌ربازی لیبوووه‌به‌دۆزه‌خ و ئ‌ه‌فسه‌ران و سه‌ربازان چه‌ند سه‌ختگیر و دل‌ره‌ق بوون و

چۆن لەسەر هیچترین شت تورپە دەبوون و چۆن بەرپرس و
گەرەکانی هەمیشە لێی ناپزای بوون و پقیان لێی بوو.

لێم پرسى:

- باشە سىروتکین تۆ بۆچى بۆ ئىترە نىردراوى؟ بە تايبەتى بۆ

بەشى تايبەتى؟

گوتى:

- بەلى ئالكساندەر پتروفیچ! تەنیا يەك سالم لە خزمەتى سوپایدا
بەسەر برد: بۆيەش بۆ ئىترەیان ناردم چونکە سەرھەنگ گریگورى
پتروفیچى سەرۆكى خۆم کوشت.

ئەمەم بیستبوو، بەلام باوەرم نەدەکرد، باشە چۆن توانیت

بیکوژى سىروتکین گيان؟

- ئەوى بیستووتە راستە، ژيانم ئەوەندە سەخت و دژوار بوو،

ناچار بووم ئەو کارە بکەم.

- ئەدى سەربازانى دى چۆن تەحەمولى ئەو ژيانە دەکەن؟ ژيانى

سوپایى لە سەرەتاوە قورس و دژوارە، بەلام پاشان وردەوردە
رادىی و دەبى بە سەربازىكى کارامە و باش. وا دیارە دایکت زۆر
نازدارى کردوویت و بۆیە وا نازدار دەرچوویت، من دلنیام تا هەژدە
سالان هەر بە شیر و کێک بەختوى کردوویت!

- ئەرى، دایکم زۆرى خۆش دەویستم، دواى سەفەرى من نەخۆش

دەکەوى و لە جێدا دەکەوى و هەلناسیتەوه، بەلام چ بکەم ژيانى
سوپاییم یەجگار لەبەر سەخت و ناپرەخت بوو! هەموو شتیک
ئاوژوو بوو، سزا لەسەر سزایان دەدام، بۆچى؟ ئەگەر بلینى زۆریش
گوێزایەل بووم، هەموو فرمانیکم جیبەجى دەکردن، سەرپنجى یاسام
نەدەکرد، هەرگیز مەشرووبم نەدەخواردەوه، دزیم نەدەکرد، قەرزەم لە
کەس نەدەکرد، زۆر خراپە پیاو فێرى قەرز ببیت، وێرای ئەوەش

ھەموو ئەوانەى دەورو بەرم خەلكى زېر و دلېرق بوون، كەس
 لەگەلياندا ھەلى نەدەكرد، ھەندى جار دەخزيمە سووچىكەوہ و بۇ
 خۇم تىر دەگريام، بەلى، تىر دەگريام، لە ھۆرژنى گريانم دەدا،
 رۆژىك، تۇ بلى شەويك، كرىيانم بە ئىشكگر، وەرزى پايز بوو، با بە
 گفوهور خۇى بە نىولق و پۇبى درەختەكاندا دەكرد. دنيا ھىندە
 تاريك و نوتەك بوو چا و چاوى نەدەبىنى. زۇر خەمبار بووم، بە تاقى
 تەنيا دەھاتم و دەچووم، نىزەكەم لە تەنگەكەم كرىدەوہ و فرېم داہە
 سەر ئەرزەكە. لوولەى تەنگەكەم خستە سەر سىنگم، پۇستالەكەم لە
 پىتى راستم داكەند و قامكە گەورەى پىم نا بە پەلەپىتكەى
 تەنگەكەمەوہ، فېشەكەكە دەرنەچوو، نەتەقى. بەوردى سەبىرى
 تەنگەكەم كرىد، كەمىك باروتى دىكەم تىكرد و ديسان لوولەكەم
 كرىدە سىنگم، ئەمجارەش فېشەكەكە دەرنەچوو، لە دلى خۇدا گوتم:
 'چارە؟'. ئەوجا پۇستالەكەم لە پىكرەوہ، نىزەكەم خستەوہ سەر
 تەنگەكە، تەنگەكەم لە شان كرىد و كەوتەم ھاتوچۇ. لە دلى خۇدا
 گوتم: بۇ كوېم دەنيزن با بىمىزن، من چىتر سەربازى ناكەم. پاش نىو
 سەعاتىك يارۆى سەرھەنگ بە خۇ و مەفرەزەپەكەوہ كە بۇ تەفتىش
 دەرچوو بوو ھات، لىم نزيك بووہوہ، گوتى: 'سەربازى ئىشكگر
 تەنگ ئەوا ھەلدەگرىت؟' منىش بى سى و دوو ھەر كرىم بە
 تەنگەكەدا و نىزەكەم لەودا ختم كرىد. لە تۆلەى ئەمەدا چوار ھەزار
 شەلاقيان لىدام و پاشان بۇ ئىترە (بەشى تايبەت) يان ھەوالە كرىم.

سىروتكىن درۆى نەدەكرد، بەلام وىرپاى ئەوہش نازانم بۇچى بۇ
 ئىترەيان نارەدبوو. سزاي ئەم جۆرە تاوانانە سووكتەرە. سىروتكىن تاقە
 زىندانىك بوو، كە دەموچاويكى جوانى ھەبوو. ھاورپىكانى دىكەى لە
 بەشى تايبەتيدا، كە ژمارەيان پازدە كەس بوو، زۇر بەدەفسال و
 رەزاكورس بوون! پىاو قىزى لە سەروچاويان دەكردەوہ! زۇريان

سه‌ریان بۆز بوو بوو. پاشان دیمه سه‌ر باسی ئەم گروپه. سیروتکین، دۆستایه‌تی ده‌گه‌ل گازی نی مه‌یفرۆشدا خوش بوو، ئەو گازی نه‌ی که له سه‌ره‌تای ئەم فه‌سه‌له‌دا باس م کرد .

ئەم گازی نه، ئینساننکی ترسناک بوو. هه‌ر که سیک بیینی یه‌کسه‌ر هه‌ست ده‌کات که پیاوینکی ترسناک و بیره‌زایه، ترس و نیگه‌رانی ده‌خاته دل‌وه. من پیموایه له‌م دنیا به‌دا هه‌چ که سیک هه‌نده‌ی ئەو شه‌رانی و دڤ و درنده نییه. له بیرمه پیتشر له "توبولسک" دوو که سم بیینی یه‌کیکیان چه‌ته و ڤیگر بوو به ناوی (کامنیف) و ئەو ویتریان زیندانییه‌کی هه‌لاتووی عه‌سکه‌ری فیرار بوو به ناوی (سولوکوف) که پیاو کوژیکی بیره‌زا بوو، به‌لام هه‌چیان وه‌کو ئەم گازی نه قه‌یزه‌ون و مایه‌ی نه‌فره‌ت نه‌بوون. ڤیک ده‌تگوت جالجالوکه یه‌کی زه‌لامه و له قالبی ئینسان دایه، تاتاری بوو. له سه‌رانسه‌ری زیندانه‌که‌دا، که‌سی له‌و توکمه‌تر و به‌هه‌یزتری تیدا نه‌بوو. ته‌ژه‌یه‌کی نا‌قولا بوو، به‌ده‌نیکی هه‌رقلیانه‌ی هه‌بوو، که‌لله‌یه‌کی سه‌یر و شینوا و زۆر زه‌لامی هه‌بوو که هه‌تره‌شی پیاوی ده‌برد. زیندانییه‌کان چیرۆکی سه‌یر سه‌یریان ده‌رباره ده‌گه‌ڤرایه‌وه: هه‌ندیک ده‌لین سه‌ریاز بووه و له سوپا هه‌لاتووه، هه‌ندیکی دی ده‌لین له کانه‌کانی (نرچیسنک) (5) هه‌لاتووه و چه‌ند جاریک بۆ سبیریا دوور خراوه‌ته‌وه و هه‌موو جاره‌کان هه‌لاتووه و ئەنجام ده‌ستگیریان کردووه و حوکی ئەبه‌دی به‌ بینگاره‌وه دراوه و بۆ ئەم زیندانه‌ی ئیهمه‌یان نار دووه. ده‌لین زۆری حه‌ز له مندالکوژی بووه، منداله‌که‌ی خه‌له‌تان دووه و پاشان بۆ شوینیکی دوور و چه‌په‌کی بردووه، تیر ترساندویه‌تی و عه‌زابی داوه و هه‌ر که کولی دلی دامرکاوه‌ته‌وه، به‌وپه‌ڤی ئارامی و خه‌مساردی و خوینساردی، به‌وپه‌ڤی له‌زه‌ته‌وه کوشتویه‌تی. ڤه‌نگه هه‌موو ئەم حیکایه‌ت و چیرۆکانه درۆ و بوختان بن و دیمه‌نی ناشیرین و

قیزه‌ون و ترسناکی گازین له خه‌یالی زیندانییه‌کانی دروست کردبن، دورش نییه راست و دروست بن، چونکه ده‌گه‌ل سه‌روسه‌کوت و سیمای نه‌ودا تیکیان ده‌کرده‌وه. به‌لام نه‌م گازینه‌نه‌گر مه‌ست و سه‌رخۆش نه‌بوایه، پیاویک بوو شایسته ره‌فتار و مه‌ندومه‌نگ. هیدی و هیمن، شه‌پی به‌که‌س نه‌ده‌فرۆشت، خۆی له‌قه‌رقه‌شه‌ دور ده‌گرت، چونکه خۆی به‌گه‌وره‌تر له‌وانی دی ده‌زانی و بیزی نه‌ده‌هات بیته ئاستی نه‌وان. زۆر که‌م قسه‌ی ده‌کرد. به‌راستی هه‌موو هه‌لسوکه‌وت و ره‌فتاریکی سه‌نگین بوو. هه‌رچه‌نده زیره‌کی به‌ نیگایه‌وه دیار بوو، به‌لام نیگاشی وه‌کو زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی ته‌شه‌رئامیز و نیشدار بوو. گازین ده‌وله‌مه‌ندترین مه‌یفرۆشی زیندانه‌که‌ بوو. سالی دوو جار زیاتر نه‌یده‌خواره‌ده‌وه، که سه‌رخۆش ده‌بوو ئیدی جه‌وه‌ر و حه‌قیقه‌تی هۆثیانه و دپ‌ندانه‌ی ده‌رده‌کوت. که به‌ره‌به‌ره ده‌که‌وته نه‌شئه و خه‌یال ده‌بوو، ده‌که‌وته تانه و ته‌شه‌ری ژارای و پیشوه‌خته ئاماده‌کراو، له زیندانییه‌کان. تا زیاتر مه‌ست ده‌بوو، دپ‌نده‌تر ده‌بوو، که مه‌ستی مه‌ست ده‌بوو، هه‌نگی ده‌ستی ده‌دایه‌ کێرد و هه‌ر که‌سیک به‌هاتبا پیش په‌لاماری ده‌دا، زیندانییه‌کان چونکه له‌هیز و قوه‌تی هه‌رقلیانه‌ی ئاگادار بوون، له‌هه‌وه‌له‌وه خۆیان لیده‌دزییه‌وه و خۆیان په‌نا ده‌دا. به‌لام نه‌نجام له‌م هیزشه‌ ناوبه‌ناوانه‌ی بیزار و بی‌تاقه‌ت ده‌بن، بریار ده‌دن کۆتایی به‌م حاله‌ بینن، چه‌کی بکه‌ن، به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ک بووه کێرده‌که‌ی له‌ده‌ست ده‌ربینن، ئیدی که مه‌ستی مه‌ست ده‌بوو، له‌په‌ر ده‌ زیندانی به‌جاری په‌لاماریان ده‌دا، بگره‌کویت دیشیت، هینه‌دیان لیده‌دا تا له‌په‌لوپۆ ده‌که‌وت و له‌هۆش ده‌چوو. ئه‌و لیدانه‌ی له‌گازینیان ده‌دا له‌هه‌ر که‌سیکی دیکه‌ درابا رۆحیی ده‌رنابرد، که‌چی گازین هه‌ر باکیشی پینه‌بوو. پاش نه‌وه‌ی له‌ په‌لوپۆیان ده‌خست، له‌پۆستینه‌که‌ی خۆیانه‌وه ده‌پێچاو فریانیان ده‌دایه

سەر جینگاکەى خۆى و دەیانگوت: 'با به کەیفى خۆى بنوێت'. کەچى گازین بۆ بەیانی وەک ئەوێ نە بای دیتبێ نە باران، ساغ و سەلامەت لە خەو رادەبوو. کړوکپ، مات و خەمین بۆ سەر کار دەپۆی.

کە گازین دەیخواردو، زیندانییەکان خەمیان لێدەهات، چونکە دەیانزانی چ ئاکامێکی بەد چاوەروانیەتی، گازین بە خۆیشى ئەمەى دەزانی، کەچى هەر سوور بوو لەسەر خواردنەو و فوول سەرخۆش دەبوو.

چەند سالیگ بەم شێوەیە بوری، زیندانییەکان سەیریان کرد گازین، باریک و بنیس بوو، هیز و قووەتەکەى جارانی نەماو و پوو لە شکستە. نەخۆشى سەرى تیکردوو و هەمیشە لەش بە بارە. زووزوو سەرى خەستەخانە دەدات. زیندانییەکان دەیانگوت: 'خەریکە پیر دەبیت و لە گۆر دەکەوئ'.

گازین، ئەو پۆژە خۆى بە مووبەقەکەدا کرد، کابرا پۆلانیدیە کورتەبالا کەمانچەژەنەکەشى بە دواوہ بوو. گازین لە ناوہندی قاوشەکەدا بە بێدەنگى وەستا. بەوردی پوانییە یەک بە یەکی زیندانییەکان. کەس ورتەى لێوہ نەهات. کە چاوی بە من و هاوڕیکەم کەوت، نیکایەکی تەوسامیزی کردین، ژارخەنیکى ترسناکی بە پرودا داین. ئەوجا بە لارەلار لە میژەکەمان نزیک بوو، بە بزەیکى پڕ غرورەوہ گوتی:

- پێم نائین پارەى ئەم چایە تاییبەتیە لە کوێ پەیدا دەکەن؟
من و هاوڕیکەم بە تیلەى چاوی کترمان تیگەیاندا باشتر وایە هیچ
وہلامیکى نەدەینەو، چونکە ئەگەر وەلامەکەمانى بە دل نەبیت،
هیندەى دى دەهرى دەبیت و خۆى شیت دەکات.
گازین لەسەرى پۆی:

- هه‌لبه‌ته پاره‌یه‌کتان هه‌یه، نا، ده‌بی پاره‌یه‌کی زورتان هه‌بیت، وا به که‌مالی ئیسراحت چا ده‌خۆنه‌وه و چا بۆ خوتان ساز ده‌که‌ن. باشه ئیوه بۆ چا خواردنه‌وه بۆ ئیره هاتوون، ئیره زیندانی ئه‌به‌دییه یان چایخانه ها؟ بۆ وه‌لامم ناده‌نه‌وه تا بزاتم چۆن...

که زانی لیتراوین وه‌لامی نه‌ده‌ینه‌وه و گوئی نه‌ده‌ینی، به‌په‌له به‌ره‌و ئیمه‌هات، ده‌موچاوی سوور هه‌لگه‌پا و له‌رق و توپه‌بیدا ده‌له‌رزی. به‌ریکه‌وت سنه‌وقیکی ته‌خته‌ی قورس به‌دوو شه‌قاویک له‌و لای ئیمه‌وه بوو، ئه‌م سنه‌وقه‌ به‌شه‌نانی نیوه‌رۆ و ئیواره‌ی زیندانییه‌کانی تیدا هه‌لده‌گیرا و به‌شی نیوه‌ی زیندانییه‌کانی ده‌کرد. سنه‌وقه‌که‌ له‌و کاته‌دا قالا (به‌تال) بوو، گازین به‌هه‌ردوو ده‌ستی هه‌لی گرت و په‌یتا په‌یتا به‌سه‌ر سه‌رمانه‌وه‌ پرای ده‌وه‌شاند. له‌گین بوو هه‌ر ساتیک بیکیشیت به‌سه‌رماندا و پان و پلیشمان بکاته‌وه. هه‌رچه‌نده‌ تاوانی کوشتن یان هه‌ولسی کوشتن ده‌بووه‌ مایه‌ی سه‌رپه‌شه‌ و هه‌وردن و بردنیکسی زۆر بۆ زیندانییه‌کان (چونکه‌ ته‌حقیقیکی زۆر و درێژیان ده‌گه‌لدا ده‌کرا) بۆیه‌ زۆرجار ده‌که‌وتنه‌ ناو‌بژی و نه‌یانده‌هیتشت شه‌ر و ئاژاوه‌یه‌کی ئه‌وتۆ به‌رپا بیی که‌ ئاقیبه‌تی بۆ خۆیان باش نه‌بیت، که‌چی که‌سیان به‌هانای ئیمه‌وه نه‌هاتن، هه‌موو خۆیان کرد به‌که‌ره‌ی شه‌ربه‌ت و چاوه‌پروانی ئه‌وه بوون چ‌ پروو ده‌دات و به‌ئاشکرا به‌وه‌زعه‌ ناله‌باره‌ی ئیمه‌ خو‌شحال بوون، چونکه‌ که‌س به‌تاقه‌ وشه‌یه‌کیش به‌رگری لیتنه‌کردین! که‌س هه‌واریکی له‌گازین نه‌کرد! رقی زیندانییه‌کان له‌نه‌جیبزاده‌کان به‌پاده‌یه‌ک بوو، که‌هه‌زیان ده‌کرد ئیمه‌ به‌و حاله‌ ناله‌بار و ترسناکه‌وه ببین، به‌ئاشکرا ئه‌وه‌یان پتوه‌ دیار بوو، به‌لام خو‌شبه‌ختانه‌ وه‌ز و حاله‌که‌ به‌خیر گه‌پا، ریک له‌و کاته‌دا که‌گازین خه‌ریک بوو ئه‌و

سندوقه زهلامه‌ی دهدا به سه‌رماندا، زیندانییه‌ک به‌په‌له له قاوشه‌که‌ی
خویه‌وه هات و هاواری له گازین کرد:

- گازین ئه‌وه له کویی، مه‌شرووبه‌که‌یان دزیت!

گازین سه‌ندوقه‌که‌ی دا به عاردی دا و به‌له‌ز له مووبه‌قه‌که
وه‌ده‌رکه‌وت. زیندانییه‌کان گوتیان: "خودا ره‌حمی پیکردن! خودا
فریایان که‌وت، تا ماوه‌یه‌کی زۆر ئه‌و پرسته‌یه‌یان گوت و گوته‌وه.

ئیتاش نه‌مزانی ئاخۆ به راستی مه‌شرووبه‌که‌یان دزی بوو، یان
ئه‌مه ته‌گییر و ته‌کتیکیک بوو بۆ بزگار کردنی ئیمه، هه‌مان ئینواره،
به‌ر له‌وه‌ی ده‌رگای قاوشه‌کان دابخه‌ری، له کاتیکدا له بن دیواری
حه‌وشه‌ی زیندانه‌که‌دا پیاسه‌م ده‌کرد، خه‌میکێ قورس سه‌رودلی
گرتم، هه‌رچه‌ند وا باوه که یه‌که‌م پوژی زیندان تالترین پوژه، به‌لام
له‌وه‌تای هاتبوومه ئه‌م زیندانه، خه‌م و په‌ژاره‌ی وام به‌ خووه‌ نه‌بینی
بوو. ئه‌و ئینواره‌یه بیروکه‌یه‌ک به‌روکی میشکی گرتبووم و به‌ری
نه‌ده‌دا و نه‌ده‌دا، بیروکه‌یه‌ک به‌ درێژای مانه‌وه‌م له زیندانه‌دا
ده‌سته‌به‌ردارم نه‌بوو، بیروکه‌ی پرسیاریک بوو که نه‌ ئه‌وسا و نه
ئیتاش وه‌لامه‌که‌یم ده‌سته‌نه‌که‌وت. پرسیاره‌که‌ش ئه‌مه بوو: باشه
ده‌کری، تاوانیک به‌ تاوانیکی دی به‌راورد بکری؟ بۆ نمونه دوو پیاو
هه‌ر یه‌که‌یان تاوانیکی کوشتنی ئه‌نجام داوه، هه‌لومه‌رج و چۆنیه‌تی
هه‌ردوو تاوانه‌که‌ زۆر به‌وردی خراوه‌ته به‌ر تاقیق و لیکۆلینه‌وه،
ده‌بینی دادگا یه‌ک حوکم و یه‌ک سزایان ده‌دات، له کاتیکدا
جیاوازییه‌کی زۆر له نیوان هه‌ردوو تاوانه‌که‌دا هه‌یه! یه‌کتیک له‌و دوو
پیاو له‌سه‌ر شتیکی زۆر بیتابه‌خ کرده‌ی کوشتنی ئه‌نجام داوه، بۆ
نمونه له‌پیتاوی سه‌لکیک پیازدا، له رینگه‌ تووشی کابراهه‌کی دیهاتی
بووه، هه‌چی پینه‌بووه جگه له سه‌لکی پیاز.

- وهلا، له سەر جووتیاریکی دتهاتی که جگه له سه لکن پیاو هیچی تری پی نه بووه، حوکمی نه بهدی دراوم و بو زیندانی بیگاریان ناردووم!

- هه می گهوج خۆت! پیازیک بابی یه ک کوپیکه، خۆ نه گهر سهه جووتیارت کوشتبا نه و جا سهه کوپیکت دهست دهکهوت، یانی یه ک رۆبلیت دهست دهکهوت، باشه سهه رۆبل نهوه دینن، ئاخیر سهه رۆبل خۆی چیه و قیمهتی چیه؟

بو نمونه پیاوی دووم له سەر مه له سهی ناموس، ناموسی ژنه که می، خوشکه که می، کیژه که می کابرایه کی ملهوری سته مکاری خو پری له خوینی خۆیدا گه وزاندووه، یان کابرایه کی فیرار و ئاواره و سه ره گهران که خه ریکه له برساندا ده مریت و دهسته یه ک سه رباز گه ماروی ده دن و به رگری له ئازادی و ژیا نی خۆی ده کات. ئایا نه مه وه کو نه و به ره لالا و بیویژدانه یه که هه ر بو که یف و له زهت مندالان ده کو ژیت. تا له زهت له وه بیینی که خۆیته گه رمه که یان به سهه دهستی دا برژی، له زهت له و دیمه نه یان بیینی که وه کو چۆله که می سه ربراو به به رچاوییه وه له قه فرتی بکه ن؟ نه و پیاو کوژانه هه موویان هه واله ی زیندانی بیگاری ده کرین. په نگه ماوه ی زیندانییه که یان یه کسان نه ییت. به لام جووری سزاکان که مه، له کاتیکدا جووری تاوانه کان به هه زاره. جووری تاوانه کان به نه ندازه ی جووری مجیز و ته بیعه ته کانه، گریمان مه حاله له سزاداندا نه م زولمه لابی رری و نه هیلرری، گریمان مه حاله نه م کیشیه چاره سهه بکری، گریمان چاومان له م زولم و سته مه پۆشی، گریمان نه م بیئینسافییه نه ده بوو، به لام زولم و بیئینسافییه کی تر هه ر هه یه، نه ویش په یوه ندی به جووری سزاکوه هه یه، که ده بوایه به پیی تاوانه که جیاواز بوایه، له وه یه زیندانییه ک وه کو مؤم له زیندانداندا بتووته وه و دابری، له وه یه

زیندانییهکی دیکه به عهمراتی ئهوهی به بیردا نههاتیبه که زیندان بهم
 پادهیه خوش و ئاوهدان بی و بتوانی ئم ههموو دؤست و ئاشنایه
 پهیدا بکات و به خوشی دهگهلیاندا ههلبکات! بهلی لهم جۆره خهلکانه،
 له زیندانی بیگاردا ههن. جا وهره ئم جۆره خهلکه دهگهلی ئینسانیکی
 دلناسکی رۆشنییری ویژدان بیداردا بهراورد بکه، ئهوهی ههستی
 پیدهکات زۆر به ئازارتره له خودی سزاکه، ئم ههسته وهکو مۆریانه
 دهواته دلی و بهره بهره دهیکوژیت. ئه و حوکمهی خۆی دهربارهی
 تاوانهکهی خۆی داویهتی و بهسه ر خۆیدا سهپاندوه، زۆر له حوکمی
 دادگا و یاسا توندتره. کهچی ویسرای ئهوهش ناچاره دهگهلی
 زیندانییهکی تردا بژی که بۆ تاچه جاریکیش بییری له تاوانهکهی خۆی،
 ئه و تاوانهی له سهری سزادراوه، نه کردوه تهوه و بگره ههر خۆیشی
 به تاوانبار نازانیت! تهنانهت خهلکانیک ههن، خهلکانیکی کلۆل و داماو،
 به ئانقهست تاوانان دهکن تا بۆ زیندانی بیگاری بنیردرین و له
 شهپی ژبانی ئازادیی رزگار بن که باره به سهریانهوه و زیندانیان
 پیخۆشتره له و ژبانه، ئیدی ژبان پره له کویرهوه ری و نهگهتی،
 لهوهیه ئه و جۆره خهلکانه نانی ژهمیکیان دهست نهکهوتبێ، به سکی
 تیر و به ده سک برسی بووبن، و ههر کردهی ئهوان بوو بی و
 بردهی ئاغا بوو بی، خۆ ئهگه ر مهسه له که ههر کار و بیگار و سوخره
 بی، کار و بیگاری زیندان ئاسانتره، ههر نهبی تیر به سکی خۆی نان
 دهخوات و خواردنهکهی مسۆگهره، ئمه جگه لهوهی که پۆژانی
 جهژن و یهکشه ممان گوشت دهخوات و بهشه خیروسه دهقهی
 خیره ومه ندانی بهر دهکهویت و دهتوانی ئیواران کار بکات و پارهیهکی
 کهم بۆ خۆی پهیدا بکات، ههلبه ته ئه و ژینگه و کۆمه لگه یه ی له
 زیندانا ئاشنای ده بییت بۆ خۆی شته. زیندانیان خهلکانیکی چالاک و
 چه لهنگ و وریان، ههموو شتیک دهزانن و له عۆدهی ههر کاریک

دین، تازه زیندانیی که دیته ناو ئەم ژینگە و کۆمەلگە یەو، بە ئیعبابەو دەروانیتە هاوژنجیره کانی خو، پیشتر شتی وای نەدیتوو، بۆیە وا هەست دەکات پێی کەوتوو تە ناو باشتترین و شایستەترین خەلکەو!

باشە ماقوولە هەمان سزا بۆ ئەم خەلکە جیاوازه بێردریتەو؟ بەلام بۆچی سەری خۆمان بە کێشە یەکەو، بیهشینین کە چاری نییە، پرسساریک بکەین کە وەلامی نییە! بێسوودە، ئەوا تەپلەکە لێی دا، کاتی ئەو هاتوو بۆ قاروشە کە بگەریمەو.

پەراویز:

۱- (م.کی) شوپرشگێری پۆلاندی ئالکساندر میرتسکییە کە لە ساڵی ۱۸۴۶دا کە حوکمی دەسەڵاتی بێگاری درا پاشان پیش ئەوێ ماوێ دیاریکراو تەواو بکات فرمانی بەخشینی بۆ دەرکرا.

۲- شارێ (فیاتکا) کە دەکەوێتە خاکی لتوانیاو لە کوتایی سەدە ی هەقە یەمدا بوو بە مەلەبەند و پەناگە ی ئەم ئایینزایە ی کە دژایە تی ریفۆرمە کانی پەتریارک نیکون دەکات.

۳- ناوی سیروتکین لە وشە ی سیروتاوە وەرگیراوە و بە مانای سیوی دیت. بە کەسیک دەگوترێ 'هەتیوی قازان' کە نەدار و هەژار بیت.

۴- نرچیسنک: شارێکە لە ترانسبایکالی ئەمە مەلەبەندی کانان بوو، زیندانیانی بێگاری دەرەجە یەک بە بێگاری بۆ ئەویندەر دەنێردران.

« ۴ »

هسته سه‌ره‌تاییه‌کان

۳-۳

پاش ئه‌وه‌ی سه‌رژمیریان کردین، ده‌رگای قاوشه‌کانیان له‌سه‌ر داخستین، سه‌روو قفلی تاییه‌تییان له‌هر ده‌رگایه‌ک دا، زیندانییه‌کان تا گه‌ردی به‌یانی له‌ژووره‌وه‌مانه‌وه:

ده‌ره‌جه‌دارێک ده‌گه‌ل دوو سه‌ربازدا، ناوه‌کانیان خویندینه‌وه و سه‌رژمیریان کردین. ئه‌گه‌ر ئه‌م سه‌رژمیری و ته‌فتیشانه له‌لایه‌ن ئه‌فسه‌ری گاره‌وه‌وه سه‌ره‌پرشتی کرابا، هه‌نگی له‌حه‌وشه‌ی زیندانه‌که‌دا ریز ده‌کراین. به‌لام زۆربه‌ی کات ئه‌م پشکنین و ناو خویندنه‌وه‌یه له‌ناو خودی قاوشه‌کاندا ده‌کرا. زۆرجار سه‌ربازه‌کان سه‌رژمیرییه‌که‌یان لێ تیکده‌چوو، هه‌له‌یان ده‌کرد، بۆیه ده‌هاتنه‌وه و سه‌رله‌نوێ تێه‌لده‌چوونه‌وه و یه‌کیه‌ک به‌سه‌ریان ده‌کردینه‌وه، تا به‌ته‌واوه‌تی له‌دروستی ژماره‌که‌دانیا ده‌بوون، هه‌نگی ده‌رگای قاوشه‌کانیان له‌سه‌ر داده‌خستین و ده‌رپۆیشتن. هه‌ر قاوشیک نزیکه‌ی

سی کهسی تیدابوو، بۆیه تهخته خهوهکان زۆر له یه کترهوه نزیک بوون. جا تا کاتی خو دههات هر زیندانییهک خۆی به کاریکهوه مژول دهکرد.

تاقه کیشکچی زیندانهکه ئه و سهربازه نوqsانه بوو که پیتشتر باسم کرد، ئه مه نوینهری شهوانهی ئیدارهی زیندان بوو، شهوی له گهل ئیمه دا ده مایه وه و دهنوست. جگه له و، له هر ژووریکدا زیندانییهکی کۆنی خۆش رهفتار له لایه ن مئجه ره وه بۆ چاودیزی داده نرا. هه ندی جار ئه م چاودیرانهش له بریاره کانی زیندان هه رده چوون و تاوانیکیان ده کرد. له و حاله دا شه لاقاری ده کران و ترۆ ده کران و زیندانییهکی دیکه ی رهفتار په سه ندیان له جیاتی ئه و هه لده بژارد. جا عریف و چاودیزی قاوشه که ی ئیمه ئاکیم ئاکیمیچ بوو. زۆرم پهن سه یر بوو که ئه م داماره ده یویست له رینگه ی جینو و هه ره شه وه و به تو بزی زیندانییهکان بپنیته ره دا و کوئترۆلیان بکات، به لام زیندانییهکان نه ک هه ر به گوئیان نه ده کرد، به لکو گالته شیان پیده کرد. به لام سه ربازه نوqsانه که باشتتر بوو، خۆی له کاروباری زیندانییهکان هه لئه ده قورتاند و ئه گه ر جار جار قسه یه کی کردبا، ته نیا بۆ خۆ په راندنه وه بوو و هه چی تر. به پیده نگه ی له سوچیکه وه داده نیشته و خه ریکی پینه کردنی پیلاره کانی خۆی ده بوو. ئه وه نده پیده نگ و که مدوو بوو، زیندانییهکان نه هه ستیان پیده کرد و نه ئاوریان لیده دایه وه.

له یه که م رۆژی زیندانمه وه، سه رنجیکم لا چیتوو که پاشان دروستی و راستی ئه و سه رنجه م بۆ ده رکه وت، سه رنجه که ئه وه بوو که هه ر هه موو ئه وانه ی زیندانیی نه بوون و به حوکمی وه زیفه، هه لسوکه وتیان ده گهل زیندانییهکاندا هه بوو، ئیدی له ده رگاوانانه وه بیگره تا ده گاته پاسه وانان و چاودیران و کارمه ندانی ناو زیندانه که و

تا خودی فرمانبره‌وای زیندانه‌که، هر هه‌موویان بۆچوونیکى هه‌له و موبال‌ه‌غامیزیان له‌مه‌ر زیندانییه‌کان هه‌بوو، ئه‌ویش ئه‌وه بوو که هینده له زیندانییه‌کان به‌گومان بوون که پێیان وا بوو هر که دهرفته‌یان بۆ بره‌خسیت، له‌سه‌ر هیچترین شت به‌کیردی پووته‌وه په‌لاماریان دهن. زیندانییه‌کان به‌م ترسه‌ی زیندانه‌وانه‌کانیان ده‌زانی و له‌و پووه‌وه زۆر به‌خۆده‌فشین و سینگیان دهرده‌په‌راند. بۆیه‌ باشترین به‌رپرس به‌ لای زیندانییه‌کانه‌وه ئه‌وه‌یه که ئه‌رپاب و رووخۆش و سه‌وداخۆش بی و لێیان دردۆنگ و به‌گومان نه‌بیت و متمانه‌ی پێیان هه‌بی. که له‌وه‌یه بتوانی به‌م متمانه‌یه بۆ لای خۆی رایان بکیتشیت. له‌ بیرمه‌یه‌ک دوو جار به‌رپرسان به‌بی گاردی تایبه‌تی و شه‌خسی هاتنه‌ زیندانه‌که و هه‌رگیز له‌ بیرم ناچیت که زیندانییه‌کان چه‌ند سه‌رسام بوون، به‌ چ گه‌رموگوپی و جۆشوخرۆشیکه‌وه که‌وتنه‌ پێشوازیان، هه‌لبه‌ته‌ هیچ پیاو‌ریاکارییه‌ک له‌ ره‌فتاره‌یاندا نه‌بوو! چونکه‌ میوانی بویر و ئازا ریز و حورمه‌تی به‌خۆیه‌وه‌یه، خۆبه‌خۆ سام و هه‌بیه‌تی خۆی به‌سه‌ر زیندانییه‌کاندا ده‌سه‌پینی. خۆ ئه‌گه‌ر پۆژی له‌ پۆژان، جاری له‌ جاران کاریکی نابه‌جیش بکریت له‌ حوزوری ئه‌ودا ناکریت. هه‌لبه‌ته‌ حاله‌تی ترس له‌ زیندانییه‌کان شتیکی گشتی بوو، به‌لام من پێموايه ئه‌مه‌ حاله‌تیکی بێنه‌مایه. ئایا ئه‌مه‌ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی که بیچم و هه‌یه‌ته‌ی تاوانگامیزی زیندانی، جۆره‌نه‌فره‌ت و گومانیک له‌ دلدا دروست ده‌کات؟ به‌مه‌زنده‌ی من ئه‌م ترسه‌ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ هه‌ستیکی تایبه‌تی، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه هه‌ر که له‌یه‌که‌م پۆژه‌وه‌ پێ ده‌نه‌ینه‌ ناو زیندان، ئه‌و هه‌سته‌مان لا دروست ده‌بی، که مه‌حاله‌ پیاو، وێرای هه‌موو هه‌ولیک وێرای هه‌موو ئیجرائاتیک، بتوانی مرۆفیکی زیندوو، بزۆز بگۆریت بۆ جه‌نازه‌یه‌کی مردوو، کړوکپ و ئارام، سۆزه‌کانی

ئەم مەزھە خەفە بىكات، گىيانى تۆلە و بەرخودان و ئارەزووى ژيانى لە
 لا بىسپىتەو و خوليا و كەلكەلەى وەدەپەنەنى ئەو ئارەزووانەى لە لا
 نەپەلنى. بەھەر حال مەن دووپاتى دەكەمەو وە كە ترس لە زىندانىيانى
 بىگارى، كارىكى نابەجىتە و ئەو ترسناكە نىن وەكو وىنا دەكرى.
 مەزھە چەند ھىروگۆساخش بىت، بەو ئاسانىيە، بە كىرەدەو و پەلامارى
 ھاویرەگەزى خۆى نادات. خۆ ئەگەر بە رىكەوت بویەرى وا پوو بدات،
 ئەو ھەندە كەمە لە نرخى نەبووداىە. ھەلبەتە مەن لىرەدا باسى ئەو
 زىندانىيانە دەكەم كە حوكم دراون و سزای خۆيان بەرئ دەكەن.
 بگەر ھەندى لەوانە خۆشحالان كە حوكم دراون و لە زىنداندا
 گىرساوەتەو و چارەنووسيان يەكلایى بووئەتەو، ئىدى ئىنسان
 ژيانىكى تازە دەگریتە بەر. ئەوانە ھىدى و ھىمن، ملكەچ و گوپراپەل،
 بۆ خۆ دەژىن و دەست بە كلایى خۆو دەگرن. سەبارەت بە
 ئازاوەچىيەكان، زىندانىيەكان بە خۆيان كونترۆلىان دەكردن و
 نەياندەھىشت لە خەت دەرچن. زىندانى، چەند بىياك و چەند بىپەرا
 و سەركىش بى، لە زىنداندا، لە ھەموو شتىك دەترسىت. بەلام ئەو
تاوانبارەى كە ھىشتا چارەنووسى يەكلایى نەبووئەتەو وا نىيە. ئەم
تاوانبارە سل لە ھىچ ناكاتەو، لارى نىيە لە خۆپاى و بى ھىچ
ئەنگىزەيەكى ركونى، تەنیا لەبەر ئەوئەى سبەپنى دادگایى دەكرىت و
چارەنووسى يەكلایى دەكریتەو، پەلامارى ھەر كەسىك بدات. چونكە
ئەگەر تاوانىكى تازە بىكات، كەيسەكەى ئالوز دەپىت و دادگایى و
سزاكەى دوا دەكەوت، ديارە ئەم جۆرە گىيانى دوژمنكارىيە پاكانە و
 سۆنگەى خۆى ھەبوو، لە پىتارى ئامانجىكدا ئەنجام دەدرا، زىندانى
 لەم حالەتەدا دەپەوى بە ھەر نرخى بوو چارەنووسى خۆى
 بگۆریت دەپەوى يەكسەر ئەم چارەنووسەى بگۆریت. جا ھەر بەم

بۆنەيەوۈ ھەزەدەكەم بويەپرىكى دەروونى زۆر سەيرتان بۇ بگىرپمەوۈ
كە بە چاۋى خۇم بىنىم.

سەربازىكى كۆن لە نىو زىندانىيە سوپاييەكاندا ھەبوو، لەبەر
لاسارى و بىسەرۈبەرى ھوكمى دووسال زىندانى بە بىگارەوۈ
درايوو و بۇ ئىرە نىردرايوو. ئەم سەربازە ھەم فېشالباز بوو ھەم
ترسنۆك. ئەم دوو سىفەتە بە دەگمەن بە جارئ لە يەك سەربازى
پرووسىدا كۆدەبنەوۈ. سەربازى پرووسى بە شىۋەيەكى گىشتى خۇ
ھەلكىش و فېشالباز نىن. خۇ ئەگەر لە نىو سەربازانى پرووسدا
سەربازىكى فېشالباز و خۇ ھەلكىشت بىنى، ئەوا بزانه كە ترسنۆك و
خاپىنۆك و حىلەبازە. ئەو سەربازەى كە باسى دەكەم ناوى (دوتوف)
بوو، كە ماوۋەى مەھكومىيەتەكەى تەواو كىرد گەپايەوۈ بۇ تىپەكەى
خۇى كە لەسەر سنوور بوو. بەلام وەكو ھەموو ئەوانەى كە گوايە بە
مەبەستى چاكبوون زىندانى دەكرىن، لە جىياتى چاك بىي خراپتر بوو
بوو. زۆر بەى ئەوانە كە بەر دەبوون ھەردوو سى ھەفتەيەك لە
دەرىى زىنداندا ھەلدەكەن، خىرا تاوانىك دەكەن و بۇ زىندان
دەنىردىنەوۈ، ديارە ئەمجارەيان ھوكمى قورستر دەدرىن، ھوكمى
پازدە سال و بىست سال دەدرىن. جا (دوتوف) ھەكەى لەمەپ خۇشمان
ھەمان شتى بەسەر ھاتبوو. وەختى ئازاد كرا، پاش سى ھەفتە دزى
لە ھاورپىيەكى خۇى دەكات، پاشان لە سىستەمى سوپايى ياخى
دەبىت، دەيدەن بە دادگاي سوپايى و ھوكمى شەلافقارى دەدرىت، لە
پۇژى پىش جىبەجىكردىنى سزاكەيدا، ئەفسەرى ئىشكگر سەردانى
ژوورەكەى دەكات، (دوتوف) چونكە كابرايەكى بىغىرەت و ترسنۆك
دەبىت، بە كىردەوۈ پەلامارى ئەفسەرى نىوبراۋ دەدات. ديارە سوور
دەزانى كە ئەو كارە، تاوانەكەى قورستر دەكات و مودەتى
ھوكمەكەى درىژتر دەبىت. ئەم تاوانە ھەر بۇ ئەوۈ دەكات كە ساتە

ترسناکه که ی سزاکه ی به لای که مه وه بق چەند پوژیک یان چەند سەعاتیک دوا بخات. ئەوەندە ترسنۆک و ببیاشار دەبیت که نهک ناتوانی یارۆی ئەفسەر بکوژیت بگره ناتوانی زامداریشی بکات. هەلبەتە ئەم تاوانە ی تەنیا بق ئەوه کرد بوو که تاوانیکی نوێ بخاتە سەر تاوانە کۆنەکه ی و سەرله نوێ دادگای بکریته وه و سزاکه ی بق چەند پوژیکی که م دوا بکه وئ.

هەلبەتە ساتی پیش جێبه جێکردنی سزا، له پروانگه ی مه حکوم به شه لاقکاریه وه، یه جگار ترسناک و سامناکه. زۆرجار ریکه وتوه که ئەو جۆره مه حکومانە م به پوژیک پیش جێبه جێکردنی سزاکانیان دیتوه. زۆرجار له نهخۆشخانه دا دەمینین، ئەو سەرده مانه زووزوو نهخۆش ده که وتم و ده چوومه نهخۆشخانه، هەلبەتە به به زه بیترین خەلک له پروسیادا دەر هەق به مه حکومان، پزیشکان بوون. ئەو جیاوازییه ی که زیندانە وان و کارمە ندانی کارگیری زیندان له نیوان مه حکومان و خەلکی تر دا ده یانکرد، دکتۆران نه یانده کرد. له وه ده چی جه ماوه ری خەلک و دکتۆران ده گه لیاندا به به زه یی بن، چونکه تاوانبار هەرگیز له سەر تاوانه که ی، ئیدی تاوانه که ی هەر چیه ک بوایه لۆمه نه ده کرا، به لکو لئی خۆش ده بوون، به تایبه تی ئەگەر سزای خۆی وه رگرتبا.

گه لی پروسیا به خۆرایي تاوانی ناو نه ناوه نه گه تی و قه ره به ختی، به خۆرایي تاوانباری ناو نه ناوه قه ره به خت، ئەم پیناسه یه خۆی له خۆیدا مانایه کی قول، مانایه کی گرینگ و ترسناکی هه یه به تایبه تی که پیناسه یه کی خۆپسکو نه ستیه. جا با بیمه وه سەر باسه که ی خۆم، پزیشک و دکتۆران ئەو په ناگه ئاساییه ن که زیندانیان، به تایبه تی ئەوانه ی که مه حکومن به شه لاقکاری و فەلاقه، په نای بق ده بن، تۆمه تبار که ده درا به دادگای سوپایی، به مه زهنده

دهیزانی که‌ی حوکم دهدری، جا بۆ ئه‌وه‌ی خۆی له‌و حوکمه‌ بدزیته‌وه
 و به‌و ئومیده‌ی چهند رۆژیک ئه‌و ساته‌ ترسناکه‌ دوا بخات، خۆی
 نه‌خۆش ده‌خست و داوای ده‌کرد ره‌وانه‌ی نه‌خۆشخانه‌ بکریته، که‌ له
 خه‌سته‌خانه‌ معایه‌نه‌ و معاله‌جه‌ ده‌کرا و ئیزن دهدرا، ده‌یزانی هه‌ر
 دوا‌ی ده‌رچوونی له‌ خه‌سته‌خانه‌ رووبه‌رووی ئه‌و ساته‌ ترسناکه‌،
 ساتی جینه‌جیکردنی فه‌لاکه‌ و شه‌لاقکارییه‌که‌ ده‌بیته‌وه. بۆیه‌ ده‌بینی
 زیندانیان له‌و رۆژه‌دا یه‌جگار په‌ریشان و نیگه‌رانن. راسته‌ هه‌ندیکیان
 هه‌ول ده‌دن ئه‌و نیگه‌رانییه‌ بشارنه‌وه‌ و خۆیان که‌ به‌رچاوی خه‌لکی‌دا
 نه‌شکینه‌وه‌، به‌لام به‌ری رۆژ به‌ بیژنگ ناگیرئ، ئه‌م رواله‌ت‌بازییه‌
 به‌سه‌ر که‌سدا تیناپه‌پینرئ. هه‌موو که‌سیک هه‌ست به‌ دژواری ئه‌م
 ساته‌ ده‌کات، به‌لام له‌به‌ر هه‌سته‌ مرۆفانییه‌که‌ و هاوسۆزی و
 هاوخه‌می ده‌گه‌ل مه‌حکومه‌که‌دا، بیده‌نگ ده‌بن و قسه‌ ناکات. من
 سه‌ربازیکی گه‌نجم ده‌ناسی که‌ به‌ تۆمه‌تی پیاوکۆزی قورسترین
 حوکم درابوو، حوکمی چه‌پسی بیگار، حوکمی ئه‌وپه‌ری شه‌لاقکاریان
 بۆ بریپووه‌وه‌، ئیدی رۆژیک به‌ر له‌ جینه‌جیکردنی حوکمه‌که‌، لیده‌برئ
 یه‌ک‌قاپ مه‌شرووبی تیکه‌ل به‌ برنووتی بخواته‌وه. له‌ نیو ئه‌و جۆره
 مه‌حکومه‌مانه‌دا وا باوبوو که‌ پیش جینه‌جیکردنی حوکمه‌که‌ شتیک
 بخۆنه‌وه‌ و خۆیان مه‌ست بکه‌ن، چونکه‌ پێیان وا بوو مه‌ستان به
 ئه‌ندازه‌ی هۆشیاران هه‌ست به‌ دهرد و ئازار ناکه‌ن. ئه‌م
 مه‌شرووبه‌یان به‌ قاچاغ وه‌ده‌ست دینا. هه‌لبه‌ته‌ پارهی‌کی زۆریان
 پیده‌دا، ئاماده‌بوون بۆ ماوه‌ی شه‌ش دانه‌ مانگ خۆ له‌ پێویستترین
 شت بێبه‌ش بکه‌ن، به‌لام ده‌ستبه‌رداری ئه‌وه‌ نه‌بن که‌ به‌ ماوه‌یه‌کی
 که‌م به‌ر له‌ جینه‌جیکردنی سزاکه‌، قاپن مه‌شرووب نه‌خۆنه‌وه. جا ئه‌م
 سه‌ربازه‌ قه‌ره‌به‌خت و داماو، پاش ئه‌وه‌ی مه‌شرووبه‌که‌ی خواردوه‌وه
 یه‌کسه‌ر نه‌خۆش که‌وت، که‌وته‌ پشانه‌وه‌، خوینی هه‌لدینا، له‌هۆش خۆ

چوو، به بیتهۆشی بۆ نهخۆشخانه برا. دواى چەند پوژىك نىشانەى سىلى لىدەرکەوت و دواى چەند مانگىك له هەرپەتى لاويدا بهو نهخۆشیه مرد، ئەو دکتۆرانەى که خەرىكى معالەجەى بوون ئىستاش هۆى نهخۆشیه کهيان نهزانی.

هەرچەندە خەلکى ترسنۆک و بىوره له نىو زىندانىیهکان زۆر بوون، بەلام وىراى ئەمەش خەلکى یەجگار به جەرگ و ئازايان تىدابوو، ئەوهى لىى نهدهترسان ئەشکهنجەى جەستەى بوو، من خەلکم لىدەناسىن وهک دەلین کون له جەرگیاندا نهبوو، زۆرم لهو جۆره خەلکانه به چاوى خۆم دىتوون، تاکو ئىستاش دیمەنى یەکتک لهو رىگرانەم له ياده که چۆن گەبیه خەستەخانه.

پوژىكى خۆشى هاوین بوو، له نهخۆشخانهکهماندا دەنگۆى ئەوه بلاوبوووه که ئىوارهى ئەو پوژە رىگرى بهناوبانگ (ئورلوف) له زىنداندا، شەلاقارى دەکریت و پاش ئەوه بۆ نهخۆشخانه دەبرى. ئەو زىندانىيانەى که له نهخۆشخانهکه بوون، دەيانگوت سزاکەى یەجگار قورس دەبیت، بۆیه هەر هەموویان نىگەران و پەرىشان بوون. لىتانى ناشارمەوه منیش بهپەرۆشەوه چاوهپوانى ئەوه بووم که ناوبراو بگاته خەستەخانه، چونکه زۆر وارىقات و حىکایەتى ترسناکیان لى دەگىرايهوه. دەيانگوت له تاوانکردندا هاوتای نهبووهتەوه، له هیچ تاوانىک ناپرىنگیتەوه، دىویکه لهو گۆره، پیرهمىرد و مندا، هەر بۆ کەیف و لەزەت دەکوژیت. ئەم پىاوه ورەیهکى پۆلاىنى هەبووه و زۆر به توانست و هیزى خۆى نازىوه و سەرکیش و یاخىیهکى ئەوتۆ بووه که به هیچ شتىک پام نهبووه و کونترۆل نهکراوه. بههەر حال له ئەنجامدا، دەستگىر دەکریت و له سۆنگەى تاوانه زۆرهکانىیهوه حوکم دەدریت و شەلاق و جەلدىكى زۆرى بۆ دەبردریتەوه. که هیتايان شەو بوو. قاوشهکه نوقمى تاریكى بوو، زىندانىیهکان مۆمیان هەلکرد،

پهنگ به پرووی (ئورلوف) هوه نه مابوو، هۆشی له بهر برپا بوو. قژه
په شه زوخائئاساکه ی تیکئالا بوو، پشتی شه قار شه قار بوو بوو،
ته واو ئاوسا بوو، شین هه لگه پرا بوو، یه کپارچه په له خوین بوو.
زیندانییه کان به دریژایی شه و په رستاریان ده کرد و که ماده کانیان بۆ
ده گۆپی، له سه ر لا پالیان ده خست، هه توانیان له زامه کانی پشتی ده دا،
وه کو خزمیکی نزیکی خویان سه ره په رشتی و په رستارییان ده کرد.

بۆ سبه یینی هۆشی هاته وه، هه ستا، یه ک دوو جار به قاوشه که ده
هاتو چوو. زۆرم پی سه یر بوو، چونکه به نیوه گیانی بۆ
خه سه ته خانه که یان هینا بوو. نیوه ی شه لاق و جه لده کانیان لیدا بوو.
به لام دکتۆر رای گرتی بوون چونکه قه ناعه تی وا بوو بوو که نه گه ر
هه موو جه لده کانی لیبدری، به رگه ناگریت و ده مریت. ئەم تاوانباره،
زۆر لاواز بوو، له زینداندا و به ده م چاوه پروانی سزاوه هینده ی دی
لاواز بوو بوو. ئەوه ی جاریک زیندانییانی مه حکوم به شه لاق و
جه لده ی بیینی، هه رگیز سیمای په ژمرده و نیگای ئاگریانیان له بیر
ناکات. ئورلوف زووبه زوو وه خه هاته وه و چاک بووه وه، ئەمه زاده ی
وره به رزی خۆی بوو. ئورلوف که سئیکی ئاسایی نه بوو. له پرووی
لاپره سه نی و فزولیه ته وه ناسیاویم ده گه ل په یدا کرد، به دریژایی یه ک
هه فته ی ته واو، به کاوه خۆ و زۆر به وردی خسته به سه رنج. له
عه مراتم خه لکی وا به سه بر و به سه وه له، بییاک و وره به رزم
نه بیینی بوو. له بیرم دیت که له توبولسکدا، پیاویکی دیکه ی له م
بابه ته م بیینی، پیاویک بوو زۆر به تاوانبانگ، سه رده سه ته ی کۆمه له چه ته
و پیگریک بوو. پیاویک بوو به راستی در و درنده، زه په یه ک پیاوه تی
تیدا به دی نه ده کرا، نه گه ر نه شه ت ناسیبا، هه ر به یه که م نیگا بۆت
ده رده که وت چ نا په سه نیکه، درنده یی له چاره ی ده باری. ئەوه ی له و
پیاوه دا مایه ی ترس بوو. گه وجیتیه که ی بوو، هترو نه زه نوی وه ک

خۆی نه بوو. ته ماحی دنیا هینده به سه ریدا زال بوو، هر که ده تیبینی به کسه ده ترانی له هه موو مرۆقا به تیبه ک شۆردراوه ته وه و ته نیا تیزکردنی هه ز و ئاره زووه جهسته یی و هه یوانییه کانی خۆی لا مه به سه ته و هه چی تر، له گه له ئه وه شدا دانیای دانیام که کورنیف (ناوی کورنیف بوو) ئه گه ره بیسته یای حوکم ده دریت و ئه شه که نه جه یه کی جهسته یی وه کو ئه وه ی ئورلوف ده دریت، له رزی لیده هات و هه ره که سیکی به رده سه ته که وتبا، بئ چه ندو چون، بئ هه چ سلکرده نه وه یه که سه ری ده بپی. ئورلوف ده قاوده ق پیچه وانه ی ئه و بوو، رۆحی به سه ره جه سه ته یدا زال بوو، گالته ی به دهره د و ئازار ده هات، به سه ره خۆیدا زال بوو، سه ری بۆ که سه دانه ده واندا! گالته ی به قه سه سه ده هات و له دنیا دا له هه چ شه تیک نه ده ترسا. توانسه ت و هه زیکی له راده به ده ری هه بوو، به هه سه له و پشوو دریژ بوو، ئه گه ره خولیا و که لکه له ی مه به سه ته و ئامانجیکی بکه وتبا به سه ره، ده سه ته به ردار نه ده بوو تا به ئاواته که ی نه گه بیسته تا. ئه وه ی که زۆرم به لاه سه ره بوو، که براهه ک بوو به رزه فه ره و لووتبه رز، له به رزییه وه ده یروانییه خه لکی، هه له به ته ئه مه ی بۆ خۆنواندن و یقار نه ده کرد، شه تیکی ده سه تکرده نه بوو، به لکو به ته بیعه ته فره ناخ و رۆحزل بوو. باوه ره ناکه م رۆژی له رۆژان که سه تیک کاری تیکردبئی. به هه مساردی و بیمو بالاتی ده یروانییه هه موو شه تیک و گوئی له هه چ نه بوو، قه ت فشه ی به کاروکرده وه کانی خۆیه وه نه ده کرد. هه ره چه نه ده هیزانی که زیندانیه کانه زور به ریزه وه ته مه شای ده که ن و حورمه ته ی ده گرن، به لام هه ره گیز به مه له خۆی بایی نه ده بوو و خۆی به سه ره که سه دا نه ده نوانده. هه ره چه نه ده خۆنواندن و به خۆنازین دوو نه خۆشی بوون و له هه موو زیندانیه کدا هه بوون، پیاویکی زیره ک بوو. سه ره راسه ت و قسه له روو، به لام چه نه باز و فره ویژ نه بوو. چه نه د پرسیاریکم لیکرد، به راشکاوی و بئ

هیچ پینچوپه نایهک وهلامی دامه وه که خوا خویه تی به زووترین کات چاک بیته وه، تا پاشماوهی سزاکه ی له کۆل بیته وه. چاویکی لیداگرتم و گوتی: ههنگی هه موو شتیک ته واو ده بی، سزای خۆم وهرده گرم و دهگه ل کاروانیکی زیندانیا نندا بۆ فرچنسک ده پرۆم، ده رفه ت دینم و هه لدیم، به لئی هه لدیم، بریاریکه و داومه! به لام خۆزگه زامه کانی پشتم زوو ساپژ ده بوونه وه! پینچ پرۆژیک له گه ل ئیمه دا مایه وه، به دریزایی ئه و پینچ پرۆزه، به په رهۆشه وه چاوه پرانی ئه و ساته بوو که له نه خۆشخانه ده ربچیت، پیاویک بوو هه ندی جار زۆری چه زی له شوخی و سوعه تان ده کرد. گه له ک خۆشمیزاج ده بوو. جا من هه ولم ده دا سوود له و ده مانه وه ریگرم و له باره ی سه رکیشیه کانی خۆیه وه پرسیا ری لیکه م. هه رچه نده چه زی نه ده کرد باسی خۆی بکات، به لام به ئاسته م برۆکانی ویک دینانه وه و به وپه ری راستگویی و راشکاوی وهلامی ده دامه وه. به لام کاتی زانی من گه ره کمه دای پیشکنم و دزه بکه مه قولای ناخیه وه و شوینه واری په شیمانی له ده روونیدا بدۆز مه وه، یه کسه ر په فتاری گۆرا، نیگایه کی پرغروور و ته وسامیزی ئه وتۆی کردم وه ک ئه وه ی مندالیتی گه وچ بم و چه ز بکات قسه ی ده گه ل بکات، بگره جو ره به زه یی و سۆزیکیشم ده ره ق به خۆم، له سیمایدا به دی کرد. دوا ی چه ند ساتینی که م، بی هیچ ته وسوتوانجیک پر به زار له قاقای پیکه نینی دا. پیموایه دوا ی ئه وه ش هه ر کاتی قسه کانی منی بییر که وتیته وه له قاقای پیکه نینی داوه. ئه نجام، هه رچه نده هیشتا زامه کانی پشتی به ته واوه تی ساپژ نه بوو بوونه وه، ناوی خۆی نووسی که گه ره کیه تی له نه خۆشخانه وه ده ربکه وی و منیش که چاک بوو بوومه وه، له هه مان پرۆژدا و پیکه وه له نه خۆشخانه که ده رچووین. من بۆ زیندان که پامه وه، به لام ئه و بۆ ئه و شوینه برایه وه که پینشتر تیایدا زیندانی

بوو. که له یه کدی جیا بووینه وه به گهرمی و توندی دهستی گوشیم،
ئهمه به لای ئه وه وه نیشانه ی لوتف و مه حبهت بوو دهرهق به من،
پیموایه بویه ئه وه ی کرد چونکه له و ساته دا که یفی قنچ و دلی خوش
بوو. بیگومان به بوده له و بچوکی ده زانیم، چونکه من که سینی لاواز
و بیده سه لات بووم و له هه موو پوو یه که وه مایه ی به زه یی بووم،
مروژنیک بووم ملی بۆ ئه و قه دهر و چاره نووسه داوه که له ناوچه وانم
نووسراوه. بۆ سبه ینی باقی شه لاقه کانیا ن لیتا.

که شه وئ دهرگاکانی قاوشه که یان له سه ر داخستین، ژووره که مان
شیوه یه کی تری وهرگرت، ریک شیوه ی مالی وهرگرت، شیوه ی
مالیکی ئارا و ئاوه دان. ته نیا له م کاته دا ده متوانی به ئاسانی
هاوزیندانییه کانم ببینم، چونکه زیندانییه کان ته نیا به شه و هه ست به
جوړه ئاسووده یی و دلنیا ییه که ده که ن و وه کو یه ک خیزان ده نوینن.
زیندانییه کان به روژ نیکه ران بوون، چونکه به رده وام چاوه پروانی ئه وه
بوون، پاسه وان و کارمه ندان و چاودیرانی زیندانه که، له ناکاودا خو به
ژووردا بکه ن، به لام شه وئ، هه ر که دهرگاکان داده خزان، هه ر که سه
و به ئاسووده یی و ئارامی له جیی خوی داده نیشته و خوی به
کارنیکه وه مژول ده کرد، له پر ژووره که پروناک ده بووه وه، چونکه
هه ر که سه و شه م و شه مدانی خوی دینا و لای خوی وه دای
ده گیرساند، هه ر زیندانییه که شه مدانی خوی هه بوو و له ته خسته
دروستکرا بوو، ئیدی یه کینک ده که وته پینه دوزی و پیتلاو دروونه وه،
یه کینکی دی جلکی ده دروه وه. تا شه و زیاتر راده شکا، هه واکه
دووکه لاوی تر ده بوو، گروپنیک له سووچنیکا، له سه ر به ره یه ک
داده نیشته و ده که وته وهره قبازی. له هه ر ژوورنیکا زیندانییه که هه یه
که راپه خیکی چکوله ی هه شتا ساتی و مؤمیکی گه وره و ده سته یه ک
وهره قی کون و چلکنی هه یه، ئهمه که ره سته ی قوما ر بوو. خاوه نه که ی

به کریمی دها. شهوی به پانزه کوپیکی دها. ئەمه پیشه‌ی بوو. قومار بازه‌کان زیاتر یاری بیستویه‌کیان ده‌کرد، ئەمه یاری به‌خت بوو. هەر زیندانییه‌ک کۆمه‌لیک دراوی مسینی له‌ به‌رده‌م خۆیدا داده‌نا، که هه‌موو داراییه‌که‌ی بوو، ئیدی هه‌لنه‌ده‌ستا تا دوا قرۆشی خۆی ده‌دۆراند یان هه‌موو هاو‌پیکانی جۆر دها، که‌مه‌که‌ تا دره‌نگه شه‌وانیک به‌رده‌وام ده‌بوو، هه‌ندی جار تا سپیده‌ی ده‌خایاند و زۆر جار تا چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌کی پیش کرانه‌وه‌ی ده‌رگا‌کان هەر به‌رده‌وام ده‌بوون. له‌ قاوشه‌که‌ی ئیتمه و هه‌روه‌ها له‌ قاوشه‌کانی دیکه‌شدا نه‌دارانیک هه‌بوون که هه‌موو دارونه‌داری خۆیان له‌ قوماردا، یان له‌ باده‌نۆشیدا دۆراند بوو و له‌ ده‌ستدا بوو. هه‌ندیکی دی هه‌بوون هەر له‌ ئیجادی نه‌دارونه‌بوو بوون. به‌ نه‌داری هاتبوونه‌ دنیاوه. که باسی ئەمه ده‌که‌م مه‌به‌ستم ئەوه‌یه له‌ نیو میلیته‌ی ئیتمه‌دا خه‌لکانیک هه‌ن و ده‌بن، مه‌رجیش نیه‌ ته‌مه‌ل و ته‌وه‌زهل بن، له‌ هه‌موو بارودۆخیکدا هەر به‌ نه‌داری و سوال‌که‌ری ده‌میتنه‌وه، چونکه‌ قه‌ده‌ر سوال‌که‌ری به‌سه‌ردا سه‌پاندوون / ئەمانه‌ خۆیان سوال‌که‌رته‌بیعه‌تن، هەر چیه‌یک بکه‌ن هەر به‌ سوال‌که‌ری ده‌میتنه‌وه، جله‌ویان له‌ ده‌ستی خۆیاندا نییه، خاوه‌ن بریاری خۆ نین، بیباشارن، له‌ ژیر کۆنترۆلی خه‌لکیکی تر دان و هەر به‌و حاله‌وه و له‌ سایه‌ی که‌سیکی تردا، به‌ تایبه‌تی که‌سانی ده‌سه‌لاری نوکیسه‌ ده‌میتنه‌وه. ئەو خوازه‌لۆکانه، هه‌موو هه‌ولیکیان لیباره، قه‌ت خۆبه‌خۆ په‌لاماری کاریک نادهن، به‌لام هه‌میشه‌ خزمه‌ت ده‌که‌ن و له‌ سایه‌ی فه‌رمانی که‌سیکی تردا ده‌ژین، وا دروست بوون که‌ خزمه‌تکاری خه‌لکی تر بن و خزمه‌تی خه‌لکی تر بکه‌ن. بۆیه‌ له‌ هیچ بارودۆخیکدا ده‌وله‌م‌ند نابن و به‌ ئاوات و مه‌به‌ستی خۆ ناگه‌ن، هەر به‌ سوال‌که‌ری و ده‌سه‌نده‌خۆری ده‌میتنه‌وه، له‌ ناو هه‌موو چینه‌کانی کۆمه‌لگه‌دا له‌و باب‌ه‌ته‌ که‌سانه‌م دیتوون، له‌

نيو ھەموو سنفەکاندا، لە ناو ھەموو دەستە و تاقمەکاندا، تەنانەت لە
 دنیای ئەدەببەشدا لەو جۆرە کەسانەم دیتوون. ھەلبەتە لە ھەر
 زیندانیکدا و لە ھەر ژووریکى زیندانیشدا دەببیرین، ھەر کە کۆپى
 قوماز ساز دەبوو، یەکیک لەو گەدایانە بانگ دەکرا، شەوی بە پینچ
 کۆپیکان بە کرێیان دەگرت، ئیشەکەى ئەو دەبوو بەو شەوی ساردى
 زستانە کە زۆر جار پلەى سەرما دەگەییە سى ژیر سفر، لە پارەو
 تاریکە کەدا بۆ ماوەى شەش ھوت سەعاتان ئیشک بگرت و گوێ
 ھەلبخات و ھەر دەنگ و پەنگىکی بیست و بینى، یەکسەر خەبەر بە
 قومازبازەکان بدات تا فریای خۆ بکەون. چونکە ھەندى جار مێجەر
 یان ئەفسەرى ئیشکەر، لە دەرەو تیشک و پروناکى مۆمەکانى ناو
 ژوور و قاوشەکانیان دەبینى و بە دزییەو و لەپەر گەردەلولوئاسا
 خۆیان بە قاوشەکاندا دەکرد و قومازچیەکان فریا نەدەکەوتن
 مۆمەکان بکوژیننەو، دوکانى قومازەکەیان بپینچنەو و خۆیان بکەنە
 خوتوو، ئیدی پێک بەسەر تاوانەکەیانەو دەگیران. جا چونکە
 یاریچیەکان لەگەل ئەو جۆرە ئیشکەرەدا زۆر سەختگیر بوون، ئەو
 جۆرە شەبەبخونانە کەمتر پرویان دەدا، وەکو چون زۆر شتى ترم بە
 لاو سەیر بوو و ماپەى سەرنج بوو، بەو ئاواپە ئەم دیاردەبەشم
 یەجگار بە لاو سەیر بوو، ئاخى پینچ کۆپیک تەنانەت لە زیندانیشدا
 ھیچ نییە، زۆر کەمە. کەچى ئەم پیاو خۆپەرستانە لە کابرای ئیشکەر
 توپە دەبوون و دەیانگوت: بە کرێمان گرتوویت و مەجبورى
 خزمەتمان بکەیت! ئیدی ئەمە چەندوچوونى ھەلنەدەگرت، مادامیکى
 کرێى خۆى وەرگرتوو و بە خواىشتى خۆى چوو تە ژیر بارى ئەو
 ئیشە، دەبى نەک ھەر ملکەچ و گوێرایەل کارى خۆى ئەنجام بدات،
 بەلکو دەبى مەتبەاریش بى. مەمنوونى ئەو کەسە بیت کە بە کرێى
 گرتوو، ھەندى زیندانیم دیتوون کە بیحساب، پارەیان خەرج

کردووه و به پاست و چهپدا تهخشان و پهخشانیان کردووه، که چی فیلیان له و کهسه کردووه که خزمهتی کردوون، زیاتر له جاریک ئه دیاردهیه، له پتر له زیندانیکدا به چاوی خۆم دیتووه.

وهکو پیشتتر گوتم، هه موو زیندانییهکان، دهکه و تنه کار کردن جگه له پیتری قوماز خه ریکی یاری خۆ ده بوون و چوار پینج زیندانیی دیکه که هه ر که ده رگاگان داده خران ده خه و تن. ته خته خه وه که ی من نزیکه ده رگا که بوو، جیگا که ی ئاکیم ئاکیمیچ به رانه ر جیگا که ی من بوو، که ده خه و تین سه رمان لیکه ده دا. ئاکیم تا سه عات ده و یازده ی شه و ئی کاری ده کرد، فانۆسیکی چینی ره نگا وره نگی دروست ده کرد که یه کیکی خه لکی شار داوای لیکرد بوو بوی دروست بکات و پارهی کی باشی له م کاره وهر ده گرت. ئاکیم له م کاره دا یه جگار مه علان و لیزان بوو، زۆر ورد و جددی بوو، سستی و خاوه خاوی نه ده زانی. که له کار ده بووه وه که ره سه ته و ئامیره کانی کۆده کرده وه و جوان تاقه تی ده کردن، هه سیره که ی دینا نوێژ و عیباده تی خۆی ده کرد و پاشان لئی ده خه و ت. ئاکیم ئاکیمیچ پیاویک بوو گوێزایه ل، بیکیشه، دوور له هه ر سه ر پینچیه ک، هه له به ته وه کو هه موو خه لکیکی ئه قه ل مامنا وه ندی خۆی به که سینی زیره ک ده زانی. له سه ره تا دا هیچ نه چوووه دلمه وه، هه رچه نده بووه مایه ی ئه وه ی که ئه و پۆژه زۆر بیر بکه مه وه. پیم سه یر بوو که پیاویکی وه کو ئه م پیاوه به م ده ستره نگینییه، له جیاتی له ده ره وه بی و خه ریکی سنه تیک بی، له زیندانی بیگاریدا بیت. به هه ر حال جاریکی تر، له م نووسینه دا دیمه وه سه ر باسی ئاکیم ئاکیمیچ.

با جارئ بیمه سه ر باسی هه ندیک له هاو زیندانییه کانی ترم. قه ده ری من وا بوو چه ند سالیک له م زیندان و قاوشه دا به سه ر به رم. ئه وانیه ده ور به رم، به خوتو خۆرایی بوون به هاو رپی هه موو

ساتینکی ژیانم. هه‌لبه‌ته منیش به زه‌بری فزولیه‌ت و لاپره‌سه‌نئی چه‌زم ده‌کرد هه‌موو شتیکیان ده‌رباره‌ بزنام! هاوسیکانی ده‌سته چه‌پم گروپینکی خه‌لکی قه‌فقا‌ز بوون. هه‌ر هه‌موویان به ه‌وی چه‌ته‌یی و ریگریه‌وه حو‌کم درابوون، دیاره‌ جو‌ر و ماوه‌ی حو‌کمه‌کانیان جیاواز بوو، ئەمانه‌ دوانیان (له‌زگی) بوون، یه‌کیکیان (چه‌رکه‌سی) و سیانیان (تاتاری داغستان) ی بوون. چه‌رکه‌سیه‌که‌یان، پیاویکی گ‌رژوم‌ون بوو، مه‌گه‌ر به ده‌گه‌من، ده‌نا قه‌سه‌ی ده‌گه‌ل به‌شه‌ردا نه‌ده‌کرد، که ژیراوژیتر نیگایه‌کی کردبای، بزه‌یه‌کی هوفیانه‌ی ترسناکی به‌ روودا ده‌دایت. به‌لام له‌زگیه‌کان، یه‌کیکیان پیره‌میردینکی لووتدریژی ده‌نووکدالاشی و دریژداه‌ولیک‌ی لاواز بوو، سیمای هاواری ده‌کرد که چه‌ته و ریگره. به‌لام هاورپیک‌ی که‌ ناوی (نورا) بوو، وا نه‌بوو، هه‌ر که‌ یه‌که‌م جار دیتم، چووه‌ دل‌مه‌وه و چه‌زم له‌ چاره‌ی کرد. پیاویکی چوارشانه‌ی کورته‌بالای تو‌کمه‌ بوو، هیشتا گه‌نج بوو، قژی زه‌رد، چاوانی شین و که‌پووی به‌رز، سیمای زیاتر له‌ سیمای فنلاندی ده‌چوو، وه‌کو هه‌موو ئەوانه‌ی که‌ زۆربه‌ی ژیانیان به‌ سواری ئەسه‌پ و به‌سه‌ر ئەسه‌په‌وه ده‌به‌نه‌ سه‌ر، لاقه‌کانی خوار بوون، ئازای به‌ده‌نی شوینه‌واری کۆنه‌زانی قه‌مه و سونگی و فیشه‌ک بوو. ئەم پیاوه، هه‌رچه‌نده‌ یه‌کیک بوو له‌ چیا‌یه‌ گو‌یرال و بیویه‌کان، به‌لام ژیراوژیتر به‌گه‌ل یاخی و ریگره‌کان که‌وتبوو و که‌وتبووه‌ په‌لاماردانی رووسه‌کان. چونکه‌ پیاویکی رووخۆش و سو‌عه‌تچی بوو هه‌موو زیندانیه‌کان خۆشیانده‌ویست. بی هیچ‌ خوته و بۆله‌یه‌ک ملی به‌ کاره‌وه‌ ده‌نا، هه‌میشه‌ هیدی و له‌سه‌رخۆ بوو. زۆری پق له‌ دزی و ناپاکی و ده‌ستپرسی و حیل‌بازی و باده‌نۆشی بوو، به‌و جو‌ره‌ کارانه‌ زۆر په‌ست و تو‌ره‌ ده‌بوو، کاری نامه‌ردانه و بی‌ئابروانه‌ی پی‌ قووت نه‌ده‌چوو، به‌لام ویرای ئەوه‌ش، به‌گژ که‌سدا نه‌ده‌چوو، به‌لکو به‌

نەفرەت و بېزارىيەۋە ھەلدەستا و لەو ناوہ دوور دەكەوتەۋە. بە
 درىژايى ئەو ماۋەيەيى كە لە زىنداندا بوو تا قە دزىيەكى نەكرد، كاريكى
 نەكرد گلەيى و گازاندەي بىتە سەر. پياويكى زۆر بە دىن و پىر
 عىبادەت بوو، سەرى چووبا نويژى نەدەچوو، رۆژووى مانگى
 رەمەزانى دەگرت، پابەندى ئايىنى خۆي، ئىسلام بوو، زۆرجار تاكو
 بەيانى ھەر خەرىكى شەونويژ دەبوو. ھەموو زىندانىيەكان
 خۇشياندەويست و بە پياويكى سەنگىن و ئابرومەندىان دەزانى،
 زىندانىيەكان ناويان نابوو (نورا شىر) و ئىدى ئەم ناوہ بوو بە
 نازناوى ھەمىشەيى. زۆر دلىيا بوو كە ئەگەر ماۋەيى ھەپسىيەكەي
 تەواۋ نىكات، دەگەرپتەۋە بۇ قەققان، لە راستىدا بەو ئاۋاتەۋە دەژيا،
 دلىيام ئەگەر ئەو ئاۋاتەي نەبوايە، لە داخا دىقى دەكرد و دەمرد. ھەر
 يەكەم رۆژ كە گەيىمە زىندان - لە نىۋ ھەموو زىندانىيەكاندا، سەرنج
 لەسەر ئەو گىرسايەۋە، ئاخىر چۆن ئەم سىما ھىدى و ھىمىن و پاك و
 مېھرەبانە لە نىۋ ئەو ھەموو سىما گرژومۆن و عەبوس و
 خەمناكانەي دىدا جيا ناكرىتەۋە و نايتتە مايەي سەرنج! دواي نىۋ
 سەعاتىك ھات بە لامەۋە، بە سۆز و لوتفىكى زۆر و بەدەم بزەيەكى
 شىرىنەۋە دەستى بە شانمدا ھىنا. لە سەرەتاۋە نەمزانى دەيەۋى چىم
 پىبلىت، چۈنكە زمانى رۋوسىيى بە باشى نەدەزانى. بەلام دواي
 تۆزىكى دى ھەمدىس ھاتەۋە و بەدەم بزەيەكى پىر لە سۆز و
 دۋستايەتتەۋە دەستى بە شانمدا ھىنا. سى دانە رۆژ، ئەم رەفتارەي
 دووبارە كرددەۋە، پاشان بۆم دەرکەوت كە ويستويەتى بەم رەفتارەي
 ھاودەردى و ھاوخەمىي خۆيم بۇ دەرپىرئى و بلىن بەزەيى بە حالمدى
 دىتەۋە، دەزانى چەند دلىم تەنگە و ئەم يەكەم ساتانەي زىندان چەند
 دژوار و قورسە، دەيويست بە زمانى بى زمانى بلىت ئامادەيە

دۆستایه تیم بکات، پشتیوانیم لئیکات و بمپاریزیت. له خۆت غه ربیی
نورای میهره بان، نورای نازیز و ساده و ساویلکه!

تاتاره کانی داغستان، سنی کهس بوون، ئه مانه برا بوون. دوانیان
پرو له پیری بوون، سنیه میان که علی ناو بوو، گهنج بوو، له
ته مهنی 22 سالیدا بوو، به پوالت له ته مهنی خوی بچووکتیش
دهینواند. ئه مه له لای منه وه دهنوست. به عه مراتم پیایوی وا قۆز و
جووانم نه دیبوو، سه روسیمای جوانی، ئاوینهی دل و دهروون و
پۆحیی جوانی بوو. مه منوون و سوپاسگوزاری قه در بووم که ئه م
کورپی کرد بوو به دراوسیم و نه که وتبوومه لای زیندانییه کی تره وه.
سیمای ئاوینه یه کی بئگه رد بوو، دل و دهروونه پاکه که ی ده نواند.
همیشه بزه یه کی شیرینی مندالانه به سه ر لئویه وه بوو، چاوه پره ش و
درشته کانی سۆز و میهر و ئاسوده بیان لئده باری، که چاوم به نیگا
خه مگینه کانی ده که وت، هه رچی خه م و په ژاره و ئاؤمیدی و
نیگه رانییه کم هه بوو ده ره وینه وه و هه ستم به ئاسوده یی ده کرد.

پۆژیک که له ماله وه ده بیت، برا گه وره که ی (پینچ برای هه بوو،
دوانیان له زیندانیکی تر، له کانه کانی سیبیریدا بوون) ئه مری پئده کات
که شمشیره که ی هه لگری و سواری ئه سه که ی بیی و دوی بکه وی.
چیانیشینانی قه فقا ز وا په روه رده کراون که کوپرا نه گوپرایه لی
گه وره کانی خویان بکه ن. بۆیه علی بی چه ندوچوون، بی ئه وه ی
په رسیت کتوه ده چن و به نیازی چین، دوی براکانی خوی که وت.
تومز براکانی به نیازی پئگری بوون. به مجۆره هه ر سنی برا ده چن
پئگه به کاروانیکی بازرگانی ده گرن، کاروانه که هی پیایوکی ئه رمه نی
ده بیت، پیایوه ده کوژن و ماله که ی تالان ده که ن. بۆ نه گبه تی کاره که یان
له ناوچه که دا ده نگ ده داته وه و که شف ده بن، ئیدی هه ر شه ش
برایه که ده ستگیر ده کرین، حوکم ده درین، دوی شه لاقکاری، هه واله ی

تاراوگه و بېگار زیندانانی (سجن الاعمال الشاقه) سیبیریا دهکرین. دادگا به حکومتی عهلی دا دهچینهوه و سزاکه ی بق سووک دهکرئ، دهبی به چوار سال زیندانی به بېگار هوه. براکانی زوریان خوشدهویست، خوشهویستی و رهفتاریان دهگل عهلی دا زیاتر باوکانه بوو تا برایانه. عهلی تاقه خه مړه وینی زیندان و تاراوگه یان بوو. هرچنده به تبعیت گرژ و پهستومون بوون، به لام هه همیشه به دم ئه وه پنده کهنین. هر کاتی قسه یان دهگل کردبا - که زور به که می دهیان دوان، چونکه به لای ئه وانه وه له وه مندالتر بوو، که باسی شتی جددی و شته قووله کانی ژیانی له گه لدا بکرئ- پرووی گرژوپه ستیان دهگه شایه وه، یه کسه هرستم کرد، ئه مانه وه کو چوئن منالیک ده دویترئ و سوعبته ی دهگل دهکرئ، به و ئاوايه قسه دهگل عهلی دا دهکن، خو ئه گهر به شهرم و نهزاکه توه وه لامیکی دابانه وه، خیرا تمه شایه کی یه کتریان دهکرد و به خوشیه وه به پرویدا دهگرژینه وه. عهلی، ئه ونده حورمه تی براکانی دهگرت و شهرمی لیده کردن که قهت پرکیشی نه دهکرد، سهری قسه یان له گه لدا بکاته وه، به شهرمیکه وه کزکوله ی دهکرد و چاوه پروانی دهکرد تا ئه وان سهری قسان بکه نه وه و بیدوینن. کاتی که بیر له وه دهکه مه وه ئه م کوره به دریژایی چوار دانه سال، له چ ژینگه یه کی ترسناک و ناله بار و گهنده لدا ژیاوه، ژینگه یه ک که هه واکه شی له و تاوه، سهرم سوپده میتن چوئن به و حاله وه توانیویه تی به و دلپاکی و بېگه ریدییه، به و ئابرومه نندییه خوړسکه وه، به و دلوالیه وه، به و دروستکارییه وه بمینیته وه و ئاکاروئه توارى نه له وتی و خووی شر نه بیت، ئه مه سرپکه هېچ شروقه و رافه یه ک په ی پینابات، سهرباری هه موو ناسکی و شسیرینی و نر مونیانی و پاکیه که ی، دواتر بؤم ده رکوت که تبعه تیکی مهردانه و وره یه کی یه جگار به رزی له هه نبر ناخوشی و

تهنگاناندا هه بوو. به ئەندازهی کێژیکێ عازەب به حەیا و حورمەت و پاک بوو، به هیچ پەست نەدەبوو به کاری نادروست و ناشیرین و نەنگین نەبێ، که کاریکی نەنگین یان ناهەقی و زولمی دیتبا چاوی دەپەڕییه تەوقی سەری، چاوەرەشەکانی دەکرانەوه و گەری تۆرەبیان لێدەبوووه، بەمە هیندە ی تر جوان دەبوون، هەرچەندە لەوانە نەبوو سووکایەتی و بیحورمەتی و زیدەگافی له کەس قەبوول بکات، بەلام خۆی له شەپ و قەرەقەشە لا دەدا، خۆی له جێتو و سخیفان دەدزییەوه و بەتەنگ حەیا و حورمەت و و یقار و ئابرووی خۆیەوه بوو. جا شەپ لەگەل کێدا بکات؟ هەموو خۆشیان دەویست و مدارایان دەکرد، له سەرەتاوه له دوورەوه، زۆر بەنەزاکەتەوه، رەفتاری دەگەل مندا دەکرد، منیش هەندێ ئێواره دەم دواند، ئیدی زووبەزوو هۆگری بەکتر بووین. له ماوهی چەند مانگێکدا به باشی فیزی زمانی پووسی بوو، ئەم توانست و بەهرهیه له براکانیدا نەبوو، چونکه هەرگیز نەگەییشتە ئەو ئاستە ی به باشی به پووسی قسان بکەن. هەر له سەرەتاوه هەستم کرد عەلی گەنجیکی زیرەک، خاکی و هەستیار و به ئاوهزه. عەلی گەنجیکی کەم وینە بوو. تاكو ئیستاش شانازی بهو رۆژانهوه دەکەم که ئەوم تێدا ناسی، به خۆشترین رۆژانی ژێانی خۆمیان دەزانم. هەندێ کەس هەن هەر له خۆوه دەچنە دلەوه، تەبیعیەتیان هیندە بەرزە، هیندە جوانە، خودا بەهرهیهکی ئەوتۆ ی داوئەتی که پیاو تەسەور ناکات رۆژی له پۆژان ژەنگ هەلێنن و گەندەل بین، پتووست ناکات کەس نیگەرانیان بی و خەمیان لێبخوات، بۆیه من هەرگیز له عەلی نەدەترسام، متمانە و باوەڕی تەواوم پتی هەبوو، تۆ بلتی ئیستا له کوئی بی؟

ماوهیهکی زۆر بوو هاتبوومه زیندان، پۆژیک له سەر تەختە خەوهکەم راکشایبووم، نقومی خەیاڵاتی دوورودریژی خۆم بووم،

بیره وهریانی تال و به سوئی له ناخی ناخدا شه پۆلیان دهدا. عهلی که به دهگمهن به بی ئیش داده نیشته، لهو کاتدا کاری نه ده کرد، هیتشتا وهختی خه ویش نه هاتبوو. جه ژنی رهمه زان بوو، بۆیه هر سنج برا به بۆنه ی جه ژنه وه کاریان نه ده کرد. عهلی له سه ر گازی پشت پراکشاهه و هه ردوو دهستی خستوونه ته ژیر سه ری و خۆی داوه به ده م خه یاله وه. له پر لئی پرسیم:

- چیه، پیده چیت زۆر خه مبار بیت؟

به سه رسامی ته مه شام کرد، ئەم پرسیاره له که سئیکی وه کو عهلی یه وه که هه میشه له خه می ئەوه دا بوو دلێ که س نه یه شینێ و ههستی که س بریندار نه کات، دوور بوو. به لام که له سیمای وردبوومه وه، یه کسه ر هه ستم کرد ئەم پرسیاره ی به خۆرایی نه کردوه، خه م و په ژاره یه کی قوولم له سیمایدا خوینده وه که پیده چوو زاده ی ئەو بیره وه ریه شیرین و خه مناکانه بیت که له خه یالیدا ده خولانه وه. ئیدی زانیم خۆی لهو ساته دا یه جگار خه مبار و دلته نگه. یه کسه ر وه لامم دایه وه: 'به لئی منیش خه مگین و دلته نگم'. هه ناسه یه کی قوولی هه لکیتشا و بزیه کی خه مناککی کرد. زۆرم هه ز له زه رده خه نه که ی بوو، یه کپارچه میهر و لوتف بوو. که پیده که نی و بزیه ده هاتی دوو پرزه ددانه مرواری ئاساکه ی ده رده که وتن. ددانه کانی هیتنه جوان بوون، له وه بوو جوانترین گورای دنیا ئیره بیان پینه ریت.

گوتم: 'عهلی گیان، پیموایه بیه ره له وه ده که یه وه که ئەمڕۆ له داغستاندا چۆن جه ژن ده گێرن! بنگومان ده بی ئاههنگی جه ژنی له وینده ر زۆر خۆش بێ.

چاوانی عهلی پرشنگیان دا و به تاسه یه کی زۆره وه گوئی: به لئی وایه، به لام چۆن زانیت من بیه ره له وه ده که مه وه؟

- چون نازانم عهلی گیان؟ باشه جه ژن له ویندەر خوشتن نییه تا لیره؟

- تکایه، باسی ئەمه مه که.

- هه لیه ته ئیستا له ویندەر وهرزی گولانه، دهشتوهر به گول خه ملیوه و هه موو شوینیکی ولاته که تان وهکو به هه شتی به رینه!

- نکات لینه که م باسی مه که.

دیار بوو نیگه ران بووه، گوتم:

- باشه عهلی تو خوشکت هه یه؟

- به لئ، به لام تو ئەو پرسیاره بۆ ده که ی؟

- ئەگه ره تو بچیت، یه جگار خشکۆکه!

- منی چی؟ خواشمان یه ک نییه. شاجوانی سه رانسهری

(داغستان) ه. جوانی وا نه بووه و نابیته وه! دلنیام له عه مراتت کیژی وا

جوانت نه دیتووه. دایکیشم ژنیکی جوان بووه.

- دایکت خوشیده ویستی؟

- توخوا ئەوه پرسیاره؟ ده ترسم له داخو خه فه تا مردبسی. زوری

خوشده ویستم، من گه وهه ری عه زیز و یه کدانه ی ئەو بووم. له

خوشکه که م و له هه موو براکانم خوشتری ده ویستم، ئەمشه و هاته

خه وم و وهکو بارانی بوهارئ فرمیسیکی به سه ردا باراندم.

عهلی له پر قسه که ی بری و ئیدی به دریزیایی ئەو شه وه زاری

هه لئه هینا و تاقه وشه یه کی له دم نه هاته دهر، به لام له شه وه به

دواوه، خوا خوای دهره فه تیکی بوو که قسه م ده گه لدا بکات، به لام

ئه وه نده به حورمهت و به ئەده ب بوو، پئی به خوی نه دها ئەو له

قسه کردندا ده ست پیشکه ر بیت، چه ندی پبخوش بوو که قسه م

ده گه لی ده کرد! زور باسی قه فقاز و ژیانی رابردوی خوی ده کرد،

براکانی خویان له قسه کانمان هه لئه ده قورتاند، پنیان ناخوش نه بوو که

عەلی قسەى دەگەل من دەکرد، بە پىنچەوانەو پىدەچوو پىنان خۆش
بىت، كە دەيانىنى پوو بە عەلى دەدەم و دەيلوینم و خۆشم دەوئ،
ئەوانىش زیاتر مدارایان دەکردم و لىم دەهاتنە پىشى.

عەلى، لە كاروبارى دەرىدا كۆمەكى دەکردم، لە ناو زىندانىشدا
زۆر دلى پادەگرتم و ئىشىكى نەدەکرد كە بىزانىايە بە دلم نىيە، زۆرى
مدارای دەکردم، هەلبەتە ئەمەى تەنیا لە پىاوەتى خۆى دەکرد، دەنا
هېچ نىاز و تەماحىكى بە من نەبوو، تەنیا هاوسۆزى و
خۆشەويستىيەكى بىزىا و پووینى بوو. عەلى لە فېربوونى كارى
دەستىدا زۆر زىرەك و بەهرەمەند بوو. لە ماوەيەكى كورتدا فېرى
خەياتى بوو، فېرى پىنەدۆزى بوو و تەنانت بېرە شارەزايىيەكى لە
دارتاشىشدا پەيدا كرد، لە زىنداندا هەر ئەو ئىشانە هەبوو، بىرايەكانى
شانازىيان پىو دەکرد.

پوژىك پىمگوت: گوئ بگرە عەلى، بۆ نايەى فېرى خويندن و
نووسىنى پووسى بىئ؟ زانىنى پووسى لە ئايىندەدا و لە دەقەرى
سىبىرىادا، بە كەلكت دىت؟

- من زۆرم حەز لىئە! بەلام كئ فېرم دەكات؟
- پىموايە خەلكى خوينتەوار لىرە زۆرن. ئەگەر حەز دەكەى من
فېرت دەكەم.

- هەر حەز! مەمنونت دەبم.

ئەوسا بە پەرۆشەو لەسەر تەختە خەوەكەى هەستا، دەست
لەسەر سىنگ راوەستا و نىگای پى پارانەو و منەتبارى تىبىم.

لە سبەى شەوى دواترەو دەستمان بە دەرس خويندن كرد.
پاچفەيەكى پووسى ئىنجىلم پىبوو، ئەمە تاقە كىتب بوو كە لە زىنداندا
قەدەغە نەبوو. عەلى لە ماوەى چەند هەفتەيەك، بە هۆى ئەم كىتبەو
و بەبى فېربوونى ئەلفبا، بە تەواوەتى فېرى خويندەو بوو، دواى

سىن ھەيفان بە تەواۋەتى فېرى نووسىنىش بوو، زۆرى ھەز لە
خوئىندن و نووسىن و فېربوون بوو.

پۇژىك كە پىكەۋە، بە دووقۇلى ئامۇزگارى كىومان دەخوئىندەۋە،
ھەستىم كىرد ھەندى لە ئايەتەكان بە دەنگىكى تايبەتى و پىر سۆزەۋە
دەخوئىنئىتەۋە، لىم پىرسى ئەۋەى خوئىندىيەۋە بە دلى بوو، نىگايەكى
تىژى كىردىم، دەموچاۋى سۋور ھەلگەپا و گوتى: بەلى عىسا
پىنغەمبەرە و بە زمانى خواۋە دەدوى. تۆ بزانە ئەم پەيفانە چەند
چوانن!

- باشە كام ئايەتەت زىاتر بە دل بوو؟

- ئەو ئايەتەى دەلئىت: لە دوژمنانتان بېورن! دوژمنانتان خوشبوى،
خراپە دەرھەق بە كەس مەكەن. كە قسەگەلىكى چوانن!

ەلى ئاورپىكى لە براكانى دايەۋە، كە گوتىان لە قسەكانى ئىمە
دەگرت، زۆر بە گەرموگورپى چەند قسەيەكى دەگەل كىردن. ھەر سى
برا ماۋەيەكى زۆر بە جددى قسەيان كىرد، جووتە براكەى ناۋبەناۋ
سەريان بۆ دەلەقاند و پشتىوانيان لە دروستى قسەكانى دەكىرد.
پاشان بە دەم بىزەيەكى جددىيەۋە پوويان كىردە من (بىزەكەيانم زۆر لە
گيان خۆش بوو، چونكە بە جددىيان بوو) و تىيانگەياندم كە عىسا
پىنغەمبەرىكى مەزنىە و باسى ئەۋەيان كىرد كە پەرجوۋى گەۋرەى
كىردوۋە، يەكىك لەۋانە بالندەيەكى لە قور دروستكىردوۋە و فوۋى پىدا
كىردوۋە، پۇچى كەوتوۋەتە بەر و لە شەقەى بالى داۋە و فرىۋە.
ھەستىم دەكىرد پىياناۋايە بە ستايشكىردنى عىسا، دلى من خۆش دەكەن.
ەلى بەستەزمانىش زۆرى دل بەۋە خۆش بوو كە دەبىنى براپەكانى
ئەۋەندە دەگەل مندا مېرەبانن.

سەركەۋتوۋانە ەلىم فېرى خوئىندەۋە كىرد. ئەمجار نۆرە ھاتە
سەر نووسىن. كاغەز و قەلەم و مەرەكەبم بۆ پەيدا كىرد (ەلى

قەبوولی نەکرد من ئەو شتانه بکړم، بە خۆی پارەکهی دا) له ماوهی دوو مانگدا عەلی فیزی نووسین بوو. براکانی سەریان لەم پیتشکەوتنه گەورەیی عەلی سورما، له پادەبەدەر خۆشحال بوون، له خۆشیدا نەیانەزانی چۆن سوپاسگوزاری و منەتباری خۆیانم بۆ دەربێرن، که له کارگەدا (وەرشه) کارمان دەکرد، بە شانازییهوه کۆمەک و بەردەستیان دەکردم و لەزەتیان لەم کارەیی خۆیان دەبینی. سەبارەت بە عەلی، هەر باسی مەکه، بە ئەندازەیی براکانی خۆی خۆشیدەویستم. هەرگیز ئەو پوژم له بیر ناچیت کە ئازاد کرا. له قاوشهکه بردمیه دەری، دەستی له گەردنم وەرینا و ما بگری. قەت پیتشتر ماچی نەکردبووم و لەبەر چاومدا نەگریا بوو. بە دەم گریانەوه گوتی:

- تۆ زەحمەتیککی زۆرت بە منەوه کیشاوه، چاکەیهکی زۆرت دەگەل کردووم، ئەوهی تۆ بۆ منت کردووه داکوبابم بۆیان نەکردووم، خودا پراوەستاوت بکات. من هەرگیز، تا ماوم تۆ له بیر ناکەم، بە عەمراتم، ئاخۆ دەبی ئیستا له کوئی بی؟ عەلی دۆستی دلپاک و ئازیزم دەبی له کوئی بی؟

جگە له چەرکەسییهکان، شەش کەسی پۆلاندیش له قاوشهکهماندا بوون، ئەمانه گروپیککی تاییهتی بوون و هەمیشه بە یەکهوه بوون، هیندەیی کرابا تیکەل بە زیندانیهکانی دی نەدەبوون و پەيوەندیان دەگەل خەلکیدا ئەوەندە کز بوو له نرخى نەبوودا بوو. پیتشتریش باسی ئەوهم کرد بوو که بە هۆی گوشهگیری و دوورهپەریزیان له زیندانیهکانی پووس، بیزارا بوون. ئەمانه زۆر هەستیار و بە گومان و حولولی تەبیعهت و دەمدەمی مگیز و شپێزه بوون. ژمارەیان شەش کەس بوو، دوانیان خۆینەواربوون که پاشان بە درێژایی لەم سەربورەدا باسیان دەکەم، له ئاخروئۆخری ماوهی زیندانیهکه‌مدا،

هه‌ندئ جار کتیبیم به ئەمانەت لەو دوانە وەر دەگرت. کە یەكەم کتیبی ئەوانەم خویندەو، کاریکی دەروونی سەیری تیکردم، پاشتر دیمە سەر باسی ئەو هەستە سەیرانەیی کە لە لام دروست بوون، هەرچەندە وەکو پۆژی پوون لە لام عەیانە کەم خوینەر وەکو پتویست لەو هەستانەیی من ناگەن، چونکە هەندئ شت هەیه مەروڤ تا بە خۆی نەبجە پێنن بە ئاسانی لێی تیناگات. ئەو هی دەمەوئ لەم بارەیه‌وه بیلیم ئەو هیە مەحرومیەت لە لەزەتە فیکری و مەعنەوییه‌کان زۆر قورستر و دژوارترە لە مەحرومیەت و ئازاری جەستەیی.

راستە کە سیکێ عەوام و دێهاتی کە دەخزیتە زیندان، لە مالموندال و کە سوکار و ئازیزانی دادەبریت، بەلام لە کۆمەلگە و ژینگە کە هی خۆی دانابریت، لە هەمان کۆمەلگەدا و بگرە لە کۆمەلگە یەکی باشتر و پێشکەوتوتتردا دەگیرسیتەو و خۆی دەبیینتەو. بەلام ئەو پیاو و رۆشنییر و خوینەوارەیی کە هەمان حوکم و سزای کابرای عەوام دەدریت، ئازارە کە هی زۆر قورستر، جگە لەو هی لە مالموندال و کە سوکار و ئازیزانی خۆی دادەبریت، لە زۆر شتی دیکەش مەحرووم و بێبەش دەبیت. دەبی دەست لە هەموو عەدەتیکێ خۆی، لە هەموو سەرچاوە یەکی هزری خۆی کە بەشینکە لە ژبانی، بشۆریت و بە ناچاری بۆ ئاستیکێ نزمی ئەوتۆ بێتە خوارەو کە پێی رازی نییه. یانی مێشکی خۆی بە مردنی بەرەبەرە بسپیریت و خۆی بە هەلمژینی هەوا یەکی دی رابھێنن، ئیدی لە ماسییەک دەچیت لە ئاو دەرھێنرابن و فری رابیتە سەر لە لانتیک و کەوتبیتە هەلە کە سەما. ئیدی ئەو حوکم و سزایەیی بە پێی یاسا بۆ ئەم دوو جۆرە تاوانبارە یە کسانە، بۆ کابرای خوینەوار دە ئەوێندە کابرای عەوام ناخۆش و بە ئازارە. ئیدی ئەمە حەقیقەتیکێ حاشا هەلنەگرە، هەرچەندە تەنیا باسی ئەو لایەنە مادیانەمان کرد کە دەبی دەستیان لێ بشوات.

بۆلاندییەکان یەك گروپ بوون و پێکەوه دەژيان، لە نێو هەموو زیندانییەکاندا، تەنیا دەگەل زیندانییەکی جولەکەدا بەینیان خوش بوو، بۆیە خۆشیان دەویست چونکە پیاویکی قوشمە و خەنەکچی بوو، نوکەتی بۆ دەگوتن و دەبەینانە پێکەنین و خەمی دەپەواندەنەوه. بەهەر حال ئەم جولەکە یە وێرای ئەوهی هەموو زیندانییەکان قەشمەریان پێدەکرد و پێیان رادەبوارد، بە شتووەیەکی گشتی پیاویکی خۆشەویست و رۆحسووک بوو. ئەمە تاقە جولەکە بوو لە ناوماندا. ئیستاش کە بیرم دەکەویتەوه خۆم لەبەر پێکەنین ناگرم. هەرچەند سەیرم دەکرد رێک (یانکل) بە جووی قارەمانی چیرۆکی تاراس بولبای (گوگۆل)م بێردەکەوتەوه کە کاتی خۆی رۆوت دەکردەوه تا دەگەل ژنەکیدایا جوت ببی، رێک لە فەرخەمیشک دەچوو. جا بە راستی لێکچوونییکی سەیر لە نێوان ئەشعیا فومیچ (ئەمە ناوی جولەکەکی لەمەر خۆمان بوو) و فەرخەمیشکی پەروبال هەلوەر یودا هەبوو، دەتگوت دوو لەتی یەك سێون. ئەشعیا فومیچ تەمەنی هەبوو، نزیکە یەنجا سالیك دەبوو، کورتەبالایەکی رێو لە بوو، فیلبازییکی زۆر گەوج، فەشەکەر و خۆهەلکیشییکی فرە ترسنۆک بوو. دەموچاوی یەكبارچە چرچولۆچ بوو، گۆنا و تەویلی پر بوون لە شوینەواری خالکوتان. هەرچەندە تەمەشای بە ژنوبالا و جەستە ی وردیلەیم دەکرد، نەمدەتوانی باوەر بکەم کە ئەم کابرایە چۆن بەرگە ی شەست دانە شەلاقی گرتوو و نەمردوو. تاوانی کوشتنی لەسەر ساغ بوو بوووه. ئەمە رەچەتە یەکی دکتۆری لە گیرفاندا بوو کە چەند جولەکە یەکی دی یەكسەر دواي خالکوتانەکی، بۆیان وەسف کرد بوو. گوا یە ئەو هەتوانە ی لەم رەچەتە یەدا نووسرا بوو، بە کەمتر لە دوو هەفتە جی زامەکانی ساپیژ دەکردەوه، بەلام ئەشعیا فومیچ نە یویزا بوو ئەم هەتوانە بەکار بێنی. چاوه‌روانی دەکرد بیست سالی

چه پسه که ی ته او بکات و له و ده هره دا بگرسیته وه ئه و جا هه توهانه
 شفابه خشه که ی به کار بیتنی. پینده گوتم: ئه گه ر ئه م هه توهانه به کار
 نه یه نم ناتوانم ژن بیتنم، خو هر چو ئی بی ده بی ژن بیتنم. ئیدی
 بووین به دۆست. هه می شه پوو خو ش، به که یف و به ده ماخ بوو. له وه
 نه ده چوو ژیان ی زیندانی زۆر به لاوه ناخو ش بیت، ئه م پیاوه پیشه ی
 زه رن گه ری بوو، چونکه جگه له و هیچ زه رن گه ریک ی دیکه له
 شاره که ماندا نه بوو، ئیشی زۆر بوو و بازار ی گه رم بوو،
 داخو از ییه کی زۆر له سه ر ئیشه کانی هه بوو و فریا نه ده که وت، بۆیه له
 بیتگار عه فو کرا بوو. وه کو هر جوله که یه که به سه وود قه رزی به
 زیندانییه کان ده دا، تا شتیکیان به بارمه لا دانه نا با قه رزی نه ده دانی.
 ماوه ی قه رز دانه که شی ته نیا یه که هه فته بوو. له پیش مندا هاتبووه
 ئه م زیندانه و یه کتی که له پۆلان دییه کان بۆی گتیرامه وه که به چ
 شکویه که وه هاتبووه زیندان، ئه مه حیکایه تیکی دوور دیریژی هه یه و
 پاشان که دیمه وه سه ر ئه شعیا فومیچ ده یگتیرمه وه.

زیندانییه کانی دیکه ی قاوشه که مان بریتی بوون له چوار که س له و
 یاخیبانه ی که سه ر به ئایینزاکه ی کابرای پیره میری خه لکی
 ستارو دوب بوو، له گه ل دوو یان سی که سی خه لکی پوو سیای
 بچووک که هه موویان خه لکی گرژومۆ عه بس بوون. له گه ل
 گه نجیکی بیستوسی سالان ده موچاو چکۆله ی که پوو باریکی
 ده ندووک دالاشیدا که هه شت که سی کوشتبوو، له گه ل گروپیکی
 ته زویرچی پاره و پولدا که یه کتیکیان لیبۆکی ژوره که ی ئیمه بوو،
 له گه ل کۆمه له که سیکی دیکه ی سه ر تا شراوی، سه روچاو شتیواوی
 به غیل و بوغزن و خه مبار و دلته نگ که به رقو کینه وه ده یان پوانییه
 هه موو ئه وانه ی ده ورو به ریان و ئاماده نه بوون قسه ده گه ل که سدا
 بکه ن و به دریزی سی سالانیکی زۆر ئه وه پیشه یان بوو. هر هه موو

ئەم سىمپايانەم، لە يەكەم پوژى سامناكى زىندانىيەكەمدا وەكو تابو و تارمايى بەدى كرد، زىندانى چى، ژىنگەيەكى بۆگەن و دووكەلاويى و بەدبۆ و پىر لە جىنيوى سووك و بازارى و قەرقەشە و دەمبۆلە و تەوهينى ژەهراوى و قاقا و پىكەنينى تەوسەنامىز و زپەى زنجير و كەلەپچە. لەسەر تەختە خەويكى پەقوتەق و بىرايەخ پاكشام، چاكەتەكەم كرد بە سەرىن و لە ژىر سەرم دانا (هيشتا سەرىنم وەرنگرتىوو) و پالتوكەم بەخۆمدا دا. بىهۆدە هەولم دا خۆم و ئەم ژىنگە تازەيە بە خەوتن فەرامۆش بكەم. ژيانى تازەم لەم ساتەوه دەستى پىدەكرد و ئايىندەش شتى ئەوتۆى پىيوو كە نە بىرم لىكردبوو و نە خەيال.

«۵»

مانگی یه کهم

۲-۱

دوای سئی پوژ، نه مرم پیکرا که ده گهل زیندانییہ کانی دیکه دا بۆ کار و بیگار بچمه ده ری. تا کو ئیستاش نه و پوژهم به پروونی له بیرہ، هر چهنده نه گهر ده گهل بارودوخی گشتیما به راورد بکری، شتیکی تایبته تی نه بوو. به لام ئیدی ههست و سه رنجی به راییم بوو: له و ساته دا زور به دیقته و به تاسه وه ته مه شای هه موو شتیکم ده کرد. هه لبه ته نه و سئی پوژه دژوارترین پوژانی زیندانییم بوو. به لام له دلی خۆمدا ده مگوت: "پوژانی سه فەر ته واو بوو. نه وا ئیدی گه یشتمه نه م تاراوگه و گرتووخانه یه ی که ده بی سالانیکی زوری تیدا به سه ر به رم. له مه به دوا ده بی لیتره، له م کاوله دا بژیم. ئیتره ده بیت به مالم. به دلی ته نگ و دهروونی لیوان لیوی ژان و گومانه وه خۆم به م ماله دا ده که م. کی ده زانی چ پیشهاتیک دیته ریم؟ له وه یه دوای سالانیکی زور، کاتی که لیتره ده رم ده که ن، پیم ناخوش بیت، بیری ئیتره بکه م!" هه ندی جار

پیاو که پهی به دژواری و گهورهیی کلۆلی خۆی دهبات، ههست به قورسی ئه و بهلا و نهگهتیه دهکات که بهرۆکی گرتوه، لهزهتیکی زۆر دهبینی.

جا من که بیرم لهوه دهکردهوه لهگینه ئه و پۆژهی که ئیره بهجیدیلم، پیم ناخۆش بیت، بیرى ئیره بکه،م، زۆر دهترسام. ئیدی لهو ساتهوه ئهوه م لا چهسی که 'مرۆف حیوانیکه لهگهله موو شتیکندا رادی' ئه م پیناسهیه به رادهیهک پر به پستی مرۆقه که نهقل نایپرئ، بهلام ئهوه هه مووی خهیاپلاوی بوو، پۆژگار بریاری لهسهه ردها و ساغی دهکردهوه، کاری پۆژگار و ئایینه بوو، واته ئایینه م هیشتا نادیار بوو. بهلام ئیستم، ژینگه تازه کهی دهو روبه م ترسناک بوو، دژایه تی دهکردم، یان به لای که مه وه من وام دهبینی، هاو پرئ تازه کانم، هاو زیندانییه کانم به دپدۆنگی و گومانه وه لیان دهو پانیم، فزولیا نه چاودیری هه موو هه لسوکه وتیکیان دهکردم، مامه له و رهفتاریان دهگهله مند، دهگهله کۆنه (نه جیبه زادهیه کدا) که تازه که وتیوه ناویان و ده بویه له ئیستا وه بی به ئەندامیکی کۆمه لگه کهی وان، زۆر رهق بوو، بگره پر له که رب و کینهش بوو، ئەمه م زۆر له بهر گران بوو، به رادهیهک عه زابی ده دام، که پر به دل حه زم ده کرد بچم بۆ کار، تا به چاوی خۆم رادهی کلۆلی خۆم بینم، تا منیش وه کو ئه وانى دی بژیم، بچم به یه کینک له وان، به زووترین کات بچم به هاو دۆزه خی ئه وان. له سه ره تادا زۆر شتم نه ده بینى، له زۆر بویه ر و پرو داوان تینه گه یه شتم: بۆ نمونه نه مده توانی دۆژمنایه تی و دۆستایه تی یان لیکدی جیا بکه مه وه. به لام هاو خه می و هاو ده ردی و هاو سوژی هه ندى له زیندانییه کانی دهو روبه م سببوریان به دلای خه منا کم به خشی و وره یان به رز کرده وه. یه کینک له وانه ئاکیم ئاکیمیچ بوو، که له هه ر هه موویان میهره بانتر و دل سوژتر بوو، له

پاده به در مدارای ده کردم. ههروهها چند که سیتی دیکه ی باش و میهره بانم له نیتو نهو خه لکه گرژ و پهستومونه دا به دی کرد. له دلی خۆدا گوتم: له هه موو شوینیکا خه لکی باش و خراب هه ن! کئی ده زانی، رهنگه هه ندیک له وانه ی لیتره ن. له خه لکانی ده ره وه ی ئیره، یانی ده ریی ئەم زیندانه خراپتر نه بن. هه رچه نده ئەو قسه یه م بۆ خۆ ده کرد، به لام دلنیا نه بووم تا چ پاده یه ک دروسته! ناسینی به شه ر کاریکی ئاسان نییه! بۆ نمونه له نیتو زیندانییه کاندایه کتیک هه بوو نیتوی سوشیلوف بوو. هه رچه نده ئەم پیاوه به رده وام له گه ل مندا بوو، به لام تا ماوه یه کی زۆریش وه کو پیویست نه مناسی. هه رچه ند باسی باش و خراب دیته گۆرئ، یه کسه ر ئەوم بیر ده که ویته وه. سوشیلوف، خزمه تکاری من بوو، خزمه تی ده کردم، ههروهها زیندانییه کی دیکه ش به نیتوی ئۆزیب خزمه تی ده کردم، هه ر له یه که م رۆژی زیندانه وه ئاکیم ئاکیمیچ بۆی ده ست نیشان کردم و هانی دام که وه کو ناشپه زی تایبه تی لای خۆم رایگرم. ئیدی به لئینی دا، هه ر کاتی که خواردنی زیندانم به دل نه بوو، یان توانای ئەوه م هه بوو له کیسه ی خۆم خواردنی تایبه تی دروست بکه م، مانگانه خواردنم بۆ ئاماده بکات. ئۆزیب یه کتیک بوو له و چوار ناشپه زه ی که زیندانییه کان له نیتو خۆیاندا بۆ هه ر دوو موبه قه که یان هه لیژارد بوون. به لام ده بی ئەوه ش بلیم که ئەم ناشپه زانه ئازاد بوون له وه ی ئەم کاره قه بول یان ره فز بکه ن، ههروهها بۆیان هه بوو، هه ر کاتی چه زیان کردبا واز له م کاره یینن. ئەمانه بۆ بیگار و سوخره کاری نه ده بران، ئیشوکاریان نانکردن و خواردن و شوڤریا لیئان بوو. زیندانییه کان به مانه یان ده گوت (که بیانق!) هه لبه ته مه به ستیان له به کاره یانی ئەو زاواوه یه ته و سوتوانج نه بوو، چونکه زیره کترین و ده ستپاکترین زیندانییان بۆ ئەم کاره هه لده بیژیردران، به لکو هه ر بۆ گالته وشۆخی ئەو ناوه یان

لیترا بوو. ئەوانیش ھەرگیز بەم نازناوہ قەلس نەدەبوون. ئۆزبېك بەردەوام بە كەببانتۆی زیندان ھەلدەبژیردرا و ھەلدەبژیردرا یەو، ئەویش بە دل و بە گیان ئەم كارەى دەكرد و مەگەر زۆر بېزار و بېتاقەت بوایە، یان ھەندى جار كەلكەلەى قاچاغى مەشرووبى بكەوتایەتە سەر و دەرفەتى بۆ پەخسابا، دەنا دەستبەردارى ئەم كارەى نەدەبوو. ھەرچەندە لەسەر قاچاغ و قاچاغچىاتى حوكم درا بوو، بەلام لە پاكى و دروستكارى و ئابرومەندىدا كەم و ینە بوو، و یراى ئەمەش لە پادەبەدەر ترسنۆك بوو، زۆر لە شەلاق دەترسا، ھەمیشە و ھەرچىبەكى كەردبا، شەلاقى لەبەر چا و بوو. كابرايەكى ھىدى و ھىمەن و بىوہى بوو، لەگەل خەلكىدا خۆشپەفتار و مامەلە نەرم بوو، دەگەل كەسدا بە شەپ نەدەھات. سەربارى ھەموو سلۆكى و ترسنۆكیەكى، ھەر دلى بە قاچاغ و قاچاغچىاتىبەو بوو، بە خۆى نەدەوہەستا، بە دل شەیدا و دلەندى قاچاغچىاتى بوو. وەكو ھەموو ئاشپەزەكانى دىكە قاچاغچىاتى مەشرووباتى دەكرد، بەلام دەستكەوتى زۆر لە گازىن كەمتر بوو، چونكە نەیدەو یرا بە بەردەوامى ھەمان پىسكى گازىن بكات. من بە ینم دەگەل ئۆزبېك زۆر خۆش بوو.

ھەلبەتە خواردى تايبەتى زۆرى تىنەدەچوو، یانى مەرج نەبوو پىاو زۆر دەولەمەند بى ئەوجا بتوانى خواردى تايبەتى بۆ خۆى فەراھەم بكات: خواردە تايبەتەكەى من مانگانە نزیكەى يەك پۆبلى تىدەچوو، ھەلبەتە بىجگە لە نان كە ئىدارەى زیندان دەیانداىنى، ھەندى جار، بە تايبەتى كە برسیتى زۆرى بۆ دىنام، وەكو ھەر زىندانىبەك شۆرپاكەى زىندانم دەخوارد، شۆرپاى كەلەرم بوو، ھەرچەندە لە سەرەتاوہ دلم لەم شۆرپاىە تىكەل دەھات، بەلام پاشان بە تەواوہتى لەگەلى راھاتم. گۆشت لە سىبىرىا زۆر ھەرزان بوو، پۆزى نىو

كىلۋىيەكم گۆشت دەكپى، ھەردو كۆبيكىك لەسەرم دەكەوت. ئەو سەربازە نوستانانەى كە بۇ چاودىزى، لە قاوش و ژورەكاندا دانرا بوون، پۇژانە بۇ بازار دەپۇيشتن و ھەر زىندانىيەك پىويستى بە ھەرچىيەك بوايە بۇيان دەكپى و بۇيان دىنايەو. ئەم كارەيان بەبى بەرانسەر دەكرد، مەگەر يەكىك ناوبەناو بە خوايشتى خۇى بەخشىشىكى زۇر كەمى پىدبان، ئەو كارەيان لەبەر خاترى ئاسوودەبى خۇيان دەكرد، نەياندەويست سەرەشە بۇ خۇيان چى بكن، چونكە ئەگەر ئەو كارەيان نەكردبا، ژيانيان لە زىندانەكەدا لىدەكرا بە دۆزەخ. تووتن و چاى و گوشتيان بۇ زىندانىيەكان دەكپى، يانى جگە لە مەشرووب، ئىدى ھەر پىويستىيەكى ترت پىراسپاردبان، بۇيان جىبەجى دەكردى، كەسپش ئەو داوايەى لىنەدەكردن.

ئوزىب، چەندىن سال بەو دەقەوہ لەگەلم ماىەو، پۇژانە توژالە گوشتى بۇ سوور دەكردمەو، بەلام چۇنى سوور دەكردەو، ئەمە نھىنى تايبەتى خۇى بوو. لە ھەمووى سەيرتر من بە درىژايى ئەو ماوہيە دوو كەلىمە قسەم دەگەلى نەكرد: چەند جارېك ويستم قسەى دەگەل بكم، بەلام پىدەچوو نەتوانىت قسە دەگەل كەسدا بكات. ھەر پرسىيارىكت لىكردبا، بزەيەكى بە پرودا دەدايت و لە كورتى دەبىرپىيەو بە نايان بە بەلى وەلامى دەدايتەو. بەراستى پىاويكى سەير بوو، بە كەلەش ھەرقلېك بوو لەو گۆرە، بە ئاوەز مندالىك بوو حەوت سالان.

(سوشىلوف)ش يەكىك بوو لەو كەسانەى كە خزمەتيان دەكردم، ئەم پىاوە خۇبەخۇ، بەبى ئەوہى من پىى بلىم يان پروى لىبنىم خوى بە منەو گرتبوو، خۇيشم نازانم كەى ئەركى خزمەتكردنى منى لە ئەستۇ گرت. ئىشى سەرەكى ئەوہ بوو كە جەكانى بۇ دەشۇردم. جا بۇ ئەم مەبەستە، واتە بۇ كول و كانى. لە ناوہراستى حەسارى

زیندانه که دا ئهستی لیک هه بوو، زیندانییه کان له دهوری خپ ده بوونه وه
 و جله کانیان له جورپنه ی دهوله تیدا ده شوورد. سوشیلوف، جگه له
 شووردنی جله کانم، کومه لیک ورده خزمه تی دیکه شی ده کردم:
 کتربیه کم هه بوو ئاوی بۆ گهرم ده کردم، به راست و به چه پدا
 هه لده سوورا، هه ر کاریکم پیتسپاردا به بۆی ئه نجام ده دام، هه ر
 پیتوستیه کم هه بوایه خیرا جیبه جیبه ده کرد، هه ر کاتی چاکه ته که م
 درابا یان هه لته قیبا بۆی ده درومه وه، مانگی چوار جار پتلاوه کانی بۆ
 بۆیاخ ده کردم. زۆر به په رو شه وه ئه م کارانه ی ئه نجام ده دا و به
 ئه رکی سه رشانی خۆی ده زانی. به کورتی ژیا نی خۆی وه قفی
 خزمه تی من کرد بوو، چاره نووسی خۆی به چاره نووسی منه وه
 به ستبوو، خۆی له هه موو کاروباریکی من هه لده قورتاند و خۆی به
 خاوه نی هه موو کاروباریکم ده کرد. قهت به بیریدا نه ده هات بۆ نمونه
 پیم بلئ: "ئه وه نده کراسه ت هه یه، چاکه ته که ت دراوه"، به لکو ده یگوت:
 "ئه وه نده کراسه مان هه یه، چاکه ته که مان دراوه". ئیدی له پاده به ده ر
 پابه ندی من بوو بوو، پیموایه من بوو بووم به نمونه و ئایدیالی
 به رزی هه موو ژیا نی. ئه م پیاوه هه یچ کارو پیشه یه کی دهستی به لده
 نه بوو، هه موو دارونه داری دنیا ی بریتی بوو له و چند قروشه که مه ی
 که من ناوبه ناو ده م دایه، که چی هه میشه به وه رازی بوو که ده مدایه.
 به کیک بوو له و که سانه ی که به بی خزمه تی خه لکی نه ده ژیا. له وه
 ده چوو بۆیه هۆگری من بووین، چونکه له وانی دی به لو تفر بووم
 ده گه لی و کتربیه کی باشترم ده دایه. سوشیلوف به کیک بوو له وانه ی
 که هه رگیز ناتوانن پاره یه ک به ده ست بیتن یان ئه گه ر به دهستی بیتن
 بتوانن به ریکو پیتی کاروباری خۆیا نی پزایی بکن، سوشیلوف
 به کیک بوو له و بابه ته خه لکانه ی که قوما رچییه کان به کتربیه ده گرتن
 که به دریزایی شه و له پاره وه که دا پاسه وانی بکن و گوئ هه لخن و

هر که گوئیان له سرته و سرپه و ورته و خشپه بهک بوو که نیشانه‌ی
 هاتنی میجر بئ، خیرا قوما رچییه کان ناگادار بکه نه وه تا فریای
 خویان بکه ون و دوکانی قوما ره که یان بیچنه وه و خویان بکه نه خو.
 ئەمانه بۆ شه‌ویکی ته‌واو پینج کۆپیکیان کرئ و ه‌رده‌گرت. خو ئەگه‌ر
 شه‌ویک به‌ر پیکه‌وت مه‌فره‌زه‌ی ته‌فتیش قوما رچییه‌کانی غافل گیر
 کردبا، پاسه‌وانه‌که پئی نه‌زانیبان، ئەوا نه‌ک هه‌ر ئەو پینج
 کۆپیکه‌شیان نه‌ده‌دایه، به‌لکو دارکارییه‌کی باش ده‌کرا و تیه‌ل‌دان‌تیکی
 زوریشی ده‌خوارد. ئەوه‌ی ئەم جۆره‌ خه‌لکانه‌ جیا ده‌کاته‌وه ئەوه‌ی
 زۆر بیروو، که‌منموود و بیسه‌نگ و پیگه‌ی کۆمه‌لایه‌تیین، له‌هه‌موو
 شوین و کاتیکدا به‌ده‌ره‌ج‌ه‌ی دووهم و سیتیم دین. ئیدی ره‌نگه‌ به
 ده‌ستی خۆشیان نه‌بئ، له‌خه‌لقه‌ته‌وه‌ واهین.

سوشیلوف، به‌شه‌ریکی زۆر به‌سته‌زمان و داماو بوو، که‌سه‌یرت
 ده‌کرد هینده‌سل و سلوک بوو ده‌تگوت تازه‌یه‌کیک لینی داوه‌ و
 غه‌دری لیکردوه، ئیدی وا دروست بوو بوو. به‌لام هه‌چ که‌سیک له
 قاوشه‌که‌ی ئیمه‌دا پئی به‌خوی نه‌ده‌دا په‌نج‌یه‌کی تیوه‌بدات، هه‌میشه
 دلم به‌حالی ده‌سووتا، به‌خۆیشم نه‌مه‌د‌ه‌زانی بۆ به‌زه‌ییم پیندا
 ده‌هاته‌وه؟ زۆرجار هه‌ولم ده‌دا بیدوینم، بیهینمه‌ قسان، به‌لام بیتوده،
 چونکه‌ قسه‌ی نه‌د‌ه‌زانی، خودا خودای بوو ئیشیکی پئی بسپیرم، یان
 به‌په‌له‌ بۆ کاریکی بنیرم، تا له‌قسه‌کردن بخه‌له‌سن. کابرایه‌ک بوو نه
 بالابه‌رز نه‌بالاکول، نه‌ناشیرین نه‌قۆز، نه‌گه‌وج نه‌زیره‌ک، نه‌پیر
 نه‌گه‌نج، زۆر زه‌حمه‌ت بوو پیاو بتوانی سیفه‌تیکی تایبه‌تی بداته‌ پال،
 ده‌موچاوی که‌مینک کونج بوو، قژی زه‌رد بوو، هه‌رچه‌ند سه‌یرم
 ده‌کرد، سه‌رم دینا و سه‌رم ده‌برد له‌بابه‌تی سیروتکین ده‌چوو،
 کابرایه‌ک بوو گیلۆکه‌ و حولولی و بیموبالات و خه‌مسارد. هه‌ندی
 جار زیندانییه‌کان گالته‌یان پیده‌کرد و ته‌شه‌ریان لیده‌دا چونکه‌ که‌ بۆ

سىبىريان ھېنا بوو لە پىنگەدا خۆى بە كراسىكى سوور و پۇبلىكى زىو گۆرى بوو. ماناى گۆرىنەوہ لە قامووسى زىنداندا ئەوہ بوو كە دوو مەحكوم بە خوايشت و رەزامەندى ناوى خۇيان بگۆرنەوہ، ھەر يەكەيان سزا و حوكمى ئەويتريان ھەلبىگرن. رەنگە ئەمە شتىكى سەير و باوہرەنەكردەنى بىتە بەرچا، بەلام ئەمە حەقىقەتتىكى بى چەندوچوون بوو. ئەم باوہ كۆنە كە رەگۆرىشەى لە دابونەرىتانى كۆندا بوو، تاكو ئەو كاتەش كە منيان ھاوپى دەگەل كاروانىك مەحكومدا ھەوالەى تاراوگەى سىبىريا كرد ھەر ماوو. لە سەرەتادا باوہرم نەدەكرد، بەلام پاش ئەوہى بە چاوى خۆم ئەو سەودايەم بىنى، ئىدى دۇنيا بووم لەو باوہ.

جا با بىننە سەر چۆنىەتى ئەم سەودا و ئالووئىرە: قافلەيەك لە مەحكومان بەرەو سىبىريا بەپى دەكەوئ. ئەم قافلەيە ھەموو جۆرە مەحكومىكى تىدايە: ھىى وايان ھەن مەحكومن بە بىنگارەزىندان (سجن الاعمال الشاقە)، ھەندىكىان مەحكومن بە كاركردن لە كاناندا، ھەندىكىان مەحكومن بەوہى ماوہيەك لە ئوردوگاي دوورخراوان بىمىننەوہ و ھىچى تر، ئەم قافلەيە لە پىگا بۆ نمونە لە دەقەرى (پرم) لا دەدات، لەوئىندەر يەككىك لە مەحكومانى بىنگارەزىندان پرايدەگەيەنى كە حوكمەكەى خۆى بگۆرپتەوہ. واى دابنى ئەمە ناوى ميخائىلقفە و بە ھۆى تاوانىكى گەرەوہ مەحكومە بە بىنگارەزىندان و ناپەوئ بۆ سالانىكى دووردىرئ، دوور لە ئازادى، لە زىنداندا بڑى. ئىدى كەلكەلەى ئەوہى دەكەوئتە سەر كە خۆى دەگەل كەسىكى تردا بگۆرپتەوہ. ديارە ئەمە پياويكى فىلباز و دنيايدە دەبىت، دەزانى كوئى گال دىنى و كوئى پەموو، دەبىن چ بكات و چ نەكات، چا و بە مەحكومەكاندا دەگىرئ، دەپەوئ كەسىكى سادەى ساويلكەى، ھىدى و ھىمن بدۆزىتەوہ كە سزايەكى زۆر سووكتر و كەمتر لەوہى

ئەوى بۇ بىر ئايىتتە، بۇ نەمۇنە مەھكۇم بەۋە بىن كە لە كانه كاندا كار بىكات، يان بۇ چەند سالىكى كەم حوكمى بىكارە زىندان درا بى، يان تەنيا حوكمى دوور خرانەۋە درا بى. ئەنجام يەكتىك دەۋزىتتەۋە، واى دابنى ئەم نەگبەتە ناوى سوشىلوفە، ئەمە كۆنە مسكىتە و سزاكەى تەنيا دوور خستتەۋە يەكى ئاسايىە بۇ تاراۋگە و هيچى تر، ئەم پياۋە ھەزارو پىنج سەد فەرسەخى بە پىيان بىرپوۋە، بە درىژايى ئەو پىنگە يە بىرسى و ماندوۋ تاقە كۆپىكىكى لە بەركدا نەبوۋە و ئىستاش ھىلاك و ماندوۋ و مردوۋ جگە لەۋ خواردەنە خراب و بىتامەى كە دەۋلەت بە ئەندامانى كارۋانەكەى دەدا، تاقە قىرۋشىكى پىنەبوۋ، پاروۋە ناننىكى پىن بىكرى و بىخوات، جگە لە جلكى رەسمى زىندان كە نە لە باى دەپاراست و نە لە سەرما و باران هيچى ترى شك نەبرد لە بەرى بىكات. پارەى نەبوۋە ناۋبە ناۋ پاروۋە ناننىكى بە لەزەتى پىن بىكرىت، بۇيە لە پىناۋى چەند قىرۋشىكىدا خزمەتى ھەموو زىندانىيەكان دەكات، مىخائىلوف دەچىت بە لايەۋە، قسەى دەگەل دەكات، دۇستايەتى پەيدا دەكەن، لە قۇناغى دواتردا كە لادەدەن، مىخائىلوف دۇستەكەى دەعوەتى خواردەنەۋە دەكات، سەرخۋشى دەكات، ئەۋجا پىشنىياز دەكات كە ناوى خۇيان بگۆرپنەۋە، پىنى دەلەت: "مىن ناوم مىخائىلوفە، مەھكۇم بە بىكارە زىندان، راستە بىكارە زىندانى پىن دەلەن، بەلام دەگەل زىندانىيەكانى دىدا ناچمە زىندانى ئاسايىەۋە، بەلكو دەچمە زىندانى تايىبەتى، جا چونكە ئەم زىندانە تايىبەتتە، بىگومان لە زىندانى ئاسايى باشتەرە!".

ئەم زىندانى تايىبەتە (أحكام خاصه) بەر لەۋەى ھەلۋە شىئىرىتتەۋە زۆر بەى فەرمانبەرانى دەۋلەتى، تەننات ئەۋانەى شارى پىترسىبۇرگىش نە ناۋيان بىست بوۋ و نە دەيانزانى كەۋتوۋەتە كۆپىندەر. ئەم زىندانە تايىبەتتە كەۋتبوۋە جىئەكى زۆر لاچەپك و

نه دیوته‌ی یه کیک له ناوچه‌کانی سیبیریا و زور زه‌حمه‌ت بوو خه‌لکی
 پتی بزائن. ژماره‌ی مه‌حکومانی ئەم زیندانه تایبه‌تییه زور کهم بوو
 (له کاتی مندا له هه‌فتا کهس تینه‌ده‌په‌ری). پاشان زور کهسم بینی که
 له سیبیریادا کاریان کرد بوو، شاره‌زای ته‌واوی سیبیریا بوون و
 سالانیکی زوریان له‌وینده‌ر به‌سه‌ر برد بوو، که‌چی نه‌ده‌یانزانی
 (زیندانی تایبه‌تی) چیه و نه‌ناویان بیستبوو. له یاسای تاواندا ته‌نیا
 به‌پنج شه‌س دیریک ناوی هینرا بوو: له‌ زیندان به‌شیک تایبه‌تی بۆ
 تاوانبارانی زور ترسناک داده‌نری، تا ماوه و جۆری حوکم و سزا و
 بیکاری توندترین بۆ دیاری بکریت.. هتد). زیندانییه‌کان به‌خوشیان
 هیچ شتیک ده‌رباره‌ی ئەم زیندانه تایبه‌تییه نازانن: ناخو ئەبه‌دیه یان
 کاتییه؟ ئەوی راستی بی ماوه‌ی حوکمی زیندانی تایبه‌تی دیار نییه،
 ئیدی ماوه‌یه‌که تا (ئو پوژیه‌ی که ماوه و جۆری حوکم و سزای
 توندتر ریک ده‌خری) دریزه ده‌کیشیت، یانی ئەوسه‌ری دیار نییه،
 ئیدی نه‌سوشیلوف و نه‌هیچ یه‌کیک له ئەندامانی کاروان و قافله‌که و
 نه‌میخائیلوف به‌خویشی سه‌ریان له مانای ئەو دوو وشه‌یه
 ده‌رنه‌ده‌چوو، به‌لام میخائیلوف به‌حوکمی گه‌وره‌یی و ترسناکی
 تاوانه‌که‌ی و به‌گویره‌ی ئەو سزایه‌ی بۆی برابووه‌وه که بریتی بوو
 له 3-4 هه‌زار جه‌لد وینایه‌کی ده‌رباره‌ی چۆنیه‌تی و پیکهاته‌ی ئەو
 زیندانه تایبه‌تییه هه‌بوو. بیکومان بۆ شوینیکیان نه‌ده‌نارد که به‌دلی
 ئەو بیت، به‌لام سزاکه‌ی سوشیلوف سووک بوو، ته‌نیا دوورخسته‌وه
 بوو بۆ یه‌کیک له تاراوگه‌کان، یانی له‌چاو سزاکه‌ی میخائیلوفدا هیچ
 نه‌بوو. میخائیلوف کۆز و شه‌شی بوو، پتی به‌پیرییه‌وه هاتبوو،
 مردوو له‌وه‌ی پاکتر ده‌شوردری؟ خیرا له‌هاورپیکه‌ی ده‌پرستیت: "حه‌ز
 ده‌که‌ی ناوه‌کانمان بگۆرینه‌وه؟ سوشیلوفی به‌له‌نگاز و مه‌سته،
 کابرایه‌کی ساویلکه و دلپاکه، که ده‌بینی میخائیلوفی هاورپی ئەو

همموو چاڪه يه ي دهگل دهكات، مه ي دهرخوارد ده دات و پارهي ده دات، نه وهنده له خه مئ ئه ودايه و پئ ي راده گات ئيدي له پروي وه فاداري و نمه كناسييه وه له پرو داده مينئ و به ته قه ده كه وي و ناتواني داواكهي ره فز بكات. هه روه ها له زيندانبييه كاني ديكي ژنه وتبوو كه ناو گوږينه وه ئاساييه و زيندانبياني ديكه ش ئه م سه ودايه يان كردوو، بؤيه ئه گهر ئه وئيش ئه مه ده گل هاوږيكيه يدا بكات نه عه يبه و نه شهرمه. ئيدي به مجوره ئه و دوو پياوه بؤ خو ده سازين و ريگ ده كه ون. ميخائيلوف فيلباز ناوي هاوږيكيه ي به كراسيكي سوور و رۆبليكي زيو ده گريت و سوشيلوف به شايه دي چهند شايه ديگ كراس و رۆبليگ وهرده گريت و مامه له كه يان سه ر ده گريت. بؤ سبه يني سوشيلوف وه ئاگادئته وه و سه رخوشي به ري ده دات، به لام هاوږيكيه ي ديسان مه ي دهرخوارد ده داته وه و ئه وئيش ديسان به ته قه ده كه وي و ناتواني مامه له كه ره فز بكات، ئيدي سوشيلوف چه شه ده بيت و له پئشدا بايي رۆبله كه ده خواته وه و زوري پئناچيت كراسه كه ش بؤ مه ي ده فروشيت. هه نكي ميخائيلوف پئ ي ده لئيت: 'ئه گهر به ته ماي ژيوان بيته وه و نكؤلي له مامه له و سه وداكه مان بكه يت، پاره و كراسه كه م بده وه.' سوشيلوف رۆبلي زيو له كوئ بيئي. خو ئه گهر رۆبله كه ره ت نه كاته وه، ئه وا ئه نداماني كاروانه كه ناچاري ده كن. زيندانبييه كان هز ناكه ن پياو له به لئيني خوئ ژيوان بيته وه، بؤيه سوشيلوف له سه ريتي قسه ي خوئ بباته سه ر و وا وه يلا به حالي ئه گهر قسه ي خوئ نه باته سه ر، ئيدي نه وهنده ي تن هه لده دن ده ي گه يه ننه حالي مه رگ، له گينه بشيكوژن. چونكه ئه گهر زيندانبييه كان ته نيا بؤ تاچه جاريگ ريگه بدن ئه و جزره سه ودايه، سه وداي ناو گوږينه وه هه لبوه شينريته وه، ئيدي ئه م سيستمئ ناو گوږينه وه يه له بناغه وه هه لده وه شئته وه و به ته واوه تي

لەناو دەچیت، جا ئەگەر پیاو بتوانی لە قەول و بەلێنی خۆی پاشگەز
 ببیتەو و پاش ئەوەی پارەکە و وەرەگریت، مامەلەکە
 ھەلۆھەشینیتەو، ئیدی کێ پابەندی شەرت و بەلێنان دەیت؟
 مەسەلەکە لە نۆرین و دیدگای زیندانییەکانەو، مەسەلەی مەرگ و
 ژیا، پەيوەندی بە ھەموویانەو ھەبە، بۆیە ناتوانن نەرمی بنوینن و
 سازشی لەسەر بکەن. سوشیلوف ئەنجام بۆی دەردەکەوێ کە بە
 ھیچ جۆری ناتوانی پاشگەز ببیتەو یان خۆی بدزیتەو، سوور
 دەزانێ ھیچ شتیک لەو داوای دەریاز ناکات کە تێی کەوتوو، بۆیە بە
 ناچاری مل دەدات. ھەنگی سەودایەکە لە سەرانسەری کاروانەکاندا
 دەنگ دەداتەو و بلاودەبیتەو، خۆ ئەگەر گومان و ترسی ئەو پەیدا
 ببێ کە یەکتێک خەبەر یان لیبەت، ھەنگی دەمی کابرای گومانلیکراو
 چەور دەکرێ و بە بەرتیل بێدەنگ دەکریت، ئیدی چێ لەوانە،
 میخائیلوف یان سوشیلوف، کامیان بۆ زیندانی تاییەتی دەبرین با
 بترین ئەمە کە کێشەیی ئەوانە. ئەوانە مەمی خۆیان خواردوووەتەو،
 بەرتیلی خۆیان وەرگرتوو، ئیدی مەگەر گل ئەو نھینیەیان لە زار
 بژنەوێ. لە قونای دووھەدا، زیندانییەکان سەرژمێر دەکرین، ناویان
 دەخوینزیتەو و چێک دەکرێ. کە بانگی میخائیلوف بکریت،
 سوشیلوف وەلام دەداتەو: بەلێ! ئەگەر سوشیلوف بانگ بکرێ،
 میخائیلوف بەرسف دەداتەو: بەلێ! ئیدی کاروان وەرێ دەکەوێ،
 کەس نە لە دوور و نە لە نزیک باسی ئەو سەودا ژیراویژیر و نھینیە
 ناکات، وەک ئەوەی ھیچ شتیک پرووی نەداییت. کە کاروان دەگاتە
 توبولسک زیندانییەکان لێکدی جیا دەکرینەو، ھەر کۆمەلە بە گوێرەیی
 حوکم و سزاکەیی خۆی بۆ شوینی پەوانە دەکرێ. میخائیلوف بۆ
 تاراوگەیی موھاجیرنشین پەوانە دەکریت و سوشیلوفیش لە لایەن
 کۆمەلێک پاسەوانی زۆرەو بۆ زیندانی تاییەتی وەپیش دەدرێ، بۆی

نییه داوای هیچ بکات یان هیچ نارہزاییهک دہربیری، چونکہ بہلگی بہ دہستوہ نییہ، خو ئہگہر سکالاش تومار بکات، ئہم کیتشہیہ چہندین سال دہخایہنئ و هیچ شتیکی لہم سکالیہ دہست ناکہوئ، کەس شایہدی بۆ نادات و کەسیش نازانی شایہدەکان کەوتوونہتہ کوئیوہ، گریمان دۆزانئشہوہ، شایہدی بۆ نادەن و خوئیان لہ گیلی دہدەن و هیچ نالئن. جا ئیستا باسی سوشیلۆفتان بۆ دہکەم کە چون بہ تاقہ پۆبلیکی زیو و کراسیکی سوور خوئی ہەزانفروش کرد و بۆ زیندانی تایبەتی نئردرا و بوو بہ گہپجاری زیندانییہکان. زیندانییہکان لہسەر ئہوہ گالتہیان پیندەدەکرد کە ئہو سەودایہی کردوہ، ہەرچەندہ بہ شیوہیہکی گشتی ئہو گیلہ پیاوانہیان دہبوغزاند کە کاریکی ئاسانیان دہگوپیہوہ بہ کار و بیگاریکی قورس، بہلکو لہسەر ئہوہ گالتہیان پیندەکرد چونکہ بہ نرخیکی زۆر ہەزان، بہ کراسیکی سوور و پۆبلیکی زیو، کە نرخیکی یہجگار کەمہ، ئہو سەودایہی کردوہ. چونکہ ئہوانہی ئہو سەودایہیان دہکرد داوای پارہیہکی زۆریان دہکرد (ہەلبەتہ زۆر بہ گویرہی دہرامەتی زیندانییہکان). یانی سی چل پۆبلیکیان وەردەگرت، کەچی سوشیلۆف سنعہتہکەئ بہ پادہیہک رەزیل کرد بوو کە شایستہی گالتہ پئکردنیش نہبوو.

من و سوشیلۆف ماوہیہکی زۆر پئکەوہ ژیاين، یانی بہ تەواوہتی ہۆگری یەکدی بوو بووین، پۆژنیک ہات داوای پارہی لئکردم، بہ پئکەوت ئہو پۆژہ کارہکانی بۆ ئہنجام نہدابووم. بہوپہری توندی و دلپہقی وەلام دایہوہ: "تۆ بۆ داوا کردنی پارہ ئازایت، بہلام گوئ بہ دہستورہکانم نادہیت". بہراستی کاریکی خراپم کرد، قەت لہ خوُم نابورم. سوشیلۆف ہەنگئ هیچ وەلامیکی نہداموہ، بہپہلہ و گویرایہلانہ پۆیی تا کارہکەم بۆ ئہنجام بدات، بہلام لہناکاو گوپرا،

خەم دای گرت. دوو پوژ بوری، هەر بەو دەقەووە، خەمگین و خەمبار دیار بوو، باوەڕم نەدەکرد بەو ڕادەیە قسەکەم لە دل بگرێ. دەمزانێ زیندانییەکی دی بە نیوی ئانتوان فاسیلێف، قەرزیکێ کەمی لە سەریەتی و پێی لیکردوووەتە کەوشەووە و ئیستەرەم ئێو قەرزه ناچیزە ی لێدەوێتەووە. لەوێ سوشیلۆف شنفۆش پینەبی و زاتیش نەکات داوا لە من بکات، ئیدی بانگم کرد و گوتم: 'گوێ بگرە سوشیلۆف گیان! پێموایە، بۆیە دەتویست داوای پارە لە من بکە تا قەرزێ ئانتوان فاسیلێف بدەیتەووە، فەرموو ئێو پارە و بچۆ قەرزه کەمی بدەووە و حیسابی خۆتی لەگەڵ پاک بکەو!' لەسەر تەختەخەووەکەمی خۆم ڕۆنیشتبووم. سوشیلۆف بەسەرپسامی لەبەر دەمدا وەستا، زۆری پێ سەیر بوو کە من بە خۆم دەمەوی پارە ی بدەم، لە کاتیکیدا هەموو هەقیکی خۆیم دابوو، بۆیە چاوەڕوانی ئێو نەبوو تا ماوێهەکی دی هیچی بدەم، خۆشی ڕووی نەدەهات ڕووم لێنێ. سوشیلۆف نیگایەکی ئێو ئێسکەناسە ی کرد کە بۆم ڕاگرت بوو، ئێوجا نیگایەکی خۆمی کرد، پشتی تیکردم و لە ژوورەکە وەدەرکەوت. زۆرم پێ سەیر بوو، بەپەلە وەدەرکەوتم و دووی کەوتم، سەیرم کرد لەو دیو قاوشەکەووە سەری ناوہ بە حەساری زیندانەکەووە لە درزی بەینی عامود و لەوحەکانەووە دەروانیتە دەری.

لێم پرسێ:

- سوشیلۆف گیان چیتە؟

وہلامی نەدامەوہ. ئەوہی بە لامەوہ سەیر بوو ئێوہ بوو ڕوندک لە چاوانی قەتیس مابوو. ئەوجا بە دەنگیکێ لەرزۆک و بیئەوہی تەمەشای من بکات، گوتی:

- ئەلکساندەر پترۆفیچ، تۆ پێتوایە من بۆ پارە خزمەتی، تۆ دەکەم،

بەلام من، من..!'

به‌دهم ئه‌و قسه‌یه‌وه هینده به توندی وه‌رسوپایه‌وه، که ته‌ویلی به توندی که‌وت به دیواری حه‌وشه‌که‌دا و له هۆپژنی گریانی دا. ئه‌مه یه‌که‌م جار بوو که له زیندانا پیاویک ببینم بگری. به هزار زه‌حمه‌ت که‌وتمه دل‌دانه‌وه‌ی و ئاشتم کرده‌وه. ئه‌گه‌رچی له‌وه دوا زۆر به جدیدتر و گه‌رمتر له جاران خزمه‌تی ده‌کردم و پیم راده‌گه‌یی، به‌لام به هه‌ندی هیمای نادیار و نیشانی په‌نامه‌کی‌دا بۆم ده‌رده‌که‌وت که له ناخی دل‌یه‌وه، لیم خۆش نه‌بووه، ئه‌و سه‌رزه‌نشته تونده‌ی منی له بیر نه‌کردوه و قه‌ت گه‌رده‌نم ئازا ناکات. که‌چی خه‌لکانی دی پیتان راده‌بوارد، سه‌ریان ده‌کرده سه‌ری و ته‌شه‌ریان لیده‌دا و جنیویان ده‌دایه و هیچ تو‌ره نه‌ده‌بوو، لیتان نه‌ده‌تو‌را و به‌عزی ده‌گه‌ل نه‌ده‌کردن و قسه‌ی لیدانه‌ده‌برین. به‌لی مه‌حاله پیاو مرو‌فیتک به ته‌واوه‌تی و به دروستی بناسیت، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر سالانیکی زۆریش ده‌گه‌لیدا بژی.

هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش بوو که زیندان له سه‌ره‌تاوه و له پوانگه‌ی منه‌وه ئه‌و مانایه‌ی نه‌بوو که دواتر له لام په‌یدا بوو. سه‌رباری ئه‌وه‌ی زۆر به‌وریایی سه‌رنجی هه‌ر دیارده و پووداویکم ده‌دا، که‌چی نه‌متوانی په‌ی به‌گه‌لیک له‌و پوودا و پیتشه‌اتانه به‌رم که پاشان چاویان کردم‌وه. ئه‌وانه‌ی که له سه‌ره‌تاوه سه‌رنجیان راکیشام به رای من خه‌لکانی دیار و به‌رز بوون. به‌لام نا من هه‌له بووم. چونکه جگه له شوینه‌واریکی قورسی خه‌مناکی ئومیدکوژ هیچی تری له دل و ده‌روونم‌دا به‌جینه‌هیشته. ئه‌وه‌ی که پتر ئه‌م ئه‌نجام‌گیریه تایبه‌تییه‌ی له لا چه‌سه‌پاندم، دیدارم ده‌گه‌ل (ئا، ف) دا بوو. ئه‌مه زیندانییه‌ک بوو که که‌می پیتش من که‌وتبووه زیندان، هه‌وه‌لین پوژانی زیندانی لیکردم به ژه‌هری مار، هینده‌ی دی ئازاره رۆحیه‌کانی زیاد کردم و ژبانی له‌به‌ر چاو خستم. پیسترین نمونه‌ی بیفه‌ری و

دوونبیه‌تی و بچوکی بوو، به ئاسته‌میش سۆز و ههستی مرؤفانه و شهرم و شکۆ و مه‌ردایه‌تی تی‌دا نه‌بوو. ئەم گه‌نجه کۆنه‌نه‌جیبزاده بوو (پیشتریش باس‌م کردووه) سیخو‌ری بۆ می‌جهر ده‌کرد، هه‌ر شتیک له قاوشه‌کاندا پووی دابا و وترابا، کرابا، خیرا ده‌یگه‌یانده می‌جهر، چونکه دۆستی گیانی به گیانی (فدکا)ی نۆکه‌ری می‌جهر بوو. ئەمه هه‌ر به من‌دالی خویندن و قوتابخانه ته‌رک ده‌کات، پوو ده‌کاته سه‌سه‌ریتی و بیئه‌خلاقسی و داوینپسی، که که‌سوکار و دایک و باوکی پیده‌زانن و ده‌یانه‌وی جله‌وی بگرن، ده‌گه‌لیان دا به شه‌ر دیت، ده‌تۆری و پوو ده‌کاته پترسبۆرگ، له‌وینده‌رش له سه‌ر هه‌مان ره‌وشی نا په‌سند به‌رده‌وام ده‌ییت. که پاره‌ی دیته ته‌واو بوون، له پیتاوی پاره‌دا کۆ له هیچ تاوان و بوختان و درۆیه‌ک ناکاته‌وه. بریار ده‌دات خوینی ده‌ پیاوی بیتاوان، له پیناوی پاراوکردنی ئاره‌زووه‌ حه‌یوانیه‌ نزمه‌کانی خۆیدا بکاته کاسه‌وه، ئیدی به جۆری له زه‌لکاوی مه‌یخانه و سۆزانیخانی پترسبۆرگدا نقوم ده‌بی و خۆی ده‌دۆرپینی، که به‌شداری له پیلانیکسی خه‌ته‌رناکدا ده‌کات و که‌شف ده‌بی و ده‌گیریت و حوکم ده‌دری و بۆ‌هینگاره‌زیندانی سیبیریا ره‌وانه‌ ده‌کریت. ئەوه سه‌ره‌تای ژیا‌نی ئەو کوره‌ بوو.

وه‌کو گوتم ئەم کوره‌ گه‌نج بوو، وینای ئەوه ده‌کرا که ئەم جه‌زربه‌ ترسناکه‌ی پی‌ی که‌وت، بی‌جولینی و چاوی بکاته‌وه و به‌ خۆیدا بچیته‌وه و بریک خۆی بگریته‌وه و په‌فتاری بگورپیت. به‌لام به‌وپه‌ری خوینساردی و خه‌مساردی، بئ هیچ ترس و دوودلییه‌ک ملی بۆ ئەم چاره‌نووسه‌ تازه‌یه‌ی خۆی دا. تاقه‌ خه‌می ئەوه بوو که ناچار ده‌بی کار بکات و بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ له که‌یف و رابواردن و عه‌یشونۆش و شه‌هوه‌ترانی بیته‌ش ده‌ییت. که ناوی زیندانی به‌ بالادا برآ، نه‌ک هه‌ر چاک نه‌بوو، به‌لکو زیاتر پووی له خراپه‌ کرد و پاکانه‌ی بۆ

دوونیهت و نامردی و به دئاکارییه کی خوی دهکرد و دهیگوت: من که به زیندانی بیگار مه حکووم بم، ئیدی ههقی خۆمه به که یفی دلی خۆم بکه م، بئ هیچ شهرم و شوریهیهک به ئاره زووی دلی خۆم بکه م و بیدلی خۆم نه که م به و ئاوايه ته مه شای خوی دهکرد. ههلبه ته من لیره دا وه کو دیارده یه کی نه شاز و سهیر باسی ده که م. من چهن دین سالم له نیو تاوانکاران و خویندیزان و چه قوکیشان و شه لاتی و سه سه ریياندا به سه ر برد، به لام به عه مراتم خه لکی وه کو ئه م کو ره دوونی و نامرد و به دئاکار و نه فسزیم و گو ساخم نه بیینی. که نه چیگمان له که لدا بوو، که ئه سلزاده و نه جییزاده بوو، ئه مه باوکی خوی کو شت بوو (پیشتریش باس م کردوو) به لام ئه مه له زور پروه وه، له (ئا. ف) مرۆفانی تر و نه فسبه رزتر و مه ردا نه تر بوو. به دریزایی ئه و ماوه یه ی که له زینداندا بووم، (ئا. ف) م وه کو تۆپه له گوشتیک ده بیینی که ددان و که ده ی هه بوو، تامه زرۆی پیستری ن له زه تی حه یوانی بوو، برسیی دزیوترین رابواردنی هۆفیا نه بوو، ئاماده بوو له پیناوی رابواردنیکی حه یوانیدا هه ر مرۆفیک بکو ژیت. هیچ زیده رۆیه یه که له م قسانه مدا نییه، (ئا. ف) نموونه یه کی هه ره بالای حه یوانیه ت بوو، حه یوانیه تیک که حیسابی نه بۆ پره نسپ، نه بۆ یاسا وریسا، نه بۆ ره وشت و ئاکاران ده کرد. باکی به هیچ نه بوو. جا چهن د قیزم له پیکه نین و بزه ته وسامیز و پرت شه ره که ی ده بو وه! به راستی کو روا یکی سه یر و شتواو بوو! هه ر چییه ک له و زیندانه دا بکرایه و بگو ترایه ده یگه یانده میچه ر. که چی و پرای ئه وه ش زیره ک، جوانخاس و تاراده یه ک خوینه وار بوو، نا! نا! بپوا بکه ن ئاگر و په تا و قاتوقری و گرانی و برسیتی و هه موو جو ره کاره سات و به لایه ک ئه هوه نتر و باشتره وه ک له بوونی ئه و جو ره که سه له کۆمه لکه دا. وه کو پیشتر باس م کرد، شو قاری و بوختان و زمان لیدان له زینداندا

باوه، ئەمە بەرەنجامی ھەرەسی پۆحیی و دەروونی و داپوخانی
 ئەخلاقییە و زیندانییەکان لەبەریان گران نییە و پیتی قەلس نابن. بە
 پینچەوانەو بەینیان دەگەل (ئا. ف) ی ھاوڕیماندا خۆش بوو،
 رووپامایان دەکرد، لیتی نزیك دەبوونەو و ئەوەندەى مدارای ئەویان
 دەکرد، مدارای ئیمەمانانیا نەدەکرد. چونکە لە مێجەرەو نزیك بوو،
 مێجەر مامەلەیهکی تاییەتی دەگەل دەکرد، ئەمە جۆرە سامیکی
 پینچەخشی بوو، زیندانییەکان بە چاوی ریزەو تەمەشایان دەکرد. ئەم
 کوپە وای برد بوو مێشکی مێجەرەو کە گواپە نیگارکیشە و
 دەتوانی پۆرتیتان بکیشیت (ھەرەھا وای لە زیندانییەکانیش گەیاندا
 بوو کە گواپە ملازم بوو لە گاردی تزاردا) ئیدی مێجەر لە چوونە
 بێگاری بەخشی بووی و بانگی کرد بوو بۆ مالاھەکی خۆی، تا بەھرە
 ھونەرییەکانی بخاتە کار و پۆرتیتیکی بۆ بکیشیت. کە لە مالی مێجەر
 دەگیرسیتەو، میانە دەگەلە (فدکا) ی نۆکەر و خولامی مێجەردا پەیدا
 دەکات، فدکا کاریگەرییەکی زۆری بەسەر مێجەری ئاغایەو دەبیت و
 بەم پینچە کاریگەری بەسەر ھەموو زیندانییەکانەو دەبیت، جا ئەم (ئا.
 ف) یە لەسەر داوای مێجەر راپۆرتی لە ھەموومان دەنووسی. کاتی
 مێجەر سەرخۆش دەبوو، لیتی دەدا، جنتوی پی دەدا، بە جاسوس و
 شۆقار و دووزمانی ناو دەبرد. زۆرجاریش وا رێدەکەوت دوای
 ئەوێ تیروپری تێھەل دەدا و جنتوبارانێ دەکرد، دەچوو لەسەر
 کورسییەک دادەنیشت و فرمانی پێدەدا کە بیت درێژە بە کیشانی
 پۆرتیتەکی بەدات. ھەرچەندە مێجەر (ئا. ف) ی بە نیگارکیشیکی
 گەورە دەزانی و بە برولوف (1) ی دەشوبھاند (ئیدی ناوی ئەم
 نیگارکیشە بە ناویانگەئێ برولوفی بیستبوو) بەلام وێرایی ئەوێش بە
 ھەقی خۆیی دەزانی لیبیدات و بەر زلەئێ بەدات، لە دلی خۆیدا
 دەیگوت: 'با نیگارکیشیش بی، تۆ زیندانییەکی و تەواو، من گەورە و

بهرپرسی تۆم، هەقی خۆمە و چۆنم بوئ ئاوا پرفتارت دەگەل
 دەکەم. تەنانت هەندئ جار فەرمانی پێدەکرد که پێلاوێکانی بۆ
 دابکەنئ، یان ئەو تەنەکە ی میزە ی بۆ بیئئ که شەوانە میزئ تێدەکرد،
 دوا ی ماوێهەکی زۆر ئەوجا میچەر هەستی کرد که ئەم کوپە هیچ
 بەهرەیهکی نییە. نزیکە ی یەک دانە سال ئیشی لەسەر کرد، ئەوجا
 زانی ئەم کوپە پێئ رابواردوو، پاش ئەو ی پۆرتیئتە که لە تەواو
 بوون نزیک بوو، میچەر هەستی کرد ئەم وێنە یە لە هەر کەسیک
 بچیت لەو ناچیت، میچەر زۆر توپە بوو، تیروپری دارکاری کرد و
 ناریدیو و بۆ بیگارەزیندان، هەلبەتە ئاساییە که (ئا. ف) ئەمە ی
 پیناخۆش بیئ: سووی بۆ ئەو پۆژە خۆشانە دەخوارد که لە مالی
 میچەردا بیئیش و بیکار خۆی دەستەو، سووی لەو وردە دیارییانە
 دەخوارد که ناوبەناو بەری دەکوت، ئەئ ئەو شیرینیانە بۆ نالئی که
 لەسەر خۆوانەکە ی میچەری دەدزی، ئەدی جیابوونەو و
 دوورکەوتنەو ی لە فدکا بۆ نالئی، ئەو خواردنە خۆش و بەتامانە ی
 که بە دوو قۆلی لە مووبەقەکە ی میچەر دەیان ماشییەو بۆ نالئی.
 کاتئ که (ئا. ف) لە لایەن میچەرەو ترو کراو لە نازونیمەت
 کەوت، ئیدی میچەر وازی لە چەوساندنەو ی (م) هینا. هەلبەتە (ئا.
 ف) رقی لە (م) بوو، هەر دەرفەتیکئ دەستکەوتبا میچەری لی هاندەدا.
 کاتئ (ئا. ف) هاتە زیندان، (م) زۆر تەنیا و گۆشەگیر و خەمگین بوو،
 خۆی لە هەموو زیندانییەکان دوور دەگرت، لیئان بیزار بوو، رقی
 لیئان دەبوو. نەیدەزانی چۆن لیئان نزیک بیئتەو و دەردی دلئ
 هەلپێژئ و باری دەروونی کەمیک سووک بکات. لە جیاتی هەولبەتات
 بیانناسیت و لیئان بگات، دەیکورھاندن، دەیبوغزاندن، دیارە ئەوانیش
 هەمان هەلوێستیان بەرانبەری هەبوو، لە جئئ سندان، قوزەلقورتە.
 ئیدی وەزعی زۆر ناخۆش بوو. (م) نەیدەزانی (ئا. ف) بۆچی

که تووه ته بیگاره زیندان و چ تاوانیکی کردوه. ئیدی (ئا. ف) یه کسه ره ههست به وه زعی ناله باری (م) دهکات، خۆی لئ نزیک دهکاته وه، تینی دهگه یه نئی که ئه ویش وه کو (م) له سه ره مه سه له یه کی سیاسی دهستگیرکراوه و حوکمی بیگاره زیندان دراوه، ئیدی (م) ی به له نگاز خۆش حال ده بیته که ئه نجام له نیو ئه و زیندانیان ه دا هاوستن یکی خۆی ده دۆزیته وه و گوایه ده بیته به دۆستی ته نگانه ی. ئیدی به په له لئی نزیک ده بیته وه، دلخۆشی ده ردی ده داته وه و ته نانه ت برئ پاره شی ده داتئ و خواردنی تایبه تیشی بۆ فه راهه م ده کات و ده یکات به شه ریکی هه موو شتئکی خۆی، به لام (ئا. ف) که له خویریاتی و نامه ردیدا به شی که سی نه هیشته بو وه، له سه پله یی و دوو نیه تدا هاوتای نه بوو، زووبه زوو، له جیاتی ئه و هه موو که ره مه، ئه و هه موو چاکه و پیاوه تیه ی که (م) ده گه لی کرد بوو، زووبه زوو ده که ویته دژایه تی (م) و به دم قسه و باسی خۆیا نه وه چ زه میکی میچه ر و زیندانه که ی کرد بوو، به میچه ری گه یانده بوو. ئیدی میچه ر پشم و غه زه ب له (م) هه لده گریت و به جارئ ژیا نی لئ تال ده کات و ئه گه ر فه رمانداری زیندانه که جار جارئ جله وی میچه ری نه گرتبا، له وه بوو هه ر بیکوژیت، هه له به ته (م) زوو بۆی ده رکه وت که ئه م نامه ردی و که تنه له ژیر سه ری (ئا. ف) دایه. به لام (ئا. ف) هه ر خۆشی شی لئو نه کرد، به پیچه وانه وه هه ولی ده دا (م) بیئنی تا مۆره ی لئیکات و به ژارخه نه کانی هینده ی دی په ست و بیزاری بکات. (ئا. ف) به و ره فته ره زور خۆش حال ده بوو، له زه تی له و خویریاتی به ی خۆی وه رده گرت. (م) چه ند جار ئیک له و ره فته ره ی (ئا. ف) ئاگاداری کرد مه وه. ئه م مرۆقه به دفه ره پاشان ده گه ل پاسه وان ئیک له پاسه وانه کانی زینداندان هه له ات. له کات و شوینی خۆیدا چیرۆکی ئه م هه لاتنه ی تان بۆ ده گێر مه وه، ئیستا حه ز ده که م ئه وه تان بۆ بگێر مه وه که ئه م پیاوه له سه ره تادا به

دهوروخولی مندا دهات، وای دهزانی من به حیکایهت و مهسهلهکهی نازانم. جاریکی دی دهیلیمهوه که له سههتاوه ژیانی لئ تال کردم، له داخ و خهفتا له پیستی خۆم نهدههتوریم، ئۆقرهه له بهو برا بوو، جیم به خۆ نهدهگرت. ئیدی ترسیکی وام لئ نیشت دههگوت قهت لهه ژینگه پههپهوته، لهه خویرخانهیه ههلهناکهه، وام وینا دهکرد هههچیهه که لهه ژینگهیهدا ههیه، ههه هههوهی بهه جۆرهیه و بۆ ئاهیه سویندش پیاویکی پیاوانهیه تیدا نییه، بهلام پاشان وا دههههچوو، به ههله وام تهسهور کرد بوو ههه هههوهی له زیندانهکهه دان له (ئا. ف) دههچن.

لهه سئ رهۆزی یهکههدا، نههگر لهسهه تهخته خهوهکههه پالکهوتبام نهوا پالدهکههوتم، دههنا ئیشهوکارم نهوه بوو به ناو زیندانهکهه دا دههسورامهوه. (ئاکیه ئاکیهههچ) زیندانهیهکهی باوهه پیکراوی پیناساندبووم. که ناماده بوو به کرتهیهکهی کهه چهند کراسیکه بۆ بدووریت، دههلهت قوماشهکهیه دههاینیه. ههروهها بهه گوهی (ئاکیه ئاکیههچ) م کرد، راپهخیکه بۆ خۆم بههکرد دا. راپهخهکه بریتی بوو له نهههیک که بههگی قوماشی تیگیرا بوو، نههههکه زۆر تههک بوو، ههه بههقهه کولتیرهیههه ئهستهوور دههبوو، بۆ کههسیک فهیری نههوایه زۆر زبر و رههق بوو. ئیدی ئاکیه ئاکیههچ هههوه پتهوستیهکانی تری بۆ فهراههه کردم، تههانته بهه دهستهی خۆی لیقهیهکهی لهه کۆنه چۆغانهیه که ئیدارهیهی زیندان بهسهه زیندانهیهکاندا دابهش دهکرد، بۆ دروست کردم، پارچهیهکهی لهه کۆنه پانتول و پارچهیهکهی لهه کۆنه چاکهت، که لهههه کوهی، خاوهنهکانیان بهه کاریان نهدهههتتان بری و دانیهه دهه یهکهوه و پهیره لیقهیهی بۆ دروست کردم. ههلهبهته هههوهی نهه کۆنه جلاکهنهه بهه پارهیهی خۆم له زیندانهیهکان کره. نهه کههلوپهلاههیه که دههلهت بهسهه زیندانهیهکاندا دابهشی دهکردن، تا ماوهیهکهی

دیاریکراو به کار دههینران، پاش تهواو بوونی ماوهی دیاریکراو -
 ماوهکه ئیداره‌ی زیندان دیاری دهکرد - ئیدی ده‌بوو به مولکی
 زیندانییه‌کان. هه‌نگی زیندانییه‌کان ده‌یانخسته مه‌زاده‌وه و له ناو
 زیندانه‌که‌دا ده‌یانفرۆشته‌وه. جا کۆنترین که‌لوپهل و جلو به‌رگ، ئه‌وه‌ی
 که سوال‌که‌ر و گه‌داش له ده‌ری له به‌ریان نه‌کردبا، له زیندانا ک‌ریاری
 بۆ په‌یدا ده‌بوو و نرخ‌ی خۆی ده‌کرد. ئه‌مه‌م زۆر به‌ لاوه‌ سه‌یر بوو،
 به‌ تاییه‌تی له سه‌ره‌تاوه، له هه‌وه‌لی تیکه‌لاو بوونمدا ده‌گه‌ل ئه‌م
 جیهانه‌دا. هه‌رچه‌نده‌ پاشان بووم به‌ یه‌ک‌تیک له‌و خه‌لکانه، بووم به
 به‌ش‌تیک له‌م جیهانه، بووم به‌ زیندانییه‌ک وه‌کو هه‌ر زیندانییه‌کی دی،
 به‌ رواله‌ت چوومه‌ خووی ئه‌وانه‌وه، هه‌مان خوو‌وخده‌ی ئه‌وانم
 وه‌رگرت، به‌لام ناخ و ده‌روونم وه‌کو خۆی مایه‌وه. ئه‌مه‌م زۆر پی
 سه‌یر و عه‌نتیکه‌ بوو، وه‌کو ئه‌وه‌ بوو قه‌ت رۆژێ له‌ رۆژان شتی وام
 نه‌بیستیی، هه‌رگیز ته‌سه‌وری بوونی شتی وام نه‌کرد بێت. به‌لام
 چونکه‌ پێش ئه‌وه‌ی بگه‌مه‌ زیندانه‌که‌ هه‌ندێ شتم له‌مه‌ر زیندان
 بیستبوو ده‌مزانی چ شت‌تیک له‌ زیندانا ده‌بینم، ئه‌وه‌ی دیتن له‌ دل و
 ده‌روونمدا دروستی کرد، بیستن دروستی نه‌کرد بوو. بۆ نموونه
 ده‌شیا ته‌سه‌وری ئه‌وه‌ بکه‌م که‌ خه‌رگه‌ و په‌رۆکۆنان بایه‌خیان
 هه‌بی و پاره‌ بکه‌ن؟ که‌ چی لیفه‌که‌ی خۆم له‌و خه‌رگه‌ و په‌رۆکۆنانه
 دروستکرا بوو! زۆر ئه‌سته‌مه‌ بتوانم باسی ئه‌و جاو و چۆغه‌ یه‌ بکه‌م
 که‌ بۆ زیندانییه‌کان ده‌کرا به‌ کراس: پیک له‌و چۆغه‌ و جاوه‌ خاکی و
 ئه‌ستوره‌ بوو که‌ بۆ سه‌ربازان ده‌کرا به‌ جل، به‌لام هه‌ر که
 ماوه‌یه‌کی که‌م له‌ به‌ر ده‌کرا ئیدی تالکیش ده‌بوو و ده‌ته‌قی و ده‌درا.
 چاکه‌تی یه‌کجۆر ده‌بوایه‌ به‌شی یه‌ک سالی ته‌واو بکات. به‌لام هه‌رگیز
 به‌شی ئه‌و ماوه‌یه‌ی نه‌ده‌کرد، چونکه‌ زیندانیی کاری ده‌کرد. بار و
 کۆلی قورسی هه‌لده‌گرت، ئیدی قوماشی چاکه‌ته‌که‌ به‌رگه‌ی نه‌ده‌گرت

و زوو دهدرا. پالتوی یه کجۆر ده‌بوایه به‌شی سنی دانه سال بکات، له ماوه‌ی ئهم سنی سالهدا له جیاتی جلوبه‌رگ، نوین و لیفه و بالیفش به‌کار ده‌هینرا به‌لام قوماشه‌که‌ی قایم بوو. وێرای ئه‌وه‌ش له کۆتایی سالی سێیه‌مدا به‌ ده‌گه‌من پالتویه‌ک ده‌بینرا به‌ قوماش و پارچه‌ی دیکه‌ پینه‌ نه‌کرا بی. هه‌رچه‌نده‌ له کۆتاییدا شرو و ور ده‌بوو، به‌لام کړیاری بۆ په‌یدا ده‌بوو، هه‌ر پالتویه‌ک به‌ چل کۆبیک، خو ئه‌گه‌ر نیو‌داشت بوایه‌ نرخه‌که‌ی ده‌گه‌یه‌ ۶۰-۷۰ کوبیکان.

پیشتر باسی ئه‌وه‌م کرد که‌ پاره‌ گرینگترین ده‌ور له ژینانی زینداندیدا ده‌بین. به‌دنیاییه‌وه‌ ده‌لیم ئه‌و زیندانییه‌ی هه‌ندیک پاره‌دار بوایه. ده‌هێنده‌ی ئه‌وه‌ی هێچی نه‌بوایه، باری سووکت و سه‌ری سه‌لامه‌تر ده‌بوو. به‌رپرسه‌کانمان ده‌لین: 'مادامیکه‌ ده‌ولت (حکوومه‌ت) هه‌موو پێویستییه‌کی زیندانی دابین ده‌کات، ئیدی پاره‌و‌پولی بۆ چیه‌؟'. به‌رپرسه‌کانمان وا بیر ده‌که‌نه‌وه. وێرای ئه‌وه‌ش من دووباره‌ی ده‌که‌مه‌وه و ده‌لیم: هه‌ر کاتێ زیندانیان له مۆلکایه‌تی تایبه‌تی بێبه‌ش بکړین، له‌وه‌ مه‌حرووم بکړین که‌ شتیکی تایبه‌ت به‌ خۆیان هه‌بیت، شیت ده‌بن، یان وه‌کو میتش ده‌مرن، یان تاوانی ئه‌وتۆ ده‌که‌ن که‌ نه‌ که‌س بینه‌یتی و نه‌ که‌س بیستییتی، هه‌ندیکیان له‌ بێزاری و بێتاقه‌تیدا، هه‌ندیکیان له‌ داخوکه‌سه‌ردا، هه‌ندیکیان بۆ ئه‌وه‌ی سزای زیاتر بدرین خۆیان گوته‌نی: 'هه‌ر باشه، وه‌زعه‌حالیان تۆزێ ده‌گورێ'. جا ئه‌و زیندانییه‌ی که‌ به‌ په‌نجی شان و ئاره‌قه‌ی نیوچه‌وان و هه‌زارویه‌ک ریسک و سه‌رکێشی چه‌ند کۆبیکه‌ی په‌یدا کردبێ، پاشان ببینی هه‌مان زیندانی عه‌ینی مندا، پاره‌که‌ی به‌ راست و به‌ چه‌پدا به‌فیرۆ بدات و به‌ شتی نابه‌جی خه‌رجی بکات، ئه‌مه‌ هه‌رگیز ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌نی که‌ بایه‌خی پاره‌ نازانی، به‌لکو ئیمه‌ له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ و ته‌سه‌ور ده‌که‌ین که‌ بایه‌خی پاره‌ نازانی.

زیندانی زۆری حەز لە پارەیه، بۆ پارە شیت دەبیت، خۆ ئەگەر
 پاشان بە فیرۆی دەدات، لە بەر ئەو یە پینی وایە شتیکی باشتر لە
 پارەکە بە دەست دینن، با بزائین ئەو شتە بە لای زیندانییەوه لە پارە
 باشترە، لە پارە بە ترخترە چیه؟ ئەو شتە ئازادییە، یان ئازادییەکی
 وەهمیە، خەونی ئازادییە، زیندانیان هەموویان بە خەون دەژین،
 خەیاڵپەرورن و پاشان بە درێژی باسی ئەمە دەکەم. ئیستا باسی
 ئەو دەکەم کە بە خۆم گویم لە زیندانیانیک بوو کە مەحکوم بە
 بیست سال بیکارە زیندان بوون و بەو پەڕی ئارامی کوتوویمان: 'کە
 ئیشە لای ماوەی زیندانییە کەم تەواو بوو، هەلبەتە وشە زیندانی
 خۆی لە خۆیدا بە مانای مەحرووم بوونی ئەو کەسە یە لە ئازادی.
 بۆیە کە ئەم کەسە پارەکانی خۆی خەرج دەکات و بە فیرۆی دەدات،
 ئەمە خۆی لە خۆیدا جۆرە مومارەسە یەکی ئازادییە، بە گوێزە ی
 ویستی خۆی رەفتار دەکات، رەفتاریکی ئازادانە یە، یانی سەرباری
 کۆتوزنجیران، و پیرای ئەو حەسارە بەرزە ی دنیای ئازادی لە چا و ن
 دەکات و وەکو حەیانیکی دڕندە ئابلوقە ی دەدات. سەرباری هەموو
 ئەمانە دەتوانن مەشرووبات پەیدا بکات، بچیتە نک سۆزانیان و بگرە
 هەندێ جار ئەمە زۆر کەمە بە بەرتیل کاریکی وا بکات پاسەوان و
 چاودێرەکانی بە تاییبەتی سەر بازە نوقسان و دەرەجە دارەکان،
 چاوپۆشی لیبکەن و هەروەها دەتوانن، لە بەر دەم هاو زیندانییەکانیدا
 خۆی هەلبکیتشیت و بۆ خۆی و بۆ ئەوانیشی بسەلمینن کە جۆرە
 ئازادییەکی هەیه زیاتر لەو ئازادییە ی پتی پندراو. زیندانی پتووستی
 بەو یە وا بنوینن کە ئازادی و پایە یەکی زیاتر و گەورە تر لەو ی
 هەیه کە تەسەور دەکریت، بۆی هەیه رابوێرێ. هەراو هەنگامە بنیتەوه،
 خەلکی ئەزیت بەدات و ئەگەر حەز بکات زیندە بە چالیشیان بکات! ئەم
 داماوە دەیهوێ شتی وا بکات کە سوور دەزانن مەحاله: بۆیە

زیندانیان حەزەدەکن خۆ بنوینن و بەخۆ بنازن و موبالەغەیی
خەیاڵی و کۆمیدی بە کەسایەتی کلۆلی خۆیانەو بەکن، کاتی کە
پارەکانیان بە فیرۆ دەدەن. پێسک بە شتیکیەو دەکن. ئەم
پێسکارییە لە نک وان خۆی لە خۆیدا نیشانەیی ژیان و ئازادییە، کە
ئەمە ئەوپەڕی ئاوات و ئارەزوویانە. بۆ نمونە پیاویکی ملیونێر بێننە
بەر چاوی خۆتان کە پەتیان لە ملی کردبیت و بیانەوی ئێعدامی بەکن،
یانی ئەم پیاوە ئارەزوو ناکات هەرچی مالی هەیە لە پیناوی بەک
هەناسەدا بیدات؟

لەوێهە زیندانییەک، سالانیکی زۆر، بەئارامی بەسەر بەریت،
ئەوێندە خۆشڕەفتار و بێکێشە و بێوێی بێ کە بێکن بە عەریف و
چاودێر، کەچی هەمان پیاو لەناکاوێکدا دەبێ بە شەیتان، یاخی دەبێ،
کۆ لە هیچ تاوانیک ناکاتەو، ئیدی کوشتن بێ یان زەوتکردن، دیارە
بەرپرسەکانی سەریان سوور دەمینن، خەلکی باوەر ناکەن. دەبێ
هۆی ئەم یاخیبوونە لەناکاوە کە کەس چاوەروانی نەدەکرد چی بێ؟
هۆی ئەم یاخیبوون و تەقینەو کۆتوپەرە چاوەروانەکراره،
ئارەزوویەکی چەمووشی خەمناکی نیگەرانی غەریزییە کە کۆتوپەر
بەسەریدا دیت و هانی دەدات خۆی بنوینن، خودی خۆی بسەلمینن،
بلی من هەم، ئەو شەپۆلە هەستوسۆزیکە کە بێنەر تینی ناکات، بۆیە
پیتی سەیر دەبێ و نازانی چۆن داوهری لەسەر بکات، پێک لە نۆرە
فی و پەرکەم دەچیت. ئێوێ مرۆفی بێننە بەر چاوە کە بە زیندوویەتی
نێژرابی و لەپەر وەئاکا بێتەو: هەلبەتە ئەم مرۆفە دەکەوێتە لێدانی
قەپاغی تابووتەکی، لێدان نەک گالته. هەول دەدا قەپاغەکە لا بدات،
هەرچەندە ئەقلی ئەم کارە نابریت و ئەقل پیتی دەلی هەولی بێسوودە،
بەلام ئەقل ناتوانی ئەم خولیا و کەلکەلانی هیتور بکاتەو، دایان
بسنەکنیتن. هەلبەتە نابێ ئەو شەمان لە بێر بچیت، هەر هەولێکی

زىندانى بۇ خۇنۇندىن و خۇسەلماندىن لە لاي بەرپرسەكەي دەكاتە جۇرە تاوانىك، ئىدى شىۋازى خۇنۇندىنەكەي ترسناك بىن يان ئاسايى فەرق ناكات. جا كە ئەمە وابىن، يانى پىسك ھەر پىسك بىن، سەرىپچى ھەر سەرىپچى بىن، ياساشكىنى ھەر ياساشكىنى بىن، ھەنگى زىندانىش شولى لىتەلدەكىشى و كۆ لە ھىچ تاوانىك ناكاتەوہ ئەگەر تاوانى كوشتنىش بىن. يەكەم ھەنگاۋ زەحمەتە، ئىدى زىندانى بەرەبەرە چەشە دەبىن، سىۋاي دەبىتەوہ، تا وای لىدى جەلەۋى لە دەست بەر دەبىن و خۇى پىن كۆنترۆل ناكىت. بۇيە وا چاكە زىندانىيان بەرەو ئەمجۇرە توندرەۋىيە نەبرىن، تا ھەموان بە ئارامى و ئاسودەيى بۇين، بەلن، بەلام ئەمە چۇن دىتە دى؟

پەراۋىز:

1- برولوف (۱۷۹۹-۱۸۵۲) نىگاركىشىكى پووسى فەرەنسى

نەزادە.

«٦»

مانگی یه کهم

٢-٢

کاتی که هاتمه زیندان، پاره یه کی که مم هه بوو، به لام هه موویم له گیرفانمدا هه لئه گرتبوو، ده ترسام دهستی به سه ردا بگرن. باقی پاره کهم له ئه سته ری بهرگی ئینجیله کهمدا شار دبووه وه. ئینجیل تاقه کتیب بوو که له زینداندا ری ده درا پیت بی. ئەم ئینجیله م له شاری توبولسک (١) ده سته که وتبوو، ئەو دوور خراوانه دایان پیم که ده یان سال بوو له تاراوگه دا ده ژیان. له سیبیریدا خه لکانیک هه بوون که ژیانی خویان وه قفی یارمه تیدانی قهره به ختان کرد بوو و بریاریان دابوو هه ر قهره به ختیک به برای خویان بزائن. وه کو مندالی خویان ته مه شای قهره به ختانیان ده کرد. جا ئەم خیرخوازی و هاوسۆزی و هاوخه مییه یان زۆر پاک بوو، دوور بوو له هه ر غه ره ز و مه به ست و بهرژه وه ندییه ک. جا هه ز ده کهم لیسه ردا و له چه ند وشه یه کدا نموونه یه ک له و جوړه خیرخوازی به گتیرمه وه که به چاوی خۆم دیتم.

له و شارهی که زیندانه که مانی تیندابوو. بیوه ژنیک هه بوو به نیوی (ناستازیا ئیفانوفا). که سمان نه ئەم ژنه مان دهناسی و نه په یوهندی پاسسته و خۆمان دهگه لیدا هه بوو. ئەم ژنه ژبانی خۆی وه قسی دوورخراوان به گشتی و بیگاره زیندانیان به تایبه تی، کرد بوو. نه مده زانی بق ئەمهی ده کرد. له دلی خۆدا ده مگوت تو بلتی خزمیکی، که سیکه قهره بهخت بوو بی؟ یان خوشه ویستیکی ئازیزی هه مان سزا و حوکی ئیمه درابوو بی، وا ئەم هه موو میزیفانییه ده گه ل ئیمه دا ده کات؟ به هه رحال هه رچییه کی له ده ست هاتبا له پیناوی ئیمه دا ده یکرد. به لام له شتیکی زور کهم بترازی، هیچی تری له ده ست نه ده هات، چونکه به خۆی یه جگار هه ژار و ده ستکورت و نه بوو بوو. به لام ئیمه ی زیندانی، هه ستمان ده کرد، له ده ری زیندانه که دا دۆستیکی یه جگار دلسۆز و میهره بانمان هه یه و زورمان دل پینی خوش بوو. زورجار هه والی ده ره وه ی بق ده گواستینه وه، یه جگار تامه زروی هه وال بووین، که زیندانه به جیهیشت و، ده مو یست بق شاریکی دیکه بپۆم، ده رفه تم بق هه لکه وت که له ماله که ی خۆیدا سه ریکی لیده م و ته عاروفی له گه لدا بکه م، له قه راخی شار و له مالی یه کی که له خزمه کانیدا ئاکنجی بوو و ده ژیا.

ناستازیا ئیفانوفا نه پیر بوو نه گه نج، نه جوان بوو نه ناشیرین. مه حال بوو پیاو بزانی ئاخو زیره که یان گه وچ، خوینه واره یا نه خوینه وار. به لام به کرده وه کانیدا دیار بوو که چ چاکه خوازیکه، میهره میزیفانی لیده باری، خوا خوی بوو هاوسۆزیت ده گه ل بکات و شتی که بکات که دلت خوش بکات. پیاو هه موو ئەم سۆزانه ی له نیگا ناسک و شیرین و میهره بانه کانیدا ده خوینده وه. له گه ل هاورییه کی دیکه ی (2) زیندانه دا، قه ده ریکی باشمان له نک وی به سه ر برد. چاوی له چاوه ده گواستینه وه، به ده ممانه وه پینده که نی، به دل گوینی

لینده گرتین، پشتیوانی له پاو بۆچوونه کانمان ده کرد، به پهرۆشه وه دههات و دهچوو تا باشترین خواردن و خواردنه وه مان بۆ فهراهه م بکات، هه رچه نده ژنیکی هه ژار و بینه وا بوو، به لام یه کسه ر چا و کولیچه و شیرینی بۆ هینان. خۆ ئه گه ر ده وه له مه ند بوایه، خزمه تی زیاتری ده کردین، چونکه هیوایه تی ئه وه بوو ئیمه ی زیندانیان دلخۆش بکات.

کاتی که هه ستاین مائئاوایی لیبکه یین و برۆین، سه روو پاکه تی چکۆله ی له کارتۆنی دروستکراوی، بۆ یادگاری پینشکه ش کردین. خۆی ئه م دوو پاکه ته ی دروست کرد بوو، به و جۆره کاغه زانه ی که له بهرگی کتییی حیسابی قوتابخانان ده گیریت، بهرگی تی گرتبوون، هه ر بۆ جوانی تیلمه کاغه زیکی زهردی ئالتوونی به چواره وردا کیشا بوون، له وه دهچوو ئه و تیلمه کاغه زانه ی له یه کتیک له دوکانه کان به تایبه تی بۆ ئه و مه به سه کپی بیت.

که دیارییه که ی داینی به شه رمیکه وه گوئی:

- مادام جگه ره ده کیشن رهنگه ئه م پاکه تانه به که لکتان بیت.

من له زۆر که سه م بیستوه و له زۆر شوینم خۆیندوه ته وه که بالاترین خۆشه ویستیمان ده رهق به ده رودراوسی، جگه له خۆپه رستی هه چی تر نییه، واته گه وه ترین خۆشه ویستی په کی له خۆپه رستی دایه، من تیناگه م، نازانم چ خۆپه رستییه ک له په فتاری ئه م ژنه دا هه یه؟ خۆپه رستییه که ی له کوئی دایه؟

من که چومه زیندانه وه هه رچه نده پاره یه کی زۆرم پئی نه بوو، به لام دلم نههات دهست به پرووی ئه و زیندانیا نه وه بنیم که له یه که م ساته وه پرویان لینام و داوای قه رزیان لیکردم. ئه وه شم پیناخۆش نه بوو، پاش ئه وه ی کلاریان له سه ر نام، جاری دووم و سییه م و چواره میش بۆ قه رز هاتنه وه. پیاو راست بروت له وه په ست و زویر

بووم، که به پیاویکی گیلوگه و جیان ده زانیم و له دلی خویاندا گالته یان پینده کردم. له بهر هیچ نا، له بهر ئه وهی بۆ جاری پینجه م سووکه قهرزیکم ده دانئ. بیگومان وایان ته سهور ده کرد که به فیله که یانم نه زانیوه و کلاویان له سهرم ناوه. جا من دلنیم ئه گهر دهرم کردبان و سیکترم کردبان و قهرزم پینه دابان زوریان ریز و حورمهت ده گرتم، به لام چ بکه م به ده ست خۆم نه بوو، نه مده توانی ده ست به روویانه وه بنیم و رووشکینیان بکه م، ئه گهرچی هه ندئ جار زوریش توپه ده بووم.

هه له به ته له پرۆژانی یه که مدا، زۆرم مه به ست بوو بزانی له کوئ پی دابنیم، ره فتارم ده گه ل هاو زیندانیه کانمدا ده بی چون بیت. هه ستم به وه ده کرد که ئه م ژینگه یه بۆ من زور تازه یه، من به م ژینگه یه نامۆم و که وتومه ته تاریکستانیکی ترسناکه وه و مه حاله پیاو بتوانی ده دانه سال له تاریکستاندا به سه ره ریت. بۆیه لیبام به گویره ی ویستی ویزدان و به که یفی دلی خۆم ره فتار بکه م. هه رچه ند ده مزانی ئه م هه لوئسته له رووی تیورییه وه یاسا و پرسیایه کی باشه، به لام واقع شتیکی دیکه بوو، پر بوو له بویره و رووداوی له ناکاو و چاوه پروانه کراو. سه ره باری هه موو ئه و ورده کار و خه مانه ی که له زینداندا هه مبوون، ئه و ورده خه مانه ی که پیشتر باس م کردن و ئاکیم ئاکیمیچ زووبه زوو به هانامه وه هات و له دابینکردنیاندا یارمه تی دام، نیگه رانییه کی ترسناک به روکی گرتبووم و دلی ده گو شیم و پرۆبه پرۆ پتر عه زابی ده دام. هه ندئ جار ئیواران که له سه ره قالدرمه کانی زیندانه که ده وه ستام و ته مه شای ئه و زیندانیانم ده کرد که له کار و بیگار ده گه رانه وه و هیندی هیدی به حه وشه که دا رتیان ده کرد و خویان به مووبه قه که دا ده کرد یان به پیچه وانه وه له مووبه قه که وه درده که وتن و خویان به قاوشه که دا ده کرد، له دلی

خۇدا دەمگوت من زىندە بەچال كراوم. ئەمە "زىندە بەچالخانە!" بەوردى دەمپوانىيە ھەلسوكەوت و سەروسىمىيان. دەمويست ئاكار و تەبىئەت يان لە پەفتار و سەروسىمىياندا بخوينمەو. بە بەردەمدا دەسورپانەو، دەھاتن و دەچوون، ھەندىكيان گرژومۇن و عەبوس دەھاتتە بەرچا، ھەندىكيان رووخۇش و شاد و دەمبەپىكەنين - ئەم دوو حالەتە لە زىنداندا زۆر بەرچا دەكەون - ھەندىك شەرەجنىويان دەكرد، ھەندىك ھىدى و ھىمن قسانيان دەكرد، ھەندىك دوور لە خەلكى، بە دەم رىكردنەو لە فەكران پادەچوون و زۆر شەكەت و بىتاقەت دەھاتتە بەر چا، ھەندىك كلارەكانيان بە تىلاگى سەرەو نەبۇو و شايان بە سەپان نەدەگرت و ئاسمانيان بە چاتۇل دەزانى (تەننەت لىرەش!) پالتوكانيان دابوو بە شانياندا و بەوپەرى متمانەو چاويان دەگىرا و ئىرەوئەوييان بە نىگا دەكىلا و بەوپەرى گۆساخى و بىشەرمى قسەى بىپەردەيان دەردەپەراندا و تانە و تەشەريان دەوھشاندا. لە دلى خۇمدا گوتم: "ئىدى ئىرە دەبى بە شوينم، ئىرە دەبى بەو جىھانەى كە حەزى لىناكەم و چارم ناچارە دەبى چەندىن سالى تىدا بەسەر بەرم"

لە سەرەتاو حەزم دەكرد ھەندى شت لە ئاكىم ئاكىمىچەو دەربارەى تەبىئەت و خووى زىندانىيەكان بزانم. لە ھەوھلى زىندانىيەكەمدا خواردنى سەرەكىم چاى بوو. حەزم نەدەكرد بەتەنى بىم. ھەموو پۇژى (ئاكىم ئاكىمىچ)م دەعوەتى چا دەكرد، ئەوئىش خوا ھەلناگرى بۇ چا خواردنەو سەرى پىتوھى نەبوو، بگرە خۇى كۆنە سەماوەرەكەمانى دادەگىرساندا، ئەم سەماوەرە لە تەنەكەى سىپى دروست كرا بوو. دەستكردى خودى زىندانىيەكان بوو، لە (م)م بە كرى گرتبوو. جا بە دەم عەسەرەچاوە پرسىيارى تەبىئەت و خووى زىندانىيەكانم لە ئاكىم ئاكىمىچ دەكرد.

ئاكيم ئاكيمچ له پرداخدا چاي دهخواردهوه (چهند پرداخينيكي ههبوو) كه چايهكهه بۆ توندهکرد. بهوپهري بيتهنگي و يقار و نهزاکهتهوه چاکه دهخواردهوه. كه ليندهبووه سوپاسي دهکردم و يهکسه دهچووهوه سهري ليفهکهي من و دهستي به درومان دهکردهوه. بهلام نهیدهتواني نهوهي من مهبهستمه پيم بلئ، تهنانهت نهیدهزاني بۆچی زانيني تهبيعت و خووي زيندانييهکانم لي بووه به مهراق. بهدهم بزهيهكي ساويلکانهوه، كه ئيستاش له بهر چاومه، گوئي له پرسيارهکانم دهگرت و وای دهزاني گوزي بۆ دهژميرم. بۆيه له دلي خودا گوتم: 'نا، فايدهي نييه، پيويست ناکات پرسيار له کهس بکهه. پيويسته نهوهي گههکهه بيزانم، خۆم که شفي بکهه و بيدۆزمهوه.'

پۆزي چوارهي زيندانيهکهه، سپيده زوو، ههموو زيندانييهکان به دوو ريز، له مهيدانه چکولهکهي بهر ژووري پاسهوانيدا (قهروهلخانه)، له نزیکي دهروازهکهي زيندانا ريز کران. سهربازان، له پاش و پيشهوه، به تفهنگي سوار و سونگي لهسهه، حارز و ئاماده دهوريان گرتييون. سهرباز بۆي ههبوو، نهگه زيندانييهکه ههولي ههلاتن بدات، يان ئاژاوه بنهتهوه تهقهي ليتکات، بهلام نهگه به ناههق و بهبئ هۆ تهقهي کردبا، مهسئول دهبوو. تهنيا کاتن پي تهقهکردن دهرا که نهگه زيندانييهکان ياخي بوايهن يان ههلاتبان. بهلام کئ ههبوو، بهو پۆزي پووناکه و به بهرچاوي خهلكييهوه ههولي پاکردن بدات يان ههلي؟!

نهسهريكي بهشي نهندازه لهگه شوفيريك(3) و چهند دهههههاريكي سوپايي و چهند نهندازياريك و چهند سهربازيكي سريهي کار گهشته جي. ناوي زيندانييهکان خوینترايهوه. يهکهه وهجبه نهوانه بهري کران که له وهرشه و کارگهه خيياتي کاريان دهکرد:

ئەوانە لە زیندانەکاندا کاریان دەکرد و جلوبەرگیان بۆ هەموو زیندانییەکان ئامادە دەکرد. پاشان نۆرەیی ئەوانە هات کە لە کارخانەکاندا کاریان دەکرد. دواى ئەوان نۆرەیی ئەوانە هات کە بۆ ئەنجامدانی وردە کار و بیگار بۆ دەشتودەر دەنێردران. من یەکیک بووم لەوانە، ژمارەمان بیست زیندانی بوو. لەو دیو زیندانەکەوه، دوو کۆنە بەلەمى دەولهتیی لە قەراغ رووباریکدا بوون، کە لە کەلک کەوتبوون و بە کەلکی هیچ نەدەهاتن، نێردراوین بۆ ئەوێ، تا هەلیان بوەشیننەوه و تەختەکانیان خەسار نەبیت. ئەلەهقی ئەو تەختانە بە کەلکی هیچ نەدەهاتن، چونکە داری سووتەنی لە شاردا زۆر هەرزان بوو، ناوچەکەش یەکیارچە جەنگەل و دارستان بوو.

هەر بۆیە ئەو کار و بیگارانیان پێدەکردین تا بە دەستی بەتال دانەنیشین و سەرقالمان بکەن و زیندانییەکان هەموو ئەمەیان چاک دەزانی، بۆیە زۆر بە تەمەلی و خاوی کاریان دەکرد. ئەم جۆرە کارانە زۆر جیاواز بوون، لە کاری جددی یان لەو کارانەی کە لەبەر دەدرا بە زیندانییەکان، هەنگی زیندانییەکان گوریان دەبەستەوه و چالاکانە دەکەوتنە کار، بە چاوی خۆم زیندانییانم دەبینی چون خۆیان ماندوو دەکرد تا بە زووترین کات کارەکە تەواو بکەن، هەلبەتە نەک لەبەر ئەوەی سوود و قازانجیکیان دەست دەکەوت، بەلکو لەبەر ئەوەی قسەیی خۆ بەر نەسەر. هەلبەتە ئەو جۆرە کارە پڕوالەتیانەیی کە ئێمە ئیستا خەریکی بووین، لەبەر و بە قۆنتەرات نەدەدرا، بۆیە لەم حالەتاندا کارەکە تا سەعات یازدەیی پیش نیتوێ بەردەوام دەبوو، لە سەعات یازدەدا تەپلی پایدۆس لێی دەدا و زیندانییەکان بۆ زیندان دەگەرانەوه.

پۆژیکی خۆش بوو، دنیا یەک پارچە تەمومژ بوو، بەفر خەریک بوو دەتوايەوه. هەموو گروپەکەمان بە دەم زێری زنجیرەوه بەرەو

که ناری پووباره که ی پستی زیندانه که مان ده پویشستین. له گهل هر
 ههنگاو ی کدا زره زه له زنجیر و پیوه نده کانی ژیر جله کانه وه
 هه لده ستا، جا زره زریکی وشک و ناخوش. دوو سئ نه فرمان
 چوون بۆ عمار تا ئامیز و ئهوزاران بینن. من ده گهل ئهوانی دیدا
 که وتمه پئی. شته کهم له لا ناخوش نه بوو، چونکه خوا خوام بوو به
 چاوی خۆم کاره که ببینم و بزانه ئه و سوخره و بیگاره ی پیمانی
 ده کهن چیه و چۆنه؟! بزانه چۆن بۆ یه کهم جار له ژیاندا سوخره و
 بیگار ده کهم؟ ئیستاش هه موو روو داوه کانی ئه و به یانییه م به وردی له
 بیر ماوه. له پیکادا تووشی کابرایه کی پشینی خه لکی شاره که بووین،
 که ئیمه ی بینی له جیتی خۆی وه ستا و دهستی بۆ گیرفانی برد. یه کیک
 له زیندانییه کان، له ئیمه دابرا، کلاوه که ی داکنده و به په له به ره و کابرا
 پای کرد، تومزه کابرا خیری قه رارداره، پینچ کویکی خسته
 کلاوه که یه وه و زیندانییه که به له ز بۆ لای ئیمه گه رایه وه. هر ئه و
 به یانییه پینچ کوییکه که خه رج کرا، درا به چۆره ک و به یه کسانه
 به سه رماندا دابه ش کرا. جا گروپه که مان هه موو جوړه میزاج و
 ته بیعه تیکی تیدابوو، خه لکانیکمان تیدابوو گرژومۆن و په ست و
 بیده نگ. هه ندیکی دی دنیا یان دابوو بهر کلکان، شاد و به که یف و
 رووخۆش گوئیان به هیه نه ده دا، خه لکیکی دی هه بوون له به یینی
 خۆیاندا، به خاوه خاو قسانیان ده کرد. یه کیکمان تیدابوو ئه وه نده
 شاد و به که یف بوو، له پیستی خۆی نه ده هیوری، مه گه هر خوا
 بزانه بۆچی ئه وه نده شاد و به ده ماخ بوو. به درژیایی پیکا
 هه لده قوونا یه وه، هه لده به زییه وه و زره ی له زنجیر و پیوه نده که ی
 هه لده ستان و گوړانی ده گوت و ده ره قسی و سه مای ده کرد. ئه م
 پیاوه نیوی سوراتۆف بوو، پیاویکی قه له وی چوارشانه بوو، ئیستاش
 له بیرمه، یه کهم رۆژ بوو که گه یشتبوومه زیندان، یه کهم رۆژی

زیندانم بوو، له کاتیکدا زیندانییهکان به سهر ئاوه که وه که له که یان کرد
بوو تا دهست و دهموچاویان بشوون، ئەم سۆراتۆفه دهگه ل
هاورپنیهکی خۆیدا له سهر ئهوه کرد بووی به شه پ که پنی گوتبوو له
تهیری کاجان دهچیت. جا ئهوهی که گۆرانی دهگوت ئەم سوراتۆفه
بوو که ئیستاش پاش بهنده که یم له بیر ماوه:

من له دوور بووم

له پنی ناشی

ژنیان بۆ هینام

بیترس و راویژی.

هر له بالالایکای کهم بوو، ههلبه ته هه ندی له زیندانییهکان ئەم
کهیف و خوشییهی ئهویان لا ناخۆش بوو، بگره به تەلفیزیشیان
دهزانی. ئهوه تا به کیکیان به دەم خوته و بۆله وه، هه رچه نده شته که
هیچ په یوه ندیه کی به وه وه نییه ده لیت:

- ئه پئ ئەم وه ره وه ره چیه؟

به کیک ی دی، که به زمانه که یدا دیاره خه لکی پوو سیای بچوو که،
ده لیت:

- گورگ ته نیا به ک گۆرانی دهزانی، ئه ویش ئەم کابرا تولائییه لینی
دزی (تولائی: خه لکی شاری تولا).

سوارتۆف. به کسه ر وه لایمی دایه وه:

- تولاییم و هیچ عه یب نییه، به لام بیستوومه له بۆلتافادا به ناوی
میوه وه هه ویریان ده رخوارد داویت و خه ریک بووه بخنکییت.

- درۆ ده که ی! ئه دی تو چت ده خوارد؟ شۆربای که له رم به تو یکل
زه یزه فۆنه وه!

سینیه م گوتی:

- یه کیک نه زانج ده لیت ئه مه شه يتان هر گويز و باده می داوه تی،
به گويز و باده م به ختوی کردوه.

سوارتوف، سوکه هه ناسه یه کی هه لکيشا و وه کو یه کیک په شیمان
بی له وهی به ناز په روه رده کراوه ، روو له هه موان گوتی:

- ئه لهه قی براده رینه من له مندالیدا نازی زورم دراوه تی و به
نازداری گه وره بووم، خواردنم قوخ و نانی به له زهت بوو، براهه کانم
ئیتستاشی له گه ل بی، له مؤسکودا گه وره بازرگانن. بازرگانی
جومه لن و زور ده وله مه نندن، وه کو ده زانن!

- ئه دی تو، چیت ده فروشت؟

- هر مروقه و خه سلته و مگیزی خوی هه یه، من بۆ نمونه که
یه که مین دوو سه دم، وه رگرت

زیندانییه کی لاپره سه نی فزولی که گوئی له و ژماره گه وره یه بوو،
له جینی خویه وه هه لی دایه:

- دوو سه د پۆبل؟ مه حاله.

- نا، نا دۆستی ئازیز، دوو سه د پۆبل نا، به لکو دوو سه د شه لاق.

- لوقا! پابه لوقا.

زیندانییه کی لاوازی کورته بالای لووتد ریژی ده نوو کدالاش
به تو په یی و په ستی وه لامی دایه وه:

- ئه گه ر خه لکانیک هه بن و بۆیان هه بی هر به لوقا بانگم بکه ن،
ئه و تو بۆت نییه، ده بی به ناوی ته واوه تی خۆمه وه: لوقا کوزمیچ
بانگم بکه ی.

هاورپکه ی گوتی:

- ده ی باشه.. با لوقا کوزمیچ بی، عه مرت نه مینئ!

- نا، نا بۆت نییه به لوقا کوزمیچ گازم بکه ی، به لکو ده بی پیم بلینی:
مامی به پیزم.

- دەك پەزىلى مامى بەپىزىم بخواتەو! بە پاستى تۇ شايستەى
ئەو نىت پىياو بە تاقە وشەيەكىش بتدوئىنى، من دەمويست باسى
شتىكى خۇشت بۇ بگىزىمەو كەچى تۇ ھەموويت لە بىر بردمەو، جا
برادەرىنە ئىوھ گوى بگرن، كە چۇن بە ھۇى ئەو شتەو زۇر لە
مۇسكۇ نەمامەو، دوا پازدە جەلدەيان لىتام و پاشان ھەوالەى
ئىرەيان كردم، ئەو ھال و حىكايەتەكە بو!

زىندانىەكى دىكە كە بەوردى گوى لىدەگرت گوتى:

- بۇچى ھەوالەى ئىرەيان كردىت؟

- پرسىيارى نابەجى مەكە! لەبەر ئەو دەولەمەند نەبووم، بە
پادەيەك تاسەمەندى دەولەمەندى بووم كە ناتوانن وئىناى بكن!
گەلىك لە زىندانىەكان دەستيان بە پىكەننن كرد.

سوراتوف يەكىك بوو لەو خەلكە قۇشمە و ھەنەكچىانەى كە بە
ئەركى خۇيانى دەزانن خەلكانى خەمگىن و دلەنگ بىتنە پىكەننن و
دلىان خۇش بكن و خەمىان برەوئىنەو، بەلام لە پاداشتى ئەم
ئەركەياندا جگە لە جنىو و قسەى سووك ھىچى تر وەرناگرن، يەكىكە
لە نمونە تايبەتییەكان كە رەنگە پاشان باسىان بكم.
لۇقا كوزمىچ گوتى:

- تۇ تەمەشا تەمەشا، ھەر لە سىمۆرە دەچى، يەكىكە لە سىمۆرە
زىتەل و ئازاكانى سىبىرىيا! ھەر كەولەكەى سەد رۇبىل زىاتر دەكات.
سوراتوف پالتۇيەكى لەبەر بوو، لە كۇنىدا ھاوتای نەبوو، يەك
پارچە پىنە بوو، پەنەكانىش زۇر بەيان ھەلتەقى بوون و پىندا شۇر بوو
بوونەو.

زۇر بەوردى سەراپاى لۇقاي داىە بەر نىگا، ئەوجا گوتى:

- با پالتۇكەم شىروشەپرىو بى، ھىچ نەكات، لى ھاورئىيان كەللەم
زۇر گرانبەھايە، زۇر بەنرخە، پارەيەكى زۇر دەكات. كاتى كە

مالثاواييم له مؤسكو كرد زور دلم بهوه خوښ بوو كه كه لاهم له گه لم
دايه، به دوعا مؤسكو گيان، سوپاس بؤ نهو گه رماوه پاكوخاوينته،
بؤ ههواى پاكټ، بؤ نهو شهلاقانهى له پشتت دام، جا دوستى نازين،
پيويست بهوه ناكات سهيرى پالتوكه م بكهيت.

- چييه گه رهكته ته مهشاي سهرت بكه م!

لوقا كوزميچ هاوارى كرد:

- جا بر يا سهريشى سهري خوئى بوايه، به خير داويانه تى كاتى كه
قافله كه به توميندا رهن بووه، به خيروسه دهقه داويانه تى.

- سوراتوف، تو كارگه ت هه بوو؟

زيندانييه كى خه مگين و پووگرژ گوتى:

- كارگه ي چى؟ پووته ي وا و كارگه؟ پينه دوزيكي داماو بوو،

چهرمى له سهر بهردان خوښه ده كرد.

سوراتوف، بينه وهى گويى به وته ته وساميزه كانى يارو بدات و

بيبا ته سهر خوئى گوتى:

- راسته، ماوهيه كى باش خوم به پينه دوزيه وه خهريك كرد، به لام

به دريژايى نهو ماوهيه ته نيا يهك جووت پيلاوم دروست كرد.

- باشه كه س لئى كريت؟

- به لئى، گه نجيتكم لئى هه لكه وت، ديار بوو خودا غه زه بى ليكرت بوو،

بيگومان داكوبابى لئى رازى نه بوون، بويه يه زدان غه زه بى ليكرت و

به وه سزاي دا كه بؤ لاي منى نارد و نهو جووته پيلاوه ي ليكريم!

هه موو نهوانه ي دهوروبه رى سوراتوف له قاقاي پيكه نينيان دا.

نهو جا سكراتوف به كاوه خو دريژه ي به قسه كه ي دا و گوتى:

- پاشان، جاريكى ديكه له بيگاره زينداندا، جووتى پيلاوم بؤ

مولازمى يه كه م ستيقان فيدريچ پورمورتزيف پينه كرد.

- باشه كاره كه تى به دل بوو؟

- نه به خوا هاورپتيان، به پيچه وانه وه، هينده ي جنيو دامن كه به شي
هموو ژيانم بكات، نهجا بهر شاپاني دام! هينده تورپه بوو ناگري
لينده باري! ئوف له دهست هم غه داري سوزانييه، ژيانم له
بينگاره زينداندا، هم سوزانييه خيانه تي ليكردم!

ئهوجا بهدم ههلبهز و دابهز و سووپ و چهقنه وه گوتي:

پراوهسته، سهبر بکه.

با ميژده که ي ئاكلينا

له مال بيته دهر

ئهو زيندانييه ي كه له پروسيای بچووكه وه هات بوو، له جتي
خزي جما، له كاتيكا كه شان به شاني من دهرپوي، مورپه يكي ليكرد
و له بن ليوانه وه بولاندي:

- كه بيحه يايه.

يه كيني ديکه به هيمني گوتي:

- هم پياوه خيزي به خشراوه ته وه.

ههرچي سهرم هينا و سهرم برد سهرم له م له گهز و مه ته له
دهرنه كرد كه بوچي حه نه كچيائي و شادمانی سكوراتوفيان له لا
ناخوش بوو، بوچي زيندانييانی پروخوش و گالته چيان ده بوغزانند.
ههلبه ته له هه وه له وه پيم وا بوو چ كابرای ورديله ي خهلكي پروسيای
بچووك و چ ئه وانسی تر، غه رهز و ناكوكي تاييه تيبان ده گه ل
سكوراتوفدا هه يه. به لام ههر زوو بوم دهر كه وت كه مه سه له كه وا نييه
وهكو من بوي چوو بووم، هه موو خه تايه كي سكوراتوف ئه وه بوو كه
به درؤوه خزي قورس نه ده گرت، وهكو زيندانييه كاني ديکه پراوله تباز
نه بوو، ئه وان گوته ني پياويكي 'بيخير بوو'. ههلبه ته زيندانييه كان،
هه موو گالته چي و حه نه كچييه كانيان نه ده بوغزانند و هه مان رهفتار و
مامه له ي سكوراتوفيان ده گه ل نه ده كرد. چونكه له نيو قوشمه و

حه‌نه‌كچييه‌كاندا خه‌لكان هه‌بوون حازروه‌لام و به‌دهم، ده‌يانزانی چۆن
 داكۆكى له‌ خۆ ده‌كهن و تانه و ته‌شه‌ريان له‌ كه‌س قبول نه‌ده‌کرد،
 بۆيه‌ زيندانىيه‌كان، ناچار ريزيان ده‌گرتن و خويان لى‌ ده‌پاراستن.
 يه‌كيتكى له‌و جۆره‌ كه‌سانه‌ له‌ نيو گروپه‌كه‌ماندا بوو، كه‌نجيكي
 جوانخاسى هه‌ميشه‌ شاد و پرووخۆش، دواى ماوه‌يه‌كى زۆر ئه‌وجا
 حه‌قيقه‌تى ئه‌و كورپه‌م بۆ ده‌ركه‌وت و وه‌كو پيوتىست ناسيم. كه‌نجيكي
 بالابه‌رزى به‌خۆوه‌ بوو، خاليكي گه‌وره‌ى جوان به‌سه‌ر گۆنايه‌وه‌ بوو:
 ده‌موچارى پيگه‌نيناوى بوو، هه‌رچه‌نده‌ كورپيكي سه‌لار و سه‌نگين و
 ئه‌قلمه‌ند بوو. ئه‌م كورپه‌يان به‌ 'دۆزه‌روه‌' ناو ده‌بێرد، چونكه‌ كاتى
 خۆى له‌ هيزى ئه‌ندازه‌ كارى كرد بوو، ئيستا له‌ به‌شى تاييه‌تتیه.
 پاشان ديمه‌ سه‌ر باسى.

هه‌لبه‌ته‌ زيندانىيه‌ جددىيه‌كان، وه‌كو يارۆى پووسىاي بچووك به
 ديتنى هاوپرى حه‌نه‌كچييه‌كان قه‌لس ده‌بوون، به‌لام وه‌كو ئه‌و ده‌ريان
 نه‌ده‌بېرى. زيندانه‌كه‌مان خه‌لكانىكى تىدابوو حه‌زيان به‌ خۆده‌رخستن
 ده‌کرد، حه‌زيان ده‌کرد له‌وانى دى بالاتر بنوينن، ئيدى به‌ كارزانی
 بوایه‌ يان به‌ په‌فتارى جياواز يان به‌ توانا و هيز يان به‌ زيره‌كى و
 هۆشيارى بوایه‌. ژماره‌يه‌كى زۆريان هيز و زيره‌كيان هه‌بوو،
 ده‌گه‌بيشته‌ ئه‌و ئامانجانەى كه‌ ده‌يان ويست، يانى ده‌سه‌لات به‌سه‌ر
 هاوپرىكانياندا په‌يدا بکه‌ن. جا ئه‌وانه‌ دژايه‌تتیه‌كى توندى يه‌كتريان
 ده‌کرد و هه‌فركى زۆريان هه‌بوو. جا ئه‌وانه‌ خاكيانە و به‌ ميهر و
 ريزه‌وه‌ ده‌يانروانيه‌ زيندانىيه‌كانى دى. به‌ خۆپاي و به‌بى هۆ خويان
 له‌ قه‌ره‌ى شه‌پ و قه‌رقه‌شه‌ نه‌ده‌دا. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ى په‌ئى ئيداره‌ى
 زيندان به‌رانبه‌ريان باش بوو، به‌ شتوه‌يه‌ك له‌ شتوه‌كان كاروباريان
 به‌پۆه‌ ده‌بێرد، واته‌ ده‌ستيان ده‌پۆيى. كه‌سيان بۆ نمونه‌ له‌سه‌ر ئه‌و
 گۆرانيانەى كه‌ ده‌گوتران نه‌ده‌هاتنه‌ جواب و نه‌يانده‌کرد به‌ شه‌پ:

یانی نه دههاتنه ئه و ئاسته نزمه. هر هه موو ئه وانه، به دريژايي ئه و
ماوهيهي كه له زينداندا به سه رم بره، له گه لمددا خو شمامه له و
خوشره فتار بوون، به لام زوريش پرويان نه ده دامى، پاشان به دريژايي
باسى ئه مه ش ده كه م.

گه ييشتينه كه نار رووباره كه. ئه و كونه به له مه ي كه ده بوايه هه لى
بوه شينينه وه، له به سه ته له كي ناو رووباره كه چه قى بوو. ئه و به رى
رووباره كه تا چاو بر ده كات هر ده شت و ميژگى شيناو بوو، به
راستى ئاسو و ديمه نيكي خه مناك بوو. چاو ه پروانيي ئه وه بووم كه
هه موو زيندانييه كان يه كسه ر و به جددى ده ست به كار بن، به لام به
پنچه وانه وه هر ميشيش ميوانيان نه بوو. ئه وه تا هه نديكيان بو خو به
خه مساردى له سه ر ئه و كووته ره دارانه ي كه له و ناوه كه وتوون
دانيشتوون. زور به يان كيسه تووتنه كانيان له نيو پوته كانيان
ده ره يناوه و ئه م تووتنه هر به گه لايى، به بى چا ككردن له بازاردا
ده فرؤشرى، ره تلئى به سى كو پي ك) سه بيل داده گر نه وه و سه بيلان
ده كيشن. ئه و سه ر بازارنه ش كه ده گه لمان هاتوون، ده وريان
گر تووين و به بيزارى و بيتاقه تى ته مه شامان ده كن.

يه كي ك له زيندانييه كان به ده نكي به رز، بى ئه وه ي پرووى ده مى له
هه چ كه سي ك بى، گو تى:

- نازانم بو چى ئه م به له مه هه لده وه شيننه وه، ئه مه بى رو كه ي كنيه؟
تو بلئى پئويستيان به داره كه ي بى؟
يه كي كى دى گو تى:

- ئه وانه ي ئه م بى رو كه جوانه يان به ميشكدا هاتووه، له ئيمه مانان
ناترسن هاو رى!

ئه وه ي يه كه م دواى كه مي ك بي ده نكي گو تى:

- ئه و جووتيارانه كيوه ده چن؟

بیئەوہی چاوەروانی وەلامی پرسیارەکە ی بکات، بە قامکان
ئاماژە ی بۆ کۆمەلە جووتیارێک کرد کە لە دوورەوہ بە ریز و دوا بە
دوای یەک، بەسەر بەفری تازە کە و توودا رێیان دەکرد. ھەموو
زیندانییەکان، بە بیتاقەتی ئاوری لای ئەو سەمتەیان دایەوہ و ھەر بۆ
کات بەسەر بردن کە و تنە گالته کردن بەو پێیوارانە. یەکیک لەو
جووتیارانە کە لە دوای دوای پیزەکەوہ بوو، بە شیوہ یەکی سەیر و
پیکەنیناوی پێی دەکرد، بەلەکانی بلاو دەرکردوہ و سەری بە لایە کدا
زۆر خوار کردبووہوہ و کلاویکی قووچی فەرووی لەسەر بوو،
سیبەری بەژن و بالای بە تەواوہتی و پوونی بەسەر بەفرە سپیەوہ
دیار بوو.

یەکیک لە ھاوڕیکانم، بە لاسایی کردنەوہ و بە زمانی جووتیارانە
گوئی:

- تەماشای جلوبەرگەکە ی پتروفیچ چەند چوانە!

ئەوہی سەیرە زیندانییەکان بە چاوی سووک دەرواننە جووتیاران
و گالته یان پیندەکەن و لاساییان دەکەنەوہ، ھەرچەندە زۆر بەیان،
خۆیان جووتیاران.

- بە تاییبەتی تەمەشای ئەوہی دوای دواوہ بکەن، دەلێی توور
دەچینی!

زیندانیی سپیەم گوئی:

- تۆ تەمەشای کلاوہ قووچەکە ی، چەند گەورە یە، دیارە دەبێ
دەولە مەند بێ.

ھەموو زیندانییەکان بە بیتاقەتی کە و تنە پیکەنین، وەکو ئەوہی
بێگاریان پێ بکری. لەو کاتەدا ژنیکی بە یەک سەبەتە چۆرەکی سپیەوہ
ھات: ژنیکی چەلەنگ و چالاک و زیتەل بوو. زیندانییەکان بایی ئەو

پینچ کوپیکه‌ی که کابرای شاری به‌خیر پیندا بوون، چوره‌کیان
لیکری و به یه‌کسانی به‌سهر خویاندا دابه‌شیان کرد.

ئو کوره گهنجه‌ی که له نیو زیندانه‌که‌دا چوره‌کی ده‌فروشت
بیست دانه‌ی له عهردی له ژنه‌ی تاین کری، زوری ده‌گله‌دا وت که
هه‌رزانتز پنی بفروشیت، به‌لام ژنه‌که قایل نه‌بوو، کوره‌که وتی:

- ده باشه، به لای که‌مه‌وه یه‌کیکم 'له‌وه' بده‌یه.
- ئه‌وه چیه؟

- ئه‌وه‌ی که مشکیش پنی رازی نابین.

ژنه‌که له قاقای پیکه‌نینی دا:

- ره‌زات مرئ، نه‌یخوی تاله.

ئه‌نجام ئه‌و سه‌ربازه ده‌ره‌جه‌داره‌ی که چاودیزی ده‌کردین به‌خو
و دۆنکیه‌که‌ی ده‌ستییه‌وه هات، گوتی:

- بۆچی دانیشتون؟ ده‌ی خیرا ده‌ست به‌کار بن!

یه‌کیک له به‌ناو ده‌م سپییه‌کان، به بیتاقه‌تی هه‌ستا و گوتی:

- ئیقان ماتیفچ ئیشمان بۆ بدۆزه‌وه تا بیکه‌ین.

- ئیشه‌که‌تان ئه‌وه‌یه به‌له‌مه‌که ده‌ربینن، له‌وه زیاتر چیتان ده‌وی؟

زیندانییه‌کان به‌خواه‌خواه‌هه‌ستان و بۆ ناو پروباره‌که شوپ
بوونه‌وه. یه‌کسه‌ر دوو سن که‌س خویان لیکردن به‌ده‌مسی، هه‌لبه‌ته
هه‌ر به‌ده‌م نه‌ک کرده‌وه. نه‌ده‌بوو خوا به‌خته‌کی به‌له‌مه‌که بشکینن،
ده‌بوایه له‌وجه‌کانی به‌ساغی ده‌ربینن، به‌تایبه‌تی ئه‌و ته‌خته پانانه‌ی
که بنکی به‌له‌مه‌که‌یان پیکدیتا. ئه‌مه‌ش کاریکی دریز و ناره‌حه‌ت بوو.

یه‌کیک له زیندانییه‌کان که نه‌چاودیز بوو و نه‌ده‌مسی، به‌لکو
کریکاریکی ئاسایی بوو هاواری کرد:

- پیموایه‌ده‌بی هه‌وه‌ل جار ئه‌م ته‌خته‌یه ده‌ره‌بهنری، ده‌ی کورپنه
هیمه‌ت که‌ن!

ئەم پياوھ لاشەپھ گەوجۆكەيەي كە تا ئىستا ھىچ قسەيەكى نەكرد
بوو، ئەمىستا داھاتووھتەوھ و لە تەختەيەكى قورس نەويوھ و
چاوهروانە ئەوانسى دى بچنە ھىمدادى، بەلام كەس بە دەنگىيەوھ
نەچوو. يەككىكى دى لە بن لىوانەوھ بۆلاندى:

- خۆت ئەزىت مەدە! ئەوھ خواردنى تۆ نىيە! ئەگەر باپىرە
ورچەكەشت بىت بۆى دەرنایەت.

- باشە تەگبىر! چ بکەين براينە! من نازانم چۆن...

ئەوجا بە شپرزەيى دەستى لە تەختەكە بەردا و خۆى راست
کردەوھ.

- قايىلە بە تاقي تەنيا ئىشەكە ناکەيت، پەلەت چىيە؟ ئەو
بەستەزمانە، سەرسام و شپرزە و بە پۆزشەوھ گوتى:

- بەلام ھاوړپىيان زویر مەبن، قسەيەك بوو و بە زارمدا ھات، خۆ
قيامت ڤانەبوو.

كابراى دەرهجەدار كە ڤاسپىزدار بوو چاودىرى كارەكەمان بكات،
لە كاتىكدا دەپروانىيە ئەو بىست پياوھى كە تىداما بوون و نەياندەزانى
چۆن دەست بە كارەكەيان بکەن و لە كوئوھ دەست پىنكەن، ھاواری
كرد:

- چىيە، خۆ ناتانەوئى سەر و پالتوتان پىدا بدەين تا گەرمتان
بىتەوھ؟ يان چاوهړئى بکەين تا زستان تەواو دەبى؟

- ئىقان ماتوفىچ پەلەمان لىمەكە، ئىش بە پەلە ناكړئ، شەيتان
پەلەى كرد چاوتكى خۆى كوئىر كرد.

- بەلام سافلېف تۆ ھىچ ئىشىك ناکەيت، پىس دەست داوھتە
تەمەلى! چىيە بۆ وا چاوت زەق كرددوھتەوھ و تەمشا دەكەى؟ لەوھ
دەچى بتەوئى چاوهكانت بخەيتە مەزادەوھ؟ دەى خىرا دەست بەكار
بن.

- ئاخر من به تاقى تەنيا چ بگەم، چىم پىن دەكرى.

- ئىفان ماتوفىچ ئىشىكمان بۇ دىارى بگە.

- من يەكجار پىمگوتن كارىكى تايىبەتيتان بۇ دىارى ناكەم. بەلەمەكە
هەلۆهشېنەو و ھەر كە تەواوتان كرد بېۋنەو. دەى دەست پىنكەن.
دواى كەمىك رامان و سەبر، زىندانىيەكان كەوتنە كاركردن، بەلام
زۆر بە تەمەلى و بىتاقەتى. پىاو كە ئەو ھەموو پىاوه بەھىز و توانايە
بەو خاوخاو و گىلەگىلە دەبىنى ئەوسا دەزانى پاسەوان و
بەرپرسەكانى زىندان بۆچى ئەوئەندە لىيان پەست و قەلسن. وەرە
زەلام نەزانى چۆن دەست بەكار بگەى. ھەر كە دەستيان دايە يەكەم
تەختە، قرچەى لىنەستا و شكا. ئىدى زىندانىيەكان بۇ خۇ پەپاندنەو
بە چاودىرە دەرەجەدارەكەيان گوت كە: 'ھەر لە خۇيەو شكا. خەتاي
ئەوانى تىدا نەبوو، ئەم كارە لە بنەپەتەو دەبوايە بە شىۋەيەكى تر
بكرىت. ئىدى چ بگەين، ھىچ چارىكى ترمان نەبوو؟'. دواى ئەمە
مشتومر و گەنگەشەيەكى دوورودرىژ لە نىوان زىندانىيەكاندا دەستى
پىنكرد و بەرەبەرە ھەلى بوارد بۇ دەم بۆلە و شەپەجوىن و قسەى
سووك و خەرىك بوو لە شەپەجنىۋىش تىدەپەرى.

كابرەى چاودىر بەدەم دۆنكى بادانەو دىسان ھاوارى بەسەردا
كردن. بەلام تەختەى دووھمىش بە مەرەدى تەختەى يەكەم چوو.
ھەنگى ھەموو ھەستيان كرد كە پىۋىستيان بە پاچ و ئامىرانى دى
ھەيە، دوو زىندانى گەنجيان ھاوپرى دەگەل پاسەوانىكدا بۇ زىندانەكە
نارد تا پاچ و ئامىرانى دى بىنن، زىندانىيەكانى دى ھەموو بە ئارامى
لەسەر بەلەمەكە لىتى دانىشتن و سەبىلەكانيان دەرھىنا و كەوتنە
سەبىل كىشان.

چاودىرەكە لە داخا تفىكى رۆكرده زەوى و بەدەم خوتە و بۆلە و
نارەزايىەو گوتى:

- خۆ به ئیش نامرن، تەمەلینە، توخوا ئیوہ بەشەرن؟!
ئەوسا دەستەکانی ھەلتەکاند، بە دەم دۆنکی بادانەوہ بەرە و
قەلاکە (زیندان) وەرپیکەوت.

دوای سەعاتە وەختیک بەرپۆوہ بەر ھات، بە کاوہ خۆ گوئی لە
داواکانیان گرت، ئەوجا داوای لێکردن چوار تەختە ی دیکە بە ساغی
لە بە لەمەکە بکەنەوہ و بە شیکێ تەواو ھەلبۆہ شیننەوہ و ھەر کە لەو
کارە بوونەوہ ئیدی بۆ زیندان بگەرینەوہ، ھەرچەندە ئەمە کاریکی
سووک و ئاسان نەبوو، بەلام خۆزگە دەتبینی کە زیندانییەکان چۆن
بەلاماریان دا و تییووکان!

ئەمە لە کوئی و ئەو تەمەلی و خاوەخواوەی تۆزێ لەمە پیشیان لە
کوئی؟ ھەر پاچ بوو بەرز دەبووہوہ و دادەھاتەوہ، دەتگوت دەرپەقسن،
ھەر بزمەر و سنگ بوو دەردەپەری، ئەوانە ی تەور و پاچیان پێ
نەبوو، دیرەکی ئەستووریان وەبن تەختەکان دەدا و بە سپوساغی
دەریان دینان. زۆرم پێ سەیر بوو کە دەمبینی ئەو تەختانە وا بە
ساغی و دروستی دەردەھاتن و نەدەشکان! زیندانییەکان زۆر بە
گورجوگۆلی کاریان دەکرد، دەتگوت لەناکاو وەخۆ ھاتنەوہ و
وہھۆش ھاتوونەتەوہ، ئیستا نە قسەیان دەکرد، نە جینۆیان دەدا، ھەر
کەسە قسە و کاری خۆی چاک دەزانی، دەیزانی دەبێ چ بلی، چ بکات،
لە کوئی بوەستی. زیندانییەکان بە نیو سەعاتیک بەر لە تەپلی پایدۆس
کارکەیان تەواو کرد، ھیلاک و ماندوو بۆ زیندانەکە گەرانەوہ، بەلام
دلیان بەوہ خۆش بوو کە نیو سەعاتیک زووتر لە سەرکار
دەگەرانەوہ، بەلام سەبارەت بە خۆم ھەستم بە شتیکێ سەیر کرد،
ئەوہ بوو لە ھەر لایەکەوہ خۆم دەخزانە بە یینیانەوہ تا کۆمەکیان
بکەم، جینیان نەدەکردمەوہ، ناپرەحت دەبوون و دەریان دەکردم و بە

جۆرى دەيانپرتاند و دەيانبۆلاند و پىم دا ھەلدەشاخىن زياتر لە جىتو و سووكايەتى دەچوو.

تەنانت يەككىك لەو زىندانىيە شىرۆلە و پەرىپوتانىيە كە نەيدەويزا لە ئاستى زىندانىيەكانى تردا، كە تۆزى لەو پۆشتە و پەرداختر و زىتەلتر بوون، زار ھەلئىن، لە من بوو بە شىز، كە لىي نزيك بوومەو ھە بە بيانوو ھە پىم دا ھەلشاخى كە گوايە بەردەستى دەگرم. ئەنجام يەككىيان كە لەوانى تر و رياتر و لىھاتووتر بوو، بەپراشكاوى بەزبرى پىي گۆتم:

- ئاخىر تۆ بۆ ھاتووئىتە ئىرە؟ يانى دەتوانى چ كاريك بكەى؟ لاكەو ھە ئىرە! ھەرۆ، كە كەس بانگى نەكردوويت بۆ ھاتووئىتە ئىرە؟

يەككىكى دى ھەلى داىە:

- لاچۆ، واز بىتە.

زىندانى سىيەم ھاوارى كرد:

- باشتر وايە بچى تەنەكەيەك پەيدا بكەى و ئاو بەرىت بۆ ئەو خانوو ھى وا لەوئىندەر دروست دەكرى يان بېرۆى بۆ ئەو كارگەيەي كە تووتنى تىدا ورد دەكەن: ئىمە پىويستمان بە تۆ نىيە، ئىرە جىي تۆ نىيە.

ناچار بووم كە نار بگرم. بەلام پىياو كە لە دور بوەستى و بىيىنى خەلكانى دى كار دەكەن، ھەست بە جۆرە شەرم و شەرمەزارىيەك دەكات، كە چووم بۆ ئەو دىوى بەلەمەكە زياتر لىم كەوتنە تەقە، بەدەم خوتە و بۆلە و جىتودانەو ھەيانگوت: ئىتو ھەمەشاكەن چ جۆرە كرىكارىكمان بۆ دەنئىرن! بەخىر نەيەنەو ھە بۆ خۆتان و كرىكارتان كە بۆ ئىمەتان ناردووه! ئاخىر ئىمە چ پىويستمان بەم شىرە كورائەيە؟

هه‌لبه‌ته به ئانقه‌ست ئه‌و قسانه‌یان ده‌کرد. خوا خویان بوو ده‌فهرتیکیان ده‌ست بکه‌وئ، که‌سیکی خانه‌دان و ئه‌شرافزاده به‌گیر بینن و داخی دل‌ی خویانی پیپریژن و به‌که‌یفی دل‌ی خویان پیتی رابویرن، کاتی هه‌ره خۆشیان ئه‌و کاتانه بوو که به‌خانه‌دانیک رابویرن، بیگومان خۆینه‌ر په‌نگه ئیستا بتوانی په‌ی به‌نه‌یتی ئه‌و پرسیاره به‌ری که له‌رۆژانی هه‌وه‌لی هاتم بۆ ئه‌م زیندانه، میشکی داگیر کردبووم و له‌ دل‌ی خۆدا ده‌مپرسی ده‌بی ره‌فتار و هه‌لویتیم ده‌گه‌ل ئه‌و خه‌لکه‌دا چۆن بیت؟ هه‌لبه‌ته هه‌ستم به‌وه ده‌کرد که زۆرجار تووشی ئه‌م جۆره رووداوانه ده‌بم، ئه‌م جۆره هه‌لویتست و بویه‌رانه زۆرجار دووباره ده‌بنه‌وه، بویه لیتیرام هه‌رچیبه‌ک ده‌بی با بی، به‌لام من نه‌خشه‌که‌ی خۆم ناگۆرم. دل‌نیا بووم له‌ دروستی ئه‌م هزرین و بیرکردنه‌وه‌یه‌ی خۆم، بویه بریارم دا، به‌ شیوه‌یه‌کی زۆر ساده و ساکار ده‌گه‌لیاندا بژیم بیئه‌وه‌ی که‌مترین هه‌ولبه‌دم که لیتیان نزیک ببمه‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌وان به‌ خوايشتی خویان ویستیان لیم نزیک ببنه‌وه، لووتیان لئ هه‌لنه‌که‌م و پوویمان لئ وه‌رنه‌گیرم، هه‌روه‌ها بریارم دا نه‌ له‌ هه‌ره‌شه‌ و گوپه‌شه‌یان بترسم و نه‌ بق و بوغزیان به‌ هه‌ند بگرم و چه‌ندی بکارم وا خۆ بنوینم که هه‌ست به‌ هه‌ره‌شه‌کانیان ناکه‌م و گوئ به‌ که‌ربوکینه‌یان ناده‌م و لیتیرام هه‌ندی جار خۆمیان لئ دووربگرم و به‌شدارئ له‌ هه‌ندی دابونه‌ریتیاندا نه‌که‌م، یانی بریارم دا هاو‌پتیته‌ییان نه‌که‌م. هه‌ستم ده‌کرد ئه‌گه‌ر ئه‌م ره‌فتاره نه‌گرمه‌ به‌ر، ده‌مبوغزینن. پاشان دل‌نیا بووم که په‌چه‌له‌کی ئه‌شرافانه‌م وا ده‌خوازئ خۆم به‌ سه‌ریاندا بنوینم و به‌ چاری سووک ته‌مه‌شایان بکه‌م و وه‌کو خه‌لکی په‌شوکی مامه‌له‌یان له‌ ته‌کدا بکه‌م و هه‌رگیز به‌ ده‌ستی خۆم کار نه‌که‌م و ته‌نیا ئه‌مر بکه‌م. راسته‌ ئه‌م ره‌فتاره وای لیده‌کردن له‌ دل‌ی خۆدا و به‌ دزییه‌وه جنیوم پییده‌ن و

قسەم پەن بۆلۈن، بەلام ناچارىيان دەكات رېز و حورمەتم بگرن. بەلام
 ھەرچىم دەکرد نەمدەتوانى ئەو دەورە بگىتېم. يانى رۇژى لە رۇژان
 نەمتوانى ئەو دەورە بگىتېم كە ئەوان بە شايستەى خەلكى خانەدان و
 ئەشرافيان دەزانى، بەلام دوا بېريارى خۇم دابوو كە بە ھىچ جۇرى لە
 تەربىت و پەرورەدەى خۇم لا نەدەم و خيانەت لە قەناعەتەكانى خۇم
 نەكەم. خۇ ئەگەر ھەولمدا با پرويان بدەمى و شەرميان لىم بىشكى و
 سىوايان لىم بېيىتەو ھەنگى بە ترستۆكيان دەزانىم و ھەكو
 ترستۆكىك مامەلەيان لە تەكدا دەكردم. جا (ف) لەو نمونە باشانە
 نەبوو كە چاوى لىتېكەم. (ف) كە لە لای مېجەر زمانى لىدەدان، ئەوان
 زياتر لىتى دەترسان. لە لايەكى تریشەو نەمدەويست ھەكو
 پۇلاندىبەكان، لووتيان لى ھەلبكەم و بە چاوى سووك تەمەشايان
 بكەم و بيانبوغزىتم. ھەستم دەكرد رقيان لىمە، بەلام ھەولم دەدا
 لەجياتى ئەو ھى گەيى لە بەختى خۇم بكەم. كەسىكى بە كەلك و
 كەلكر و سوودمەند بىم. دەمزانى لە ئەنجامدا رەئى خۇيان دەربارەى
 مەن دەگورن. ھەلبەتە كە ھەولم دەدا ھەكو ئەوان بىم و مدارايان بكەم
 و نەمدەزانى چۇن ئەمە بكەم، ھەستم بە جۇرە تەرىقى و سووكىكە
 دەكرد و ناھەقم نەدەگرتن كە دەمبىنى بە چاوى سووك تەمەشام
 دەكەن.

كاتى كە ئىوارى لە كار بوومەو ھە و شەكەت و ماندوو بۇ زىندان
 كەرامەو، خەمىكى قوول دای گىرتىم. لە دلى خۇدا گوتىم: 'دەبى
 ھەزاران رۇژى ھەكو ئەم رۇژە بەسەر بەرم'.

لە كاتىكدا بەدەم پىياسەو، خەمگىن و خەمناك بە ھەوشەى
 زىندانەكەدا ھاتوچۇم دەكرد و دنيا سات بە سات تارىكتەر دەبوو، لە پىر
 (پولو)م بىنى بەغار بەرە و پووم دىت. پولو، ناوى سەگى زىندانەكە
 بوو، زىندانىش ھەكو كەتیبەى سواران و فەسىلى پىادە و توپخانە

سهگی تايبه تي خۆي هه بوو. ماوه يه کي زۆره له م زيندانهدا ده ژي. ئه م سه گه هي هيچ که سيک نه بوو و هه ر زيندانيه کي به خاوه ني خۆي ده زاني. به ئيسقان و پاشماوه ي مووبه قه که ده ژيا. سه گيکي گه وره ي ره شبه له ک بوو، زۆر پير نه بوو، دوو چاوي زيتي هه بوو، کلکي گه وره و تووکن بوو، هيچ که سيک گوئي نه ده دايه و گه مه ي ده گه ل نه ده کرد، هه ر که گه يمه زيندانه که کردم به هاو پتي خۆم و نه واز شم ده کرد و خۆشم ده ويست. چونکه ئه مرق به دريژايي پۆژه که نه ييني بووم، بي ري کردبووم، تومز هه موو په ناو پاساري زيندانه که به دوومدا گه را بوو، هه ر که له دووره ي بينبوومي، به غار و به ده م قروسکه قروسکه وه به ره و لام هاتبوو. به خۆيشم نازانم له و ساته دا ههستم به چي کرد، به لام سه ريم خسته سه ر سنگم و ماچم کرد، ئه ويش هه ردوو ده ستي خسته سه رشانه کانم و که و ته لسسته وه ي ده موچاوم. له دلي خۆدا گوتم ئه مه ئه و هاو پتيه که قه ده ر بۆي نار دووم. ئيدي به دريژاي هه وه لين هه فته سه خت و دژواره کاني زيندانم، که ئيواران له بينگار ده گه رامه وه، ده چوومه ناو هه وشه ي زيندانه که و له سووچيکي تاريکدا چاوه پرواني (پولو) م ده کرد. پولو به خۆش حالیه وه له به رده ممدا ده که و ته هه له بز و دابه ز و کلکه له قن، سه ريم ده خسته باوه شم و به تاسه وه ماچم ده کرد و ده کرد. هه ستيکي خۆش و له هه مان کاتدا خه مين داي ده گرتم. ئيس تاش له بي رمه کاتي که ده مييني له م دنيا گه وره يه دا ته نيا يه ک گورواو دل به سته ي منه، چه ند خۆش حال و دلخۆش ده بووم (له زه تم له عه زابي خۆم ده بييني) گوروايک که چوومه زيندانه وه پارچه ناننيکم دايه، گوروايک که ئه و نان و نه که ي هه ر له به ر چاو بوو. کاتي که نه واز شم ده کرد له جيي خۆي مت ده بوو. جوله ي نه ده کرد، به ميهر و سۆزه وه نيگاي

دهكردم و بهكاوهخو، هئىدى و دۆستانه كلكى دهلهقاند، ئهويش
هاورپىكهم، هاورپى تاقانكههم، سهگه وهفادارهكهم (پولو) بوو.

پهراويز:

1- له سالى (1850)دا، له شارى توبولسك سى ئافرهت
له ديسامبهرييهكان سهردانى دوستويفسكى يان كرد كه
بريتى بوون له: مورافيوفا، ئانكوكفا و فونفوزينا، كه سالى
(1826)دا به زور دواى ميترده نهفى كراوهكانيان بو سيبيريا،
كهوتبوون.

2- لهگهه هاورپيهكى ديكهى زيندانمدا ئه و هاورپيه
(سيريگى ف دوروف) بوو، ئهندامى شانەى بتراشفكى بوو.
كه دوستويفسكى حوكم درا، ئهويش حوكم درا، ئىدى له
زينداندا بهينى ئه و دوو پياوه تىكچوو.

3- (شوفير) ئه مه دهرهجهدار بوو له هئىزى ئه ندازهدا.

«۷»

هاورپییانی تازه

پترۆف

پوژگار تیده‌په‌ری و منیش به‌ره‌به‌ره ده‌گه‌ل ژییانی تازه‌مدا راده‌هاتم. ئەو دیمه‌نانە‌ی که به چاوی خۆم دە‌میینین وه‌کو جاران خە‌مینیان نه‌ده‌کردم. یانی ده‌توانم بلێم که زیندان و زیندانیان و دابونه‌ریتی هه‌پس‌خانه غاراند‌میان و وایان لیک‌کردم گوئی به هه‌چ نه‌دهم. راسته ئەم ژییانه یه‌جگار دژوار بوو، به‌لام هه‌چ چاریک نییه ده‌بی ته‌حه‌مولی بکه‌ی. هه‌ولم ده‌دا هه‌رچی خه‌م و نیگه‌رانی و دوو دلییه‌ک هه‌یه له ناخی خۆمدا بینێژم، ئیدی به تاقی ته‌نیا، خه‌مگین و خه‌مبار، بیته‌وده به چوار ده‌وری زیندانه‌که‌دا نه‌ده‌سورپامه‌وه. زیندانییه‌کانیش به هه‌مان فزولیه‌تی جارانه‌وه ته‌مه‌شایان نه‌ده‌کردم. گوئیان نه‌ده‌دامی. هه‌قیان به سه‌رمه‌وه نه‌بوو. ئە‌مه‌م زۆر پینخۆش بوو. ئیدی به جۆری له نێو زیندانه‌که‌دا ده‌سورپامه‌وه وه‌کو ئە‌وه‌ی مالی خۆم بیت. شه‌وان ریک ده‌چوومه شوینه‌که‌ی خۆم. به‌ره‌به‌ره به

شتی وا راهاتم که جاران له خه و خه یالیشدا پیم قبول نه ده کرا. هموو ههفته یهک ده چووم بۆ لای ده لاک و سه ری خۆم ده خسته بهردهستی. پۆزانی شه مموان یهک له دوا یهک بۆ باره گای پاسه وانه کان بانگ ده کراین، له ویندهر ده لاکه کانی فهوج به ئاوی سارد و سابوون سهریان ته پ ده کردین و بیته زه بیانه به کولترین گویزان بهر ده بوونه تاشینی سه رمان. بۆیان ده کردین به کوله که ی پاککراو. ئیستاش که ئه و عه زابه م وه بییر ده که ویته وه له رزم لیدئ. به لام زۆری پینه چوو که ده رمانی ئه و ده رده م دۆزیه وه، ئاکیم ئاکیمیچ، زیندانیه کی به شی سوپایی پیناساندم، که به گویزانی تاییه تی خۆی سه ری خه لکی به یهک کوبیک ده تاشی. ئه مه سه رچاوه ی رزقو پۆزی ئه و بوو. به شیکی زۆری زیندانیه کان، بیته وه ی خه لکی بووه و نازدار بن، بۆ ئه وه ی له عه زابی ده لاکه کانی زیندان بخه له سن، ده چوونه لای ئه و. نازانم بۆچی به م ده لاکه بیان ده گوت میچه ر! خۆ هیچ لیکچوونیکیش له نیوان ئه م و میچه ره که ی خۆماندا نه بوو. من ئیستا به ده م نووسینی ئه م دیرانه وه سه روسیمای باریک و لاوازی ئه و ده لاکه به پوونی ده بینم. گهنجیکی دریژی، باریک و بنیس و که مدوو و گه وجۆکه بوو، پۆحی به سه ر کاره که یه وه ده رده چوو. هه میشه چه رمیکی به ده سته وه بوو، شه و و پۆژ گویزانه که ی پیندا دینا و تیژی ده کرده وه. له وه ده چوو ده لاکی و سه رو ردین تاشینی کرد بیت به ئامانجی بهر و دوا ی ژیا نی خۆی. کاتی که گویزانه که ی به باشی تیژ ده کرده وه و یه کینک ده هاته لای و تکای لینه کرد سه ری بۆ بتاشیت، هه سستی به خۆشی و شادییه کی له راده به ده ر ده کرد. هه میشه سابوون و ئاوی گه رمی هه بوو، ده سستی ئه وه نده نه رم و ناسک بوو ده تگوت مه خمه ل و لۆکه یه، ئه وه نده به وه ستایه تی و کارامه یی خۆیه وه ده نازی و ده فشی ته نانه ت هه قده سته که ی که تاقه

کوبیکیک بوو، به ساردییه وه وهرده گرت، یانی ئه وهنده ی تامه زرو و تاسه مهندی وه ستایه تییه که ی بوو ئه وهنده تامه زوری کرینه که ی نه بوو. ناشقی کاره که ی بوو.

پوژیکیان (ئا. ف) به دهم باسی ئه م ده لاکه وه، و بو نه گبه تی له به دهم میجره که ی له مهر خوماندا، له دهمی دهرده چیت و به میجره ناوی ده بات، ئیدی میجره زور توپه ده بیت و سزایه کی زور توندی ده دات و توند شانی ده گریت و رای ده ته کینئ و به دهم که فچه پینه وه هاواری به سه ردا ده کات:

- ده زانی میجره یانی چی هه ی خویری به ره لالا؟ ده زانی میجره چند گوره یه؟ به چ پرویه که وه له به دهم مندا به زیندانییه کی هیچ وپوچ ده لئی میجره؟

(ئا. ف) تاقه که س بوو که ده ی توانی ده گه ل مروژیککی وه کو ئه م مروژه دا بسازیت.

له یه که م روژی زیندانه وه خه ونم به ئازاد بوونه وه ده بینئ. خه یالاتی شه و روژم بوو بوو به وه ی ژماره ی ئه و روژانه بژمیرم که ده بوایه له زیندانه به سه ریان به رم، هه زار و یه ک که پته ده مژماردن، به هه زار و یه ک شتیه ده مژماردن. جگه له وه نه مه دتوانی بیر له هیچ شتیکی دیکه بکه مه وه. هه لبه ته هه ر که سنیکی دیکه ش له جیاتی من بوایه، هه مان کاری منی ده کرد. گومانم له وه نییه. زیندانی هه ر کتیبه ک بی و ماوه ی زیندانییه که ی هه رچه ندیک بی، هه ر ئازادی له بیره. نازانم هاو زیندانییه کانم وه کو من روژانییان ده ژمارد یان نا. به لام خه ون و خه یال و ئاوات و ئامانجه کانیانم به لاوه سه یر بوو. هیوا و ئاوات و خولیا و که لکه له ی زیندانییه ک زور جیاوازه له ئاوات و خولیای بابایه کی ئازاد. پیایو ئازاد هه میشه ئامانجیکی دیاریکراوی هه یه، بو نمونه ده یه وی پرۆژه یه که

پرۆژه‌کانی بێته دی، به ئاواتیکی بگات، به لام له پێتاویدا ده‌ژی و
 کاری بۆ ده‌کات، یانی به‌دهم ژیان و کاره‌وه چاره‌پوانی ده‌کات. ئیدی
 خۆی ده‌داته ده‌م ژيانی واقیعه‌وه و له خه‌یالاتدا تقوم نابێ. به‌لام
 زیندانی وا نییه: راسته ده‌ژی، به‌لام هیچ زیندانییه‌ک، هیچ
 بێگاره‌زیندانییه‌ک، سالانی مه‌حکوومییه‌ته‌که‌ی به‌ به‌شیک له ژيانی
 راسته‌قینه‌ی خۆی نازانیت. ئه‌وه غه‌ریزه‌یه، به‌ ده‌ست خۆی نییه.
 هه‌ست ده‌کات له مالی خۆیدا نییه، میوانه. به‌و چاره‌سه‌یری بیست
 ساله‌ی حوکمه‌که‌ی ده‌کات که پێچی میزه‌ریکه و ها‌کا ته‌واو بوو، زور
 دنایه‌یه که له (٣٥) سالیدا حوکمدراوه، کاتی که له (٥٥) سالیدا ئازاد
 ده‌بن، هه‌مان ئه‌و گه‌نجی جارانه، هه‌م تینوتاو و گۆرپی گه‌نجه (٣٥)
 سالییه‌که‌ی ده‌مینێ. له دلی خۆدا ده‌لێ: "به‌ری پۆژگار درێژه، هه‌شتا
 زۆرمان به‌ به‌ره‌وه ماوه." و هه‌ر په‌شبینیه‌کی له‌مه‌ر ژيانی ئایینه‌ به
 بیردا گۆزه‌ر بگات، خه‌را له خۆی دوور ده‌خاته‌وه. ته‌نانه‌ت چه‌پسی
 ئه‌به‌دیش، به‌و هیوایه ده‌ژی که پۆژی له پۆژان له پترسه‌بۆرگه‌وه
 فه‌رمانیک بیت و بلێ: "فلان بۆ کانه‌کانی نرچنسک بگوازنه‌وه و پۆژی
 به‌ردانی دیاری بکه‌ن. چه‌ند شتیکی خۆشه‌! چونکه‌ یه‌که‌م نرچنسک
 شه‌ش مانگه‌ پتیه‌ و ژیان له‌گه‌ل ئه‌و جۆره کاروانه‌دا سه‌د ئه‌وه‌نده‌ی
 ژيانی ناو زیندان باشه، دووه‌م چونکه‌ ماوه‌ی چه‌پسییه‌که‌ی له
 نرچنسک ته‌واو ده‌کات و پاشان... من له نیو زیندانداندا زۆر پیره‌مێردم
 دیتوون که به‌و خه‌یالانه‌وه ده‌ژیان و دلخۆشی خۆیان ده‌دایه‌وه.
 له بیرمه‌ جارێکیان له توبولسک کۆمه‌لێک زیندانییم بینی که به
 زنجیران به‌ دیواره‌وه به‌سترا بوون. درێژی هه‌ر زنجیریکی دوو مه‌تر
 بوو. ته‌خته‌ خه‌ویان له نزیک خۆیانه‌وه بۆ دانرا بوو، تا له سه‌ری پال
 بکه‌ون و بخه‌ون. ئه‌مه‌ سه‌زای ئه‌و زیندانییانه‌ بوو که پاش حه‌واله
 کردنیان بۆ سه‌بیریا، تاوان و سه‌ره‌پنجی گه‌وره‌یان ده‌کرد. ئیدی به

پینچ سال و ده سال بهو حالهوه، دههیلرانهوه. زۆربهی هه ره زۆری ئەمانه چته و پێگر بوون. تهنیا یه کینکم تیناندا بینن که پێ دهچوو که سیککی خانهدان بێن. ئەمه کاتی خۆی فرمانبهری فرمانگه یهکی دهولهتی بوو. پیاویکی ده موزار شیرین بوو، له قسه کردندا نهرم و له سه رهخۆ بوو، جار جاره ناسکه بزه یهک دهکهوته سه ر لێوی. زنجیره که ی خۆی پێ نیشاندا بن، بۆی پوون کردینه وه چۆن بهو زنجیرانه وه له سه ر تهخته خه وه که ی پال دهکه وێ و دهخه وێ، له که سیککی باش دهچوو. هه ر هه موو ئەو نه گبه ت و داماوانه خۆشه ر هفتار بوون. به لام یه جگار په رۆشی ئەوه بوو زوو ماوه ی ئەم سزایه ی ته و او بکات، خه ریک بوو په روبالی ده رده کرد، بۆچی؟ ئازاد ده بوو؟، ئەگه ر له من بپرسن بۆچی؟ ده لێم چونکه له و زیندانه تهنکه نزمه شیداره ی که تاق و په نجه ره کانی له جێ که رپوچتیک زیاتر نه بوو، ده رباز ده بوو، ههنگی ده یتوانی به حه وشه ی زیندانه که دا پیا سه بکات و که مێک هه وای پاک هه لمژێ، تهنیا له بهر ئەمه بوو، ئەگینا ئازاد نه ده بوو، پۆژی له پۆژان ئەو دیوی حه وشه ی زیندانه که ی به چاوی خۆی نه ده بینن. ده یزانی هه موو ئەوانه ی که پێ به کۆتو زنجیر کراون، پۆژی له پۆژان له زیندان ناچنه ده ری و هه موو ته مه نی له زیندانا ده با ته سه ر، مه گه ر مه رگ له زیندانی به ری ته ده ری. چاک ئەمه ده زانی، به لام وێپرای ئەوه ش هه ر به ئومیده له کۆتو زنجیره که ی بخه له سیت، باشه ئەگه ر ئەم ئومیده نه بوا یه، چۆن پینچ شه ش سال به و ده قه وه، به و کۆتو زنجیره وه، به قه د ئەو دیواره وه هه لی ده کرد و نه ده مرد یان شیت نه ده بوو؟ به رگه ی ده گرت؟

ئیدی هه ر زوو په یم به وه بر د که تهنیا کار فریام ده که وێ، هه ر کار ته ندروستی و به ده نم ده پار یزیت، ده نا نیگه رانی ده روونی و هه لچوونی به رده وام، هه وای ناخۆشی ناو قاوش و ژوو ره کانی

زیندان، ویرانم ده‌کهن. له دلی خودا ده‌مگوت: هه‌وای پاک و کار و ماندوو بوونی پۆژانه و هه‌لگرتنی باری قورس زۆر باشه، ده‌بی خۆمیان له‌سه‌ر رابینم تا ته‌گه‌ر له زیندان ئازاد بووم، مه‌ره‌خه‌س بووم. ره‌نگ و پووم خۆش بنوینی و شنگ و هیتز و توانستیکم هه‌بیت. بیرکردنه‌وه‌که‌م دروست ده‌رچوو، کار و جوله سوودیکی زۆریان پینگه‌یاندم و له پیربوونی کوتوپریان بزگار کردم و نه‌یانهیشت وه‌کو یه‌کیک له هاوریکانم که ئه‌ویش وه‌کو من خانه‌دان و ئه‌سلزاده بوو، به‌ره‌به‌ره بیوکیتمه‌وه و وه‌کو مؤم بتویمه‌وه. ئه‌م پیاوه له هه‌مان پۆژی مندا که‌وته زیندان، که‌نجیکی جوانخاسی توکمه‌ی پته‌و بوو، که له زیندان وه‌ده‌رکه‌وت، به‌ته‌واوته‌ی دا‌که‌وتبوو، سه‌ری سه‌پی بوو بوو، لاقه‌کانی سست و لاواز، به‌ئاسته‌م خۆی به‌سه‌ریانه‌وه ده‌گرت، هه‌ناسه‌سواری ته‌نگی پینه‌لچنی بوو. که ته‌مه‌شام ده‌کرد به‌خۆم ده‌گوت: 'نا، من باش ماوم، ده‌بی بزیم و ده‌ژیم'. کاردۆستی من، له هه‌وه‌له‌وه کردیبه‌ کاریک که هاوزیندانییه‌کانم تانه و ته‌شهرم لیبده‌ن. گالته‌م پینکه‌ن، به‌لام من سوور بووم له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی گوئیان نه‌ده‌می و پیاوانه‌م به‌کاره‌وه بنیم، بق هه‌ر کاریکیان نارده‌بام بی چه‌ندوچوون و گورج ده‌پۆیشتم، یه‌که‌م کارم له‌کووره‌ی سووتاندن و هاپینی مه‌رمه‌پی سپیدا بوو، ئه‌مه‌ کاریکی زۆر ئاسان بوو. ئه‌ندازیار، سه‌ره‌پرشته‌کان، به‌پیی توانست و ده‌رفه‌تی خۆیان هه‌ولیان ده‌دا مدارای زیندانیانی خانه‌دان و ئه‌سلزاده بکه‌ن و کاری قورسیان پینه‌که‌ن. هه‌لبه‌ته‌ ئه‌م مداراییه‌یان له‌پیاوته‌ی خۆیان نه‌بوو، به‌لکو ئینساف و دادپه‌روه‌ری وای ده‌خواست. چونکه‌ هیچ ماقوول نییه‌ چاوه‌پوانی هه‌مان کار له‌ کابرایه‌کی ده‌ست‌سه‌پی، بیتاقه‌ت که له‌عه‌مراتی کاری ده‌ستی نه‌کردبی بکه‌ی، وه‌ک له‌کرێکاریکی به‌شنگ و توانا و به‌هیتز و قالبووی کار،

چاوه پروان ده کړیت. ناخر ئه دوو چوڼ د بڼ به یهک؟ هه لبه ته ئه مداراییه هه موو کاتج به رده وام نه ده بوو، زور جار به دزییوه ده کړا، چونکه چاودیرییه کی توندمان له سهر بوو. هه لبه ته کاری قورسیش کهم نه بوو، زور جار وا ریده کهوت کاره که زور له سه رووی توانای ئه سلزاده و خانه دانه کانه وه ده بوو. جاری وا هه بوو دوو هیندهی کریکاریکی ئاسایی رهنجمن دها و ماندوو ده بووین.

بق مه پر مه کوتان سی یان چوار زه لامیان هه لده بژارد، ئه م سی چوار زه لامه به زوری پیره میرد یان خه لکی لاواز و بیتوانا بوون - ئیمه له خانه ی ئه وانه دا بووین، ئه م سی چوار زه لامه ده درانه ده ست زیندانییه کی شاره زای کاره که. ئیمه به دریزیی چه ندین سال له ژیر سه رپه رستی و چاودیری یه که که سدا که ناوی ئه لمازوف بوو ئه و کاره مان ده کړد. ئه لمازوف پیاویکی سه خنگیری، پیری، ده موچاوا تاوه گازی، یه جگار له پولواواز بوو، سه رباری ئه وه ش که مدوو و سه خنگیر بوو. له ناخی دلوه رقی لیمان بوو، به لام ئه و نه ده که مدوو بوو، ئه و نه ده ده ممردوو بوو، تا قه تی نه بوو جنیومان بداتی یان سووکایه تیمان پی بکات. ئه و جه مه لؤن و ساباته ی کارمان له ژیریدا ده کړد و مه پر مه پمان له ژیریدا ده سووتاند، که وتبووه رڅه هه لدر و چوله که ی رووباره که وه. دیمه نی رووباره که له زستاندا زور خه مناک بوو، یه کپار چه ته مومژ بوو، که ناره که ی ئه و بهر زور دور دیار بوو. پیاو که چاوی به م دیمه نه چه په ک و چول و خه مناکه ده که وت دلی ده گوشرا، خو که تیشکی خور له و ده شته سپیبه بیگوتاییه ی دها، هینده ی تر خه مناک ی ده کړد. له و کاتانه دا پیاو خوزیای ده خواست به سه ر ئه و ده شته بیتپایانه دا بفری که له و بهری رووباره که وه ده سستی پیده کړد و به دریزی پتر له (۱۵۰۰) فهرسه خ به ره و باشوور داده کشا. ئالمازوف عاده تی وا بوو که به کړپوکپی، گرژومونی ده که وته کار و

ئىمە شەرممان لە خۇ دەکرد که نه مانده توانى يارمه تيبه کى ئەوتۆى
بدەين، بەلام خۆى به تەنيا کاره کهى تەواو دەکرد، داواى هېچ
يارمه تيبه کى لى نه ده کردين، وهک ئەوهى بيهوى تيمان بگه يه نى که
ده رهق به و که متهر خه مگين و خه فته له وه بخۆين که خه لکىکى
ده ستسپى و بىخىر و بىگه لکين. هه موو ئىشه کهى ئەلمازوف برىتى
بوو له داگيرساندى ئەو کوورهيەى که ئىمه مه پمه په که مان تى
هه لده رشت.

بۇ رۆژى دواى که مه پمه په که به تەواوتى دەسووتا، دەبوايه له
کوورهيەکى دهر بىنين. هه ر که سه و ده ستى دەدايه بيلچه يه کى
قورس و سندوقىکى پر له مه پمه پى سووتاو ده کرد و به که مالى
ئىسراحت ده که وته کوتانى. ئەمه کارىکى خۆش بوو، مه پمه په تورت
و فشه له که به ئاسانى له ژير زهبرى مىکوت و مه جره فه کانماندا
وردوخاش ده بوو، ده بوو به گهردىکى سپى برىقه دار. مه جره فه
قورسه کانمان به رز ده کرده وه و به توندى دامان ده هينايه وه و
ده مانکيشا به مه پمه په که دا و تا زياتر ماندوو ده بووين. زياتر بارى
له شمان سووک ده بوو، خوین له ده ماره کانماندا خۆشتر ده بزووت و
گۆناکانمان سوور هه لده گه پا. ههنگى ئەلمازوفش به خىرى خۆى
ئاورىکى به سوۆى لىده دايه وه وهک ئەوهى تەمه شای کۆمه له
مندالىکى بچوک بکات. له م کاتانه دا ده که وته سه بيل کيشان و پروى
ده گه شايه وه و په زامه ندى و ئارامى ده نيشته سه رسيمای، به لام
ويپراى ئەمه ش ئەگه ر که سيک ده مى کردباوه، به خۆى نه ده وه ستا و
ده که وته پرته وبۆله. ئىدى ئەمه تەبيعه تى بوو، ده تگوت پيره ژنى دۆ
رژاوه، ده گه ل هه موو که سيکدا هه ر وا بوو. هه رچه نده له وه نه ده چوو
له ناخوه به تەبيعه ت پياوىکى خراپ بى.

کاریکی دیکه‌شیان پی سپاردم، ئەم کاره بریتی بوو له‌وهی
 چهرخی ده‌زگای خه‌راتی و دارتاشییه‌که با بدهم. ئەم چهرخه به‌رز و
 قورس بوو، بادانی ئەم چهرخه کاریکی ئاسان نه‌بوو، هیز و قوه‌تیکی
 زۆری ده‌ویست به تایبه‌تی ئەگه‌ر وه‌ستایه‌که (له کریکارانی کارگه‌ی
 هیزی ئەندازه بوو) خه‌ریکی دروستکردنی محه‌جه‌ره‌ی قالد‌رمه‌یه‌که
 یان قاچی می‌زیکی گه‌وره بوایه که قه‌دی داریکی گه‌وره‌ی ده‌ویست،
 چونکه ئەم کاره به یه‌ک کهس نه‌ده‌کرا، بۆیه هه‌ر کاتی کاری خه‌راتی
 و دارتاشی هاتبا پێش‌ی زیندانییه‌کی دیکه‌یان به نیوی (ب) له‌گه‌لمدا
 ده‌نارد. (ب)، کۆنه‌خانه‌دان بوو، چه‌ندین سال به دوو قۆلی ئەم
 چهرخه‌مان با‌دا. (ب)، گه‌نجیکی لاوازی کورته‌بالا بوو، حالی به ده‌ست
 سینگ یه‌شه‌وه په‌ریشان بوو. ده‌گه‌ل دوو که‌سی خانه‌دانی دیکه‌دا
 سالی‌ک پێش من گیرا بوو. یه‌کێکیان شه‌و و پوژ هه‌ر خه‌ریکی نوێژ
 کردن بوو (زیندانییه‌کان له‌به‌ر ئەو دیندارییه‌ی زۆریان ریز ده‌گرت).
 من هیشتا له‌ زینداندان بووم که کۆچی دوا‌یی کرد. ئەو‌یتریان له
 هه‌ره‌تی لاوی خۆیدا بوو، کورپیک بوو به ره‌نگ‌و‌پوو، توکمه و پته‌و و
 بویر و وره‌به‌رز، (ب) (1)ی هاو‌رینی له نیوه‌ی رینگادا په‌کی ده‌که‌ویت،
 ئەو‌یش پیا‌وانه ده‌یدا به کۆلیدا و مه‌سافه‌ی حه‌وتسه‌ده‌ فه‌رسه‌خان
 هه‌لی ده‌گرت. ئەم دووه‌ دۆستایه‌تیان زۆر خۆش و به‌هیز بوو. (ب)
 گه‌نجیکی ئەسلزاده و به‌ ته‌ربیت و نه‌فسه‌رز و خانه‌دان بوو، به‌لام
 نه‌خۆشی مگیزی تیکدا بوو و زوو توپه‌ ده‌بوو. جا ئیمه به‌ دوو قۆلی
 چهرخی خه‌راتیه‌که‌مان با ده‌دا و ئەم کاره‌مان له گیان خۆش بوو،
 ئۆخزنی ده‌خسته‌ دل و ده‌روونمان و من به وه‌رزشیکی زۆر باشم
 ده‌زانی.

کاری به‌فر مألینشم زۆر به‌ لاوه خۆش بوو، حه‌زم لینه‌کرد. جا
 که زستان زریان هه‌لی ده‌کرد، به تایبه‌تی که یه‌ک پوژی ته‌واو

بهردهوام دهبوو، بهفر دنیای دهگرت و ئەگەر مالەکان به ته‌واوی ژیر بهفر نه‌که‌وتبان ئەوا بهفر تا په‌نجه‌ره‌کانیان ده‌هات. که زیرانه‌که خوشی ده‌کرده‌وه و خۆر هه‌لده‌هات ده‌یان ناردين بۆ مالینی به‌فری سه‌ربانی بینا حکوممه‌تییه‌کان، به‌کۆمه‌ل ده‌یان ناردين، هه‌ندێ جار گشت زیندانییه‌کانیان ده‌نارد. هه‌ر یه‌که و به‌فر مالیکمان هه‌لده‌گرت و هه‌ر که‌سه و کاری خۆی بۆ دیاری ده‌کرا، کاره‌که ئەوه‌نده زۆر ده‌ینواند، که‌س ویتای نه‌ده‌کرد ب‌توانی هه‌مووی ته‌واو بکات. زیندانییه‌کان به‌شوق و زه‌وقه‌وه ده‌ست به‌کار ده‌بوون. به‌فره‌که هیشتا نه‌میی بوو، ته‌نیا سه‌رانسه‌ره‌که‌ی به‌ ئاسته‌م به‌ستبوی ئیدی به‌کۆمه‌ل به‌فره‌که‌مان راده‌مالی، به‌سه‌ر خۆماندا بلاومان ده‌کرده‌وه و به‌ده‌م هه‌واوه دهبوو به‌ به‌فره‌ژیلکه و به‌ده‌م تیشکی خۆروه ده‌بريقایه‌وه و پرشنگی ده‌دا. بیلچه و به‌فرماله‌کان به‌ ئاسانی له به‌فره‌که رۆده‌چوون، زیندانییه‌کان زۆربه‌ی کات به‌شوق و زه‌وقه‌وه ئەم کاره‌یان ده‌کرد. هه‌وای ساردی زستان ده‌بیوزاندنه‌وه، کار و چالاکی، گوروتینی پیده‌به‌خشین. هه‌موو که‌سێک هه‌ستی به‌ خوشی و شادی ده‌کرد.

ده‌نگی پیکه‌نین و گالته‌وگه‌پ لیره‌وله‌وی به‌رز ده‌بووه‌وه. زیندانییه‌کان ده‌که‌وتنه‌ شه‌ره‌ توپه‌ل، به‌لام دوا‌ی ماوه‌یه‌ک زیندانییه‌ به‌ ته‌مه‌ن و ئەقلمه‌نده‌کان، ئەوانه‌ی چه‌زیان له‌ سه‌وعیه‌ت و پیکه‌نین نه‌ده‌کرد، توپه‌ دهبوو، بۆیه‌ زیندانییه‌کان سارد دهبوونه‌وه و زۆرجاریش ئەم به‌زم و خوشییه‌ به‌ده‌م بۆله‌ و شه‌ره‌جینوان ته‌واو ده‌بوو.

ئیدی لیره‌وه به‌ره‌به‌ره ژماره‌ی ئاشنا و دوستانم زیادی کرد. ئەله‌ه‌قی من له‌ خه‌می دو‌ست گرتندا نه‌بووم، چونکه‌ هه‌میشه‌ نیکه‌ران و په‌شێو و در‌دو‌نگ و به‌گومان بووم، چه‌زم له‌ تیکه‌لاوی و

دۆستایه تی نه ده کرد. به لام ئەم په یوه ندى و دۆستایه تییانه خۆبه خۆ دروست بوون، یه کهم کهس که هاته سهردانم زیندانیهک بوو به ناوی پترۆف. بۆیه ده لیم هاته سهردانم، چونکه پترۆف له بهشی تایبه تیدا چه پس بوو، که که وتبووه ئەوپه پری زیندانه که وه، دوورترین قاوش بوو له قاوشه که ی منه وه. یانی به و حساب به بوايه نه ده بوو هیچ په یوه ندى به کمان له نۆواندا دروست ببی، به پواله ت هیچ شتیک نه بوو کۆمان بکاته وه و لیکنان نزیک بخاته وه. که چی پترۆف به ئه رکی خۆی ده زانی، به تایبه تی له رۆژانی هه وه لی زیندانیه که مدا، که هه موو رۆژی بئ بۆ قاوشه که ی ئیمه و سه رم لیبدات، یان له و کاتانه دا که له حه وشه ی زیندانه که دا، به ته نیا و دوور له چاوی زیندانیه کان پیاسه م ده کرد، بیت بۆ لام و دوو قسانم ده گهل بکات. له سه ره تاوه به مووی لووتم ده زانی، زۆر پینی قه لس و نا په حه ت ده بووم، به لام ئەوه ننده زیره کانه درێژه ی به سه ردانه کانی خۆی دا، که به ره به ره خووم پینه گرت و خه می دلی ده پرواندمه وه ئەگه رچی پیایکی بیده نگ و که مدووش بوو. پترۆف کورته بالا، توکمه، به داروبار و گورجوگۆل و به راپه ر بوو. ده موچاوی له و ده موچاوانه بوو که ده چوونه دله وه: رهنگال، گۆنازه ق، نیگاتیژ و زیت، دايمه پارچه ته ماکو یه کی له ده ما بوو و ده میژی (که لیک له زیندانیه کان خویان به و ته ماکو مژینه وه گرتبوو). له ته مه نی خۆی بچوو کتر دیار بوو، هه رچه ده ته مه نی چل سالان بوو، به لام که ته مه شات ده کرد قه ت نه تده گوت له سی سال زیاتره. سه ره به ستانه قسه ی ده گهل ده کردم، زۆر به نه زا که ته وه رهفتاری ده گهل ده کردم، که هه ستی کردبا، حه زم له ته نیاییه، دوا ی دوو سه ی ده قیقه یه ک، سوپاسی لو تفی ده کردم، خودا حافیزی لیده کردم و ده پۆیی، هه لبه ته ئەم ویل و ماریفه ته ی ده گهل هیچ زیندانیه کی تر دا نه ده نواند. پتویسته ئەوه ش بیژم که ئەم

په یوه نډیبه مان بهو ده قهوه مایه وه، نه له پوژانسی هوه ولسی
زیندانییه که مدا و نه له سالانی دواتریشدا نه گوزا و قوولتر نه بووه وه،
هرچنده ئه و پر به دل خوشی ده ویستم و دلسوزم بوو. تیناگه م
پتروف چ خوشییه کی به دوستایه تی مندا چوو بوو، بچی هزی
ده کرد هه موو پوژیک سهرم بدات. راسته هندی ورده دزی
لیکرید بووم، به لام پنده چوو به نه نقهست ئه مه ی نه کردی، نه خشی
تایبه تی بق دانه نابیت. که چی قهت داوای قهرزی لینه ده کردم: ئه مه
مانای وایه که بق پاره یان بق به رژه وهندی تایبه تی له من نزیک
نه ده بووه وه.

نازانم بچی باوه رم نه ده کرد که ئه م پیاوه له هه مان زیندانی مندا
ده زی، به لکو له مالیکی تردا، له شاریکی دور دوردا ده زی و ته نیا
جار جار دیت بق زیندان تا سهردانی من بکات و له ژیان و
گوزهرانم بپرسیت و ئاگادار بیت، هه میشه به په له بوو، له تو وایه
ژوانی ده گهل که سینکا هه یه، که سیک به په روشه وه چاوه پروانی
ده کات، یان کاریکی به نیوه چلی به جیهیشتووه و ده بی به په له
بگه ریته وه سهری و ته وای بکات. متمانیه کی سهر له چاوانیدا
هه بوو، نیگا کردنی سهر بوو، ته نکه سینیه ریکی بویری و ته وسی
به سهره وه دیار بوو. ده پروانییه دور، له تو وایه ده پروانیه ته ئه و
دیوی ئه و شتانه ی به رده می. ئه مه جوړه حواس په رتیه کی پیدا بوو،
هندی جار له خوّم ده پرسى: باشه ئه م په له په له ی له چیه، که لای
من ده پوات، بق کوئ ده چن؟ ئایا له شوینیکی دی چاوه پروانی ده که ن؟
ئهی راستی بئ یان خوئی به قاوشیک له قاوشه کاند، ده کرد یان به
شینیه ی خوئی به مووبه قه که دا ده کرد، ئه گه ر کورپی گفتوگو گه رم
بوایه، له لای یه کیک له گفتوگو کاره کانه وه داده نیشت و به وردی گوئی
له گفتوگو کانیان ده گرت و هندی جاریش به گه رمی به شداری له

گفتوگواندا دهکرد و پاشان سارد دهبووه و بهبیدهنگی و ئارامی لیتی دادهنیشست. بهلام چ له کاتی قسهکردندا و چ له کاتی بیدهنگیدا، ههمیشه وا دههاته بهر چاو که بیری له شوینیکی تره، له شوینیکی دووره و لهویندهر چاوهروانی دهکن. سهیر نهوه بوو ئه م پیاوه ههرگیز کاری بو خۆی نهدهکرد، جگه له سوخره و بیگاری زیندان که به خۆرتی بهسهریاندا دهسهپاند، هیچ کاریکی تری نهدهکرد، ههموو کاتی خۆی به دهست بهتالی دهبرده سه. هیچ کاریکی نهدهزانی، بۆیه ههمیشه بین پاره بوو، تاچه عانهیهکی پینهبوو، بهلام ئهمه ی له بهر کران نهبوو. رهنگه پیرسیت باسی چی له گهل دهکردم؟ وهلام ئهمه یه که قسهکانیشی وهکو خۆی غهریب بوو. بو نمونه کاتی که دهیبینیم له پشت زیندانه که وه به تاقی تهنیا و بهوپه پری خه مگینی پیاسه دهکم، خیرا پینچیکی دهکرده وه و بهله ز دوام دهکوت و به قسه وه مژولی دهکردم. ههمیشه خیرا ده پۆیی و زوزوو ئاو پری ده دایه وه. ئه وه تا وا به په له خۆی گه یاندمی.

- پۆزباش!

- پۆزباش!

- ناره حه تم نه کردوویت؟

- نه خیر.

- ویستم شتیکت ده رباره ی بوناپورت (۲) لیپیرسم، ویستم بیرسم ئایا به خزمایه تی ده گاته ئه و یارویه ی که له سالی (۱۸۱۲) دا هیرشی کرده سه ر پروسیا؟ (بۆ زانیاری زیاتر پترووف له قوتابخانه ی سه ره تایی سوپایی خویندبووی و خویندن و نووسینی ده زانی).

- با، خۆیه تی.

- ده لین گوايه سه روکه، سه روکی کوییه و سه روکی چیه؟

پرسیاره‌کانی پترۆف، هه‌میشه به‌په‌له و پچ‌پچ بوون. ده‌تگوت ده‌یه‌وی به‌زووترین کات زۆرتین زانیاری و وه‌لامی ده‌ست بکه‌وی. به‌گویره‌ی توانا پایه و سه‌رۆکایه‌تییه‌که‌ی ناپلیۆنم بۆ شرۆڤه کرد و به‌ناخیرم باسی ئه‌وه‌شم بۆ کرد که له‌گینه‌ پۆژی له‌ پۆژان ببی به‌ ئیمپراتۆریش.

پرسی: چۆن؟

به‌پیتی توانا بۆم باسکرد، زۆر به‌وردی گوئی لیده‌گرتم، به‌ته‌واوه‌تی لیم حالی بوو، ئه‌وجا گوئی لئ هینامه‌ پینشه‌وه و گوئی: - ئا، ئا، ئه‌لکسانده‌ر پترۆفیچ، ده‌مویست ئه‌وه‌شت لیدیرسم که ئایا راسته‌ هه‌ندی مه‌یموونان هه‌ن گوايه ده‌ستیان ئه‌وه‌نده دریزن ده‌گه‌نه بیتیان و بالایان به‌ قه‌د بالای به‌شه‌ره؟ - به‌لی.

- باشه‌ ئه‌ مه‌یموونانه‌ چۆن؟

هه‌رچییه‌کم له‌و باره‌یه‌وه ده‌زانی بۆم باسکرد.

- ئه‌و مه‌یموونانه‌ له‌ کوێ ده‌ژین؟

- له‌ ولاته‌ گه‌رمه‌سیزه‌کاندا ده‌ژین. هه‌ندیک له‌و مه‌یموونانه‌ له‌ دورگه‌ی سۆمه‌ترا هه‌ن.

- سۆمه‌ترا له‌ ئه‌مریکایه‌، وانیه‌؟ ده‌لێن خه‌لکی له‌ وێنده‌ر له‌سه‌ر سه‌ر ده‌پۆن.

- نه‌خێر. وا نییه‌، په‌نگه‌ مه‌به‌ستت ئه‌وه‌ بی که له‌ نیوه‌ی دووه‌می گۆی زه‌ویدا ده‌ژین. هه‌ر چییه‌کم ده‌رباره‌ی ئه‌مریکا و هه‌ردوو پرووی گۆی زه‌وی ده‌زانی، بۆم باس کرد، زۆر به‌وردی گوئی لیده‌گرتم، ده‌تگوت به‌ تایبه‌تی بۆ ئه‌وه‌ هاتوه‌ پرسیا‌ری هه‌ردوو پرووی گۆی زه‌ویم لیکات.

- ئا، ئا، پار چىرۆكىكىم لەمەپ دۆتمىر دولفالىير خويندەوہ. ئارىفييف
ئەو كىتپەي لە لاي عەريفەكەمان هينا بوو. باشە ئەم چىرۆكە راستە
يان خەيالە؟ لە نووسىنى دومايە.

- ئا، ئەمە چىرۆكە، راست نىيە، زادەي خەيالە.

- زۆر باشە، خودا حافىز، زۆر سوپاس.

هەنگى پترۆف پۆيى. ئەلھەقى قسەي ھەموو پۆژىكىمان ھەر
ھەمان ئەو جۆرە قسانە بوو.

حەزم دەکرد زانىارى زياتر لەمەپ پترۆف پەيدا بکەم. (م) كە بەم
پەيوەندىيەي منى دەگەل ئەو پياوہدا زانى، ھەستى كرد لە سەرىتى
ئاگادارم بکاتەوہ، يەكىتەك لە قسەكانى ئەوہ بوو كە ھەوہلجار
ھاتووتە زىندان سلى لە زۆريان كردووتەوہ، لە گەلئىكيان بە گومان
بووہ، تەنانەت ترساويشە، بەلام ئەوہندەي لە پترۆف ترساوہ، لە
كەسى تر تەنانەت لە (گازىن)يش نەترساوہ.

(م) پنى گۆتم:

- پترۆف لە ھەر ھەموو زىندانىيەكانى ئىترە دپتر و بپتەرواتر و
ترسناكترە. لە ھىچ شتىك ناپرىنگىتەوہ. كە كەلكەلەيەكى كەوتە سەر،
ھىز نىيە لە مېشكى دەرېكات، ھەر جىتپەجىي دەكات. ئەگەر لەپر ھات
بە سەرىدا بىكوژىت، دەتكوژىت. ھەر ئەوہندەي زەحمەتە ئەو
بىرۆكەيەي بکەويتە سەر، ئىدى بى چەندوچوون، بى ھىچ ترس و
دوولبىيەك ئەنجامى دەدات، كە ئەنجامىشى دا ھەست بە ھىچ جۆرە
پەشىمانىيەك ناكات، لەوہ دەچى شىت بى،

ئەم قسەيەي (م)م زۆر بە لاوہ گرىنگ بوو، زۆرم مەبەست بوو،
بەلام (م)، نەيتوانى بۆمى روون بکاتەوہ بۆچى ئەو بۆچوونەي
دەربارەي پترۆف ھەيە. سەير ئەوہيە بە درىژايى چەندىن سال،
ھەموو پۆژى ئەم پياوہم دەبىنى و پۆژانە پىكەوہ قسەمان دەکرد،

زۆرىش له گهلمدا به لوتف و دلسۆز بوو، هيچ كاريكي نا جورم
 لينه بىنى (هرچهنده هۆى ئەمەم نەدەزانی) كەچى وىراى ئەمەش پوژ
 له دواى پوژ زياتر قەناعەتم بە قسەكانى (م) دەهات، هرچهنده كابرا
 هەميشە هيمن و ئاقل و ميانپرهو بوو، قەت رەفتاريكى ناسازى لى
 سادر نەبوو، ئىدى پوژبەپوژ زياتر قەناعەتم دەهينا كە رەنگە ئەم
 پياوه دېترين زىندانى ناو زىندانىيەكان بى، بيباكترييان بى، مل بۆ
 هيچ زەبتوپرەبتيك نەدات. بەلام بۆچى؟ وەلامى ئەو پرسىيارەم بۆ
 هەلنەدەهات.

پتروف، هەمان ئەو زىندانىيەيه كە كاتى خۆى بۆ ئىمزاي
 سزايەكەى بانگ كرا، ويستى ميجەر بكوژيت، ئەوهم گىنراپەوه كە
 چون ميجەر بە موعجيزات پرگارى بوو چونكە بەر له ئىمزاكردى
 سزايەكە بە دەقيقەيهك رۆيى بوو. پتروف بەر لەوهى بگيرى و حوكم
 بدريت سەرباز دەبيت، كۆلۆنيلەكەى له كاتى مەشق و پراھيتاندا لىي
 دابوو، پىنماويه پيش ئەو كەرەتە زورجارى تريس لىدانى خوارد بوو،
 بەلام ئەو پوژە مجيز و حەواسى تەواو نابيت و هيچ تەلفىسى و
 سووكايەتى و لىدانىك قەبوول ناكات. ئىدى بە پوژى نيوەرۆ و بە
 بەرچاوى هەموو ئەندامى كەتیبەكەوه، له گەرمەى مەشقى سوپايىدا،
 كۆلۆنيل سەر دەپریت. هەلبەتە من هەموو شتىكى ئەم چيروكە نازانم،
 چونكە پوژى له پوژان ئەم بەسەرھاتەى بۆم نەگىنرابوووه. هەلبەتە
 بە دەگمەن ئەم حالەتەنەى لىدەهات، مەگەر بەسەريدا هاتبا، هەنگى بە
 خۆى نەدەوهستا. بەلام له حالەتە ئاسايەكاندا نەك هەر پياويكى ئاقل
 بوو بەلكو هيمن و ئاراميش بوو. بەلام ئەلها و كەلكەله پەنھانەكانى له
 ژيله مۆى ژير خۆلەميش دەچوون.

قەت پوژى له پوژان نەمبىنى وەكو زۆر بەى زىندانىيەكانى دى
 سىنگ دەرپەرپىنى و بە خۆ بنازيت. بە دەگمەن شەرى دەکرد. جگە له

(سپروتکین) دۆستایه تی کهسی تری نه ده کرد، ههلبه ته دۆستایه تی دهگه ل ئه ویشدا زۆر گهرم نه بوو، وهختی دۆستایه تی ده کرد که پتیوستیه کی پنی بویه. کهچی ویرای ئه وهش پۆژیک دیتم که زۆر تورپه بوو بوو. داوای شتیکی کرد بوو و نه یاندا بویه، ههستی به سووکایه تی کرد بوو، ئیدی له سه ر ئه وه دهگه ل زیندانییه کی دیدا لیتان بوو بوو به شه پ. نه یاره کهی زیندانییه کی بالابه رزی تۆکه می ناوشان پان بوو، له وه رزشه وانان ده چوو، نیوی ئانتونوف بوو، ئه م پیاوه به درپ و درنده یی و شه رفروشی و ده میسی و گۆساخی به نیویانگ بوو. ئه مه له زیندانییه مه ده نییه کان بوو، پیاویکی ترستۆک نه بوو. که وتنه ده نگه ده نگ و پیم وا بوو ئه م شه ره ش وه کو شه ره کانی دی ده گاته شه ره مست و بۆکسانن. که چی به پیچه وانه ی پیشبینیه که ی منه وه، پترۆف له پر په نگی هه لبزپکا، لیتیو شین هه لگه را و که وته ته ته له، هه ناسه ی ته نگ بوو، به ئه سپایی له جتی خۆی رابوو، هینده به هیواشی که وته ری که گویت له ده نگی پنی نه ده بوو (پترۆف هاوینان چه زی ده کرد به پخاوسی بگه ری) هیدی هیدی به ره و ئانتونوف پویی، زیندانییه کان که له به ینی خۆیاندا مژولی پیکه نین و قسه کردن بوون، له ناکاو بیده نگ بوون، بیده نگییه کی ئه وتۆ بالی به سه ردا کیشان ئه گه ر ده رزییه ک بکه وتبایه سه ر عاردی گویت له ده نگی ده بوو. هه موو زیندانییه کان چاوه پروانی ئه وه بوون له پر بقلیشیته وه. ئانتونوف، په نگی بوو بوو به جاری سپی، به ره و نه یاره که ی گوپی به سه ته وه. ته چه مولی ئه م دیمه نه م نه کرد، له قاوشه که وه ده رکه وتم، دلنیا بووم پیش ئه وه ی بگه مه قالد رمه کان، گویم به ده نگی هاواری که سیک ده زرینگیته وه که دیته سه ر برین. به لام ئه و شته پووی نه دا، پیش ئه وه ی پترۆف بگاته ئانتونوف، ئه و شته ی بۆ هه لدا که شه پیان بوو له سه ری (شته که ش په رۆشه یه ک

بوو، كۆنە ئەستەرىچكى رېزىو بوو). ئانتونوف، دوای دوو دەقیقە یەك، بۇ ئەوہی بیسەلمینى كە ترستۆك نییە و گلەبى خەلكى نە یەتە سەر پترۆفى بەر دەمپىژى جنیوان دا. بەلام پترۆف نە گویى بە جنیوہكانى دا و نە وەلامى دا یەوہ، گرینگ ئەوہ یە بە مەبەستى خۆى گە یشت، جنیوى بە لاوہ هیچ نییە، گرینگ ئەوہ یە بە پەرۆش رەكەى خۆى، دەستكەوت، دوای یەك چارەكە سەعات، وەكو ھەمیشە وىل و بىكار، بىخەم و خەيال بە قاوشەكەدا دەسوراپەوہ و لە كەسانىك دەگەرا قسە یەكى خۆش یا نوكتە یەكیان لىئىژنەوئ. زۆر سەرقال و مژول دەینواند، كە چى وىپراى ئەوہش زۆر بەى كات خەمسارد و بىموبالات بوو، وىل و سەرگەردان، بى هیچ مەبەست و ئامانچىك بە بەتالوھەتال لىرەولەوئ دەسوراپەوہ. وەكو كرىكارىكى زۆر بە توانا و كارامە دەھاتە بەرچا، كرىكارىك كە ئىشوكار لە بەرىدا بلەرزى و خۆى نەگرىت، لەو دەمەدا كە كار چاوەرپوانى بىت تا ھىز و بازووى خۆى بخاتە كار، بچىت دەگەل مندالانى بچووكدا گەمە بكات.

تینە دەگە بیشتەم بۆچى ھەلنە دەھات؟ دلنایام ئەگەر بیویستایە كاری وا بكات، دەیتوانى بىكات، بۇ ئەو وەكو ئاو خواردنەوہ وا بوو. چونكە خەلكى وەكو پترۆف لە دەستەلاتى ئاوەز و ئەقل بەدەرن، مەگەر خۆیان شتىكیان نەوئ، دەنا ھەر كەلكەلە و خولیا یەكیان بكە ویتە سەر، بى بیركردنەوہ ئەنجامى دەدەن. من دلنایام ئەگەر بیویستایە ھەلئیت، دەیتوانى زۆر زیرەكانە ھەموومان فریو و بدات و بۇ ماوہى ھەفتە یەك یان چەند ھەفتە یەك خۆى لە بىشە یەكدا یان لە قامیشە لانى كەنار پووبارەكەدا وەشیریت و بەبى خۆراك ھەللكات. ئىدى یان ئەم بیروكەكەى بە مىشكدا نەھاتبوو یان خۆى حەزى نەدەكرد لە زىندان ھەلئیت. توانست و بەھرەى بپاری دروستم تیدا نەدەبىنى. خەلكانى وەكو پترۆف لەگەل بیروكە و تەبىعەتینكدا لە داىك دەبن و ئەم

بیرۆکه‌یه به دریزیایی ژیان به راست و به چه‌پدا ده‌یانخولیتیتته‌وه و به‌و جووره، خۆبه‌خۆ ده‌خولیتنه‌وه تا تووشیان ده‌بئی به تووشی شتیکه‌وه و ئاره‌زوویه‌کی توندیان له لا بیدار ده‌کاته‌وه. که تووشی ئه‌و شته بوون و ئاره‌زوویان بزوا، ئیدی بۆی ده‌چن ئه‌گه‌ر سه‌ریشیان له پیناوی ئه‌و شته‌دا داناوه. هه‌ندێ جار سه‌رم له‌وه سوپده‌ما چون پیاویک که له‌سه‌ر لیداننکی ئاسایی کولونپه‌که‌ی خۆی کوشتوو، به‌و ئاسانییه، بی ده‌ربیرینی هیچ ناره‌زاییه‌ک مل ده‌دات و پال ده‌که‌وئ به‌ر شه‌لاقان بدرئ و فه‌لاکه بکریت. پترۆف وه‌کو هه‌موو ئه‌و زیندانییانه‌ی که هیچ ئیشیکی تایبه‌تییان نه‌بوو، مه‌شرووباتی به‌ قاچاغ دینایه‌ ناو زیندانه‌وه، که کاتی به‌ مه‌شرووبی قاچاغه‌وه ده‌گیرا، فه‌لاکه ده‌کرا و ده‌گیرایه ژیر قامچی و شه‌لاقان. جا پترۆف زۆر به‌ ئاسانی، وه‌کو ئه‌وه‌ی به‌م سزایه قاییل بی، وه‌ک ئه‌وه‌ی دان به‌ تاوان و خه‌تای خۆیدا بنئ، ملی بۆ فه‌لاکه و جه‌لد ده‌دا. یه‌کیک له‌ خووه سه‌یره‌کانی پترۆف ئه‌وه بوو سه‌رباری ئه‌وه‌ی خۆشی ده‌ویستم و پیزی ده‌گرتم، زۆر جار دزی لیده‌کردم. رۆژیک ته‌وراته‌که‌ی لیدزیم، ته‌وراته‌که‌م دایئ که بۆم بخاته شوینی خۆی، شوینی ته‌وراته‌که‌ ته‌نیا چهند شه‌قاویک لینه‌وه‌ی دوور بوو، خیرا له‌ مه‌ودای ئه‌و چهند هه‌نگاوه‌دا یه‌کیکی په‌یدا کرد و ته‌وراته‌که‌ی پیفرۆشت و خیرا پاره‌که‌ی دا‌بوو به‌ مه‌شرووب، وا دیاره له‌و کاته‌دا زۆری حه‌ز له‌ مه‌شرووب کردووه و خۆی پئ کۆنترۆل نه‌کراوه، ئیدی پترۆف پترۆفه به‌ شه‌رت، که شتیکی دای له‌ که‌لله‌ی هه‌ر ده‌بئی بیگاتی و بیگات. پترۆف ئاماده‌ بوو له‌ پیناوی 25 کۆپیکدا زه‌لامیک بکوژیت، بۆ هیچ نا ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و پاره‌یه‌ بدات به‌ نیو قاپ مه‌شرووب و بیخواته‌وه. له‌ غه‌یری ئه‌م حاله‌تانه‌دا پاره‌ی به‌ هیچ نه‌ده‌زانی، سه‌دان هه‌زار رۆبیل له‌و گۆره‌ بکه‌وتایه‌ بیزی نه‌ده‌هات

دەستی بۇ بیات. ھەر ئەو شەوہ ھاتە لام و بەبى كەمترین پەشىمانى
 یان شەرمەزارى وەك ئەوہى كاریكى زۆر ئاسایى كرىبىت دانى بە
 دزىەتییەكەیدا نا، ویستم بە توندی سەرزەنشتى بگەم، چونكە زۆرم
 داخ بۇ تەوراتەكەم خوارە، كەچى ھەر خۇشى شىلو نەكرد، زۆر
 بەھىمنى و ئارامى گویى لە سەرزەنشتەكانم گرت و قەناعەتى تەواوی
 بەوہ ھەبوو كە تەوراتەكە بۇ من زۆر بەكەلك و بەسوود بوو، زۆرى
 سوو لەوہ خوارە كە لە دەستی منى كرىووەتەوہ، بەلام ھىچ پەشىمان
 نەبوو لەوہى كە دزیویەتى، ھىندە بە متمانەوہ لىتى دەپوانىم، ناچار
 وازم لە سەرزەنشتى ھىتا، پىموايە بۆیە ئەو ھەموو سەرزەنشتەى لى
 قەبول كرىم چونكە دەیزانى كاریكى نەشىاوی كرىووە و شایستەى
 ئەو سەرزەنشتەى و ھەقى خۆمە سەركۆنەى بگەم و جنىوى پىندەم
 تا داخى دلى خۆم ھەلپۆم. بەلام لە ناخى خۆیدا ھەموو ئەم شتانەى
 بە تۆرەھات و بىبایەخ دەزانی و پىنى وا بوو خەلكى جدى شەرم
 دەكەن ھەر باسىشى بگەن، بگرە لە دلى خۆیدا گالتەى پىندەكردم و بە
 مندالىكى گىلۆكەى بەستەزمانى بىئاگا لە سادەترین كاروبارى ئەم
 دنیاىەى دەزانىم. ئەگەر جگە لە باسى كىتب و زانستان، باسى شتى
 ترم لەگەل كرىدبا وەلامى دەدامەوہ. بەلام وەلامدانەوہكەى تەنیا لە
 رووى ئەدەبەوہ بوو، بۆیە وەلامەكانى زۆر كورت بوون، زۆرجار لە
 خۆم دەپرسى: بۆچى ئەوئەندە ھەزى لىتە باسى كىتبانىم لى پىرسىت؟
 بەدەم قسانەوہ و بەدزىیەوہ تەمەشام دەكرد تا بزاتم ئاخۆ پىم
 رانابویرى، گالتەم پىئاكات، بەلام دەمبىنى زۆر بەجدىدى و بەوردى
 گویم بۇ رادەدىرى، بەلام زۆرجار ئەم جدىیەتە زۆرى نەدەخایاند و
 خەيالى دەپۆیى و ھەواسى پەرت دەبوو، ھەندى جار بەمە قەلس و
 توورە دەبووم. ئەو پرسىارانەى لى دەكردم ھەمیشە پوون و ورد و
 ئاشكرا بوون. وەلامەكانىشى بە لاوہ گرینگ نەبوون، لەوہ دەچوو

قناعه‌تی ته‌واوی به‌وه هیتابن که من که‌سینکم جی‌اواز له خه‌لکانی دی و نابن به هه‌مان زمان بیمه دواندن که خه‌لکانی تری بن ده‌دوینری و حزم له هیچ قسه‌وباسیک نییه ته‌نیا نه‌و قسه و باسانه نه‌بن که ده‌براره‌ی کتین، واته جگه له باسی کتیبان له هیچی تر تیناگه‌م.

من دلنیم که پتروف خوشی ده‌ویستم. نه‌مهم زور به لاوه سه‌یر بوو. ئایا به مندالی ده‌زانیم؟ ئایا به گه‌وره‌یه‌کی مندالی ده‌زانیم! ئایا وه‌کو چون که‌سیکی به‌هیز به‌زه‌یی به که‌سیکی له خوی بیده‌سه‌لات ترده دیته‌وه به‌و ئاوايه به‌زه‌یی پیتدا ده‌هاته‌وه؟ ئایا به هینی ده‌زانیم، نازانم! دلنیم که به‌زه‌یی پیتدا ده‌هاته‌وه، که‌چی ویتراي ئه‌وش دزی لیده‌کردم. هه‌لبه‌ته که دزی لیده‌کردم له دلی خویدا ده‌یگوت: 'داماوه! چ پیاویکی سه‌یر و بیده‌سه‌لات و غه‌ریبه! ناتوانی شته‌کانی خوشی بپاریزیت'. پیموايه له‌به‌ر نه‌وه خوشی ده‌ویستم. جاریکیان، وه‌ک بلینی له ده‌می ده‌رچوو، پتی گوتم:

- نه‌لکسانده‌ر پتروفیچ تو باشیت کردووه به کالته‌ی مندالان، یانی نه‌وه‌نده باشی ناخوشت کردووه، نه‌وه‌نده ساده و ساویلکه‌ی به راستی پیاو به‌زه‌یی پیتدا دیته‌وه! دواي ده‌قیقه‌یه‌ک له‌سه‌ری پویی:

- نه‌لکسانده‌ر پتروفیچ، قسه‌که‌م به خراب وهرمه‌گره، لیم زویر مه‌به. نه‌م قسه‌یه‌م له دلسوزیه‌ها.

پیاو هه‌ندی جار له ژياندا خه‌لکانی وه‌کو پتروف ده‌بینی که له ساته‌وه‌ختیکی نیگه‌رانیدا یان له ساته‌وه‌ختیکی هه‌لچووندا ده‌رده‌که‌ون و خو ده‌نوینن و پاشان ده‌که‌ون به‌سه‌ر چالاکی دلخوازی خویاندا و نه‌و کاره ده‌دورنه‌وه که ده‌گه‌ل ته‌بیعه‌تیاندا ده‌گونجیت. نه‌و جوړه پیاوانه پیاوی قسه و تیوری نین، ناتوانن خه‌لکی هان بدن یان رینه‌رایه‌تی و سه‌رکرده‌یه‌تی شو‌رش بکه‌ن، به‌لام خه‌لکانیکی ئیشکه‌ر و جینه‌جیکارن، زور به‌ساده‌یی، بن هیچ خوته‌وبۆله‌یه‌ک، به کری کار

دهكەن، له پیشی پیشه‌وه به‌سه‌ر له‌مپه‌ر و سه‌نگه‌راندا ده‌ده‌ن، له پیشه‌وه هه‌رش ده‌به‌نه سه‌ر مه‌ته‌په‌زان، به‌سه‌نگی په‌وته‌وه په‌شپه‌وه‌ی ده‌كەن، نه‌ به‌رده‌كه‌نه‌وه و نه‌ له‌ هه‌چ شته‌ی ده‌ترسه‌ن، خه‌لكی هه‌موو، كه‌وته‌نه‌ دوايه‌ن ده‌كه‌ون، تا ده‌كه‌نه‌ شه‌ره و ديه‌وان كه‌ له‌ ویدا عاده‌ته‌ن ده‌كه‌وه‌یه‌ن و تیده‌ه‌چن. باوه‌ر ناكه‌م خه‌ر هاته‌یه‌ته‌ په‌نگه‌ی په‌روه: چونكه‌ ته‌و سه‌ره سه‌ری خۆی نه‌بوو، خۆ ته‌كه‌ر تا ئه‌سته‌ نه‌مرد بێ، له‌ په‌وه‌ته‌ی و ئاقلی خۆی نه‌یه‌، هه‌ی ته‌وه‌یه‌ په‌نه‌كه‌وتوه‌، ته‌وه‌یه‌ مه‌ردن نه‌بووه‌. به‌هه‌ره‌ه‌اله‌ كه‌ی ده‌زانێ؟ له‌وه‌یه‌ په‌شه‌ ته‌وه‌یه‌ په‌نگه‌ر و سه‌رگه‌ردان، به‌مه‌به‌سه‌ت و ئامانجان، ئه‌ره‌وه‌وه‌ی، دنه‌یه‌ ته‌ ده‌كه‌ت، ته‌مه‌نه‌كه‌ی زۆر به‌كه‌ت، په‌سه‌ر په‌سه‌ر و ته‌وه‌یه‌ زۆر به‌ ئه‌سه‌ره‌ه‌ت و ئاره‌مه‌ی به‌مه‌یه‌ كه‌ (م)، په‌سه‌ته‌ ده‌كه‌ر، په‌روه‌ له‌ هه‌موو زه‌نه‌یه‌كه‌ن ده‌ته‌ر، به‌هه‌روه‌یه‌، به‌به‌كه‌ته‌ر، سه‌خه‌كه‌ته‌ر، له‌ خۆبه‌به‌ته‌ر و سه‌ره‌كه‌ته‌ر بوو.

په‌روه‌یه‌:

١- ب: ناوی جوزه‌یه‌ بوگوسلافسكیه‌، شه‌ره‌كه‌یه‌كه‌ی په‌لاندی بوو.

٢- په‌نه‌په‌وه‌یه‌: مه‌به‌سه‌ت له‌ لویه‌ ناپه‌له‌یه‌ن په‌نه‌په‌وه‌یه‌ كه‌ له‌

١٠/١٨٤٨/١٠ ده‌سه‌ر كه‌مه‌یه‌ فه‌ره‌سه‌ هه‌له‌به‌ته‌ره‌.

«۸»

لوقا

قسه کردن له سهر خه لکانی ئولولعه زم قورسه. ئه مانه چ له زیندان و چ له شوینانی دی که م و دهگمه نن، پیاو هر به هه یبته و سامداریه که یاندا دهیناسیته وه، سام دهخه نه دله وه، خه لکی به پاریزه وه مامه له یان له ته کدا ده که ن. له هه وه له وه هه سستیکم له لا چینیو که خوم له و جوړه پیاوانه دوور بگرم، توخنیان نه که وم. به لام پاشان ره ئی خوم نه که هر ده ره هق به وانه به لکو ده ره هق به بکوژانی خوینرپیژی ترسناکیش گوژی. پیاوانیک هه ن قهت پرژی له پرژان ده سستیان نه چوو هته خوین، که سیان نه کوشتووه، به لام زور له وانه در و درنده ترن که شهش که سیان کوشتووه. هه ندی تاوانان هه ن به شیوه ی ئه وه نده سهیر و غه ریب ئه نجام دراون، که پیاو ناتوانی ته سه وری بکات، باوه ری پییکات، بویه ئه و قسه یه ده که م چونکه ئه و تاوانانه ی ئه ندامانی کومه ل ده یانکات، زورجار له سهر شتی زور هیچه، له سهر شتی ئه و تویه پیاو سه ری سوپ ده میتنی.

ئىستا باسى بكوژىكتان بۇ دەكەم كە نموونەى زورن: ئەمە
 پياويكە ھىدى و ھىمن، لاشەر و بىوھى، بەلام ئىدى قەدەر و
 چارەنوسى زور سەخت و دژوارە، ھەست بە ئازار و غەزاب دەكات
 (بۇ نموونە وەرزىرە و لە كىلگەيەكدا كار دەكات، يان مسكىنە و بە
 نۆكەرى گىراوہ يان يەككىكە لە خەلكى شار يان سەربازە لە سوپادا)
 لەپەر دىت بەسەرىدا، چىكلدانەى تەنگ دەبى و بەخوى ناوہستى،
 دەست دەداتە كىرد و لە سىنەى چەوسىنەرەكەيدا ختمى دەكات، لە
 سىنەى ئەو كەسەدا كە دژايەتى دەكات، پاشان رەفتارى ئەم پياوہ
 دەگوژىت، دەبى بە رەفتارىكى نەشازى سەير و ھەموو سنوورىك
 دەبەزىنى. ئەمە نەيارەكەى يان چەوسىنەرەكەى كوشت، ھەلبەتە ئەوہ
 تاوانە، بەلام ئەنگىزە و پاكانە و شرۇفەى خوى ھەيە، ھۆيەك بۇ ئەو
 كارەى ھانداوہ. بەلام دواى ئەوہ، ئىدى ئەو پياوہ تەنيا نەيارەكانى
 ناكوژىت، بەلكو ھەر مروفىك دەكوژىت، ھەر كەسىكى بىتە رى
 دەيكوژىت، كوشتن دەكا بە پىشە، لەزەتى لىدەبىنى، كوشتن لە پىتاوى
 كوشتندا ئەنجام دەدات. لەسەر قسەيەكى بچووك لەسەر مۇرەيەك
 پياو دەكوژىت. بۇ كەيف، بۇ ئەوہى ژمارەى كوژراوہكانى زياتر
 بكات، دەكوژىت. يان جارى واہ تەنيا بۇ ئەوہ دەكوژىت كە بلى:
 "لاچۇ لە رىم". ئىدى وەكو سەھەندەيەكى سىامەست رەفتار دەكات،
 كار دەگاتە ئەوہى ھەموو سنوورىك دەبەزىنى، ھىچ پىرۆز و
 پىرۆزىيەكى لە لا نامىنى: لەوہيە بە خوىشى سەرى لەمە سورپىمىنى.
 ئىدى سنورى ھەموو ياساوپىسا و دەسەلاتىك دەبەزىنى، ئەوپەرى
 ئازادى بە خوى دەدات، لەزەت لە لىدانى دلى خوى دەبىنى، لەو
 ترسەى ھەستى پىدەكات، لەو سامەى ھەستى پىدەكات. چاك دەزانىت
 سزايەكى ترسناك چاوەروانىەتى، رەنگە ھەستەكانى لە ھەستى ئەو
 كەسە بچن كە حەز دەكات لە ترۇپكى بورچىكەوہ بەسەر سەردا

خۆی ههلبداته ههلبدیرێکی ههزار به ههزارهوه تا به زووترین کات
 بزگاری ببیت. ئەمه له خه‌لکانیک ڕوو ده‌دات که لاشه‌پترین و
 بیه‌یتترین خه‌لکن. هه‌لبه‌ته نمونه‌ی ئەم هه‌ق‌دژییه زۆر به‌ر چاو
 ده‌که‌وئ: زۆر جار خه‌لکانیک ده‌بینین چه‌وساوه و سه‌رکو‌تکراو بوون،
 که‌چی کاتی ده‌زانی هه‌ر ئەوانه‌ی تا دوینی چه‌وساوه بوون له هه‌موو
 که‌س سوورترن بۆ چه‌وساندنه‌وه و ترساندن و تۆقاندنی خه‌لکی دی،
 وه‌ک ئەوه‌ی بیان‌ه‌وئ توله‌ی خۆیان بکه‌نه‌وه. هه‌ندێ جار ئینسانیک
 نا‌ئومیدی شه‌رانی سه‌رکێشی گیان له‌سه‌ر ده‌ست ده‌بینین له‌زه‌ت له
 ترساندن و تۆقاندنی خه‌لکی ده‌بینن، له‌ ڕووی نا‌ئومیدییه‌وه ده‌ست
 ده‌داته کاری شه‌یتانه و زۆربه‌ی کاتیش چاوه‌ڕوانی سزایه و
 خواخواه‌تی بگه‌ڕیت و کێشه‌که‌ی بپه‌ڕه‌یه‌وه و چاره‌نووسی به‌کلایی
 ببه‌ته‌وه، چونکه هه‌ست ده‌کات ئەم باری نا‌ئومیدییه له‌وه قورستره به
 ته‌نیا پنی هه‌لبگه‌ڕیت. سه‌یر ئەمه‌یه که ئەم هه‌له‌چوون و سه‌رکێشی و
 زنده‌گافی و سه‌تم‌کارییه‌ی تا ئەو ڕۆژه‌ی به‌ سزای خۆی ده‌گا له‌ لا
 ده‌مێنن. که به‌ سزای خۆی گه‌یشته، که گه‌یرا ده‌بێ به‌ ئاشی ئاو
 لیکه‌وتوو، وه‌کو ئەوه‌ی سزایه‌که سه‌نووریک بۆ عه‌زابه‌که‌ی دا‌بنیت،
 له‌په‌ر ئارام ده‌بێته‌وه، ده‌کوژێته‌وه، ده‌بێ به‌ ماستی مه‌ییوو، ده‌بێ به
 پارچه‌ په‌ڕیه‌کی شه‌یوو‌ه‌ی ڕیشه‌ل ڕیشه‌ل، به‌ جاری نه‌تره به‌ر
 ده‌دات و هه‌ره‌س دێنن. داوای لێ‌بو‌ردن له‌ خه‌لک و خوا ده‌کات،
 ده‌په‌ڕه‌یه‌وه، که ده‌گاته بێگاره‌زیندان ده‌گه‌ڕه‌یت، ده‌بێ به‌ که‌سێکی تر،
 که‌س با‌وه‌ر نا‌کات، ئەم کابرایه‌ی که له‌ مریشکی ئاوه‌‌پووتکراو
 ده‌چن، پینچ شه‌ش پیاوی کوشتین.

له‌ نیو ئەو تاوان‌بارانه‌دا خه‌لکانیک هه‌ن زیندان به‌ ئاسانی ڕامیان
 نا‌کات، جۆره‌ فرناخی و خۆپه‌سه‌ندییه‌کیان له‌ لا ده‌مێنن و زۆر جار به
 خۆ ده‌نازن و لافوگه‌زافی گه‌وره لێ‌ده‌هه‌ن، جاری وایه‌ گویت له

فیشالی زل ده بیت بۆ نمونہ یه کیتک ده لیت: 'گوئی بگره ها، چما تو من به چی ده زانی! حهوت پۆحم، حهوت پۆح، پۆحیکم لیتره یه و شه شم له و دنیا یه!' به لام نه وانه هه میشه له نه جامدا مل ده دن و رام ده بن. ناوبه ناو به وه دلخۆشی خۆ ده ده نه وه که یادی سه رکیشی و ریسکاریه شیتانه کانی خۆیان ده که نه وه، له و کاتانه دا حه ز ده که ن گوئیگریکی ساده و ساویکه په یدا بکه ن و خۆیانی له بهر ده مدا هه لکیشن و به کاره کانیانه وه بنازن، ئیدی ده که ویته گپرا نه وه ی کاره کانی بۆ یارۆی ساویکه و واش ده نوینن که نایه وئ گوئیگره که ی سه رسام بکات و به وه قسه که ی ده بریته وه که ده لیت: 'من نه وه بووم!' مه گهر هه ر خوا بزانی ژیرا و ژیر و به پاریزه وه به چ ناو تاریک گوزارشت له غرووی خۆی ده کات. جا چهند وه ستایانه خۆی له ژیر په رده ی گپرا نه وه ی به سه رهاته که دا ده شاریته وه و وا ده نوینن گوایه خۆی پتوه هه لئا کیشی! له حالنکدا خۆه لگیشان و لافوکه زاف به زمانیه وه، به هه موو وشه یه که وه دیاره، به لام ده زانی چۆن له په رده ی ته وازعیبه وه ده پیچی! تو بلتی نه و خه لکه نه م هه موو شته له کپوه فیر بوو بن؟

شه ویک له شه وه دریزه کانی، پۆزانی هه وه لی زیندانییه که م گویم له حیکایه تیکی له م جۆره حیکایه تانه گرت، له بهر که مه زموونی خۆم، وام ته سه ور و ویتا ده کرد، یارۆی حیکایه تخوان تاوانباریکی یه جگار به زه بر و وره پۆلایینه و به جۆری خۆی هه لده کیشا خه ریک بوو (پتروف) م له بهر چا و ده که وت. یارۆی حیکایه تییژ ناوی لوقا کوزمیچ بوو، نه مه هه ر بۆ که یفی دل نه فسه ریکی به پله ی میجره کوشتبوو. نه م لوقایه له هه موو زیندانییه کانی قاوشه که ی ئیمه کورته بالاتر و رپوه له و لاواتر بوو، له باشوور له دایک بوو بوو، له و مسکیتانه بوو که له کیلکه دا کار نا که ن و له مالی ناغا کانیاندا خزمه تکاری

دهكهن. فرناخی و لووتبه رزییه کی سهیری تیدابوو، وهك دهلین تهیریکی چکۆله بوو، بهلام دهنووک و چنگالی هه بوو. زیندانییه کان بههست و غه ریزه خه لکیان دهناسی، دهماری پیاویان دهناسی، هه رچه نده لوقا توندوتیز بوو، بهلام زیندانییه کان حیساییکی ئه وتویان بۆ نه ده کرد. کابرایه کی موزیر، له خۆبایی، به رزه فر و فرناخ بوو. ئه و شه وه له سه ر چه رپاکه ی خۆی دانیشتبوو و خه ریک بوو کراسیکی دهدروو، لوقا به رگدروو بوو، زیندانییه کی دیکه به نیوی "کوبیلین" له نزیکیه وه دانیشتبوو، کورپیکی گهنجی که ته ی به داروباری خۆشته بیعه ت بوو، بهلام گیلۆکه و گه وچ و که مئاوه ز بوو. لوقا زورجار ده گهل ئه م هاوسنییه یدا به شه ر ده هات و سه رزه نشتی ده کرد و خۆی به سه ریدا ده نواند و گالته ی پیده کرد و وه کو کۆیله مامه له ی له ته کدا ده کرد، بهلام کوبیلین له به ر دلپاکی و ساویلکه یی خۆی ههستی به مه نه ده کرد. له و کاتانه دا گۆره وییه کی به دهسته وه بوو، به ده م گۆره وی چینه وه و لامسه رلای گوی له لوقا ده گرت، لوقا به دهنگی به رز قسه ی ده کرد و حیکایه ته که ی ده گنیراپه وه. هه لبه ته ده یویست سه رنجی هه موو خه لکه که راکیشی و ئه وانیش گوئیان لئی بی، هه رچه نده وای ده نواند ته نیا قسه بۆ کوبیلین ده کات. به ده م ته قه ل و درومانه وه گوتی:

- به و جۆره له زید و زاگه ی خۆم وه ده رنرهم برای ئازیزم.

کوبیلین پرسی:

- ده میکه؟

- که پۆلکه و گاگوزان پییگات ده کاته سالنک. که گه بیشتنه (ک. ف)

له زیندانیان په ستاوتم. له وئج خۆم له نیو دهسته یه ک پیاودا بینیه وه که هه موویان خه لکی رپوسیای بچووک بوون، تا بلتی که ته و زه لام و ته ندوست و به هیز بوون، هینده قه له و بوون ده تگوت مانگان،

به لام زور هندی و هینم و حیزه له بوون، ئەو خواردنه‌ی دەماندرایه زور خراپ بوو، مینجەر وهکو حیوان مامه‌له‌ی له‌ته‌کدا ده‌کردن، رۆژی دوان تینپه‌پی، سه‌یرم کرد ئەوانه زور بووده‌له و ترسنۆکن، پیمگوتن: 'باشه ئیوه بۆچی زیپه‌تان له‌م حیوانه کردووه؟'. گوتیان: 'ده‌ی فەرموو ئەگەر ده‌توانی تو قسه‌ی ده‌گه‌ل بکه!' ئەو حیوانانه ده‌ستیان به پیکه‌نین کرد، گالته‌یان به ئەقلم ده‌هات. بینه‌نگ بووم و هیچ نه‌گوت.

ئەوسا یارۆی حیکایه‌تبیژ، کوبیلینی فەرامۆش کرد و پ‌ووی ده‌می کرده هەموان:

- پیاویکی خەلکی پ‌ووسیای بچوکیان تیندابوو تا حەزکەمی بووده‌له و هیچ‌پوچ و قەشمەر بوو، ئەمە پ‌ووی ده‌می تینکردن و که‌وته گێرانه‌وه‌ی ئەوه‌ی که چی به قازی و دادوهره‌کان گوتووه، چون له‌به‌ریان پاراوه‌ته‌وه، چون پ‌ووپامایی بۆ کردوون و گوتویه‌تی ژن و مندالی هەن. پیاویکی که‌ته و زه‌لامی سه‌رسی پ‌وو. کابرا له‌سه‌ر حیکایه‌ته‌که‌ی به‌رده‌وام بوو، بۆ هاو‌ریکانی باسکرد که چون سه‌گیک له‌وینده‌ر بووه و په‌یتا په‌یتا هەر ده‌ینووسی و ده‌ینووسی، هەر هەموو ئیفا‌ده‌کانی ئەوی ده‌نووسی و چون ئەوی تۆمه‌تبار پ‌پی گوتووه: 'ده‌ک خوا بتکوژی' و چون ئەو جوابی نه‌داوه‌ته‌وه و له‌سه‌ر نووسینی خۆی به‌رده‌وام بووه و کابرا به‌وه کوتایی به قسه‌کانی هینا گوتی: 'به‌و جۆره کللوم تینا، سه‌رم تیاچوو!'

- ئاده‌ی فاسیا(۱) گیان ده‌زوویه‌کی ترم بده‌یه، ئەم ده‌زووه فرچۆکه.

فاسیا ده‌زوویه‌کی تری دایه و گوتی:

- هانی، ئەم ده‌زووه له بازار ک‌ردراوه.

- دہزوی کارگہ کہ باشہ. تۆزی لەمە پئیش (نیفالیید)مان نارد له کارگه که دہزومان بۆ بکړیت، نازانم لای چ ئافره تیکی سووک ئەم دہزوانە ی کړیوه، دہزویەکی خراپه، قرچۆکه.

لۆقا بە دەم ئەو قسە یەوہ و لەبەر پروناکی چرایه که دہزویەکی به کونی دہرزییە کہوہ دەکرد.

- دەبی لای دۆستەکی خۆی کړیبیتی.

- بیگومان له دۆستەکی خۆی کړیوه.

کوبیلین، که تەواو فەرامۆش کرا بوو و بیر چوو بووہوہ هەلی

داین:

- نەمانزانی میجەر چی بەسەرہات؟

لۆقا، له خودای دەویست ئەو پرسیارە ی لئیکرئ. کہ چی وێرای ئەوہش نەویست یە کسەر دەست بە گێرانیوہ ی واریقاتە کہ بکاتەوہ، وای دهنواند کہ گوئی له کوبیلین نەبووہ. بەئەسپایی کہوتە تەقەل لێدان و پاشان بەئەسپایی خۆی چاک کرد و بە چوارمشقی لئی دانیشت و بەردەوام بوو:

- ئیدی ھاوڕئ بووہ لەکانی خۆم ھان دا تا بنێرن بە دووی میجەردا. جا ئەو بەیانییە کێردنێکم له دراوسێکەم بە ئامانەت وەرگرت و بۆ کاتی مەبادا و تەنگانە شاردمەوہ. میجەر ھات. دہتگوت سەگی ھارہ، لا لا مووی دەکرد. بە دزییەوہ پیمگوتن: 'کوپینە، ئە ی خەلکانی پرووسیای بچووک ئەمپۆ رۆژی ترس نییە، مەترسن' لئ فایدە ی نەبوو! له ترسا رۆحییان پیتەبوو، وەکو شەقشەقە دہلەرزین. میجەر بەو پەپری مەستی خۆی بە ژووردا کرد. گوتی: 'ھا، بۆچی له دووتان ناردوو؟ چۆن زاتتان کردووہ، چی قەوماوہ؟ من تزاری ئیوہم، من خوای ئیوہم' کاتی کہ گوتی تزاری ئیمە یە، خوای ئیمە یە، لئی نزیک کہوتەوہ، کێردە کہ شم له قۆلی کراسە کہ مدا شار دبووہوہ،

زیاتر لئی نزدیک بوومه وه و گوتم: نه خیر جهنابی پایه بهرز، شتی وا نایتت سهروه ری پایه بهرز، ببوره، ناشیت له هه مان کاتدا هم تزار و هم خوداش بیت میچهر هاواری کرد: که واته تو سهردهسته و هاندهری ئه مانهیت زیاتر لئی نزدیک بوومه وه و گوتم: نه خیر جهنابی پایه بهرز، من سهردهسته ی یاخییان نیم. به لام هم تو و هم ئیمهش ئه وه ده زانین که هه موومان یه ک خوامان هه یه، خوابه ک که شه ریکی نیسه، یه ک تزارمان هه یه که خودا بوئی هه لپزار دووین، به لام تو جهنابی پایه بهرز ته نیا میچهریکیت و بهس، له ساوپه نای تزار و به فه زلی تزار و به گویره ی به هره و توانستی خوت لیره سهروکی ئیمه ی.

میچهر، له توپه یی و جه ژمه تاندا که و ته ده مه لالکی، له داخا نهیده توانی قسان بکات. گوتمی: چی؟ چی؟ چی؟ گوتم: هه ر ئه وه یه. ههنگی پرم دایه و کترده که م تا بن کرد به ورگی دا! دوا ی توژی به لادا هات، وه رسوپایه وه به پشتدا ته ختی زهوی بوو. ئه وسا چه قوکه م توپدا و به هاوړیکانم گوتم: دهیسا هاوړییان ئیستا هه لی گرن!

جا ئیستا توژی له باسه که م دوور ده که ومه وه و ده لیم زور به داخه وه له و سهرده مانه دا دهسته واژه ی وه ک من تزارتسانم، من خواتانم و زوری تری له و بابته دهسته واژانه به کار ده هات. که لیک له ئه فسه ره کان به کاریان دینا. هه لبه ته ده بی ددان به وه دا بنین که ئیستا ژماره ی ئه و که سانه ی ئه و جوړه دهسته واژانه به کار دینن زور که م بووه ته وه و بگره که س به کاری نایه نی. ئه وه ی مایه ی سه رنجه ئه و خه لکانه ی که ئاوا به خو دهنازین و ئه و جوړه قسانه یان ده کرد، زیاتر ئه و دهره جه دارانه بوون که بق پله ی ئه فسه ر بهر زکرا بوونه وه و هه وای پله و پایه ی تازه له که لله ی دابوون و خو یان لیگورا بوو. ئه وانه چونکه زوریان پی کرا بوو، زه حمه تی زوریان کیتشا بوو، که له پیر

دەبوون بە ئەفسەر و فەرماندە و لەقەبى خانەدانىيان وەر دەگرت و شتى وایان بە خۆو نەدیتبوو، ئىدى زۆر پيس لە خۆ دەگۆران و پلەوپایە مەستى دەکردن و هیز و دەسەلاتى خۆیان لە رادەبەدەر، بە گەورە دەزانى و بەردەست و خوار دەست و بئەستەکانى خۆیان بە بەشەر نەدەزانى، بەلام دەرەق بە سەرانى خۆیان، مەرایى و رووپامایى و کلکەسووتى و ملکەچى و زەلیلى وایان دەنواند پیاو قىزى لىدەکردنەو. تەنانت کەسە دەلەچە و بنریشەکانىيان لە بەردەم سەرانى خۆیاندا ددانىيان بەودا دەنا کە بئەست و بەردەست بوون و ئەسلى خۆیان لە بىر ناکەن، لە کونى خۆ هەلناگەرینەو. بەلام ئەوانە دەرەق بە بئەستەکانىيان لە رادەبەدەر ستمکار و دىکتاتور بوون. دەبى ئەوئەش بلىن کە هیچ شتىک زیندانىيانى بە ئەندازەى ئەو رەفتارە بىماناىانە توپە و قەلس نەدەکرد. مرؤف هەرچىبەک بى، چەند کۆیلە و کەساس و ملکەچ بى، چەند گوێرپايل و سازگار بىت، بەو هەموو فەخرفرۆشى و لە خۆبایى بوون و خۆپەسەندى و لافوگەزافە بىماناىە توپە و قەلس دەبىت و سەبر و هەداى دەسوئ و پەت دەپچرئ.

خۆشبەختانە، هەموو ئەم شتانه بەسەرچوون و کۆن بوون و خەرىکن بە تەواوەتى لە بىرى خەلکى دەچنەو. پىئوستە ئەوئەش بلىن کە دەسەلاتى بالا لەو سەردەم و سەروبەندەدا زۆر بەتوندى سزای ئەو هەلەکار و تاوانبارانەى دەدا، من نمونەى زۆرم لە لایە. ئەوئەى کە بئەستەستان ناپرەخت و توپە دەکات، ئەوئەى بە ناشىرىنى مامەلەیان دەگەل بکرىت، بە قىزوبىت و سووکاىەتییەو مامەلەیان لەگەل بکرىت.

ئەوانەى پىيان وایە هەر ئەوئەندەیان لەسەرە نانى زیندانى بەدن و مدارای بکەن و لە هەموو شتىکدا بەپىنى یاسا رەفتارى دەگەل بکەن،

هه‌لەن. چونکە مەرووف چەند بچووک بێ، چەند نەگبەت بێ و چەند کەم بایەخ بێت، بە تەبەییەت حەز دەکات کەرامەتی مەرووفایەتی بپاریزێت. هەر زیندانییەک زۆر چاک دەزانێ زیندانییە، دانیایە کە کەسیکی بپزراوی ناخۆشەویستە و دەزانێ لە چاو بەرپرسەکانیدا هیچ نییە. بەلام نە تەلبەند و نە کۆتوزنجیر ئەوەی لە بێر نابەنەوێ کە مەرووفە و دەبێ مامەلەیهکی مەرووفانەیی لەگەڵ بکێت. خودایا! مامەلەیی مەرووفانە چەند پێویستە. لەوێ مامەلەیهکی مەرووفانە، تەنانت ئەو کەسەش لە هەلدێر پزگار بکات کە دەمیکە وێنەیی خودای لە دل و دەرووندا ئاوا بوو. بەلام "قەرەبەختان" لە هەر کەسیکی دی زیاتر پێویستیان بە مامەلەیی مەرووفانەییە، دەبێ لەو پووەو پێش خەلکانی تر بخرێن، چونکە ئەو دەرمانی دەردیانە، ئەو سەرچاوەی پزگاربانە، ئەو سەرچاوەی خۆشی و شادیانە. من بە پێکەوت دوو شت سەرنجی پراکتیشام و سەیرم کرد ئەو قەرەبەختانە زۆر خۆشحال دەکن. یەکیکیان زمانی شیرین و پووی خۆشی زیندانەوانەکان بوو کە گیانی زیندانییەکانی دەژیانەوێ و وەکو مندال دلیان پێی خۆش دەبوو و دەیکردە کاریک بە دل بەرپرسەکانی خۆیان خۆش بوو. دووهمیان ئەو بوو زیندانییەکان حەزیان نەدەکرد سەرۆکەکانیان زۆر پوویان بدەن و شەرمیان لیکدی بشکێ، حەزیان نەدەکرد بەرپرسەکان زۆر خۆشمامەلە بێن لەگەڵیاندا، هەر وەها حەزیانیش نەدەکرد ئەو بەرپرسانە زۆر سادە و ساویلکە بێن، چونکە حەز دەکن پێزی بەرپرسەکانیان بگرن. بۆ نمونە کە بیانیدیتبا سەرۆکەکیان سینگ و بەرۆکی پەرە لە میدال و نیشانان، پۆشته و پەرداخە و بەسام و تامە و لای سەرانێ بالاتر بەسەنگ و ئیحتوبارە، کەسیکی بەزەبتورەبت و بەویقار و دادپەرور و بەئینسافە، زۆر پێزی خۆی دەگریت، شانازیان پێوێ دەکرد، زیندانیان ئەو جۆرە

به پرسه په سهند ده کڼ به سهر هی دیدا، چونکه قه دری خوی
ده زانی، سووکایه تی به کهس ناکات. خراپه ده گهل که سدا ناکات، بویه
هیچ کیشیه کی بۆ دروست نابی و کاروباری ناسایی دهر پوات.

کوبیلین به هیمنی پرسى:

- پیموایه له سهر نه وه سزایه کی قورس درایت؟

- هر قورس، هر باسی مه که، نه له هقی سزایه کی قورس درام

هاوړتیان! نه و مقسته بیته! نه ری پیم بلین: نه مشه و یاری و هرهق نیه؟

فاسیا گوتی:

- پاره ی قوماره که دراوه به خوار دنه وه، دراوه به مه شرووب و

خوار و ته وه، نه گینا ئیستا لیره ده بوو.

لوقا گوتی:

- "نه گینا! نه م" نه گینا" به له بازار ی مؤسکودا سه د پوئل ده کات.

کوبیلین دیسان پرسى:

- باشه لوقا سزایه که ت چه ند بوو؟

لوقا گوتی:

- پینج سه د شه لاق، براده ری نازیز.

دیسان دراوسیکه ی فراموش کرد و پرووی کرده نه وانی دی:

- نه له هقی هاوړتیان، خریک بوو بمکوژن! من پیشتر به عه مراتم

شه لاقم نه خوار دبوو! هر کرام به مه خسه ره. خه لکی دنیام لی خر

کرایه وه. هه موو خه لکی شار هاتبوون بۆ ته مه شای سزای تاوانبار، سزای

بکوژ. که خه لکیکی که روگه وچ بیون! که وجیتیان له باس کردن نایه ت!

کابرای جه لاد جله کانی له بهر داکه ندیم، یه که ته خته له سهر عاردی پالی

خستم، نه وجا تیی خوریم: "تاماده به، ده تبرژینم!" چاوه پیم کرد. که یه که م

قامچی پندا کیشام ویستم پر به زار هاوار بکه م، به لام نه متوانی، ده نگم

دهر نه چوو، چه ند زارم ده کرده وه ده نگم له نه وکم دهر نه ده هات. ده نگم له

ئەوكم گىرا، كە جەلدى دووھى پىندا كىشام، يەكسەر بورامەوھ گويم لە كابر
نەبوو كە دەيگوت: ئوو، كاتى بە خۇ ھاتمەوھ گويم لىيان بوو كە ژمارە
(ھەقدە)يان دەژمارد. تا ئەو كاتە چوار جاريان كوردبوومەوھ تا نيو سەعاتىك
پشوو بدەم و ھەناسەم و ھەريئەوھ، تا ئاوى ساردم پىندا بكن. تەمەشاي
ھەموويانم دەكرد خەريك بوو چاوم دەريئەت. لە دلئى خۇدا دەمگوت: تەواو
لئزە دەتوپم.

كوبيلين گوتى:

- ئەوجاش نەمردى؟

لوقا تەمەشايەكى تەوسامىزى كرد و ئەوانى ديش لە قاقاي پىكەنينيان دا.

- بە راستى شىتە.

لەوھ دەچوو لوقا ژىوان بى لەوھى لەو ساوھ قسەى بۆ ئەم

قەلپپاوھ دەكرد، ھەنگى ئاماژەيەكى بۆ سەرى خۆى كرد و گوتى:

- لەوھ دەچى يارۆ ئىروكانەى تىك چووبى.

فاسيا ھەلى داىە:

- ئەرى ئەقلى تەواو نىيە.

ھەرچەندە لوقا شەش كەسى كوشتبوو و ھەزى دەكرد وا لە

زىندانىيەكان بگەيەنى كە پياويكى زۆر بە جەربەزە و ترسناكە، بەلام

ھىچ كەسىك لە زىندانەكەدا لىنى نەدەترسا.

ژىندەر:

۱- فاسيا: كورتكراوھى فاسىلييە.

«۹»

ئەشعيا فوميچ – گەرماو و بەسەرھاتی باکلۆشین

بەرەجەژنان بوو، جەژنی سەری سال، زیندانییەکان بە شەوق و زەوقی زۆرەوہ چاوەروانی هاتنی جەژنیان دەکرد. کە بەو حالەوہم دیتن، منیش دلم خۆش بوو، پیتشینی ئەوہم دەکرد کە شتیکی چاوەرواننەکراو روو بدات. دەبوايە چوار پۆزی بەر لە جەژن بۆ گەرماوی هەلم بیریین. زیندانییەکان هەر هەموویان خۆشحال و بەکەیف خۆیان ئامادە دەکرد. دەبوايە دواي فراقین بۆ گەرماو بپۆن. جا بەو بۆنەيەوہ، مۆلەتی نیو پۆژمان پیندەدرا و بۆ بیگار نەدەچووین. ئەشعيا فوميچ مشتاین، لە هەموو زیندانییەکان خۆشحالتتر بوو، لە کەیفان جیتی بە خۆی نەدەگرت. ئەشعيا فوميچ زیندانییەکی جوولەکە بوو کە لە فەسلی چوارەمی ئەم بیرەوہرییەمدا ناوم بردووہ و کەمیکم باس کردووہ. ئەم پیاوہ زۆری حەز لە گەرماو بوو، زۆر دەمایەوہ و ئەوہندە دەمایەوہ جاری وا هەبوو دەبورايەوہ. هەر کاتێ ئەو گەرماوہم بیر دەکەویتەوہ (هەلبەتە زۆر

ئەستەمە بېر بچىتەو (يەكسەر سەروسىماي خۆشەويستى ئەشعيا فومىچى ھاوزىندانىم دىتەو بەرچاۋ.

خودايە كە ئىنسانىكى سەير بوۋ! پىشتر تۈزىكم باس كىردوۋە. كابرەيكى پەنجا سالانى، بارىك و بنىس و لاواز، سىما مەنگ و ئارام بوۋ، گۇنا و تەۋىلى يەكپارچە جىگا برىن بوۋ، لاواز، پىئوۋلە، سې سې بوۋ، بەدەنى لە بەدەنى جوۋجەلە دەچوۋ. سىماي مەندومەنگ و ئارام بوۋ، متمانەي لىدەبارى، خۆشى و شادى لە سىماي نەدەپرا. پىم و ابوۋ ھىچ باكى بەو نىيە كە كەوتوۋتە زىندانەو. ئەمە زىرپىنگەر بوۋ، تاقە زىرپىنگەرى شار بوۋ، لە كارى كەم نەبوۋ. دەستكەۋتى زۆر بوۋ. پىئويستى بە ھىچ نەبوۋ، دەۋلەمەندانە دەژىيا، دىرغى لە خۆي نەدەكرد، بۇ خۆي دەستودل تىر بوۋ، بەلام وىپراي ئەۋەش ھەمو دەستكەۋت و قازانجەكانى خەرج نەدەكرد، بەلكو پاشەكەۋتىشى دەكرد، بارمەتى لە زىندانىيەكان ۋەردەگرت و قەرزى بە سوود دەدانى. سەماۋەرىك و دەستى پىخەفى نەرم و لىفەيەك و چەند فىنجانىكى ھەبوۋ. جوۋلەكەكانى شار مدارايان دەكرد و چاۋيان تىۋەبوۋ. ھەمو شەموانىك، بە مەخفورى دەبرا بۇ كلىسا (ياسا رىي ئەم كارەي دەدا). يانى ژيانىكى خۆش و دەۋلەمەندانەي ھەبوۋ، بەلام زۆر پەرۋشى ئەۋە بوۋ كە ماۋەي زىندانىيەكەي، كە 12 سال بوۋ، زوۋ تەۋاۋ بىيەت، تا ژن بىننى. بە راستى كابرەيكى سەير بوۋ تىكەلەيەكى كۆمىدى بوۋ لە ساۋىلكەيى و گەۋجىتىيى، لە فىلبازى و چاۋقايى، لە گۇساخى و شەرمى، لە خۆپەسەندى و دىرى. زۆرم بە لاۋە سەير بوۋ كە زىندانىيەكان ھەرگىز گالتهيان پىتەدەكرد، پىيان رانەدەبوارد. خۆ ئەگەر جارجارىك سەريان بىكردبايە سەرى، تەنيا بۇ سوۋكەشۋخى و پىكەنن ئەۋەيان دەكرد. ئەشعيا فومىچ مایەي دلخۆشى و سىبورى ھەمويان بوۋ. خۆشيان دەويست، ئەگەر

یەکیک زیاد سەری کردبایە سەری دەیانگوت: 'وازی لئ بێتن، جگە لە ئەشعیا کێمان هەیه. چما چەند ئەشعیامان هەیه'. جا ئەشعیاش هەنگی، هەرچەندە خۆی باش دەناسی، زۆر بە پایە و کەسایەتی خۆی دەفشی، وای نەدەنواند کە پیتی رادەبۆیترن، زویر نەدەبوو، زیندانییەکان بەمە خوۆشحال دەبوون. هاتنی ئەشعیا بۆ زیندان بە لای زیندانییەکانەوه وەکو شانۆییەکی کۆمیدی وا بوو. (ئەشعیا لە پێش مندا چوو بوو زیندان، پاشان زیندانییەکان بۆیان باس کردم). ئیوارانیکێ درەنگ لە پەر مۆمقۆ دەکەوێتە نیو زیندان کە جوولەکە یەک بۆ زیندان هینراوه، ئیستا لە ژووری پاسەوانییە (قەرەولخانە)، سەری دەتاشن. زیندانەکە تاقە جوولەکە یەکی تیندا نەبوو، زیندانییەکان بەتاسەوه چاوه‌ڕوانی هاتنی دەکەن، هەر کە لە دەرگا گەرەکە وه ژوور دەکەوێ هەموو دەوری دەدەن و لێی خەر دەبنەوه. مائەمۆریک دەیهێتی بۆ زیندانی مەدەنی و جیگە و تەختە خەوهکە ی نیشانەدات. ئەشعیا تۆرەکە یەکی پێبوو هەم کە لوپەلەکانی خۆی تیندابوو هەم ئەو کە لوپەلەکانی کە لە ئیدارە ی زیندان دابوو یانئ. تۆرەکە کە ی لە عاردی دانا، لەسەر تەختە خەوهکە ی، چوار مشقی دانیشت، زاتی نەدەکرد چاو هەلبێریت. زیندانییەکان بە دەم تەوس و پێکە نینەوه کەوتنە گالته‌کردن بە ئەسل و فەسل و رەچەلەکی جوولەکانە ی. لە پەر زیندانییەکی گەنج هاتە پیشی، درێ بە خەلکە کە دا و لە ئەشعیا نزیک بوووه، پانتۆلیکی هاوینە ی شر و پینە پیناوی بە دەستەوه بوو، لە لای ئەشعیا فومیچەوه دانیشت و دەستیکی بە شانیدا دا و گوتی:

- دە ی هاوڕینی ئازیز، بەخیری، شەش دانە سالە من چاوه‌ڕوانی تۆم! تەمەشا، ئەگەر ئەم پانتۆلە ت بە بارمە تە لا دابنیم چەندم قەرز دەدەیه؟

به‌دهم ئه و قسه‌یه‌وه پانتۆله شره‌که‌ی خسته به‌رده‌می. ئه‌شعیا فومیچی داماو به جوړی چه‌په‌سا بوو، نه‌یده‌ویرا چاو هه‌لبرئ و ته‌مه‌شایه‌کی سیمای شیوا و ترسناکی ئه‌و ئاپورا چلکن و پلکنه بکات که ده‌وریان دابوو. تا ئه‌و کاته فزه‌ی له ده‌م ده‌رنه‌هات بوو، به‌لام هه‌ر که چاوی به شره پانتۆله‌که که‌وت، ئاهیکی تیگه‌را، پانتۆله‌که‌ی له ده‌ستی وه‌رگرت، به وردی که‌وته ته‌مه‌شاگردنی. ته‌نانه‌ت دایه به‌ر پروناکی چرایه‌که‌ش تا به جوانی بیبینی. زیندانییه‌کان هه‌موو به‌تاسه‌وه وه‌ستا بوون تا بزائن ئه‌شعیا چ ده‌لیت.

زیندانییه‌که‌نجه‌که چاویکی له هاوړیکانی داگرت و له‌سه‌ری

پۆیی:

- ها، چ ده‌لیتی؟ پۆلیکی زیوم ده‌ده‌یتئ ئه‌گه‌ر پانتۆله‌که‌ت به بارمه لا دابنیم؟

ئه‌شعیا فومیچ، بۆ‌یه‌که‌م جار له زینداندایه‌م وشانه‌ زاری کرده‌وه:

- پۆلیکی زیو؟ نا، زوره، ئه‌گه‌ر رازی بی‌هوت کوپیکانت ده‌ده‌می!

زیندانییه‌کان، که گویان له‌و قسانه‌ی بوو، هه‌موو له قاقای پتکه‌نینیان دا.

زیندانییه‌که‌نجه‌که‌ گوتی:

- هوت کوپیک؟ باشه‌ بینه، باوه‌ر بکه‌ شانست هه‌یه! به‌لام ئاگات له پانتۆله‌که‌م بی، خه‌راپی نه‌که‌ی ها، ئه‌گینا ده‌تکوژم.

یارۆی جووله‌که، ده‌ستی به‌ه‌رکیدا کرد تا هوت کوپیکه‌که ده‌ربینئ و ژیراوژیر ته‌مه‌شای زیندانییه‌کانی ده‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌شایه‌تیان بگریت، ئه‌وجا به‌ ده‌نگی له‌رزۆک گوتی:

- ئەمە ھەوت، سېش قازانجى دېتە سەر، واتا دە كۆپىكى من قەرزار دەبىت.

يارۋى جولەكە ھەستى بە ترس و دلەپراوكىتەكى زۆر دەكرد، بەلام ئارەزوۋى تەواوكردىنى سەودايەكە بەسەر ترس و دلەپراوكىتەكە پىدا زال بوو.

زىندانىيە گەنجەكە گوتى:

- مەبەست لە سى كۆپىك، سالانەيە؟ يانى سالى سى كۆپىكى دېتە سەر؟

- نە خىر مانگانە.

- كە پىاوۋىكى تەماعارى، تو ناوت چىيە؟

- ئەشعيا فومىچ.

- زۆر باشە ئەشعيا! تو لەم دىنبايەدا زۆر پىش دەكەوى! خوا حافىز. ئەشعيا دىسان كەوتە تەمەشا كرىنى شېرە پانتۆلەكە، گالتەنىيە، ھەوت كۆپىكى لە جىياتى خەواندوۋە. ئەوسا قەدى كرد و بەوپەرى وريايى لە كىسەكەى نا. زىندانىيەكانىش ھەر پىدەكەنن.

ئەلھەقى ھەموو زىندانىيەكان خوشيان ويست، كەس پۆژى لە پۆژان خراپەى دەگەل نەكرد، ھەرچەندە ھەموو زىندانىيەكان كەوتىۋونە ژىر قەرز و سوۋدى قورسى ئەۋەۋە، بەھەر حال كاپراپەك بوو زەرەپەك كەربوكىنەى لە دلدا نەبوو، بە قەد مرىشكىك بوغز و رقى لە دلدا نەبوو. كە دەبىنى ئەوانەى دەورى مداراى دەكەن، خوى قورس دەگرت. بەلام ئەمەى لىتەدەھات و پىكەنىناۋى دەھاتە بەر چاۋ، بۆيە زىندانىيەكان دەيانبەخشى و لىيان نەدەگرت.

لۇقا، كە بەر لەۋەى بکەۋىتە زىندان، جوۋلەكەيەكى زۆرى دەناسى، ھەندى جار سەرى دەكردە سەرى، رقى ھەلدەستاند، بەلام ئەمەى لە نيازگلاۋى و زگپەشىدا نەدەكرد، تەنيا بۇ سوۋبەت و گالتە

و رابواردن ئەوەی دەکرد، وەكو چۆن كەسێك ھەر بۆ خۆشی و
پێكەنین سەر بخاتە سەر سەگێك یان تووتكێك یان ھەر ھەيوانێكى
دەستەمۆ، ئەمەى دەکرد. ئەشعيا بەمەى دەزانى، بۆیە قەت تۆرە
نەدەبوو، بەلكو یەك بە دوو وەلامى دەدایەو.

بۆ نموونە لۇقا دەيگوت:

- تەمەشا جوولەكە، ئاگات لە خۆ بێ، لەم پرۆژانەدا لێدانى وات
لێدەدەم بە عەمراتت لێدانى وات نەخواردبێ.

ئەشعيا وەلامى دەدایەو:

- ئەگەر تۆ جارێكم لێدەى، من دە جارت لێدەدەم.

لۇقا پێى دەلێت:

- ھەى گولى پيس!

ئەشعيا وەلام دەداتەو:

- چ قەيدىبە با ھەر گول بم.

لۇقا دەلێت:

- ھەى جوولەكەى پيسكە!

ئەشعيا دەلێت:

- گول، پيسكە، ھەرچىبەك دەلێنى بيلێ، گرینگ ئەوہە باخەلم

كەرمە، دەولەمەندم.

ئیدی شەرە سوعبەتەكەيان بەردەوام دەيیت:

- ھەى مەسيح فرۆش

- چى دەلێنى بيلێ.

زیندانىبەكان ھاوار دەكەن:

- بڑى ئەشعيا فومیچ! بە راستى قۆشمەى! ھاوپرێيان وازى لێبێنن،

ھەر یەك ئەشعيا مان ھەیە.

- دەی جوولهکه، ئەگەر ئاگات له خۆ نهبن، بهر شهلاقان دهدرتی و
 پهوانه‌ی سیبیریا دهکرتی.
 - من له ئیستاوه له سیبیریا.
 - بۆ شوینیکی دوورترت ده‌نیرن.
 - باشه خودا له‌ویش نییه؟
 - هه‌لبه‌ته، با.

- دەی باکم نییه، له هەر شوینێ خۆدا هه‌بن و باخه‌لم پڕ بێ، پارهم
 هه‌بن، خه‌مم نییه.

زیندانییه‌کان هاوار ده‌که‌ن:

- بژی ئەشعیا، به راستی ئاقله!

ئاشکرایه که، یارۆی جووله‌که زۆر چاک ده‌یزانی که سه‌ر ده‌که‌نه
 سه‌ری و پیتی راده‌بوێرن، به‌لام به خۆیدا نه‌ده‌شکایه‌وه و وره‌ی بهر
 نه‌ده‌دا. له‌زه‌تیکی زۆری له ئافه‌رین و ستایشی زیندانییه‌کان ده‌بینی و
 بای ده‌چووه ژیر که‌ولی و به‌ده‌نگیکی زیقاوله، که له هه‌موو
 قاوشه‌که‌دا ده‌نگی ده‌دایه‌وه، گۆرانی ده‌چرێ! لاله‌، لا، لا، لا له‌له، لا!
 هه‌ر ئەو ئاوازه کۆمیدییه‌ی ده‌زانی، به‌دریژیی سالانی زیندانییه‌که‌ی
 که‌س له‌و ئاوازه زیاتری له‌نه‌بیست، که ئاشنایه‌تیم ده‌گه‌لی په‌یدا کرد
 سویندی قورسی بۆ خواردم که ئەم گۆرانییه هه‌مان ئەو ئاوازه‌یه که
 له کاتی په‌رینه‌وه له ده‌ریای سوور شه‌ش سه‌د جووله‌که، به‌ورد و
 درشتیانه‌وه ده‌یانگوت و ده‌یانگوته‌وه، ده‌بێ هه‌ر ئیسرائیلییه‌ک دوا‌ی
 هه‌ر سه‌رکه‌وتنیک ئەم گۆرانییه بلێ.

زیندانییه‌کان هه‌موو شه‌ویکی هه‌ینی له‌سه‌ر شه‌مه، له هه‌موو
 قاوشه‌کانی تره‌وه بۆ قاوشه‌که‌ی ئیمه ده‌هاتن تا سه‌یری ئەشعیا
 بکه‌ن که چۆن جه‌زنی شه‌ممان ده‌گێریت. هه‌لبه‌ته ئەشعیا که
 پیاویکی ساده و ساویله‌ک و خۆپه‌سه‌ند بوو، به‌خر بوونه‌وه‌ی

خەلكەكە زۆر كەيفخۆش دەبوو. مېزىكى چكۆلەي لە سووچىكى زوورەكەدا ھەبوو، دەچوو بۆ لای مېزەكە پەردەيەكى قوماشى سېي پىندا دەدا، بە روالەت خۆى مژولى عىبادەت و دىندارى و خواناسى دەكرد، ئەوسا كىتېكى لەسەر مېزەكە دادەنا، دوو مۆمى بە ديارىيەوھ دادەگىرساند و بە درىژايى ئەو ماوھىە لىوى دەجولاند و وردەوئىردى نامەفھووم و نھىتى ئامىزى لەبەر خۆوھ دەگوت، ئەوجا دەچوو جبەكەى لەبەر دەكرد، جبەكەى قۆلى نەبوو، زۆر بە خەمى جبەكەيەوھ بوو، لە بنى بنەوھى سندوقەكەيدا ھەلى دەگريت. ئەوجا جووتى دەسبەندى مسى لە دەستەكانى دەكرد. پاشان كلوئىكى بچووكى قوتوئاساى(1) قووچى لەسەر دەنا كە لە شاخ دەچوو، پاش ئەمانە ئىدى دەكەوتە نوئز و وئرد خوئىندن. ئىدى بەدەم نوئز و وئردەوھ فووى بە چواردەورى خۆيدا دەكرد، سەرى دەجولاند، بە شىوھىەكى كۆمىدى مىلى بادەدا، ديارە سرووتى تايبەتى ئايىنەكەى واى دەخواست، ھەلبەتە ئەگەر ئەشعيا ئەو سرووتانەى، بەو شىوھ كۆمىدىيە و بە بەر چاوى ئىمەوھ ئەنجام نەدايا، بە ھىچ جوئرى نەدەبوونە ماىەى پىكەنەين! كەس پىنى پىنەدەكەنى. ئەوجا لە پىر ھەردوو دەستى بەسەر چاوىيەوھ دەگرت و بەدەم زۆرپوھۆرى گريانەوھ وئىردى دەخوئىند. بەرەبەرە گريانەكەى دەبوو بە شىنوشەپۆر، لە تاواندا خۆى بە پىوھ نەدەگرت، خەرىك بوو بەسەر كىتېبەكەدا دەكەوت، كەچى لە گەرمەى ئەو شىنوشەپۆرەدا، لە پىر لە قاقاى پىكەنەينى دەدا، شاد و خۆشحال بە دەنگىكى منگن سروودى سەرکەوتنى دەگوت، ھەندى جار زىندانىيەكان لە دلى خۆدا دەيانگوت: 'كەس لەمە تىناكات'. جارىكيان لە (ئەشعيا فومىچ)م پرسى باشە ئەم گۆرانه كوتوپرە لە خەمىنيەوھ بۆ شادى ماناى چىبە. ئەشعيا فومىچ ئەم پرسىيارانەى منى پىخۆش بوو، ئىدى بۆى باسكردم كە ئەو

خەم و گریان و شینە بۆ لە دەست چوونی ئۆرشەلیمە و بە پیتی
 ئایینەکیان دەبێ لەو یادەدا بگرین، سینگ بکوتن، شین بگێرن، تا ئەو
 کەسە دەگاتە ئەوپەڕی خەمگینی و خەمباری، هەنگی دەبێ ئەوەی بێر
 بکەوێتەووە کە بەری تەنگانە کورتە و بە گوێرەى پێشبینییەک،
 جوولەکان بۆ ئۆرشەلیم دەگەرێنەووە و جا دەبێ بەو بۆنەیهووە
 یەكسەر دەست لە گریان هەلگرێ و هەلبکاتە گۆرانی و بە دل
 پێیکەنئ، بە دەنگ و ئاوازی شادمانییەووە نوێژ و عیبادهت بکات و
 سیمای بگۆرێت و سەلار و سەنگین بنوێنئ.

ئەشعیا فومیچ زۆر دلێ بەم گۆرانه کوتوپرە لە خەمینیەووە بۆ
 شادمانی خوێش دەبوو، بە ئەنجامدانی ئەم ئەركە زۆر ئاسوودە
 دەبوو. بە خوشییەکی زۆر گەرەووە، بەبێ ئەوەی بێشاریتەووە ئەو
 پرەنسیپە ئایینیەى بۆ شەرح کردم. ئێوارەیهك لە کاتیگدا ئەشعیا
 فومیچ لە گەرەمەى عیبادهت و نوێژدا بوو، مێجەر و ئەفسەرى ئێشکگر
 و چەند سەربازیک خۆیان بە ژووردا کرد، زیندانییەکان بەپەلە لە
 بەردەم جیگاکانیاندا پیز بوون، تەنیا ئەشعیا نەبێ کە نەك هەر
 نوێژەكەى نەبێ بەلکو بە دەنگی بەرزتر و حەرەکاتی زیاتر لەسەر
 نوێژ و عیبادهتەكەى بەردەوام بوو. دەیزانی مافی عیبادهتی هەیه و
 کەس ناتوانئ نوێژەكەى پێ بېرئ و ئەگەر لە بەردەم مێجەردا چەند
 هاوار بکات، چەند بگری، هیچ مەسئولیت و ترسیکی ناکەوێتە سەر.
 زۆرى پێخوێش بوو لە بەردەم مێجەردا ئەو حەرەکاتە بکات. مێجەر
 تەواو لێی نزیک بوووەو، هەر شەقاویکیان بەین بوو. ئەشعیا فومیچ
 پشتی کردە مێزەكە و لە بەردەم مێجەردا رەق راوہستا، کەوتە
 خوێندنی سردووی سەرکەوتن، ئازای بەدەنى دەجولان، دەستی،
 سەرى، ملی، ئیدی جەزمە گرتبووی و حالئ لێهاتبوو، تا گەییە ئەوەى
 سیمای بگۆرێت و شادی و وبقار لە خۆى بێنئ، یەكسەر ئەوەى کرد،

چاوی داده‌گرت، قاقا پئیده‌که‌نی، سه‌ری به ئاراسته‌ی میجهردا
داده‌نه‌واند. میجهر له هه‌وه‌له‌وه ئه‌مه‌ی زۆر پئ سه‌یر بوو، چه‌په‌سا،
پاشان له قاقای پئکه‌نینی دا، گو‌تی ئه‌م پیاوه دیتوانه‌یه و ئیدی پۆیی،
ئه‌شعیا فومیچ له‌سه‌ر عیباده‌تی خۆی به‌رده‌وام بوو، زیاتر ده‌نگی
لته‌لبه‌ری. دوا‌ی سه‌عاتیک، له‌و ده‌مه‌دا که ئه‌شعیا نانی ئیواره‌ی
ده‌خوارد، لیم پرس‌ی باشه ئه‌گه‌ر میجهر لیتی تو‌په‌بایه، چی ده‌کرد،
که‌چی ئه‌شعیا پرس‌ی:

- کام میجهر؟

گوتم:

- چۆن؟ ئه‌دی میجهرت نه‌بینی؟

گو‌تی:

- نه‌خیز.

گوتم:

- ریک له‌به‌رده‌متدا وه‌ستا بوو و ته‌مه‌شای ده‌کردیت.

به‌لام ئه‌شعیا فومیچ، به‌جدیدی دلنای کردم که میجهری
نه‌دیتووه، چونکه له‌م حاله‌تانه‌دا جه‌زمه ده‌یگرئ و به‌جۆری حالی
لیدیت نه‌هیچ ده‌بینی و نه‌هیچ ده‌بیسیت و نه‌ئاگای له‌ده‌وروبه‌ری
خۆی ده‌مینن. ئیستاش ئه‌شعیام دیته‌وه به‌ر چاو که چۆن پۆژانی
شه‌موان تا ئیواره‌ی به‌ناو زیندانه‌که‌دا ده‌سوراپه‌وه و هیچ کاریکی
نه‌ده‌کرد، چونکه به‌پئی ئاین هیچ جووله‌که‌یه‌ک بۆی نییه له‌و پۆژه‌دا
کار بکات. زۆرجار ده‌نگوباس و حیکایه‌تی باوه‌ر نه‌کرده‌نی بۆ
ده‌گتیرامه‌وه، هه‌ر جارئ له‌کلێسای جووله‌کان ده‌هاته‌وه، ده‌نگوباسی
پترسبۆرگی بۆ دینام، بانگه‌شه و ده‌نگۆی قۆری بۆ دینام و دلنای
ده‌کردم که ئه‌و شتانه‌ی له‌هاودینه‌کانی خۆی زانیوه و ئه‌وانیش له
سه‌رچاوه‌ی باوه‌ر پیکراوه‌وه وه‌ریان گرتووه.

چپیه خەریکه له بابەتەکه مان دەردەچم، زۆر لەسەر ئەشعیای فومیچ پۆییشتم.

شار تەنیا دوو گەرماوی گشتی تێدابوو، یەکه میان بە دەست کابرایەکی جوولەکەوێ بوو. ئەمە گەرماوی نمرە بوو، یانی ژووری بچووک بچووک بوو. کرێی هەر ژووریکێ پەنجا کۆپیک بوو. تەنیا دەولەمەند و ئەرستۆکراتانی شار هاتوچۆی ئەم گەرماوەیان دەکرد. گەرماوی دووهم بۆ خەلکە هەژار و پەشۆکی بوو، کۆن و پێس بوو، زیندانییەکان بۆ ئەم گەرماوە دەبران. دنیا سارد بوو، پۆژیکێ هەتاوی پووناک بوو، بۆ ئەو گەرماوەیان دەبردین. زیندانییەکان زۆریان پێخۆش بوو که له زیندانەکه دەردەکەوتن و بە ناو شاردا بایەکی بالی خۆیان دەدا، هەموو پێکاکیان بە دەم پێکەنین و گالته و نوکته و قسەئێ خۆشەوێ دەبێ. بۆ یەک ساتیش دەمیان لێک نەدەنا. یەک پەل سەربازی چەکاریان بە گەل خستین. خەلکی شار لە زەتیان لە تەمەشای ئەم دیمەنە دەبینی. که گەییشتینە گەرماوەکه کردیانین بە دوو بەشەوێ، چونکه گەرماوەکه زۆر چکۆلە بوو و هەموو زیندانییەکانی بە کەرەتێ نەدەگرت، تا قەمێ دەچوونە ژوورەوێ و خۆیان دەشت و تا قەمیکیش لە ساردی گەرماوەکه چاوە پوانیی نۆرەیان دەکرد. لە گەل ئەوێ شدا ساردی حەمامەکه، واتە ژووری چاوە پوانییەکه ئەوێ نەدە بچووک بوو پیاو نەیدەزانی چۆن نیوێ زیندانەکان دەگریت. پترۆف بە نیوێخت بە جێی نەدەهیشتم. بیئەوێ داوای کۆمەکی لێبکەم بە پەلە هات بە لامەوێ، تا لە داکنەندی جلهکانم و خۆشتندا یارمەتیم بدات. زیندانییەکی دیکەش هەبوو بە نیوی باکلۆشین، ئەمە لە ئەحکامی تاییبەتی بوو، پێیان دەگوت میجەر. لە هەموو هاورپیکانم کراوێتر و پوو خۆشتر بوو. ئیدی بەینمان خۆش بوو. پترۆف یارمەتی دام که جلهکانم دابکەنم، چونکه خۆم لەم کارەدا

زۆر خاۋ بووم و ھېشتا پېنى پانەھات بووم. سەرماي ژووری
 چاۋەرۋانی ھېچى لە سەرماي دەرەۋە كەمتر نەبوو. جل داكەنين بۆ
 تازە زىندانىيان زۆر ئەستەم بوو، چونكە دەبۋايە بزائىت چۆن
 قايشەكانى ژىر زنجىرەكانى بكاۋە و دابكەنى. ئەم قايشانە لە چەرم
 بوون، ھەر يەكەيان ۱۷ سانتىمەتر درىژ بوو، لەسەر جلى ژىرەۋە و
 لە ژىر ئەو ئەلقەيەدا دەبەسترا كە لە قاچيان دەكردىن. جووتى ئەم
 قايشانە بە شەست كۆپىك بوو. دەبۋايە ھەر زىندانىيەك جووتىك لەم
 قايشانە بكرىت، چونكە بەبى ئەو قايشانە نەيدەتوانى رى بكات،
 ئەلقەكە بە باشى لە قولەپىت نەدەچەسپى، لەو حالەتەدا قامكىك
 دەچۈۋە بەينى ئاسنەكە و گوشتەكەى قولەپىتەۋە، ئىدى ئەلقەكە بەر
 قولەپىت دەكەوت و دەيخوراند، ئىدى زىندانى ھەر كە يەك پۆژ بەبى
 ئەو قايشانە رى بكردايە، گۆزىنگى برىندار دەبوون و لە خوین
 دەھاتن. داكەندى قايشەكان قورس نەبوو، بەلكو داكەندى جلەكانى
 ژىرەۋە زۆر زەحمەت و ئەستەم بوو، داكەندى جلەكانى ژىرەۋە
 ۋەستايەتى و لىزانى و لىھاتوۋىيەكى فرەى دەويست. زىندانى دواى
 ئەۋەى لنگى چەپى پانتۆلەكەى دادەكەند دەبۋايە ھەر ھەمووى لە
 بەينى ئەلقەكەۋ لاقىيەۋە ئاۋديو بكات و لەۋيۋە بە پىچەۋانەۋە بە ژىر
 ئەلقەكەدا بېيىتتەۋە، ئەوجا لاقى چەپى بە تەۋاۋەتى ئازاد دەبوو،
 ئەۋسا زىندانى دەبۋايە لنگى چەپى پانتۆلەكەى لە ژىر ئەلقەكەى لاقى
 راستىدا بىبات و بۆ جارى دوۋەم لەگەل لنگى راستى پانتۆلەكەدا بۆ
 دواۋەى بەرىت. جا ئەم كارە قورس و ئالۆزە، دەبۋايە لە كاتى
 گۆرپىنى جلە چلكنەكانى ژىرەۋە بە جلى تازەش ئەنجام بەدرايە.
 كورنىف يەكەم كەس بوو كە ئەۋەى فىتر كرىدىن، كورنىف خەلكى
 توبولسك بوو، ئەم پىۋاۋە سەركرەدى دەستەيەك دزورپىگر بوو، ئەمە
 حوكمى پىنج سال كۆتۈزنجىر درابوو. زىندانىيەكان ھەموو لەسەر ئەم

وهرزشه پراهات بوون، زور بهلهز و خیرا نهجامیان دهدا. چهند کۆپیکیم دایه پترۆف که سابوون و لیفکه یه کم بۆ بکریت. راسته له زیندان سابوونیان دهدایه زیندانییهکان، بهلام زور بچووک بوو، هر به قهد سکه یه کی دوو کۆپیکی دهبوو، زۆریش تهنک بوو. هر به قهد ئه و قاژه په نیره تهنکه دهبوو که له ئیواره خوانی دهوله مهنداندا بهر له شیو بۆ بهرکول داده نرا. له ژووری چاوه پروانیدا دوکانچه یه ک هه بوو سابوون و شهربه تی سبیتینی (که له ههنگوین و به هارات و ئاوی گهرم دروست کرا بوو) دهفرۆشت. ههروهها کتیک و چۆرهک و ئاوی گهرمیشی دهفرۆشت، چونکه هر زیندانییهک به گوێره ی ریکه وتنی نیتوان خاوهن گهرماوه که و ئیداره ی زیندان، تهنیا یه ک تهنکه ئاوی گهرمی دهدرایه، خۆ ئه گهر زیندانییهک بیویستایه دهستیک زیاتر له خۆی بدات و پتر خۆی خاوین بکاته وه دهیتوانی تهنکه یه کی دی به دوو کۆپیکان بکریت، که خودانی گهرماوه که له دهلاقه یه که وه که به تایبه تی بۆ ئه م مه بهسته له دیواره که کرا بوو، دهیدایه دهستی.

هر که له داکه نندی جلهکانم بوومه وه، پترۆف بازوی گرتم، بیانووی ئه وه بوو که زهحمه ته به زنجیر و پتوهنده کانمه وه پڕ بکه م، له کاتیکدا خۆی دابووه بن بآلم و وهکو ئه وه ی پیره میتریکی په ککه وته بم، ئامۆژگاری کردم: "زنجیره کان بهرز بکه وه بۆ سه ر به له کت. لیره ئاگادار به! ئه مه ئاستانه ی ده رگا که یه، وریابه ساتمه نه ده ی!" پیاو راست بلێ خه جاله تی ئه و هه موو خزمه ت و مداراییه ی پترۆف بووم، دلنیام کرد که ده توانم به تهنیا پڕ بکه م، بهلام نهیده ویست باوه پم پیتیکات، وهکو چۆن سه رپه رشتی و مدارای مندالیکی حۆلی گیتل ده کریت و ده بئ هه موو که سینک یارمه تی بدات، به و ئاوا یه مدارای ده کردم و مشووری ده خواردم. پترۆف هه رگیز خولام و خزمه تکار نه بوو. ئه گهر سه ووکایه تیم پئ بکر دایه ده یزانی چۆن به رپه رچم

دهداتوره و رَهفتارم دهگَل دهکات. ههلبهته من بهلینی هیچ پاداشت و یارمهتییهکم نهدابوویه. ئهویش قهت باسی ئهو شتانهی نهکرد بوو و نهدهکرد، ئهیدی چ شتیک هانی دهدا ئهوهنده به خهمی منهو بهن؟

که دهرگای گه رماوه که مان کردهوه، وام به خه یالدا هات که دهچینه ناو دۆزهخ. ته سهوری ژووریکی ۱۲ پی به ۱۲ پی بکن که سهه که سی به جاریک تنپه سترای بی، یان به لای که مهوه ههشتا که سی تیخزینترای بی، چونکه ژماره مان نزیکه ی دوو سهه که سیک ده بوو که کرا بووین به دوو به شهوه. له بهر ههلم و بوخار، چاو چاوی نه ده بینی. ته نی و پیسی و چلک و تهنگه بهری شوینه که کرد بوویانه کاریک نه مانده زانی پی له کوئی دابنیین. زۆر ترسام و ده مویست بگه ریتمهوه. خو ئه گه ر هاندانی پترۆف نه بوایه بینگومان ده گه پامهوه. دواي ماندوو بوونیکی زۆر، به هر جوری بوو، دواي تکاورجا له زیندانییه کان که توزی ریگه مان بو بکنهوه، تا بچین بو لای سهکویه کی ئهوسه ری زیندانییه کان. به لام هه موو سهکویه کان گیرابوون. ئیدی پترۆف پیشنیازی بو کردم که شوینیک بگرمهوه، خیرا بو ئه مه بهسته که وته مامه له و سه ودا دهگَل زیندانییه کدا که له سهکویه کی نزیکه په نجه ره که دانیش بوو. ئه م زیندانییه قایل بوو که به یه ک کوپیک شوینه که ی خویم بو چۆل بکات. تومه ز پترۆف پیشوه خته کوپیکه که ی حازر کرد بوو، له ناو ده ستیدا بوو، که پاره که ی دا به یاروی زیندانی، خیرا شوینه که ی چۆل کرد و به ژیر ده ست و پی مندا خو ی به شوینیکی تاریکدا کرد که یه کپارچه ته نی و چلک و پیسی بوو. ته نانه ت به بینی سهکوکانش پر بوو له زیندانییان که له عاردی دانیشت بوون و به دم ههراوزه ناوه، خو یان له که فی سابوون نابوو گوايه خو یان دهشت. هینده قه ره بالغ بوو ده رزیت هه لدا با به عاردی نه ده که وت، ئیدی هه ر که سه و ته نه که

ئاوی خۆی به دستهوه بوو و ئاوی به خۆدا دهکرد. ئەوانەى به پێوه
 خۆیان دهشت و تهنهکه ئاوهکانیان به دستهوه گرت بوو، چۆراوگه
 و پریشکی ئاوی لەشى ئەوان دەرژا بهسەر سەرى تاشراوی ئەوانەى
 که دانیشتبوون. ژمارهیهکی کهم له زیندانییهکان لهسەر سهکۆکان
 خۆیان قانگله کرد بوو و خۆیان دهشت. یانی ژمارهیهکی کهم به
 راستی خۆیان دهشت. زۆربهی هههه زۆری زیندانییهکان ههزیان
 نهدهکرد خۆیان به ئاو و سابوون بشۆن، ههزیان دهکرد لهسەری
 سههروه خۆیان له بوخاره گهرمهکه ههلهکیشن و لهشیان بخوسیتهوه
 و ئەوسا ئاوی سارد بهخۆدا بکهن، ئیدی خهلهکه عهوامهکه بهو چۆره
 خۆیان دهشت. پیاو که تهمهشای دهکرد، دهیبینی پهنا لایفکه به
 جارێ بهرز و نزم دهبنهوه و زیندانییهکان لهزهتیان لهوه وهردهگرت.
 بوخارهکهش سات به سات زیاتر دهبوو، رادهی گهرما به جوړی
 بهرز دهبووهوه پیاو ههستی به سووتان دهکرد. ههراوزهنا له هه
 چوار نکالی زیندانهکهوه بهرز دهبووهوه و تیکهله به زپوهوړی
 پێوهند و زنجیری زیندانییهکان دهبوو که له عاردی دهخشا، خۆ
 ئەگەر کهسانیک بیانویستبایه له شوینیکهوه بۆ شوینیکی دیکه بپوون،
 ئەوا زنجیر و پێوهندهکانیان له زنجیری کهسانی دی دهئالۆسکا و
 دهکهوت بهسەر ئەوانهدا که دانیشتبوون، ههنگی شلپ دهکهوتن به
 عاردیدا و دهستیان به تووک و نهفرهت و جنیودان دهکرد، جا نهک
 ههه خۆیان دهکهوتن بهلکو لهگهله خۆیاندا ئەوانهشیان دهخست که
 زنجیرهکانیان تیکئال بوو. زیندانییهکان ههموو جهزمه گرتبوونی و
 وهکو کتوی دههاتن و دهچوون و شیتئاسا هاتوهاواریان بوو.
 زیندانییهکان، ههموو لهبهههه دهلاقهیهی که ئاوی گهرمی لێوه
 وهردهگیرا، کهلهکه بوو بوون و خهریک بوو پهکتريان دهپلێشاندهوه،
 که تهنهکه ئاوهکانیان وهردهگرت، تا دهیانگهیانده جێ، نیوهیان بهسەر

سەرى ئەوانەدا دەپرشت كە دانىشتىبۇون. ھەستمان دەكرد ئازادىن، بەلام ھەر ساتى نا ساتى سەربازىكى سىمىل بابر لە دەرگاگەوہ يان لە دەلاقەگەوہ، بە خۇو تەنگەگەيەوہ سەرىكى دەكىشا تا بزانى ئارامى بەرقەرارە يان نا. سەرى تاشراوى زىندانىيەكان و جەستەيان كە لە بوخار و گەرمى گەرماوہگەدا وەكو خوين سوور دەچووەوہ، زور سەير دەھاتە بەر چاۋ، ئەو جى قامچى و شوين تەپكانەي لە پشتيان دراۋو، بە جۆرى بەرجەستە بوو بوون و بەديار كەوتىبون، دەنگوت تازە لە ژىر شەلاق و قامچى ھەستاۋنەتەوہ. كە جى برىنى ترسناك بوون! كە تەمەشاي ئەو دىمەنەم دەكرد، لەرزم لىدەھات. بوخار و ھەلمەكە سات بە سات زىاد دەبوو، ھۆلى گەرماوہكە لە ھەلم و بوخارى گەرمدا نىقووم دەبوو، ھەراۋزەنا و ژاۋەژاۋ دىناي ھەلگرتىبوو. لە نىو ئەو چرە ھەلم و بوخارە و لىرەولەوي پشتى زامدار و سەرى تاشراۋ و دەست و لاقى خواروختىچ بەرچاۋ دەكەوت. ئەشەيا فومىچش سەربارى ئەم دىمەنە بوو، چوو بوو سەربەرزترىن سەكو و لە خۇشياندا پىر بە زار ھاۋارى دەكرد. ئەشەيا فومىچ ماۋەيەكى زور خۇي دەدايە بەر ھەلم و بوخارەكە، لە گەرمى تىر نەدەبوو، كۆپىكىكى دابوو بە زىندانىيەك كە بە لىفكە پشتى بشوات، بەلام كابرا خۇي لەبەر گەرمایەكە نەگرت، دواي تۆزىك لىفكەكەي توردا و بەپەلە پۆيى تا ئاۋى سارد بە خۇيدا بكات و پشۋويەك بدات. ئەشەيا فومىچ كۆلى نەدا زىندانىيەكى دىكەي بە كرئ گرت. ئەشەيا فومىچ بۆ ئەو شتانە دل كراۋە و بەخشندە بوو، ئامادە بوو لەو حالەتانەدا پىنج كەسى يەك لە دواي يەك بە كرئ بگريت كە بيشۇن. زىندانىيەكان لە خوارەوہ ھوھا دەكىشن: "ئەشەيا فومىچ كورە كور، كورە نە گالتە، كوشتەي گەرماوہ! بژى شىرە كور!" يارۆي جوولەكە با دەچىتە كەولىيەوہ، ھەست بە سەركەوتتى خۇي دەكات.

به دهنگه تیزه‌که‌ی هه‌لده‌کاته سروود و گۆرانییه تاییه‌تییه‌که‌ی: لا له‌له، لا، لا له‌له، به دهنگه تیزه‌که‌ی هه‌موو زه‌نازه‌نا و ژاوه‌ژاوی نیوو گه‌رماوه‌که‌ی کرده ژیره‌وه. له دلی خۆدا گوتم: 'په‌نگه دۆزه‌خیش هه‌ر وه‌کو ئیره بئ. ئه‌گه‌ر به کۆمه‌ل بخراباینه دۆزه‌خ، له‌ویش حالمان هه‌ر وه‌کو ئیره ده‌بوو' به خۆم نه‌وه‌ستام و ئه‌و بیروکه‌یه‌م به (پترووف)ش گوت، پترووف ته‌مه‌شایه‌کی ده‌وروبه‌ری کرد و هیچی نه‌گوت.

ویستم شوینیک بۆ پترووفی هاو‌پیشم به کری بگرم، به‌لام ئه‌و له‌به‌ر پیمدا دانیشتم و دلنیای کردم که شوینته‌که‌ی باشه و خۆی ئاوا‌ی پیخۆشه. باکلۆشین ئاوی گه‌رمی بۆ ده‌کپین و بۆی ده‌هیناین. پترووف گوتی ده‌یه‌وئ به خۆی بم شوات، له بنی پیمه‌وه تا ته‌پلی سه‌رم بشوات تا به ته‌واوه‌تی پاک ببمه‌وه. داوا‌ی لیکردم ماوه‌یه‌ک خۆم بدمه هه‌لمه‌که تا بخوسیمه‌وه. به قسه‌م نه‌کرد. ئه‌وسا ده‌ستی دایه لیفکه و سابوون و ئازای به‌ده‌نی پاک پاک شتم. که له‌وه بووه‌وه گوتی: 'نیستا نۆره‌ی پینی بچوکه‌کانتته، پینی بچوکه‌کانت ده‌شۆم.' زۆرم هه‌ول له‌گه‌لی دا که قه‌یدی نییه خۆم ده‌یانشۆم، فایده‌ی نه‌بوو، ناچار ملم بۆی دا. هه‌لبه‌ته که ده‌یگوت 'پینی بچوکه‌کانت' به هیچ جۆری مه‌به‌ستی سووکایه‌تی نه‌بوو بۆیه وای ده‌گوت تا پیتی من له پیتی ئه‌وانی دی، که هه‌موو پینان زل بوو، جیا بکاته‌وه.

دوا‌ی ئه‌وه‌ی پترووف دوو ده‌ستی لیدام، زۆر به‌وریایی، وه‌کو ئه‌وه‌ی بووکه شووشه بم، له با‌لم نه‌وی و بۆ ژووری چاوه‌پوانیی بردم. ئیدی یارمه‌تی دام و خۆم له‌به‌ر کرده‌وه، که له‌وه هه‌موو کۆمه‌ک و خزمه‌ته‌ی من بووه‌وه، ئه‌وسا خۆی به ژووری گه‌رماوه‌که‌دا کرد تا خۆیشی بشوات.

که گه‌یشتینه‌وه زیندان، پیاله‌یه‌ک چام دایه، به سوپاسه‌وه لینی وه‌رگرتم و نۆشی کرد. له دوا‌ی چایه‌که بیرم له‌وه کرده‌وه که له

جیاتی ئەو ھەموو چاکەپە پێکی شەرابی بۆ بکۆم. ئیدی شەرابم لە زیندانەکانماندا دەستکەوت. بۆم کۆم، زۆری دل پێخۆش بوو، شەرابەکی خواردەو، کۆکەپەکی بۆ کرد، شاد و شەنگول زۆری سوپاس کردم، پێی گۆتم کە بوژاندوو مەتەو، ئەحیام کردوو مەتەو، ئەوسا بەپەلە خۆی بە موبەقەکاندا کرد. ھەر کە ئەو پۆی میوانیکی ترم ھات. باکلۆشین بوو کە پێشترش باسەم کرد بوو، ئەویشم دەعوەتی چای کرد بوو.

بە عەمراتم پیاوی وەکو باکلۆشین نەرمونیان و سازگارم نەبینی بوو. راستە ھەقی خۆی بەسەر کەسەو نەدەھێشت و تەنانەت ھەندێ جار لەگەڵ ئەم و ئەودا دەیکرد بە شەپ، بە تاییبەتی ئەگەر کەسیک خۆی لە کاروباری ھەلقورتاندا، بە کورتی و کرمانجی دەیزانی چۆن بەرگری و داکوکی لە خۆی دەکات، بەلام پرسی لە کەس ھەلنەدەگرت و زوو دادەمرکایەو، پێمواپە لای ھەموان ئازیز و خۆشەویست بوو. پووی بکردایەتە ھەر کوئیەک بەخۆشحالییەو پێشوازی دەکرا. تەنانەت لە شارێشدا بە مرقۆی باش و سازگار دەژمێردرا. گەنجیکی بالابەرز بوو، تەمەنی ھەر سی سالیکی دەبوو، سیمای زیتەل و زیرەک دەینواند، پدینیکی کچکۆکەیی لەسەر چەناگەیی دانا بوو، کە زۆری لێدەھات. دەیتوانی دەموچاوی خۆی بگۆریت، لەو پووەو بەھەرەپەکی سەیری ھەبوو، ھەر کەسیکی تاقە جارێک دیتبا دەیتوانی کوتومت وەکو خۆی لاسایی بکاتەو. لاسایی ھەر کەسیکی بکردایەو ئەوانەیی دەوربەری لە قاقای پێکەنینیان دەدا، سەربەقورپی دینایە پێکەنین. بە سروشت ئەکتەریکی کۆمیدی بوو. حەزی لە چارەیی ئەوانە نەدەکرد کە خۆیان گران دەگرت و حەزیان لە شوخی و پێکەنین نەدەکرد. بۆیە کەس بەو تەوانبەری نەدەکرد کە 'بەرەلایەکی بیخیری بێدەماغە'. باکلۆشین بەکپارچە

چالاکى و چەلەنگى بوو، ژيانى لى ھەلەدە قوللا. لە سەرەتاي زىندانىيەكە مەو ھەتە ئاشنايەتتەم لەگەلدا پەيدا كرد، ژيانى سەربازىي خۆي بۆ باس كردم كە چۆن لە كەتتەبەي پىتەنگاندا سەرباز بوو و چۆن ئەفسەرانى خاوەن پلەوپايەي ھەرە بەرز بايەخيان پىنداو و بە خۆشپەتارى خۆي سەرنجى راکىشاوون و خۆشيان ويستوو. ھەر زوو چەند پرسسارىيكي دەربارەي پترسبۆرگ ليكردم. تەنانەت ككتيبانىشى دەخويندەو. كە ئەمجارە بۆ چا خواردەو ھاتبوو، بە جۆري شەري نيوان ليوتنانش و ميجەري گيترپايەو كە ھەر ھەموو زىندانىيانى ناو قاوشەكەي ھيتايە پىكەنين. لە كاتىكدا كە لە لامو ھە دانىشتبوو بە خۆشپەتەو ھەوالى دامى كە لەو ھەيە لە زىنداندا ئاھەنگىي شانتويى بيتە گيترپان. زىندانىيەكان بە تەمان لە جەژنەكانى سەري سالدا شانتويەك نەمايش بكن، ئەكتەرانى پتويستيان دۆزىو ھەتەو و ھالى حازر خەريكن بەرەبەرە دىكۆرەكەي بۆ ئامادە دەكن. ھەندى كەسەيش لە شاردا بەلتيان داوونەتى كە جلوبەرگى ژنيان بۆ نەمايشەكە بە ئەمانەت بەدەنى، تەنانەت ئومىدى ئەو ھەش ھەيە كە لە رىگەي يەكەك لە خولامانى ئەفسەرەكانەو، جلوبەرگ و ميدال و نيشانانى زىتر پەيدا بكن، ئىدى ھەموو شتىك حازرو ئامادەي، مەگەر ميجەر بيتە بە سەريدا و ھەكو پار نەيەلى ئاھەنگ بگيترن! ميجەر بۆيە پار نەيەشتبوو، ئاھەنگ بگيترن چونكە ھەم لە قوماردا دۆرا بوو و ھەم سووكە ئاژاويەك لە زىندانەكدا دروست بوو، ئىدى تۆرە بوو، دۆ و دۆشاوى تىكەل كرد بوو و نەيەشتبوو ئاھەنگ بگيترن. بەلام ئەمسال ھىچ بيانويەكەي بە دەستەو نەيە كە رىگەي ئەو ئاھەنگە شانتويە بگريت. باكۆشين زۆر بەكول و بەجۆش بوو، ديار بوو لە ريزى پىتەو ھەي ھاندەرانى سازكردنى ئەو ئاھەنگە شانتويە بوو. لە دلى خۆدا بريارمدا كە بچمە ئاھەنگەكە. باكۆشين

هینبده به خوشییه وه باسی ئەم پرۆژەیهی دهکرد که منیشی خسته سەر هه وهس و که لکه له. که به ره به ره پتر به کترمان ناسی، له ناو قسه و باسه کانیدا، ئەوهی بۆ گێرامه وه که له سالانی خزمهتی سوپاییدا، به درێژایی ماوهی خزمه ته که ی هه ره له پتر سبۆرگ نه بووه، به لکو ماوه یه کیش به پلهی ده ره جه دار ده گه ل په لئ سهر بازدا بۆ شاری زرش نێردراوه، ئەوجا له سه ری پۆیی و گوئی:

- ئیدی له ویوه بۆ ئیره نێردرام.

لیم پرسى:

- بۆچی؟

به رسفى دایه وه:

- بۆچی؟ ده زانی بۆچی؟ هه رگیز ته سه ور ناکه يت! له سه ره ئەشق،

چونکه ناشق بوو بووم ئەلکساندهر پترۆفیج!

به دهم پینکه نینه وه به رسقم دایه وه:

- واز بینه، کهس له سه ره ئەشق نه فی ناکریت.

باکلۆشین گوئی:

- ئەلکساندهر پترۆفیج، راستت ده وئ، من له وئ پیاوئکی ئەلمانیم

کوشت، هه لم کیشایه ده مانچه و کردم به قوربانی یه ک گولله. باشه

ئەلمانیه ک ئەوه دینئ منی له سه ره نه فی بکریت و حوکمی

بینگاره زیندان بدریم؟ تو خۆت چه که م به.

- باشه پروداوه که چون بوو؟ بۆمی بگێره وه، ده بئ چیرۆکئکی

سه ير بیت.

- به راستی چیرۆکئکی کۆمیدیه ئەلکساندهر پترۆفیج!

- دهی بۆمی بگێره وه.

- چه زه که ی؟ دهی گوئ بگره.

گویم له واریقاتی کوشتنه که گرت، نهک هر چیرۆکیکی کۆمیدی نهبوو، به لکو چیرۆکیکی به راستی سهیر بوو.

باکلۆشین دهستی به گیرانه وهی چیرۆکه کهی کرد:

- کاتی گهیمه شاری (ر. ریگا)، زۆرم به دل بوو، شاریکی گهوره و ئاوه دان و جوان بوو، عهیبی گهورهی ئهم شاره ئه وه بوو ئه لمانیه کی زۆری تیدابوو. هینشتا گهنج بووم، ئه فسه ره به رپرس و سه ره دهسته کانم زۆریان خۆشده وایستم. ئیدی زۆر به خۆ ده نازیم و کلاره کهم به تیلای سهرمه وه دهنه و به که شوفش و خۆشیه وه به ناو شاردن ده گه پام. ئاشقینی و چاوبازیم ده گه ل کیژه ئه لمانیا نندا ده کرد، یه کتیک له و کیژانه م زۆر چووه دلوه، حهزم لیکرد، نیوی لویزا بوو. ئه مه ده گه ل پوریدا کاری ده کرد، جلیان دهشت و ئوتو ده کرد. پوره کهی بیچم و شنه وهی زیاتر له کاریکاتور ده چوو، زۆر دارا و بووه بوو. له سه ره تاوه تهنیا به بهر په نجه ره ی ماله که یاندا ده پویشتم، به لام زۆری نه برد، که ته واو هوگر و دلبندی یه کتر بووین. لویزا پوو سییه کی باشی ده زانی، به لام له قسه کردندا تۆزی پئوهی دیار بوو که پووس نییه. یه جگار جوان و پووسووک بوو، له ژیاندا جوانی وام نه دیتبوو. له سه ره تاوه وام ده زانی ده توانم به ئاسانی دهسته مۆی بکه م و بیخه مه ژیر رکینی خۆم. به لام لویزا له و کیژانه نه بوو، به ئاسانی خۆی به دهسته وه بدات، رینگه ی نه ده دام دهستی بۆ بهرم، پتی گوتم: 'نا. ساشا گیان داوای شتی وام لیمه که، ده مه وئ به پاکی و بیگه ردی خۆمه وه بمینم، تا سه ره برزانه شووت پییکه م!'. ئه وسه نه وازشتی ده کردم و سه ری ده خسته سه رم و قاقا پنده که نی، به راستی کیژیکی ئابرومه ند و داوینپاک بوو! ئه نجام پینشیازی کرد که بیخوایم، ئاخه چۆنی نه خوایم؟ پیم نالئی چۆن بتوانم ره فزی بکه م؟ لیبیرام بچم بۆ لای کۆلۆنیله که مان و داوای

مۆلەتى زەماۋەندى لىتېكەم. كەچى لويىزا لە پېر ديار نەما، نەھاتە
 جىژۋان، جارى، دوان، سىيان، نامەيەكم بۇ نارد، ۋەلام نەبوو، لە دلى
 خۇدا گوتم: 'دەبى چى قەوما بى؟ خۇ ئەگەر مەبەستى خەلە تاندنم
 بوایە، مەبەستى چاۋورپاۋ بوایە دەھاتە جىژۋان، يان ۋەلامى نامەكەى
 دەدامەۋە'. بەلام لويىزا درۆى نەدەزانى. ديارە وازى لىتېتاۋم و تەۋاۋ.
 لە دلى خۇدا گوتم: 'ئەمە ئۆينى پوورەكەيەتى'. زاتم نەكرد بچم بۇ
 لای پورەكەى. ھەرچەند بە پەيوەندىيەكەمانى دەزانى، بەلام من وام
 وينا دەكرد كە بە بەينمان نازانیت، لە داخ و پەشتويدا ۋەكو شىتم
 لىھات. ئىدى ناچار نامەيەكى ديكەم بۇ نارد كە 'ئەگەر نەيەتە ژوانم،
 بە خۇم دەچم بۇ لای پورى'. ترسا و ھات. دەستى بە گريان كرد، بە
 دەم گريانى بەكولەۋە بۆى باسكردم كە بۆرە خزمىكى ئەلمانىيان بە
 نىۋى شولتس، كە سەعاتچىيەكى دەۋلەمەندى پىرە. دەيەۋى
 بىخوازیت، تا گوايە ھەم لويىزا بەختەۋەر بكات و ھەم بۇ خۇشى لە
 پىرىدا ژنىكى ھەبى و خزمەتى بكات و گوايە ئەم ئەلمانىيە لە زوۋەۋە
 خۇشى ويستوۋە و ھەر بە تەماى ئەو بوۋە و بەلام ئىدى لەبەر ھەر
 ھۆيەك بوۋە، ئەو نیازەى خۇى ئاشكرا نەكردوۋە، پاشان بەۋە
 كۆتايى بە قسەكەى ھىتا: 'جا ساشا گيان، بەختەۋەرى من بەندە بەم
 شوۋەۋە، چونكە كابرا زەنگين و دەۋلەمەندە. خۇ خوا نەخواستە
 ناتەۋى لەو بەختەۋەرىيەم بکەى؟' تەمەشام كرد، بەدەم كولى
 گريانەۋە دەستى لە ملم ۋەرىنا و كەۋتە راموسانم، لە دلى خۇدا
 گوتم: 'ھەق بەۋە! ئاخىر ئەم داماوە چ خىر و خۇشپىيەك لە سوپايىەكى
 دەرەجەدار دەبىنى، با ئەو دەرەجەدارە عەرىفیش بى؟' پاشان
 پىمگوت: 'زۆر باشە لويىزا! خودا حافىز، خودا ئاگادار و پشتت و
 پشتيوانت بى! من ھەقى ئەۋەم نىيە رى لە بەختەۋەرى تۆ بگرم، بەلام
 پرسىيارىكم ھەيە، پىم بلى ئايا كابرا جوانە؟، ۋەلامى دامەۋە: 'نەخىر،

پیره، که پووی زور دریزه. به خووی نه وه ستا و له قاقای پیکه نینی دا. ئیدی به جیم هیشت و له دلی خودا گوتم: دهی گوئی مه دهیه، به ختم نه بهانی. بۆ سبهینی به لای دوکانه که ی شولتسدا تیه پیم (لویزا ناوی شه قامه که ی پی گوت بووم)، له جامخانه که وه ته مه شام کرد، کابرای ئەلمانیم بینی که سه عاتیکی چاک ده کرد. ته منی نزکی چلو پینچ سالیگ ده بوو، لووتیکی دهن دووک دالاشی هه بوو، چاوه کانی گوره و درشت بوون، پالتویه کی که شخه ی یاخه به رزی له بهر بوو، زور شیکو که شخه ده هاته بهر چاو. که چاوم پیکه وت له داخاندای تفیکم کرد. له و ساته دا ناماده بووم شووشه ی جامخانه که ی وردوخاش بکم. به لام له دلی خودا گوتم: به چی ده چی؟ تازه کارم کراوه و هه موو شتیک برپاوه ته وه! شه وی بۆ سه ربازان هه پامه وه. یه ک ته خته خۆم دا به سه ر ته خته خه وه که مدا و ما بگری ئەمما گریان، باوه ر ده که ی ئەلکسانده ر پتروفیچ!

چهن دین رۆژ بوری و هه یچ هه والیک له لویزا وه نه بوو. ئەنجام پیره ژنیکی جلشور و ئوتوچی که لویزای دهناسی بۆی گنپامه وه که کابرای ئەلمانی به ئەشقه که ی زانیوین، بۆیه په له ی له خوازگاری لویزا کردوه، دهن تا دوو سالی دی چاوه پروانی ده کرد و گوایه لویزای سویند داوه که هه رگیز من نه بینن. ئەوه شم زانی که یاروی ئەلمانی ده گه ل لویزا و پوری لویزادا زور خراپه و له وهیه ژیان ببیته وه و لویزا نه خوازیت. پیره ژنه که ئەوه شی پیکوتم که قه راره دوو سبه ی، که ده کاته یه کشه ممه، له لای ئەو، له مالی ئەو ده عوه تی چای ببن و خزمیکی دیکه شی ده عوه ت کردوه، که پیره میزیکی کۆنه بازرگانه، نابووت بووه و ئیستا له کۆگا و عه ماریکی مه یفرۆشیدا چاودیره. که زانیم رۆژی یه کشه ممه مه سه له که یه ک لایی ده که نه وه، به جۆری توپه بووم نه مده زانی چی بکم. ته نیا بیرم له دوو سبه ی

ده کرده‌وه. به رادهیهک رقم هستا بوو، له‌وه بوو ئه‌گه‌ر ئه‌و کابرا
ئه‌لمانییه ببینم به زیندووویه‌تی پارچه پارچه‌ی بکه‌م، هه‌ر به خواردن
بیخوم.

به‌یانی پوژی یه‌کشه‌مه‌مه که هینشتا هیچ بریاریکم نه‌دابوو، هه‌ر که
له‌ نویتز بوومه‌وه و له‌ کلپسا وه‌ده‌رکه‌وتم، به‌له‌ز پالتویه‌که‌م له‌به‌ر
کرد و خیرا به‌ره‌و مالی کابرای ئالمانی دام کینشا. وام دانا بوو
هموویان له‌وینده‌ر ده‌بینم. به‌لام راستت ده‌وئ به‌ خویشم نه‌مه‌دزانی
بوچی بق مالی یارو ده‌چووم و ده‌مويست چی پیتلیم. به‌هه‌رحال
ده‌مانچه‌یه‌کم خسته به‌رکم. ده‌مانچه‌یه‌کی گچکوکه‌ی کونی خراپ بوو،
به‌ مندالی نیشانانم پیده‌نایه‌وه، ئیستا به‌ که‌لکی هیچ نه‌ده‌هات، که‌چی
ویرای ئه‌وه‌ش فیشه‌کینکم خسته‌به‌ری، چونکه وام دانا بوو له‌وه‌یه
ده‌رم بکه‌ن و کابرای ئالمانی قسه‌ی ناشیرینم پیتلئ و هه‌نگی منیش
هه‌ر بق ترساندیان ته‌قه‌یه‌ک به‌ ئاسماندا ده‌که‌م. گه‌ییمه‌ ئه‌وینده‌ر.
قالدرمه‌که چۆل بوو، هه‌موویان له‌ ژووره‌که‌ی پشت دوکانه‌که‌وه
بوون. هیچ خولام و ده‌رگاوانیکیش له‌و ناوه‌ نه‌بوو. تاقه
کاره‌که‌ریکیان هه‌بوو ئه‌ویش له‌وئ نه‌بوو. به‌ دوکانه‌که‌دا تینپه‌ریم،
سه‌یرم کرد ده‌رگا داخراوه، ده‌رگایه‌کی کۆن و شه‌قوشه‌ر بوو، له
پشته‌وه به‌ ئه‌لقه‌یه‌ک داخرا بوو. دلم که‌وته په‌له‌په‌ل. وه‌ستام و گویم
هه‌لخست: به‌ ئالمانی قسانییان ده‌کرد. له‌قه‌یه‌کم له‌ ده‌رگا‌که‌دا، به
ئاسانی کرایه‌وه، ته‌مه‌شام کرد، بینیم سفره‌ راخراوه. جه‌زه‌یه‌کی
گه‌وره له‌سه‌ر ته‌باخیکی غاز ده‌کولا. هه‌ندئ پسیکت و کیتک له‌سه‌ر
خوانه‌که‌ دانرا بوو، قاپئ مه‌ی و هه‌ندئ ماسی وشکه‌وه‌کراو و بوتلیک
شه‌رابیش له‌سه‌ر سینییه‌کی دی دانرا بوو. لویزا و پوری جلی جوانی
یه‌کشه‌مه‌یان له‌به‌ر کرد بوو و به‌ دوو قوئی له‌سه‌ر موبیله‌یه‌ک
دانیشتبوون. ده‌زگیرانه‌که‌ی له‌سه‌ر کورسییه‌کی به‌رانبه‌ریان

دانیشتیبوو، زاوایه تی پیوه دیار بوو، قژی شانہ کرد بوو و پالتویه کی که شخه ی یاخه به رزی له بهر کرد بوو، کابرایه کی ئەلمانی دیکه ش له بهرانبه ریاندا دانیشتیبوو، کابرایه کی قه له وی قژ ماش و برنجی کړوکپ و بیده نگ بوو. که خۆم به ژووردا کرد لويزا په رنگی زهره هه لگه را، پوری په شوکا، به له ز له جیی خۆی هه ستا و هه ر زوو له جینه که ی خۆی دانیشته وه. کابرای ئەلمانی زۆر توپه بوو، هه ر هه ستا و به ره و رووم هات و گوئی: چیت دهوئ؟

ئه گه ر توپه یی فریام نه که وتبا له وه بوو بیه شوکتیم. گوتم:

- چیم دهوئ؟ ئەوه ندهت ئوسول تیدا نییه بلتی فه رموو دانیشه پینکی بخۆره وه، ئەمه بوو به میوانداری؟ ئاخه من به میوانی هاتووم.

کابرای ئەلمانی که مینک له فکران پاچوو و ئەوسا گوئی:

- دانیشه.

دانیشتم.

- ئەوه مه ی بخۆره وه.

- مه یه کی باشترم بده یه!

به ره به ره توپه تر ده بووم

گوئی: ئەمه مه یه کی باشه.

سه یرم کرد به جوړیک له سه راپام ده پروانس، ئەمه زۆری په ستوتوپه کردم، به تایبه تی که لويزا له وی بوو و ئەو دیمه نه ی ده بینی، مه یه کهم هه لدا و گوتم:

- ده ی کاکی ئالمانی! بوچی لیم په ستی؟ من بق شه پ نه هاتووم، بق

دۆستایه تی هاتووم.

کابرای ئەلمانی گوئی:

- من ناتوانم دۆستایه تی تو بکه م، تو بابایه کی عه سکه ری، من و

عه سکه ریان نه وتوو.

که گویم له و قسه یه بوو، چاوم په پریه توقی سه رم و هاوارم
کرد:

- هه ی دا هو لی خویری! چما نازانی تو له ژیر دهستی مندای؟
ده ته وی بهم ده مانچه یه میتشکت بیژنیم؟

به دم نه و قسه یه وه ده مانچه که م له به ر کم ده رهیتا و له جینی
خوم هه ستام و لووله ی ده مانچه که م نا به لاجانگیه وه. لویزا و پوری
نیوه گیان بوو بوون، نه یانده ویران هه ناسه بدهن. کابرای پیره میتیش
وه کو بی ناو ناو ده له رزی، رهنگ به پرویه وه نه ما.

کابرای ئەلمانی هه وه ل جار چه په سا، به لام هه ر زوو به خو ی
هاته وه و کوتی:

- من لیت ناترسم. تکات لیده که م پیاویکی پیاوانه به و واز له م
کالته وگه م یه بینه. به هیچ جوړی لیت ناترسم.

- درق ده که ی. ده ترسیت. ته مه شای بکه ن! ناویژی سه ری به
ناسته میش بچولینتی.

کوتی:

- نه خیر، تو ناویزی شتی وا بکه ی!

- بوچی ناویرم؟

- چونکه، کاری وا قه ده غه یه، نه گه ر بمکوژیت، توندترین سزا
ده درتی!

که پیاویکی که ر بوو! چ ئەلمانییه کی ده به نگ بوو! نه گه ر به و
قسانه تورپی نه کردبام، له وه بوو تا ئیتستاش بژی.

پنمگوت:

- یانی تو پیتوایه ناویرم بتکوژم؟

- نه خیر ناویری.

- ناویرم؟

- نه خیر ناویری.

- که واته بگره هی باستر مهی هه لئاوساوا!

به دهم نه و قسه یه وه دهستم به پهله پیتکه ی ده مانچه که مدا نا و کابرا به سهر کورسییه که یدا داروخا و کهوت و ژنه کان دهستیان به شین وشه پۆر کرد.

ده مانچه که م له بهر کم نایه وه. که بق سهر بازخانه که گه پرامه وه، ده مانچه که م تور دایه ناو گژوگیای بهر دهروازه که.

گه بییمه وه سهر بازخانه که، خۆم به سهر تهخته خه وه که مدا دا و له دلای خۆدا ده مگوت: 'هاکا هاتن و دهستگیریان کردم'. که چی سهعات و دوان و سیان تیپه پی و کهس به سؤراغمه وه نه هات. دهمه و ئیواره یه کی درهنگ ههستم به دلته نگیه کی زور و خه میکی قورس کرد. ده رچووم. دهمویست هه ر چۆنی بووه لویزا بیینم. به بهر مالی یاروی سهعات چیدا تیپه پریم، خه لکیکی زور له گه ل چه ند پۆلیسیکدا له ویندهر خر بوو بوونه وه، به پهله چووم بق مالی پیره ژنه جلشۆره که و پیمگوت: 'لویزام بق بانگ بکه'. لویزا یه کسه ر و به غار هات، دهستی له ملم کرد و به دهم گریانه وه ده یگوت: 'خه تای من بوو که به گوئی پورم کرد'. نه وسا لویزا بوی گنیرامه وه که پوری یه کسه ر دوا ی پروداوه که بق مال گه پراوه ته وه و له ترسا نه خۆش که وتوه و توند زمانی خۆی گرتوه و نه شکاتی له کهس کردوه و نه ناوی که سی بردوه، ته نانهت به برزاکه شی (لویزا) گوتوه که دهمی خۆی بگریت و هیچ شتیک نه لیت، چونکه ترساوه. لویزا گوتی: 'چییان له دهست دئ با بیکن، خۆ کهس له کاتی پروداوه که دا، ئیمه ی له ویندهر نه بیینوه'.

سهعات چیه که نه و رۆژه کاره که ره که ی ئیزن دا بوو، چونکه زۆری لئی ده ترسا، نه گه ر بیزانیبایه به ته مایه لویزا بخوازیت،

هەردوو چاوی دەردینا. دوکانەکش هیچ کرێکاریکی لێنەبوو بوو، یارۆی سەعاتچی هەموویانی دەرکرد بوو، بە خۆی قاوه و خواردنی بۆ خۆی ئامادە دەکرد. خۆ خزمەتەکانی پیاویکی نەدوو بوو، بە کێردیش زاری هەلنەدەهینا. بۆیە شەپقەکی هەلگرتبوو و لە پیش هەموانەوه پڕۆیشت بوو. لویزا دەیکوت: 'دانیام ئەم پیرەمیرە قسە ناکات، خۆی بە ساحیبی ئەو مەسەلەیه ناکات'. هەرواش دەرچوو. دوو هەفته بوری و نەک هەر دەستگیر نەکرام، بەلکو گومانیشم لێنەکرا. ئەم دوو هەفتهیه خۆشترین پڕۆژانی ژیانم بوو، جا ئەلکساندەر پترۆفیچ باوەر بکە لەم دوو هەفتهیهدا هەموو پڕۆژی لویزام دەبینی، دامارە زۆر هۆگری من بوو! بە دەم گریانەوه پێیدەگوتم: 'بۆ هەر شوینیکت نەفی بکەن، لەگەڵتدا دێم، هەموو کەسوکارم بەجێدێلم و پەدووی تۆ دەکەوم!'. کە وای دەگوت زۆرم بەزەیی پێیدا دەهاتەوه، دلم بە حالی دەسووتا. بەلام پورەکی و ئەو پیرەمیرە، ئاقیبەت بە دوو قۆلی خەبەریان لێدام و شکاتیان لێکردم و دوای دوو هەفته دەستگیر کرام.

قسەکەم پێ بێی و هەلم دایە:

- بەلام باکلۆشین تۆ گوی بگرە! حوکمی ئەم جۆره تاوانه هەر دە سال ئەوپەری دوانزە ساله و تاوانبار هه‌واله‌ی زیندانی مه‌ده‌نی ده‌کریت، باشه بۆچی تۆ هه‌واله‌ی (به‌شی تاییه‌تی) کراویت؟
 باکلۆشین گوتی:

- هۆی ئەمە شتیکی تره، کاتێ بۆ دادگای ئەنجومەنی سوپایی برام، وه‌کیلی گشتی که ئەفسه‌ریک بوو به‌ پله‌ی کاپیتان له‌ به‌رده‌م دادگادا که‌وته سووکایه‌تی پیکردنم، که‌وته جنیودانم، منیش به‌ خۆم نه‌وه‌ستم، خۆم پێنه‌گیرا و هاوارم به‌سه‌ردا کرد: 'بۆچی جینیوم ده‌ده‌یتێ خویزی؟ چما ئاگات لێ نییه که له‌به‌رده‌م ئاوینه‌ی

دادپهروهري دايت؟ (2) ئيدى سكالاي لهسەر تۆمار كردم و سهرلهنوئ و لهسەر هردوو تاوانهكه دادگايي كرامهوه و ئيدى حوكمي چوار هزار شهلاقم بۆ دهرچوو و بۆ (زينداني تايبهتي)يان ناردم. بهلام چهز دهكهم ئهوهش بزاني كه كاتي منيان بۆ شهلاقخواردن برده دهرئ، ئهوه ئهفسهريه شيان به سزا دراوي هيتايه دهرئ، لهسەر تاوانئيك، پلهوپايه ئهفسهريه كه يان لئ سه ندبووه وه و هكو سه ربازي پرووت بۆ قهفقازيان دهنارد. خوا حافيز ئه لكساندهر پتروفئيج، له بيرت نه چئ بيئ بۆ ته مه شاي شانؤنامه كه مان.

پهراوئيز:

۱- كلاويكي بچووكي قوتووناسا: ئه مه كلاوه شهش پالوه، له لاي جووله كان په مزي هه يكه لي سلئمانه، ده ئامؤزگار يه كه ي تيا دا تۆمار كراوه.

۲- ئاوئنه ي دادپهروهري: ئه مه له سه ر مي ز ي هه موو دادگايه كي پروسيادا هه بوو، برتي بوو له مه نشوريكي سيگؤشه به سه ر پشتي هه لؤيه كي زي پيني دوو سه ره وه بوو، هه ر پرويه كي مه نشوره كه ئه و فرمانه ي بتروسي گه و ره ي پئوه بوو كه دهر باره ي چؤنيه تي دادگايي كردن و مافي هاوولاتييان دهر ي كرد بوو. جا ئه م ئاوئنه يه نيشانه و په مزي ده سه لاتي ئيمپراتؤريه ت بوو له هه موو جئيه كدا و ئه مري به وه بوو كه ئه و په پري ئه ده ب و نه زا كه ت به كار بريت.

«۱۰»

جه ژنی سه‌ری سال

ئه‌نجام جه ژنی نوئیل هات. زیندانیان مه‌گه‌ر به ده‌گمه‌ن دهنه
رۆژی عارفه، یانی رۆژی به‌ر له جه‌ژن نه ده‌چوونه سه‌ر کار.
ئه‌وانه‌ی کاری به‌رگدروونیان ده‌کرد ده‌چوون بۆ کارگه‌کانیان، ئه‌وانه‌ی
دی هه‌ر که له شوینی کارکردندا خه‌ر ده‌بوونه‌وه، ئیدی یه‌کیه‌ک و
ده‌سته‌ده‌سته بۆ زیندان ده‌گه‌رانه‌وه. که له فراقین ده‌بوونه‌وه ئیدی
ده‌ستیان به‌هیچ کاریکه‌وه نه‌ده‌دا. به‌شیکه‌ی زۆری زیندانییه‌کان، له
به‌یانیه‌وه، خه‌ریکی کاری تاییه‌تی خۆیان ده‌بوون، که‌سیان گوئیان به
بێگار و سوخه‌ری ئیداره‌ی زیندان نه‌ده‌دا، هه‌ندێ خه‌ریکی ئه‌وه
ده‌بوون به‌هه‌ر فیله‌ی بووه‌ مه‌شرووباتی قاچاغ بینه‌ ناو زیندان،
هه‌ندێ عه‌دالی مه‌شرووبی زیاتر ده‌بوون، هه‌ندێ داوای مۆله‌تی
ده‌کرد دۆستانی خۆی له‌ پیاو و له‌ ژن بینه‌ی، هه‌ندێ کاری بۆ خه‌لکی
کرد بوو، کرینه‌که‌ی وه‌رنه‌گرت بوو و ده‌گه‌را و ورده‌ قه‌ره‌کانی کۆ
ده‌کرده‌وه. باکلۆشین و ئه‌و زیندانیانه‌ی که به‌شداریان له‌ سازدانی
ئاهه‌نگه‌ شانوویه‌که‌دا ده‌کرد، هه‌ولیان ده‌دا، قه‌ناعت به‌ هاوڕیکانیان،

به وانهی که خزمه‌تکاری ئەفسهران بوون بێنن، که جلوبه‌رگی بپووستیان به ئەمانهت بۆ په‌یدا بکن.

له نیو زیندانییه‌کاندا خه‌لکانیک هه‌بوون سه‌رگه‌ردان و بیهوده ده‌هاتن و ده‌چوون، ئەمه‌یان ته‌نیا له‌به‌ر ئەوه ده‌کرد که ده‌یانینی خه‌لکانی دی زۆر سه‌رقال و شه‌په‌زه دین و ده‌چن. که‌س قه‌رزداریان نه‌بوو تا به‌ ته‌ما بن قه‌رزه‌کانیان وه‌ربگره‌وه، که‌چی وێپرای ئەوه‌ش وایان ده‌نواند گوایه‌ چاوه‌پانن شتیک وه‌ربگرن، به‌ کورتی و کرمانجی وا ده‌هاته به‌ر چاو که سبه‌ینی پووداویکی نائاسایی، گۆرانیکی پوو ده‌دات. ئیوری سه‌ربازه دێرینه‌کان (نوقستانانی جه‌نگ) که زیندانییه‌کان پریان سپارد بوون له‌ بازار خوارده‌مه‌نی وه‌کو گوشتی گا و بێچوه به‌راز و قازیان بۆ بکرن، به‌ خۆ و پاسپارده‌کانیانه‌وه له‌ شار گه‌پانه‌وه. زۆربه‌ی زیندانییه‌کان، ته‌نانه‌ت ئەوانه‌یش که به‌ ته‌بیعه‌ت پۆرد و په‌زیل بوون و قه‌ت تاقه‌ کۆبکیتکیان به‌ بیهوده و به‌ خۆپایی خه‌رج نه‌ده‌کرد و به‌ درێژایی سه‌ل پاره‌کانیان پاشه‌که‌وت ده‌کرد، باوه‌ریان وابوو که ده‌بی له‌م پۆرده‌دا ده‌ست کراوه و دلئاوا‌لا بن و جه‌ژنیکی شایسته به‌ شه‌وی نوئیل بگێرن و له‌ هه‌یج شتیکدا بیدلی خۆیان نه‌کن. چونکه سبه‌ینی به‌ لای زیندانییه‌کانه‌وه جه‌ژنی راسته‌قینه‌ی خۆیان بوو، مافیان هه‌بوو، جه‌ژنیکی بوو فه‌رمی و یاسایی، به‌ درێژایی سه‌ل ته‌نیا سن پۆژی وه‌کو ئەم پۆژه هه‌بوو.

کێ ده‌یزانی له‌ پۆژیکی وه‌کو ئەم پۆژه‌دا چ یادگار و بیره‌وه‌رییه‌ک، له‌ دل و ده‌روونی ئەو قه‌ره‌به‌خه‌نه‌دا، ئەو بێزراو و دوورخه‌رانه‌دا سه‌ری هه‌لده‌دایه‌وه و هه‌لده‌چوو و سه‌رپێژ ده‌بوو؟ خه‌لکه‌که هه‌ر له‌ مندالییه‌وه ئەوه‌یان له‌ لا چه‌سپی بوو که پۆزانی جه‌ژنه‌ گه‌وره‌کان پۆزانی پیروژن و پیز و سام و تامی خۆیان هه‌یه، بۆیه ده‌بوايه زیندانییه‌کان به‌وپه‌ری خه‌مگینی و نیگه‌رانی و په‌شینی

یادی ئەو پوژانەیان بکردایەتەو، کە خەلکی نەدەچوونە کاروونیش و لە باوەشی مالبات و خیزانی خۆدا ئارامیان دەگرت، پشوویمان دەدا. بۆیە زیندانییەکان خۆبەخۆ ڕیزی جەژنیان دەگرت و وایان ھەست دەکرد بەم ڕیزگرتن و جەژن کردنە، درێژە بە پەیوەندی خۆیان دەگەل جیھانی دەرەویدا دەدەن. تەنانەت ژمارەى سیامەستانیش لەو پوژەدا کەمتر دەبوون، ئیدی زۆربەى ھەرە زۆرى زیندانییەکان بەبى ئەوئى ئىشىكى ئەو تۆیان ھەبى، خۆیان خەرىک دەکرد و جۆرە جەدیەتیکیان دەنواند. تەنانەت خەلکە سێبەندىکەش خۆیان قورس دەگرت و ھەموو شتىک جەدی دەھاتە بەر چاؤ، لە تۆ وایە پێکەنین و فشقیات قەدەغەبە. ئیدی کەبى و مەندىبەکى سەیر بەلى بەسەر زیندانەکاندا کىشا بوو، کورم دەویست ئەو ئارامى و مەندىبە بشتوینى، بە ھەموو زیندانییەکان بە گزیا دەچوونەو، قۆلیان دەگرت و بە بۆلەبۆل و جنىوان بۆ شویتەکەى خۆیان دەبردەو، زۆرى لى تۆرە دەبوون، وەکو ئەوئى بىرئىزى دەرھەق بە جەژن کرد بىت. ئەو ھەلەتیکى دەرروونى ئاشکرا و زەق و لە ھەمان کاتدا خەمناکە و لە ھەر زیندانییەکاندا بەدى دەگرت. بۆیە کە بە تەبىعەت و خۆبەخۆ ڕیزی ئەم پوژە مەزەنیان دەگرت، ھەستیان دەکرد بەم کارەیان درێژە بە پەیوەندی خۆیان دەگەل جیھانی دەرەویدا دەدەن و نابىزىرین و بە بچووک و سووک تەمەشا ناكرین، فەرامۆش ناكرین، مادامىكى لە زینداندا وەکو خەلکانى ئازادى دەرەو، بەو بۆنەبەو جەژن دەگىرن. ھەموو زیندانییەکان ھەست بەمە دەکەن و ئەم ھەستەیان لە لایە، من خۆم ئەمەم دەبىنى و ھەستم پىدەکرد، تىنى دەگەبىشتم.

(ئاکىم ئاکىمىچ)ش کەرەستە و پىداوىستىبەکانى جەژنى ئامادەکرد بوو، ئاکىم ئاکىمىچ ھىچ بىرەو ھىبەکى خۆشى لەگەل جەژنى نۆئىلدا

نه‌بوو، چونکه به هه‌تیوی و له مالاندا له دایک بوو بوو، به پازده
 سالی بوو بوو به عه‌سکه‌ر. له ژیانیدا هه‌ستی به خۆشی گه‌وره
 نه‌کرد بوو، چونکه ژیانیکی پۆتینی به‌سه‌ر برد بوو، هه‌موو هۆش و
 گۆشی لای ئه‌وه بوو بوو له دابونه‌ریتان لا نه‌دات و پابه‌ند و
 گوێپرایه‌ل و ملکه‌چ بیت، بیروباوه‌پێکی ئایینی به‌هیزیشی نه‌بوو. ئه‌م
 پابه‌ندی و پۆتینکارییه هه‌موو هه‌ست و ئاره‌زوو و ئامانج و به‌هره
 مرو‌قانییه‌کانی به‌چاک و خراپه‌وه له لا سپری بووه‌وه، بۆیه به‌ دوور
 له هه‌ر جۆشوخرۆش و سۆز و گودازیک خۆی بۆ جه‌ژنی نوئیل
 (سه‌ری سال) ئاماده ده‌کرد و ئه‌م کاره هه‌یج بیره‌وه‌رییه‌کی له لا
 نه‌ده‌و‌پو‌ژان‌د. ته‌نیا وه‌کو عاده‌ت و بۆ ئه‌وه‌ی هه‌یج گله‌یی و
 گازاننده‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی نه‌یه‌ته سه‌ر ئه‌م پێوپه‌سه‌می جه‌ژنی
 جیبه‌جی ده‌کرد. ئیدی ئاکیم ئاکیمیج حه‌زی نه‌ده‌کرد زۆر به‌ تانی
 شتاندا بچیت و له بنجوبناوانیان بکات. که ده‌هاته سه‌ر جیبه‌جیکردنی
 یاساو‌پێسیان و پێوپه‌سه‌مان، ناوه‌پۆکی شته‌که‌ی به‌ لاوه‌ گرینگ
 نه‌بوو، ته‌نیا وه‌کو شتیکی پو‌اله‌تی وه‌ری ده‌گرت و جیبه‌جینی ده‌کرد،
 ئه‌وه‌ی ئه‌م‌پۆ جیبه‌جینی ده‌کرد، ئه‌گه‌ر سه‌به‌ینی داوای لیکرا‌با
 پێچه‌وانه‌که‌ی جیبه‌جی بکات، به‌ هه‌مان گوێپرایه‌لی و به‌ هه‌مان
 وردی و بی‌چهن‌دو‌چوون جیبه‌جینی ده‌کرد. له هه‌موو ژیانیدا ته‌نیا
 یه‌کجار به‌ دلای خۆی کرد بوو، ئه‌و جاره‌ش بووه‌ مایه‌ی ئه‌وه‌ی
 قورپی به‌سه‌ردا بکری و حوکمی ئه‌به‌دی بدری و له بینکاره‌زیندان
 توند بکری. ئیدی ئه‌وه‌ بۆی بوو به‌ ده‌رس و عیبه‌رت. هه‌رچه‌نده
 ئه‌وه‌نده زیره‌ک و ئاقل نه‌بوو که پۆژیک له پۆژان له تاوانه‌که‌ی
 خۆی بکات و بچیته‌ بنجوبناوانی و په‌ی به‌ هۆ و ئه‌نجامه‌که‌ی به‌ریت
 و بزانی هه‌له‌که‌ی له چیدا بووه، به‌لام ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ی لا دروست بوو

بوو که سلامتې ئو له بیر نه کړدنه وه دایه، چونکه کابرایه که نه قلی
 به هیچ شتیکدا ناشکیت و هیچ بېاریکی راستې پیناډریت.
 ئیدی به چاولیکه څه لکه که څه ریکی نه جامدانی رپوره سمی
 جهژن بوو، تهنانت به پړزه وه ده پروانییې ئو بیچوه به رازه ی که ناو
 سکه که ی پر کړد بوو له ساوار و به دهستی خوی سووری
 کړد بوو وه (شاره زایی له ناشپه زیدا هه بوو). جا ئم کوده له یه ی
 (بیچوه به رازی شیره خوره) که بق خواردنی جهژن ناماده ی ده کړد،
 لهو به رازه ئاساییانه نه بوو، هر کاتی بته وی، بتوانی به ئاسانی له
 بازاردا پیدای بکه یت و سووری بکه یت وه، ئم کوده لانه به تاییه تی
 بق جهژنی نوئیل داده نران و ده فروشران. یانی خواردنی کوده له له
 جهژنی سهری سالدا باو بوو. ئیدی پیده چوو ئاکیم ئاکیمیچ هر له
 مندالییوه به وه راهاتېی له جهژنانی سهری سالدا کوده له له سهر
 سفره وخوان ببینی و ئیدی ئو قناعه ته ی لا دروست بوو بوو که
 جهژن به بی کوده له نایت، کوده له و جهژن، جهژن و کوده له به بی
 یه کتر نابن. من دلنیام نه گهر له جهژنی سهری سالدا ئم جوره
 گوشته ی نه خواردبا، به دریزایی ته من ههستی به عزایی ویژدان
 ده کړد، چونکه به خه یالی خوی سهر پیچی کړدوه و له دابونه ریتی
 باو لای داوه. ئاکیم ئاکیمیچ به دریزایی ئو ماو یه هر چاکه ت و
 پانتوله کونوشروله و پینه پیناوییه کانی له بهر ده کړد. پاشان بیستم که
 چوار مانگیک له وه پیش جلی تازه ی وه رگرتبوو، به لام هر به و
 ده قوه له باوله که ی نابوو، دهستی تپوه نه دا بوو و بق پوژی جهژنی
 هه لگرتبوو. هه رواشی کړد، شهوی جهژنه، باوله که ی ده کاته وه،
 جله تازه کانی ده ردینې، له سهر ته خسته خوه که ی هه لیان ده خات،
 به وردی ئم دیو و ئو دیویان ده کات، ده یانته کیتی. ئه و جا بق
 تاقیکردنه وه له بهری کړد، ریک پر به بهری بوو، هیچ عیبی نه بوو.

دوگمه کانی ئیله که که یی هموو جوان داده خران، یاخه که یی رهق وه کو
 مقه با ده وه ستا. دروونی چاکه ته که یی عه سکه رییا نه یی. بزه یه کی شادی
 که وته سهر سیمای ئاکیم ئاکیمیچ، به که شوفشه وه به دهوری خویدا
 سورایه وه، له ئاوینه بچکۆله که یی خویدا، که ده می بوو چوار
 چینه یه کی زهردی تیگرت بوو، ته مه شایه کی خوی کرد. دوگمه یه کی
 ئیله که که یی له جینی خوی نه بوو، ئاکیم ئاکیمیچ ههستی پیکرد، لئبرا
 چاکی بکات، که لئبو وه وه، جاریکی دی ئیله که که یی تاقیکرد وه،
 ئه مجاره یان ههچ عه بیکی نه بوو. ههنگی دهسته جله که یی قه د کرده وه
 و ئاسوده بیر و دل ره حهت له باوله که یی نایه وه، تا سبه یینی له بهری
 بکات. هه رچه نده سه ری تاشرا بوو، به لام که جوان دیقه تی دا، بیینی
 زۆر ساف نییه، بۆیه به له ز چوو بۆ لای میچه ر تا ده ستور بدات
 سه ری بۆ بتاشن. ئه گه رچی ده یزانی سبه یینی نه که س ئه وی له بیره
 و نه که س ته مه شای سه روسیما و جلو به رگه که یی ده کات، که چی هه ر
 بۆ دلی خوی و ئاسوده یی ویژدان هه موو ئه و کارانه یی ئه نجام دا
 بوو. نه ریتی جه ژن وای ده خواست. ئه م هه موو بایه خدانه به
 بچوو کترین دوگمه و بیبایه خترین قه یتان و سه رشان، خوی له خویدا
 نیشانه یی ئه وه بوو له ناخی دله وه ئه م کاره یی به ئه رکیکی بی
 چه ندو چوون ده زانی و هه موو پیاویکی به ریز له سه ریتی بۆ جه ژن
 ده ست به خویدا بیینی و جا ئاکیم ئاکیمیچ به وه سه ساوه یی که کۆنترین
 زیندانی قاوشه که بوو کرا بوو به ده مسپی قاوشه که، بۆیه داوای له
 یه کتیک له زیندانییه کان کرد هه ندی کا به زمینه یی قاوشه که دا
 وه ربکه ن. ئه م کاره له هه موو قاوشه کاندایه کرا. نازانم بۆچی
 هه میشه له جه ژنی سه ری سالدا کایان به ژوور و قاوشه کاندایه کرد.
 ئاکیم ئاکیمیچ که به و جه ژره له کاری پۆژانه یی بووه وه، نوێژه کانی
 کرد و ههنگی له سه ر ته خته خه وه که یی پالکه وت و وه کو مندال، هه یمن

و ئارام خەوت تا سەبەینی، بەیانی زوو لە خەو ڕابیتت. ھەموو زیندانییەکانی دیکەش چاویان لەو کرد. ھەموو زیندانییەکانی ئێو ئیوارەییە دەستیان لە کاری ئاسایی خۆیان ھەلگرت و لە جاران زووتر چوونە جیگاوە و نووستن. خۆ یاری قوماڕ و ھەرەقە، کورم دەویست بوێرێ ناوی بیتی. ھەر ھەموو زیندانییەکان چاوەڕوانی سەبەیی بەیانیان دەکرد. ئەنجام بەیانی ھات! بەر لە ھەلاتنی ھەتاو تەپلی ڕابوون لێیدا. دەرگاکی زیندان کرانەو، مائوری چاوەدێری و سەژمیری زیندانییەکان و ھەر ژوورکەوت، سلاو و جەژنە پیرۆزی لە زیندانییەکان کرد. زیندانییەکانیش ھەلامیان دایەو و بە ئەدەب و ڕووخۆشی و لە ناخی دلەو پیرۆزباییان لێکرد. ئاکیم ئاکیمیچ و چەند زیندانییەکی دیکە کە قازوکردەلەیان ھەبوو، پاش ئەوێ بەپەلە پەل نوێژەکانیان کرد، خێرا بەرەو ئاشخانە کە چوون تا بزانی قوربانییەکانیان کولاو ھە کولاو؟ گەییو ھە چی؟ لە پەنجەرە چکولەکانەو، کە تا نیوھیان بەفر و زوقم بوو، لە قاوشەکانەو، لە نیو تارکییکەو، بلیسەیی ئەو ئاگرانە دەبینران کە لە ھەر شەش ئاگردانە کە ھەردوو ئاشخانە کەو بەرز دەبوونەو. زیندانییەکان پالتوکانیان بە شانیاندا دا بوو و خۆیان گۆری بوو، بە ناو ھەوشی زیندانە کە ھەتوون و بەلەز بەرەو ئاشخانە کە دەچوون. ژمارەییەکی کە میان توانیبووین لەو بەینەدا خۆ بگەینەنە مەیفروشەکان. ئەوانە بیسە برتریان زیندانییانی زیندانە کە بوون. زیندانییەکان، ئەمڕۆکە. لە ڕۆژان سەلار و سەنگینتر بوون، نە شەڕ و قەرەشەت دەبینی و نە گویت لە سخیف و جینوان دەبوو. ھەموو کەسێک دەیزانی کە ئەمڕۆ ڕۆژیکی مەزن و شکودارە، جەژنیکی گەورەییە. تەنانەت ھەندێک لە زیندانییەکان بۆ جەژنە پیرۆزە لە ھاوڕێکانیان دەچوون بۆ بەش و قاوشەکانی دیکەیی زیندانە کە. پێدەچوو لەو ڕۆژەدا جۆرە

دؤستایه تیبیه کیان له نیواندا دروست بوو بیت. پیشتر به شیوه یه کی
 لأمسه رلایی، نهو سه رنجه م لا چئ بوو بوو که زیندان نیان نه
 په یوه ندی گشتی و نه په یوه ندی تایبه تییان له نیواندا دروست نابئ.
 زور به ده گمن په یوه ندی له نیوان زیندانییه ک و زیندانییه کی دیدا
 دروست ده بوو، وه کو نه مه له ده ری زینداندا پروو ده دات. به
 شیوه یه کی گشتی له نیو په کتردا و له گهل په کتردا خراپ بووین، جگه
 له هندی حالتی زور ده گمن، به شیوه یه کی گشتی په یوه ندیمان
 خوش نه بوو. نهوه ری سایه کی گشتیه و زیندانیان لئی لا نادهن.
 منیش له قاوشه که وه ده رکه وتم، تازه دنیا رووناک ده بووه وه
 نه ستیزان زهرده لده گه پان و به رهو ئاوابوون ده چوون. تنکه
 ته میکی سارد له نه رزه وه به رز ده بووه وه، دووکل، پنچاوپنچ،
 هورناسا له دووکلکیشی ئاگردانه کانه وه بق ئاسمان به رز ده بووه وه.
 چند زیندانییه کم تووش بوون، زور به میهره بانی و دؤستانه
 پیروزبایی جه ژنیان لیکردم، منیش سوپاسم کردن و جه ژنه پیروزم
 لیکردن، خه لکانیکیان تیدابوو، که پیشتر هرگیز زاریان له زارم
 نه گه پرا بوو. که گه میمه به رده رگای مووبه قه که، په کینک له زیندانیانی
 قاوشی سوپایی که پالتق فره که ی به شلوشیواوی دا بوو به شانیدا
 و، له ناوه ندی حه وشه که وه به دی کردبووم، به غار به ره و پروم
 هات و بانگی لیکردم: 'نه لکساندر پتروفیچ! نه لکساندر پتروفیچ!' و
 به هه شتاو به رهو مووبه قه که (ئاشخانه) هات. وه ستام و چاوه پروانم
 کرد. کورپکی گنجی ده موچاو خری، نیکا میهره بان و چاوجوان بوو،
 زور که مدووو گوشه گیر بوو، تا نهو کاته تاقه قسه یه کی ده گهل من
 نه کرد بوو، هیچ بایه خیکی پینه دا بووم و ته نانه ت ناویشیم نه ده زانی.
 به هانکه هانک به رهو لای من هات، له به رده ممدا رهق پراوه ستا،

بزه‌یه‌کی گه‌وجانه‌که‌وته‌سه‌ر لیتوی و جۆره‌شادی و خۆش‌یه‌که
نیشته‌سه‌ر سیمای. به‌نیمچه‌سه‌رسامیه‌که‌ لیم‌پرسی:
- چیت‌ده‌وی؟

به‌همان‌زهرده‌خه‌نه‌وه‌له‌به‌رده‌مندا‌وه‌ستا‌بوو، پر‌به‌ه‌ردوو
چاو‌نیگای‌ده‌کردم‌و‌خۆل‌و‌حه‌په‌ساو‌هیچی‌نه‌ده‌گوت. ئه‌نجا‌مینگه
مینگیکی‌کرد‌و‌گوتی:
- چۆن؟ ئه‌م‌رق‌جه‌ژنه.

که‌زانی‌هیچی‌پێ‌نییه‌بیلی، به‌جیتی‌هینشتم‌و‌به‌هه‌شتاو‌خۆی
بۆ‌ناو‌مووبه‌قه‌که‌کوتا. پتویسته‌ئه‌وه‌ش‌بلیم‌که‌تا‌ته‌واو‌بوونی
ماوه‌ی‌زیندانییه‌که‌م‌چ‌قسه‌یه‌کی‌ترمان‌نه‌که‌وته‌نیوان.
ئاپۆره‌ی‌زیندانییان، سه‌رقال‌و‌په‌ش‌یواو‌ده‌وری‌ئاگرسانی
مووبه‌قه‌که‌یان‌دابوو. هه‌ر‌که‌سه‌و‌چاودیتری‌به‌شه‌خۆراکی‌خۆی
ده‌کرد. ئاشپه‌زه‌کان، خواردنی‌ئاسایی‌زیندانییه‌کانیان‌ئاماده‌ده‌کرد،
چونکه‌ئه‌م‌رۆکه‌فراقین‌له‌پۆژانی‌دی‌زوتر‌ده‌خورا. هینشتا‌که‌س
هیچی‌نه‌خوارد‌بوو، هه‌موو‌به‌ناشتا‌بوون، هه‌موو‌ئاو‌زابوو
ده‌میان، به‌لام‌له‌ترسی‌گله‌یی‌و‌زه‌روره‌تی‌پابه‌ندی‌به‌دابونه‌ریته‌وه
ناچار‌بوون‌سه‌بر‌بکه‌ن، چاوه‌پوان‌بکه‌ن. چاوه‌پوانی‌که‌شیشیان
ده‌کرد، چونکه‌به‌ر‌له‌هاتنی‌ئه‌وه‌نه‌ده‌کرا‌پۆژوو‌بشکینرێ. هه‌ر‌که
پۆژه‌ه‌لات، عه‌ریف‌و‌سه‌رجۆخه‌کان‌له‌و‌دیوی‌ده‌روازه‌ی
زیندانه‌که‌وه‌که‌وته‌نه‌بانگکردنی‌ئاشپه‌زه‌کان‌که‌بچن‌بۆ‌لای‌ئه‌وان.
ئهم‌بانگکردنه‌نزیکه‌ی‌دوو‌دانه‌سه‌عاتی‌به‌رده‌وامی‌خایاند. مه‌به‌ست
له‌و‌بانگکردنه‌ئه‌وه‌بوو‌که‌ئاشپه‌زه‌کان‌بچن‌ئه‌وه‌خیروسه‌ده‌قه
زۆره‌ی‌که‌له‌هه‌ر‌چوار‌نکالی‌شاره‌وه‌بۆ‌زیندانییه‌کان‌ده‌هات،
وه‌ر‌بگرن. ئه‌وه‌خیر‌و‌دیارییه‌انه‌بریتی‌بوون‌له‌: نانی‌سپی، کیک،
کولیچه‌و‌ئیشی‌هه‌ویر‌و‌شیرینی‌و‌خواردن‌و‌خۆراکی‌هه‌مه‌جۆر.

بیتموایه هیچ که بیانتویهک، هیچ دوکاندار و فروشیاریک نه ده ما، له سهرانسهری شاردا به بۆنه‌ی جه‌ژنه‌وه شتیک بۆ زیندانیانی "قهره‌به‌خت" نه‌نیریت. ئەم خیزوسه‌ده‌قانه شتی زۆر به نرخ و گرانبه‌هایان تیداوو: نانکی زۆر له باشترین ئارد، شتی هه‌رزانیسیان تیاوو وه‌ک: کولیزه‌ی سه‌ی دوو کۆبیک بایی، یان کولیزه‌ چه‌وره‌ی بۆر. ئەوه دیاریی هه‌ژار بوو بۆ هه‌ژار. دیاره ئەم خیز و دیارییانه به هه‌رزان و گرانیانه‌وه، به‌وپه‌ری منه‌تباری و سوپاسگوزارییه‌وه وه‌رده‌گیران و قه‌بوول ده‌کران. ئەو ئاشپه‌زانه‌ی که دیاری و خیزاته‌کانییان وه‌رده‌گرت، به‌ریزه‌وه کلاره‌کانییان بۆ خیزخوا و خیزه‌ومه‌نده‌کان داده‌کهند و سوپاسیان ده‌کردن و جه‌ژنه‌ پیرۆزه‌یان لینه‌کردن و هیوای شادی و به‌خته‌وه‌ریان بۆ ده‌خواستن و ئەوجا خیزاته‌که‌یان بۆ مووبه‌قه‌کان ده‌گواسته‌وه. که نان و خۆراکیکی زۆر که‌له‌که ده‌بوو، ئەوجا ده‌مسه‌ی گشت ژوور و قاوشه‌کان بانگ ده‌کران و هه‌ر که‌سه و به‌شی ژوور و قاوشی خۆیان وه‌رده‌گرت. ئەم دابه‌شکردنه هیچ قه‌رقه‌شه و ده‌مه‌قاله‌یه‌کی لینه‌ده‌که‌وته‌وه، چونکه به‌یه‌کسانی و دادپه‌روه‌رانه ئەنجام ده‌درا. ئاکیم ئاکیمیچ، به‌هاوکاری زیندانییه‌کی دی، ده‌ستی به‌دابه‌شکردنی به‌شه‌خیزاتی قاوشه‌که‌ی خۆمان کرد، به‌ده‌ستی خۆی به‌سه‌ر یه‌ک به‌یه‌کی زیندانییه‌کاندا، دابه‌شی ده‌کرد. ئیدی هه‌موو زیندانییه‌کان رازی بوون، نه‌خوته‌یه‌ک و نه‌بۆله‌یه‌ک ده‌بیسترا، نه‌گله‌یی و نه‌گازانده‌یه‌ک ده‌بینرا، نه‌به‌غیلی و نه‌حه‌سوودییه‌ک ده‌نوینرا، نه‌که‌ستیک په‌نای وه‌به‌ر قاچوقوچ و حیزه‌دزی ده‌برد. که ئاکیم ئاکیمیچ له‌کاروباری مووبه‌ق و دابه‌شکردنی نان و خۆراک بووه‌وه، هه‌ستی کرد وه‌ختی ئەوه‌هاتوو ده‌ستی به‌خۆیدا بینی و خۆی بگۆریت، ئەدی مه‌عنای چی! جه‌ژنه‌ جه‌ژن. به‌وپه‌ری بایه‌خه‌وه جله‌تازه‌کانی له‌به‌ر کرد،

هموو دوگمهی ئیله که که ی داخست و که خۆی گۆری دهستی به نوێژ کرد، ئەمه موده تیکی زۆری خایاند. گه لیک له زیندانیه کان فهرزه ئایینییه کانیان ئەنجام دهدا، به لام زۆر به یان خه لکه به ته مهن و پیره کان بوون، گه نجه کان زۆر گوئیان به عیبادهت و نوێژ نه دهدا، ئەوپه ره که ی که له خه و راده بوون، نیشانه یه کی خاچیان ده کیشا. ته نانهت ئەمه شیان ههر له رۆژانی جه ژندا ده کرد.

که ئاکیم ئاکیمیچ، له نوێژ و سرووته ئایینییه کان بووه وه، به وپه ری هیمنی هات بۆ لای من تا جه ژنه پیرۆزه م لیکات. یه کسه ر خولک و ده عوه تی چام کرد، ئەویش ده عوه تی گوشتی به رازی کردم. دوا ی توزیک پترۆف به هه شتا و هات تا پیرۆزبایی جه ژنم لیکات. پنده چوو که میکی خوار دبیته وه، که میک له به رده ممددا وه ستا، نیگایه کی سه راپای کردم، هیچی نه گوت و به له ز و به غاردان به ره و مووبه قه که رۆیی. زیندانییانی قاوشی سوپایی له و کاته دا خویان بۆ پیشوازی که شیش ئاماده ده کرد. ئەم قاوشه وه کو قاوشه کانی دی دروست نه کرا بوو. ته خته خه وه کان له بن دیواره کاندرا ریز کرا بوون نه ک له ناوه ندی هۆل و قاوشه که دا، بۆیه تا قه قاوش بوو که ناوه نده که ی قه ره بالغ نه ده بوو، به بۆچوونی من بۆیه وایان کرد بوو تا بتوانن جار جار و له کاتی پتویستدا زیندانیه کان له وئ کۆبکه نه وه. زیندانیه کان میژیکیان له ناوه ندی قاوشه که دا دانابوو، ئیکۆنه یه کیان له سه ری دانابوو، چرایه کی به دیاره وه ده سووتا. که شیش ئەنجام به خاچ و ئاوی موفه رکه وه هات. له به رده م ئیکۆنه که دا وه ستا و سرووتی عه شای ره بان ی ئەنجام دا، ئەوجا ئاو ری له زیندانیه کان دایه وه و یه ک له دووی یه ک ده هاتن و خاچه که یان ماچ ده کرد. که شیشه که، دوا ی ئەوه به گشت ژوور و قاوشه کانی دیکه دا که وته گه ران و ئاو پرژینیان به ئاوی موفه رک (پیرۆز). ئەوجا سه ریکی مووبه قی دا و ستایشیکی

زۆرى زىندانەكەى كرد كه له سەرانسەرى شاردا بەناوبانگ بوو، زىندانىيەكان، بۇ نیشانىدانى سوپاسگوزارى خۆيان لىيران دوو نانى تازەى گەرمى بە ديارى بۇ بنىرن و يەكئىك له سەربازە نوڤستانەكانى جەنگيان پاسپارد كه يەكسەر بۆى بگەيەنئىته مالهوه. زىندانىيەكان وهكو چۆن بەپىز و نهوازشهوه پيشوازى خاچهكەيان كرد بوو بهو ئاوايهش بهپىيان كرد. دواى تۆزىك مىجەر و فەرمانرەواى زىندانەكە هاتن بۇ لامان. زىندانىيەكان فەرمانرەوايان (ئامر) زۆر خوش دەويست و پىزىيان دەگرت. بهو دوو قۆلى سەرى هەموو ژوور و قاوشەكانيان دا و پىرۆزبايى جەژنيان له زىندانىيەكان كرد. فەرمانرەوا خۆى به مووبهقهكەدا كرد و كەمىكى له شلهى كەلهرمەكەش چهشت. به پىكەوت ئه و پۆزه شلهكە زۆر بهلهزەت بوو: هەر زىندانىيەك نيو رەتل گۆشتى پىدەبرا، ئەمە جگە له وهى كه جريشيكى چهورىش ئاماده كرا بوو. مىجەر، فەرمانرەواى تا بهر دەرگا بهرئى كرد و فەرمانى دا كه زىندانىيەكان فراڤين بخۆن. زىندانىيەكان خۆيان له مىجەر دەشاردەوه، حەزبان له چارهى نەدەكرد، حەزبان نەدەكرد بكهونه بهر چاوه رڤنهكانى كه له پشت عەينەكەكهيهوه، به چاوى چاودىزى و جاسوسىي تهمهشاي دەكردن و به راست و به چهپدا چاوى دەگىرا وهك ئه وهى بۇ ئاژاويهك بگەرئى تا داي مكرئىنئىتهوه يان بۇ تاوانبارئىك بگەرئى تا سزاي بدات و تەمىي بكات.

زىندانىيەكان كهوتتە نان خواردن. بىچوه بهرازهكەى ئاكىم ئاكىمىچ زۆر جوان سوور بوو بووهوه. تا مىجەر لىره بوو، سەرانسەرى زىندانەكە كروكپ بوو، نه ورتەيهك نه سىرپەيهك له كهسهوه نەدهات. بهلام هەر كه مىجەر پۆيى، دواى پىنج دەققەيهك هەر سەرخۆش بوو به سەرخۆشى دەگوت بهو لاوه، نازانم ئەم هەموو

سەرخۆشە لە کوپۆە پەیدا بوون. سەیری ھەر کەسیتک دەکرد لە
سەرخۆشیدا دەموچاوی سوور ھەلگەرابوو! نەخیز زۆری پیتەچوو
دەنگی (بالالایکا)ش بەرز بوو. کابرای پۆلاندی کورتهبالا بە خۆی
و کەمانچەکە یەو دەوای زیندانییەکی دەولەمەند کەوتبوو، کە بۆ
ھەموو رۆژەکە بە کرێی گرتبوو و ئاوازی شادی بۆ لێدەدا. ژاوەژاوە
و ھەراوژەنا بەرز بوو. بەلام باش بوو فراقینەکە بەسەلامەتی و
بەبێتوویی تەواو بوو. ھەموو مەرز بوون. زیندانییە بە تەمەن و
ماقوولەکان، دەچنە سەر جیگاکانیان تا پال بکەون و چاویک گەرم
بکەن و سەرەخەوی بکشین، (ئاکیم ئاکیمیچ)ش کە لەو دەچوو پیتی
وا بێ پیاو دەبێ پاش نیوەرۆی رۆژانی جەژن سەرەخەویک بکشین
چاوی لەوان کرد. کابرا دیندارەکی (ستارو دووب)ش دەوای ئەوێ
کەمێک پال کەوت و چاویکی گەرم کرد، ھەستا و چوو بۆ لای
سۆپاکە، کتیبەکە خۆی کردەو و بە درێژایی رۆژەکە و بێرێک لە
شەو کەش، لە یەکیینە، لە پەستیدا و بێ برانەو ھەر خەریکی
خویندەو بوو. دەیکوت ئەم دیمەنە (حەبابەرە)یە زۆر پیناخۆش و
لەبەر گرانە، ھەموو چەرکەسییەکان پێکەو و لەبەر دەرگاکە
دانیشتیوون و بە کونجکاویی و بە جۆرە بێزارییەک دەیانروانییە ئەو
پیاو مەستانە. تووشی نورا بووم، بە نارەزاییەو سەری بادەدا و
دەیکوت: 'ئامان، ئامان، ئامان، خوا غەزەبمان لێدەگرئ! ئەشعیا فومیچ
لە سووچیکەو مۆمیکێ پێکرد و بە کەشوقشینکی دەستکردەو کەوتە
کار کردن تا ئەو نیشان بدات کە ئەمرۆ جەژنی ئەو نییە. پێری
قومار لێرەو لەوێ دامەزرا. زیندانییەکان لە سەربازە نوستانەکانی
جەنگ نەدەترسان، بەلام لەگەڵ ئەو شدا خەفەریان لەبەر دەرگاگان
دانا، تا نەبادا عەریف خەفەر لە پێکدا بدات بەسەریاندا، ھەرچەندە
ئەگەر بشارتباوە بە سەردا و بە قومارەو دیتبانی خۆی لە گێلی دەدا

و چاوپۇشى لىدەكردن. عەرىفخەفەر، بە درىژايى پۇژەكە تەنيا دوو سبى جاسەرى دا، ھەر كە لە دورەوۋە دەردەكەوت خىرا سەرخۇشەكان لە پەناو پەسىراندا خۇيان دەشاردەوۋە و كۆرى قومار و ۋەرەقەكانىش لە چاۋ تروكانىكدا دەپچرايەۋە. بە مەزەندەى من عەرىفخەفەر و زابىخەفەرەكان بە ئانقەست چاۋپۇشيان دەكرد و لە ئاستى سووكە سەرىپچياندا خۇيان لە گىلى دەدا. بۇ نمونە مەستى لە پۇژىكى وا دا تاوان و سەرىپچىيەكى گەرە نىيە. بەرەبەرە شادى بالى بەسەر ھەموو زىندانىيەكاندا كىشا. قەرەشە و دەمەقالى دەستى پىكرد. بەلام زۆربەيان ھىشتا بەئاگا و ئارام بوون. ئەلھەقى بىنىنى سەرخۇشان خۇى لە خۇيدا مايەى پىكەنىنە. سەرخۇشەكان زۇريان دەخواردەوۋە، ئىدى بە جارى خۇيان بەردا بوو. پۇژ پۇژى گازىن بوو، بە خۇشى و شادىيەۋە بە بەر تەختە خەۋەكەيدا دەھات و دەچوو، مەشرووباتەكەى لە ژىر تەختە خەۋەكەيدا شارادبووۋە. پىشتەر مەشرووباتەكەى لە دەرىى قاوشەكەدا و لە جىيەكى نەپتى، لە ژىر بەفردا شارادبووۋە. ئىدى كە دەبىنى مشتەرى ۋەكو دال تىنى دەۋرۋكىن، لە كەيفان لە پىستى خۇى نەدەھپورى. خۇى ھىچى نەخوارد بووۋە، چونكە بەنياز بوو لە دوا پۇژى جەژندا و دواى ئەۋەى ھەموو زىندانىيەكانى جۇر دەدا و گىرفانى بەتال دەكردن، ھەنگى بە ئارەزوۋى دلى خۇى بخواتەۋە . بەرەبەرە لىزە و لەۋى لە نىۋو قاوشەكەدا دەنگى ساز و گۇرانى بەرز بووۋە، چونكە قامبىژەكان زۇريان خواردبووۋە، گۇرانىيەكانىيان زىاتر لە شىۋەن و گريان دەچوون. زىندانىيەكان پۇلپۇل دەگەرەن و بەدەم بالالاىكا ژەنىنەۋە گۇرانى دلخۋازى خۇيان دەچرى، بەبى موبالاتى و خەمساردى پالتۇكانىيان بە شاندا دا بوو و خەموپەژارە بە سىمايانەۋە دياربوو. لە (بەشى تايبەتى)دا كۇرسىكى ھەشت نۇنەفەريان دروست

کرد بوو، ئەمانە بە دەم گیتار و بالالایکاو و بە دەنگی بەرز و خوش
گۆرانی میلی، بە راستی ناوازیان دەچری، که من ئیستا تەنیا یەکیک
لەو گۆرانیانەم لە بیرە که بە راستی خوشیان دەگوت:

منی کیژولە

دوینی لە مەزرا بووم،

لە زینداندا، شتووەیەکی تازە ی ئەو گۆرانییەم گوی لیبوو که پیشتر
نەمیستبوو و چەند دێرێکی لە کۆتاییدا بۆ زیاد کرابوو:

لە ماله که مەدا هەموو شتێکم رێکخست

که وچک و مراکه کانم شت

شۆریام تیکرد

دەرگام پاک کردووه

خواردنم کولاند.

زیندانییەکان زیاتر ئەو گۆرانیانەیان دەگوت که (گۆرانی
زیندانیان)یان پێدەگوترا. که سەر بەندی یەکیکیان بەمجۆرە بوو:
"پۆژێ لە پۆژان، ئەمە گۆرانییەکی کۆمیدییه، چیرۆکی مرقوفیک
دەگێریتەوه که جاران وەکو پاشا ژیاوه، خەریکی عەیشوئۆش بووه و
بیدلی خۆی نەکردووه، پاشان دەستگیرکراوه و پەوانە ییگارە زیندان
کراوه. جاران باشترین خواردنی خواردووه، نایابترین شەراب و
ئارەقی خواردووه تەوه و کهچی ئیستا هاوار دەکات:

ئەمرۆ شۆریایەک دەخۆم،

ورگ پر دەکات و...

ئەمەش گۆرانییەکی زۆر بەناوبانگی دیکە یە که زیندانییەکان

دەیانگوت:

جاران گەنجیک بووم خوشگوزەران

دەولە مەند، ئەهلی که یف و خوشی

ھەر بە مندالی، بە فيرۆمدا سەرۆت
 و سامانم
 ئىستاش ديلوئەسىر وام لە زىندان.
 ھەلبەتە ئەم گۆرانىيانە، ھى خەمناکیانیش تىدابوو، بۆ نمونە ئەم
 گۆرانىيە کە پىتموایە زىندانىيەکی قەرەبەخت دایناوہ:
 پۆژھەلات، تەپل کەوتە لىندان
 دەبى ھەستىن، چار ناچار.
 لە دەرگا دەدرى
 پاسەوان دیتە ژوورى
 بانگمان دەکات، ھەستاین
 کەس نامانىيىن لە پشت دیواران
 کەس نابىنن ژيانمان
 خودایە ھاوار، ئەوہى زىندانىيە
 زىندووہ لە ناو قەبران.
 فریارەس ھەر خوايە
 دەنا لىزە دەفەوتاین
 گۆرانىيەکی دیکەش ھەبە کە دلدەگوشىت، گۆرانىيەکە وەکو ئاواز
 زۆر خۆشە، بەلام وەکو ناوہرۆک و وشە بىتسەرۆبەرە، پرە لە ھەلەى
 زمان، من چەند بەيتىکىم لە يادە:
 جارىکى دى چاوم بە ولاتى خۆم ناکەوئ
 ھەرگىز نابىنم زىندوزادگەم
 بىتسووچ و تاوان
 کەوتە سووچى زىندان
 ئىدى بەخت و ناوچەوان
 وای ھانى، لە دەرەد و

رهنجا بهرمه سهر هه موو ژيان.
 . بيايه قوش ده خويته له سهر بانم
 دهنگي پر دهكات جهنگل و
 دارستان،
 ئاي له دلهي خه مناكم
 جاريكي دي نابينم
 مال و خاكم.

زيندانىيه كان زورجار ئه م گورانىيه يان دهگوته وه، بهلام به كومهل
 نه ياندهگوته وه، بهلكو به تنيا ده يانگوت. بى نمونه هه ندئ جار ده مه
 و ئيواره، زيندانىيه كي داماو كه له كار ده بووه وه، له قاوشه كه ده هاته
 ده رى، له سهر قالد رمه كانى بهر ده رگا داده نيشته، چه ناگه ي ده خسته
 سهر ده ستى و له فكران راده چوو و له ناكاو هه لئى ده كرده گوراني و
 هينده به سوزه وه ده يگوت كه هاو رپكانى وايان هه ست ده كرد، شتيك
 له ناخياندا هه رهس ديتنى. هه ندئ خه لكى ده نگخوش له نيو
 زيندانىيه كاندا هه بوون.

دنيا تاريك بوو. په ستى و بيزارى و خه م و كولو كو فان، له
 ميانه ي مه ستيه وه سهرى هه لدايه وه. ئه و زيندانىيه ي كه سه عاتى له مه
 پيش له گه رمه ي پيكه نيندا بوو، له بهر پيكه نين خوى به پيوه نه ده گرت،
 ئيستا سوو چيكي گرتووه و مه ستى مه سته و به كول و به دل ده گرى
 و كولى گريانى نانيشيته وه. چه ند زيندانىيه كي ديكه وا ده ست ده دنه
 به خه ي به كترى، هه نديكي دي ره نگره رد و بيتاقت، به لاره لار به نيو
 قاوشه كان ده كه ون و له قه رقه شه و شه په جنيوان ده گه رپين. به لام
 ئه وانئى به خه مه وه گرتويان، ده چن بى لاي هاو رپكانيان تا به
 گريان بارى خه مى خويان سووك بكن. هه موو به ته مابوون ئه و
 روزه پيروزه، روزه جه زن كه ساليك بوو به تاسه وه چاوه روانيان

دهکرد به خۆشی و شادمانی تهواو بښ، که چی به پېچه وانهوه بڼ
 هموو زیندانییهکان پوژنیکي یه جگار خه مناک و ناخوش بوو، له وه
 دهچوو ههموویان له دلی خۇدا به تهمای شتیکي خۇش بووین به لام
 نه و خه یالپلاریه شیان که پرووی هه لهینا. نه و چاوه ربه شه شیان کال
 بووه وه. پتروڤ نه و پوژه دوو جار سه ری دام، سه رخۇش نه بوو،
 چونکه زور که می خوارد بووه وه، له وه دهچوو نه ویش به تهمای
 رووداویکی خۇش بوو بڼ، تا دواسات هه ر به ئومید بوو شتیکي
 نائاسایی، بویه ریکي نائاسایی روو بدات. نه مه ی به ده می نه درکاند،
 به لام پیاو له چاوه کانیدا به دی ده کرد. ویلوسه رگه ردان له م قاوشه وه
 بۇ نه و قاوش ده پوژی، به لام هیچ شتیک پرووی نه دا، جگه له مه ستي
 که ههموانی گرتوه، جگه له شه ره جوینی سه رخۇشه کان، هیچ شتیکي
 تر پرووی نه دا. (سیروتکین) ش کراسیکي سووری تازه تازه یی له بهر
 کرد بوو، به قاوشه کاندا ده گه را، له جاران قوزتر و جوانتر ده هاته
 بهر چاو، له راده به ده ر پاکخواین بوو. نه ویش چاوه پروانی روودانی
 شتیکي ده کرد، به وپه ری ئارامی و ساده یی و ساکاری چاوه پروانی
 ده کرد. به لام به ره به ره جه وه که شتیا، له تام ده رچوو، پیاو قیزی
 ده هاته وه. هه رچنده هه ندی دیمه نی پیکه نیناویش له ئارادا بوو، به لام
 نه بوونه مایه ی دلخۇشی من، چونکه بڼ هیچ هۆیه کی دیار، زور
 په ست و غه مگین بووم. هه ستم به به زه ییه کی قول ده ره ق به
 ههموو نه و پیاوانه ده کرد، وام هه ست ده کرد له ناویاندا ده خنکیم.
 نه وه تا دوو زیندانی له سه ر ئاره ق شه ریانه، نه میان ده لی ده بڼ نه و
 ئاره قی بداتی و نه ویان ده لی ده بڼ نه م ئاره قی بداتی. ماوه یه کی زوره
 شه ریانه. چیی وای نه ماوه بکه ونه شه ره مست. یه کیکیان ددان زه قیکي
 ددان ناشیرینی زمانفس بوو، قسه ی باش بۇ نه ده هات، ده یویست
 قه ناعه ت به هاوپنیکه ی بکات که پار وه ختی پالتوکه ی پی فرۆشتوو،

غهدری لیکردووه و به شیک له پاره‌که‌ی نه‌داوه‌تی و بۆ خۆی خواردوو‌یه‌تی، ئەمه جگه له هه‌ندی پەفتاری ناشیرینی دیکه که بۆم ده‌رنه‌که‌وت چی بوون، کابرای گله‌یکه‌ر، گه‌نجیکی بالابه‌رزى به شانوباهۆ بوو، گه‌وج و که‌وده‌ن نه‌بوو، به‌لام که مه‌ست ده‌بوو، زوو ده‌بوو به دۆستی خه‌لکی و گرینی دلی خۆی بۆ ده‌کردنه‌وه و خه‌موپه‌ژاره‌ی خۆی بۆ هه‌لده‌پرشتن. ئیستا که ئەم شه‌په‌ی دامه‌زاند بوو گله‌یی له خه‌نیمه‌که‌ی ده‌کرد و له عه‌له‌یی ده‌دا و عه‌یبوعاری ده‌خسته‌ پوو و شه‌پى پێده‌فرۆشت، به‌و نیازه ئەمه‌ی ده‌کرد، به‌کسه‌ر دواى گله‌یه‌یه‌که ئاشتی بکاته‌وه. زیندانی دووهم کابرایه‌کی کورته‌بالای توکمه‌ی ده‌موچاو خه‌ر بوو، زۆر وریا و زرينگ ده‌هاته به‌ر چاو، له‌وه ده‌چوو له هاورپیکه‌ی زیاتری خواردبیته‌وه، به‌لام مه‌شرووبه‌که زۆر کاری تینه‌کرد بوو. ئەم پیاوه، پیاویکی به‌وره بوو، له‌ناو زیندانیه‌کاندا به ده‌وله‌مەند ناسرا بوو. وا دیار بوو قازانجی له‌وه‌دا بوو که هاورپیکه‌ی نه‌هاپوژینى، قۆلى گرت و بۆ لای مه‌یفرۆشه‌که‌ی برد. هاورپیکه‌ی به‌ده‌م پێوه و به ده‌نگی به‌رز ده‌یگوت و ده‌یگوته‌وه که قه‌رزى له لایه‌تی، پاره‌ی له سه‌ریتى، ئەگه‌ر زه‌په‌یه‌ک ئابروى هه‌بیت، ئەگه‌ر زه‌په‌یه‌ک غیره‌تى هه‌بى، ده‌بى ده‌عه‌تى ئاره‌قى بکات، ئاره‌قى بۆ بکريت.

مه‌یفرۆشه‌که په‌رداخى ئاره‌قى بۆ په‌ر ده‌کات، پێزی کپیاره‌که ده‌گریت، به‌لام به‌ چاویکی سووک ته‌ماشای هاورپیکه‌ی ده‌کات، چونکه له‌سه‌ر حیسابى خه‌لکی تر ده‌خواته‌وه، به‌ ئیف ده‌خواته‌وه. هاورپى چه‌نه‌بازه‌که گوتى:

- سته‌پکا پیت ناخۆش نه‌بى، تۆ ده‌بى پاره‌که‌ بدەى، چونکه قه‌رزارمى، پاره‌م له‌لاته.

سته‌پکا وه‌لامى هاورپیکه‌ی دایه‌وه:

- باشه باش! پښوېست ناکا دەمی خوم له گهل تودا هیلاک بکه م!
پیاوی یه که م، په رداخه ئاره قه که ی له مه یفرۆشه که وهرگرت و
گوتی:

- نه خیر ستپکا! تو درۆ ده که ی، تو قه رزارمی. دیاره تو ویژدانته
نییه، زه په یه ک ئینسافت نییه. ته نانه ت چاوه کانیشته هی خوت نین، به
قه رز له یه کیکت وهرگرتوون. تو پیاویکی خویریت ستپکا! بوده له یته،
به ره للایت!

مه یفرۆشه که هاواری به سهردا ده کات:

- گله یی چپته؟ ته مه شا، ئاره قه که ت پرشت.. ده ی بیخوره وه، خه لکی
به پیاوه تی خویمان بویان کرپوی ده توش وه کو پیاو بیخوره وه و
قسه مه که! خو تا به یانی لیره چاوه پروانته ناکه م.

- باشه، ده ی خومه وه، خه مت نه بن، به لام بوچی به م جه ژنه هاوارم
به سهردا ده که ی؟ جه ژنی سه ری سالت پیروز بی سستیان دوروفیچ.
ئو جاجا زور به پیز و نه زا که ته وه پرووی کرده ستپکا، له کاتیکدا
په رداخه که ی به ده سته وه بوو، ئیکلامیکی بو کرد، هر چه نده هه مووی
ده قه یه که له وه پیش پی گوتبوو خویری، گوتی:

- تکام له خودایه که هه میسه ساغ و سه لامه تته بکات، ته مه ندریژ
بیت، سه د سالی دیکه بژی!

ئو جاجا ئاره قه که ی خوارده وه، هه ناسه یه کی ئوخه ی هه لکیتشا و به
ده ست ده می سه ری. دوا ی تو زیک، به نه زا که ته وه پرووی کرده
خه لکه که و به ده م و زمانیکی شیرین، بی ئه وه ی پرووی ده می له
که سیکه تابه تی بن گوتی:

- هنی دنیا، سه ر زه مانجی زور له ئیستا زیاترم ده خوارده وه، پوژ
پوژی من بوو، به لام پیری و هه زار عیب، زه مانجی من به سه ر چوو!
سستیان دوروفیچ زور سو پاس بو تو!

- ببوره، شایانی نییه.

ئەوجا پرووی کردووه سستپکا و گوتی:

- سستپکا سوپاس بۆ تۆش، بەلام چاک بزانه که بە لای منووه
خویریت، بەرەللایت، ئەمە جگە لە...

سستپکا، بە خۆی نەوہستا، تۆرہ بوو و گوتی:

- دەی بەدمەستی خویرتی گوی بگره، بزانه چیت پندەلیم دنیا زۆر
گەرہیہ، وەرہ رێک دەیکەین بە دووبەشەوہ، من بەشتیکی دەبەم و
تۆش بەشەکەمی تری و ئیدی برۆ و بەرۆکم بەردە و نەدەتناسم و
نەبمناسە.

- یانی بە تەما نیت قەرزەکەم بەدەیتەوہ؟

- قەرزی چی، هەمی بەدمەستی مالویران؟

- کہ لەو دنیا بە مەمنوونی دینی بۆ لام و دەلتی هانی قەرزەکەت
وہر بگرەوہ، لیتی وەرناگر مەوہ سا. ئەو پارە یەم بە ئارەقی
ناوچەوان و رەنجی شان پەیدا کردووه. لەو دنیا پەشیمان دەبیتەوہ،
ئەو پینچ کوبیکەمی من دەبی بە ئاگر و بەردەبیتە گیانت، بزانه چۆن
لەسەر ئەو پینچ کوبیکە لە ئاگری دۆزەخدا دەتبرژینن.

- کورہ دەبرۆ، عەمرت نەمینی!

- بۆ تێوہم دەژەنی؟ خۆ ئەسپ نیم!

- دەی برۆ!

خویرتی هیچ و پوچ!

- زیندانیی چەپەل!

دەمریژی جینو بە گورپتر لەوسای کہ کابرا ئارەقەکەمی بۆ
هاورپیکەمی نەکری بوو، دای کرد.

ئەوہش دوو هاورپتی ترن، کہ لەسەر دوو تەختەخوی تەنیشت
یەکەوہ دانیشتون، یەکیکیان کابرایەکی بالابەرزنی تۆکمەمی

تیکسمپراوی سوورهی قهساوئاسا بوو، زۆر خه‌مبار بوو. له زگ بوو بگری. دووه‌میان کابرایه‌کی پټوه‌له‌ی خۆپه‌سه‌ندی، لووتزل بوو ده‌گوت په‌سیوی به‌رده‌وامییه‌تی. چاوه‌کانی بچووک له چاوی به‌راز ده‌چوون، هه‌میشه‌ نیگای بپری بووه‌ عاردی. پیاویکی هه‌ستیار و به‌ نه‌زاکه‌ت بوو، کاتی خۆی کاتب قه‌له‌می دادگا بوو بوو، به‌ جوړه‌ لووتبه‌رزیه‌که‌وه‌ مامه‌له‌ی ده‌گه‌ل هاو‌پرنکه‌یدا ده‌کرد، هاو‌پرنه‌که‌ی ئه‌مه‌ی له‌به‌ر گران بوو. ئه‌م جووته‌ به‌ دریزایی ئه‌و پوژه‌ به‌ دوو قو‌لی و پیکه‌وه‌ ئاره‌قیان خوارد بووه‌وه.

کابرا قه‌له‌وه‌که، ده‌ستی چه‌پی ده‌خاته سه‌ر سه‌ری هاو‌پرنکه‌ی، به‌توندی پای ده‌وه‌شین و هاوار ده‌کات:

- بیته‌ده‌بی له‌ پرووم کرد!

مه‌به‌ستی له‌ (بیته‌ده‌بی له‌ پرووم کرد!) یانی لینی داوه. ئه‌م زیندانییه‌ جاران عه‌سکه‌ر بوو، له‌ ناخی خۆیدا به‌غیلی به‌ دراوسینکه‌ی ده‌برد. هه‌ردووکیان له‌ قسه‌کردندا مدارای یه‌کیان ده‌کرد.

کاتب قه‌له‌مه‌که. چاوی بپری بووه‌ ئه‌رزه‌که‌ و بیته‌وه‌ی ته‌مه‌شای دراوسینکه‌ی بکات، به‌ نه‌زاکه‌ته‌وه‌ و به‌ شیوه‌یه‌کی بنجبر گوتی:

- تو‌ ناهه‌قی، تو‌ هه‌له‌یت.

کابرای دووه‌م، زیاتر سه‌ری دۆسته‌ ئازیزه‌که‌ی ته‌کان ده‌دات و ده‌لټ:

- لینی دام! گویت لی نییه؟ ئاخ‌ر من له‌م دنیا‌یه‌دا ته‌نیا تو‌ شک ده‌به‌م، تیده‌گه‌ی؟ بۆیه‌ ئه‌م قسه‌یه‌ت لا ده‌که‌م و پټت ده‌لټم لینی دام.

یارۆی کاتب قه‌له‌م به‌ ده‌نگینکی نزم و به‌زاکه‌ته‌وه‌ گوتی:

- براده‌ری ئازیز ئه‌م بیانوه‌ پوو‌چانه‌ی تو‌ دادت نادات، مه‌گه‌ر شه‌رمه‌زاری زیاتری لی بدوریته‌وه‌. له‌ سه‌ری پو‌یی:

- براده‌ری ئازیز ده‌بی ددان به‌وه‌دا بنیتی که ئەم پروداوه زاده‌ی مه‌ینۆشی و به‌دمه‌ستییه، ئەم هه‌موو مه‌ینۆشی و مه‌یگوسارییه‌ش زاده‌ی لاوازی و خۆ نه‌گری خۆته.

هاوړی قه‌له‌وه‌که له‌تریکی دا، که‌میک چووه دواوه، چاوه خوماره‌کانی بېیه کاتب قه‌له‌مه‌که و گوړی به‌سته‌وه و له‌پر تا هینز له بازویدا بوو مسته‌کۆله‌یه‌کی خیتوانده پرومه‌ته لاوازه‌که‌ی. به‌و شیوه‌یه دۆستایه‌تی ئەو پۆژه‌یان کۆتایی هات. دۆسته ئازیزه‌که‌ی به‌ ته‌پاوتل که‌وته ژیر ته‌خته خه‌وه‌که.

یه‌کێک له‌ ناسیاوه‌کانی من خۆی به‌ قاروشه‌که‌دا کرد، ئەمه زیندانیه‌کی به‌شی تاییه‌ت بوو، پیاویکی دلپاک و پروخۆش بوو. که‌وج نه‌بوو، زۆر خاکی و ساده‌ بوو، سوعه‌تچی و هه‌نه‌کچی بوو، هه‌ر بۆ سوعه‌ت و رابواردن، نه‌ک به‌ به‌دنیازی، به‌ زیندانیه‌کانی راده‌بوارد. ئەمه هه‌مان ئەو پیاوه‌یه که له‌ یه‌که‌م پۆژی زیندانیه‌که‌مدا هاتبوو له‌ جوتیاریکی ده‌وله‌مه‌ندی ده‌پرسی و ده‌یگوت گوايه مرۆفیکی نه‌فسه‌رز، ئەوه‌بوو من خولقی چام کرد و هات چای له‌که‌لم خواردوه. ئەمه پیاویکی چل سالانی لیو ئەستور بوو، لووته زله‌که‌ی هه‌ر زیپکه‌ بوو. ئامیژیکی بالالایکای به‌ ده‌سته‌وه بوو و جارجاری به‌ خه‌مسارديه‌که‌وه قامکی به‌ ژیه‌کانیدا دینا، زیندانیه‌کی کورته‌بالای سه‌رزل وه‌کو سیبه‌ر به‌ دوايه‌وه بوو، من ئەم پیاوه کورته‌بالایه‌م. نه‌ده‌ناسی، هیچ که‌سیکیش له‌ویدا گوێی نه‌ده‌دایه. ئەم پیاوه کورته‌بالایه‌ که‌سیکی سه‌یر بوو، زۆر سرک و سل و به‌ گومان بوو، کابرایه‌کی نه‌دوو بوو، قوروقه‌پ زاری داخست بوو، زۆر جددی بوو و سوعه‌ت و گالته‌ی نه‌ده‌کرد. ئەمه له‌ کارگه‌ی جلدوورین کاری ده‌کرد، خۆی له‌ خه‌لکی دوور ده‌گرت و تیکه‌لاوی که‌س نه‌ده‌بوو. ئەمه‌پۆکه خواردبوویه‌وه و سه‌رخۆش بوو بوو و خۆی به‌

(فارلاموف)ی ھاوړپیمانہ وه هه لواسی بوو، وه کو سیتیه شوینی
 . که وتبوو، بۇ هر کویتیه که دهر وینی شوینی ده که وت. مهستی مهستی
 بوو، ھاوړوژا بوو. هه ردوو دهستی باده دان، شیتئاسا بؤکسی به م لا
 و بهو لادا ده وه شاندا، دیواری قاوشه که و تهخته خه وی زیندانییه کانی
 بهر مستان ددها، گریان له نه وکی گيرا بوو. فارلاموف به هیچ جؤری
 خؤی لی به خاوهن نه ده کرد، ده تگوت هر له گهل نه ویشدا نییه. سهیر
 نه وه بوو نه م پیاوانه له هیچ شتیکدا وه کو یه که نه بوون، خالی
 هاوبه شیان له بهیندا نه بوو، نه کارو پیشه یان لیکدییه وه نزدیک بوو، نه
 ته بیعه تیان ده چوه وه سهیر یه که. سهیر به دوو به شی جیاوان، له دوو
 قاوشی جیا بوون. نه م زیندانییه کورته بالایه ناوی: بولکین بوو.
 فالاموف که منی بینی له سهیر جیگا که ی خؤم و له نزیک سؤپاکه وه
 دانیشتوم بزیه کی به روومدا دا. هه لوه سته یه کی کرد، که مینک له
 فکران راچوو، نه و جا به دم لاره لار و له تر دانه وه به ره و رووم هات،
 ده یویست سه لار و سه نگین بنوینی، که بینی ناتوانیت، له جیتی خؤی
 وه ستا، به قامکان که وته لیدانی ژیی ئامیزه که ی و به دم
 هه لپه رکیتیه کی سوو که وه که وته چرینی نه م مه قامه:

ده موچاوی یاره که م سپییه

ده موچاوی یاره که م خره

ده خوینی ره کو بولبولان

چهند جوانه به کراسی ئاوریشمی

ئالووالوه.

نه م گؤرانیه کاریکی زؤری له بولکین کرد، هه ردوو دهستی
 هه لبرین و به هه موو هیزی خویه وه روو له هه موومان هاواری کرد:
 - براینؤ درق ده کا، باوه پی پیمه که ن، راستی له مه زبدا نییه، هر
 چیه که ده لیت درقیه!

فارلاموف که مهستی مهست بوو، ته‌واو له من نزیک بوو بووه‌وه،
 ده‌ترسام ده‌ست له ملم بکات و ماچم بکات گوتی:
 - 'پیر' نالکساندهر پتروفیچ ریژ و حورمه‌تم قبول بفرموی.
 زاراوه‌ی 'پیر' زاراوه‌یه‌ک بوو هه‌موو خه‌لکی سیبیریا به‌کاریان
 دیتا، ته‌نانه‌ت بۆ دواندنی خه‌لکی بیست سالی‌ش به‌کار ده‌برا، زاراوه‌ی
 'پیر' بۆ ریژ و حورمه‌ت ته‌نانه‌ت پروبینی و مجامه‌له‌ش به‌کار ده‌برا،
 به‌که‌سیک ده‌وترا که به‌حورمه‌ت و ریژ و یقار بوايه.
 - فارلاموف چۆنی؟

فارلاموف، نیگایه‌کی کردم و به‌دهم پیکه‌نینکی فیلبازانه‌وه گوتی:
 - مامناوه‌ندیم، بیوره که مه‌ستم! ئیدی ئه‌مرۆ جه‌ژنه!
 بولکین په‌ست و غه‌مگین، نا‌ئومیدانه‌ مستیکی به‌تخته‌خه‌وه‌که‌دا
 کیتشا و هاواری کرد:

- درۆ ده‌کات! دیسان که‌وته درۆیان!
 پنده‌چوو فارلاموف، له‌دلی خۆیدا لیتراپی که‌خۆی لینه‌کات به
 خاوه‌ن. ئه‌مه‌خۆی له‌خۆیدا کومیدیتین، خالی دیمه‌نه‌که‌بوو، بولکین
 له‌به‌یانی زووه‌وه‌دوای فارلاموف که‌وتبوو، وه‌کو قیری که‌وای سبی
 پتوه‌ی لکابوو به‌ساتیش لیتی دوور نه‌که‌وتبووه‌وه. پنده‌چوو ته‌نیا
 له‌به‌ر ئه‌وه‌دوای که‌وتبی تا به‌درۆی بخاته‌وه و ئه‌و درۆیانه‌بخاته
 روو که به‌خه‌یالی ئه‌و فارلاموف ده‌یکردن. وه‌کو سیپه‌ر به‌دووی
 که‌وتبوو و لیتی نه‌ده‌بووه‌وه، به‌رپه‌رچی هه‌موو قسه‌یه‌کی ده‌دایه‌وه، له
 داخا کۆله‌مستی ده‌گوشی و به‌مست به‌ر ده‌بووه‌ده‌رگا و
 ته‌خته‌خه‌وه‌کان، هه‌موو ده‌ستی ده‌بوو به‌برین و خوین، به‌ناشکرا
 دیار بوو خه‌فته‌ی ده‌خوارد، خه‌فته‌ی له‌وه‌ده‌خوارد که‌گوايه
 فارلاموف درۆی ده‌کرد. ئه‌گه‌ر داوه‌قژیکی به‌سه‌ره‌وه‌بوايه،
 بیگومان له‌حه‌ژمه‌تاندا هه‌لی ده‌کیتشا. به‌ره‌فتاریدا وا دیار بوو که

خۆی به مهسئوولی هه‌موو که‌مه‌ترخه‌می و خه‌مساردی و
بیموبالاتییه‌کانی فارلاموف ده‌زانی، که که‌موکوپیه‌کانی فارلاموفی
ده‌بینی هه‌ستی به عه‌زایی ویزدان ده‌کرد. له هه‌موو ئە‌مانه کۆمیدیتەر
ئوه بوو که فارلاموف، که‌موزۆر گوتی به‌م نمایشکارییه‌ی بولکین
نه‌ده‌دا و هه‌ر ئاوپیشی لێ نه‌ده‌دایه‌وه.

بولکین هاواری کرد:

- درۆ ده‌کات! راست ناکات، درۆ ده‌کات! هه‌رچییه‌ک ده‌لێ هه‌مووی
درۆیه!

زیندانییه‌کان به پینکه‌نینه‌وه پێیان گوت:

- باشه تۆ هه‌قت چیه‌؟ به تۆچی؟

فارلاموف، له‌ناکاو گوتی:

- ئە‌لکسانده‌ر پترۆفیچ باوه‌ر بکه به گه‌نجی ئە‌وه‌نده قۆز بووم،
ئوه‌نده جوانخاس بووم که کچان شیتوشه‌یدام ده‌بوون، دووم
ده‌که‌وتن.

بولکین، قسه‌که‌ی پێ بێی، هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و گوتی:

- درۆ ده‌کات، دیسان ده‌ستی به درۆیان کرده‌وه!

زیندانییه‌کان له قاقای پینکه‌ننیا‌ن دا.

- منیش خۆم بۆ ده‌رازاندنه‌وه ئە‌مما رازانه‌وه. کراسیکی سوور و
پانتۆلیکی فشی مه‌خه‌لم له‌به‌ر ده‌کرد، ئیدی کور بووم به بانانه‌وه،
هه‌ر کاتی ویستبام وه‌کو کۆنت دولابوتیل ده‌خه‌وتم، وه‌کو بابایه‌کی
سویدی ده‌مخوارده‌وه، به کورته‌ی و کرمانجی هه‌رچییه‌کم به ئە‌قلدا
هاتبا ده‌مکرد.

بولکین، زۆر به جددی گوتی:

- درۆ ده‌کات!

- ئەوسا بابم تازە مرد بو، خانوویەکی بەردی دوو نھۆمی بۆ
بەجیھتشت بووم، لە ماوەی دوو سالدا گسکم لێدا، تەنیا دەرگاگانیم
بۆ ماوە. مالی دنیا چییە؟ وەکو کۆترە ئیستا دەنیشیتەو و تاویکی
دی دەفری و دەروات! مالی دنیا چلکی دەستە دئ و دەروات!
بولکین، بە دەنگیکی جدیدتر لە پینشوو گوتی:

- درۆ دەکات!

- ئیدی دواى ئەوێ گەیمە ئێرە بە چەند رۆژیک نامەبەکم بۆ
کەسوکارەکم نارد کە هەندێ پارەم بۆ بنێرن. وا دیارە لە رەفتارم
بەست و نارازی بوو بوون و وەکو پینووست ریز و حورمەتم
نەگرتبوون، بۆیە هیچ دەنگیکیان نەبوو، ئەو حەوت دانە سالە ئە
نامەبەم ناردووە!

بە دەم زەر دەخەنەبەکەو پرسیم:

- تا ئیستا وەلامیان نەداوینتەو؟

- نەخیر، تا ئیستا وەلامیان نەداوینتەو.

بە دەم پینکەنینهو ئەو جوابەى دامەو و هەنگی بە رادەبەک لیم
نزیك بوو وەو خەریک بوو کە پووی بەر دەموچاوم دەکەوت و گوتی:

- دەزانی ئەلکساندەر پترۆفیچ لێرە ماعشوقەبەکم هەبە!

- تۆ؟ لێرە ماعشوقەت هەبە؟

- بەلێ، چەند رۆژی لەمەپیش (ئوفوفریف) دەبگوت هەرچەندە
ماعشوقەکەى دەموچاوا ئاوالاویەکی کونجی ناشیرینە، بەلام
پۆشتەوپەرداخە، جلکی جوان و باشی هەبە، ماعشوقەکەى تۆ
هەرچەندە جوانە، بەلام سوالکەریکی تۆرەکە بە کۆلە.

- جا وایە؟

بە دەم خنکە خنکی پینکەنینهو گوتی:

- وایە! دەنکەم، سوالکەرە، دەست پان دەکاتەو!

هه موو زیندانییه کانیس له قاقای پیکه نینیان دا. هه موو زیندانییه کان ده یانزانی که په یوه ندی ده گهل ژنه سوالکه ریکدا هه یه و له ماوه ی شهس هه یقدا ته نیا ده کوبیکی داوه تن.

ئه نجام بۆ ئه وه ی له شه ری پرزگار بم گوتم:

- باشه، هیچت ناوی؟

بۆ ساتیک بیده نگ بوو، ئه و جا نیگایه کی پارانه وه نامیزی کردم و گوته:

- ئه لکساندهر پتروفیچ بیزه حمهت پارهی پیکیک ئاره قم ناده یتی تا به سه لامه تی تو بیخومه وه، ئه مرۆکه له به یانییه وه تا ئیستا جگه له چاپی هیچی ترم نه خواردوه ته وه. (به دهم وه رگرتنی ئه و پارهی وه که بۆم راگرتبوو، به دهنگیکی ناسک له سه ری رۆیی) ئه وه ندهم چا خواردوه ته وه خه ریکه توشی هه ناسه تهنگی ده بم. ئه وه ندهم چا خواردوه ته وه سکم بووه به مهشکه، قولپه قولپی چا له سکمدا سه عاته رپییه ک ده روات، ده لیتی ئاوه وه له شوشه دا قولپ ده دا.

که ئه و پاره که ی لیه رگرتم، بولکین هینده ی دی هاو روژا، وه کو شیتان که وته هه لبه ز و دابه ز، رپوی ده می کرده هه موو ئه وانیه له قاوشه که دا بوون و گوته:

- به رپزینه خو گویتان لیبوو چ درۆیه کی کرد؟ هه رچییه ک ده لیت درۆیه، راستی له مه زه بدا نییه!

زیندانییه کان که سه ریان له م پینداگرییه ی بولکین سوپما بوو، هاواریان کرد:

- باشه تو هه قت چییه؟ ئه م شته چ په یوه ندییه کی به تو وه هه یه! به راستی کابرایه کی سه ری ها!

بولکین که له تورپیدا چاوانی ئه بله ق بوو بوون، کوله مستی
گۆشی و به هموو هیز و توانستی خۆی به کوله مستان بهر بووه
له وحی تهخته خهوهکان و هاواری دهکرد:

- نا، نابئ درۆ بکات! نایهلم درۆ بکات!

هموو پیتی پیکه نین. فارلاموف، پاره که ی لینه رگرتم، سوپاسی
کردم و بهو وهزعه ناله باره یه وه بهلهز به رهو لای مه یفرۆشه که دای
کیتشا. وهک بلئی له ناکاو بولکینی بیرکه وته وه، له بهر ده رگای قاوشه که
وهستا، وهک ئه وهی پرۆژه یه کی له بیردا بی و به بی بولکین جیبه جی
نه کریت، بانگی کرد:

- ئادهی وه ره با برۆین!

ئه و جا به فیزیکه وه ده له کی دا و دایه پیش خۆی:

- دهی خره!

ئه و جا به قامکان که وته ختوکه دانی ژنی بالالایکا که ی.

باشه بۆچی له سه ر باسی ئه م شیتخانه یه به رده وام بم؟ ئه نجام
ئه و پرۆژه جه نجاله ته واو بوو، زیندانییه کان له جیگاکانی خۆدا
نووستن، ئه و شه وه زیاتر له شه وانی دی و پینه یان ده کرد، به ده م
خه وه وه ده یان بزپرکاند و قسه یان ده کرد، کۆری قوماریش له م سووچ
و له و که نار هه ر به رده وام بوو. ئه و جه ژنه ی که ده من بوو
چاوه روانی بووین، ته واو بوو، ئیدی له سه بینه یوه بیگار و سوخره
ده ست پینه کاته وه.

«۱۱»

شانۆنامە و نمایش

یەكەم ئاھەنگى نەمەش لە ئىۋارەي رۆژى سىيەمى جەژندا ساز كرا. ديارە ھەولتيكى زۆر لە پىناۋى سازدانى ئەم ئاھەنگەدا دراىوو، بەلام چونكە ئەكتەرەكان ھەموو شتيكيان لە ئەستۋى خۆ گرتبوو و بە خويان كاروبارەكانيان رادەپەراند، زىندانىيەكانى دى نەياندەزانى كارى نەمەش و ئاھەنگەكە گەيىۋەتە كوئى و ئەكتەرەكان بە تەمەي چىن و چى پيشكەش دەكەن، تەنەت نەماندەزانى چ شتيك نەمەش دەكەن و بابەتى شانۆنامەكە چ دەبى. ھەموو ھەولتيكى ئەكتەرەكان، لە زەرفى ئەم سى رۆژەدا، لە پىناۋى ئەۋەدا بوو، بە ھەر جۆرى بوو جلوبەرگ و ئيكسسۋارى پىويست پەيدا بكەن. ھەر چەند (باكلۆشەين)م دەبىنى لە خۆشياندا دەكەوتە چەقەنە لىدان، بەلام ھىچى بۆ نەدەگىرامەۋە. تەنەت مەتجەرەكەي لەمە ر خۆمانىش لە ھەر كاتىكى دى ھىمەن و ھىدى تر بوو. بەلام ئىمە بە ھىچ جۆرى نەماندەزانى كە ئاخۆي مەتجەر لە ھەولتى سازدانى ئەم ئاھەنگە ئاگادارە يان نا، ئايا رىي پىداون يان نا؟ يان جۆرە رىكەوتىكى ناراستەوخۆ لە نىوان ئەو

و زیندانییه‌کاندا به‌رقه‌رار بووه و به نیاز نییه ده‌ست له نه‌خشه و کاروباریان وهربدات به مەرچئ ئاژاوه و هه‌راوه‌نگامه نه‌تینه‌وه. من به‌ش به حالی خۆم وای بۆ ده‌چووم که ئاگای له هه‌ولی سازدانی شاهه‌نگه شانتۆبیه‌که هه‌بوو، به‌لام به ئانقه‌ست خۆی له گیلی ده‌دا و چاوپۆشی له شته‌که ده‌کرد، چونکه ده‌یزانی نه‌گه‌ر پێگه‌ی سازدانی شاهه‌نگه‌که نه‌دات، کاروباری زیندان ده‌شیوئ و له‌وه‌یه زیندانییه‌کان به ئانقه‌ست ده‌ست بده‌نه ئاژاوه و سه‌ر بکه‌نه خواردنه‌وه و مه‌گوساری و به‌دمه‌ستی، که‌واته باشتر وایه خۆیان به شتیکه‌وه مژول بکن، بۆیه پێم وابوو ئه‌وه بێرکردنه‌وه‌ی میجهر بوو، چونکه ئه‌وه تاقه هه‌لوێستی به‌جئ و ئاسایی بوو، بگره هه‌ق بوو ئیداره‌ی زیندان، ئه‌گه‌ر زیندانییه‌کان ئه‌م کاره‌یان نه‌کردبایه، به خۆی شاهه‌نگیکی بۆ سازکردبان. به‌لام چونکه میجهر، پیاویکی نه‌ژنه‌و بوو، راوبۆچوونی پێک دژ و پێچه‌وانه‌ی راوبۆچوونی هه‌موو تیره‌ی به‌شهر بوو، بۆیه زۆر ده‌ترسام ئه‌و بۆچوونه‌ی که گوايه میجهر له پرۆژه‌که‌مان ئاگاداره و خۆی پێی داوه، راست ده‌رنه‌چیت، میجهر میجهر بوو، ده‌بوايه هه‌میشه مرقۆنیک عه‌زاب دات، ده‌ست بخاته بینی گوراورنیک، شتیک هه‌لکێشن و ده‌ری پێن، غه‌در له که‌سیک بکات و له مافی خۆی بپه‌شی بکات، یانی له هه‌موو بوارنیکدا زه‌بتوره‌بت به‌پێن. له سه‌رانسه‌ری شاردایه سه‌ختگیری به‌ناویانگ بوو، هه‌رگیز خه‌می ئه‌وه‌ی نه‌بوو زیندانییه‌کان له کار و هه‌لوێسته‌کانی بپه‌نجین، توپه‌ ببن، ئاژاوه و یاخیبوون له زیندانه‌که‌دا سه‌ره‌لبدات، چونکه ئه‌و جۆره تاوانانه، سزای یاسایی خۆیان هه‌بوو، هه‌ر زیندانییه‌ک ئه‌و جۆره تاوانانه‌ی کردبایه، سزای خۆی وهرده‌گرت (خه‌لکانیک هه‌ن وه‌کو ئه‌م میجهره بێر ده‌که‌نه‌وه)، نابئ رووی خۆش به‌و زیندانییه‌ بووه‌له و خویتریانه بدریت، ده‌بئ به‌وپه‌ری توندی

مامه له یان ده گهل بکریت. بهرپرسان تهنیا نه وه نده یان له سهره، بن هیچ سازشیک، بن هیچ چاوپوشییهک یاسا وه کو خوی جیبه جی بکن و تهواو! جا نهو پیره بهرپرسانه، غافل بوون له وهی که جیبه جیکردنی دهقی یاسا به بن تیگه بیشتن له رځحیی یاسا، ههراوه نگامه و پاشاگردانی لیده که ویته وه. نهوان ده لین: "نه وه دهقی یاسایه، له وهی پتر چییان دهوئ؟" ته نانهت پنیان سهیره جگه له جیبه جیکردنی یاسا داوای شتیکی تریان لیکری، بۆ نمونه داوای ههستی راستگویانه و هزرینی ناشتیانه و نه شتانه به لای نهوانه وه زیاده بوو، زیاده مهسرهف بوو، رقی هه لده ستاندن و تورپه دهکردن.

به هه حال، مائوری چاودیر، پی سازدانی شاههنگه کی دا و هه موو زیندانییه کانیش نه وه یان دهویست. جا ده بن نه وه راستییهش بلیم که زیندانه که له ماوهی پوزانی جه ژندا زور نارام بوو، هیچ ئاژاوه و په شتیوییهک دروست نه بوو. هیچ شهر و قهرقه شهیهک بهرپا نه بوو، هیچ دزییهک نه کرا، هه مووی به هوی نه وه وه بوو که مؤلت به زیندانییه کان درابوو شاههنگی خویان بگیرن. به چاوی خوم ده مینی که چون زیندانییه کان نارامی زیندانه که یان ده پاراست و نه یانده هیشت هاوری مهینوشه کانیا، به دمهستی بکن و ههراوه نگامه و ئاژاوه بنینه وه، چون نه یانده هیشت ئاژاوه و فرهته و قهرقه شه و دمه قاله هه لیکریست، له ترسی نه وهی نه بادا میجر پنی بزانیته و نه یه لیت شاههنگه کیان بگیرن. چونکه میجر وهعد و به لینی لی وهرگرت بوون که هیچ ئاژاوهیهک نه نینه وه و نارامی زیندانه که بپاریزن، بۆیه زیندانییه کان پابهندی وهعد و به لینه کی خویان بوون: زوریان پینخوش بوو که به لینه کیان ببه نه سهر. نه مه جگه له وهی که شاههنگه که و مهسره فی شاههنگه که کم و

زور له سهر حيسابى ئيدارهى زيندان نه بوو. پتويست نه بوو شوينتيكى تاييه تى بۇ دامه زراندىنى شانۆكه چۆل بكريت، شانۆكه به جۆرى ته رتيب كرا بوو، ده شيا له چاره كه سه عاتيكدا دابنري يان هه لبيگريت. شانۆنامه و نمايشه كه له سه عات و نيويك زياترى نه ده خاياند، خۇ نه گه ر به ره لست و كيشه يه كى كوتوپر به اتايه ته ئاراه، ده شيا شانۆ و ديگوره كه له چاوتروكانيكدا بپچريته وه و كۆ بكريته وه. ئيكسسوار و جلو به رگه كان له باولى نه كته ره كاندا كه هه موويان زينداني بوون، شاردرابووه وه. جا ئيستا و له پيش هه موو شتيكدا به كورتى باسنيكى چۆنيه تى دامه زراندىنى شانۆكه و، باسى چۆنيه تى جلو به رگه كان ده كم و نه وسا ديمه سهر باسى به رنامه و نه و نمايش نامانه ي دويسترا پيشكه ش بكرين.

ئه له هقى هيچ به رنامه يه كى نووسراو له ئارادا نه بوو، به لام باكوشين، به رنامه يه كى لامسه رلايى بۇ شه وى دووه م يان سنيه مى ئاههنگه كه نووسى بوو، نه ويش له به ر خاترى نه فسه ره كان و گه و ره ميوانه كانى دى، نه و كارهى كرد بوو، چونكه له و دوو شه وه دا ئاماده ي ئاههنگه كه بوو بوون و ئاههنگه كه يان مشه رپه ف كرد بوو و برىتى بوون له: نه فسه رى پاسه وان كه تاقه يه كچار هات و ئامير سريه ي پاسه وانى و پاشان نه فسه ريكي هتزي نه ندازه. ئيدى وه كو ريزيك له و ميوانانه به رنامه كه نووسرا بوو.

زيندانىيه كان، هه موو دنيا بوون كه ئاههنگه شانۆيه كه مان نه ك له هه موو گۆشه و كه نارىكى زيندانه كه و ده فه ره كه، به لكو له سه رانسهرى شاره كه شدا دهنگ ده داته وه، به تاييه تى كه شارى (ن) تاقه شانۆيه كى تيدا نه بوو، شانۆكارى تيدا نه بوو. نه و په رى رۆژى له رۆژان چه ند كه سيكى ئاماتور هه ر بۇ كه يف ئاههنگىكى شانۆيبان له وى گيراهه يان نا. زيندانىيه كان وه كو مندال، به بچووكترين

سەرکەوتن دلایان خوۆش دەبوو و بە خوۆ دەنازین و ستایشی کاره‌کانی خوۆیان دەکرد. له دلی خوۆیان یان له نیو یه‌کتیدا ده‌یانگوت: گه‌وره‌ به‌رپرسیانی زیندانه‌که به‌م کاره‌مان ده‌زانن و دین ته‌مه‌شا ده‌کن و به‌ چاوی خوۆیان ده‌بیینن، هه‌نگی قه‌دری زیندانییه‌کان ده‌زانن و بۆیان ده‌رده‌که‌وئ که چ به‌هره و توانستیکیان له‌بار دایه، چونکه ئه‌م ئاهه‌نگه‌ شانۆیییه‌ی ئیمه‌ پیشکه‌شی ده‌که‌ین له‌و شانۆنامه‌ بازارپانه‌ نییه‌ که سه‌ربازان پیشکه‌شی ده‌کن و به‌ نیشاندانی چه‌ند بووکه‌له‌ و چه‌ند به‌له‌میک و چه‌ند ورچ و چه‌ند سابرینیک له‌ کۆلی ده‌که‌نه‌وه، به‌لکو شانۆنامه‌یه‌که‌ ئه‌که‌ته‌ران نمایشی ده‌کن، ئه‌که‌ته‌رانی راسته‌قینه، زنجیره‌ کۆمیدییایه‌ک پیشکه‌ش ده‌کن که بۆ خه‌لکانی نه‌جیبزاده و فامیده‌ نووسراوه. له سه‌رانسه‌ری شاریشدا شانۆ و ئاهه‌نگی وه‌کو ئه‌مه‌ی ئیمه‌ نابیته‌وه! ده‌لین تا ئیستا جارێک جه‌نه‌رال ئابروسیموف له‌ ماله‌که‌ی خوۆیدا ئاهه‌نگیکی ساز کردووه و گوايه ئاهه‌نگیکی دیکه‌ش له‌وئ پیشکه‌ش ده‌کریت! با پیشکه‌ش بکریت، له‌وه‌یه‌ ئیکسسوار و جلو به‌رگیان زۆر له‌ هی ئیمه‌ باشتر بی، ئه‌مه‌ ئاساییه، به‌لام 'دیالوگیان' له‌ هی ئیمه‌ باشتر نابیت و ئیدی قولی ره‌شوسپی له‌ بووردا ده‌رده‌که‌وئ، له‌وه‌یه‌ خودی فه‌رمانه‌وا به‌ ئاهه‌نگه‌که‌مان بزانی و کئ ده‌لئ نایه‌ت بۆ ته‌مه‌شا کردنی. له‌ شاردا شانۆیان نییه‌. به‌ کورتی خه‌یالی زیندانییه‌کان، به‌ تایبه‌تی دواي سەرکەوتنی یه‌که‌م، زۆر به‌رز فره‌ی، ته‌نانه‌ت به‌ ئومیدی ئه‌وه‌ بوون که خه‌لات بکرین، دیارییان به‌سه‌ردا دابه‌ش بکریت، سه‌عاتی کاری سوخره و بێگاریان له‌سه‌ر که‌م بکریته‌وه، به‌لام هه‌ر که وه‌خۆ ده‌هاتنه‌وه و په‌یان به‌ ناواقعیه‌تی ئه‌م خه‌یالپلاییه‌ی خۆ برد، خوۆیان یه‌که‌م که‌س بوون که به‌ خوۆیان پیده‌که‌نین. ئه‌له‌ه‌قی ئه‌وانه هه‌رچه‌نده خه‌لکی ته‌مه‌ن چل سالیان تیدا بوو، به‌لام له‌ پووی ئه‌قله‌وه هیشتا

مندال بوون. من دەمزانی به تەمان چ شائونامە یە ک پیتشکەش بکەن،
 ھەرچەندە ھیچ بەرنامە یە کی دیاریکراو لە ئارادا نەبوو. سەرناوی
 شائونامە ی یە کە م: " ھەفرکانی فیلادکاو میروشکا(1) بوو. باکلۆشین
 بە ھەفتە یە ک پیتش دەست پیکردنی ئاھەنگە کە پنی گوتم: کە ئەو پۆلی
 فیلادکا دەبینی و زۆر بە متمانە وە دە یگوت بە تەمایە بە جۆری ئەم
 پۆلە ببینی کە لە سەر شائونۆکانی "سان پترسبۆرگ" شادا دەوری وا
 نەبینرا بی! باکلۆشین بە دەم باسی پۆلە کە ی خۆی و بە دەم خۆ
 ھەلکیشانە وە، بە کە شوفشە وە بە ژوور و قاوشە کاندە کە پرا و
 بە و پەری پوو خۆشی لێرە و لە وئ بە شیوہ یە کی نمایشی، ھەندئ لە و
 دیالۆگانە ی دە گوتە وە کە لە پۆلە کە یدا ھە بوون و ئیدی قسە کانی
 کۆمیدی بوایەن یان نا، خەلکە کە لە قاقای پیکە نینیان دەدا، خەلکە کە
 بۆ یە بە و قسانە پیتدە کە نین چونکە باکلۆشین دە یگوتن. بە ھەر حال
 کە لیک لە زیندانییە کان، ھەزیان لە کاری شائۆبی نە دە کرد و گوئیان
 نە دە دایە، ئەوانە ی کە بە تاسە وە گوئیان لە باکلۆشین دە گرت و لە
 دەوری خەپ دە بوونە وە و بە پەفتارە دراماتیکیە کانی (تەمسیلی)
 پیتدە کە نین زیاتر ئە و کە نجانە بوون کە نە یاندە زانی چون ھەستە کانی
 خۆیان وە شیرن یان ئە و زیندانییە گە و رە و پشتتە ستوورانە بوون کە
 لە خۆیان و پیتگە ی خۆیان نە دە ترسان و بیخەم گوزارشتیان لە
 ھەستی خۆ دە کرد. بە لام ئەوانی دی بە کریوکی گوئیان لە ژاوە ژاوە
 و گەنگە شە کان دە گرت و نە گلە بیان دە کرد و نە نارە زاییان
 دە ر دە بپری، بە لکو ھەولیان دەدا وا بنوینن کە ھەز لە شائۆ نا کەن و
 شائۆ ھیچ نییە، بە ھەر حال ھەموو زیندانییە کان بە ھەمان تاسە و
 جۆشوخوڕۆشە وە چاوە پوانی ئاھەنگە شائۆبیە کە یان نە دە کرد. زۆریان
 دوودل بوون لە وە ی کە سەر دە گری یان نا. ئەم دوودلییە تا یە کە م
 پۆزی دە سپیکی ئاھەنگە کە نە پە وییە وە. لە دلی خۆیاندا دە یان پرسی:

ئاخۇ مېچەر چ دەلى؟ تو بلنى ئەم ئاھەنگەش وەكو ئاھەنگەكەى پىزار
 سەرکە وتوو بىت؟... تاد. باكلۇشىن دلىيى كىردم كە ئەكتەرەكان
 بژاردەن زۆر بە باشى ھەلبۇزىردراون و شانۇكە پەردەشى دەبىت،
 سىروتكىن پۆلى فىلادكاي دەزگىرانى دەبىنى. باكلۇشىن لەسەرى
 رۆيى، چاوىكى داگرت و بە ئاوتاو گوتى: "جا بە چاوى خۆت
 دەبىنى چەند جوان جلى ژانەى لىدەت!" باكلۇشىن گوتى ژنە
 دەولەمەندە خىرخوازەكە تەنورەيەكى پەپەپە لەبەر دەكات و
 چەترىكى چكۆلە ھەلدەدا و كاپرا دەولەمەند و خىرخوازەكەش بە
 جلىكى ئەفسەرىيەنەى ئەستىزە لەسەرشان و بە دار عاسايەكەوہ
 دەردەكەوى. بەلام شانۇنامەى دووہم لە ژىر سەرنافى (كودرىلى
 چلىس(2)) دا بوو. ئەم ناونىشانە زۆرى سەرنج پاكىشام. چەندم كرد
 و كوشا شتىك لە بارەى ئەم شانۇنامەيەوہ بزانم، بەر لە
 پىشكە شکردنەكەى ھىچم لە بارەيەوہ نەزانى. ئەم شانۇنامەيە چاپ
 نەكرا بوو، بەلكو نوسخەيەكى دەستنوس بوو لە سەربازىكى
 خانەنشىنى ئەو دەوروبەريان خواست بوو، كە رەنگە بە خۆى رۆژى
 لە رۆژان لە شوپىنكدا، لەسەرشانۇيەكى سوپايىدا، دەورى تىدا بىنى
 بوو بى. ھەلبەتە لە شار و دەقەرە دوورە دەستەكانى ئىمەدا، دىنايەك
 شانۇنامە و درامای لەو جۆرە ھەن كە نە كەس پىتى زانىون و نە
 رۆژى لە رۆژانىش چاپكراون، بەلكو خۇرسك لە كاتى پىويستدا
 ھەلقولبون و لە ھەندى شوپىنى پووسىادا بوون بە بەشىك لە شانۇى
 مىللى. كە دەلىم "شانۇى مىللى" ھەقە باسكاران و توپزەرانى ئەدەبىياتى
 مىللى ئەمە بە ھەند بگرن و لىكۆلىنەوہى ورد و تىروتەسەل
 دەربارەى ئەم نمايشنامە و نىمچە درامايانە بگەن كە مەرج نىبە لەو
 ئاستە نزمەدا بن كە ھەندى كەس وىئىئى دەكەن. من باوہر ناكەم
 ھەموو ئەوہى كە لە زىندانەكەماندا دىتوومە، داھىئەنى زىندانىيەكان

بئ و هيچ رهگورپشيه كييان نه بئ، ئه وهى من ديتم، بئگومان ده بئ
پيشينهى خۆى هه بووبئ و ياساوپيساى خۆى هه بووبئ و ده ماو ده م
له نه وهيه كه وه بۆ نه وهيه كى دى هاتبئ. ئيدى ده بئ له ناو سه ربازان،
كرىكارانى كارخانهى شاره گه وره كان و ته نانه ت له ناو پۆلهى چينى
ئه رستوكراتى هه ندئ باژيرۆكانى دووره ده ست و گومناودا، بۆ
رهگورپشيه يان بگه پريت و بيدۆزيت ه وه. ئيدى ئه مه وه كو به شيك له
كه له پوورى ميللى له هه ندئ گوند و له مه له بند و پايت ه ختى
هه ريمه كاندا، له نيو نۆكه ر و مسكىنى گه وره ئاغا و مولكداراندا
پاريزراوه و نوسخه ي له بهر گيراوه ته وه و له فه وتان پزگار كراون.
چونكه گه وره مولكدار و ئاغيانى كۆن و ده وله مه ندانى مۆسكو
شانۆى تايبه تى خۆيان هه بووه و ده ستوپتوه ند و مسكين و
خولامه كاننيان ده قى شانۆيان له سه ر نمايش كر دوه. جا سه رچاوه ي
شانۆى ميللى ئيمه له ويوه هه لقوليوه. به لام سه باره ت به نمايشنامه ي
"كودريلى چليس" ته نيا ئه وه نده م بۆ ده ركه وت كه ئه هريمه نان دينه
سه ر شانۆ و كودريلى قاره مانى نمايشنامه كه بۆ دۆزه خ ده بن. به لام
وشه ي "كودريل" ماناى چيبه؟ بۆچى ناو نراوه (كودريل) و ناو نه نراوه
"كيريل"؟ ئاخۆ رووداوى نمايشنامه كه رووسيه يان بيانيه؟ وه لامى
ئه و پرسيا ره م ده ست نه كه وت. به لام ئه وه يان گوت كه نمايشنامه كه
به ديمه نيكى "پانتومايم" له گه ل مۆسيقادا، كوتايى ديت.

ئه مه خۆى له خۆيدا نيشانهى ئه وه بوو كه ئاههنگه كه خوش
ده بئت. ژماره ي ئه كته ره كان پازده كه س بوون، هه ر هه موويان
خه لكانى چوستوچالاك و گورجوگول و پۆحسووك و ئيشكه ر بوون.
زۆر ده جولان، زۆريان به رده وام خه ريكي پڕۆفه و مه شق بوون،
هه ندئ جار پڕۆفه و مه شقه كان له ده رتتى زيندان و قاوشه كاندا ده كرا
و ئه كته ره كان به بهر چاوى خه لكه كه وه پڕۆفه يان نه ده كرد. به كورتي

دهیانویست لیمانی بکن به شتیکی کوتوپر و چاوه پروانته کراو. دەرگای قاوش و زیندانه کان، له پوژانی ئاسایی و سوخره و بیگاردا، شهوانه زوو داده خرا، به لام له پوژانی جه ژنی سه ری سالدا وا نه بوو دهو روبه ری سه عات نۆی شهو دەرگاگان قفل دهران. به تایبه تی له بهر شاههنگه شانۆییه که ئەمه یان کرد بوو. هه موو پوژینکی جه ژن ده مه و ئیواری سهر پهرشتیاری شاههنگه که نوینه ری خویان بو لای زابته خه فەر دهنارد و لئی ده پاران ه وه که رینگه ی شاههنگه شانۆییه که یان بدات و زوو دەرگای زیندانه که دانه خات و ئەوه شی به گویدا بدهن که دوینتی شهو شاههنگیان گنراوه و هیچ ئازاوه و ئاشووبینک پرووی نه داوه و که مترین سهر پینچی نه کراوه. ئیدی زابته خه فهره که له دلی خویدا ده یگوت: دوینتی هیچ ئازاوه یه ک پرووی نه داوه، هیچ سهر پینچیه ک نه کراوه، جا مادامیکی به لینیان داوه که کۆر و شاههنگی ئەمشه ویشیان وه کو دوینتی شهو به سه لامه تی تی به پهریت، مانای وایه خویان ده بن به پۆلیس و ئەمن و ئاسایشی زیندانه که ده پاریزن، هه لبه ته له پۆلیسش باشتر ئەمه ده کهن. ئەمه جگه له وهی که زابته خه فهر سوور ده یزانی که ئەگه ر پینگه یان نه دات شاههنگه که یان بکن له وانیه ئەمانه (زیندانیان ئامانیان نییه) فره ته نه و ئازاوه یه کی وه ها بنینه وه، که کینشه بو هه موو ئەفسه رانی پاسه وان دروست بکن. جگه له مه هۆیه کی دیکه ش هه بوو که زابته خه فهری هان دها، مۆله تی شاههنگه شانۆییه که بدات، ئەویش ئیشکرتن بوو که زور ناخوش بوو، ئەگه ر مۆله تی شاههنگه شانۆییه کومیدیه که ی بدایه، ده یتوانی بچن بو ته مه شای شاههنگیک که نه ک سهر یازان به لکو زیندانیان نمایشیان ده کرد و ده یتوانی به وه بایه کی بالی خو ی بدات. خو ئەگه ر فره مانده ی پاسه وانانیش هاتبا و پرسیا ری کردبا، ده کرا هه نن وه لامی بدریته وه که گوايه زابته خه فهر چوه زیندانییه کان سهر ژمیر بکات و

دهرگای قاوشه‌کان دابخات، دیاره ئه‌وه وه‌لامیکی حازربه‌دهست و هه‌نجه‌تیکى ئاسان و باوه‌پرکرده‌نى بوو. بۆیه چاودیره‌کانمان له هه‌موو شه‌وه‌کانی جه‌ژندا ریگه‌ی سازدانی ئاهه‌نگه شانه‌تویه‌که‌یان داین. دهرگای قاوشه‌کان دره‌نگه‌شه‌وانیک، به‌ماوه‌یه‌کی که‌م پیش خه‌وتنان داده‌خران و زیندانییه‌کان پیش‌وه‌خته ده‌یانزانی که پاسه‌وانه‌کان، ریگه‌یان لیتاگرن.

پترۆف، له‌ده‌ورویه‌ری سه‌عات شه‌شدا هات به‌شوینمدا و پیکه‌وه‌بو هۆلی نمایشه‌که‌چووین. هه‌موو زیندانییه‌کانی قاوشه‌که‌ی خۆمان هاتبوون جگه‌له‌چرنیچکوفی دیندار و پۆلانیدییه‌کان که‌تا دوا ئیواره، واته‌تا ئیواره‌ی (۲/ک/۴)، بریاریان نه‌دابوو بچنه‌ئاهه‌نگه‌که، ئه‌ویش پاش ئه‌وه‌ی دلتیا بوو بوون که‌نمایشیکی زۆر خۆشه‌و هه‌یج تانه‌و ته‌شه‌ریکی تیندا نییه، ئه‌وجا بریاریان دا بوو بۆین. دیاره‌زیندانییه‌کان ئه‌و درپۆنگی و لوته‌رزی و دووره‌په‌پیزییه‌ی پۆلانیدییه‌کانیان له‌دل نه‌گرتبوو، بۆیه‌که‌ئیواره‌ی (۲/ک/۴) هاتن، زیندانییه‌کان زۆر به‌گه‌رمی پیش‌وازییان کردن و له‌باشترین شوین دایان نیشانندن. چه‌رکه‌سییه‌کان و ئه‌شعیا فومیچ، نمایشه‌که‌یان زۆر پیتخۆش بوو، له‌شادیدا خه‌نی بوون. ئه‌شعیا فومیچ هه‌موو پۆژی که‌ده‌چوه‌ئاهه‌نگه‌که‌سه‌ی کۆبیک ده‌دا، که‌چی له‌دوا پۆژدا له‌جیاتى سه‌ی کۆبیک ده‌دانه‌کۆبیکى خسته‌بووه‌ناو قاپه‌که‌وه‌و زۆریشی پیتخۆش بوو بوو.

زیندانییه‌کان بریاریان دا بوو هه‌ر ته‌مه‌شاقانیک به‌گویره‌ی توانا و به‌ئاره‌زوی خۆی بپه‌پاره‌یه‌ک بدات. قه‌رار بوو قازانجی ئاهه‌نگه‌که‌خه‌رجی سازدانی ئاهه‌نگه‌که‌ی لێ ده‌ربه‌په‌ترئ و، زیاده‌که‌ی به‌سه‌ر ئه‌کته‌ره‌کاندا دابه‌ش بکریت.

پترۆف پنی گوتم خەمی جینگام نەبیت، ئەگەر شانۆکە چەندیش
قەرەبەلغ بێ، من جینی خۆم هەیه، چونکە جینی تاییبەتییان بۆ دانانوم،
یەكەم لەبەر ئەوەی گواپە من لەوانی دی دەولەمەندترم، لەوانە یە
پیناکی زیاتریان بەدەم، دووهم چونکە من لە هەموو ئەوانی دی پتر
سەر لە نمایشنامە و شانۆیان دەردەكەم و تێدەگەم.

قەسەكە ی پترۆف دەرچوو. بەلام با جارێ وەسفیکێ هۆلەكە و
دامەزراندنی شانۆکە و شوینی دانیشتن یان وەستانی
تەمەشاقانەکانتان بۆ بکەم.

قاوشی بەشی سوپایی کرا بوو بە هۆلی شانۆ، درێژی ئەم قاوشە
هەر پارزە شەقاویک دەبوو، پیاو لە حەوشی زیندانەو بە
قالدرمە یەكدا دەچوووە پارەویکی بچووکهو کە دەچوووە سەر
ژووریکی تر. ئەم قاوشە درێژکۆلە یە وەکو پیشتر باسەم کردوو، بە
شێوہ یەکی تاییبەتی دروست کرا بوو. تەختە خەوہکان لە بن
دیوارەکان دادەنران و ناوەندی قاوشەكە چۆل بوو. نیوہ یەكەمی
قاوشەكە بۆ تەمەشاقانان تەرخان کرا بوو، بەلام نیوہ یە دووہمی کە
دەچوووە سەر بینایەکی دی کرا بوو بە شانۆ. پەردە ی شانۆکە لە هەر
شستیکێ دیکە پتر سەرنجی راکیشام. قاوشەكە ی دەکرد بە دوو
بەشەو، درێژییەكە ی دە پێ بوو، ئەم پەردە یە پەرچوو یەك بوو لەو
گۆرە، بە راستی مایە ی سەرنج و رامان بوو. بە بۆیە ی زەیتی
نەخشونیکاری هەمەجۆری لەسەر کیشرا بوو: دارو درەخت، کەپر و
کوختە و گۆل و ستێران. ئێدی ئەم پەردە یە لە قوماشی تازە و
جلەکۆنی زیندانییەکان دروست کرا بوو، لە کراس و شاشکان، کە
جووتیارەکانمان لە جیاتی گۆرەو ی بە کاریان دینا، هەموو ئەمانە بە
یەكەوہ دوورا بوون و کرا بوون بە پەردە یەکی گەورە و چونکە
پەردەكە بە ئەندازە ی ژوورەكە نەبوو و بچوو ک بوو، ئێدی

زیندانییه‌کان پارچه کاغەزی هه‌مه‌جۆریان له‌ فه‌رمانگه‌ و دایره‌کان
 وه‌رگرتبوو و دابووایانته‌ دهم‌ به‌کتره‌وه‌. ئیدی نیگارکێشه‌کانی له‌مه‌ر
 خۆمان (که‌ په‌کیک‌ له‌وانه‌ برولوف‌ یانی ئا، ف) بوو به‌ نه‌خشوونیگاری
 په‌جگار جوان و سه‌رنج‌پراکێش نه‌خشان‌دیوویان، زیندانییه‌کان که
 چاویان پێکه‌وت زۆر دلایان پیتی کرایه‌وه‌، ته‌نانه‌ت خه‌لکه‌ وشک‌ و
 درژپه‌سه‌نده‌کانیش دلایان پیتی کرایه‌وه‌. هه‌ر که‌ نمایشه‌که‌ ده‌ستی
 پێکرد هه‌موو وه‌کو مندال که‌وتنه‌ پاله‌په‌ستۆ و ده‌له‌کدانی په‌کتر. هه‌ر
 هه‌موویان خۆش‌حال بوون، هه‌ستیان به‌ جۆره‌ شانازییه‌ک ده‌کرد.
 پرووناکی شانۆکه‌ بریتی بوو له‌ چه‌ند مۆمیک، مۆمه‌کانیان کرد بوو به
 پارچه‌ی بچوکه‌وه‌ تا زوو ته‌واو نه‌بیت و زیاتر به‌رگه‌ بگریت. دوو
 ته‌ختی درێژیان له‌ موبه‌قه‌که‌ هه‌تا بوو و پووبه‌پووی په‌رده‌که‌ دایان
 نابوون، سه‌ی چوار کورسیانیان له‌ ژووری ده‌ره‌جه‌داره‌کان به
 ئه‌مانه‌ت وه‌رگرتبوو و له‌ نیوان په‌رده‌که‌ و دوو ته‌خته‌ درێژه‌که‌ دایان
 نابوون، تا ئه‌گه‌ر گه‌وره‌ ئه‌فسه‌ره‌کان هاتبان بۆ ئاهه‌نگه‌که‌ له‌سه‌ر ئه‌و
 کورسیانه‌ دابنیشن. به‌لام‌ دوو ته‌خته‌ درێژه‌که‌ بۆ ده‌ره‌جه‌دار و
 سه‌ربازانی ئه‌ندازه‌ و چاودێردانی کاروباره‌کان و ئه‌و
 سه‌رپه‌رشتیارانه‌ی که‌ پله‌ی ئه‌فسه‌رییان نه‌بوو، له‌وه‌ بوو سه‌ریک
 بده‌ن و ته‌مه‌شایه‌کی ئاهه‌نگه‌ شانۆییه‌که‌ بکه‌ن، ته‌رخان کرا بوو.
 ئه‌له‌قه‌ی شانۆکه‌ له‌ میوان و ته‌مه‌شاقانی که‌م نه‌بوو. ژماره‌ی
 ئاماده‌بووان به‌ گوێزه‌ی پۆژه‌کان ده‌گۆرا، که‌م و زۆر ده‌بوو، به‌لام‌ له
 دوا شه‌وی نمایشه‌که‌دا، هه‌یچ شوینیکی به‌تال له‌سه‌ر ته‌خت و
 کورسییه‌کان نه‌مابوو. زیندانییه‌کان له‌ نیوان ته‌خت و کورسییه‌کان و
 دیواره‌کاندا به‌ قه‌ره‌بالغی به‌پتوه‌ وه‌ستا بوون، وه‌کو پێز بۆ
 میوانه‌کان کلاوه‌کانیان له‌سه‌ریان داکه‌ند بوو. هه‌رچه‌نده‌ هۆله‌که‌ گه‌رم
 بوو، به‌لام‌ هه‌موو چاکه‌ت یان پۆستینی کورتیان له‌به‌ر بوو. چونکه‌

شوینته که تنگ بوو و جیی هموو زیندانییه کانی تیدا نه ده بووه وه، هموویان به سهر یه کدا که له که بوو بوون، به تایبه تی ریزه کانی دواوه، ته نانه ت هه ندیکیان چوو بوونه سهر ته خته خه وه کان و ئه وانیه هیچ جییه کیان ده ست نه که وتبوو له پشت په رده که وه ته مه شایان ده کرد. هه ندیکی دی چوو بوونه پشت شانۆکه و له قاوشه که ی تره وه ته مه شایان ده کرد. قهره بالفیه که ی له وه دا نه بوو!

به هه رحال من و پترۆفیان بۆ شوینیکی زۆر نزیکی ته خته کان برد، ئه وانیه له و ریزه دا بوون، زۆر باشتر له وانیه له ریزی دواوه ی هۆله که بوون، شانۆ و نمایشه که یان ده بینی. به بۆچوونی ئه وان من داوه ریکی زۆر باش بووم، به لای ئه وان وه که سینی ئه زموندار بووم و زۆر شانۆ و نمایشی دیکه م دیتبوون. زیندانییه کان دیتبوویان که باکلۆشین زۆر جار پرس و رای پنده کردم و به ریزیکی زۆره وه گوئی له شیرته کانم ده گرت و به گوئی ده کردم، ئیدی به پیوستیان زانی بوو ریزم بگرن و باشترین شوینم بۆ دابنن. راسته ئه وان هه لکانیکی سه رکیش و له خۆ رازی بوون، به لام ئیدی ئه و پووینی و پوواله تبازییه شیان هه بوو. له ئیشوکاردا گالته یان پنده کردم، چونکه کریکاریکی زۆر خراپ و بیکه لک بووم. ئالمازوف هه قی بوو گالته به ئیمه ی خانه دان و ئه سلزاده بکات و شانازی به وه وه بکات که کووره چیه کی باشه و له مه رمه ر سووتاندندا وه ستا و لیزانه. هه ر هموو ئه م ته وسوتوانج و ته لفیزیکارییه ده که رایه وه بۆ وه ی که ئیمه سهر به چینی خانه دان بووین و ئه وانیش چه وساو وه پاشکه وتووی ده ستی خانه دانان بوون و هیچ یادگارییه کی باشیان ده رباره ی خانه دانان نه بوو. که چی هه ر هه مان ئه و پیاوانه، لیره دا، له شانۆکه دا، جیی تایبه تیم بۆ داده نین، چونکه له دلای خویاندا دان به وه دا ده نین که له م مه یدانه دا من له وان شاره زاترم، ته نانه ت ئه وان هه ش که چاویان

پیتیدا هه‌لته‌ده‌هات و له دلی خۆیاندا رقیان لیم بوو (ئهمه له سه‌رچاوه‌ی باوه‌ر پیکراوه‌وه ده‌زانی) حه‌زیان ده‌کرد رای من له‌مه‌ر شانۆکه‌یان بزانی و ستایشی بکه‌م، بۆیه‌ بێ هیچ‌ ڕووده‌ربایسییه‌ک شوینێه‌کانی خۆیان بۆ چۆل ده‌کردم. من ئیستا له‌به‌ر ڕۆشنایی هه‌ستی ئه‌و ڕۆژگارهم حوکم ده‌ده‌م. هه‌نگی په‌یم به‌وه‌ برد که ئه‌و هه‌لسوکه‌وت و مامه‌له‌یه‌یان هیچ‌ جوهره‌ سازش و ملکه‌چیه‌یه‌کی تیدا نییه‌. به‌ پینچه‌وانه‌وه‌، به‌لکو جوهره‌ ڕیزگرتن و که‌رامه‌ت پارێزیه‌کی خۆیانی تیدا، یه‌کیک له‌ خه‌سه‌له‌ته‌کانی گه‌لی ئیمه‌ داد و دادخوارییه‌. گه‌لیکه‌ تینووی دادپه‌روه‌رییه‌. له‌ خۆوه‌ گه‌وجانه‌ که‌سیک ناخاته‌ ڕیزی پیتشه‌وه‌ که‌ شایسته‌ی پیتشه‌وه‌ نه‌بیت. گه‌ل له‌م نه‌خۆشیه‌ دووره‌. وه‌رن ڕواله‌تبازییه‌کانی لێ لابه‌ن، په‌رده‌ی ڕواله‌تبازییان له‌سه‌ر لابه‌ن، به‌ دوور له‌ هه‌ر حوکم و داوه‌رییه‌کی پیتشه‌وه‌خته‌ بیخه‌نه‌ به‌ر ورده‌بینی لیکۆلینه‌وه‌وه‌ و له‌ نزیکێ نزیکه‌وه‌ ته‌مه‌شای بکه‌ن، بزانی چ خه‌سه‌له‌ت و تایبه‌تمه‌ندیانیکێ باشی ئه‌وتۆتان بۆ ده‌رده‌که‌وی که‌ ڕۆژیک له‌ ڕۆژان بیرتان لینه‌کردووه‌ته‌وه‌، به‌ ڕیپواریش به‌ خه‌یاڵتاندا تینه‌په‌ریوه‌. ته‌نیا هه‌ندێ شتی زۆر که‌م هه‌ن که‌ زانا‌یان بتوانن فیری گه‌لی بکه‌ن، به‌ پینچه‌وانه‌وه‌ ده‌بێ ئه‌وان له‌ قوتابخانه‌ی گه‌لدا فیری شت بین.

که‌ پتروف بۆ شانۆکه‌ی بردم، ڕیک و په‌وان و به‌ شیوه‌یه‌کی زۆر ساده‌ و ساویلکانه‌ پیتی گوتم که‌ له‌ ڕیزی پیتشه‌وه‌م، داده‌نێن چونکه‌ پاره‌ی زیاتر له‌ خه‌لکی دی ده‌ده‌م. هه‌لبه‌ته‌ شوینێه‌کان نرخێ دیاریکراویان نه‌بوو، به‌لکو هه‌ر ته‌مه‌شاقانیک به‌ گوێزه‌ی توانای خۆی و چی له‌ ده‌ست ده‌رچووبا، ئه‌وه‌ی ده‌دا. که‌ پیتاک کۆ کرایه‌وه‌ هه‌ر که‌سه‌ و پارچه‌ دراویکی خسته‌ ناو قاپی پیتاکه‌که‌وه‌. له‌ خۆم ده‌پرسی: باشه‌ ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش منیان خستبیته‌ ڕیزی پیتشه‌وه‌ که‌

پاره‌ی زیاتر له خه‌لکی بدهم ئایا ئه‌مه خۆی له خۆیدا نیشانه‌ی جوړه
 ږیز و حورمه‌ت گرتنیکې قوولی شه‌خسی نییه؟ وه‌کو ئه‌وه بوو پښم
 بلین: 'تو له ئیمه ده‌وله‌مه‌ندتری، که‌واته بچو ږیزی پښه‌وه! راسته
 ئیمه لیږه یه‌کسانین، به‌لام تو له خه‌لکی دیکه زیاتر ده‌دهیت، که‌واته
 ته‌مه‌شاقانیکې وه‌کو تو که زیاتر دلی ئه‌کته‌ره‌کان خوش ده‌کات،
 هه‌قی خۆیه‌تی له ږیزی پښه‌وه دانیشیت. نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پاره‌مان
 خۆشده‌وئ و ږیز و حورمه‌تی پاره‌که ده‌گرین، به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که
 پیوسته خۆمان پو‌لین بکه‌ین و هر که‌سه و شویننی شایسته‌ی خۆی
 به‌ر بکه‌وئ!'. به‌راستی ئه‌مه په‌فتاریکی به‌جی و دلخوشکه‌ره‌یه!
 چونکه لیږه‌دا مه‌سه‌له پاره‌که نییه، به‌لکو ږیز و حورمه‌ته‌که‌یه، وه‌ک
 ده‌لین بؤ نه‌فسی نییه بؤ قه‌درییه! زیندانییه‌کان زوری‌ش پاره
 خۆشه‌ویست نه‌بوون. قه‌ت بیرم نایه‌ت ږوژئ له ږوژان یه‌کیکمان بؤ
 پاره خۆی سووک کرد بیت. بؤ پاره ته‌نازولی کرد بیت. خو ئه‌گه‌ر
 جاروبار که‌سیک داوای پاره‌ی له من کرد بیت و پاره‌ی لینه‌رگرتم،
 زیاتر به‌مه‌به‌ستی فیل و حیل‌بازی و رابواردن بووه تا به‌مه‌به‌ستی
 خودی پاره‌که، ئه‌وه‌ش نیشانه‌یه‌کی شوخیبازی و خوشمه‌شره‌بی و
 خۆشمگیزی بووه. به‌هه‌رحال نازانم ئاخو توانیومه مه‌به‌سته‌که‌ی خۆم
 به‌ ږوونسی و په‌وانسی ده‌ربیرم یان نا، وا بزانه له باسه‌که‌م
 دوورکه‌وتمه‌وه، با بیینه‌وه سه‌ر باسی شانزکه.

ه‌وله‌که به‌ر له لادانسی په‌رده‌که دیمه‌نیکسی سه‌یری هه‌بسو،
 یه‌کپارچه جموجول بوو. ده‌رزیت هه‌لدابایه به‌ عاردي نه‌ده‌که‌وت،
 خه‌لکه‌که له هه‌موو لایه‌که‌وه ټیکنرنجا‌بوون، به‌لام هه‌موو شاد و
 ږووخوش چاوه‌روانی ده‌ست پیکردنی نمایشه‌که بوون. ږیزه‌کانی
 دواوه قه‌ره‌بالغتر بوو، زیندانییه‌کان به‌سه‌ر یه‌کدا که‌له‌که بوو بوون:
 زوربه‌یان سه‌روو کوتره‌ه داریان له مووبه‌قه‌که هیتا بوو، نابوویان به

دیواره‌کوه و چوو بوونه سه‌ری. دوو دانه سه‌عاتی خشت به و ده‌قوه، هیلاک و ماندوو، ده‌ستیان به شانی ئەوانه‌ی پیش خۆیان‌وه گرتبوو و هیش‌تاش مەمنوون بوون که ئەو جییه‌یان ده‌ستکه‌وتبوو. هەندیکی دی خۆیان به قه‌راخی باریکی سوپاکه‌وه گرتبوو، به درێژایی ماوه‌ی نمایشه‌که به‌و حاله‌وه وه‌ستا‌بوون. هەندیکی دی له‌سه‌ر ته‌خته‌خه‌وه‌کان که‌له‌که بوو بوون و زۆر له شوینه‌که‌ی خۆیان پازی بوون. پینچ زیندانی دیکه‌ش خۆیان که‌یان‌دوه‌ته‌سه‌ر سوپاکه‌ و له‌وی پال که‌وتوون، له‌و سه‌ره‌وه ده‌روانه‌ شانوکه‌ و زۆر خۆیان به‌هخته‌وه‌ر ده‌زانن که ئەو جییه‌یان ده‌ستکه‌وتوو. به‌لام ئەوانه‌ی که زۆر دره‌نگ که‌یشتبوونه جی و جییان ده‌ست نه‌که‌وتبوو، هه‌موویان به‌ ئارامی له‌به‌ر ده‌رگا و په‌نا و په‌سیره‌کان، دانیشتبوون و وه‌ستا‌بوون و هیچ‌ جووره‌ هه‌راوه‌نگامه‌ و ئاژاوه‌ و ئاشوبیک‌ یان شه‌ر و قه‌ره‌شه‌یه‌ک دروست نه‌بوو، هه‌موو زیندانییه‌کان پابه‌ندی یاساو‌ریسای زیندان بوون و هه‌موویان هه‌ولیان ده‌دا، له‌به‌ر چاوی میوانه‌ به‌پریزه‌کاندا ئەوپه‌ری هه‌منی و ویقار بنوینن. به‌ده‌م چاوه‌پروانییه‌وه، له‌ که‌رمای هۆله‌که‌دا ئاره‌قه‌یان کرد بوو و ده‌موچاویان سوور هه‌لگه‌را بوو. شادییه‌کی مندالانه‌ی بیگه‌رد نیشتبوو هه‌ر سیمایان و هه‌موو به‌سه‌ری پووته‌وه‌ چاوه‌پروانییان ده‌کرد. من که له‌ ده‌سته‌ راسته‌وه‌ دانیشتبووم، وام ده‌هاته‌ به‌ر چاو که هه‌موو سه‌ریان سفر کردوو. ئەنجام ده‌نگه‌ ده‌نگیک له‌سه‌ر شانوکه‌وه‌ به‌رز بووه‌وه، جموجۆلیک په‌یدا بوو، په‌رده‌که‌ بوو که ده‌جوولا، ئەوجا ده‌نگی ئۆرکسته‌ره‌که (تیپی مۆزیک) به‌رز بووه‌وه، ئەم ئۆرکسته‌ره‌ ئەوه‌ دینی هه‌لوه‌سته‌یه‌کی له‌سه‌ر بکه‌م و باسیکی بکه‌م. ئۆرکسته‌راکه‌ بریتی بوو له 8 مۆزیکه‌زن له‌سه‌ر ته‌خته‌کان دانیشتبوون: دوانیان که‌مانجه‌ژهن بوون (یه‌کیک له‌ که‌مانجه‌کان هی

پیاویکی زیندانی بوو و ئه‌ویتریان له ده‌ریی زیندانه‌که به ئه‌مانهت هیتا بوویان، موزیک‌ژهنه‌کان هه‌موویان له زیندانییه‌کانی خۆمان بوون) سیانییش بالالایکاژهن بوون، بالالایکا‌کان ده‌ستکردی زیندانییه‌کان خویان بوو، دوانیش گیتارژهن بوون و یه‌کیکیش ده‌فژهن بوو. که‌مانجه‌کان زۆر ده‌نگیان ناساز و ناخۆش بوو، گیتاره‌کان له‌ نرخه‌ نه‌بوو دا بوون، به‌لام بالالایکا‌کان گالته‌یان پینه‌ده‌کرا. قامکی هونه‌رمه‌نده‌کان به‌سه‌ر ژیی بالالایکا‌کانه‌وه هینه‌ده به سووکی و نه‌رمی ده‌بزوان که من به‌عه‌مراتم شتی وام نه‌بینی بوو. ئیدی پارچه‌ ئۆپرایه‌کی میلی بوو له‌و گۆپه‌. موزیک‌ژهنه‌کان جه‌زمه‌ گرتیبوونی، حالیان لیته‌اتبوو، له‌ گه‌رمه‌ی موزیک‌ژهنیدا له‌په‌ ده‌یانکتیشا به‌ قوناغی ئامیره‌کانیاندا، ژهنینه‌که‌یان زۆر په‌سه‌ن، خۆشناه‌نگ و په‌ر زه‌وق و ناسک و به‌ ریتم و ئاواز په‌وان بوو. یه‌کتیک له‌ گیتارژهنه‌کان زۆر باشی ده‌ژهند، ئه‌مه‌ ئه‌و گه‌نجه‌ بوو که‌ بابی خۆی کوشتبوو، به‌لام ده‌فژهنه‌که‌ هه‌ر باسی مه‌که‌، په‌رچوو‌یه‌ک بوو له‌و گۆپه‌. ده‌فه‌که‌ی له‌سه‌ر یه‌ک قامکی هه‌له‌ده‌سو‌راند، یان قامکی گه‌وره‌ی به‌ چه‌رمه‌که‌یدا دینا و شه‌پۆله‌ ریتم و ئاهه‌نگیکی پوون‌په‌وان به‌رز ده‌بووه‌وه و به‌رز ده‌بووه‌ و له‌ناکاودا داده‌هاته‌وه و ده‌نگیکی کپوکچی وه‌کو ده‌نگی ورده‌ شه‌پۆلی لئ هه‌له‌ده‌قولای. له‌ کۆتاییدا دوو هارمۆنیک‌اژهنیش په‌یوه‌ندیان به‌م ئۆرکسته‌رایه‌وه کرد. پیاو راست بپروات قه‌ت باوه‌رم نه‌ده‌کرد به‌م ئامیره‌ میلیانه‌ بتوانی ئه‌م هونه‌رنماییه‌ به‌رزه‌ پیشان و ئه‌نجام بدریت. که‌ گویم له‌م موزیکه‌ بوو هه‌ر سه‌رم سو‌رما! ئه‌له‌ه‌قی ئه‌و موزیک‌ژهنانه‌ توانییان به‌ جوانترین شیوه‌ ئاوازه‌کان ئه‌دا بکه‌ن، که‌ دیتم ریتم و ئاهه‌نگ و ئاواز و ژهنین له‌ یه‌که‌یه‌کی هونه‌ری جواندا یه‌کیان گرتووه‌، هه‌نگی بۆ یه‌که‌م جار بۆم ده‌رکه‌وت، که‌ ئاواز و

ناهنگی سهما میلییه کانمان و گۆرانی و ئاوازه باوه کانمان چ سیجر و ئەفسوونیکێ مهزنیان له خو گرتوو.

ئه نجام پرده که لا برا، جموجۆل و له هۆله که دا پهیدا بوو. ئەوانه ی له ریزی دوا ی دواوه بوون ههستانه سه ر قامکی پێیان. په کیکیان له سه ر کوته ره داره که ی ژیر پێی خزی، هه موو ئەوانی دی به تاسه وه ده میان داچه قاند بوو، چاویان بری بووه شانۆکه، بێدهنگیه کی ته واو بالی به سه ر هۆله که دا کیشابوو، ئەنجام نمایشه که دهستی پێکرد.

من له نزیکێ عه لی یه وه دانیشتبووم، عه لی و براکانی و هه موو چه رکه سییه کانی دی له یه ک شویندا وه ستا بوون. ئەمانه زۆریان حه ز له شانۆ و نمایش بوو، ئیدی هه موو شه وی ده هاتن بۆ شانۆکه و شه و بیزیان نه ده کرد. هه ستم کرد هه موو موسولمانان، چ ته تر و چ غهیره ز ته تر زۆر حه ز له شانۆ ده کن. (ئه شعیا فومیچ) له و لای ئەوانه وه بوو، هه ر که پرده که لادرا، ئیدی سه راپای بوو به گوێ و به چاو، زۆر به تاسه وه چاوه پوانی پروداوی په رچوو ئاسای ده کرد، خو ئەگه ر گرتیه کی به دل نه بوایه، یه کسه ر به وه دا بۆت ده رده که وت که هه ناسه یه کی قوولی په ر حه سه رته ی هه لده کیشا. ده موچاوه جوانه که ی عه لی له خو شیدا په رشنگی ده دا و بیکه ردی و پاکیه کی مندالانه ی ئەوتۆ نیشتبوو هه سه ر سیمای که له زه تم له ته مه شاکردنی ده بینێ. هه ر کاتی که خه لکه که به نوکته یان په فتاریکی کومیدییانه ی ئەکنه ره کان پێده که نین، من ئاو پم ده دایه وه و ته مه شایه کی (عه لی) م ده کرد تا بزانه کاردانه وه ی ئەو سه به ره ت به و نوکته یه یان په فتاره کومیدیه چییه. به لام عه لی هه سته پینه ده کردم و ته مه شای نه ده کردم. دیاره له و کاتانه دا بیری به شتی تره وه مژول بوو و ئاگای له من هه ر نه بوو. به ده سته چه پدا و له نزیکێ شوینه که ی منه وه

زیندانییەکی پیر راوهستا بوو، کابرایەک بوو گرژ و پەست و تورپ و
 دردۆنگ و ئیرادگر و نارازی. ئەویش هەستی بە عەلی کرد بوو،
 ناوبەناو دزە نیگایەکی دەکرد و بزەپەکی کال سیمای بە ئاستەم
 دەگەشاندەوه! ئەم زیندانییە هەمیشە بە عەلی دەگوت (عەلی
 سیموینیچ)، نازانم بۆ وای پێدەگوت! نمایشەکە بە نمایشنامە
 (فیلاڤکا و میروشکا) دەستی پێکرد. باکلۆشین کە دەوری فیلاڤکای
 دەبینی، دەوریکێ یەجگار جوان بوو. باکلۆشین زۆر بە باشی
 دەورەکە دەبینی. دیار بوو حیسابی وردی بۆ هەر رستەپەک دەکرد
 کە دەگوت، هەزارویەک حیسابی بۆ هەر جولەپەک دەکرد کە
 ئەنجامی دەدا. بە تەواوەتی چوو بوو پێست و خووی
 کاراکتەرەکەو. کۆپپەکی کوتۆمتی کاراکتەرەکە بوو. ئاسایی،
 چوستوچالاک، بە دوور لە هەر شیۆپەکی دەستکرد، دەورەکە
 دەبینی و زۆری لێدەهات. خۆزگە (باکلۆشین) تان دەبینی چون
 دەوریکێ دەگێرا، هەنگی ددانتان بەو دەنا کە بە راستی ئەکتەریکی
 گەورەپە و لە خەلقەتەوه بۆ نواندن دروست بوو و بەراستی
 بەهرەپەکی گەورەپە هەیه. من نمایشنامە (فیلاڤکا)م لەسەر
 شانۆکانی مۆسکو و پترسبۆرگدا زیاتر لە جارێک دیتبوو، دەتوانم بە
 دنیاییەوه ئەوه بلێم کە لە هیچ یەکیک لەو دوو پایتەختەدا، تاقە
 هونەرماندیکم نەبینی لە بینینی ئەو دەورەدا هاوتای باکلۆشین
 بکاتەوه. ئەکتەرەکانی ئەویندەر دەوری جووتیارانیکیان دەبینی دەشیا
 جووتیاری هەر ولاتیکی دنیا بن، یانی جووتیاری راستەقینەپۆس
 (موجیک) نەبوون. یانی ئەوان پێیانەوه دیار بوو کە تەمسیل دەکەن،
 دەوری جووتیار دەبینن، بە پێچەوانەپۆس (باکلۆشین) هەوه کە بوو بوو بە
 خودی جووتیارەکە. یەکیک لە هاندەرەکانی باکلۆشین هەفریکی بوو.
 تەمەشاقانەکان دەیانزانی لە نمایشنامەپۆس دووهدا بوتسیاکین پۆلی

کودریل ده‌بینی و باوه‌ریان و ابوو - نازانم بۆ - که بوتسیاکین زۆر له
 باکلۆشین به‌هرمه‌ندتره. باکلۆشین وه‌کو مندال پیتی ناخۆش بوو که
 په‌سه‌ندی هاو‌پیکه‌ی به‌سه‌ر ئه‌ودا بدهن. له دوا رۆژه‌کاندا چه‌ندین
 جار هاته لام و ده‌رده دلی خۆی بۆ کردم! باکلۆشین پیش ده‌ست
 پیکردنی نمایشه‌که به دوو سه‌عات تایی لیهات، به‌لام کاتی که
 جه‌ماوه‌ره‌که له قاقای پیکه‌نینیان ده‌دا و هاواریان ده‌کرد: 'سلاو له
 باکلۆشین به راستی ئه‌کته‌ری نه‌ک گالته!' له خۆشیدا ده‌موچاوی
 ده‌گه‌شایه‌وه، سه‌رۆیه‌کی راسته‌قینه له چاوانییه‌وه پرسنگی ده‌دا. کاتی
 ئه‌و دیمه‌نه پیشاندرا که (میروشکا و فیلادکا) ده‌ست له ملی په‌کدی
 ده‌که‌ن و په‌کتری راده‌مووسن، فیلادکا هاوار له هاو‌پیکه‌ی ده‌کات:
 'زارت بسره، زارت وشک بکه‌وه' خه‌لکه‌که پر به زار له قاقای
 پیکه‌نین ده‌دهن. به راستی که ئه‌و هه‌موو جۆشوخرۆش و که‌یف و
 شادییه‌ی ته‌مه‌شاقانه‌کانم بینی، زۆر خۆش‌حال بووم. زیاتر
 شادمانییه‌که‌ی ئه‌وان خۆش‌حالی کردم، ئه‌م داماوانه که سه‌له‌های سال
 بوو جگه له به‌دبه‌ختی چاوه‌روانی هیچ شتیکی دی نه‌بوون، ئه‌مشه‌و
 ده‌رفه‌تیان بۆ په‌خسا بوو، ئه‌گه‌ر بۆ چه‌ند ساتیکیش بووه،
 به‌دبه‌ختی و کلۆلی خۆیان له بیر بکه‌ن. بۆ نمونه زیندانییه‌ک به
 ئانیشکان ده‌ژهنی به‌قه‌برغه‌ی ئه‌وه‌ی ته‌نیشتییه‌وه تا به‌په‌له و
 بیته‌وه‌ی بزانی کن له ته‌نیشتییه‌وه‌یه، هه‌ستی خۆی بۆ بگوازیته‌وه و
 ده‌ری بپریت. په‌کیکی دی له گه‌رمه‌ی ده‌سه‌تپیکردنی دیمه‌نیکی
 کۆمیدیدا، به توندی ئاو‌ری پاشه‌وه‌ی دا و به توندی که‌وته ده‌ست
 ته‌کاندان، وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وی هاو‌پیکانی هان بدات که پیتکه‌نن، ئه‌وجا
 به‌په‌له پووی به‌ره‌و شانۆیه‌که وه‌رگتیرایه‌وه. زیندانییه‌کی دیکه، هه‌ر
 جوله‌جولیه‌تی و ناتوانی ئارام بگریت. به‌لام شویتنه‌که ته‌نگه و ناتوانی
 شویتنه‌که‌ی خۆی بگوریت و له‌جینی خۆی هیندی هیندی پینان به

عار دیدا دەدا. له کوتایى شانۆییە که شادمانى و خوشى گەییە
 ئەو پەرى. هەموو خەلکە که قاقا پیندە کەنین. ئەو هە دە یگێر مەو هەچ
 زیدە پۆییە کی تیدا نییە! زیندانە که بێننە بەرچاوی خۆتان، زیندانیانی
 پى به زنجیر، ئەو تەختە خەوانەى زیندانییەکانیان له قالب دابوو،
 سالانى دوورودریژی سوخره و بیگاری و تاراوگه، ژيانى پۆتینی و
 یه کهاوی که وهکو دلۆپه تکتک دههاته خوارى، پۆژانى
 تاریکونوتهک و دریزی پایز، هەموو ئەو دیمەنانه بێننە بەرچاوی
 خەيال، ئەو زیندانییە داماو و بەدبەخت و سەرکوتکراوانه بێننە
 بەرچاو که لهو وهز و حاله ناله باره‌دا، له‌و پەرى بیتۆمیدیدا ده‌ژيان،
 له پەر پینگه درابوون بۆ ماوه‌ی سه‌عاتی دوان ئاهه‌نگ بگێرن، شادی
 بکه‌ن، خەمی دلایان به‌ با بدن و پەر به‌ سییه‌کانیان هه‌ناسه‌ هه‌لبگێشن،
 به‌دبەختی خۆیان، مۆتەکه‌کانی سه‌ر دلایان فه‌رامۆش بکه‌ن، ئاهه‌نگیک
 بگێرن ئەمما ئاهه‌نگ، ئاهه‌نگیک که هەموو خەلکی شار خۆزیای
 پێبخوازن، گه‌وره و بچووک بگێر نه‌وه، باسی بکه‌ن و بلین:
 "تەمەشای ئەو زیندانیانە بکه‌ن!" هەموو شتەکان، گشت دیمەنه‌کان بۆ
 زیندانییەکان تازه و خۆش بوو، مایه‌ی سه‌رنجیان بوو. بۆ نمونه
 جلۆبه‌رگه‌کان: زۆریان پێخۆش بوو که (فاتکا یان نتسفیاتالف یان
 باکلۆشین) یان به‌ جلۆبه‌رگی تازه‌وه ده‌بینی، نه‌ک به‌و جلۆبه‌رگی
 زیندانه‌وه که سه‌له‌های سال بوو ده‌قیان پتوه کرتبوو. به‌شادییه‌وه
 ده‌یانگوت "ئه‌ویش زیندانییه، زیندانییه‌کی راسته‌قینه‌یه، که پێ ده‌کات
 زه‌ری زنجیره‌کانی له‌ ژێر جله‌کانیه‌وه سه‌عاته‌ پێیه‌ک ده‌پوات، به‌لام
 ئیستا تەمەشای بکه‌ن، له‌سه‌ر شانۆکه‌ بیه‌ینن چه‌ند گۆپاوه، به‌و پالتۆ
 و شه‌پقه و جلانه‌وه له‌ خانه‌دان و ئەشرافزاده‌یه‌کی ته‌واو عیاری
 ده‌چن. تەمەشای سمیله‌ ده‌ستکرد و کلۆقه‌زه‌که‌ی، چه‌ند لێی دینت،
 بپروانه که ده‌سته‌سره‌ سووره‌که‌ی ده‌ردینی خۆی پێیاوه‌شین بکات،

کوتومت له خانه دان و ئەشرفان دەچیت. بۆیه خۆشی و شادی
 تەمەشافانەکان گەییە لوتکە. کاتی ناغای خێرەومەند بە جلی
 سوپاییەوه، کە ئەلەهقی جلیکی شروشه پێتو بوو، بەلام نەجمە
 ئالتوونی بەسەر شانەوه بوو، کلاوی سوپایی لەسەر بوو،
 دەردەکەوی، هەموان لە چەپلە شادمانی دەدەن. باوەر دەکەن، دوان
 لە زیندانییەکان، لەسەر بینینی ئەم رۆلە وەکو مندال دەچن بەگژ
 یەکدا، چونکە هەردووکیان زۆریان حەز دەکرد بە جلی سوپاییەوه
 لەسەر شانۆ دەربکەون؟ ئیدی ئەکتەرەکان دەکەونە ناو بژیان و
 نایەلن شەر بکەن، بە زۆرینە دەنگ رۆلە کە بە نتسفیاتیف
 دەسپێردیت، هەلبەتە لەبەر ئەوە نا کە لە هاوڕیکە بەتواناتر و
 بەهەردارتر بوو، لەو زیاتر لە خەلکی خانه دان و ئەشرف دەچوو،
 بەلکو لەبەر ئەوەی هەموویانی دلتیا کرد بوو کە دار حەیزەرانیکی
 هەیە و لە کاتی نمایشە کەدا بەکاری دینن، بەملا و بەولادا بای
 دەدات و وەکو هەر خانه دان و ئەشرفزادەیه ک لە عاردی دەخشیتن و
 هەندئ خەت خەتۆکانی پێدەکات، یانی دەوری ئەشرفزادە
 راستەقینە پێوه دەبینن، ئەمە شتیک بوو کە فانکا یان تسبیتین لە
 عۆدە نەدەهاتن، کە بە عەمراتیان ئەشرفزادەیه کی راستەقینە یان
 نەبینی بوو. ئەوه بوو کاتی نتسفیاتیف دەست لە نیو دەستی ژنە کە
 لەسەر شانۆ دەرکەوت، خێرا بە دار دەستە کە، کە کەس نەیدەزانی لە
 کوێی پەیدا کرد بوو، چەند خەت خەتۆکییەکی لەسەر عار دەکە
 نەخشاند، کە ئەمە بە نیشانەیه کی بێ چەندوچوونی تەربیت و پەفتار
 و ئەتە کیتی خانه دانان و ئەشرفان دەژمیردا.

رەنگە کاتی خۆی کە مندالە هەژاریکی پێخاوس و شرۆل بووه،
 ناغایەکی شیکپۆشی خانه دانی دیتبێ بەو ئەتە کیتە دار عاساکە
 بادابیت و ئیدی ئەمە لە نەستیدا بۆ هەتا هەتایە چەسپی بێ و مت

بوو بئ و وا ئیستا له ته‌مه‌نی سی سالی‌دا، له یادگیدا سه‌ری
 هه‌لداوه‌ته‌وه و به‌ جوړی نمایشی ده‌کاته‌وه که هاو‌زیندانییبه‌کانی پی
 سه‌رسام بن. نتسفیاتیف به‌ جوړی له ده‌وره‌که‌ی خویدا نقوم بوو و
 چاوی له نووکی دارده‌سته‌که‌ی نه‌ده‌گواسته‌وه که کاتی قسه‌ی ده‌کرد
 و وه‌لامه‌کانیشی ده‌دایه‌وه چاوانی هه‌لنه‌ده‌بری، نووکی داره‌که‌ی و
 ئه‌و خه‌ت‌خه‌توکتییانه‌ی که له‌سه‌ر عارده‌که‌ی ده‌کیشان به‌ جوړی
 سه‌رقالی کرد بوو ئاگای له هه‌موو شتیکی دیکه‌ بپا بوو. هه‌روه‌ها
 رۆلی خانمه‌ خیره‌ومه‌نده‌که‌ش زور جوان بوو. به‌ جلیکی کۆنی
 شرۆله‌ی مؤزلینه‌وه هاته‌ سه‌ر شانۆ، هه‌ردوو باسک و گه‌ردنی
 پروت بوون، ئارایش و مکیاجیکی زور توخی کرد بوو، شه‌په‌یه‌کی
 چکۆله‌ی که‌تانی له‌سه‌ر نابوو و به‌ داوینک له‌ ژیر چه‌ناگیدا به‌سترا
 بوو، به‌ده‌ستیکی چه‌تریکی چکۆله‌ی ژنانه‌ی هه‌لگرتبوو و باوه‌شینتیکی
 کارتۆنی ره‌نگاوپه‌نگیش به‌ ده‌سته‌که‌ی تریبه‌وه بوو و لیکدالی‌کدا
 ده‌موچاوی پی باوه‌شین ده‌کرد. که ته‌ماشافانه‌کان ئه‌م خانمه
 به‌ویقاره‌یان بینی له‌ قاقای پیکه‌نینیان دا، به‌ جوړی پیده‌که‌نین که
 ئه‌ویش خو‌ی پینه‌گیرا و له‌سه‌ر شانۆیه‌که‌ و به‌ده‌م نواندنه‌وه، زیاتر
 له‌ جاریک پیکه‌نین گرتی. ئیفشانۆف، که ئه‌ویش زیندانی بوو، ئه‌م
 رۆله‌ی ده‌بینی. (سیروتکین)ش که رۆلی کیژی ده‌بینی، جلی کیژی
 له‌به‌ر کرد بوو، تا چه‌زکه‌ی لیده‌هات. ئیدی هه‌موو ئه‌کته‌ره‌کان زور
 به‌ جوانی دیالۆگه‌کانیان ئه‌نجام دا، به‌ باشی شیعه‌کانیان خوینده‌وه.
 به‌ کورتی نمایشنامه‌که سه‌رکه‌وتوانه‌ کوتایی هات، جه‌ماوه‌ره‌که
 زۆریان به‌ دل بوو، که‌س که‌مترین ئیراد و په‌خنه‌ی نه‌بوو، چما
 ئیرادی هه‌لده‌گرت تا په‌خنه‌یان هه‌بئ! به‌شی یه‌ک ته‌واو بوو.
 ئۆرکستراکه ئۆپرای به‌شی دووه‌می ژووره‌ چکۆله‌که‌م، ژووره
 چکۆله‌که‌م(3)ی لیدا. دیسان په‌رده‌ لایرا. نۆره‌ی نمایشنامه‌ی

كودرىلى چلىس بوو. ئەم نايشنامەيە لە نايشنامەي دۇنجان دەچوو. لەو پرووۋە لە دۇنجان دەچوو، چونكە لە كۆتايى شانتۇنامەكەدا ئاغا و نۆكەرەكەي لە لايەن ئەھرىمەنەۋە دەرفىنرېن و بۇ دۇزەخ دەبرېن. دەستتوسەكە بە تەۋاۋى خويندرايەۋە، بەلام ديار بوو كە ئەم دەقە تەنيا بەشىك بوو لە شانتۇنامەكە، ھەموۋى نەبوو. بە مەزىندەي من سەرەتا و كۆتايى شانتۇنامەكە ون بوو بوو. چونكە ئەۋەي دىتمان سەرەتا و كۆتايى نەبوو. پروداۋى دىمەنەكە لە ميوانخانەيەكى گۆشەيەكى پروسىادا پرودەدا. لە سەرەتاي دىمەنەكەدا خاۋەنى ميوانخانەكە ۋەژوور دەكەۋى، ئاغاىەكى خانەدان بۇ يەكتىك لە ژوورەكان دەبات، ئاغا پالتۇيەكى لەبەرە و كلاۋىكى گەرەي خېرى چرچولۇچى لەسەر ناۋە، كودرىلى نۆكەر، دۋاي ئاغاى دەكەۋى، بە دەستىك جانتاكەي بۇ ھەلگرتوۋە و بە دەستەكەي تىرى مرىشكىكى برزاۋى ھەلگرتوۋە كە لە زەرفىكى شىنەۋە پىچراۋە. كودرىل، پۇستىنكى كورتى لەبەر، كلاۋىكى بىرىقەدارى لەسەرە. ئەم نۆكەرەپىاۋە چلىس و زۆر خۆرەكەيە. بوتسىيايىكى زىندانى كە ھەڧرىكى باكۇشىنە، ئەم رۆلە دەبىنى. دەۋرى ئاغاكە ئىڧانۇڧ دەبىنى، ئەو ئىڧانۇڧەي كە لە شانتۇنامەي يەكەمدا رۆلى خانمە بە وىقارەكەي دەبىنى.

خاۋەنى ميوانخانەكە (نتسڧايايىڧ) ميوانكە ئاگادار دەكاتەۋە كە ژوورەكە جنۆكەدارە و ئەوانگەلى ھەيە، ئەوجا دەپرات. ئاغا بە دەم خەم و پەژارەي خۆيەۋە بە دەنگى بەزر دەلېت دەمىكە ئەمە دەزانىت و فەرمان بە كودرىل دەدات كە بار و بوخچە و جانتاكە بكاتەۋە و شىۋى نامادە بكات. كودرىلى چلىسى زۆر خۆر، ترسنۆك و قەل زراۋ، ھەر كە كۋىي لە ناۋى جنۆكە و ئەوانگەل دەبى، رەنگى زەرد ھەلدەگەپى و ۋەكو بى ناۋ ئاۋ دەكەۋىتە لەرزىن و تەننەت بىر لەۋە

دهکاته وه هه لیت، به لام هم له ئاغای ده ترسیت و هم زوری برسییه. کابرایه که نهوسن، که ودهن و گهوجه، به لام به دینی خوی سهگ و فیلبازه، له گام و دهله چهیه، هه موو کاتی ئاغای ده خه له تینی، به لام زوریشی لیده ترسیت. ئیدی نموونه یه کی سهیر و دهگه نی نوکهر و خولامانه، هه موو سوخته و خه سهله ته سه ره کیه کانی (لیبوریلوی) تیایه، به لام ئاویته و نادیاره، زهق نییه. بوتسیابکین به راستی لیپاتوانه ئه م پۆله ی بینی، زور جوان ئه م ته بیعه ته ی به رجه سه ته کرد، به راستی توانست و به هره یه کی گه وره ی هه یه، نکولی لیناکریت، به رای من له (باکلوشین)ش به توانتر و به هره مه ندر بوو. هه لبه ته پۆزی دواتر که (باکلوشین)م بینی ئه و بوچوونه ی خۆم پینه گوت. چونکه ئه گهر پیمگوتبا زوری له بهر گران ده بوو، پتی زویر ده بوو.

به لام ئه و زیندانییه ی که پۆلی ئاغاکه ی ده بینی، نمایشه که ی زور خراپ نه بوو. هه رچه یه کی گوت هه مووی بیسه رو بهر بوو به لام ئیلقاکه ی پوون و په وان بوو، ئاماژه و حه ره که کانی گونجاو و سه ره که وتوو بوو.

له کاتیکدا کودریل خه ریکی کردنه وه ی جانتاکه بوو، ئاغای به ژوو ره که دا ده هات و ده چوو، له بهر خۆیه وه ده یگوت ئیدی ته واو له مپۆ به دواوه واز له گه ریده یی دینی و مائئاوایی له سه ر گهردانی دهکات. کودریل گوئی له مونۆلوگه که ی ئاغای ده گری و ده مه لاسکی دهکاته وه، به ئه داوئه تواری کۆمیدی ته مه شافانه کان دینیته پیکه نین، هه لبه ته به دزی ئاغایه وه، بیئه وه ی ئاغای گوئی لینی ئه مه دهکات. هه لبه ته کودریل نه به زه یی به ئاغایدا ده هاته وه و نه دلای پتی ده سووتا، به لام چونکه ترسنۆک بوو و ناوی جنۆکه و شه ی تانانی بیستبوو حه زی ده کرد شتیکیان له باره وه بژنه وی و بزانی، بۆیه ده که ویته پرسیار له ئاغای، ئیدی ئاغای بۆ ده گیریته وه که جاریک

تووشی گرفت دهبنی و مهرگ هه ره شهی لینه کات و هانا بۆ شهیتان دهبات و شهیتان به هه ندی مهرج فریای دهکه ویت و پزگاری دهکات و ئیدی ئەمڕۆ دوا مۆلەتی مهرجه که یانه و، ئەگەر شهیتان ئەمڕۆ پهیدا بێ، مانای وایه بۆ پۆح کیشانی ئەو هاتوو. کودریل له ترسا دهکه ویته له رزین، بهلام ئاغا کهی نه تره بهر نادات و خۆی شیئو ناکات و دهستور به کودریل ده دات شیئو ئاماده بکات. کودریل که گوویی له وشهیی شیئو و خواردن ده بیئت، ده بوژیته وه، مریشکه برژاوه که له زهرفه که ده ردیننی و قاپی شهراب له جانتاکه ده ردیننی، به دزییه وه دهست به خواردن و خواردنه وه دهکات. ته مه شافانه کان له قاقای پیکه نین ده دن و له پڕ ته قوه ژۆر له ده رگا که بهرز ده بیته وه، با ده یخاته سه ر گازی پشت، کودریل له ترسا ده له رزی، به په له و به لاشعوری پاروویه کی گه وه له مریشکه برژاوه که ده په ستیته ده مییه وه و هه رچی ده کات بۆی قووت ناچیت. ته ماشافانه کان دیسان له قاقای پیکه نین ده دن. ئاغای که به ژوو ره که دا دیت و ده چیت، هه لوهسته یه ک ده کات و ده لیت: "شیئوه که ت ئاماده کرد؟" کودریل به رسقی ده داته وه و ده لیت: "هه ر ئیستا ئەزبه نی، من خه ریکم بۆتی ئاماده ده کم". کودریل به ده م ئەو قسه یه وه له سه ر خوانه که داده نیشیت و به تاسووقه وه ده که ویته خواردن. جه ماوه ره که زۆریان پیخۆش بوو که ئەم خزمه تکاره به و لیها تووییه به ئاغا کهی را ده بوارد. زۆر لیها تووانه وه لامی ده دایه وه: هه ر ئیستا ئەزبه نی من خه ریکم بۆتی ئاماده ده کم."

کودریل له سه ر پاروو گلانی خۆی به رده وام ده بیئت، به لام له گه ل هه ر پاروویه کدا له وه ده ترسیت ئاغای پینی بزانیئت. هه ر جارێ که ئاغای ئاویری ده دایه وه، خه ربا به مریشکه که وه خۆی وه بن میزه که دا ده کرد. پاش ئەوه ی که میک برسیتی ده شکێ، لینه بپڕێ خه میکی ئاغای

بخوات. که هاوار دهکات و دهلټت: ټهړئ چټت کرد کودریل، شیوهکه
 ټاماده نه‌بوو. کودریل به‌رسقی ده‌داتوه و دهلټت: ټه‌زبه‌نی ټاماده‌یه.
 که ده‌بینئ ته‌نیا یه‌ک ټان له مریشکه‌که ماوه زور ده‌ترسټت، به‌لام
 خوشبه‌ختانه ټاغا به ټاده‌یه‌ک غه‌رقی خه‌موپه‌ژاره‌ی خوی ده‌بټت،
 له‌سهر خوانه‌که داده‌نیشټت و به‌هیچ جورئ هه‌ست به‌مه‌ناکات،
 ئیدی کودریل‌ش خاوی به‌ده‌ست له‌پشت کورسیه‌که‌ی ټاغاوه
 ده‌وه‌ستئ. ئیدی کودریل به‌قسه و به‌حه‌ره‌که و به‌چاوداگرتن، ټوو
 له‌جه‌ماوه‌ر، گالته به‌ټاغای ده‌کات و سه‌ربه‌قور دټټټه ټټکه‌نین. هه‌ر
 که ټاغای گه‌نج ده‌ست به‌نان خواردن ده‌کات، جنوکه و شه‌یتانه‌کان
 وه ژور ده‌که‌ون. ئیدی لټره‌وه شته‌کان ټالوز و نا‌مه‌فهوم ده‌بن.
 ټهو شه‌یتانانه له‌هیچ شتټکا له‌به‌شهر ناچن. ده‌رگایه‌کی لاره‌کی
 ده‌کرټه‌وه، ټاپوټیه‌کی سه‌راپا سه‌بټوش دیار ده‌که‌وټت، سه‌ری برټټیه
 له‌چرایه‌ک و مؤمټکی به‌سه‌ره‌وه‌یه، ټاپوټیه‌کی دی به‌دواوه‌یه،
 چرایه‌کی به‌سه‌ر سه‌ره‌وه‌یه و داسټکی به‌ده‌سته‌وه‌یه. بوچی ټهم
 ټاپوټانه سه‌بټان ټوشټوه، بوچرایان به‌سه‌ره‌وه‌یه و بوچی داسټان
 هه‌لگرتوه؟ که‌س ټهمه‌ی بو لټک نه‌ده‌دراپه‌وه و ټه‌وه‌ی ټاستی بی
 جه‌ماوه‌ره‌که زور به‌خه‌می ټه‌وه‌وه نه‌بوو و ټهم دټمه‌نه نا ټاسایه‌یان
 به‌لاره‌ سه‌یر نه‌بوو. به‌لام ټاغا ټازایانه ټووبه‌ټووی جنوکه و
 شه‌یتانه‌کان وه‌ستا و بیټاکانه ټټی گوتن حازروټاماده‌یه و ده‌توانن
 ده‌گه‌ل خودا بیبه‌ن. به‌لام کودریلی ترسنوک، وه‌کو مشکی توقیو
 خوی وه‌بن میزه‌که ده‌دات، سه‌رباری هه‌موو ترسوله‌رزیکیش قاپه
 شه‌رابه‌که له‌بیر ناکات و ده‌گه‌ل خودا ده‌بټاته ژټر میزه‌که. جنوکه و
 شه‌یتانه‌کان بوچهند ساتټک ده‌ټون و دیار نامټنن، کودریل له‌ژټر
 میزه‌که دټته ده‌رئ، ټاغا ده‌ست به‌خواردن مریشکه برزاوه‌که
 ده‌کاته‌وه، سئ دانه ټه‌هریمن وه‌ژور ده‌که‌ون و له‌بالی ده‌نه‌ون و

بۇ دۆزەخى دەبەن، ھاوار دەكات: 'كودريل فريام بگهوه! بهلام كودريل خەمى ئەوى نىيە، خەمى شتىكى دىكەيەتى، ئەمجارەيان قاپە شەرابەكە و مرىشكەكە و تەنەت نانەكەش ھەلدەگرىت و خۆى وەبن مىزەكە دەدات. ئىدى ئەوھتا دىئاي بۇ تەخت بوو، ھەر خۆى و خۆيەتى، شەيتان و جتۆكەكان پۈيىشتن، ئاغاشى پۈيى. كودريل، لە ژىر مىزەكە دىتە دەرى، چاۋ بە ھەر چوارنكالاندا دەگىرچ، بزەيەك سىمى روناك دەكاتەو، وەكو پىاۋنىكى بە فروفىل و حىلەباز چاۋنىكى دادەگرىت و لە شوئىنەكەى ئاغای دادەنىشیت، بە چپە و لە بن لىوانەو پوو لە جەماوەرەكە دەلئت: دەى ئىستا ھەر خۆم، خۆم ئاغام.. نھا بە تاقى تەنىام، بى ئاغام!

تەمەشاقانەكان، لە قاقای پىكەنن دەدەن. ئەوجا بە دەنگىكى نزم، چاۋىك دادەگرىت و بە زمانىكى پىر كىنايەت و بەوپەرى خوشىيەو دەلئت: شەيتان بردى!

كودريل، ئەو وشانەى ھىندە بە تەوسوتوانجەو، ھىندە بە كىنايەو، ھىندە سەرکەوتوانە ئەدا كرد كە كورم دەوست خۆى بگرىت و چەپلەى بۇ لىنەدات. بەلام ئەم شادىيەى كودريل زور بەردەوام نابىت. ھەر كە قاپە كۆنیاكەكە ھەلدەگرىت و پىكىك تىدەكات و دەيەوئ بۇ دەمى بەرىت، ئەھرىمەنەكان پەيدا دەبنەو و بەئەسپایى و لە پشتەو خۆيان بە ژورەكەدا دەكەن و دەستگىرى دەكەن. كودريل شىتئاسا دەقىژىنى. لە ترسا ناۋىرچى ئاۋرى پاشەوھش بداتەو. دەيەوئ داکۆكى لە خۆى بكات، بەلام ناتوانى. چونكە ھەردوۋ دەستى گىراون، قاپەكە بە دەستىككىيەوئە و پىكەكەش بە دەستەكەى تىرىيەوئە و ھىندەش نەوسن و چلئسە ناتوانى قىروسىيان لىيكات. بەو دەقەو، لەجىنى خۆيەو بە زارى بەشەو، بە سىمى ترساوۋە زەقزەق دەروانىتە جەماوەرەكە، دىمەنىكى پىكەنىناۋى و

کۆمیدیی ئه‌وتۆ په‌یدا ده‌کات هر شایسته‌ی ئه‌وه‌یه نیکارکیشییکی به‌ توانا وینه‌ی بکیشیت، ئه‌نجام ئه‌هریمه‌نه‌کان بکیشی ده‌کن، ده‌یبه‌ن، ئه‌ویش به‌ قاپه‌ کۆنیاکه‌که‌وه‌ به‌ له‌قه‌فرتی و ده‌ست بادانه‌وه‌، به‌ده‌م هاتوهاواره‌وه‌ ده‌پوات و له‌و دیو په‌رده‌کانیشه‌وه‌ هر ده‌نگی هاواری نابریته‌وه‌. ئه‌وجا په‌رده‌که‌ داده‌ریته‌وه‌. جه‌ماوه‌ره‌که‌، به‌وپه‌ری شادمانی له‌ قاقای پیکه‌نین ده‌دن و له‌ گه‌رمه‌ی پیکه‌نین و شادمانی ئه‌واندا ئورکستراکه‌ ئۆپرا و سه‌مای میلی کارامنسکایا عه‌زف ده‌کات. عه‌زف و ئاهه‌نگه‌که‌ له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ زۆر به‌ نه‌رمی و ناسکی ده‌ست پیده‌کات، به‌لام به‌ره‌به‌ره‌ هه‌م ئاوازه‌که‌ و هه‌م ریتمه‌که‌ توند و توندتر ده‌بیت و ده‌نگی بالالایکاکانیش له‌ سه‌رانسه‌ری هه‌له‌که‌دا ده‌نگ ده‌داته‌وه‌. ئیدی ئاهه‌نگ و ئاوازی ئۆپرا و سه‌مای کارامنسکایا(4) ده‌گاته‌ لوتکه‌ی به‌رزی خۆی. خۆزگه‌م ده‌خواست که‌ گلینکا له‌ زیندانه‌که‌ی ئیمه‌دا گوئی له‌م ئاواز و مؤسیقایه‌ بوایه‌، ئه‌وجا پانتومایمه‌که‌ ده‌ستی پیکرد، سه‌رانسه‌ری نمایشه‌که‌ ئاواز و ئاهه‌نگی سه‌مای کارامنسکایای له‌گه‌لدا بوو. دیمه‌نه‌که‌ دیوی ناوه‌وه‌ی کوخته‌یه‌کی نیشان ده‌دا. کوخته‌که‌ ژن و میژدیکی تیدا بوو، پیاوه‌که‌ جلیکی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو و پینه‌ی ده‌کرد، ژنه‌که‌ش خه‌ریکی ته‌شپرسی بوو. له‌م پارچه‌ نمایشه‌که‌دا سیروتکین رۆلی ژنه‌که‌ی ده‌بینی و تنسفیاتایف ده‌وری پیاوه‌که‌ی ده‌بینی که‌ ئاشه‌وان بوو.

دیکۆری شاتۆکه‌ یه‌جگار هه‌ژارانه‌ بوو، بۆیه‌ ده‌بوایه‌ چ له‌م پانتومایمه‌دا و چ له‌ هه‌ردوو شاتۆنامه‌که‌ی پیشوودا بینه‌ر به‌ زه‌بری خه‌یالی خۆی که‌موکۆپی دیکۆره‌که‌ی پر بکردایه‌ته‌وه‌. بینه‌ر له‌و سه‌ری شاتۆکه‌دا له‌ جیاتی دیوار په‌رده‌یه‌کی ده‌بینی، یانی له‌جیاتی دیوار په‌رده‌یه‌کیان هه‌لواسی بوو. له‌ ده‌سته‌راستدا چهند له‌مه‌په‌ریک دانرا بوو، له‌ ده‌سته‌ چه‌پدا شاتۆکه‌ به‌ هه‌چ شتیک نه‌گیرا بوو، یانی

بیسنر، تهخته خهوی زیندانییه کانی دهبینی. به لام تمه شافانه کان
 خه لکی درژپه سهند و ئیرادگیر نه بوون، به هموو شتیک رازی بوون،
 وهک ده لئین به دوش دهیانژه نهد، به زهبری خه یالی خویان
 که موکورییه کانیان پر ده کرده وه. ئه مهش بۆ ئه وان کاریکی ئاسان
 بوو، چونکه زیندانییان فیزن پهت بۆ خه یالیان بهر بدن، فیزن خه ونی
 زۆر بیسنن، ئامادهن ته سه وری ئه و شته بکه ن که پیتان ده گوتری
 ته سه وری بکه ن. بۆ نموونه ئه گهر پیتان بگوتری: ئه مه باخه، به
 خه یال ده یکه ن به باخ، یان ئه مه ژووره یان کوخته یه، به ژوور یان
 کوخته ی وینا ده کهن، ئه مه بۆ ئه وان قورس نییه، چونکه گوئی به
 روالهت نادهن، درژپه سهند و ئیرادگیر نین، سیروتکین، به جله
 ژنانه کانییه وه زۆر جوان و شیرین بوو. یارۆی ئاشه وان که له
 بیسنه و په روکی ده بیته وه، کلاوه که ی له سه ر ده نیت، قامچییه که ی
 هه لده گیت، له ژنه که ی نزیک ده بیته وه و به ئامازه تیی ده گه یه نی که
 بۆ ماوه یه کی که م ده چیته ده ری و خوای له و خوایه تا کو دیته وه
 ده رگا له که س بکاته وه و به هه ره شه وه قامچییه که ی پی نیشان
 ده دات. ژنه ش سه ری بۆ ده له قینن و تیی ده گه یه نیت که خه می نه بیت.
 وا دیاره زهبری ئه و قامچییه ی چه شتو وه، چونکه به روالهت له ژنیکی
 ئه شقفرۆش و داوینته ر ده چیت. میرده که ی وه ده رده که وی، هه ر که
 پشتی تیده کات له دواوه چه مۆله یه کی لیده نیت و په نجه راده وه شینن
 وهک ئه وه ی بلی پاوه سته بۆم! له پر له ته قه ی ده رگا ده درئ، ژنه
 ده رگا ده کاته وه، یه کیکی له دراوسیکان وه ژوورده که وی، ئه ویش
 ئاشه وان، ردینیکی دریزی داناوه و ئیله کیکی له به ره، ده سته سپریکی
 سووری به دیاری بۆ ژنه هیناوه، ژنه به بزیه کی شیرینه وه
 پیتشوازی ده کات، له و کاته دا که کابرا ده یه وی ماچی بکات، یه کیکی
 دی له ده رگا ده دات. ته گبیر، چی بکه ن؟ ژنه ماوه یه ک بیر ده کاته وه و

ئەوجا دەيخاتە ژيەر مېزەكەوہ و سەرلەنوي خۆي بە تەشپيرتسيبەوہ خەريك دەكات. ميوانە تازەكە كابراییكى بەیتالە و كۆنە جلیكى سوپایی لەبەر كەردوہ. تا ئەو كاتە پانتۆمايمەكە، نايمشە بېندەنگەكە زۆر بە جوانی و سەرکەوتوانە هاتبوو، هەموو حەرەكەكان گونجاو و بێعەيب بوون، بگرە پياو بە سەرسامی لە خۆي دەپرسی، چۆن ئەو ئەكتەرانە، كە هېچ ئەزموونێكى نايشيان نەبوو و هېچ پەرۆفەيەكيان نەكرد بوو، دەيانتوانی بەو جۆرە خۆرسك و جوانە، بەو دروستيیە ئەو دەورە بيبينن و هەر خۆي بەرسفی خۆي دەدايەوہ: 'مەگەر هەر خوا بزانی چ بەهەرەگەلیكى وەكو ئەم بەهرانە لە سەرانسەری ولاتەكەماندا، لە سەرانسەری رۆوسیادا هەبن و بێئەوہی بدۆزینتەوہ و بەگەر بخەین، لە رەشەچالاندا و لە تاراوگەكاندا بە ختوخۆرایی زندەبەچال بكرین!'

بە مەزەندەي من ئەم زیندانییەي كە رۆلی بەیتالەكەي دەبینی، یان لە شانۆیانی هەریمەكاندا یان لە شانۆ میلی و تاییبەتییەكاندا دەوری بینی بوو. وا دەهاتە بەر چاو كە پیتی وابی هېچ یەكێك لەم ئەكتەرە زیندانییانە هېچ لە كاروباری شانۆ نەزانن، تەنیا ئەو نەبیت. بۆیە وەكو قارەمانانی شانۆنامانی كۆنی كلاسێك پیتی دەكرد، یانی هەنگاویكى هەراوی دەنا، ئەوسا بێئەوہی لاقەكەي تری بجولینتی، دەوہستا سەر و جەستەي بۆ دواوہ دەبەرد، بە كەشوفشەوہ دەپروانییە دەورو بەری خۆي و بە جەلال و شكۆوہ هەنگاویكى تری دەنا، هەرچەندە ئەم پێكردنە زۆر ناواقیعی بوو، بەلام جەماوەری تەمەشاقانان پیتی پارزبوون و بە لایانەوہ زۆر ئاسایی بوو و هېچ گەیی وگازاندەيەكيان لینی نەبوو. هیشتا نەگەیشتبووہ ناوہندەي شانۆكە، كە كەسێكى دیکە لە دەرگای دا، ژنە پەشۆكا، نەیدەزانی چی لە دۆستەكەي بكات؟ خۆشەختانە سندوقیكى كراوہ لە سووچێكدا

بوو، کابرای به یتال به له ز خوئی به سندوقه که دا کرد و ژنه ش
 سه ره که ی نایه وه. میوانی سینه میس یه کیک بوو له ناشق و
 دۆسته کانی ژنه، به لام ناشقیکی تایبه تی، براهمه نیک (5) بوو به
 جلوجهی براهمه نانه وه. ته مه شافانان که چاویان پیکه وت له قاقای
 پیکه نینیان دا. زیندانییه که به نیوی کوشکین پۆلی ئه م براهمه نه ی
 ده بینی، به راستی جوان چوو بووه کلیشه ی براهمه نه وه و ده وره که ی
 زور جوان لیده هات، چونکه سه روچاوی کوتومت له براهمن ده چوو،
 وه کو براهمه نان، به هه مان ئاماژه و رهفتاری براهمه نان، ناشقینی
 ده گه ل ژنی ئاشه وانه که دا ده کرد، هه ردوو دهستی بو ئاسمان
 به رزده کردنه وه و ئه و جا هه ردوو دهستی ده خسته سه ر سینگ،
 جاریکی دیکه له ته قه ی ده رگا ده درئ، له ده رگادانی ئه مجاره یه جگار
 توند بوو، وا دیاره خاوه نماله و گه راوه ته وه. ژنه که ی ده په شوکئ،
 خه ریکه له ترسا شیت ده بی، کابرای براهمن له ترسا جی به خوئی
 ناگرئ، له ژنه که ده پارپته وه که بیشایته وه، ئه نجام ده یخاته پشت
 دۆلابنکه وه و ده که ویته وه ته شیرپرسی، له په شوکاویدا بیرى ده چیت
 بچیت ده رگا که بکاته وه. له راستیدا ته شی نه ده ریسا، به لکو ته مسیلی
 ده کرد، داویکی خه یالی ته شیه کی خه یالی ده ردینا و ته شیه کی
 خه یالی باده دا، چونکه ته شیه که له دهستی بهر بوو بووه وه و له سه ر
 عارده که که وت بوو. سیروتکین به راستی ئه م پۆلی ترس و
 په شوکانه ی جوان ده گیترا. سه بری میرده که ی ده سوئ، ده رگا که له
 پاژنه وه ده ردینئ، قامچی به ده ست، به هه ره شه وه بو ژنه که ی
 ده چیت، تومز هه موو شتیکی به چاوی خوئی دیتووه و دوورونزیک
 تاقیبی میوانه کانی کردووه. به ئاماژه ژنه که ی تیده گه یه نئ که ده زانی
 سئ میوانی لای خوئی شار دووه ته وه. ئه و جا ده که ویته گه ران به
 دوویاندا. یه که م جار دراوسیکه یان ده دۆزیته وه، به مست و شاپان

وهدهری ده‌نیت. کابرای به‌یتال ده‌ترسیت، ده‌یه‌وی هه‌لایت، سه‌ری
 سندوقه‌که هه‌لده‌داته‌وه و خۆی ئاشکرا ده‌کات، ئیدی کابرای ئاشه‌وان
 به قامچی تیی بهر ده‌بیت بگره کویت دیشیت، کابرای تاین، ره‌فتاره
 کلاسیکیه‌که‌ی هه‌وه‌لجاری له بیر ده‌چینه‌وه و به‌وپه‌ری شپرزهی و
 به‌په‌له‌پرووی له سندوقه‌که دیته ده‌ری و سه‌گئاسا کلکی له گه‌لۆزی
 ده‌نی و هه‌لدی. ئه‌وجا نۆره‌ی کابرای براهمه‌ن دیت. ئاشه‌وانه‌که
 زۆری بۆ ده‌گه‌ری و نایدۆزیته‌وه، به‌لام کۆل نادات و ئه‌نجام له پشت
 دۆلابه‌که‌وه ده‌یدۆزیته‌وه، به‌ریز و حورمه‌تیکی زۆره‌وه سلاری
 لیده‌کات، پدینی ده‌گریت و به‌پدین تا ناوه‌ندی شانۆکه‌ی دینن، یارۆی
 براهمه‌ن ده‌یه‌وی داکۆکی له‌خۆی بکات و به‌ده‌نگی به‌رز ده‌لایت:
 "نه‌فره‌تی خوات لیبی، ده‌ک بهر نه‌فره‌تی خوا بکه‌وی!" (به‌دریژی
 نمایشه‌ بیده‌نگه‌که ته‌نیا ئه‌و چه‌ند وشه‌یه به‌کار بران) به‌لام یارۆی
 ئاشه‌وان گوئی ناداتی و له‌سه‌ر تیه‌لانی به‌رده‌وام ده‌بیت و
 شاپتپینی ده‌کات، تۆله‌ی نامووسی خۆی لیده‌کاته‌وه. ژنه‌که ده‌زانی
 ئه‌وجا نۆره‌ی ئه‌وه به‌له‌ز ته‌شی و ده‌سپینچه‌که‌ی تور ده‌دات و
 به‌غار له ژووره‌که وه‌ده‌رده‌که‌وی، به‌ده‌م هه‌لاتنه‌وه به‌ر ئینجانه‌یه‌که
 ده‌که‌وی و ئینجانه‌که قَلپ ده‌بیته‌وه و ده‌شکیت، زیندانییه‌کان هه‌موو
 له قاقای پینکه‌نین ده‌ده‌ن. عه‌لی به‌ بیئه‌وه‌ی ته‌مه‌شام بکات، به
 هه‌لچوونه‌وه ده‌ستی گرتم گوئی: "بینیت؟ بینیت؟ ئای له‌م براهمه‌نه‌!".
 خۆی له‌به‌ر پینکه‌نین پینته‌ده‌گیرا. په‌رده‌که داده‌ریته‌وه و جاریکی دی لا
 ده‌برئ و دیمه‌نیکی دی ده‌ست پینته‌کات، دوو سنی دیمه‌نی دیکه
 نمایش کران. هه‌ر هه‌موو دیمه‌نه‌کان زۆر کۆمیدی و شاد بوون.
 زیندانییه‌کان به‌ خۆیان دایان نه‌هیتا بوون، به‌لکو وه‌ریان گرتبوون و
 شتی زیاده‌یان خستبوونه‌ سه‌ر، ده‌ستکاریان کرد بوون. شاخ و بالی
 تازه‌یان لێنابوون. هه‌ر ئه‌کته‌ره و له‌ لای خۆیه‌وه شتیکی تازه‌ی بۆ

زیاد دهکرد، یانی هر ئیوارهیهک گۆرانیک بهسهر دیمه نه که دا دههات، واتا هه مان دهوری ئه م ئیوارهیه سبهی ئیواره به شیوهیهکی دی ئه دا دهکرا. دوانمایش واته پانتومایمه که، که شیوهیهکی خه یالی تهواوی وهرگرتبوو، به سهمای بالی کوتایی هات. بابهتی ئه م دیمه نه بریتی بوو له بهرئ کردنی جهنازهیهک. کابرای براهمن نویژی مردوو لهسهر جهنازه که دهخوینی و لهپر له پشت شانۆکه وه دهنگی سروود و ئاوازی 'خۆری ئاوا بوو' بهرز ده بیته وه و ده بیستری و مردوو ه که زیندوو ده بیته وه، ئاماده بوان له خۆشیدا دهست به ره قسین ده که ن. یاروی (براهمن) ش ده گهل مردوو ه که دا ده که ویتته ره قسین، به لام به شیوازی تاییته خوی ده ره قسین، به شیوازی به راهمهنی. به م دیمه نه نمایشه بیدهنگه که (پانتومایم) کوتایی دیت.

زیندانییهکان، به خۆشحالی و به ده م ستایشی ئه کته ره کهانه وه، سوپاسی زابته خه فەر ده که ن و بلاوهی لیده که ن. هیچ قه رقه شه و ده م بۆله یه که رووی نه دا. هه موو رازیبوون، بگره ده توانم بلیم هه موویان خۆشحال بوون. هه موو به ئارامی، چوونه سه ر چیگاکانیان، ئاسووده بیر و ده لره حه ت خپ خه وتن، خه ویکي جیاواز له خه وی شه وانی پیتشوویان، ئه وهی که ئیستا ده یگێرمه وه نه خه وه و نه خه یال، به لکو حه قیقه ته، حه قیقه تیکی خالیسه. چونکه ئه و به ده بخت و داماوانه ریگه درابوون بۆ چه ند ساتیک به دلی خویان بژین، بۆ چه ند ساتیک له زه ت له ئینسانیه تی خویان ببینن، بۆ سه عاتیک له هه لومه رج و زروفی زیندانی رزگار ببین. له و حاله ته دا رۆحی مرۆف، باری ده روونی ئه گه ر بۆ چه ند ده قیقه یه کیش بووه ده گۆرئ.

درهنگه شه ویکي تاریک بوو. ته زوو یه کم پیندا هات. به ریکه وت له خه و رابووم: کابرای دیندار هیتشتا له سه ر سۆپاکه نویژی ده کرد و

تاكو به ره به بیان هر نویژی کرد. عهلی له نزیکي منه وه به هیمنی نووستبوو، له بیسره تاكو نووستنیش هر پیسده که نی و ده گهل براکانیدا باسی شانۆکه ی ده کرد. به بی ویستی خۆم پروانیمه سه روسیمای ئارامی. به ره به ره هه موو شتیکم بیر که وته وه، دوینیم بیر که وته وه، جه ژنه کانی نوئیل و سه ری سالم بیر که وته وه، هه موو ئه و مانگه م بیر که وته وه، به ترسه وه سه رم هه لبری، ته مه شای هاوړی نووستووه کانم کرد که له بهر پروناکی له رزۆکی مؤمیکدا که ئیداره ی زیندان له قاوشه که دا داینا بوو، نووستیوون. پروانیمه سه روسیمای نه گبه تیان، جیگه و بانه په رپووته کانیان، پروانیمه ئه و هه موو کلۆلی و بینازییه ی ئابلوقه ی دابوون، به لئ پروانیمه هه ره موو ئه و دیمه نانه، ده مویست به خورتي قه ناعه ت به خۆ بینم که ئه و دیمه نه ی ده بینم نه خوه، نه خه یاله، نه مؤته که یه کی ترسناکه، به لکو واقیعه، حه قیقه ته، حه قیقه تی راسته قینه یه. گویم له ناله یه ک بوو. زیندانییه ک به زه حمه ت باسکی جۆلاند، زړه ی زنجیره کانی به رز بووه وه. زیندانییه کی دی به ده م خه وه وه شپرزه و په شیو وړینه ی ده کرد. یارۆی پیره میزدیش به ده م نویژ کردنه وه دوعای بۆ هه موو "مه سیحییانی ئه رته دۆکس" ده کرد. گویم لئ بوو له په ستا و بیپرانه وه، به ده نگی نزم، به ده نگیکی خۆش، له بن لیوانه وه ده یگوت و ده یگوته وه: "حه زره تی مه سیح! ره حم به هه موومان بکه!".

سه رم نایه وه سه ر سه رینه که م و له دلی خۆدا گوتم: "بۆ هه تا هه تاه لیره نازیم، ئه و په ره که ی چه ند سالیگ لیره ده میتمه وه."

پەراوئىز:

۱- ھەرقان فىلادىكا و مىروشكا: شاننامە يەككى كۆمىدىيە، لە نووسىنى ب. ج گرىگورىيەفە، لە سالى (۱۸۶۱) دا لە پترسبۆرگ نامايش كرا و پاشان لە ھەرىمەكاندا زۆر برەوى پەيدا كرد.

۲- كودرىل: لە ۋەيە ناوى كودرىل، لە (بدرىللو) ۋە ۋەركىرا بى و گۆرانى بەسەردا ھاتتىن.

۳- ژورە بچكۆلەكەم: گۆرانييەكى يەجگار بەناوبانگى روسىيە.

۴- كارامنسكايا: سەمايەكى مىللى روسى زۆر توندە، گۆرانى زۆر مەكشوفى بىپەردەى دەگەل دەگوترى.

۵- براھمەن: پلەيەكى ئايىنى رۇحانىيانى ھندۇسىيە.

«۱۲»

نه خوشخانه

۳-۱

که میک دواي پشووه کاني جه ژني سهري سال نه خوش که وتم و ناچار بووم بۆ نه خوشخانهي سوپايي برۆم. نه خوشخانه که نيو فهرسه خيک له زيندانه که مانه وه دوور بوو. بينايه کي يه ک نهۆمي زۆر دريژ بوو. به بۆيه ي زهره بۆيه کرا بوو. ئيداره ي نه خوشخانه که هموو هاوينيک به گلي زهره ته راوي ده کرده وه. ئەم نه خوشخانه يه حه وشه يه کي گه وه ي هه بوو، چەند بينايه کي ديکه ي له حه وشه که يدا هه بوون، که هه نديکيان تايبه تي بوون به پزيشک و دکتوره کان. به لام بينا سه ره کييه که بريتي بوو له کۆمه ليک قاوشي تايبه ت به نه خوشخان. ته نيا دوو قاوش بۆ زيندانيه کان ته رخان کرا بوون. بۆيه هه ميشه پر بوون له نه خوش، به تايبه تي له هاويناندا، زۆر جار ئيداره ي نه خوشخانه که ناچار ده بوو له نيو ته خته خه وه کاندا، به شيوه ي کاتي ته ختي زياده دابنين و پيز بکن. ئەم دوو قاوشه

هميشه پر بوون له "قهره به ختان" هموو جوړه زيندانيه كي نه خوښيان تيدا بوو، ههنديكيان هي زيندانه كي ئيمه بوون، ههنديكي دي گيراوي سوپاي بوون و چاوه پرواني دادگايي بوون، ههنديكي دي گيراواني كاتي بوون، ههروه ها ههنديكي دي لهو سهربازانه بوون كه هه والهي سهربازگهي ته مييكاري كرا بوون، سهربازگهي ته مييكاري، بريتي بوو له دهزگايه كي تاييه تي، ئه و سهربازانه يان بؤ دهنارد كه گوپرايه ل و ملكه چ نه بوون، به دپه فتار و سه ركيش بوون و ورده خه تايان ده كرد، تا گوايه له ويندهر راميان بكن و هيتوروه يمينيان بكنه نو و چاكيان بكنه نو، ئه مانه ساليك، دوو سال لهو سهربازگانه دا ده هيلرانه نو، كه دهرده چوون نه ك به ره و باشي نه ده گوړان، به لكو ده بوون به خو پريتيرين تاوانكاراني سر پروي زه وي.

هر زيندانيه ك هه ستي بكر دايه كه نه خوښه، له به ياني زوه وه زابته خه فري ئاگاداري ده كرده وه، ئه ويش ناوي دهنووسي، پسوله يه كي بؤ ده بري و به سهربازي كدا بؤ نه خوښخانه ي دهنارد، كه ده گه يينه ئه ويندهر، پزيشك معايه نه ي ده كرد و ئه گه ر دلنيا بوايه نه خوښه، له خه سته خانه ده يخه واند. زابته خه فري ناوي نووسيم و پسوله ي بؤ بريم. ده ورو به ري سه عات يه ك، كه هه موو هاوپريكانم بؤ سر كار پويستن، من بؤ خه سته خانه چووم. هر زيندانيه ك كه بؤ نه خوښخانه، پويستبا، تويشه به ريه كي پر له نان و خوراك ده كرد و له گه ل خويدا ده بيرد (چونكه له نه خوښخانه دا، پوژي يه كه م نه فراقين و نه شيويان به نه خوښ نه ده دا)، ههروه ها نه خوښ سه بيل و كيسه تووتن و چه خماخ و برنوتيشي له گه ل خويدا ده برد. به لام ده بوايه ئه م شتانه به دزييه وه له پيلاوه كانيدا وه شيريت. كه داخلي

حەوشی نەخۆشخانە کە بووم، هەستم بە غوربەتییکی سەیر کرد، چونکە هیچ زانیارییەکم لەمەڕ ئەم لایەنە ی ژایانی زیندانییان نەبوو. پۆژەکە ی، پۆژیکێ گەرم بوو پەلە هەوری خەمناک بەری ئاسمانی گرتبوو، دیمەنی نەخۆشخانە کە لە سایە ی ئەو هەوروو هەلایەدا دلی نەخۆشی هیندە ی دی تەنگ دەکرد. پیاو لە خۆ ی بیتزار دەبوو. من و سەربازەکە ی هاوڕیم خۆمان بە ژووری چاوەروانیدا کرد. ژوورە کە دوو بانئوی چینکۆ ی تیدا بوو. دوو زیندانی دی دەگەل پاسەوانەکانیاندا لە ژوورەو چاوەروانی معایەنە ی پزیشک بوون. پەرساتریک خۆ ی بە ژووردا کرد، بە خەمساردی و بی موبالاتییەو ه تەمەشایەکی کردین، نیگای ئەو ی دەواند کە بەسەر ئیمەو ه بالا دەستە، ئەوجا بەبی موبالاتی و خوینساردییەکی زیاترەو ه، چوو پزیشکی خەفەر لە هاتنی ئیمە ئاگادار بکات. دوا ی تۆزیک پزیشکە کە هات، بەو پەری لوتف و میهرەبانی معایەنە ی کردین، ئەوجا سەروو کارت ی داینی کە ناوی خۆمانی لەسەر تۆمار کرا بوو، مەسەلە ی دیاری کردنی نەخۆشی و دانانی دەرمان و پاریز و ئەو شتانە ی بە یاریدەدەرە کە ی خۆ ی سپارد بوو کە بەرپرسیاریەتی هەردوو قاوشی زیندانییەکانی لە عۆدەدا بوو. پێشتر لە زیندانییەکانم بیستبوو کە ستایشی پزیشکەکانیان دەکرد و تەنانەت کە لیبرام بچم بۆ نەخۆشخانە پێیان گوتم: 'پزیشکەکان بۆ ئیمە وەکو باوک وان!' جلەکانیان پێداکەندین تا جلی تر لەبەر بکەین، جلی خەستەخانە یان داین، ئەم جلانە جگە لە جلی پتویستی ژێرەو ه، گۆرەوی و سۆل و کلاوی دەزووچن و پۆبی مالهو ه کە لە قوماشییکی ئەستووری قاوہی دروستکرا بوو، بەرەکە ی لە مشەمایەکی لەزگەئاسا دەچوو، لەو لەزگانە دەچوو کە لە برین و زامیان دەنا. ئەلھەقی پۆبە کە یەجگار چلکن و پیس بوو، بەلام هەر زوو هەستم بە باشییەکە ی کرد.

پاشان بۆ قاوشی زیندانیه‌کانیان بردین، ئەم قاوشانه ده‌که‌وتنه کۆتایی راپه‌ویکی دریزی زۆر به‌رز و زۆر پاک‌خاوینه‌وه. هه‌موو شته‌کان، به‌ لای که‌مه‌وه، وه‌کو پوآله‌ت و له‌ دیوی ده‌روهه پاک‌خاوین بوو. هه‌موو شته‌کان ده‌بریقانه‌وه، یان به‌ لای که‌مه‌وه له‌ چاو پیسوپۆخلی زیندانه‌که‌دا وام ده‌هاتنه‌ به‌رچاو، دوو زیندانییه‌که‌ی دی چوونه‌ ئەو قاوشه‌ی که‌ که‌وتبووه نکالی چه‌پی راپه‌وه‌که، من چوومه قاوشه‌که‌ی لای ده‌سته‌ راسته‌وه. ئەم ده‌رگایه‌ قفلێکی گه‌وره‌ی لیدرابوو. پاسه‌وانێک به‌ به‌ر ده‌رگا‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو، ئیشکگرێکی دی له‌ لاره‌ وه‌ستا بوو تا بیگۆرپیت و بیه‌ته‌ جیگا‌که‌ی. عه‌ریفخه‌فه‌ر (که‌ له‌ پاسه‌وانانی خه‌سته‌خانه‌که‌ بوو) ده‌ستووری دا که‌ پیم‌ بدهن بچمه‌ ژووره‌وه. کۆتوپر خۆم له‌ قاوشی‌کی ته‌نگی دریزکۆله‌دا دیته‌وه، له‌مبه‌ر و له‌وبه‌ری قاوشه‌که‌ و له‌ بن دیواره‌که‌وه بیست‌و‌دوو ته‌خت ریز کرا بوون، هه‌یشتا سێ چوار دانه‌یان چۆل بوون. ته‌خته‌خه‌وه‌کان له‌ داروته‌خته‌ دروستکرا‌بوون، به‌ بۆیه‌ی که‌سک بۆیه‌ کرا بوون، هه‌موو خه‌لکی پووسیا ده‌یانزانی ئەو ته‌ختانه‌ی که‌ به‌و بۆیانه‌ بۆیه‌ ده‌کران مۆرانه‌یان هه‌بوو. له‌ یه‌کیک له‌ سووچه‌کان و له‌به‌ر په‌نجه‌ریه‌که‌دا شوینم‌ گرت.

وه‌کو پیشتر باسم‌ کرد، له‌ قاوشه‌که‌ماندا هه‌ندێ نەخۆش هه‌بوون که‌ له‌ زیندانه‌که‌ی ئێمه‌وه هات‌بوون، هه‌ندیکیان ده‌یانناسیم، یان به‌ لای که‌مه‌وه دیت‌بوویانم. به‌لام ژماره‌ی ئەو نەخۆشانه‌ی که‌ له‌ ژێر دادگاییدا بوون یان سه‌ر به‌ سه‌ربازگه‌ ته‌مبیکارییه‌کان بوون، ژماره‌یان یه‌جگار زۆر بوو.

ئه‌وانه‌ی که‌ به‌ راستی نەخۆش بوون و پێویست بوو له‌ خه‌سته‌خانه‌ بخه‌وینرین ژماره‌یان زۆر که‌م بوو. ئەوانی دی یا له‌ قوئاغی بوژانه‌وه و چاکبوونه‌وه‌دا بوون، یان نەخۆشییه‌کانیان زۆر سووک بوو، ئیدی

يان لەسەر جىگەكانى خۇ پاكشاپون يان بە پارەوى قاوشەكەدا
ھاتوچۇيان دەکرد. بەينى دوو رېزە تەختەكە فراوان بوو، دەيانتوانى
بە ئاسانى ھاتوچۇ بىكەن. بۇنى قاوشەكە زۆر ناخۇش بوو، پياو
تەنگەنەفەس دەبوو، پەكپارچە بۇنى دەواودەرمان بوو: جگە لە بۇنى
ناخۇشى خودى نەخۇشەكان، بۇنى دەواودەرمانىش پياوى ھىر
دەکرد، ھەرچەندە بە درىژايى رۇژ سۇپاكەش دەسووتا، بەلام بۇنى
ناخۇشى دەواودەرمانەكەى رانەدەدا.

چەرچەفىكى رېرئى بەسەر جىگەكەمەوہ بوو. چەرچەفەكەم لابرد ،
پەتۇيەكى دووبەرى زېر و ھەندئى رايەخى چلكنى لەسەر پاخرا بوو.
تەپەلەكىكى چكۆلە بە تەنىشت تەختە خەوہكەوہ بوو، شەربەيەكى ئاو
و پەرداخىكى كانزايى ئاو خواردنەوہى لەسەر بوو، خاولىيەكى
چكۆلەش بەسەر پەرداخەكەوہ بوو. تەپلەكەكە رەفەيەكى ھەبوو، ئو
زىندانىيەنى تواناي ئوہيان ھەبوو لە كيسەى خۇيان چا بخۆنەوہ
قۇرى و تاقمى چايەكەيان لەسەرى دادەنا. بەلام ژمارەى ئو
دەولەمەندانە زۆر كەم بوو. سەبيل و كيسەى توتوتن لە ژير جىگاكاندا
دەشئىردرانەوہ. (زۆربەى ھەرە زۆرى زىندانىيەكان و تەنانەت
ئەوانەى كە سىلپىشان ھەبوو سەبيليان دەكىشا). بە دەگمەن دىكتۆر و
كارمەندانى نەخۇشخانەكە لە توتوتن و سەبيل دەگەرەن، خۇ ئەگەر بە
رېكەوت زىندانىيەكيان بېينىايە و سەبيلى بەدەمەوہ بوايە، بە ئانقەست
خۇيان لە گىلى دەدا و وايان دەنواند كە نەياندىتوہ. بەلام
زىندانىيەكان خۇيان ھەزىان دەکرد بە دزىيەوہ سەبيل بكتىشن و
مەگەر شەوانى درەنگ لەسەر جىگاكانيان سەبيليان كىتسابا، دەنا
زۆربەى كات لە پشت سۇپاكەوہ دەيانكىشا. شەوان كەس بۇ تەفتىش
دەرنەچوو، جگە لە زابىتخەفەر، ئەويش زۆر بە كەمى سەرى
قاوشەكانى دەدا.

ئەمە يەكەم چار بوو لە ھەموو ژياندا لە خەستەخانە بکەوم. بۆيە ھەموو شتتېکم بە لاوھ تازە و مايەي سەرنج بوو. ھەر زوو پەيم بەوھ برد کە ئەوانيش منيان بە لاوھ تازەيە و مايەي سەرنج بۆ ئەوان. ھەلبەتە ھەندى شتيان لە بارەي مەوھ بېستبوو، وەکو چۆن مندا لە مەکتەبلي تەمەشاي قوتاببيەکی تازە دەکەن و خۆيان لەو بە گەورەتر دەزانن، ئەوانيش بەو ئاوايە تەمەشاي منيان دەکرد، يان وەکو چۆن کارمەندانى فەرمانگەيەکی حکومەتي خۆيان لە موراجيەتک بە گەورەتر دەزانن، بەو ئاوايە مامەلەيان دەگەل مندا دەکرد. دراوسينگەي دەستە راستم زیندانییەک بوو کە چاران کاتب بوو، ئەمە کورپی ناشەرعی ئەفسەريکی خانەنشين بوو، لەسەر ئەوھ گيرا بوو کە پارەي قەلبی دروست کرد بوو: يەکدانه سال بوو لە خەستەخانە بوو. لە گويژيش ساغتر بوو، قەناعەتي بە دکتورەکان کرد بوو، کە شادەمارەکانی دلی ئاوساون و بەمە ھەم خۆی لە سوخرە و بېگار دزی بووھوھ و، ھەم خۆی لە شەپری سزای جەستەي خەلەساند بوو. دواي سالتیک بۆ خەستەخانەيەکی دی لە شاری (ت. ک)، نيردرا. گەنجیکی تۆکمەي چوارشانه بوو، تەمەني ھەر 28 سالتیک دەبوو، کابرايەکی زۆر زيرەک و گۆساخ بوو، ئەوھەندە شارەزای ياسا بوو دەتگوت ئەوقاتە. پياويکی خوشمەشرەب بوو، بەلام زۆر خۆپەسەند و خۆپەرسەت بوو، بە رادەيەک خۆپەرسەت بوو کە لیتی بوو بوو بە نەخۆشی. قەناعەتي تەواری بەوھ ھەبوو کە کەس لە دنيا دا بە ئەندازەي ئەو ئابروومەند و دروستکار و راستگۆ و پاکوبينگەرد و بە ئينساف و بيتاوان نيیە، ھەرگيز دانای بە تاوانەکەي خۆيدا نەدەنا. بە دريژايی تەمەني خۆی ئەم متمانەيەي بە خۆی ھەبوو. ئەم کورپە يەكەم کەس بوو کە ھات بە لامەوھ و مەرحەبای کردم و دواندمی، بەر لە ھەموو شتتېک باسی ئەوھي بۆ کردم کە کورپی بابايەکی

ئەفسەرە بە پلەى نەقىب. زۆرى حەز دەکرد وەكو كۆرەئەشراڧان، يان
 كۆرەخانەدان مامەلەى لە تەكدا بكەم. ئىدى باسى دابونەرىت و
 ئاكارى باوى خەستەخانەكەى بۆ كردم. دواى ئەو بە ماوہىەكى كەم
 نەخۆشىكى سەر بە سەربازگەى تەمىكارى ھات بۆ لام. ئەمە بۆى
 كۆرامەوہ كە گەلىك لەو خانەدانە زىندانىيانە دەناسىت كە بەر لە من
 ھاتبوانە زىندان. جا بۆ ئەوہى قەناعەتى تەواو بە من بكات كە راست
 دەكات، بە ناو ناوى ھەندىكىانى برد. بەلام ھەر كە چاوت بە
 سەروسەكوتى بۆزى ئەم سەربازە بكەوتبايە، يەكسەر دەتزانى
 كابرايەكى درۆزنە و راستى لە مەزەبدا نىيە، ئەمە نىوى چىكونوف
 بوو. بۆيە مەرايى دەكردم، چونكە پىتوايوو دەولەمەندم و پارەم پىتە.
 كە بىنى پرىياسكەيەكم پىتە و چاى و شەكرى تىدايە، خىرا پىنى گوتم
 كە كترىم بۆ دىنى و ئاوم بۆ دەكولىنى. (م. كى) قەولى دابوومى كە
 سەبەنى بە يەكىك لەو زىندانىيانەدا كە لە خەستەخانەكە كارىان
 دەكرد، كترىيەكەم بۆ بنىزىت. بەلام چىكونوف خىرا قۆرى و پىالەى
 ئامادە كرد، ئاوى كۆلاند و چاى دەم كرد. ئىدى ھىندە بە دلۇگيان
 كەوتە خزمەتم، كە يەكسەر يەكىك لە نەخۆشەكان تۆرە بوو و كەوتە
 گالته پىكردنى، ئەم نەخۆشە سىلى بوو، جىگاگەى بەرانبەر جىگاگەى
 من بوو نىوى ئوستيانئسەف بوو، ئەمە ئەو سەربازە بوو كە لە بەشى
 يەكەمى ئەم بىرەوہرىانەدا باسەم كرد. ئەمە حوكمى شەلاقكارى
 درابوو، ئەوہندە ترسا بوو ھەستا بوو چنگى توتتى كۆلاند بوو،
 ئاوەكەى لەگەل قاپى كۆنياكدا تىكەل كرد بوو و خواردبوويەو تا بە
 خەيالى خۆى ھەست بە ئازار نەكات، ئىدى رىك بۆ خۆى تووشى
 سىل و دەردەبارىكە بوو بوو، نەو لەسەر جىگەى مەرگ كەوتبوو.
 ئەم پىاوە تا ئەم دەمە كروكپ پالکەوتبوو، ورتەى لىتوہ نەدەھات،
 بەئاستەم ھەناسەى بۆ دەدرا، زۆر بە بايەخەوہ نىگای بېرى بووہ من،

به نىگای تورپه هه موو هه لى سوکه تىكى چىكونوفى دابووه چاو. هينده مەنگ و به وىقار بوو، ئەو تورپه بيهى لىنه ده هات. ئەنجام پەتى سەبرى پسا و هەلى داىه:

- تەمەشای ئەم نۆكەرە بکەن كە ئاغای خۆى دۆزىوه تەوه!
به دەنگىكى كزولاواز، به شىۆه بيهكى پچرپچر ئەو قسانهى كرد،
يانى بە دەم گيانه لاوه ئەو قسانهى كرد.

چىكونوف. به تورپه بيهى ئاورپى داىه وه. نىگايه كى پر تەوسوتوانجى
كرد و پرسى:

- كى نۆكەرە؟

ئوستيانئسلف بەرسفى داىه وه:

- تۆ نۆكەرى! خەلكينه گوى بگرن! يارۆ نايه وى باوه پم پىتاكات!
خەلكينه تەمەشاكەن، بزائن ئەم كورپه ئازايه چۆن خۆى له گىلى
ده دات!

- تۆ هەقت چىيه؟ ئەم بەرپزە كەسىكى دەستوپى سىپيه، نازانى
دەستى خۆى به كار بىنى، ئەمانه ناتوازن به بى خزمە تكار هەلبكەن و
بژين، ئىدى بۆ يارمەتى نە دەم، هەى دەموقه پۆز كۆلكن؟

- كى دەموقه پۆز كۆلكنه؟

- تۆ!

- من دەموقه پۆز كۆلكنم؟

- بەلى تۆ دەموقه پۆز كۆلكنى

- وه لاا خوا هەلناگرئ تۆ زۆر جوانى، باشه ئەگەر من دەموقه پۆز

كۆلكن بم، دەموقه پۆزى تۆ له هيلكه قازو ده چى!

- هەى دەموقه پۆز كۆلكن! هەر خوا باشى ناسىوى، خوا تا كىو

نە بىنى به فرى تىناكات، بۆ خۆت كړ به تا ده تۆبى! ئاخىر چىت له من

گەر هكە؟ بۆچى خۆت له كارى خەلكى هەلده قورتىنى؟

- دهزانی بۆچی؟ من حەز دەکەم سەری میس بێم، بەلام کلکی شیر نەبم. بابم هەمیشە وای دەگوت. بابم پۆژی لە پۆزان حەپس نەبوو، قەتیش ئەمری پینەکردووم کەنۆش بەرم! من، من...

کابرای سیلاویی ویستی قسەکەیی تەواو بکات، بەلام کۆکە یەک گرتی هەر خەریک بوو دەخنکا، کەوتە خوین هەلینان، ئارەقە یەکی سارد نیشته سەر تەویلی، زەق زەق تەمەشای دەکردین، دەویست لەسەر سخیف و جێتۆهکانی بەردەوام بێ، بەلام لەبەر کۆکە کۆک نەیدەتوانی. ئیدی بە ئاماژەیی دەستان کەوتە دەربرینی رق و تورپیی خۆی، ئیدی چیکونوف فرامۆشی کرد و وازی لیتینا.

یەکسەر هەستم کرد کە رقی ئەم سیلاوییە زیاتر لە منە تا لە چیکونوف بیت. چونکە هیچ کەسیک هەقی ئەوەی نەبوو گلهیی لە چیکونوف بکات کە بەو کارەیی بیەویی یەک دوو عانە بۆ خۆی پەیدا بکات. هەموو نەخۆشەکان چاک دەیانزانی چیکونوف ئەو کارە تەنیا لەبەر ئەوە دەکات پارە یەکی دەست بکەوێ. کەسیش لەسەر ئەوە رقی لێ هەلنە دەگرت. ئوستیانتسەف، رقی لە من، لە چایەکەیی من هەستا، ئەوەی تورپیی کرد ئەوە بوو، کە من لە چینی ئەشراف و خانەدانانم، سەرباری ئەوەی دەستۆپێ بە کۆتۆزنجیرم، دەستبەرداری خزمەتکار نابم و دەمەوێ یەکیک خزمەتم بکات و ئەمەیی بە پۆزلیدانی خانەدانانە دەزانی. لە حالیکدا من حەزم نەدەکرد خزمەتکارم هەبێ و هەولی ئەوەم نەدابوو کەسیک هەبێ خزمەتم بکات، بە پێچەوانەو هەموو سوور بووم لەسەر ئەوەی، هەموو شتیکی بە دەستی خۆم بکەم، تا کەس وا تینەگات کە کەسیکی دەستۆپێ سپی و، ناز پەرور دەم و دەمەوێ پۆز لێدەم و پۆلی کابرایەکی ئەشراف و خانەدان ببینم، بەلام ئەلەهەقی نازانم بۆچی هەر کاتی کەسیکی ریاکار لێم دەهاتە پێشێ، بە دەورمدا دەهات و خۆبەخۆ دەویست

خزمه تم بکات نه مده توانی ره فزی بکه م. جا له نه جامدا نه م
 خزمه تکارانه وا به سه رمدا زال ده بوون و سواری سه رم ده بوون،
 هاوکیشه که پیچه وانه ده بووه و من ده بووم به خزمه تکار و نه وان به
 خزمه تکارو، خویشم له مه تیئه ده گه یستم. به هر حال هر چیه کم کرد،
 بمویستایه و نه مویستایه، خه لکه که هر به نه شراف و خانه دانیان
 ده زانیم و وایان ته سه ور ده کرد به بی خزمه تکار هه لئا که م و ده بی
 دابونه ریت و پرواله تباری خانه دانان ره چاو بکه م. نه لئه قی نه مه م زور
 له بهر گران و له گیان ناخوش بوو. ئوستیان تفس پیاویکی نه خوش
 بوو، سیلی بوو، ده رده که ی گران بوو، له بهر نه وه زور تونده مجیز و
 شه ره نگیز بوو، به لام نه خوشه کانی دی، خویشان له م ده مه قاله و
 فره ته نه یه ی ئیمه نه کرد به خاوه ن و به لکو پتیا ن نه نگ بوو بیئه نه و
 ئاسته. ئیستا بیرم ده که ویته وه که هه موویان چاوه پروانی پووداویکی
 تازه بوون، له قسه کانیا ندا نه وه م خوینده وه که نه و ئیواره یه
 زیندانییه ک بق نه خوشخانه که دینن، که حالی حازر له ژیر شه لاقکاری
 دایه و هر که لیبینه وه، به کسه ر بق ئیره ی دینن، ئیدی زیندانییه کان
 به تاسه وه چاوه پروانی نه وه بوون له ئانوسا تدا بگاته نه خوشخانه که.
 هه ندیکیان باسی نه وه بیان ده کرد گوایه به ختی هه یه و سزاکه ی
 سووکه: ته نیا پینج سه د جه لده، چاو یکم به ده ور به ری خومدا گتیرا،
 زور به ی زیندانییه کان، نه وانه ی به راستی نه خوش بوون توشی
 نه خوشی ئیسکه ربوت و چاویه شه و ته راخوما بوو بوون، نه م
 نه خوشیانه، نه خوشی باو و به رده وامی نه و ده قهر و ولاته بوون.
 هه ندئ نه خوشی دی هه بوون، به راستی نه خوش بوون، تایان هه بوو،
 به ئازاری سیل و ده رده باریکه وه، ده تلانه وه. قاوشی تاییه تی بق
 نه خوشییه جیاوازه کان ترخان نه کرا بوو، هه موو نه خوشه کان، به
 جیاوازی نه خوشییه کانیا نه وه له یه ک قاوشدا بوون، ته نانه ت

تووشبووانی سفلیسش له هه مان قاوش بوون، بۆیه گوتم: (به پراستی نهخۆش) چونکه هه ندىكى دى هه ر وا، بۆ ئيسراحت هاتبوون بۆ نهخۆشخانه كه. دكتوره كان، له رووى به زه بيه وه پيگه يان به وانه ده دا داخلى خهسته خانه بكرين، به تايبه تى ئه گه ر جىگه ي چۆلۆبه تال هه بوایه. ژيان له زىندانه كاندا ئه وه نده سهخت و دژوار بوو، كه زىندانىيه كان، خهسته خانه يان به هه موو كه موكوپيه كيه وه به هه موو هه وایه كى بۆگه ن و ناخۆشيه وه و سه ربارى ئه وه ي پيگه ي كه س نه ده را بۆ ساتىكيش بچيته ده رچ، له چا و زىنداندا به به هه شت ده زانى. وای ليه اتبوو هه ندى له زىندانىيه كان ئاماده بوون، ئه گه ر دكتور پيى دابان، هه موو ژيانىان له خهسته خانه به سه ر به رن، زۆر به ي ئه وانه سه ر به سه ربازگه ته ميكا ريه كان بوون. به وردى روانيمه هاو پي تازه كانم. به كيكيان زۆر سه نجى پاكيشام. ئه مه تووشى سيل بوو بوو، له حالى مردندا بوو. تهخته كى توژىك له و لای تهخته كى ئوستيانتسفه وه بوو، به رانه ر به تهخته كى من بوو، نيوى ميخائيلوف بوو. دوو هه فته يه ك له وه پيش له زىنداندا ديتبووم. نهخۆشيه كى خه ته ر بوو، ده بوایه زووتر فرىاي خۆى كه وتبا و خۆى نيشانى دكتور بدايه و عىلاج و ده رمانى وه ربگرتايه، به لام نهخۆشيه كى به هه ند نه گرتبوو و به ماوه يه كى زۆر كه م پيش جه ژنى نوئيل ئه وچا بۆ نهخۆشخانه چوو بوو، ئىدى هه ر سى هه فته يه ك له خهسته خانه ده كه وى و به نهخۆشى سيل ده مرىت. ئه م مرۆفه وه كو مؤم له ماوه يه كى زۆر كه مدا به توانه وه توایه وه. ئه وه ي كه زۆرم پى سه ير بوو ئه وه بوو، كه نهخۆشيه كى به ته واوه تى سىماى گوڤرى بوو. چونكه من پيشترىش، كاتى كه چوومه زىندان ديتبووم. بۆيه ئىستا زۆر سه رنجى پاكيشام. سه ربازىكى سه ر به سه ربازگه ي ته ميكا رى له خهسته خانه كه دا دراوسى بوو، پيره ميژىكى

گرژومون و دیمهن قیزهون بوو. بهلام من لیزه‌ندا نامه‌وی باسی یه‌ک به یه‌کی نه‌خۆشه‌کان بکه‌م، بۆیه‌ش باسی ئەم پیره‌ پیاوم کرد چونکه کاریکی زۆر تایبه‌تی له‌ دل و ده‌روونم کرد و به‌ که‌ره‌تیک کۆمه‌لینک له‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی قاوشی زیندانییه‌کانی تیگه‌یاندم. ئەم پیره‌میره‌ تووشی په‌سیویکی زۆر دژوار بوو بوو، به‌رده‌وام، شه‌و و پوژ ده‌پژمی (یه‌ک هه‌فته‌ی ته‌واو ئەم پیاوه‌ به‌رده‌وام پژه‌میوه‌)، ته‌نانه‌ت به‌ده‌م خه‌ویشه‌وه‌، پینج شه‌ش که‌ره‌تی یه‌ک له‌سه‌ر یه‌ک ده‌پژمی، پژه‌مینه‌که‌ی له‌ ده‌ستپژه‌ی تفه‌نگ ده‌چوو، له‌گه‌ل هه‌ر پژه‌مه‌یه‌کدا ده‌یگوت و ده‌یگوته‌وه‌: 'خودایا! ئەم تۆله‌یه‌ چیه‌، ئەمه‌ چ قه‌ساسیکه‌!' له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی داده‌نیشته‌ و لیکدا لیکدا برنووتی له‌ کونه‌ که‌پووی ده‌په‌سته‌، تا زیاتر و توندتر بپژه‌میت. هه‌میشه‌ ده‌سته‌سپریکی نهرمی خانه‌خانه‌ی وردی به‌ که‌پوویه‌وه‌ ده‌گرت، ده‌سته‌سپری خۆی بوو، ئەوه‌نده‌ شو‌ردرابوو، به‌ ته‌واوه‌تی کال بوو بووه‌وه‌ و په‌نگه‌که‌ی چوو بووه‌وه‌. که‌ ده‌پژمی که‌پووه‌ گچکۆکه‌ی گرژ ده‌بووه‌وه‌، هه‌زار و یه‌ک چرچ و ورده‌ چرچی تیده‌که‌وت، هه‌نگی ده‌می داده‌چه‌قاند، ددانه‌ کرمۆل و په‌شه‌کانی ده‌رده‌که‌وتن، پووی سوور و لیکووی، که‌ له‌ پژه‌مین ده‌بووه‌وه‌ ده‌سته‌سپره‌که‌ی ده‌کرده‌وه‌ و ته‌مه‌شای ده‌کرد بزانی چه‌ندی چلم له‌ که‌پوو هاتوو، ئەوجا خیرا ده‌سته‌سپره‌که‌ی به‌ رۆبه‌که‌ی به‌ری، که‌ هه‌لبه‌ته‌ هی‌ خه‌سته‌خانه‌که‌ بوو، ده‌سپری. هه‌رچی چلم و گه‌مار هه‌بوو به‌ رۆبه‌که‌وه‌ ده‌لکا و ده‌سته‌سپره‌که‌ هیچی پتوه‌ نه‌ده‌ما. هه‌لبه‌ته‌ ئەم کرده‌وانه‌، واته‌ پاراستنی که‌لوپه‌لی شه‌خسی له‌سه‌ر حیسابی که‌لوپه‌لی خه‌سته‌خانه‌که‌، هیچ جو‌ره‌ نا‌په‌زاییه‌کی له‌ لای نه‌خۆشه‌کان دروست نه‌ده‌کرد، هه‌رچه‌نده‌ دانیابوون که‌ هه‌ندیکیان ناچار ده‌بن، دواتر هه‌مان ئەو جلو‌به‌رگه‌ به‌کار بپینن.

پیاو باوهر پ به خوئی ناکات ئەو خەلکە بەو پادەییە پام ببن و قیز
 لەو شتانه نەکەنەو و دلیان تینک هەلنەییەت. ئەم دیمەنە زۆری
 ناپەرەحت کردم، خۆبەخۆ و بەقیز و بیزهوه کهوتمه تەمەشاکردنی
 ئەو پۆبەیی که له بەرم کرد بوو. بۆنیکی تیزیی ناخۆشی لیدەهات.
 دواي ئەو هی گەرمی بەدەنمی هەلمژی بوو، بۆنی دەوا و دەرمانی
 لێهەلەستا. هیچش جیی سەرسامی نەبوو، چونکە لەو هەتای هەبوو
 لەبەری نەخۆشان بوو بوو. دوور نییە پۆژی لە پۆژان ئەستەر و
 بەرەکەیی بە پیکەوت شوردرای بی، بەلام لەمەش دلیان نیم: بەهەر حال
 وەختی که ئەم پۆبەم لەبەر کرد، تەپری تەر بوو، یەکپارچە دیتۆل و
 تەنترۆک و هەتوان و دەرمان و خوین و خوڕ بوو. زیندانییانی
 مەحکوم بە جەلد و شەلاقان، دواي شەلاقاری بۆ خەستەخانە
 دەهینران، پشتیان یەکپارچە خوین بوو، ئیدی زامەکانیان دەرمان
 دەکرا و هەتوانیان لیدەدان و ئەو پۆبەیی لەسەر کراسە تەرەکانیانەو
 لە بەریان دەکرد، هەموو خوین و خوڕ و هەتوان و دەرمانەکانی
 تریان هەلەمژی. من بە درێژایی ئەو سالانەیی که لە زینداندا مامەو،
 هەر چەند دەچووم بۆ نەخۆشخانە (که زۆریش دەچووم) و ئەو
 پۆبەیان پی لەبەر دەکردم، ئیدی خەم لیدەهات و دلم تینکەل
 دەهات و گومان لە سەرپام دەنیشت، جا گومان و ترسەکەم هەر لە
 پۆبەکە و پیسی پۆبەکە نەبوو، بەلکو لە ئەسپیش بوو، ئەو پۆبانە
 ئەسپی تیی دابوون ئەمما تیدان، ئیدی ئەسپی دۆزین و کوشتن بوو
 بوو بە سەرگەرمیەکی بەلەزەت بۆ زیندانییەکان، ئەسپینکانییان
 دەدۆزییەو دەیانخستە ئیوان نینۆکی هەردوو پەنجە کەلەیانەو و
 قرچ دەیانکوشتن، ئەگەر لەو کاتەدا تەمەشای سیمات کردبان، دەتبینی
 چون بزەیی خۆشحالی دەکەوتە سەر سیمایان. زیندانییەکان پقیان لە
 پیشکەش بوو، زۆرجار شەوانی دووردریزی زستانیان بە

پیشکه کوشتن به سهر دهبرد. قاوشه که ی ئیمه، سهرباری بۆنه ناخۆشه که ی، به پوالت و له دیوی دهره وه زۆر پاکوخواوین بوو. به لام له ناوه وه زۆر پیس بوو، به لام نه خۆشه کان له که لیدا راهاتبوون و به شتیکی ئاساییان ده زانی. بارودۆخی نه خۆشخانه که ش ئه وه نه بوو خه لکی بۆ پاکوخواوتی هان بدات، به هه رحال، پاشان دیمه وه سهر باسی ئه م لایه نه.

ههر که چیکونوف چایه که ی بۆ ئاماده کردم (ده بی ئه وه ش بلیم که ئاوی قاوشه که شه و پوژی جاریک ده گوپردرا و تازه ده کرایه وه، بۆیه له ماوه ی ئه و بیس و چوار سه عاته دا به هۆی ناتهندروستی هه وای قاوشه که تامی تیک ده چوو و ناخۆش ده بوو) یه کسه ر ده رگا کرایه وه، ئه و سه ربازهی حوکی جه لد درابوو، هارپی له گه ل دوو پاسه واندا وه ژوورکه وت. ئه مه یه که م جار بوو که سیک بییم تازه له ژیر جه لده هاتبیته ده ری، به لام پاشان زۆرم له و دیمه نانه بینی، جاری وا هه بوو هی وایان ده هیتا ئه وه نده یان جه لد لیدا بوو، خۆی به پیوه نه ده گرت، به کۆل ده یانه ینایه ژووره وه. ئه م دیمه نانه به لای نه خۆشه کانه وه ئاسایی بوو. ئیدی ئه و نه گبه ت و به دبختانه به ساردوسپی له لایه ن نه خۆشه کانه وه پیشوازی ده کران، ئه گه ر تازه هاتوه که تاوانباریکی گه وره بوایه و سزایه کی قورس درابوایه و جه لدیکی زۆری لیدرابوایه ههنگی به ریز و حورمه تیکی تایبه تیه وه پیشوازی ده کرا. خۆ ئه گه ر تاوانه که ی سووک بوایه و سزاکه ی که م بوایه، بۆ نمونه هه لاتن بوایه له سه ربازی، زۆر گوئیان نه ده دایه. جا ئه م پیاوه ی ئه مرق هیتایان سه ربازی هه لاتوو بوو. به هه رحال زیندانیه کان له هه موو حاله کانه دا، له جیاتی قسه ی پووت و هاوسۆزی بیمایه ده گه ل شه لاق خواردوو هه که دا، به بیدهنگی و خیرا ده که وتته په رستاری و ده رمانکردنی و هه موو یارمه تیه کیان ده دا، به

تايبەتیی هی ئەو کەسەیی کە حالی بیتحال بوایە و نەیتوانیبا بە خۆی رابگات و خۆی بە پێوہ بگرئ. پەرستارەکان، زۆر خۆیان بۆ ئەمجۆرە نەخۆشە سەخەلەت نەدەکرد، چونکە بە تەجرووبە دەیانزانئ کە خۆدی زینسدانییەکان پینی رادەگەن. پەرستاری و دەرمان کردنەکەش بە زۆری ئەوہ بوو کە کراسیک یان پارچەپەکیان لە ئاوی سارد هەلدەکیشا و دەیانگوشی و لە پشتی کابرای شەلاقخواردوویان دەنا، هەر وہا دەبوایە زۆر بەوریایی و بە دیقەت ئەو تەراشەدارانەیی کە لە ئەنجامی شکانی تەرکەکە لە کاتی شەلاق و وەشاندن دا، دەچووہ زام و برینی پشتی کابراوہ، دەر بەینن، ئەمە کاریکی زۆر زەحمەت و بەئازار بوو. کەچی زۆرم پئ سەیر بوو ئیستاش کەسیکم نەبینئ لە کاتی دەر هیتانی ئەو تەراشەدارانە لە زامەکانی، پوو گرژ بکات یان ئۆف یان نالە یەک بکات. بە زۆری دواي پاک کردنەوہی زامەکانییان لە تەراشەداران، سیمایان تیک دەچوو، پەنگیان زەرد هەلدەگەرا، چاویان ئەبلەق دەبوو، لیویان بە جۆری دەکەوتە لەرزین، لە تاوا بە ددان دەیانگەست تا خوینی لێدەهات. ئەو سەربازەیی کە هیتایان، کوپیکی نزیکەیی 23 سالان بوو، کەسیکی تۆکمە و تیکسمراو و جوانخاس و بالابەرز و گەنمپەنگ بوو. تا ناو قەدی پوو توقووت بوو، زۆر پیسیان لێدا بوو، پشتی یە کپارچە برین و زام و جیی تەرکە و قامچی بوو. پارچە قوماشیکی تەریان دابوو بە سەرشانومل و پشتیدا، ئازای گیانی لە ژیر قوماشە تەرکەوہ دەلەرزئ. نزیکەیی یە کدانە سەعاتی تەواو لە پەستیدا و بیتیرانەوہ بە قاوشە کەدا دەهات و دەچوو. روانیمە سیمای، لەوہ دەچوو بیر لە هیچ شتیکی نەکاتەوہ. چاوەکانی لە چالی چاویدا بە شیوہ یەکی سەیر و ترسناک دەجولان، نیگای لەسەر خالیکی تايبەتی نەدەگیرسایەوہ، لەوہ دەچوو نەتوانئ نیگای لەسەر خالیکی تايبەتی رابگرئت. وام بە خەیاڵدا هات کە بە

تاسهوه دەروانیته ئه و چایه‌ی که تازه چیکونوف بۆی ئاماده کردبووم و هیشتا هه‌لمی لئه‌ده‌ستا: ئه و به‌سته‌زمانه له سه‌رما دانه‌چۆقه‌ی پینکه‌وتبوو، بۆیه خولقی چایم کرد، یه‌کسه‌ر ئاو‌ری دایه‌وه و به‌بێ ئه‌وه‌ی هه‌چ قسه‌یه‌ک بکات کووپه‌ چایه‌که‌ی هه‌لگرت و هه‌ر به‌ پیوه و بینه‌وه‌ی شه‌کری تینکات، ده‌ستی به‌ خواردنه‌وه‌ی کرد. هه‌ولی ده‌دا ته‌مه‌شام نه‌کات. که له‌ خواردنه‌وه‌ی چایه‌که‌ بووه‌وه، به‌ بیده‌نگی کووپه‌که‌ی له‌ جیی خۆی دانایه‌وه و بینه‌وه‌ی سوپاسم بکات یان سه‌ریک دابنه‌وینسی، به‌وپه‌ری نیگه‌رانسی که‌وته‌وه هاتوچۆ به‌ قاوشه‌که‌دا: دیار بوو له‌ تاو ئازار هۆشی ئه‌وه‌ی نه‌بوو قسه‌م ده‌گه‌ل بکات یان سوپاسم بکات! زیندانییه‌کانیش دوا‌ی ئه‌وه‌ی برینه‌کانیان ده‌رمان کرد شاشیان لیتا، ئیدی هه‌چ پرسیارکیان لینه‌کرد و به‌ ده‌قی خۆیه‌وه‌ وازیان لئه‌هێنا و دوور به‌ دوور چاویان لیتوو. دیار بوو وایان به‌ باش ده‌زانی به‌ پرسیاران و هاوسۆزی و هاوخه‌می ناره‌حه‌تی نه‌کن. وام هه‌ستکرد که سه‌ربازه‌که‌ش به‌ وه‌لویتست و بریاره‌ی ئه‌وان پازی و ئاسووده‌یه.

له‌و کاته‌دا شه‌و داهاات، دنیا به‌ره‌به‌ره‌ تاریک تر بوو، چ‌را داگیرسینرا. هه‌ندی له‌ نه‌خۆشه‌کان مۆمی تاییه‌تی خۆیان هه‌بوو، به‌لام ئه‌وانه‌ ژماره‌یان که‌م بوو. دکتۆر هات و که‌وته‌ معاينه‌ی شه‌وانه‌ی خۆی، ئه‌وجا عه‌ریفه‌فه‌ر هات، نه‌خۆشه‌کانی سه‌رژمیر کرد و ده‌رگای له‌سه‌ر داخستین. پێشتر سه‌تلیکیان بۆ پێشاو و پیتنی شه‌وانه‌ی زیندانییه‌کان هینا بووه‌ ژووره‌وه، که‌ زانیم ئه‌م سه‌تله‌ تا به‌یانی له‌ ژووره‌وه‌ ده‌بێ زۆرم پێ سه‌یر بوو، خۆ ئه‌ده‌بخانه‌که‌ هه‌مووی دوو شه‌قاو له‌ ده‌رگا‌که‌وه‌ دوور بوو. ئیدی ئه‌وه‌ نیزامی خه‌سته‌خانه‌که‌ بوو. به‌ پۆژه‌وه‌ ته‌نیا یه‌ک دوو ده‌قفه‌یه‌ک پێی

زیندانیان دەدرا بچنە دەری بۆ دەست بە ئاو گەیاندن، بەلام بە شو
 بە هیچ جۆری پێی چوونە دەرەویان نەدەدرا.

نەخۆشخانەی زیندانیان لە نەخۆشخانانی ئاسایی نەدەچوو:
 زیندانی نەخۆش لەویندەریش سزای خۆی وەرەگرت، نازانم کێ ئەم
 نیزام و سیستەمەى دانابوو. بەلام من دلنیام لەوەی کە ئەم ئیجرائاتە
 هیچ سوودیکى نییە، ناماقوولی پابەندى بە شەکلێاتەو لە هیچ
 شوێنیکدا وەکو ئێرە پروون و دیار نییە. هەلبەتە دکتۆرەکان ئەم
 نیزام و یاساوپرێسایانەیان دانەنابوو، چونکە دکتۆرەکان زۆر
 میهرەبان بوون و هەموو زیندانییەکان لێیان رازی بوون، بە چاوی
 بابی خۆیان تەمەشایان دەکردن، زۆریان پێز و حورمەت دەگرتن.
 ئەو پزیشک و دکتۆرانە دەیانزانى بە زمانى شیرین ئەو قەرەبەختانە
 بدوینن و دلخۆشى دەردیان بدەنەو. زیندانییەکانیش بەمەیان
 دەزانى و زۆر مەمنوونى لوتف و میهر و پرووخۆشى و زمانشیرینی
 دکتۆرەکان بوون، کەس نەبوو گلەیی لە دکتۆرەکان بکات و بلى
 سەختگیرن، توپە و تروون، لە هەلسوکەوت و مامەلەیاندا دەگەل
 نەخۆشەکاندا خراپن، چونکە دکتۆرەکان لە پرووی مرفۇدۆستییەو و
 راستگۆیانە مامەلەیان دەگەل زیندانییەکاندا دەکرد. زۆر چاک
 دەیانزانى کە زیندانی نەخۆش، وەکو هەر نەخۆشیکى دى پتویستی
 بە وەرزش و هەوای پاکە، پتویستی بە پیاسەى ناو راپە و دالانەکانە،
 بەلام ئەم نیزامە لە دەستی ئەواندا نەبوو. نەخۆشانى قاوشەکانى دى،
 بۆ خۆیان بە راپەوہکاندا دەگەپان، وەرزشیان دەکرد، هەوای پاکیان
 هەلدەمژى، هەرچەندە ئەو هەوایەش زۆر پاک نەبوو، بەلام لە هەوای
 قاوشەکانى ئیتمەى زیندانی هەر پاکتر بوو، هەوای قاوشەکانى ئیتمە، بە
 حوکمی ئەوہى دەرگاگانى هەمیشە داخرابوون و قاوشەکان قەرەبالغ
 بوون و بۆنى غازاتى نەخۆشەکان و دەرمان پەنگى دەخواردەوہ

یه جگار بۆگن و ناخۆش بوو. تهسهور ناكرى، وهختى شهوان سه تلى
 پيساييه كه يان له قاوشه كه مان داده نا، چ بۆن بۆگه نيبه كى كوشنده به
 قاوشه كه دا بلاوده بووه وه. تا شهو زياتر راده كشا، ههواى قاوشه كه،
 به هوى گه رما و ميزكردى زۆرى هه ندئ له نهخۆشه كانه وه، پيستر
 ده بوو. كه ده ليم زيندانى له نهخۆشخانه شدا هه ر سزاي خۆى
 وه رده گرت، مه به ستم ئه وه نيبه كه ياسا جگه له سزا هيچ ئامانجيكى
 ترى نيبه، چونكه ئه مه بيئى ناسافيه، به پنى ياسا نه ده بوو نهخۆش سزا
 بدرىت. كه واته ده بئى زه رووره تيكى زۆر پئويست هه بوو بئى كه
 ئيداره ي ناچار كرديت بۆ جيبه جيكردى ئه م زه بتوره بته توند و
 قورسه. به لام ئه و زه رووره ته چيبه؟ ئه وه ي زۆر ناخۆشه ئه وه يه كه
 پياو ديتته سه ر لىكدانه وه ي ئه م مه سه له يه ئه قلى به هيچ كوئيه ك
 ناگات. ئاخىر ئه م زه بتوره بته كه زۆر گه وجانه و نابه جئ ديتته به رچاو
 له پاى چى و بۆچى؟ ئايا به رپرسانى ئه م داموده زگايانه، وا ته سه ور
 ده كه ن كه زيندانى به كان به درۆ خۆيان نهخۆش ده خه ن و، ده چن بۆ
 نهخۆشخانه و دكتوره كان ده خه له تينن و ده يانه وئ شه وئ به بيانووى
 چوونه سه ر ئاو، له نهخۆشخانه كه وه ده ربكه ون و هه لئين؟ ئه مه
 بيانوويه كى نابه جيبه. ئاخىر نهخۆش چۆن و بۆ كوئى و به چ جل و
 پۆشاكى كه وه هه لئين؟ به رۆژه وه مۆله تى چوونه سه ر ئاو به نهخۆش
 ده درا، هه لبه ته ده بوايه يه كيه ك بچن، باشه بۆچى شه وئيش هه مان
 شت ناكرىت؟ هه ميشه ي خوا له بهر ده رگا كه، له نزيكى ئاوده سه ته كه دا،
 پاسه وانى كى چه كدار وه ستاوه و بۆى هه يه وه كو سئيه ر دووى
 نهخۆشان بكه وئى و نه يه لئى به بست دوور بكه ونه وه. ئه مه جگه
 له وه ي كه ئاوده سه كه په نجه ريه كى ده بل كه تيبه ي پئوه بوو به دئو
 نه ده شك، ئه گه ر هه ر زيندانى به ك بيويستبا هه وه لئى ده بوايه ئه و
 كه تيبه يه بشكىنئى، ئاخىر چ زيندانى به ك ئه مه ي پئنده كرىت؟ واى دابنى

زیندانییهک دهرهفتی هینا و توانی کابرای پاسهوان بکوژیت و کەسیش پینەزانی، ئاخەر چۆن دەتوانی ئەم دەبەل کەتیبەیه بەو ئاسانییه بشکینی! ئەمە جگە لەوەی کە پاسهوانەکان لە نزیکی قاوشی زیندانییهکاندا دەخەوتن و پاسهوانیکی دیکەش بە چەکەوێه لەبەر قاوشەکەئێشکی دەگرت. یانی ئەم هەموو خەفەر و پاسهوانە بەس نەبوو؟ ئاخەر بەو زستانە ساردە، بە جووتی گۆرەوی و سۆلەو، بە بیجامە و کلێتەوێه دەیتوانی بۆ کوێ بروت؟ جا کە ئەگەری هەلاتن بەم رادەیه کز بوو، بۆچی ئەم هەموو سەختگیرییه دەگەل نەخۆشەکاندا دەکرا، لە کاتیگدا ئەوئەندەئەوان پیتوستان بە هەوای پاک بوو، خەلکی ساغ و سەلامەت پیتوستان پیتی نەبوو؟ بۆچی؟ قەت پۆژی لە پۆژان هۆی ئەمەم بۆ لە بنجوبناوان نەکرا.

جا کە باسەکەمان هاتوووە سەر ئەم پرسیارە بیتوولامە: بۆچی؟ حەز دەکەم لێزەدا ئاماژە بۆ مەسەلەیهکی دیکەش بکەم، قەت پۆژی لە پۆژان نەتوانی بچمە بنجوبناوانی و هۆیهکەئێ بزانم، ئەویش مەسەلەئێ و زنجیرانەیه کە دەبوایه تا دوا هەناسە لە دەست و پیتی زیندانییدا بوایه، ئیدی با نەخۆشییهکەئێ ترسناکیش بوایه، با نەخۆشی مەرگیش بوایه. من چەندین نەخۆشم بینی کە نەخۆشی سیلیان بوو، بەرچاوی خۆمەوێه پێ بە کۆتوزنجیرهوێه مردن. هەموو خەلکەکە لەگەل ئەمەدا راهاتبوون و بەشتیکی ئاساییان دەزانی. نازانم چۆن هیچ کەسیک، تەنانەت پزیشکەکانیش پۆژی لە پۆژان ئەوێان بە خەیاڵدا نەهات، داوا بکەن، کە نەخۆشانی تووشبوو بە نەخۆشی قورس یان زیندانییانی تووشبوو بە سیل و دەرەباریکە لە پیتوئەند و زنجیران ببەخشن و ئەو بارە قورسەیان لە کۆل بکەنەوێه. ئەللهقی زنجیرهکان زۆر قورس نەبوون، بە شینوێهکی گشتی 4-5 کیلۆیهک دەبوون. ئەم کیشە بۆ مرقۆئیکی ساغ و سەلامەت زۆر قورس نەبوو،

تهحه مول دهکرا. بهلام نهو هشیان بو باس کردبووم که نه م زنجیرانه به دریزایی و له ماوهی چهند سالیئکدا لاهی زیندانییهکانی دهپوکانهوه و لاوازی دهکردن، ئیدی نازانم نه مه چهند راسته و چهند راست نییه، بهلام پیموایه راسته، چونکه با ریک و چهندیش سووک بی، نه گهر له چوار کیلوش زیاتر نه بیت، نه گهر به یه کجاره کی له پی زیندانی بیه ستریت، بیگومان کیشی لاقه که له کیشی ئاسایی خوئی زیاتر دهکات و دواي ماوهیهک کاریگه ریی نیگه تیف له گه شهی نه لاقه دهکات، جا با وای دابننن نه مه بو زیندانییه کی ساغ و سه لامهت شتیکی نه وتو نییه و ئاساییه، نه دی بو بابایه کی نه خوش ئاساییه؟ هه لبه ته نه مه بو که سینک نه خوشییه که ی قورس بی، بو یه کیک که سیل و درده باریکه ی بی، که خوئی لیباره، و خو به خو به دم نه خوشییه وه ده تویته وه، باریکی یه جگار قورسه و له کیشی نه جو ره نه خوشانه دا نییه. بو یه پیموایه نه گهر ئیداره ی پزیشکی داوای لابردنی کوتوزنجیران له سه ر نه خوشانی سیلدار بکات کاریکی زور چاک دهکات. خو نه گهر بگوتری زیندانییان خه لکانیکی تاوانبارن و شایسته ی هیچ سوزوبه زه بییه ک نین. نه وا ده لیم، باشه که سینک که خوا باری قورسی نه خوشی لیتابیت، ده بی ئیمه ش هینده ی دی دهردی زیاد بکه یین؟ پیاو باوه ر ناکات که ئامانچ له زیاد کردنی عه زاب، سزادانی زیندانی بیت. چونکه سیلداران، دادگا سزای به دهنیان له سه ر هه لده گریت. بو یه هیچ سه ر له و حکمه ته په نه انه. گرنگه دهرناکه م که ده خوازیت پتوه ندی پی سیلداره کان هه ر بمینن. پیاو باوه ر ناکات که بابایه کی سیلدار له خسته خانه وه هه لبی. ئاخو کی بیر له شتی وا ده کاته وه. نه خاسمه نه گهر نه خوشی که سیره ی کرد بیت؟ خو مه حالیشه چاو ورا و له پزیشکه کان بگریت و زیندانییه کی ساغ و سه لامه تیان لیکری به سیلداریکی په ریشان، چونکه سیل نه خوشییه که

له دوره وه هاوار دهکات. باشه مادامیکی باسی هلاتن هاته گۆږی، با پیرسین ئایا کۆتوزنجیر دهتوانی بیته کۆسپ له بهردهم ههلاتنی زیندانییدا؟ هه رگیز، کۆتوزنجیر، هه قارهت و سووکایه تییه و به زیندانی دهکریت، باریکی بهدهنی و سایکۆلۆژییه - به لای کهمه وه خه لکی وای لیکه ده نه وه - به لام ناتوانی ږی هه لاتن له کس بگریت. چونکه گه و جترین زیندانی دهتوانی به هه ږه یه ک بیبریته وه، یان به ئاسانی به بهردیکی گه و ره ئه لقه کانی بشکینن. که واته کۆتوزنجیر سوودیکی ئه و تۆی نییه، جا ئه گه ر هه ر سزایه ک بی و زیندانی پی سزا بدری، باشه هه ق نییه که سیکي نه خوش، که له حالی مردن دایه، له م سزایه عه قو بگریت؟

من ئیستا به ده م نووسینی ئه م دیرانه وه وینه ی پیاویکم دینه وه به ر چاو که ئاو زینگی ده دا، له گیانه لادا بوو. ئه م پیاوه تووشی سیل بوو بوو، نیوی میخائیلوف بوو، به رانه بر به ته خته خه وه که ی من بوو، له ئوستیان تسفه وه دور نه بوو، که من گه ییمه خه سته خانه، ئه و دوا ی چوار ږۆژان مرد. من که تۆزی له مه پیش باسی سیلدارانم کرد، ئه وه ږه نگدانه وه ی ئه وه هه ستانه بوو، که له ده می مردنی ئه و پیاوه دا له دل و ده روونم گه ږا. میخائیلوف ئه و ږه ی بیستو پینچ سال ده بوو، کۆږیکی کورته بالای، لاوازی ږه زاسووک و خوینشیرین بوو. ئه مه زیندانی زیندانی تاییه تی بوو، پیاویکی که مدوو بوو، به لام خۆشه شهرب و پیاوانه بوو، یه جگار خه مبار و لیۆبه بار بوو: به ده ردی زیندانییه کان ده یانگوت زیندان تواند بوویه وه، هاو زیندانییه کانی زۆریان خۆشه ده ویست و به چاکه یادیان ده کرده وه. له بیرمه که چاوه کانی زۆر جوان بوون، نازانم بۆچی له م کاته دا، به م ږوونیه، چاوه کانی هاتوونه ته وه به ر چاو. له سه عات سنی پاش نیوه ږۆدا گیانی سپارد، ږۆژیکی هه تاوی زۆر سارد بوو. تیشکی هه تاو به

خواری له جامه ئامالکه سکه که ی په نجره که وه ده هاته ژووری، دنیا
 هینده سارد بوو زوقوم جامی په نجره که ی گرتبوو: تیشکی هتاوه که
 ریک که وتبووه سر ئم کلۆله به دبه خته ی که که وتبووه ئاویکه و
 هوشی به خۆی نه مابوو، چند سعاتیک به دم گیانه لاوه مایه وه. هر
 له به یانییه وه چاره کانی گیزووژ بوو بوون و نه وانیه ده و روبه ری
 خزی نه ده ناسینه وه. زیندانییه کان ههولیان دها به پیتی توانا یارمه تی
 بدهن، چونکه دیار بوو له عه زابیکی کوشنده دایه، هه ناسه ی ته نگ
 بوو بوو، که وتبووه هانکه هانک، وه کو یه کیک له حالی خنکاندا بی و
 پیویستی به ههوا بی، سینگی په یه تا په یه تا بهرز و نزم ده بووه وه.
 سه رتا په توکه ی تووړ دا، نه و جا بیجامه که ی داکنند و تووړی دا،
 نه و جا که وته دراندنی کراسه که ی وه کو نه وه ی باریکی قورس بی
 به سه رییه وه. پیاو که چاوی به و جهسته له رو لاوازه، به و ده ست و
 لاقه ره قوته قانه ی، به و سکه قوپاوه، به و په راسووه زه قانه ی ده که وت
 خریک بوو زیره بکات، له به شه ری که وتبوو، ئیسکه په یکه ریک بوو
 له و گۆره. هیچی پیوه نه مابوو ته نیا خاچیک و کیسه یه کی بچووک
 نه بی، که به گهردنییه وه بوو، ته نیا پیوه ند و زنجیره کانی نه بی که به
 ئاسانی لاقه ره قوته قه کانی لیوه ده رده هاتن. به چاره که سعاتیک به
 له مردنی میخائیلوف، بیدهنگی بالی به سه ر قاوشه که ماندا کیشا.
 زیندانییه کان به چه دهوان، له سه ر نوکی پیتان ده هاتن و ده چوون.
 ناوبه ناو به دم قسه یه که وه، نیگایه کی میخائیلوفیان ده کرد که
 که وتبووه تراویکه و له حالی مردندا بوو. له پر به دهسته له رزی
 که وته گه ران به دووی خاچه که یدا، دۆزییه وه، که وته راکیشانی، له وه
 ده چوو خاچه که ش بوو بی به بار به سه رییه وه و تهحه مولی نه کات.
 خاچ و کیسه که یان له ملی داکنند. دوا ی ده دهقیقه کابرا گیانی سپارد.
 ههنگی زیندانییه کان که وتنه لیدانی ده رگا که، تا هه والی مه رگی

میخائیلوف به پاسه‌وانه‌کان بدهن. پاسه‌وانیک هاته ژووره‌وه، به خه‌مساردییه‌وه ته‌مه‌شایه‌کی جه‌نازه‌که‌ی کرد و پاشان چوو بانگی په‌رستاره‌که بکات. په‌رستاره‌که گه‌نجیکی دلپاک و نیهادچاک بوو، زوری بایه‌خ به خۆ دهدا، به خۆی راده‌گه‌یی، به‌لام خوشمجیز و ته‌بیعت بوو. په‌رستاره‌که دوا‌ی توزیک هات، به‌په‌له خۆی گه‌یاندده سهر جه‌نازه‌که، ته‌مه‌شایه‌کی قوولی کرد، به جوره‌ بی موبالاتییه‌که‌وه که به رای خۆی هه‌لو‌یسته‌که وای ده‌خواست، نه‌بزی جه‌نازه‌که‌ی گرت، نه‌جا به ناماژه‌یه‌کی گرنه‌گه‌وه ده‌سته‌کانی جولاندن و له قاروشه‌که وده‌رکه‌وت. هه‌والی مردنی زیندانییه‌که‌ی به عه‌ریفخه‌فه‌ر راگه‌یاند، جا له‌به‌ر نه‌وه‌ی میخائیلوف زیندانییه‌کی خه‌تر بوو، زیندانی هه‌پسخانه‌ی تایبه‌تی بوو، ده‌بوايه هه‌ندی ئیجرائاتی تایبه‌تی بکری تا به فه‌رمی هه‌والی مردنه‌که‌ی رابگه‌یه‌نریت. له کاتیکدا که ئیمه‌ چاوه‌پروانی هاتنی عه‌ریفخه‌فه‌ر بووین، یه‌کیک له زیندانییه‌کان به ده‌نگی نزم گوئی، وا چاکه‌ چاوانی مردووه‌که بنوقینین. زیندانییه‌کی دیکه که گوئی له و ئامۆژگارییه بوو، به هیمنی له میخائیلوف نزیک بووه‌وه و به‌ئه‌سپایی چاوه‌کانی نوقاندن، که سه‌یری کرد خاچه‌که‌ی میخائیلوف له‌سه‌ر سه‌رینه‌که‌ی که‌وتووه، هه‌لی گرتووه، ته‌مه‌شایه‌کی کرد و پاشان کردیه‌وه ملی میخائیلوف و به خۆی نیشانه‌ی خاچی کیشا. ده‌موچاوی مردووه‌که له‌م کاته‌دا وشک بوو بوو، تیشکی هه‌تاوه‌که له ده‌موچاوی میخائیلوفی دهدا، ده‌می به ئاسته‌م کرا بووه‌وه و دوو ریز ددانی سپی که له به‌ینی لی‌توه باریک و ته‌نکه‌کانییه‌وه به ئاسته‌م دیار بوون، له‌به‌ر تیشکی هه‌تاوه‌که‌دا ده‌بریقانه‌وه. نه‌نجام عه‌ریفخه‌فه‌ر، به جلکی سوپایی و خووده له‌سه‌ر و تفه‌نگ له شان، هاوړی ده‌گه‌ل دوو سه‌ربازدا وه‌ژوورکه‌وت. به هه‌نگاوی سست و په‌شو‌کاوه‌وه له جه‌نازه‌که‌ی میخائیلوف نزیک

بووه وه، به نىگايه كى پر گومانه وه پروانيه ئه زىندانىيانه كى كه به سىماى گرژومؤنه وه له ويان دهروانى. كاتى كه ته واو له جهنازه كه نزيك بووه وه، له پر وهستا، وهك بللى نازاريكى كوتوپر له جى خوى راي گرت. پنده چوو جهسته رووتوقوت و پى به كوتوزنجيره كه زور كارى تىكرت بيت: له پر شمشيره كه كى هه لكيشا، كلاوخوده كه كى له سه ر داكهنده و (هه لبه ته هيج پىوستى به و رهفتاره نه بوو) نيشانه كى خاچى كيشا. ئه مه پياويكى گرژومؤن و به ته من بوو، ماوه به كى زور بوو له خزمه تى سوپاييدا بوو. ئىستاش له بيرمه كه چىكونوف له لايه وه وهستا بوو، ئه ميش پياويكى به ته من و پورسپى بوو، چىكونوف، به دريژايى ئه و ماوه به ده پروانيه عه ريفه كه و چاوديرى هه ر حه ره كه به كى ئه وى ده كرد و چاوى لينه ده گواسته وه، له پر نىگايان لىكدى هه له نگوته و لىوى ژيرينى چىكونوف كه وته ته ته له. چىكونوف لىوى خوى گه ست و له پر ئاورى بؤ لاي جهنازه كه دايه وه و به عه ريفه ره كه كى گوت:

- ئه ميش رۆژى له رۆژان دايكىكى هه بووه.

هه ستم كرد ئه م وشانه داچۆرانه ناخى دلمه وه، ناخيان سمىم، بۆچى ئه و قسانه كى كرد و چۆن ئه و بيره كى به ميشك داهاهات؟
 جهنازه كه يان به دۆشه كه كه به وه هه لگرت، پوش و كاي ناواخنى دۆشه كه كه كه وته خشه خش، له پر زنجيره كان به زپوهور داكوتن و به عارديدا خشان. به كى كه له پاسه وانه كان زنجيره كانى هه لگرت وه و جهنازه كه كى ميخائيلوفيان له قاوشه كه برده ده رى. له پر هه موو به دهنگى به رز كه وته قسه كردن. له پارپه وه كه دهنگى عه ريفه كه به رز بووه وه، ئه مرى به به كى كه له پاسه وانه كان ده كرد كه بچى ئاسنگه ره كه بيتن. ده بوايه بيت زنجيره كان له پى جهنازه كه بكاته وه، به لام من له بابته كه كى خوى ده رچووم.

«۱۳»

نه خوشخانه

۳-۲

پزیشکه‌کان، دانی به‌یانیان سه‌ری قاوشه‌کانیان دهدا، نزیکي سه‌عات یازده، سه‌رۆکی پزیشکان هاوړئ ده‌گهل کارمهنده‌کانیدا ده‌هات، به سه‌عات و نیویک پټش گه‌بیشتنی ئه‌وان، پزیشکی قاوشه‌که‌ی ئیمه، سه‌ری دابووین و یه‌کیه‌ک به‌سه‌ری کردبووینه‌وه. ئه‌م پزیشکه گهنجیکي زور میهره‌بان و پرووخوش بوو، زیندانییه‌کان زوریان خوشده‌ویست و له پیشه‌که‌ی خۆیدا یه‌جگار شاره‌زا و لیزان بوو. به گوته‌ی زیندانییه‌کان هیچ عه‌بیئیکي نه‌بوو ته‌نیا ئه‌وه نه‌بی که زور "بیته‌وا و خاکی بوو". به راستی که‌سئیکي که‌مدوو بوو. له‌وه ده‌چوو شه‌رممان لیئکات، هه‌ندئ جار ده‌موچاوی سوور ده‌بووه‌وه. هه‌میشه ئاماده بوو، ئه‌گهر نه‌خوشئیک داوای خواردنی زیاتری کردبا، دل‌ی نه‌شکینئ و خواردنه‌که‌ی بۆ زیاد بکات یان بۆی بگورپټ، هه‌روه‌ها ئاماده بوو ده‌رمانی نه‌خوشه‌کان بگورپټ: به راستی مروفئیکي زور

باش بوو. زۆربەى پزىشكانى پروسيا له نيو خەلكيدا خوشەويست و به پريژ بوون، ئەوەندەى من بۆم دەرکەوتبوو شايستەى ئەم پريژ و خوشەويستىيە بوون. من دەزانم رەنگە ئەم قسەيەى من هەندى موبالەغەئاميز بى، به تايبەتى ئەگەر ئەو بىر خۇ بينينه وە که خەلکە که به تەبيەت جۆره گومانىکيان له (پزىشکگەرى) و دەرمانى بيانى هەبوو، به راستى خەلکى تەنانهت بۆ نەخۆشى قورس و ترسناکيش له جياتى بچن بۆ لای دکتورى پسپۆر و بۆ نەخۆشخانان زياتر پرويان له سىحربازان دەکرد و دەرمانى پروپيره ژنانيان پى باشتر بوو له هى دکتور. هەلبەتە دەبى ئەو راستىيەش بلين که هوى ئەم ترس و بەدگومانىيە شتىک بوو به هيج جۆرى پەيوەندى به پزىشکگەريیە وە نەبوو، بەلکە گومانى گەل و خەلک بوو له هەر شتىکى حکومەتى فرمى. دياره دەبى ئەو هەش له ياد نەکەين که خەلکى ئەوەندەيان چيروکى ترسناک لەمەر خەستەخانان بىستبوو، هيج متمانه يەکیان به نەخۆشخانە و پزىشکان نەمابوو (هەندى لەم چيروکانهش راست بوون). ئەوەى که له هەموو شت زياتر پۆلەکانى گەلەکەمانى دېر دۆنگ دەکرد، ئەو دابونەريته ئەلمانىيە بوو که له نەخۆشخانەکاندا باو بوو، وایان تەسەور دەکرد که خەلکانى بيانى له نەخۆشخانەکاندا نەخۆش چارەسەر دەکەن و پاريزى قورسيان بۆ دادەنن، ئەمە جگە لەو دەمگويانەى که دەرەق بە سەختگيرى پەرستار و پزىشکەکان دەگيردرانە وە که گوايه ئەندامانى جەستەى نەخۆش دەبرنە وە جەنازەى مردوان تويکارى دەکەن. ئەمە جگە لەوەى که چينى رەشوروتى خەلک له دلى خوياندا دەيانگوت خەلکانى ئەشراف و ئەرستوکرات چارەسەريان دەکەن (چونکە پزىشکان هەر کتيەک بوايەن، له لای رەمەکى خەلکى، به ئەشراف و خانەدان دەژميردران). تا بەرەبەرە ئەو پزىشکانەيان ناسى، هەنگى

ترس و گومانیان پەوییەو: دیارە فەزلی شکاندنی ئەم لەمپەری
 گومان و ترسە دەگەریتەو بە پزیشکەکانمان، بە تاییبەتی بۆ
 گەنجەکانیان، چونکە زۆربەیان دەزانن چۆن پزیز و خۆشەویستی گەل
 و خەلکی بە دەست دینن. هەلبەتە من ئەمە لە خۆرا نالیم و بەلکو ئەو
 شتانە دەگێرمەو بە چاوی خۆم دیتوو مە و زۆرجار و لە زۆر
 شویندا هەستم پیکردوو، پێمانییه کە کاروبارەکان لە شوینانی تردا
 بە پێچەوانەو بن. راستە پزیشکان لە شوینە دوورە دەستەکاندا
 بەرتیل وەردەگرن و نەخۆشخانەکان بۆ قازانجی شەخسی خۆیان
 بەکار دینن و نەخۆشەکانیان پشتگوێ دەخەن و بگرە زۆرجاریش بە
 تەواوەتی ئەرکە مەرقانیهکانیان لە بیر دەکەن. هەلبەتە تاکو ئیستاش
 شتی وا هەیە، بەلام من باسی ئەو کەمینەیه ناکەم، بەلکو باسی ئەو
 زۆربەیه دەکەم کە گیانی جوامیزی و مەرقەدۆستی دەیانجولینن و
 حالی حازر، بە دل و بە گیان لە خەمی پێشخستی زانستی
 پزیشکگەری ددان لە ولاتەکانماندا، بەلام خۆمانسان، بێئینسافان، ئەو
 گورگەنە لە لەوەرگە پەزاندان دەلەوەرین، بیانویان هەرچییه ک بێ،
 چەند پاکانە ئەو بەکن کە ژینگە گەندەلی کردوون، دادیان نادان و
 لە خەتا پاک نابنەو و خەلکی نایانبوری، بە تاییبەتی کە گیانی
 مەرقەدۆستی لە دەست دەدەن، چونکە گیانی مەرقەدۆستی و سۆزی
 برایانە دەرەق بە نەخۆش، باشترین دەرمانە، ئیدی وەختی ئەو
 بەسەر چوو گلهیی لە ژینگە بکەین و بلتین ژینگە خووی شەر
 کردوون، ژینگە گەندەلی کردوون. پەنگە ئەم گلهییە ماکیکی راستی
 تیدا بێ، بەلام ئەو بوو لە و خویزە و سکلەوەریتنە فیلبازانە کە
 دەزانن چۆن وەزور دەکەون و وەدەردەکەون، هەرگیز لەو بێزار
 نابن کە تاوان و خەتاکانی خۆیان بەدەن بەسەر ژینگەدا، بە تاییبەتی
 ئەگەر قەلەمسوار و زمانپاراوین. ئەو دەستان لە بابەتەکی خۆم

دوورکه و تمه‌وه: به کورتی ده‌مویست ئه‌وه بلیم که ره‌مه‌کی مه‌ردم، هیچ رق و گومانیکیان له خودی پزیشکه‌کان نییه، به‌لکو رق و گومانیان له داموده‌زگا و ئیداره پزیشکه‌رییه‌کانه، که دکتوره‌کان به‌دهم ئیشه‌وه له گهرمه‌ی کاردا ده‌بینن، هه‌موو گومانیکیان له لا ده‌په‌ویته‌وه. ئیداره‌ی نه‌خۆشخانه‌کانمان، نه‌ک ده‌گه‌ل دابونه‌ریتی جه‌ماوه‌ری گه‌له‌که‌ماندا تیک ناکاته‌وه، به‌لکو دژیه‌تی، تا ئه‌م حاله به‌رده‌وام بی ناتوانی ریز و خۆشه‌ویستی جه‌ماوه‌ری خه‌لک به‌دهست بیئنی. پزیشکه‌که‌مان سه‌ری یه‌ک به‌یه‌کی نه‌خۆشه‌کانی ده‌دا، به‌دیاریانه‌وه ده‌وه‌ستا، زۆر به‌بایه‌خه‌وه قسه‌ی ده‌گه‌ل ده‌کردن، ئه‌حوالی ده‌پرسین، پرساری لیده‌کردن، ئه‌وجا ده‌رمانی پئویستی بۆ داده‌نین و پئیده‌گوت چ جوره پاریزیک بکه‌ن. هه‌ندێ جار هه‌ستی ده‌کرد یه‌کێک له نه‌خۆشه‌کان، هیچ عه‌یبی نییه، له‌گویز ساغتره. ئه‌و داماو ته‌نیا بۆ ئه‌وه په‌نای وه‌به‌ر نه‌خۆشخانه هیناوه که خۆی له سوخره و بیگاری قورس بدزیته‌وه و هاتوو چه‌ند رۆژیک لیڤه، له ژووریکی گه‌رما و له‌سه‌ر جێیه‌کی نه‌رم به‌سه‌ر به‌ری، جێیه‌ک که هه‌رچۆنێ بی له‌و ته‌خته‌خه‌وه ره‌قوته‌قانه‌ی قاوشینکی شیداری قه‌ره‌بالفی پڕ له‌خه‌لکانی ره‌نگزه‌رد و کۆله‌واری زیندان باشتره. (پئویسته ئاماژه بۆ ئه‌وه بکه‌ین که ئه‌و قه‌ره‌به‌ختانه‌ی له‌پروسیادا هیشتا حوکم نه‌درا‌بوون و دادگاییان به‌رده‌وام بوو، به‌زۆری خه‌لکانینکی ره‌نگزه‌رد و لیۆبه‌بار و له‌رووی جه‌سته‌یه‌وه کۆله‌وار بوون، بۆیه‌حالی جه‌سته‌یی و باری ده‌روونییان له‌و زیندانیانه‌ی که دادگاییان ته‌واو بوو بوو، حوکم درا‌بوون، زیاتر مایه‌ی به‌زه‌یی بوو). بۆیه پزیشکه‌که‌مان له‌رووی به‌زه‌یه‌وه، له‌سه‌ر کارته‌که‌ی ده‌نوو سین تووشی 'هوی په‌رده‌ی گه‌ده' بووه و پینگه‌ی ده‌دان بۆ ماوه‌ی یه‌ک هه‌فته له‌نه‌خۆشخانه بخه‌ون. زیندانییه‌کان هه‌موو کالته‌یان به‌'هوی

گهده' دهکرد، چونکه سوور دهیانزانی که ئەم دەسته واژهیه خۆی له خۆیدا سازشیکێ په نامهکی و ژیراوژیری نینوان پزیشکهکه و ئەو نهخۆشهیه که به درۆ خۆی نهخۆش خستوو و زیندانیهکان له بهینی خۆیاندا ئەم نهخۆشییهیان ناو نابوو 'ژانه سکی درۆ' و زۆرچار ئەم جۆره نهخۆشه بهزهیی و میهره بانێ پزیشکهکهیان دهقۆستهوه و له کاتی خۆیدا له نهخۆشخانهکه دهرنه دهچوون. خۆزگه ئەو کاتانه پزیشکهکه مانتان دهبینی! پزیشکهکه شهرمی دهکرد و له رووی نهدههات به راشکاوێ پیتی بلی که ئیدی چاک بووتهوه و پێویسته له نهخۆشخانه دهر بچیت، له کاتیکدا ههم ههقی خۆی بوو و ههم دهیتوانی بێ چهندوچوون له نهخۆشخانهکه دهری بکات و لهسهر کارتهکهی بنووسیت: 'چاکبووتهوه، ئەوهی نهدهکرد. له سهرهتاوه ئاماژهیهکی دههاده که کاتی ئەوه هاتوووه قاوشی نهخۆشان بهجێ بێلی و پاشان به قسهی خۆش تکای لێدهکرد: 'پێویسته دهر بچی برادر، شوکر عهلهمت نهماوه، چاک بوویتهوه، جیگه بهش ناکات، قاوشهکه قهرهبالغ و تهنکه... تاد، تا نهخۆشهکه له ئەنجامدا شهرم دهیگرت و داوای دهکرد له نهخۆشخانهکه دهری بکه. ههلبهته ئەمه ئیش و ئەرکی سهروکی نهخۆشخانهکه نهبوو، ههرچهنده ئەویش پیاویکی میهره بان و دلۆقان و سهلار و سهنگین و راست و دروستکار بوو (ههموو نهخۆشهکان خۆشیاندهویست) بهلام زۆر له پزیشکی تایبهتی قاوشهکهی ئیمه توندتر و به زهبتورهبتر بوو. تهنانهت له ههندی حالهتدا ئەوهنده توند بوو، که زیندانیهکان سلیمان لێدهکردهوه و مهراییان دهکرد و زیاتر پزیزیان دهگرت. پاش ئەوهی پزیشکی تایبهتی قاوشهکه، بهسهر نهخۆشهکاندا دهگهرا و معایه نهی دهکردن، ئەوسا سهروکی نهخۆشخانهکه هاوڕی دهگهه گشت پزیشکانی نهخۆشخانهکه دا، به قاوشهکاندا دهگهرا نهخۆشهکانی

یه‌ک‌یه‌ک به‌سه‌ر ده‌کرده‌وه، معایه‌نه‌ی ده‌کردن، ماوه‌یه‌کی زیاتر به دیار ئه‌و نه‌خۆشانه‌وه ده‌وه‌ستا که ده‌ردیان گران بوو، هه‌والی ده‌پرسین و به‌ قسه‌ی خۆش دلخۆشی ده‌دانه‌وه و وره‌ی به‌رزده‌کردنه‌وه و ئه‌وجا خواحافیزی لیده‌کردن. هه‌لبه‌ته‌ ده‌ستی به‌ رووی ئه‌وانه‌شه‌وه نه‌ده‌دا که به‌ بیانوی 'ژانه‌ سکی درۆوه' ده‌هاتنه‌ نه‌خۆشخانه‌که، به‌لام ئه‌گه‌ر زیندانییه‌ک له‌وانه‌ پینداگری کردبا و بیویستایه‌ ماوه‌یه‌کی زیاتر له‌ نه‌خۆشخانه‌که بمینیتته‌وه، یه‌کسه‌ر له‌سه‌ر کارته‌که‌ی ده‌نوسسی چاک بووه‌ته‌وه و ده‌توانی له‌ نه‌خۆشخانه‌ ده‌ر بچیت و پینده‌گوت: 'ده‌ی برآ، ده‌ی هاوړی!' ئیسراحه‌تت کردوه، ئیدی کاتی ئه‌وه هاتوه و چیت لیره‌ ماتهل نه‌بیت! 'ئه‌وانه‌ی زیاتر سووربوون له‌سه‌ر مانه‌وه، یا ئه‌وانه‌ بوون که له‌ سوخره‌ و بینگار بیزاربوون، به‌ تابه‌تی له‌ قرچه‌ی گه‌رمای هاویندا، یا ئه‌وانه‌ بوون که سزای شه‌لاقارییان بۆ برابوووه‌وه و له‌ ترسا و به‌ ناوی نه‌خۆشییه‌وه خۆیان ده‌دزییه‌وه. له‌ بیرمه‌ که پزیشکه‌کان جاریکیان ناچاربوون به‌ تۆبزی یه‌کینک له‌و به‌ ناو نه‌خۆشانه‌ ده‌ربکه‌ن. ئه‌مه‌ هاتبوو بۆ چاره‌سه‌ری چاوی، چاوه‌کانی زۆر سوور بوو بوونه‌وه، ده‌یکوت پیلوی چاوه‌کانی زۆر ده‌کزینه‌وه و ئوقره‌یان لێه‌لگرتوه، هه‌موو جۆره‌ چاره‌سه‌ریکیان له‌گه‌لیدا به‌کاره‌ینا، ئیدی هه‌توان و مه‌لحه‌م و قه‌تره‌ نه‌ما به‌کاری نه‌هینن، به‌لام ئه‌مانه‌ هیچیان دادیان نه‌دا و چاوی که‌م و زۆر فره‌قی نه‌کرد و به‌ره‌و باشی نه‌چوو. ئه‌نجام پزیشکه‌کان هه‌ستیان کرد ئه‌مه‌ به‌ درۆوه‌ خۆی نه‌خۆش خستوه و هه‌لیان ده‌خه‌له‌تینن. چونکه‌ هه‌وه‌که‌ی نه‌ زیادی ده‌کرد و نه‌ که‌می ده‌کرد، که‌واته‌ ده‌بسی ئه‌م ماسه‌ته‌ موویه‌کی تینداپی. نه‌خۆشه‌کان له‌ میژ بوو ده‌یانزانی که یاروق نمایش ده‌کات و دکتوره‌کان فریو ده‌دا. هه‌رچه‌نده‌ گه‌نجیکی قۆز و جوان بوو، به‌لام

ئەداوئەتواری بە دلی زیندانییەکان نەبوو. کابرایەکی سرک و مەند و بەگومان بوو، ژیرا و ژیر و بەگومانەووە سەیری خەلکەکەیی دەکرد، قەسە دەگەل کەسدا نەدەکرد، خۆی لێ دوور دەگرتین وەکو بلیی لە گەشتمان بەگومان بوو. ئیستاش لە بیرمە کە زۆربەمان دەترساین ئەم گەنجە کەتتیک بکات و دەستیک بوەشین. ئەمە سەرباز بوو بوو، دزییەکی گەورەیی لەسەر دەبێ بە مال و سزای هەزار شوولی تەپری بۆ دەبەرنەو، بە مەرجی دواي ئەو بۆ سەربازگەییەکی تەمبیکاری بگوزاریتەو. لە بەشی یەکەمی ئەم یادگارییانەدا باسی ئەو م کرد کە جاری وا هەبوو، زیندانییەک ئامادە بوو، لە پیناوی ئەو دا کە سزایەکی کەمیک دوا بکەو، هەر کاریکی نەشیواو، ترسناک بکات، بۆ نمونە بەرپرستیک یان هاوڕێیەکی خۆی، پۆژیک بەر لە جیبەجی کردنی سزاکە، بەر چەقۆ بدات و حەياتی لەبەر بپریت، هەر بۆ ئەو هێ سەرلەنوێ دادگایی بکریتەو و جیبەجیکردنی سزاکە مانگی دوو مانگ دوا بکەو، گرینگ ئەو هێ ئەو ئاواتەیان بیننە دی، ئیدی بە لایانەووە گرینگ نییە لەو دوا، دواي ئەو یەک دوو مانگە چی دەبیت، خۆای دەکرد سزاکەیان دوو قات و سێ قات زیادي دەکرد، گرینگ ئەو هێ ئەو ساتە ترسناکەیان بۆ چەند پۆژیک، لێ دوور بکەویتەو، یانی بەو رادەییە وریان بەردەدا و نەدەویران پووبەرووی ئەو ساتە ترسناکە بینەو!

نەخۆشەکان لە بەینی خۆیاندا دەیانگوت دەبێ ئەم کورپە چاودێری بکری، چونکە دوور نییە، شەویک، لە نائومیدی و پەشیمانی خۆیدا، یەکیکیان بکوژیت. بەلام ئەمە هەر قەسەیی پووت بوو. دەنا کەس خۆی لێنەدەپاراست، تەننەت ئەوانەش کە جیگاکانیان بە تەنیشتی جیگاکی ئەو بوو، خۆیان لێنەدەپاراست. زیندانییەکان شەوێ دیتبوویان کە قەسل لە دیوارەکە دەکاتەو و لەگەل شتیکی

دیدا له چاوانی خۆی دهسوو تا ئهگهر دکتۆره که هات ته مه شایان بکات هه سوور بن، ئه نجام گه وره ی پزیشکه کان ئاگاداری کرده وه که ناچاره فتیله ی بۆ دابنئ و به و شیوه یه چاوی چاره سه ر بکات. دکتۆره کان که نه خۆشییه کی چاویان لئ عاسی بوایه و به رینگا زانستییه کان نه هاتبایه چاره سه رکردن، به ناچار ی په نایان ده برده به ر فتیله، پینک وه کو چۆن ئه م رینگه له چاره سه رکردنی ئه سپدا به کار ده برا. به لام ئه م کورپه گه نجه هه ر ملی نه دا و سوور بوو له سه ر ئه وه ی چاک نه بووه ته وه. جا نازانم ئه مه ی له منجر ی و سه رسه ختی بوو یان له بو ده له یی و ترسنۆکی بوو. هه رچه نده ئازاری فتیله له گه ل ئازاری شه لاقدا به راورد نه ده کرا، به لام ئه ویش با یی خۆی ئازاری هه بوو، نه شته رگه ری فتیله به مجۆره بوو: پیستی نه خۆشه که یان له نزیک ی گه ردنییه وه ده گرت و تا هیزیان تیندابوو بۆ دوا وه رایان ده کیشا، ئه و جا نه شته ریکیان لئ ده دا، به در یژ ی و به پانی شه قیان ده کرد، ئه و جا پلیته یه کی لۆکه ی ئه ستوریان، به ئه ستورایی قامکت، تینده ئاخنی، تا زامه که وشک نه بیته وه و هه ر به ته ری بمینئ، دیاره ئه م کاره ئازاری زۆر بوو، وه کو ئه وه بوو له نو ئ پیسته که شه ق بکر یته وه، ئه م به سه ته زمانه ئه وه موو عه زابه ی، به در یژایی چه ندین رۆژ ته حه مول کرد و ئاخریه که ی ناچار داوای کرد له نه خۆشخانه مه ره خه سی بکه ن. داوای یه ک دوو رۆژیک چاوی به ته واویسی چاک بووه وه، هه ر که زامه که ی گه ردنی سا رینژ بوو، بۆ زیندانیان نارده وه، بۆ رۆژی داوایی خرایه بن شوولک و داران و هه زار جه لدیان لیدا.

به راستی ساته کانی به ر له جینه جیکردنی سزای شه لاق، یه جگار قورس و سامناکه! پینده چئ من هه له بووبم که گالته م به دلّه راوکی ئه و زیندانییه نه ده کرد و به ترسنۆکم له قه له م ده دان. دیاره ده بی ئه م ترسه یه جگار به سام بی بۆیه زیندانییه کان پیسکیان ده کرد و

سزاکه یان له سه رخۆ ده کرد به دوو قات و سنی قات، ته نیا بۆ ئه وهی ئه و ترسه که می تکه دوا بخهن. به لام و یرای ئه مه ش، زیندان نیانیکی ش هه بوون، که پیش ئه وهی زامه کانیان به ته وا وه تی سا پێژ ببیته وه، به خویان داوای ده کرد له نه خۆ شخانه ده ریان بکه ن، تا پاشما وهی سزاکه یان وه ریگرن و خویان له و حاله پزگار بکه ن، چونکه ژیان به ده م چا وه پروانی دادگاییه وه، زۆر له ژیا نی سوخره و بیگاری خرا تر بوو. هه روه ها ملدان بۆ سزای شه لاق، ترسی زیندان نیانی ده په وانده وه و له که لیدا راده هاتن. ئه وان ه ی زووزوو ده خرا نه بن سزای شه لاقان، ترسیان ده شکا، له که لی راده هاتن و به نا په حه تییه کی په وته نییان ده زانی و باکیان پێی نه بوو. یه کیک له زیندان نییه کانی به شی تاییه تی بۆی گێرپامه وه، ئه مه کالموکی بوو، به که وه یی بوو بوو به نه سرانی و زیندان نییه کان له زینداندا ئالکساندر یان ئالکساندرین - یان ناو نابوو. (ئه مه که نجیکی تۆکه می توندو تۆلی سه یر بوو، زیره ک و زیته ل، شه ی تانی به شاگرد رانه ده گرت، تا بلینی ئازا و نه ترس و وره به رز، به لام دلپاک و خۆشمه شره بیش بوو). ئه مه بۆی گێرپامه وه که چون جارێک حوکی چوار هه زار شه لاق درابوو و چون به ئاسانی ته حه مولی کرد بوو. هه له به ته به ده م سو عبه ت و پێکه نینه وه ئه و سزایه ی بۆ ده گێرپامه وه، سو یندی بۆ خواردم ئه که ر هه ر به مندالی، له نیو تایفه که ی خۆیدا، به قامچی و دارکاریان نه یان غاراندبا و قال نه بوایه ته وه - هه له به ته جی زامه کانی سه ر پشتی هه ر مابوون و که واه ی دروستی قسه کانی بوون - هه رگیز به رگه ی ئه و چوار هه زار شه لاقه ی نه ده گرت. بۆیه زۆر منه تباری ئه و په روه رده سه خت و دژواره بوو که له مندالییه وه قالی کردبووه وه و فیزی ئه وه ی کرد بوو چون به رگه ی شه لاقان بگریت. ئیواره یه کیان، که له سه ر جیگا که ی من و له به ر ئاگره که دانیشتبووین بۆی گێرپامه وه:

ئەلكساندەر پتروفیچ دەزانى لەسەر بچووكتىن و هیچترىن شت
 لىیان دەدام، دارکاریان دەکردم! بە درىژاى پازدە سالان رۆژى چەند
 جارێك حەسىر مەیدانىان دەکردم: ئىدى ھەر كەسە ھەلەستا و پىیدا
 دەكىشام، بەمجۆرە لەگەل كوتەك خواردندا بە تەواوەتى پراھاتم.
 ئىستا بىرم نەماوە چۆن بوو بوو بە سەرباز (لەو دەچوو درۆ
 بكات، چونكە پیاویكى درۆزنى بەرەللا بوو) بەلام ئەو مە بىر ماوە كە
 رۆژێك بۆى گىراىنەو، دواى ئەوئەوئەفسەرە بەرپرسەكەى خۆى
 كوشتبوو و سزای چوار ھەزار جەلدیان بۆ بىرى بوو، چەند
 ترساوہ. گىراىوہ گوئى: ھەلبەتە دەمزانى سزایەكى زۆر توند
 دەدرىم، رەنگە لە ژىر قامچاندا وەكو كسۆكان بتۆم، چوار ھەزار
 قامچى، گالته نىيە، ھەموو بەرپرسەكانم رەقم لىنەلدەگرن، دەمزانى
 ئەمە كارىكى ئاساى نىيە، پىم وا بوو لە ژىر شەلاقان دەرنانچم،
 دەمرم، بىرم كەدوہ كە بىم بە نەسرانى، لە دلى خۆدا گوتم: لەوئە
 بمبەخشن، با ئەمەش تاقى بكەمەوہ و بزەنم چ دەبى، ھەلبەتە
 ھاوړىكانم پىشتەر ئاگادارىان كەدەمەوہ كە شتى وا دادم نادات، بەلام لە
 دلى خۆدا گوتم: كى دەزانى؟ تەقو لىم خۆشبوون! بىگومان خاترى
 نەسرانىيەك زىاتر لە نانەسرانىيەك دەگرن. بەھەر حال غوسلى
 تەعمىدىان كردم و ناویان نام ئەلكساندر، بەلام ئەمە دادى نەدام، نەك
 ھەر نەيانبەخشىم، بگرە تاقە شەلاقىكانىش بۆ كەم نەكەدەمەوہ. ئەمە
 زۆرى پەست كردم. لە دلى خۆدا گوتم: بۆم پراوەستن، بزەنە چۆن
 فریوتان دەدەم و بە رىشتان پىدەكەنم و پىتان پادەبویرم! باوہر
 دەكەى ئەلكساندەر پتروفیچ؟ بە راستى خەلەتاندمن و پىم پابواردن
 من دەمتوانى خۆم بگەيەنە حالى مردن، ھەلبەتە نەك حالى مردنى
 تەواوەتى بەلكو حالى كەسىك كە بە درۆوہ خۆى بگەيەنیتە حالى
 گىانەلا! بردیانم بۆ بەر فەوجەكە، خستیانمە ژىر شەلاقان، يەكەمىن

هزار شهلاقیان لیدام. پشتم به جۆری دهستوتایهوه له تو وایه
 ئاگریان لهسەر کردووهتهوه. کهوتمه هاتوهاوار، فایدهی نهبوو،
 دهستی به هزار شهلاقی دووهم کرد، له دلی خودا گوتم: تازه کارم
 کراوه، تهواو ئەمه کوتاییمه. سهرم به گێژهوه چوو، لاقم سست
 بوون، له هۆش خۆ چووم، کهوتمه سهه عاردی، چاوم ئەبلهق بوون،
 دهموچاوم به تهواوتهی شین بووهوه، کهف کهوته لغاوهم. ههناسهم
 دهرنهدهچوو. پزیشک هاته دیارم و گوتی: له گیانهلا دایه. بۆ
 نهخۆشخانهیان بردم، یهکسهه وهخۆ هاتمهوه.

دوای ئەوه دوو جاری تریان لیدام. جا چهند توپه بوون! به
 قهستی کوشت لێیاندهدام! ئەو دوو جارەش خهلهتاندمن: ههزاری
 سێیه میان لیدام، دیسان خۆم کرد به مردوو. باوهپم پێ بکه هه
 جهزربهیهکی ههزاری سێیهم به سێ جهزربه دهچوو، وهکو چهقو
 ناخی دهبریم، دلی لهت دهکردم، ئۆف، که لێیاندام! جا چهند به دل و
 به گیان، به جۆشوخرۆش لێیاندهدام. بهلام ههزاری چوارهم، هه
 باسی مهکه! کوپم دهویست بهرگهی بگریت! هاوتای هه سێ
 ههزارهکهی پیشووی دهکردهوه. خۆ ئەگەر له دوا دوایبدا، یانی کاتی
 که تهنیا دوو سهه جهزربه مابوو، فریا نهکهوتبام و خۆم نهکردبایه
 مردوو، بیکومان دهیانکوشتم. بهلام من ئەوهنده گیل نهبووم بیلم بهو
 ئاسانیه بیکهس کوژم بکهن، ئەمجارهش فریوم دان، خۆم کرد به
 مردوو، به جۆری خۆم گهیانده حالی جاو: ههموو وایانزانی تهواو
 ئیدی لێیومهتهوه و خاوهنی ههوت رۆح بم شتاقیان دهرنابم، نهک
 هه جهلادهکان، بهلکو دکتۆرهکهش دلنیا بوون که تهواو، له گیانهلا
 دام. بهلام دوای ئەوه، کاتی دوو سهه جهزربهکهی تریان لیدام، گویم
 نهدانی، ههرحهنده به ههموو هیزی خۆیانوه کوتایانم، ئەو دوو سهه
 جهزربهیه بهرانسهر به دوو هزار جهزربه دهبوو، بهلام هه

گویشم نه دایه، هر منتم لینه زانین، نه یانتوانی له نیتوم بهرن. بویه تا ئیستا ماوم چونکه 'هموو ژیانم بریتی بوو له لیدان و تیه لیدان!'.
 نه لکساندهر خه مگین و خه مبار به و رسته یه کوتایی به چیرۆکه که ی هیتا. له وه دهچوو له دلی خویدا بیر له وه هموو جه زره بانه بکاته وه که به دریزایی ژیانی خواردبووی! دوا ی بیده نگیه کی که م هلی دایه و گوئی: 'نه خیز، فایده ی نییه، له ژماردن نایهت، نه وهنده زوره ژماره به شی ژماردنی ناکات!' پاش نه و قسه یه نیگایه کی منی کرد، ههستا و له قاقای پیکه نینی دا، منیش ناچار به بزهیەک وه لاسم دایه وه. نه وسا گوئی: 'جا نه لکساندهر پتروفیچ با نه وهشت پئ بلیم که شه وان خه وه بیینم، جگه له کوته کخواردن خه وه به هیچی تره وه نایینم'. به ده م خه وه وه قسه ی ده کرد، پر به زار هاواری ده کرد، ده یقیزاند و ده گریا، هموو زیندانییه کان له قاوقیزی نه و راده په پین، به بۆله بۆل هه لیان دهستان و هاواریان لیده کرد: 'نه م قاوقیزهت له چیه شه یتان؟'
 نه لکساندهر پیاویکی تۆکه، کورته بالا، گورجوگۆل، رووخۆش بوو، ته مهنی چل و پینچ سالیک ده بوو، به یینی ده گهل هموو زیندانییه کاندای خۆش بوو، هه رچهنده سه ری له دزیان ده خورا و چه ندین جار له سه ر نه م کاره کوته کی خوارد بوو. به لام کام زیندانی ده رفه تی بۆ ره خسابا دزی نه ده کرد، کن هه بوو له سه ر دزی کوته کی نه خوارد بئ؟
 چه ز ده که م لیتره دا نه وهش بگیرمه وه که؛ زۆر جار سه رم له وه سوورپ ده ما، کاتی نه م قهره به ختانه باسی سزاکانی خۆیان و جه لاده کانی خۆیان ده گیزایه وه، بئ هیچ که ربو کینه یه ک بئ هیچ به دخواییه ک ده یانگیزایه وه. نه و داماوانه که چیرۆکی نه گبه تی و لیدان و سزای خۆیان ده گیزایه وه، من له چه ژمه تاندا دلم ده گوشرای و توپه ده بووم، که چی نه وان زۆر ئاسایی و بئ هیچ که ربو کینه یه ک، ده یانگیزایه وه و هه ندی جار وه کو مندال له ناخی دله وه پیده که نین.

بهلام (م.کی.۱)) که باسی سزایه‌ک‌ی خوی بۆ گنیرامه‌وه وا نه‌بوو. ئەم بیاوه (له چینی خانه‌دان و ئەشرفان نه‌بوو) حوکمی پینج سەد شەلاق درابوو. قەت پوژئی له پوژان باسی ئەمە‌ی بۆ نه‌کردبووم. که لیم پرسی راسته‌ جه‌ل‌دی لیدراوه، به‌بی ئەوه‌ی تەم‌شام بکات، دەموچاوی سوور بووه‌وه، پینده‌چوو ئەمە‌ی له دل دەر‌نه‌چوو‌یی، به کورتی گوتی راسته. که چاوی هەلب‌ری پرشنگی رقم له چاوه‌کانیدا خوینده‌وه، له پەستی و تور‌ه‌بیدا لێوه‌کانی د‌ه‌له‌رزین. ئیدی یه‌ک‌سه‌ر بۆم دەر‌که‌وت که مه‌حاله‌ بتوانی ئەم به‌سه‌رهاته‌ی خوی فه‌رامۆش و له بیر بکات. به پینچه‌وانه‌ی هاو‌پ‌یکانی ترمانه‌وه (هەلبه‌ته ناتوانم بلیم بی‌ ریزپەر) که به شتیوه‌یه‌کی تر و زور جیاوازتر له‌م، ده‌یان‌پروانییه‌ ئه‌و ریسکانه‌ی پیندا پەت بوو بوون، هەندئ جار له دلی خۆدا ده‌مگوت: 'مه‌حاله‌ ددان به‌ عه‌داله‌تی قه‌ساسه‌که‌یاندا بنین ، نه‌خاسما ئەگەر تاوانه‌کانیان دژی هاو‌پ‌ی و هاو‌چینه‌کانی خویان نه‌با و دژی به‌رپرس و سه‌رۆکه‌کانیان بایه'. زۆر‌به‌یان هەر ددانیان به‌وه‌دا نه‌دەنا که تاوانیان کرد بێت. پینشتریش باسی ئەوه‌م کردووه که هیچ جۆره‌ په‌شیمانیه‌ک یان عه‌زابیکی ویزدانم له‌ که‌سیاندا به‌دی نه‌ده‌کرد، ته‌نانه‌ت له‌وانه‌شدا که تاوانیان دژی خه‌لکی سه‌ر به‌ چینه‌که‌ی خۆشیان کرد بوو. خۆ ئه‌و تاوانانه‌ی که دژی سه‌رۆک و به‌رپرسیانی خویان کرد بوویان، هەر باسی ناکه‌م. چونکه‌ رای تایبه‌تی خویان دەر‌باره‌ی ئه‌و تاوانانه‌ هه‌بوو، رایه‌کی پراکتیکی، ئه‌و تاوانانه‌یان به‌ پروداوی له‌ناکاو و قه‌زاوقه‌ده‌ر ده‌زانی، هەر بیریان لینه‌ده‌کرده‌وه و بگره‌ به‌ تاوانیشیان نه‌ده‌زانی، چونکه‌ له‌ سه‌رووی ده‌سه‌لاتی ئه‌وانه‌وه بووه، ئه‌وه‌ قه‌ناعه‌ت و باوه‌ریان بوو، زیندانی، تاوانی دژ به‌ به‌رپرس و سه‌رۆکانی به‌ تاوان نه‌ده‌زانی، هەر بیریشی لینه‌ده‌کرده‌وه و به‌ کیتشه‌ی نه‌ده‌زانی، به‌لام وێر‌ای ئه‌وه‌ش له‌ ناخی خۆیدا، له‌ دلی

خویدا ددانی بهودا دهننا که بهرپرس و سهروکهکانی دژی ئو رهئیهی ئون و دهبی به سزای خوئی بگات و تا به سزای خوئی نهگات له گوناح و تاوانهکهی پاک ناییتهوه.

کیشمهکیشی نئیوان ئیداره و زیندانی، کیشمهکیشیکی توند بوو. ههلبهته زیندانی بویه تاوانی له لا ئاسان بوو و سلی لینهدهکردهوه، چونکه پئی وابوو ئو ژینگهیهی تیدا له دایک بووه و تیدا گهوره بووه سهروکنهی ناکات، دلنیا بوو لهوهی چینهکانی خوارهوهی کۆمهلگه لۆمهی نهدهکرد، مهگه تاوانهکهی دژی خهلقانی سهر به ههمان ژینگهی خوئی بوايه، دژی خهلکی هاوسنهی خوئی بوايه. له م پرووهوه دلنیا و بیتخه، هه ئه مهش گرینگه. ههست دهکات، ژیر پئی پتهوه، پشتی قائمه، بویه شهلاق و جهلدهی به ئاسایی دهزانی، هیچ رقیکی له دلی خویدا هه لئه دهگرت، ئیدی ئه مه قهساسه و هیچ چاریک نییه، هه ق به هه ق، بهوه دلخووشی خوئی ده دایه وه که ئو نه به که م که سهه بگیریته بن جهلد و شهلاقان و نه دواکه سیس ده بیته و ئه م مملانی نیگه تیقه سهخت و دژواره تا ماوه یهکی زور بهردهوام دهبی. ئایا سهریاز بق لهو تورکه هه لئه گرئ که شهری دهگه ل دهکات؟ هه رگیز، له کاتیگدا ئه م تورکه دهستی لی ناپاریزی، به شیر و خه نجه ران لئیده دا، ده بیرو و شهری دهکات و ده یکوژیت.

هه لبه ته نایی و مه زهنده به رین که ئه وانهی ئه م حیکایهت و سه ره بووردانه یان ده گیتراپه وه، هه موویان به ههمان ئارامی و خوینساردی ده یانگیتراپه وه. بۆ نمونه کاتی که زیندانییه کان ده هاتنه سهر باسی ملازم جیریان تیکوف، زور به خراپی و بهرقه وه باسیان ده کرد. به که م جار له نه خووشخانه دا باسی ئه م ملازمه بیست و ناسیم، هه لبه ته له ریگهی ئو قسه و باسانه وه ناسیم که زیندانییه کان بویان ده گیتراپه وه. دوا ی ئه وه، جاریک بینیم، که پاسه وانیکی بۆ

زیندان دەبرد. کابرایەک بوو سی سالان، درێژ، زۆر قەلە و تیکسمرپا، گۆنا سوورەکانی لەبەر قەلەوی داتەکی بوون، ددانەکانی لە دوورەوه سپی دەچوونەوه، پیکەنینە ناخۆش و ترسناکەکی رێک لە پیکەنینی (نوزدریوف) (۲) دەچوو، ئەگەر کەسیک بیبینایە یەکسەر دەیزانی چ کەرپیاویکە. ئەمە شەیدای شەلاقووەشاندن بوو، خوا خوای بوو، ئەو کارە ی پێ بسپێرن. هەلبەتە دەبێ ئەوەش بلیم کە ئەفسەرەکانی دی (جیریانتیکوف) یان بە مروفیککی نائاسایی دەزانی، دیارە زیندانینەکانیش هەمان بۆچوونیان دەربارە ی هەبوو. بیکومان پۆژگاری کۆن، زۆریش کۆن نا، ئەو پۆژگارانی کە هیشتا لە بیر ماون، بەلام خەلکی بە زەحمەت باوەریان پێدەکەن. میرغەزەب و جەلادانیککی بەخۆوه دیتوووە کە بە ئەشقهووە ئەمجۆرە کاریان کردوووە، ناشقی ئەمجۆرە کارە بوون. بەلام زۆر بە ی ئەوانە ی سەرپەرشتی جێبەجێکردنی سزای شەلاقاریان دەکرد، بێ هیچ لەزەت و ئەشقی و جۆشوخۆرشیک، بەوپەری هێمنی ئەرکی خۆیان جێبەجێ دەکرد.

رێک بە پێچەوانە ی ئەم مەلازمە ی ئێمەووە، کە لەزەت و خۆشیهکی بەجگەر زۆری لێدەبینی، وەکو پەسپۆرێکی کارامە و شارەزا داھێتانی تێدا دەکرد. ئیدی ناشق و شەیدایی کارەکی، بە هونەرێکی دەزانی، کە لەبەر خاتری خودی هونەرە کە خۆشیدەویست. دەنگوت یەکیکە لە جەلاد و میرغەزەبە بەناوبانگەکانی سەر دەمی ئیمپراتۆریەتی رۆما، لەزەتیککی زۆری لەم کارە وەر دەگرت، ئیسراحتی دەروونی پێدەکرد. کە زیندانینە ک بۆ سزادان دەبەرا، مەلازم جیریانتیکوف سەرپەرشتی جێبەجێکردنی سزاکە ی دەکرد، کە دەبینی پزیککی دوورودرێژی سەربازان بە قامچی و شەلاقی ئەستورەووە حازر و ئامادە وەستاون، دەگەشایەووە، سیمای پرشنکی دەدا. پۆحی کەشکە ی دەکرد. بەرووخۆشی بەسەر یەک بە یەکی سەربازەکاندا

دهگه‌پرا. هانی دهدان، به جوانی ئه‌رکی سهرشانیان جیبه‌جی بکه‌ن
 ئه‌گینا، ئیدی سهربازه‌کان پیشوخته ده‌یانزانی ئه‌م وشه‌ی 'ئه‌گینا' یه
 چ ده‌گه‌یه‌نی، زیندانییه‌که ده‌هینرا، ئه‌گه‌ر به ریکه‌وت جیربیاتنیکوفی
 نه‌ناسیبا، شاره‌زای ته‌بیعت و ره‌فتاری نه‌بایه، ئیدی ملازم
 جیربیاتنیکوف سهری ده‌کرده سهری (ئه‌مه یه‌کیک بوو له داهینانه
 زۆر ده‌گمه‌نه‌کانی جیربیاتنیکوف له‌م بواره‌دا) و پنی راده‌بوارد: هه‌ر
 زیندانییه‌ک کاتی ده‌هینرا و ده‌ره‌جه‌داران پشتیان پووت ده‌کرد و به
 قابشی تفه‌نگان دریزاودریژا له‌سه‌ر 'شه‌قامی که‌سک' توند ده‌ست و
 لاقیان ده‌به‌ست، زیندانیی قه‌ره‌به‌خت، ده‌که‌وته لالانه‌وه و پارانه‌وه له
 ئه‌فسه‌ری سهرپه‌رشتیار، که ره‌حمی پینکه‌ن و زۆر به توندی لینی
 نه‌ده‌ن. ده‌پاراپه‌وه و ده‌یگوت: 'ئه‌زه‌به‌نی، ره‌حمم پینکه، باوکیکی باش
 به له‌گه‌لمدا، کاریکی وا بکه هه‌تا هه‌تایه دوعای خیرت بو بکه‌م،
 مه‌مکوژه، به‌زه‌بییت پیمدا بیته‌وه'. جیربیاتنیکوفش ئه‌مه‌ی ده‌ویست.
 ئیدی به‌مجۆره و به ده‌نگیکی میهره‌بان و پر سۆزه‌وه ده‌که‌وته
 دواندن زیندانییه‌که:

- ئاخ‌ر برای ئازیز من چ بکه‌م، چیم له ده‌ست دئی؟ به خۆت
 ده‌زانی ئه‌مه یاسایه یاسا، یاساش ده‌بئی جیبه‌جی بکریت. من سزای
 تو ناده‌م. یاسا جیبه‌جی ده‌که‌م!

- که‌وره‌م، هه‌موو شتیک به ده‌ست تویه، ده‌توانی هه‌موو شتیک
 بکه‌ی، ره‌حمم پینکه، به‌زه‌بییت پیمدا بیته‌وه!

- چما پیتوایه من دل‌م به حالت ناسووتی، به‌زه‌بییم پیمدا نایه‌ته‌وه؟
 یانی پیتوایه من هه‌ز ده‌که‌م تو بخریته ژیر شه‌لاق، پیمخۆشه تو به‌و
 حاله‌وه ببینم؟ خۆ منیش به‌شه‌رم. وایه یان نا؟

- بىگومان وايە گورەم! ھەموو خەلکى دەزانن كە ئەفسەران باوكى ئىمەن و ئىمە كورپى ئەوانىن. جا تكام وايە باوكانە رەفتارم لەگەل بكە.

ئىدى زىندانىيەكە بەو جۆرە، بە ئومىدى رزگارى لە سزا، دەپارپىتەو و دەلالىتەو. ملازم دەلىت:

- برادەرى ئازىز، خۆت حوكم بدە، خۆت ئەقلىت ھەيە و دەتوانى بىر بكەپتەو، مەرجى ئىنسانىت، مەرجى مرقۇدۆستى وا دەخوازىت كە بەزەيىم بە گوناھكارىكى قەرەبەختى وەكو تۇدا بىتەو، بەلام من چ بكەم، خۆت دەزانى كە من سزاي تۆ نادەم، ئەمە ياسايە ياسا!
- قسەكەت زۆر تەواوہ پایەبەرز.

- بەلى، من لەسەرمە، ئەگەر گەرەتەرىن گوناھكارى سەر پرووى زەویش بى، بەزەيىم پىتدا بىتەو، بەلام ئەوہى سزات دەدات من نىم، بەلكو ياسايە، ياساش لە سەرووى ھەموومانەوہيە. تۆزى بىر بكەرەو! من خزمەتى خوا و نىشتمان دەكەم. ياسا ئەو سزايەى بۆ ديارى كر دوويت، ئەگەر من سزاكەت سووك بكەم، دەكاتە سەرپىنچى لە ياسا، سەرپىنچىش تاوانىكى گەرەوہيە.
- پایەبەرز!

- چار چىيە؟ باشە با ئەمجارە بە دلى تۆ بى، ئەمجارە خاترت دەگرم و زۆر دەست داناگرم، ھەرچەندە دەزانم ئەمە سەرپىنچىيە لە ياسا، بەلام دەترسم وا بزانى جارىكى دىكەش بە ھەمان ئاسانى دەرباز دەبىت و ترست بشكى و ئەمجارەيان كارىكى خراپتر بكەيت و وا بزانىت جارى دووہمىش بەزەيىم پىتدا دىتەو؟ ھا؟ وىژدانم...
- پایەبەرز! من لەبەر بارەگای پەرورەدگاردا سویندت بۆ دەخۆم كە...
- باشە باشە، سویندم بۆ دەخۆيت كە ھىچ ھەلەبەك نەكەيت، رەفتارت باش بكەى.

- خوا له دنيا و قيامت بمگړئ ته گهر...
- پټويست به سويند ناکات، ته نيا قسه و به لټن به سه، ته گهر به لټنم
بده پټي، باوه پټ پټده کم.

- پايه به رز!

- زور باشه! گوځ بگره! من له بهر خاتري ته م فرميسکانه، له بهر
ته وهی هه تيويت، يارمه تيت ددهم، رحمت پټده کم، تو هه تيوي
وانييه؟

- پايه به رز، به داک و باب هه تيوم، من له دنيا به دا ته نيای ته نيام،
که سم نييه.

- دهی باشه، من رحم به فرميسکه کانتدا، به بيکه سیت ده کم.
به لام ناگادار به، ته مه دوا جارت ده بی، دهی بييه ن!

ملازم جيريبيانتیکوف ته و قسه يه هينده به ميهره بانی و دلوفانی
دهکات، که زيندانييه که نازانی چون سوپاسی خوا بکات که ته م
ته فسه ره ی بؤ ره خساندوه. زيندانييه که ده بن، دهنگی ده هول به رز
ده پټه وه. سه ربازه کانی پيشه وه قامچيه کانیان به زرده که نه وه،
جيريبيانتیکوف پر به زاری هاوار دهکات: لټی بده ن! ناگر له پشتی
به رده ن! لټی ده ن لټی ده ن! پټستی بگروون! دهی مه وه ستن، ته م هه تيوه
به ر شه لاقان بده ن، ته م به ره لایه ته مبی بکه ن! زیاتر دهی! مار
ته نجی بکه ن! هه نجن هه نجی بکه ن!

سه ربازه کان، به گشت هیز و توانايه کی خویانه وه، به شه لاق بهر
ده بنه ته م قهر به خته، چاوانی زيندانييه که ته بله ق ده بن، ناگریان
لټی ده بارئ، ده ست به هاتوهاوار دهکات و (جيريبيانتیکوف) ش قاقا پټی
پټده که ن، له بهر پټکه نین خوی پټناگیری و ده ست ده خاته که له که ی،
ټی دی جه ژنيه تی. له خوشیدا له پټستی خوی ناهيوری، خه ريکه له بهر
پټکه نین ببوريته وه و فرميسک به چاوه کانیدا دټه خوارئ، پياو که ته و

دیمه نه ده‌بینی، دلی به حالی ده‌سووتی. زور دلی به فیله‌ک‌هی خوی خوشه، بویه جار له جار توندتر پنده‌ک‌نی، جا پیکه‌نینیکی ناساز و ناخوش، ناوبه‌ناو بۆ چەند ساتیک له پیکه‌نین ده‌وستا و دیسان هاواری ده‌کرد: 'لینده‌ن، بیگ‌پوون، که‌ولی بکه‌ن، ئەم دزه، ئەم خویرییه، ئەم هه‌تیوه‌م بۆ هه‌نجن هه‌نجن بکه‌ن!'

جیریان‌تیکوف، ته‌کتیکاتی له‌و باب‌ه‌ته‌ی زور بوو. بۆ نمونه هه‌ندی جار که زیندانییه‌کی بۆ لا ده‌هینرا تا سزا بدریت، زیندانییه‌که له‌بری ده‌پارایه‌وه که به‌زه‌یی پیندا بیته‌وه، ئەمجاره‌یان ملازم جیریان‌تیکوف به‌جدیدی گوئی لیده‌گرت، ته‌کتیکه‌ک‌هی ده‌گۆپی و به‌زمانی لووس پینده‌گوت: 'گوئی بگره‌ برای ئازیز، من ناتوانم سزات نه‌ده‌م، سزات ده‌ده‌م و ئەولاتریش، چونکه شایسته‌ی سزایت، به‌لام ده‌توانم سووکه یارمه‌تیه‌کت بده‌م: به‌قایشی تفه‌نگان ناتبه‌ستمه‌وه، بۆ خۆت ئازاد به، تا هینز له‌لاقتدایه به‌به‌رده‌م ریزی سه‌ربازه‌کاندا غار بده. راسته هه‌موو شه‌لاقه‌کانت به‌ر ده‌که‌ون، به‌لام زووتر له‌سزاکه‌ رزگارت ده‌بین، چ ده‌لئی؟ حه‌ز ده‌ک‌هی ئەمه‌ تا‌قی بکه‌یته‌وه؟'

زیندانییه‌که به‌دو‌دلییه‌وه گوئی ده‌گریت، باوه‌ر ناکات، به‌لام له‌دلی خویدا ده‌لیت: 'ته‌قو راستی کرد؟ ره‌نگه ئەم شتیوازه باشتر بی، ئەگه‌ر به‌توندی به‌به‌ینی سه‌ربازه‌کاندا غار بده‌م، به‌ماوه‌یه‌کی که‌متر ئەم ئەزمونه‌ ده‌بیرم و له‌وه‌شه هه‌موو شه‌لاقه‌کانم به‌ر نه‌که‌ون. ئیدی زیندانیی داماو ناچار به‌ملازم ده‌لیت:

- رازیم پایه‌به‌رز!

ملازم پیتی ده‌لیت:

- که‌واته منیش رازیم.

هه‌نگی بانگ له‌سه‌ربازه‌کان ده‌کات:

- ده‌ی کورینه ئاماده‌بین، هه‌ر چاویکتان بکه‌ن به‌چوار چاو.

ملازم دلنیا، که تاقه جه زره به یه کیش به خه سار ناچی و هر سه بازیکی چاک ده زانی نه گهر تاقه شه لاقیتی به خه سار بچی و بهر پشتی زیندانی به که وهی، ملازم به و ئاسانی به لئی خوش ناییت. زیندانی داماو، هه ولدها به شه قامی که سک نا غار بدات و به خه یالی خوی بهر له وهی سه بازه کان فریا بکه ون، ده گاته نه وهی سه سر شه قامی که سک به لام له نا کاو قامچی وه کو تاوه ته رزه به سه سر پشتی نه و به سه ته زمانه دا داده بار، له عارده که ته خت ده بی و ده که ویته ناله نال، ئیدی جولئی له بهر ده بری وه کو نه وهی به نه رزه که وه نووساین یان به ده م گولله یه که وه سارد بوو بیته وه.

خو نه گهر دوا ی نه وه توانییای به هه زار زه حمت، ره نگه رد و لیتوبه بار هه ستاباوه، به ملازمی ده گوت:

- پایه بهرز، من حز ده کم به پتی قانون سزای خوم وه برگرم. هه نگی ملازم جیر بیان تیکوف، که پیشوخته ئاکامی نه م گه مه یه ده زانی، له قاقای پیکه نینی دها و له بهر پیکه نین دوو لو دهنوشتایه وه و دهستی ده خسته که له که ی. هه له به ته نه گهر به موئ هه موو ته کتیکه کانی نه م ملازمه باسبکه م، یان هه موو نه و چیرۆکانه بگتیرمه وه که زیندانی به کان لیتان ده گتیرایه وه، هه ته واو ناییت و نه م هه ویره ئاو زور ده کتیشیت.

زیندانی به کانی قاوشه که ی ئیمه، باسی ملازمی دیکه یان ده کرد به نیوی سمیکالوف، که بهر له هانتی میجر، به رپرسی زیندانه که بوو. هه رچه نده زیندانی به کان جیر بیان تیکوفیان خوشنه ده ویست، به لام بیتایه نانه باسیان ده کرد، نه نه فره تیان لیده کرد و نه ستایشیان ده کرد. به لام هه هه موویان به رتزه وه یادی سمیکالوفیان ده کرده وه و ستایشیان ده کرد و خوزگه یان به سه رده می نه و ده خواست. هه له به ته ته بیعت و ئاکاری نه م ملازمه ده گه ل ملازم جیر بیان تیکوفدا جیاواز

بوو، راسته شهیدای شەلاق و شەلاقاری نەبوو، بەلام بە لاشیەو
 گرینگ نەبوو، زیندانیی شەلاقاری بکریت یان نا. ئەدی کەواپە بۆچی
 زیندانییەکان خۆشیان دەویست و بە رێزەو یادیان دەکردەو و
 خۆزیایان بە سەردەمی فەرمانرەوایی ئەو دەخواست؟ چۆن توانی
 بووی رەزامەندی زیندانییەکان بە دەست بێنی؟ بەم رادەپە لە نێو
 هاوژیندانییەکاندا خۆشەویست بێی؟ هاوژیندانییەکانمان، وەکو
 هەموو گەلی ڕووسیا، ئامادەن بە قسەپەکی خۆش، هەموو
 کولوکوئانیکیان لە بیربەن (هەلبەتە من ئەم خالە وەکو خۆی بێ هیچ
 وردکردنەو و تۆزینەو پەیک تۆمار دەکەم) بۆپە وەدەست هینانی
 خۆشەویستی و ریزی ئەم گەلە زەحمەت نییە. سمیکالوف، توانی
 خۆشەویستیەکی تایبەتی بە دەست بێنی، کە زیندانییەکان باسی
 سزاکانی خۆیان بە سەرپەرشتی ئەو دەکرد، زۆر بە رێزەو یادیان
 دەکردەو و خۆزگیان بە سەردەمی ئەو دەخواست. تەنانەت هەندی
 جار کە بەراوردی ئەم مێچەرە ئیستایان لەگەڵ ئەودا دەکرد،
 داخیان بۆ ئەو هەلەدەکیشا و دەیانگوت: 'وەکو باوکمان وا بوو، بە
 راستی پیاویکی باش بوو!' سمیکالوف پیاویکی سادە و خاکی بوو،
 رەنگە بە شێوازی خۆی پیاویکی باش و خۆشپەفتار بوو بێ. بەلام
 خۆ هەندی بەرپرس هەن نەک هەر پیاوی باشن، بەلکو میهرەبان و
 دلۆقانیشن، کەچی بیزراون و کەس خۆشی ناوین، بگرە گالتهشی
 پێدەکەن. سمیکالوف، لەوانە نەبوو، ئەوەندە خۆشپەفتار و خاکی بوو،
 هەموان بە پەکتیک لە خۆیانمان دەزانن. ئەمە سیفەتیکی دەگمەنە،
 سیفەتیکی خۆرپسکە، زۆر جار خاوەنەکانیان، هەست بەو ناکەن کە
 ئەو خوو بەشەیان هەپە. سەیر ئەوەپە خەلکانیک هەن کە هیچ
 باشیەکیان تێدا نییە، بەلام بەهرەپ خۆ خۆشەویست کردنیان هەپە،
 دەتوانن خەلکی بە لای خۆدا راکێشن. ئەوانە ژیر دەستانی خۆ

نابوغزینن، خۆیان له خهلكى به گهورهتر نازانن، پیموایه ئەمه
 سهراچاوه و هۆی خۆشهویستییه. ئەوانه خۆیان له خهلكى جیا
 ناکه نهوه، کارێکی وا ناکه ن عوامی خهلك به ئەشراف و
 ئەرستوکراتیان بزانی، به بیگانهیان بزانی، به چینیکی کۆمهلایهتی
 ئەلاحه دهیان بزانی، ههست بکه ن یهکیکی نییه له خۆیان. ئەوانه
 خۆرسک، به تهبیعت ماکیکی میلیبیانهیان تیدایه، بۆنی عوامیان
 لیدیت و عوامی خهلكه کەش به دەم ئەو بۆنه وه دهچن، باوهش بۆ
 ئەوه جۆره که سانه دهگر نهوه، لیتی خرده بنه وه، پشتیوانی دهکه ن و
 هه موو شتیکی بۆ دهکه ن. عوامی خهلكی (کهل) سهروکیکی توند و
 بهزه بریان، ئەگه ر بۆنی خهلك و ره مکی مه ردمی لیبی، له سه د
 سهروکی نه رمونیان و میهره بان پێباشتره. خو ئەگه ر ئەم جۆره
 سهروکه به خووی و به شیوازی خووی هه ندی خووی خویش و
 ئاكار بهرز و میهره بان بی، ههنگی له چاوی خهلكیدا قیمه تی تهواو
 نابی، دهیبه رستن! جا ئەم ملازم سمیکالوفه، وهکو باس م کرد، هه ندی
 جار سزای زۆر قورسی زیندانیه کانی ده دا، به لام ئەوه نده به
 سلوکه ت و خۆشه قتاری ئەم سزایه ی ده دان، که هه یچ رقیکیان لینی
 هه لئه ده گرت، به پێچه وانه وه: که یادی سزایه کانی ئەویان ده کرده وه،
 به پێکه نینه وه یادیان ده کرده وه، دیاره ئەو یاده وه ری و حیکایه تانه ی
 ملازم سمیکالوف زۆر نه بوون، چونکه پیاو هه ق بلی، له و رووه وه
 که سیکی به رزه خه یال و خۆشه یال نه بوو، ته نیا یه ک ته کتیکی دا هینا
 بوو، نزیکه ی یه کدانه سال، له زیندانه که ی ئیتمه دا، به خۆشییه وه
 موماره سه ی ئەو ته کتیکی کرد، هه لبه ته ته کتیکی که ش له شوخی
 به ده ر نه بوو. سمیکالوف به خووی سه ره رشتی جیه جیکردنی
 سزاکه ی ده کرد، گالته ی ده گه ل زیندانیه که دا ده کرد و پتی پینه که نی.
 ئەوه شی به مه به سستیکی تایبه تی یان نیازیکی شاراوه و خراپ

نه ده‌کرد، به‌لکو بۆیه‌ی ده‌کرد، چونکه‌ی ده‌کرد خۆی و له‌
نزیکه‌وه‌ی ناگاداری کاروباری ئه‌م زیندانییه‌ی بێن. کورسییه‌کیان بۆی
دیتا، ئه‌و شه‌لاقانه‌یان بۆ دیتا که بۆ سزادانی تاوانباره‌که‌ی ته‌رخان کرا
بوون، له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی داده‌نیشت و سه‌بیله‌ی درێژه‌که‌ی پنده‌کرد،
یارۆی زیندانی لێی ده‌پارایه‌وه، ملازم پینده‌گوت: 'ده‌ی! نا.. ده‌ی
هاوڕێ، پال بکه‌وه، ئه‌وه‌ چیه‌؟' یارۆی زیندانی هه‌ناسه‌یه‌کی
هه‌له‌کیشا و له‌ سه‌ر ئه‌رزه‌که‌ی پالده‌که‌وت. ملازم لێی ده‌پرسی: 'باشه
برای ئازیز! تۆ نوێژت له‌به‌ره‌؟' زیندانییه‌که‌ی وه‌لامی ده‌پایه‌وه: 'ئه‌دی
مه‌عنا‌ی چی پایه‌به‌رز؟ من مه‌سیحیم. له‌ منالیه‌وه‌ ئه‌ز به‌مه‌! ملازم
ده‌یگوت: 'که‌واته‌ وێرد و نوێژی خۆت بخوینه!' زیندانییه‌که‌ی پێشوه‌خته
ده‌یزانی چ وێردی ده‌خوینێ، چۆن له‌م وێرد خویندنه‌ ته‌واو ده‌بیت،
چونکه‌ ئه‌م که‌مه‌یه‌ پتر له‌ سی جارێ دووباره‌ بوو بووه‌وه، هه‌روه‌ها
سمیکالوفیش ده‌یزانی که زیندانییه‌که‌ی ناگای له‌م که‌مه‌یه‌ هه‌یه‌ و به
سه‌ریدا تیناپه‌ڕێ، هه‌روه‌ها سه‌ربازه‌ قامچی به‌ده‌سته‌کانیش، چه‌ندین
جار ئه‌م که‌مه‌یه‌یان دیتبوو. واته‌ که‌مه‌که‌ بۆ هه‌موو لایه‌ک ئاشکرا و
دیار بوو، که‌چی هه‌ر دووباره‌ش ده‌کرایه‌وه. کابرای زیندانی ده‌ستی
به‌ نوێژ و وێرد خویندن ده‌کرد، سه‌ربازانی چه‌کدار، قامچی به‌ده‌ست،
حازرو ئاماده‌ به‌ دیارییه‌وه‌ ده‌وه‌ستان. سمیکالوف ده‌ستی له‌ سه‌بیل
کیشان هه‌له‌ده‌گرت، ده‌ستی به‌رز ده‌کرده‌وه، چاوه‌روانی ده‌کرد که
زیندانییه‌که‌ی له‌ نوێژه‌که‌یدا بگاته‌ ئه‌و شوینه‌ی ئه‌م ده‌یویست،
زیندانییه‌که‌ی به‌رده‌وام ده‌بوو تا ده‌گه‌یه‌: 'با فریشته‌ی ئاسمانان بێن'
ملازم ئه‌وه‌ی ده‌یویست، له‌ویدا به‌ زیندانییه‌که‌ی ده‌گوت: 'به‌سه‌!'
ده‌موچاوی سوور ده‌بووه‌وه‌ و به‌ سه‌ربازه‌ شه‌لاقه‌به‌ده‌سته‌که‌ی
ده‌گوت: 'فریای بکه‌وه، فریشته‌ی ئاسمانانی بۆ بینه!' به‌ده‌م ئه‌و
قه‌سه‌یه‌وه‌ به‌ ده‌ست ئامازه‌یه‌کی ئیله‌هامبه‌خشی بۆ ده‌کرد.

ئىدى بە دەم قاقاي پىكەننەو خۇي بە كۆل كورسىيەكەدا دەدا.
 ئىدى پىكەنن سىرايەتى دەکرد رىزە سەربازەكە، سەربازە
 شەلاقەشېنەكە و تەنەت تاوانبارەكەشى دەگرتەو. لە كاتىكدا كە
 ملازم سىمىكالوف ھاوارى دەکرد: 'پشتى بشكىنە!' و شەلاقەكە بە
 فېشكۆھۆر لە ئاسمانەو دەھاتەو و ۋەكو گویزان بە پشتى
 تاوانبارى قەرەبەختا دەچزا، ئەو نەگبەتە پىدەكەنى! سىمىكالوف زور
 بەم گەمەيە خۇشحال بوو، چونكە لە داھىنانى خۇي بوو. كە لە
 سزاكە دەبوونەو، ملازمەكە بەئاسوودەيى و رەزامەندى دەپۆيى،
 زىندانىيەكەش بەخۇشحالى و رەزامەندىيەو ھەلدەستايەو و
 دەچوۋەو بۇ ناو ھاوزىندانىيەكانى و گەمەكە سىمىكالوفى، كە ئەمە
 سى و يەكەمىن جار بوو دووبارەي كرىدبوۋەو، بۇ دەگىرانەو و
 دەيگوت: 'چەند پىاويكى باشە، چەند رووخۇشە، چەند حەزى لە
 شۇخى و سوعبەتانە!'

زورجار پىاو گوتى لە زىندانىيەكان دەبوو، كە ستايشى ملازمىان
 دەکرد و بەتاسەو يادى ئەو رۆژانەيان دەكردەو كە ئەو دەيخستە
 ژىر شەلاق و لسان.

جارى گوتىم لى بوو يەككىك لە زىندانىيەكان، زور بەشادىيەو
 يادى دەكردەو و دەيگوت:

- جارىكىان بۇ سەر كار دەپۆيىشتم، سەيرم كرد لەبەر پەنجەرەي
 ژورەكەيدا، بە جلى مالىۋە دانىشتوۋە، بە دەم چا خواردەنەو سەبىلى
 دەكىشا، خىرا ۋەكو رىز و حورمەت كالاۋەكەم لە سەرم داگرت. لىنى
 پرسىم: 'ئاكسىنوف بۇ كوئى دەپۆي؟' گوتم: 'بۇ سەر كار مىخائىل
 فاسىلىچ، بەلام دەبن لە پىشدا بېرۇم بۇ كارگەكە' كە گوتى لە قسەكەم
 بوو، لە ناخى دلەو لە قاقاي پىكەننى دا، كە پىاويكى باش بوو! بە
 راستى ناسكەپىاو بوو!

یہ کینک لہ گوئگرہ کان ہلی دایہ و گوتی:
- ٹہ و جوڑہ پیاوانہ لیرہ ناہلنہ وہ!

پہراویز:

۱- م.کی: پروانہ پہراویزی یہ کہ می فہ سلی سٹیہم. پرنگہ
دوستو فسکی بہ ٹانقہ ست ٹہ و ہلہ یہی کردین کہ گوتوویہ تی "م. کی"
سہر بہ چینی خانہ دان و ٹہ شرافان نہ بوو، تا پین لہ سہر نارہ وایہ تی
ٹہ و سزا جہستہ ییہ دانہ گریت کہ بو ٹہ لکساندہر میرتسکی برپدرا یہ وہ
کہ لہ راستیدا سہر بہ چینی ٹہ شراف و خانہ دانان بوو.
۲- نوزدریوف: یہ کینک لہ کاراکتہ رہ کانی پڑمانی: گیانہ مردوہ کانی
گوگول. نوزدریوف، کابرایہ کی بہ دمہستی قومارچی بوو.

«۱۴»

نهخوشخانه

۳-۳

بویه ئیستا باسی سزا(۱) و نهجامدهرانی سزایان دهکهم، چونکه بهر لهوهی پریم بکهویته نهخوشخانه، بیرۆکهیهکی پوون و دیارم دهبرارههی نهبوو، هر به بیستن هندی شتم لهو بارهیهوه بیستبوو. وابوو ههموو نهوانهیی که سزای شهلاقیان بو دهبراپیهوه، ههموو زیندانییه سوپاییهکانی شارهکهی ئیمه و ناوچهکانی دهوروبهری، که بو نهخوشخانه دههیتران، دهیانخستنه قاوشهکانی ئیمه. ههلبهته له سهرهتای پوژانی ههوهلی چهپسییهکهمد، که هیشتا ژینگهکهم به لاهه تازه بوو، دیمهنی گشت زیندانییه قهرهبهختهکان یان نهوانهیی چاوهپوانی سزابوون یان نهوانهیی تازه له ژیر شهلاقکاری هاتبوونه دهری، زوری کار تیدهکردم و زورم له گیان ناخوش بوو. زور دهشلهژام و یهجگار نیگهراان دهبووم. که گویم لهو واریقات و سهبروردانه دهبوو که زیندانییهکان لهم بارهیهوه، له بهینی خویاندا دهیانگیپاپیهوه، ههزار و یهک پرسیارم له لاهههاورژا و عهدالی

وهلام دهبووم، چهزم دهکرد جور و ئاستی گشت حوكم و سزاكان
 بزائم، چهزم دهکرد رابوقچوونی خودی زیندانییهكان له بارهیانهوه
 بزائم. ههولم ههنا باری دهروونی ئهوه كهسانهیی كه حوكمی شهلاقیان
 بوق دهبرایهوه، بینهمه بهرچاوی خوم. پیشتر و ههرا لهم نووسینهدا
 باسی ئهوهم کرد بوو، مهگهرا به دهگهمن، ههنا هیچ زیندانییهك نهبوو،
 له سزا نهترسیت، له رووی دهروونییهوه نهپهشوکیت و بهئارامی و
 بهئاسوودهیی چاوهروانی سزاكهی بکات، تهناهنهت خهلكانی
 ئهزمونداریش، ئهوانهیی پیشتر ئهوه جوره سزایهیان دیتبوو، ههرا
 دهترسان و نیگهرا دهبوون. زیندانی ههستی بهترسیکی بهسام
 دهکرد، بهلام ئهوه زیاتر ترسیکی جهستهیی بوو، چونکه سامی
 ترسهکه، ئهقل و هوشی له لانهدهههشت، ئهقل و هوشی سپ دهکرد.
 ئیدی له ماوهی ئهوه سالانهی که له زیندانداندا مامهوه، تووانیم ئهوه
 زیندانییهانه بخهمه بهر وردبینی سهرنج که بهرگهیان نهدهگرت و له
 نیوهی جهزربهکانیاندان، بوق نهخوشخانه دهئیردران، تا زامهکانی
 پشتیان چاک ببیتهوه، ئهوسا پاشماوهی سزاكهیان بهسهردا جیبهجی
 بکری. به ریکهوت ژمارهیهکی زورم لهوانه بینی که بوق سبهینی،
 داویان دهکرد له نهخوشخانه مهههخهس بکرین، تا پاشماوهی
 سزاكهیان وهربگرن. دیاره پزیشکی تایبتهی ئامادهی رپورهسمی
 جیبهجیکردنی سزاكان دهبوو، ئهوه بریاری ههنا که ههموو جهلدهكان
 له یاروی مهحکوم بدری یان نا. ئاخو زیندانییهکه بهرگه دهگریت یان
 نا، ئهگهرا ژمارهیی جهزربهكان لهوه زیاتر بوايه که زیندانییهکه
 بهرگهیی بگریت، به گویرهیی بریاری پزیشک دهکرا به دوو یان سی
 وهجهبهوه، پزیشک بریار ههنا که ئاخو زیندانییهکه بهرگه دهگریت،
 ههموو جهزربهکانی به کههتسی لیبدریت، یان ژبانی دهکهویته
 مهترسییهوه. ئهگهرا سزایهکه پینج سهه تا ههزار و پینج سهه جهلد

بوايه، ئهوا هەر هه‌مووی به که‌په‌تی جینه‌جی ده‌کرا و له یارۆی
 زیندانی ده‌درا، به‌لام ئه‌گه‌ر دوو هه‌زار و سێ هه‌زار جه‌لد بووايه،
 ئه‌وا به دوو یان سێ که‌په‌ت جینه‌جی ده‌کرا. جا مه‌حکومانی نه‌گه‌به‌ت
 که زامه‌کانی پشتیان ساپژ ده‌بووه‌وه و ده‌بوايه خۆ ئاماده بکه‌ن له
 نه‌خۆشخانه مه‌ره‌خه‌س بکړین، تا پاشماوه‌ی سزاکه‌یان وه‌ر بگرن،
 رۆژێ پێش ده‌رچوونیان له نه‌خۆشخانه، خه‌م دای ده‌گرتن، پروناکی
 له روویان ده‌بړا، ده‌میان ده‌چووه کلێله. پیاو که ته‌مه‌شای ده‌کردن
 ده‌تگوت بروسکه لیتی داوون، له تو وایه خۆل و دۆیان به سه‌ردا
 کراوه، هه‌موو چه‌په‌ساو و چه‌واسپه‌رت، هه‌یج قسه‌یه‌کیان نه‌ده‌کرد،
 زۆربه‌ی کات مات و بێده‌نگ بوون. سه‌یر ئه‌وه بوو، زیندانییه‌کان
 خۆیان لهو مه‌حکومانه ده‌بوارد، به هه‌یج جۆرێ باسی ئه‌و سزایه‌یان
 نه‌ده‌کرد که بۆیان بڕابوووه‌وه، نه دلخۆشیان ده‌دانه‌وه و نه
 هاوخه‌مییان ده‌کردن، دیاره ئه‌مه کاریکی ئاقلانه بوو، چونکه زیندانییه
 مه‌حکومه‌کانیش، ئه‌وانه‌ی جه‌لدیان بۆ بڕابوووه‌وه، ئه‌م هه‌لوێسته‌یان
 پێ باشتر بوو. هه‌لبه‌ته هه‌ندێ جار حاله‌تی ریزه‌په‌پیش ده‌هاته پێش. یه‌کێک
 لهو نمونانه ئورلوفه که له فه‌سلی چواره‌می ئه‌م
 یادگاریانه‌شدا باس کردووه. هه‌لبه‌ته خۆینه‌ران له بیریان ماوه که
 ئورلوف چه‌ندی په‌له بوو زامه‌کانی پشتی زوو ساپژ بینه‌وه، تا
 پاشماوه‌ی سزایه‌که‌ی وه‌ر بگرت و بۆ زیندانی بنێرنه‌وه، چونکه به
 ته‌ما بوو له رینگه‌دا هه‌لێ. ئورلوف، پیاویکی سه‌رکێش و توندت‌بیعه‌ت
 بوو، قسه هه‌ر قسه‌ی خۆی بوو، شتی که‌له‌ی دابا، ده‌ستبه‌ردار
 نه‌ده‌بوو تا پێی نه‌گه‌بیه‌شتبایه، زۆریش بۆ حالی خۆی زیه‌ک و
 چاوکراوه و به‌ فیتل بوو. که گه‌یه‌یه نه‌خۆشخانه زۆر خۆشحال و
 شادمان ده‌هاته به‌ر چاو، چونکه کاتی که سزای جه‌لدی بۆ
 بڕابوووه‌وه، له دلی خۆیدا به ته‌مای ئه‌وه نه‌بوو بوو به‌رگه‌ بگه‌ی و به

سهلامه‌تی دهرباز بیی، به‌لکو پیی وابوو له نیوهی جه‌لده‌کاندا، لیده‌بیته‌وه و دهمریت، چونکه له‌م لاهو لاو بیستبوی که ئیداره نیازیان خراپه و ئەمجاره زۆر به توندی سزای دده‌ن، بۆیه به راستی به ته‌مای مردن بوو بوو. به‌لام ئیستا که به زیندوو‌یه‌تی له ژێر نیوهی سزاکه‌ی دهرچوو بوو، مه‌منوونی به‌ختی خۆی بوو، بۆیه ئومیدی به ژیان و مان په‌یدا کرد بووه و وره‌ی به‌رز بوو بووه‌وه. راسته‌ که بۆ نه‌خۆشخانه‌یان هینا پشته‌ی یه‌کپارچه زام و برین بوو، به‌ عه‌مراتم شتی وام نه‌بینی بوو، نیوه‌مه‌رگ بوو بوو، به‌لام وێپرای ئەوه‌ش خۆش‌حال بوو که هیشتا زیندوو و ماوه، بابایه‌ک بوو تینووی ژیان. زۆر خۆش‌حال بوو که نه‌یانتوانی بوو بیکوژن. بۆیه پیوستی نه‌ده‌کرد باوه‌ر به‌ده‌مگۆیان بکات، به‌ تایبه‌تی که به‌شی دووه‌می سزاکه‌یان داخستبوو. ئورلوف به‌ درێژایی ماوه‌ی زیندانیه‌که‌ی خه‌ونی به‌ه‌لاتن، به‌ ئازادی، به‌ مه‌زرا و کێلگان، به‌ بی‌شه و لی‌په‌وارانه‌وه ده‌بینی، به‌لام به‌ دوو پوژ دوا‌ی دهرچوونی له نه‌خۆشخانه، هینرایه‌وه بۆ نه‌خۆشخانه‌که تا له‌سه‌ر هه‌مان ته‌خته‌ خه‌وی هه‌وه‌لجاری به‌مریت، به‌رگه‌ی به‌شی دووه‌می سزاکه‌ی نه‌گرتبوو. پێشتریش باسی ئەم پیاوهم کردوو.

به‌لام پێویسته ئەوه‌ش بگوتری که هه‌ر هه‌موو زیندانیه‌کان، ته‌نانه‌ت ئەوانه‌ش که ناوی سزا و ئەشکه‌نجه‌یان به‌ر گوێ که‌وتبا، زی‌په‌ریان ده‌کرد و شه‌و و پوژیان لیده‌گه‌را، قاره‌مانانه‌ خۆیان له‌به‌ر ئەشکه‌نجه‌ راده‌گرت. مه‌گه‌ر به‌ ده‌گه‌من، ده‌نا قه‌ت گویم له‌ که‌سیان نه‌بووه بنائێ یان گله‌یی بکات. ته‌نانه‌ت له‌ شه‌وی پوژی یه‌که‌می جیبه‌جیکردنی سزایه‌که‌شدا، نه‌یانه‌نالاند، دیاره‌ ده‌بێ ئەوه‌مان له‌ بیربێ که‌ په‌مه‌کی مه‌ردم، خه‌لکی چه‌وساوه و قه‌لبووی بۆته‌ی دهرد و ئازاران، ده‌زانی چۆن به‌ره‌نگاری ئازار ده‌بیته‌وه. له‌ بیرمه‌ زۆرجار

له هاو زیندانییه کانم ده پرسى كه ئەم ئازاره چۆنه، ئایا به راستى وهكو چۆن باسى دهكهن بهو ئاوايه به سۆنگهيه، ههلبهته بۆيه ئەم پرسىارهه دهكرد تا تهبيعهتى ئازار و ئەشكه نهجه كه به تهواوهتى بۆ دهركهوى و بزانه له چ عهزايىك دهچىت، نهك بۆ فزوليه تىكى نابهجى و بيمانا. وهكو پيشترىش باسم كردوه، من ئەو سزايه زۆر له بهر گران و له گيان ناخۆش بوو، زۆرم به لاهه سامناك بوو. بهلام وىراى پرسىارى زۆرم له هاو زیندانییه كانم، ئىستاش وهلامىكى قهناعهته خشم دهست نهكوت. گشتيان يهك وهلاميان دهدايهوه: 'وهكو ئاگر پشت دهسووتىنى'. ههوه لچار ئەو پرسىارهه له (م. كى) كرد، گوتى: 'له كيشا نيه، وهكو ئاگر پشت دهسووتىنى، دۆزهخىكه بۆ خۆى، پياو وا ههست دهكات تهنورىكيان لهسهر پشتى داخستوه'. ئىدى بهو قسهيه ههموو شتىكيان دهبرىيهوه. رۆژىك شتىكى زۆر سهيرم بۆ دهركوت، ئەويش ئەوه بوو كه ههموو زیندانییه كان دهيانگوت جهزهبهى دار زۆر سووكتره له جهزهبهى شهلاق، جهزهبهى شهلاق به ئازارترين ئەشكه نهجهى باوى ولاتى ئيمهيه. هيج جهزهبهيهك ناگات به جهزهبهى شهلاق و قامچى. لهوهيه پياو له ههوه لهوه باوه بهمه نهكات. بهلام وهكو دهلین لهوهيه پىنج سهه جهلدهى شهلاق، يان چوار سهه جهلده ئىنسانىك بكۆژىت. خو ئەگه ژمارهى جهلدى شهلاق له پىنج سهه جهلده تىپهپهري لهوهيه به مسۆگهري ئىنسان بكۆژىت، كى زۆر توكمه و گيان سهخت بى بهرگهيه هزار جهلدى شهلاق ناگرىت. بهلام پياو زۆر بهئاسانى بهرگهيه پىنج سهه دار دهگرىت، نه ههرهس دىنى و نه مهترسى مهركه لىدهگرىت. ئەگه كهسىك تواناى جهستهى مامناوهندى بىت، بهرگهيه هزار دار دهگرىت بىنهوهى مهترسى مهركه لىبكرى، به دوو هزار دارىش نامىت. گشت زیندانییه كان دهيانگوت قامچى زۆر له دار

به نازارتره. دهیانگوت: قامچی له گهل داردا به راورد ناکرئ، نازاری قامچی له کیشا نییه، کورپی دهوئ نه گالته ههلبهته ئاساییه که نازاری قامچی له دار زیاتر بی، چونکه زور به توندی دهزگای عهسه بی ئینسان دههاروژینی. ئیدی نازانم ئاخو تا ئیستاش، تا ئه م رۆژگاره ی ئیمهش له و بابهته خه لکانه ماون (بهلام دهزانم تا ماوه یهک له مه پیشیش هه بوون) که له زه تینکی زور له نازاردانی قوربانیان ده بینن. ئه مانه، خه لکانی وه کو مارکیز ساد و مارکیزه برنقلیه (2) وه بیر دیننه وه. پیموایه هۆی ئه مه ده گه ریته وه بۆ نیکه رانی و په ریشانی ده روونی. ئه و خه لکانه له یه ک کاتدا هم هه ست به له زه ت ده کن و هم به نازار. خه لکانیک هه ن وه کو پلینگ تینووی خوینن، حه ز ده کن ده می تینین، بیلینسه وه، ئه وانیه ده سه لات یه سنووریان به سه ر جه سه ته و خوین و رۆحیی به شه ره وه هیه، ئه وانیه ده سه لاتیان به سه ر ئه و که سانه دا ده شکئ که به پنی شه ریعه تی مه سیح برایانن، ئه وانیه هه ست به و ده سه لاته ده کن و ده سه لات وای لیکردوون تا ئه و په پری دلره قی مرۆفیک زه لیل بکه ن که له سه ر شیوه ی خوا دروستکراوه، ئه وانه له وه بیده سه لاترن بتوانن جله وی ئاره زووی خۆیان بگرن و تینویه تی خۆیان به عه زابدانی خه لکی نه شکینن، ئه وانه له زه ت له عه زابی خه لکی ده بینن. ههلبهته زولم و زور و سه تمکاری که به رده وام بوو، بوو به عاده ت ئیدی له گینه که له که بیئ و به تیپه ربوونی رۆژگار بیئ به نه خۆشی. من دلنیام دوور نییه، که باشترین مرۆف، خیرخواترین به شه ر له دنیا دا به جۆری دلی رهش بیئ، دلی رهق بیئ، ته بیعه تی بگۆریت که هیچ جیاوازییه کی له حیوانیکی درنده نه مینئ. خوین و ده سه لات مایه و سه رچاوه ی مه ستین، زه مینه بۆ نه شو نمای ده لره قی و خراپه و بیئینسانی و بیدادی خۆش ده کات، ئیدی رۆح و ئه قل ده له وتین، پیس

دەبن، لە خەتیی خۆیان دەردەچن، ئەوپەڕی لەزەت، لەو کارانە
 وەردەگرن کە بە تەبیعیەتی بەشەران نامۆن. مرۆف و ھاوولاتی بۆ
 ھەتا ھەتایە لە ویزدان و دەروونی سەتمەکاردا دەسپێنەو، ئیدی
 گەرانەو ھە بۆ کەرامەتی مرۆفانی، بۆ پەشیمانی و تۆبە، بۆ بوژانەو ھە
 ئەخلاقیی، دەچیتە خانەیی نیمچە مەحالەو. ئیدی لەو ھەتە ئەم
 پاشاگەردانییە سیرایەت بکات و سەرانسەری کۆمەلگە بگرتەو، ئەم
 جۆرە دەسەلاتە، مرۆف خەلەتینە. ھەر کۆمەلگەیک بەبێ موبالاتی و
 خەمساردی بڕوانیتە ئەم شتانە، تا سەر ئیسقان نەخۆشە، بە کورتی؛
 کە پێی کەسێک دەدری، ئەشکەنجەیی ھاوتاکانی خۆی بدات، ئەمە
 خۆی لە خۆیدا زامینکە لە زامەکانی کۆمەلگە، ئەمە مسۆگەرترین
 رینگەیی بۆ سپینەو ھە و کوشتنی گیانی ھاوسۆزی دەگەل خەلکید، جا
 ئەم رینگەدانە بە شیوہەیک ناراستەوخۆ، ماک و تۆوی داوہشینی
 کۆمەلگەیی لە خۆدا ھەلگرتوو ھە بیگومان کۆمەلگە لە گریژەنە دەبات.
 کۆمەلگە، جەلاد و میرغەزەبی پیشەیی دەبوغزینێ نەک
 دەسەلاتداریی جەلاد، خەلکانیک لەو دوایانەدا دەیانویست پێچەوانەیی
 ئەو بۆچوونە بسەلمینن و دووپاتی بکەنەو، ھەلبەتە سەلماندن و
 دووپاتکردنەو ھەیک تینوری روت. دیارە ئەوانەیی بانگەشە بۆ ئەم
 بۆچوونە دەکەن، ئەوانەن کە ھیشتا نەیاننوتوانیو غەریزەیی
 دەسەلاتخوای لە دەروونی خۆیاندا خەفە بکەن. ھەر خاوەن
 کارخانەیک یان قۆنتەراتچییک بگری، دەیان جار لە دلی خۆیدا،
 بەوە دلخۆش بوو کە کۆمەلینک کریکاری ھەژاری لە خزمەتدا
 بوون و چاویان لە دەستی ئەو بوو، ھەلبەتە ھیچ نەو ھەیک ناتوانی
 بەئاسانی و زووبەزوو لە شتە بۆ ماوہییەکانی خۆی رزگار بێ.
 مرۆف ناتوانی دەستبەرداری ئەو شتە بێ کە لە خۆینێ دایە، کە بە
 شیریی دایکییەو ھەلگرتوو ھەتی. ھەر ئەو ھەندە بەس نییە مرۆف ددان

به تاوان و گوناحی خویدا بنی، ئەو کەمە، زۆر کەمە، بە لکو دەبن
ئەو تاوان و گوناحە لە خویدا ریشەکیش بکات، ئەمەش وەختی
دەوئ، زووبەزوو نایەتە دی.

جا بە بۆنەئە باسی جەلادەو، دەمەوئ ئەو بەلیم کە هەر
ئەندامیکی کۆمەلگەئە هاوچەرخئ ئیمە بگریت، بە شیوئەبەک لە
شیوئەکان جۆرە ماکیکی جەلادی تیدایە. بەلام غەریزە ئاژەلییەکانی
مروؤف، بە شیوئەبەکی بەکسان گەشە ناکەن، خو ئەگەر غەریزە
ئاژەلییەکان بەسەر لایەنە مروییەکانی تری بەشەردا زال ببن، ئەوا
ئەو بەشەرە دەشیوئ، دەبئ بە گورراویکی نزیوی بیزارا، لە
مروؤفایەتی دەکەوئ. جەلادان دوو جۆرن: جەلادی خۆرسک کە بە
خوایشتی خوئ مومارەسەئ جەلادی دەکات و جەلادی پیشەیی کە
بە حوکمی وەزیفە و لە پیتاوی بژیوی ژياندا ئەو کارە دەکات. دیارە
جەلادی خۆرسک لە هەموو پرووبەکەو لە جەلادی کریگرتە و
پیشەیی سووکتەر و خویرپترە، کەچی جەماوهری گەل ئەوئەندەئ رقی
لە جەلادی پیشەییە و لەو بیزارە، ئەوئەندە رقی لە جەلادی
خۆرسک و خووبەخش نییە، نازانم هۆئ ئەمە چییە و بۆچی دەبئ
وابئ؟ دەبئ هۆئ ئەم رقە ترسناکە ئەفسانەییە چی بئ کە خەلکی
بەرانبەر بە جەلادی پیشەیی هەیانە و، گوئ بە جەلادی خۆرسک
نادەن؟ من زۆر شتی سەیرم دەربارەئ خەلکانیک بیستوو و دیتوو
کە خەلکانی باش بوون، لە ناو خەلکیدا بە قەدر بوون و دەستیان
داوئەتە کاری ستەمکارانە. بۆ نمونە جەلادانیکم دیتوون، هەرچەندە
ستەمکار و بەدنیهاد نەبوون، کەچی ئەگەر قوربانی و نیچیرەکانی
بەردەستیان، لییان نەپارابانەو، داوای لیئوردنیان نەکردبا، زۆر تورپ
دەبوون و ئەمەیان پئ قووت نەدەچوو، لالانەو و پارانەو و
زەلیلنمایان بە پەسەند و پیویست دەزانئ. خو ئەگەر یاروئ

مهحکوم به جهلد، ملی نه دابا و له کابرای جهلادی شه لاقوه شین
 نه پاراپایه وه و هاواری نه کردبا، ئهوا کابرای جهلاد، که له هه لومهرجی
 تردا به ئینسانی باش دهژمیردرا، ئه مهی به سووکایه تی ده زانی و
 ئه گهر پیشتر به و نیازه بووبی سزایه کی سووکی بدات و دهست
 دانه گری، که ده بیینی مهحکومه که له بهری ناپارایته وه و هاوار ناکات
 بۆ نمونه نالیت: 'بیکه به خاتری خوا پایه بهرز، بهزه بیت پیمدا بیته وه،
 باوکیکی باشه به و با به دریزایی ته منم هه ردوعای خیرت بۆ بکم'
 ده هری ده بوو، ئه مری ده کرد په نجا جهلادی زیاده له کابرای داماو
 بدری هه بۆ ئه وهی هاواری لیههستی و بکه ویته لالانه وه و پارانه وه
 و به راستیش چاری نه دهما و هاواری لیهه لدهستا. پوژیک گله ییم له
 یه کینک له و زه لامانه کرد که زور دلر هقه، زور به جددی به رسفی
 دامه وه که: 'مه حاله، چون ده بی هاوار نه کات، ئه مه گوساخی و
 لاسارییه، من گوساخیم پی قبول ناکریت'. به لام جهلادی پیشه یی،
 جیایه، یه کینکه له زیندانی و دوور خراوه کان، ئیدی ئه و ئیشه ی پی
 سپیردراوه. ده خریته به ردهستی جهلادیکی کون تا ئه و پیشه یه ی فیر
 بکات، که فیری ئیشه که بوو، ئیدی به دریزایی ته منی له زینداندا
 نیشته جی ده بیت و شوینیکی ئه لاحه دهی ده دهنی. خو هه ندی جار
 خانووی تاییه تیشی ده دهنی، به لام ریگه ی ناده ن به بی پاسه وان له
 زیندان وه ده ربکه وی. خو مرؤف ئامیز نییه. ئیدی ئه م جهلاده،
 هه رچهنده وه کو وه زیفه ئه رکی جهلادی ئه نجام ده دات، هه ندی جار
 ئه وه نده توپه ده بیت، هونه رکاری تیدا ده کات و هه ست به جوړه
 له زه تیک ده کات. به لام هیچ رقیک له مهحکومه که ی به ردهستی
 هه لئاگریت. ئیدی ئاره زووی خوناندن و خوسه لماندن و نیشاندانی
 کارامه یی له کاره که یدا، ههستی گوره یی و غروور و خو په رستی له
 لا ده مه زه رد ده کاته وه، ئیدی به ره به ره خو ی لی ده بی به

هونەر مەند و ئىشەكەي بە هونەر، ئىدى دەكە ویتە هونەرنویتی. جا
ویرای ئەمەش وەكو پۆژ لینی عەیانە كە مروفتیكى بیزراو، پوو لە
هەر شوینى دەكات ترسیكى ئەفسانەیی بال بەسەر ئەو شویتەدا
دەكىشیت، ئىدى مەحاله ئەو هەلومەرج و ژینگە تاییه تییه كارى
تینه كات و مەیل و ئارەزوو هۆقییه كانی بیدار نەكاتەو. تەنانەت
مندا لانیش دەزانن كە ئەم پیاو وەفای بۆ باوك و دایكى خۆیشى
نییه، سەیر ئەو یه گشت ئەو جەلادانەى من ناسیوومن، خەلكانىكى
زیرەك، بە هۆش، خۆپەرست، لە خۆبایی و مەغرور بوون. ئەو
سەختگیری و دلرەقییهى لە لایەن دروست دەبى، زادهى ئەو یه پوو
دەكە نە هەر شوینى بە سووكى و بە بچووكى تەمەشا دەكرین، ئىدى
ئەوانیش ئەمە بەو داماوانى ژیر دەستی خۆیان دەریژن و پۆز
بەسەر ئەو بیدەسەلاتانەدا لیدەدەن. ئىدى بەمە بچووكى و پىسواى
خۆیان فەرامۆش دەكەن. جارێكیان بۆم رێكەوت بۆ ماو یه ك یه كێك
لەو جەلادانە ببینم. كابراییكى كورته بالا بوو، تەمەنى نزیكەى چل
سالىك دەبوو. كابراییكى تۆكمە و رەزاسووك، قژلوول بوو، پیاویك
بوو پاكوخاوتین، سەلار و سەنگین، هیدی و هیتن، بە روالەت دەتگوت
ئەشرافزادهیه. زۆر بە كورتى و پرونى و رەوانى و خاكیانه وەلامى
ئەو پرسیارانەى دەدایه وە كە لى دەكران. كە دەبیینی ئەفسەرەكان
هەندى جار بە ریزه وە دەیدوینن و قسەى دەگەل دەكەن، ئەو نەندەى
دى خۆى قورس دەگرت و رەسمیانه وەلامى دەدانەو، تا زیاتر
پرویان دەدایه، ئەو پتر خۆى قورس دەگرت و لە خۆى باى دەبوو.
دەموچاوى هاوارى دەكرد كە لەو كاتانەدا، لە دلى خۆیدا، خۆى زۆر
لە ئەفسەرەكان بە گەورەتر دەزانى. هەندى جار، لە وەرزى هاویندا،
لە هەپەتى گەرما، ئەم پیاو رادەسپێردرا سەگانی شار بكوژیت،
رەمىكى درىژى نووكتیزیان دەدایه دەست و لەگەل پاسەوانىكدا بۆ

شاریان دهنارد تا ئەو سەگە بەرەللایانە بکوژیت. ئەم سەگانه زۆر زۆر زیادیان دەکرد و ئیدی هاوینان، لە قرچەیی گەرمادا خەلکەکیان هەراسان دەکرد، ئەم جەلادە بە فەرمی لە لایەن دەسلەلاتەو هەراسپێردرا بوو کە ئەو سەگانه بکوژیت. هیچ شەرمی لەم وەزیفە سووکە نەدەکرد. خۆزگە دەتینیی بە چ کە شوفشیکەو لەگەڵ پاسەوانە شەکەت و ماندوو و بیزارەکییدا بە شەقام و جادەکانی شاردا دەسوپایەو و چۆن مۆپەیی لە ژنان و مندالان دەکرد و دەیتراساندن، بە چ لووتبەرزەیی و فرناخییەکیو دەپروانییە پێیوارانی سەر جادە و شەقامەکان.

ژیانی جەلادان خۆش بوو، خوشخۆر و خوششۆر بوون، پارەیان هەبوو، دەچوونە گەپان و سەفەران، مەیان دەخواردەو. سەرچاوەی ئەم بوونەشیان، بەرتیل بوو، ئەو بەرتیلە بوو کە کەسوکاری دەولەمەندی هەندێ لە زیندانییە مەدەنییەکان دەیاندا، دیارە جەلادەکان بیری بەرتیلەکیان دیاری دەکرد، ئیدی بە گوێزەیی دەولەمەندی زیندانییەکی دیارییان دەکرد، جاری وا هەبوو داوای سی رۆبێل و زیاتریان دەکرد. راستە جەلاد نەیدەتوانی زۆر چاوپۆشی لە مەحکوم بکات، چونکە ئەگەر شتی وای بکردایە خۆیان بەر جەلد دەدا، بەلام بەلێنی دەدا ئەگەر بەرتیلێکی باشی بدەن، لە کاتی جەلدیدانەدا زۆر دەست دانەگریت. هەلبەتە زیندانییەکان هەمیشە ناچاربوون داواکارییەکانی جێبەجێ بکەن، چونکە ئەگەر داواکارییەکیان جێبەجێ نەکردبا، زۆر بێرەحمانە لێدەدان، ئەو هەقەیی هەبوو. تەنانەت جاری وا هەبوو داوای بەرتیلێکی یەجگار زۆری لە زیندانییەکی زۆر هەژار و نەدارا دەکرد. هەنگی هەرچی کەسوکاری زیندانییەکی هەبوو بۆی تێدەکووتن، سازشیان دەگەڵ جەلادەکان دەکرد، لەبەری دەپارێنەو. جا وای بە حالیان ئەگەر

پازیبیان نه کردبسا. دیاره جهلادان ترستیکی ئه فسانه بیان له دلی زیندانیاندا دروست دهکرد، ئه م ترسه ئه فسانه بیه بوو به خیر و بهر هکته بۆ جهلادهکان. هه ندی کهس بۆیان دهگیرامه وه که ئه م جهلادانه سامیان زۆر گرانه، ته نانهت زیندانییهکان به دلناییه وه بۆیان دهگیرامه وه که جهلاد ئه گهر بیهوئ، دهکاری به یه کهم جهز به مه حکومه کهی ژێردهستی بکوژیت. ئاخۆ ئه م قسه یه زاده ی ئه زمون بوو؟ له وه یه، کئ ده زانی، زیندانییهکان هینده به دلناییه وه ئه وه قسه یه یان بۆ دهکردم، نه مده توانی باوه نه کهم. دیار بوو له ته جره به وه ئه وه قسه یه یان دهکرد. جهلاده که به خۆیشی دلنای کرده که ده توانی ئه وه کاره بکات. شتیکی دیکه یه شیان له یارۆی جهلاد دهگیرایه وه و ده یانگوت که گوايه ده توانی فیل بکات و به هه موو هیز و توانستیکییه وه شه لاقه که به پشتی یارۆی مه حکومدا بکیشیت، بیته وه ی بیلی ئازاری بگاتی، یان شوینه واریک له سه ر پشتی به جی بیلی. به لام کابرای جهلاد ئه گهر به رتیلیش وه ربگری و به لینی ته وادات که ده ست داناگریته، جهز به ی یه کهم ده بی زۆر توند بی، ئیدی ئه مه دایکی باو بوو و کهس لینی ده رنه ده چوو. دوا ی جهز به ی یه کهم، که ده بوايه توند بی، یارۆی جهلاد به ره به ره دهستی سووک دهکرد، به تایبه تی ئه گهر به رتيله که ی چه ور بایه و به ر دلی گرتبا. نازانم جهلادهکان بۆ ئه مه یان دهکرد: بۆ ئه وه بوو تا یارۆی مه حکوم بۆ جهز به به کانی دواتر رابینن و هه ست بکن له چا و جهز به ی یه کهمدا زۆر سووک و که مئازارن، یان بۆ ترساندن مه حکومه که بوو، بۆ نواندی هیز و ده سه لاتی خۆیان بوو؟ به هه رحال بۆ هه رچییه ک بی، جهلاد به ره له وه ی کاره که ی ئه نجام بدات هه میسه نیگه رانه، هه ست به هیز و ده سه لاتی خۆی ده کات: له و کاته دا خۆی له به ر چاوی جه ماوه ردا ده نوینتی، جه ماوه ره که ش به سه رسامی و

ترسەوۋە تەمەشاي دەكەن. بۆيە دەبىنى بە خۇپەسەندىيەو، بە جۆرە كەشوفشىكەوۋە پوو لە مەككەوۋەمەكەي بەردەستى ھاوار دەكات: ئامادە، تەمەشا چۆن بە شەلاقيك پىستت دەگرووم. ئەو ھەرەشە و گورەشانە، لە پىش ھەموو يەكەمىن جەزىرەبەكاندا دەكران. بەلام زۆر زەحمەت بوو پياو باوۋەر بەوۋە بكات كە مرقۇف بەو پادەيە مەسخ بىن و لە مرقۇفايەتى بکەوئ!

كە يەكەم جار داخلى نەخۇشخانە بووم، لە سەرەتاوۋە بە سەرنجەوۋە گويم لەو چىرۆك و وارىقاتانە دەگرت كە زىندانىيەكان دەيانگىزپرايەوۋە و كاتيان پى بەسەر دەبرد و بىتاقەتى رۆژانى درىژى يەكھاوى سەر جىگەي نەخۇشسىيان پىدەپەرەواندەوۋە. بەيانىان پزىشكەكان، قاوشەكان دەگەرپان، نەخۇشەكانىان بەسەر دەكردەوۋە، معاينەنىان دەكردن، ئەمە جۆرە دلخۇشى و سوكنايىەكى بە نەخۇشەكان دەبەخشى. دواي گەرانى پزىشكەكان ئىدى كاتى فراڧىن دەھات. كە گرینگىترىن پووداوى رۆژ بوو. ھەلبەتە جۆرى ئەو خواردنەي بە نەخۇشەكان دەدرا، بە گوپزەي نەخۇشىي نەخۇشەكان دەگۆرپا: ھەندى لە نەخۇشەكان تەنيا نۆكاويان دەدرايە، ھەندىكى تر تەنيا پاقلەمەنىيان دەدرايە، ھەندىكى دى تەنيا ساوۋەريان دەدرايە، كە ئەمەيان مشتەرى زۆر بوو. ئىدى زىندانىيەكان بەرەبەرە قەلەو دەبوون و ئىشتىيان دەكرايەوۋە و نەوسن دەبوون. ئەوانەي لە قۇناغى بوژانەوۋە و چاكبوونەوۋەدا بوون، يەكى پارچەيەك گوشتى كولوى گايان دەدانى. باشتىن خواردن، خواردنى ئەو نەخۇشەكان بوو كە تووشى ئىسكەرپوت بوو بوون كە برىتى بوو لە گوشتى سوورەوۋەكراو بە پياز و تور و سەوزەواتەوۋە و ھەندى جار پىكى شەرابىشىان لەگەلىدا دەدا، نانەكەش بە گوپزەي نەخۇشىيەكە يان نانى سېي بوو يان نانى بۆر، بەلام نانەكە لە ھەموو حالىكدا نانىكى

ھەلاتى پوختە و باش بوو. ھەلبەتە ئەم دىقەت و وردەكارىيەى كە
 نەخۇشخانەكە، لە دابەشكردنى ژەمەخۇراكەكاندا پەيرەوى دەكرد،
 ماىەى پىكەنىنى زىندانىيەكان بوو: نەخۇشى وا ھەبوو، ئىشتىاي
 خواردنى نەبوو، بە حال پروشەيەكى دەكرد و نەدەكرد، ھى وا ھەبوو
 زۆر نەوسن و چلىس و زۆرخۆر بوو، ھەندى لە نەخۇشەكان
 خواردنەكانيان دەگۆرپىيەو، ھەلبەتە ئەوانەى پارىزيان بۇ دانرا بوو،
 تەنيا خواردنى سووكيان دەدرايە، ئەمانە دەچوون گۆشەكانيان
 لەوانە دەكړپىيەو كە تووشى ئىسكەرپوت بوو بوون و شەرابى
 كواس يان بىرەى نەخۇشخانەكەيان لەوانە دەكړپىيەو كە ئىدارەى
 نەخۇشخانەكە شەرابى دەدانى. ھى وا ھەبوو بەشى دوو كەسى
 دەخوارد، ھەم ژەمەكەى خۆى و ھەم ژەمىكى تىرى دەكړپىيەو،
 چونكە ھى وا ھەبوو ژەمە خۇراكەكەى خۆى دەفرۆشتەو. گۆشت
 گرانترىن خواردن بوو، ھەندى جار گرتكە گۆشتىك دەگەيىە پىنج
 كۆبىكان. خۇ ئەگەر لە قاوشەكەى خۇماندا كەس نەبووايە بەشە
 خۇراكەكەى خۆى بفرۆشيتەو، ئەوا چاودىزەكە بۇ قاوشى دووھم
 دەنبردرا، بەلكو فرۆشيارىك پەيدا بكات، خۇ ئەگەر لە قاوشى
 دووھمىشدا كەسى دەست نەكەوتبا ئەوا دەچوو بۇ قاوشى
 سەربازەكان، يان ئىمە گوتەنى بۇ قاوشى "ئازادەكان". ھەمىشە
 نەخۇشانىك ھەبوو حەزىيان دەكرد بەشە خۇراكى خۇ بفرۆشن.
 زىندانىيەكان، بە شىئەيەكى گشتى ھەژار و نەدار بوون، بەلام
 ئەوانەى كە چەند عانەيەكەيان بە خۇ شك دەبرد، دەياننارد لە بازار،
 كولىجە و كىك و شىرىنەمەنى و نوقلىيان بۇ بکړن. پاسەوانەكان، كە
 دەچوون بۇ بازار بىن ھىچ منەتىك يان بىن ھىچ پاداشت و تەماحتىك
 ئەو جۆرە پىويستيانەيان بۇ زىندانىيەكان دەكړى.

ناخۆشترن کات، کاتی دواى فراقين بوو. هەندى له زیندانییه‌کان، به تاییه‌تی ئەوانه‌ی هیچ کاریکیان نه‌بوو، وه‌خته‌که‌یان به خه‌وتن به‌سه‌ر ده‌برد، هەندیکی دی به‌ده‌م گفتوگۆوه کاتیان به‌سه‌ر ده‌برد، هەندیکی تر به شه‌ر ده‌هاتن، یان به ده‌نگی به‌رز واریقات و حیکایه‌تیان بۆ یه‌کدی ده‌گێڕایه‌وه. خۆ ئەگه‌ر نه‌خۆشی تازه نه‌هێنرابا، ئەوا بێتاقه‌تی به‌جاری زه‌یفی لێده‌سه‌ندن. هه‌ر که نه‌خۆشیکى تازه‌یان هێنابا، خێرا جموجۆل ده‌که‌وته قاوشه‌که و خه‌لکه‌که ده‌که‌وتنه مله‌قوتی و سه‌ره‌تاتکی و مقومقۆ به‌رز ده‌بووه‌وه، به تاییه‌تی ئەگه‌ر نه‌خۆشه‌که نه‌ناس بوایه و نه‌خۆشه‌کانی تر نه‌یانناسیایه، هه‌موو به کونجکاوی لێیان ده‌روانی و هه‌لیان دها بزانه‌ ئه‌مه‌ کێیه، له‌ کۆپوه هاتووه، بۆچی که‌وتووه‌ته زیندان. دياره نه‌خۆشانی تازه و نه‌ناس زیاتر مایه‌ی سه‌رنج و فزولیه‌تی زیندانییه‌کان بوون، چونکه ئەوانه هه‌میشه شتی تازه‌یان پێ بوو که بۆ زیندانییه‌کانی بگێرنه‌وه. هه‌لبه‌ته ئەوانه باسی شته تاییه‌تییه‌کانی خۆیانمان نه‌ده‌گێڕایه‌وه، ئەگه‌ر به‌خوایشتی خۆیان نه‌که‌وتبانه باسی خۆیان، که‌س له‌و باره‌یه‌وه پرسیا‌ری لێنه‌ده‌کردن. به‌لکو زیاتر ئەمجۆره پرسیا‌رانه‌یان لێنه‌کرا: 'له‌ کۆپوه هاتووی؟ له‌گه‌ل کێدا هاتوویت؟ به‌چ رێیه‌کدا هاتوویت؟ بۆ کوی ده‌رۆی؟.. تاد. هاو‌زیندانییه‌کانمان کاتی گوییان له‌ سه‌ر‌بو‌رد و واریقاتی تازه هاتووه‌کان ده‌بوو، به‌سه‌رهاته‌کانی خۆیان وه‌بیر ده‌هاته‌وه و ئەوانیش ده‌که‌وتنه گێڕانه‌وه‌ی ئەو به‌سه‌رهاته‌نه‌ی که له‌ رێگادا به‌سه‌ریان هاتبوو، به‌ تاییه‌تی باسی کاروانه‌کان و سه‌رقافله و چاودێزان و پاسه‌وانی کاروانه‌کانیان ده‌گێڕایه‌وه، هەندى جاریش ده‌مه و ئیوارانیکى دره‌نگ، زیندانیانی تازه جه‌لدخواردوویان ده‌هینا. پێشتریش باس‌م‌کردووه که ئەمانه و هاتنی ئەمانه زۆر کاری له

نهخۆشهكان دهكرد، دياره هه موو پوژيک له و بابه ته خه لکه يان نه دههينا. ئه گه ر پوژيک ههچ تاوانکار يکي تازه يان بۆ قاوشه که مان نههينا، هه ستمان به بيتاقه تيبه کي زور دهکرد، ئيدي نهخۆشهكان موره يان له يه کتر دهکرد، چه زيان نه دهکرد چاره ي يه کدي ببينن، بگه هه ندی جار به خو پاي و له بيتاقه تيدا شه پريان به يه کدي ده فروشت. خو ئه گه ر که سيني شيتيان بۆ موعايه نه ي نوژداری هينا، زيندان ييه کان به جار ي خه ني ده بوون، ئه و زيندان ييه نه ي که سزای جه لديان بۆ ده پرايه وه، هه ندی جار به و ئوميد ه ي بيه خشرين خو يان له شيتي ده دا، ئيدي فيله که يان ئاشکرا ده بوو، يان خو به خو ژيو ان ده بوونه وه، دوا ي ئه وه ي يه ک دوو پوژ، په فتاری سه ير و شيتانه يان دهکرد، له پر ئاقل ده بوونه وه، هينور ده بوونه وه و تاقه تيان له و گه مه و نمايشه ده چوو و به خو يان دا وايان دهکرد له نهخۆشخانه مه ره خه سيان بکه ن. ئيدي شيت په ته پيه که ي دويني له پر ده بوو به پياو يکي ئاقل و ئاغر. هه لبه ته نه پزيشکه کان و نه نهخۆشه کان شتاقيان، ئيراديان لينه ده گرتن و شته که يان له رو نه ده دا. به لکو به ريزه وه مه ره خه سنامه يان بۆ دهکرا و به پري دهکران. که چي هه ر دوا ي يه ک دوو پوژي دي، به پشتي زامدار و خوينا وييه وه دههاتنه وه بۆ نهخۆشخانه که تا تيمار بکرين. هه لبه ته ئه م جوړه حاله تانه زور که م بوو، کاره ساتي گه وه ئه وه بوو که شيتي راسته قينه يان دينا، که ئه م شيتانه به دم هاوار و گوړاني و پيکه نين و هه لپه پکيوه وه ژوور ده که وتن، له هه وه له وه زيندان ييه کان به گه رمي پيشوازيان دهکردن و ده يانگوت: "ئه مه زور خو شه، مه زه ي رابواردنه" به لام ديمه نه که زور خه مناک و دلته زين بوو. که چاوم به و شتيتانه ده که وت، به خو م نه ده وه ستام و له ناخي ناخمه وه ده ها پوژام، دل م ده گو شرا. به لام دوا ي دوو پوژ، زيندان ييه کان ئيدي به ته واوه تي له هات و هاوار،

قاوقیژ، جرتوفرت و ههلبهزودابهز و ئه‌دا و ئه‌تواری یاروی شیت بیزار و وه‌په‌ز ده‌بوون، ده‌که‌وتنه‌ پرت‌ه‌وبۆله‌ و له‌ خویان ده‌ویست به‌هر نرخ‌ بووه‌ و به‌ زووترین کات له‌ شه‌پی ئه‌م میوانی ناوه‌خته‌ رزگار بن. جارنکیان، پیموایه‌ سالی سینه‌می چه‌پسییه‌که‌م بوو، بۆ ماوه‌ی سی دانه‌ هه‌فته‌ شیتنکیان له‌ قاوشه‌که‌ی ئیمه‌دا هینشته‌وه‌، وامان لیته‌اتبوو، نه‌مانده‌زانی له‌ کوئ خۆمان وه‌شترین. ئه‌وه‌ حالمان بوو که‌چی له‌په‌ر شیتی دووه‌میشیان بۆ هینان، هانتی شیتی دووه‌م زۆری کار تیکردم.

له‌ سالی یه‌که‌می زیندانییه‌که‌مدا، تو بلی مانگه‌کانی هه‌وه‌لی سالی یه‌که‌می زیندانییه‌که‌م، به‌هار بوو، ده‌گه‌ل کومه‌لیک زیندانی دیکه‌دا، بۆ کارکردن ناریدیانم بۆ کارخانه‌یه‌کی که‌رپوچسازی، ده‌بوا کوره‌کانی پاک بکه‌ینه‌وه‌ و ئاماده‌ بکه‌ین بۆ کاری هاوینه‌ م. کی و ب ئه‌ به‌یانییه‌ به‌ عریف ئوستروسکی یان، که‌ چاودیر و سه‌ره‌پرشتیارمان بوو، ناساندم. ئه‌مه‌ پۆلاندی بوو، ته‌مهنی نزیکه‌ی شه‌ست سال ده‌بوو، کابرایه‌کی به‌ژنزافی باریک و بنیس و به‌هه‌یئه‌ت و به‌سام بوو. زۆر ده‌می بوو له‌ سیبیریادا سه‌رباز بوو. م.کی و ب (3) خۆشیان ده‌ویست و پێزیان ده‌گرت، هه‌رچه‌نده‌ پیاویکی خانه‌دان و ئه‌سلزاده‌ش نه‌بوو. (له‌ یاخیه‌کانی سالی 1830 بوو)، هه‌ر که‌ ده‌ستی به‌تال ده‌بوو، خێرا سه‌ری به‌ سه‌ر ته‌وراته‌که‌یدا داده‌گرت و خه‌ریکی خۆیندنه‌وه‌ ده‌بوو. له‌گه‌لیدا که‌وتمه‌ قسه‌، هه‌ستم کرد پیاویکی ماقوول و میهره‌بانه‌، حیکایه‌تبیژیکی ده‌ماوه‌ر و شیرین شینوازه‌، ئابروومه‌ند و دلپاکه‌. ئیدی تا دوو دانه‌ سال نه‌مبینییه‌وه‌، به‌لام بیستم که‌ گیراوه‌ و له‌ ژیر ته‌حقیق و لیکۆلینه‌وه‌ دایه‌، پاشان له‌په‌ر پوژیک بۆ قاوشه‌که‌ی ئیمه‌یان هینا: تومه‌ز شیت بوو بوو. ئیدی به‌ هاتوهاوار و قیزوه‌وێر، به‌ قاقای پیکه‌نین وه‌ژوور که‌وت و له‌ ناوه‌ندی ژووره‌که‌دا که‌وته‌

هه‌لپه‌رکئ و جموجۆلی نابەجئ و ناپەسەند، ئیدی سوڤ و چەقەنە و سەمایەکی نایەو، کە سەمای کامارنسکایای وەبیردینایەو، زیندانییەکان بە دیتنی هاوڕیکەیان خۆشحال بوون. بەلام من هەستم بە خەم و پەژارەیه‌کی زۆر کرد، نازانم بۆ! دواى سئ ڤۆژ، بە ڤادەیه‌ک بېزار بووین نەماندەزانى چى بکەین: بەگژ هەموو کەسینکا دەچوو، بە شەڤ دەهات، هاواری دەکرد، دەیقژاند، دەینالاند و لە گەرمەى شەو دا گۆرانى دەچڤى، پیاو قىزى لە قسە ناشیرین و بىتامەکانى دەبوو، لە کەس نەدەترسا، بە زۆر کۆتوزنجیریان کرد، بەلام ئەمە سوودی نەبوو، وەزەمان باشتر نەبوو، بەو حالەشەو شەڤى بە هەموان دەفرۆشت. دواى سئ هەفته هەموو خەلکەکە ڤىڤاریان دا کە بچین لە سەرۆکی ڤزیشکان ڤىڤاڤینەو کە بۆ قاوشى دووهمى، کە ئەویش تاییەت بوو بە زیندانیان، بگواڤینەو. بەلام دواى دوو ڤۆژ، لەسەر داواى نەخۆشخانى قاوشى دووهم، دیسان بۆ قاوشەکەى ئیمەیان گىڤاڤینەو. ئیدی بوون بە دوو شىت، هەر دووکیان شەڤانى و دەستوەشین بوون، هەر قاوشە و دەویست شىتەکەى خۆى بۆ قاوشەکەى دى بنیڤرئ، ئەنجام هەر دوو قاوشەکە ڤیکهاتن لەسەر ئەوئەى شىتەکانیان بگۆڤنەو. بەلام شىتئى دووهم لە یەکەم خراپتر بوو. ئەنجام کاتئ کە شىتەکانیان لە نەخۆشخانە مەرەخەس کرد و نازانم بۆ کوڤیان ڤهوانەکردن، ئیدی نەخۆشەکان ڤشوویەکیان وەبەرہاتەو و ئیسراحەتیان کرد.

جا ئەمە یادى شىتئىکى ڤەتەڤى دیکەى وەبیرہینامەو، بە ڤاستى شىتئىکى سەیر بوو، ئىستاش لە بىرمە وەرز وەرزی هاوین بوو، ڤۆژئیک نەخۆشئىکى تازەیان بۆ قاوشەکەمان هینا، زەلامئىکى کەتەى ئازا دیار بوو. تەمەنى چل و ڤینچ سالیک دەبوو. سىمای خەمگین و تارىک، دەموچاوى کونج و یەکڤارچە جئ ئاولە بوو، چاوەکانى سوور

دهنگوت گومی خوینین. جیگایه کی تهنیشت منیان دایه، کابرایه ک بوو
 هیدی و هیمن و بیوهی، هیچ قسه یه کی نه له گهل من و نه له گهل
 که سی دیدا نه کرد، به جورئ له فکران راجووبوو، ئاگای له که س
 نه مابوو، لای ئیوارئ، له پر سهری هه لبرئ و بی هیچ پیشه کیه ک
 پرووی ده می کرده من و وه کو یه کینک نه ئینییه کی زور گه وره
 بدرکینئ و ئاشکرا بکات، گوتی قه راره سبه یئنی دوو هه زار جه لدی
 لیبدهن، به لام خه می نییه، چونکه ئج ئی کیزئ کولونیل، بوی تیکه وتوو
 و ده به خشرئ. به سه رسامی سه یرم کرد و گوتم باوه ر ناکه م خانمی
 ناقبری، با کیزئ کولونیلئش بی بتوانئ کاری وا بکات، هیشتا بوم
 پروون نه بوو بووه وه که یارؤ شیته، چونکه وه کو نه خوئشی به ده نی بؤ
 نه خوئشخانه که یان هینا بوو نه ک وه کو نه خوئشی ئه قلی. ئیدی لیم
 پرسئ که چ نه خوئشییه کیه تی، به رسقئ دامه وه که هیچی نییه و له
 گوئزئ ساغ ساغتره و خوئشی نازانیت بؤچی بؤ ئیره یان ناردوو،
 ته نیا ئه وه نده ده زانئ که کیزه که ی کولونیل که وتوو ته داوی ئه شقی
 ئه وه وه. گوايه به خه یالی خاوی، ئه م کیزه به ر له دوو هه فته یه ک
 سه ری بنکه ی پاسه وانانی داوه و ئه میش له ته لبه ندی زاینده که یه وه
 ته مه شای کردوو، ئیدی کیزه چاوی پئیده که وئ و به دلئ نا به سه د
 دل ئاشقی ده بیت و له و ساته به دواوه سن جاری دی، به بیانووی
 جیاوازه وه سه ری بنکه ی پاسه وانان ده دات: جاری یه که م به بیانووی
 دیتنی براهی، که زابتخه فهر ده بی، له گهل باوکیدا دئ. جاری دووم
 به بیانووی به خشینه وه ی خیروسه ده قه به سه ر زیندانیه کاند، ده گهل
 دایکیدا دئ و که به به رده می ئه مدا تیده پهرئ به چه پئیده لئ خوئشی
 ده وئ و خه می نه بی له زیندان ده ری ده کات. هه ر هه موو ئه م
 توره هاتانه ی به تیروته سه لی بؤ گتیرامه وه، بیئنه وه ی هیچ
 بنجوبناونیکئ هه بی، هه ر هه مووی زاده ی خه یالی په ریشانی خوئ

بوو. ئىدى قەناعەتى تەۋاىى بە خۇى كرد بوو كه عەفوو دەكرى و بەر دەبىت، زۇر بەدلىباىى و ئاسوودەبى دەىكتراپەوہ كه چۇن ئەو كىژە گەنجه شىت و شەىداى بووہ. ھەلبەتە ئەم چىرۇكه خەىالىيە سەىرەى كه كىژىكى گەنجى خانەدان، بىت پىرە پىاوىكى نىزىكهى پەنجا سالى، ناشىرىن و ناھەزى كونجى خۇشبوى، خۇى لە خۇىدا نىشانەى راډەى ئەو ترس و لەرزەبە كه سزايەكه خستووبەتى دلى ئەم ئىنسانە ترسنۇكهوہ. دوور نىبە بە راستى لە پەنجرەكهوہ كهسىكى دىتبى و لە ترسا لىى بووبى بەو كىژە و ئىدى خەىالى خاوى ئەو سەربازە نەگبەت و بەلەنگازەى كه لەگىنە رۇژى لە رۇژان بىرى لە خانمان نەكرد بىتەوہ، يەكسەر ئەو چىرۇكهى دروست كرديت و ئىدى وەكو خنكاو پەناى بۇ ئەو پووشە خەىالىيە برىبى. بە كرپوكبى گويم بۇ راډىرا و پاشان حىكايەتەكهيم بۇ زىندانىيەكانى دىكەش كىتراپەوہ. بەلام كاتى كه ئەوان لىنى خربوونەوہ و وىستىان بچنە بنجوبناوانى شتەكه، بىدەنگى لىكرد و ھىچ بەرسفىكى نەدانەوہ، رۇژى دواىى پزىشك ھات و بەوردى معاىەنەى كرد و لەوہ نەدەچوو ھىچ نەخۇشىيەكى ھەبىت و بە خۇىشىى دووپاتى دەكردەوہ كه ھىچ نەخۇشىيەكى نىبە، بۇيە يەكسەر دكتور بۇى نووسى عەببى نىبە و دەتوانى لە نەخۇشخانە دەرچىت، ئىدى مەرەخەسىان كرد. پاش ئەوہى دكتورەكه رۇبى ئەوسا زانىمان لەسەر كارتهكهى نووسىوہ عەببى نىبە، دەنا ئەگەر پىشتر بمانزانىبا لە دكتورمان دەپرسى كه نەخۇشىيەكهى چىبە. ئىدى ئىدارە، بەبى ئەوہى بلین چىبەتى بۇ نەخۇشخانەيان ھىتابوو. دىارە ئەمە يەكىك بوو لە بىموبالاتى و خەمساردىبە گەرەكانى ئىدارە. ھەلبەتە ئەوانەى كه ئەمرىان كرد بوو بۇ نەخۇشخانە بنىردى، ھەستىان بە شتى كرد بوو، بۇيە وىستبووىان ئەو بەسەزمانە بخرىتە ژىر چاودىرپىيەوہ. بەھەر حال

دواى دوو پوژان دهنيردریت بۇ جهلدلیدان. ههلبهته زوری پى سهر دهبن، هرچی دهکا و دهکوشى باوهر ناکات، تا دواساتیش قهناعهتی واپووه که دهبهخشرى و عهفووی بۇ وهردهگیریت، کاتی که دهبریته بهردهم پیزی سهربازهکان دهست به هاتوهاوار دهکات، داواى کومهک دهکات. جهلدى خوئ دهخوات و ماعشوقهکهى فریای ناکهوى! نهمجاره بۇ قاوشهکهى ئیمهیان نههینایهوه، چونکه جینگهى بهتال نهبوو، بۇ قاوشهکهى تریان برد بوو. که ههوالم پرسى وتیان به دیرزایی ههشت دانه پوژ، له خهمینى و شهرمهزاریدا، قروقهپى کردووه، ورتهى لیوهى نههاتووه، زارى له زارى کهس نهگهپاوه، که زامهکانى پشتى سارپژ بووهتهوه، نازانم بۇ کوئندهریان ناربدووه، ئیدی لهوه به دواوه، هرگیز نهمدیتهوه.

سهبارهت به دهواودهرمان، دهتوانم بلیم، نهگهر به ههله نهچووبم، نهوانهئى که نهخوشییهکانیان سووک بوو، هرگیز پهپرهوى ئاموژگارویهکانى دکتورهکانیان نهدهکرد، دهرمان و شرروبهکانیان نهدهخوارد، بهلام نهوانهئى نهخوشییهکانیان قورس بوو، چهزبان دهکرد چارهسههر بکرین، به پیکوپیکى دهرمان و شررووب و توژهکانیان دهخوارد و بهکار دینا. نهخوشهکان زیاتر چهزبان له چارهسههرى دهرهکى وهکو چهجامات و خوئنبهردان و کهلهشاخ و نهم شتانه بوو و لهزهتیان لیدهبینى، تا نه پادهیه خهلكى رهشورپووت باوهریان بهمجوره چارهسههره میلیبیانه ههبوو. نهوهئى زور سهرنجى پاکیشام و به لامهوه سههر بوو نهمه بوو که ههندى لهو خهلكانهئى که زور قارهمانانه، خوئیان لهبهر ئازارى لس و شهلاقى قیزهون پادهگرت، له کاتى چهجاماتیکی زور سادهدا له تاوا لیوى خوئیان دهگهست و ئاخوئوفیان لئ بهرز دهبووهوه و دهیاننالاند. ئیدی نازانم نهمانه فیرى ناز بوو بوون یان نمایشیان دهکرد؟ پیاو راست

بلن، شینوازی حەجامات لە ئەخۆشخانەکەى ئیমেدا، زۆریش بیئازار
 نەبوو، چونکە لە پوژگارێکدا، کە کەس ئیستا بیری نایەت، ئامیری
 حەجامات کیشییەکە، ئەو ئامیرەى کە پیستی نەخۆشەکەى پى شەقار
 و توئ دەکرا، فەوتا بوو - ئیدی پەرستارەکە فەوتاندبووى یان هەر
 لە خۆیەوه ون بوو بوو- بۆیە دەبواى لە جیاتی ئەو ئامیرە، نەشتهر
 بەکار بیریئ. بۆ هەر حەجاماتیک دەبواى ۱۲ شەقار و توئ بکریئە
 پیستەکە. دیارە ئەم شەقارانە ئەگەر بە ئامیر بکرانایە زۆر ئیشیان
 نەدەبوو، چونکە ئامیرەکە دوازدە شفرە و دەمى هەبوو، پیستەکەى بە
 یەک کەرەت و کوتوپر شەقار و توئ دەکرد، نەخۆش زۆر هەستى بە
 ئازار نەدەکرد. بەلام نەشتهرەکە وا نەبوو، زۆر هیواش و خاو و
 بەئازار بوو. بۆ نمونە ئەگەر نەخۆشیک پیویستی بە دە حەجامات
 بواى، دەبواى سەد و بیست نەشتهرى یەک لە دواى یەکی لیدرأبا.
 دیارە ئەمەش ئازاریکی زۆرى لیدەکەوتەوه، من بە خۆم ئەمەم
 بەسەرھات، بە راستى یەجگار ناپرەحەت و ناخۆش بوو، بەلام بەو
 رادەیهش نەبوو کە پیاو نەتوانى بەرگەى بگریئ. بە راستى پیاو
 پینکەنینى بەو پیاوه گەرە و بەهیزانە دەهات کە بەو شتیوهیه
 دەترسان و خۆیان سەغلهت دەکرد. رێک لەو کەسە قارەمان و
 ورەبەرزانە دەچوون کە خۆیان لەبەر هەموو کار و پروداویکی
 گەرە دەگرن، کەچى لە مالى خۆدا بە بچووکتیرین شت دەهاوروزین
 و لەسەر بچووکتیرین شت بە شەپ دین، بیانوو دەگرن و لە خواردن
 دەتۆرین، ناز دەکەن و دەیکەن بە شەپ و ئاژاوهیەک ئەوسەرى دیار
 نەبیئ و دۆ و دۆشاو تیکەل دەکەن، بە هەموو شتیک ناشوگرن. جا
 بە هوى هەقۇینى ناچاریبیوه، ئەمجۆرە خوو و تەبیعەت و مجیزە لە
 زینداندا و لە نیو زیندانیاندا زۆرە.

ئىدى زىندانىيەكان گالتەيان بەو جۆرە خەلكە لە خۆبايى و ناشوكر و نازدارە دەكرد، يان جنىوبارانىان دەكرد، هەنگى ئەوئيش لە نازونوز و خوتەبوۆلە دەكهوت و بىدەنگ دەبوو، وەكو ئەوئەوى چاوهپوانى ئەو گالتە و جنىوانە بوويى تا بىدەنگ ببى. ئوستيانتسىف زۆرى رق لەو ناسكەپياوانە بوو، هەميشە لە كەمىندا بوو كە تەشەريان لىبىدات و، وايان لىبكات دەست لە ئەداوئەتوارە ژنانەيە هەلگرن و تەحەموليان هەبىت، ئىدى تەشەر و تەشەركارى لى بوو بوو بە نەخۆشى و بەبى تەشەران هەلى نەدەكرد. زۆرچار بەبىدەنگى لىيى دەپروانىت، ئەوجا بە كاوهخۆ، بە دەنگىكى هىدى و هىمن، بەوپەرى قەناعەتەو دەكهوتە ئامۆژگارى كردنت، هىندە بەجدى ئەو كارەى دەكرد لە تۆ وايە بۆ ئەوئەيان لەوئى داناوە كە چاودىرى و سەرپەرشتى زىندانىيەكان بكات و زەبتورەبى قاوشەكە رابگرىت. زىندانىيەكان بە پىكەننەو دەيانگوت:

- دەبى خۆى لە هەموو كارىك هەلبقورتىنى!

بەلام زىندانىيەكان خۆيان لىدەبوارد، چاوپۆشيان لىدەكرد و نەدەهاتنە ئەو ئاستەى لەگەلى بە شەر بىن يان شەرە جنىوى لەگەل بكەن، ئەوپەرى ناوبەناو سووكە سووعەتىكىان دەگەل دەكرد.

- ئازارەكەى لە كىشا نىيە! بارى سى عارەبانە دەبى!

- پىاو دەمى دەگەل ئەم كەرەدا شل دەبى. پەنگ نىيە نەشترىكى لى بدەى، هاوارى دەگاتە ئاسمان، ئاخەر نەشترىك چىيە، نابى كەمىك سەبرى هەبى! دواى گەرمى ساردى دىت.

- ئى باشە ئتو هەقتان چىيە؟

جارىكىان ئەو گفتوگۆيە روو دەدات و يەكىك لە زىندانىيەكان لەپەر قسەكەيان بىدەبرىت و دەلىت:

- بابە ئىتوھ نازانن، حەجامات ھىچ نىيە، من بەخۆم تاقىم
کردوۋەتەۋە، ھىچ نازارىك ناگاتە نازارى گوى پاكىشان، بە تايىبەتى
بۇ ماۋەيەكى زۆر.

ئامادەبوان ھەموو لە قاقاي پىكەنن دەدەن.

- باشە گوى خۇتياڭ پاكىشاۋە؟

- بەلى پايان كىشاۋە و بە قەستى دەرھىتان پايان كىشاۋە.

- ناشى بە ھۆى ئەمەۋە گويىكەنت و درىژ و قوت بووين؟

ئەم زىندانىيە كە نىۋى شاپكىن بو، جوتى گوى درىژ و قوتى
ھەبوون، كۆنە بەرەللايەكى بىكارەى، ھىشتا گەنج بو، كورپىكى
زىرنگ و ھىمەن بو، قسە نەرمىكى سوعبەتچى بو، بەلام
سوعبەتچىيەكى جددى نەك بازارپى، ئەمە جۆرە شەقلىكى كۆمىدىي
بە چىرۆك و بەسەرھاتەكانى دەبەخشى و گويگرى دەھىتايە پىكەنن.
ئوستيانتسىف، ھەلدەسستىتە سەر پىيان و بەتورپەى لەسەر
قسەكانى دەرۋات و دەلىت:

- ئاخىر من چۆن بزانم گويىكەنت پاكىشراون ھەى كەرپىاۋ؟

ئوستيانتسىف، بەرەو شاپكىن چوو، ھەرچەندە شاپكىن بووى
دەمى لە ھەموان بوو نەك لە، بەلام شاپكىن خۆى نەخستە پىزەى
ئەو و ھەر ئاۋرپىشى لىنەدايەۋە.

يەكىكىان لىنى پرسى:

- باشە كى گوى پاكىشايت؟

- كى پاي كىشا؟ سەرۆكى پۆلىس، ھەلبەتە بە ھۆى دزى و
ۋىلگەردى و بەرەللايەۋە، كە گەيىشتىنە شارى (ك) من و
ۋىلگەردىكى دىكە بووين بە نىۋى يەفيم (ھەر ئەو ناۋەى ھەبوو،
نازناۋ و ناۋى شۆرەتى نەبوو). لە پىگا، لە گوندى تولىمىنا، دامان
بەسەر جووتيارىكدا و توانىمان شتىك بدزىن، بەلى گوندىك بەو

ناووه ههیه. که گه بیشتینه شار، چاو ییکمان به دهوروبه ری خو ماندا
گیرا، ئی به لکو دهر فەت بێنن، دەستی بوە شینن و هەلین. پیاو له
گوند و دەشتدا نازاده، بەلام له شاردا وا نییه، له سەرەتادا خو مان به
باپ و خواریگه یه کدا کرد، به دەم کردنەوه ی دەرگا کەوه چاو ییکمان
گیرا، سەیرمان کرد کورپکی گەنج بەرهو پرومان دیت، پالتویەکی
ئەلمانی له بەر بوو که قۆلەکانی له ئاستی هەردوو ئانیشکییەوه
درا بوون، باسی زۆر شتمان کرد، ئەوجا گوتی:

- بەرگەتان پێتیه؟(4)

- نا، نه خیر پیمان نییه.

- ئیمەش پیمان نییه. من دوو هاو پیتی دیکەم له گەل دان، ئیمە سێ
کەسین و له خزمەتی جەنەرال (و هەقواق(5)) داین، پارەمان پینتەماوه و
نازانم چی بکەین، دەتوانن قاہی عەرەقمان بۆ بکرن؟
و هەلامان دایەوه:

- بەسەر چاو، هەر ئیوہ و عارەق.

ئیدی پیکەوه دانیشتین و عارەقمان خواردەوه. ناو نیشانی مالتیکیان
بۆ هەل داین، دەمانتوانی دەستکی باش بوە شینن و دەستکەوتیکی
زۆر وە دەست بێنن. ماله که له قەراخی شاردا بوو. مالی پیاویکی
دەولەمەندی شار بوو. ئەم پیاوه به تەنیا دەژیا. ئیدی بریارمان دا
شەوی به پینج قۆلی بەدین بەسەر ئەو ماله دا، بەلام بۆ نەگبەتی هەر
ئەو شەوه، هەر پینجیان له ماله کەدا دەستگیر کردین، بۆ بنکە ی
پۆلیسیان بردین و پاشان پادەستی سەرۆکی پۆلیس کران. سەرۆکی
پۆلیس گوتی:

- خو م لیکۆلینەوه تان دەگەل دەکەم.

سەبیلەکی دەر هینا، کووبن چایان بۆ هینا. گەنجیکی قەلەوی
تۆکەمی سمیل بابری ریشن بوو. سەرۆکی پۆلیس له بەر دەمان

دانیشت، جگه له ئیمه که پینچ کهس بووین، سنی دانه دزی دیکه‌شیان
توزی له‌وه پیش بۆ بنکه‌ی پۆلیس هینابوو. براده‌رینه دز عاده‌تیک
زۆر سه‌یری هه‌یه! خۆی له گیلی دها، هه‌چ شتیک له بیر خۆی
نایه‌لته‌وه، یانی به تیلاره به‌ریته سه‌روگوتیلاکی ئیعتراف ناکات و
پینده‌لی هه‌چ شتیک نازانی، هه‌چی له بیر نه‌ماوه، گشت شته‌کانی له
بیر چووه. سه‌رۆکی پۆلیس رووی کرده من و تیخو‌پیم:

- تو کتی؟ نیتوت چییه؟

وه‌کو هه‌ر دزیک دی وه‌لامم دایه‌وه که:

- هه‌چ شتیکم له بیر نییه پایه‌به‌رز.

گوتی:

- بوه‌سته! دوایی قسه‌ت له‌گه‌ل ده‌که‌م! ئەم ده‌موچاوه‌م به‌ لاره

غه‌ریب نییه .

ئه‌وجا به‌وردی که‌وته ته‌مه‌شاگردنم. له هه‌چ شوینیک ئەم پیاوه‌م

نه‌بینی بوو. هه‌نگی رووی کرده دزیک دی:

- تو ناوت چییه؟

- نیوم پایه‌به‌رز 'بله‌ز غارده'.

- نیتوت 'بله‌ز غارده'یه؟

- وام پینده‌لین پایه‌به‌رز!

- باشه، تو نیتوت 'بله‌ز غارده'یه.

ئه‌وسا رووی کرده دزیک دی:

- ئەدی تو؟

به‌رسقی دایه‌وه:

- ناوم 'له‌گه‌لی' دایه پایه‌به‌رز.

- ناوت ناوت، ناوت چییه؟

- نیوم 'له‌گه‌لی' دایه پایه به‌رز.

- کي ئم ناوهى ليناوى بهرهللا؟
- پياوچاكان پايه بهرز، دنيا پره له پياوى چاك! پايه بهرزتان، ئم
حه قيقه ته چاك ده زانن.
- باشه ئو پياو چاكانه كين؟
- پايه بهرز ببوره بيرم چوون!
- يانى هر هموو ئو پياوچاكانه ت بير چوه؟
- به لى پايه بهرز.
- باشه خو كه سوکارت هه بوون. دايك و باوكت هه بوون، ئه وانته
بيرن؟
- هه لبه ته هه مبوونه پايه بهرز. به لام ئه وانيشم بير چوون! رهنگه
كاتى خوئى كه سوکارت هه بووبن پايه بهرز.
- ئه دى تا ئيستا له كوئى زياوى؟
- له ليزه واران پايه بهرز!
- به رده وام؟
- به رده وام.
- له زستانيشدا؟
- من نازانم زستان چيه پايه بهرز.
- باشه تو ناوت چيه؟
- پايه بهرز من ناوم "ته وره".
- ئه دى تو؟
- "هه ره" پايه بهرز.
- ئه دى تو؟
- پايه بهرز نيوم "دهرچو و مه ترسه".
- يانى كهستان هيجتان له بير نه ماوه؟
- هيج

سەرۆکی پۆلیس لێره دا ههستایه سهرهین و دهستی به پیکه نین کرد. ئیمهش دوا به دواى ئه و هه موو دهستان به پیکه نین کرد. به لام هه موو جارێ مه سه له که به و ئاسانییه نه ده چوو ه سهر و له گین بوو به مست ده مودانت بشکینن. جا ئه و پۆلیسانه چهند به قوه تن، چهند ده ستیان گرانه!

سەرۆکی پۆلیس گوتی:

- ئه مانه به رن بۆ زیندان، پاشان پینان راده گم.

ئه و جا له سه ری رۆیی:

- تو لێره بمینه وه! له وینده ر دانی شه!

ته مه شام کرد میزیک له وینده ره، کاغه ز و په ره مووچ و مه ره که بی له سه ر بوو. له دلی خۆدا گوتم: دهیه و ئی چ بکات؟

لێی دووپات کردمه وه:

- له سه ر ئه م کورسییه دانی شه! په ره مووچه که هه لگره و بنوسه!

توند له گوێچکه م نهوی و که و ته بادانی. وه کو چۆن شه ی تانیک

ده روانیته قه شه یه ک به و ئاوايه روانیمه سه رۆک و پیمگوت:

- پایه به رز من نووسین نازانم!

گوتی: پیتده لیم بنوسه.

گوتم: بیکه به خاتری خوا پایه به رز، ره حمم پین بکه!

گوتی: به که یفی خۆت بنوسه! چی ده زانی ئه وه بنوسه!

ئیدی له گویم نهوی بوو و به که یفی خۆی رای ده کیشا و بای

ده دا. باوه ر بکه ن براده ران ئه گه ر له و کاته دا له نیوان سنی سه د جه لده

و ئه و گوئی راکیشانه دا سه ره پشکیان بکردم ایه، سنی سه د جه لده که م

هه لده بژارد. ته ح له و ئازاره، دۆزه خم به چاو بیینی! گه نمگردی زۆری

لیده کردم: بنوسه!

زیندانییه کان له شاپکینیان پرسی:

- چما شیت بوو بوو؟

شاپکین به رسفی دانه وه:

- نه خیر شیت نه بوو بوو براده رینه! تومنز به ماوه یه کی کم له وه
پیش فرمانبه ریکی بچو کی ده وله تی له شاری توبولسکدا کاشیری
سه ر قاسه ده بی، ئەم پیاوه پاره که ی دزی بوو و هه لاتبوو! به
ریکه وت گو یچکه ی وه کو گو یچکه ی من دریز ده بیت. ئیدی هه موو
بنکه پۆلیسیه کان ئاگادار کرابوونه وه و بو نه گبه تی هه موو
وه سفه کانی یاروی دز له من ده چیت! ئیدی له جیاتی ئەو گرتمی و
که نمگردی دای گرتمه وه: بنوسه!

تومنز بویه ئەم عه زابه ی دهادام تا بوی دهر بکه وی ئایا ده توانم
بنوسم و ده ستوخه تم چونه.

یه کینک له زیندانیه کان هاواری کرد:

- هه ی فیلباز! عه زیه تی دایت؟

- هه ر مه پرسه، با بیرم نه که ویته وه.

زیندانیه کان له قاقای پیکه نینیان دا. یه کینکیان پرسی:

- ئی، نووسیت؟

- نووسینی چی؟ په ره موو چه که م خسته سه ر کاغه زه که و
خوا به خته کی رام کیتشا و هیچ دهر نه چوو، ئەنجام وازی لیهینام. یه ک
دهر زه ن زلله ی مزی به بنا گویدا کیتشام و ئەوسا ره وانه ی زیندانی
کردم.

- باشه به راست نووسین ده زانی؟

- به لئ ئەوسا ده مزانی. ئەدی مه عنای چی؟ به لام هه ر که قه لهم

داهات، ئیدی به ته واوه تی له بیرم چوو وه!

ئیدی به و جوړه حیکایه ت و قسه هه له قومه له قانه پوژانی دریز و
بیکو تاییمان به سه ر دهر د! چ پوژگاریکی ناخوش و نارپه حه ت بوو! چ

بیزاریبیه کی کوشنده بوو! رۆژگار هینده دریژ بوو، هینده یه کهاوی و نارپهحت بوو هەر نه دهبرايه وه! هه موو رۆژه کان کۆپیی یه کدی بوون، به موو لیکدی جیاواز نه بوون! خۆزیا به لای که مه وه کتیبیکم له لا ده بوو! و پرای ئه وهش زۆر جار بۆ نه خۆشخانه ده چووم، به تابیتهی له سه ره تای زیندانییه که مدا، ئیدی یا بۆ نه خۆشیی ده چووم یان بۆ ئیسراحت و ههوا گۆرین. ژیانی زیندان یه جگار سهخت و دژوار بوو، زۆر له ژیانی نه خۆشخانه دژوارتر و پر ئازارتر بوو، نه خاسمه له پووی دهروونییه وه. له زیندانا هه میسه پووبه پووی بوغز و دوژمنایهتی و شهرفروشیی ئه و زیندانییا نه ده بوومه وه که به بینینی ئیمه ی خانه دان و ئه شراف قه لس ده بوون، هه میسه ئه و سیمابوغزن و رکوونی و هه ره شه ئامیزانه م ده بینیی. به لام له نه خۆشخانه دا، به لای که مه وه هاوړتی یه کسان بووین. هه لبه ته ئیوارانی درهنگ و سه ره تای شه و ناخۆشترین کاتمان بوو. هه موومان زوو ده چووینه ناو جیگاوه، چرایه کی کزی به دووکه ل، له وسه ر قاوشه که، له لای ده رگا که وه کزکز ده سووتا و ئیمه ش له شوینی خۆمان، له تاریکییه کی ئه ونگوسته چاودا نقوم بوو بووین. هه وای قاوشه که، تا بلتی پیس بوو، پیاو هه ناسه ی ته نگ ده بوو. هه ندی له نه خۆشه کان خهویان لینه ده که وت، خهویان ده زپا، هه لده ستان، به سه عات له سه ر جیگاگانی خۆ داده نیشتن و سه ریان له نیو ده ستیان ده نا و له تو وایه له ده ریای فکران نقوم بوون. ئیدی منیش کرد بووم به عاده ت، به سه عاتان ته مه شام ده کردن و بۆ ئه وه ی وهخته که به سه ره به رم، مه زه نه م لیده دا تا بزانه م بیر له چی ده که نه وه، هه ندی جاریش دهستم به خه و بینین ده کرد، خه و به رابردووه وه، ورده شتی وام وه بیر ده هاته وه، ئه گه ر له وه زع و حال و شوینیکی دیدا بوایه م، هه رگیز نه بیرم لیده کردنه وه و نه به بیرم

دەھاتنەوہ و نہ ئو کارەیان تیدەکردم وەکو ئیستا کاریان تیدەکردم.
 خەوم بە ئاییندەوہ دەیبینی، بیرم لە ئاییندە دەکردەوہ، لە خۆم
 دەپرسی: 'کەئ لە زیندان دەردەچم؟ کە دەرچووم بۆ کوئ دەرۆم؟
 ھەنگی چیم دیتە پئی؟ ئایا بۆ زید و زادگەئ خۆم دەگەریمەوہ؟' ئیدی
 ھەندئ جار بە دەم بیر کردنەوہوہ، تروسکەئەکی ئومئد و ھیوام
 دەکەوتە دل و دەروون. جاری وا ھەبوو بۆ ئەوہئ خەوم لیتیکەوئ،
 دەکەوتە ژمیرەکاری: یەک، دوو، سئ... ھتد. ھەندئ جار دەگەیشتمە
 سئ ھەزار و خەوم لیتنەدەکەوت! لە پەر یەکیک بە نارەحەتی لەسەر
 جینگاکەئ گینگل دەدات، سەیر دەکەم ئوستیانسیفی بەلەنگازە، بە دەم
 کۆکەکۆک و لرخەلرخئ سینەئ زامداریبەوہ دەنالینئ و لە بن
 لیوانەوہ دەپرتینئ: 'خودایا من گوناھکارم!' لەو شەوہ تاریکەدا دەنگی
 کزولواو و نەخۆشیی ئو بەلەنگازە، ترس و لەرزیکئ یەجگار
 بەسامئ دەخستە دلئ گویدزیرەوہ! چەند نەخۆشیکئ دئ لە سووچیکئ
 دیدا، ھیتشتا خەویان لیتنەکەوتووە، لەسەر جینگاکانی خۆیانەوہ، بە
 پالکەوتنەوہ. بە چپە یەکدئ دەدوینن. یەکیکیان باسئ رابردووی خۆئ
 دەکات، شتی زۆر کۆن دەگپرتەوہ، باسئ ئاوارەئیی خۆئ، مندالەکانئ
 و ژنەکەئ، خووخدەئ کۆنی خۆئ دەکات. پیاو کە گوئئ لە دەنگئ
 دەبیت، ھەست دەکات، ھەموو ئەو شتەنە رۆئیی و جاریکئ دئ
 ناگەریتنەوہ و پۆژئ لە پۆژان پئیان ناگاتەوہ و پئی ناگەنەوہ.
 زیندانیبەکی دئ بەبیتاقەتی گوئئ لیدەگرئت. چپەکانیان ھێواش، کز،
 یەکھاویبە، لە خۆرەئ ئاویکئ دوورەدەست، زۆر دوور، دەچئت.
 لە بیرمە، جاریکیان، لە شەویکئ دریزئ بیکۆتایی زستاندا، گوئم
 لە چیرۆکیکئ واھئ بوو، ھەوہ لچار وامزانی خەونیکە و خاوەنەکەئ
 بە دەم کابوسیکەوہ دەگپرتەوہ، خەونیک کە خاوەنەکەئ بە دەم تاوہ،
 بە دەم وپینەوہ دەیبینی.

پەراویز:

۱- باسی سزا و ئەنجامدەرائی، گشت ئەوہی دەربارہی ئەشکەنجە و سزای بەدەنیی دەیگتپرمەوہ، لە زەمانی مندا ھەبووہ. بەلام وەکو بیستووہ، گواہ ئیستا ھەموو شتیک گۆراوہ و بەردەوامیش گۆرائی بەسەردا دیت (ئەم پەراویزە دۆستۆفسکی نووسیویەتی).

۲- مارکیزە برنفلییە: مارکیزە مارین مادلین دی برنفلییە کہ بابی و براکانی و خزمەکانی تری کوشتن بو ئەوہی دەست بەسەر میراتەکانیاندا بگریت. 1676.

۳- م، ک، ب، میریکی و بوگوسلافسکی بوون کہ لە شۆرشگێرائی پۆلاندی بوون.

۴- بەرگەتان پنیە: یانی پەساپۆرتتان ھەبە.

۵- چەنەرال وەقواق: یانی لە لیزەواردان کہ جیگە تەیری وەقواقە، واتە ئەو دوو برادەرە تریشی دز و ویلگەپن (ئەم پەراویزە ھە دۆستۆفسکی خویەتی).

«۱۵»

میژده‌که‌ی ئاکولکا

شه‌ویکی دره‌نگ، دوا‌ی سه‌عات یازده، ماوه‌یه‌ک بوو خه‌وتبووم، له‌پر له‌خه‌و راپه‌ریم. تیشکی کزی چراکه‌ی لای ده‌رگاکه، به‌ئاسته‌م هۆله‌که‌ی پووناک ده‌کرده‌وه، زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری نه‌خۆشه‌کان، ته‌نانه‌ت ئوستیان‌تسیفش(1) نووستبوون. له‌خامۆشی شه‌وه‌که‌دا گویم له‌ده‌نگی هه‌ناسه‌ی سوار و پرخه‌پرخسی دژواری ده‌بوو. ده‌نگی قورسی پینان له‌قاوشه‌که‌دا ده‌نگی ده‌دایه‌وه، ده‌نگی پینی ده‌وری پاسه‌وانه‌کان بوو که‌به‌ره‌به‌ره‌له‌قاوشه‌که‌نزیك‌ده‌بوونه‌وه. ده‌نگی قۆناغه‌تفه‌نگ هاته‌گوئ که‌به‌ر نه‌رزه‌که‌که‌وت. ده‌رگا کرایه‌وه، عه‌ریفه‌که، به‌ئه‌سپایی وه‌ژوور که‌وت، نه‌خۆشه‌کانی ژمارد، پاش ده‌ققه‌یه‌ک دیسان ده‌رگا داخرايه‌وه. هه‌سه‌سیکی دی هاته‌جیی. ده‌ورییه‌که‌رۆیی و دیسان بیده‌نگی بالی به‌سه‌ردا کیشاین. هه‌نگی سه‌رنج‌دا، دیتم به‌مه‌ودایه‌کی که‌م له‌و لای منه‌وه‌دوو زیندانی نه‌خه‌وتوون و خه‌ریکی چه‌دوون. هه‌ندئ جار وا ریتک ده‌که‌وی که‌دوو زیندانی ته‌نیشت یه‌کتر به‌هه‌فته‌و بگره‌به‌مانگ زاریان له‌زاری

به کدی ناگه پئی، که چی له پپر و له نیوه شهویکی درهنگ و خاموشدا،
 یهک دهگرن و باسی خۆیان بۆ یه کتری دهکهن. له وه دهچوو ئهم دوو
 زیندانیه ده مئی بی قسه بۆ یه کتر بکهن. من له سه ره تاي
 گفتوگۆیه که یان ناگادار نه بووم و هیچی لی حالی نه بووم. به لام گویم
 هه لخت، به ره به ره گویم به چه دووه که یان راهات و سه ره داوی
 چیرۆکه کهم دهست کهوت و تا کوتایی گویم لئیان گرت. خهوم زرا
 بو، ئه گهر گویم له وان نه گرتبا چیم کردبایه؟ یه کتیک له و دوانه
 له سه ر جیگا که ی شان ی دا دابوو، سه ری له هاوړیکه ی هینابوو
 پیتش و به ئاووتاو، به گه رمی باسی چیرۆکی ژیا نی خۆی بۆ
 هاوړیکه ی ده کرد. دیار بو ناخی ها تبووه جۆشو کول و هزی
 ده کرد به تالی بکاته وه. به لام هاوړیکه ی، خه مگین و بیحه واس له سه ر
 جیگا که ی پۆنیشتوو، هه ر دوو لاقی لی بلاو کردبووه وه و ناوبه ناو به
 چه ند وشه یه کی کهم لایه نگری یان هاوسۆزی و هاوخه می خۆی بۆ
 قسه کانی ده رده پپی. هه موو جار یکیش تۆزی برونو تی له قوتویه کی
 تاییه تی ده ردینا و هه لی ده مژی. ئهم پیاوه زیندانیه کی سو پایی سه ر
 به سه ر بازگه ی ته میکاری بوو. نیوی چیری قین بوو، پیاویکی
 خۆپه سه ندی، گرژومۆنی، منجری قسه ره قی که وده ن بوو، به لام
 هاوړیکه ی، که چیرۆکه که ی خۆی بۆ ده گتپرایه وه، زیندانیه کی سفیل
 بوو به نیوی شیشکوف، ته مه نی سی سالی ک ده بوو، تا ئه و کاته هیچ
 بایه خیتکم پینه دابوو، به دریزایی ماوه ی زیندانیه کهم سه رنجی
 رانه کتیشابووم، چونکه پیاویکی کالقام و بیتاوه ز و سه رکیش بوو.
 هه ندی جار دۆش داده ما، گرژومۆن، توپه و تپۆ و شه رانی به هه فته
 ورته ی لئوه نه ده هات، که چی له پپر، به بی هیچ ئه نگیزه یه کی دیار و
 ئاشکرا، خۆی له شتیک هه لده قورتاند، به ره لالا ده بوو، په تی ده پچپی و
 له سه ر بچوو کترین شت هه راو فته نه یه کی ده نایه وه ئه وسه ری دیار

نەبى، ئىستوپى چەناگەي دەپچرا و خۇيشى نەيدەزانى چ دەلىت، لەم
 قاوشەو دەچوو بۇ ئەو قاوش، لە پاشەملەي ئەموئەوى دەگوت،
 دووزمانى دەکرد، جنىوى دەدا، بە تەواوتى لە تايم دەردەچوو، تا
 تىروپريان تېھەلنەدەبا، ئۇقرەي نەدەگرت و بىدەنگ نەدەبوو، كە تىيان
 ھەلدەدا بۇ خۇي ئىسراحتى دەکرد و دەمى لىكدەنا. جا چونكە
 پياويكى خويىرى و نامەرد و ترسنۆك بوو، زىندانىيەكان پرويان
 نەدەدايە و بە سووكى تەمەشايان دەکرد. پياويكى كورتەبالاي
 لاوازي، چاوزەقى، نىگا نەسرەوتى، خەوالووى، گەوجانە بوو. كە
 باسى شتىكى كرديا، لە ھەوئەلەو زۆر بە گەرمى دەستى پىدەکرد و
 بەدەم قسەو دەستەكانى دەجولاند و دواي تۆزىك لەناكاودا لە قسە
 دەكەوت يان دەچوو سەر بابەتتىكى تر و بە پىخاوسى ناو
 دەكەوت و بابەتەكەي ھەوئەلى ھەر لە بىر نەدەما! شىشكوف پياويكى
 شەرانى بوو، كەچى كە دەكەوتە گلەيى لە رەقىبەكەي زۆر بەسۆزەو
 قسەي دەکرد و چى وای نەدەما بگرى. 'بالالاىكا' ژەنىكى باش بوو،
 زۆر ھەزى لەو ئامىزە دەکرد، پۇژانى جەژن سەماي دەکرد، خۇ
 ئەگەر يەككە داواي سەماي لىكردبا يان ھانى دابا، سەمايەكى زۆر
 باش و جوانى دەکرد، (زۆر بەئاسانى ھان دەدرا، پياو دەيتوانى بۇ
 ھەر كاريك ھان بەدات، نەك لەبەر ئەوئەي پياويكى خۇشباوئە و
 گوئىرايەل بوو، بەلكو لەبەر ئەوئەي ھەزى دەکرد دۆست و ھاوپىي
 ھەبن، دلى پادەگرتن).

لە سەرەتاو سەرم لە چىرۆكەكەي شىشكوف دەرنەدەکرد.
 نەمدەزانى باسى چ دەكات. وام ھەست دەکرد وەكو ھەمىشە لە
 ئەسلى بابەتەكە دەرچوو و بۇ خۇي بەناو كەوتوو. لەو دەچوو
 ھەستى بە بىموبالاتى و گوئى نەگرتتەكەي چىرىقىن كرد بى، بەلام

ههستم دهکرد نایهوی گوی بهو ههلوئیستهی چیریقین بدات یان به ههندی بگری و توره بیی.

بۆیه لهسهه قسهکهی خوی بهردهوام بوو و گوتی:
- که دهچوو بۆ بازار ههموو خه لکی له بهری هه لدهستان، دهستان
بۆ به سینگه وه دهگرت، کابرایه ک بوو زۆر دهوله مه ند، فره دهسترو!
- گوتت، مامه له چی و بازارگان بوو؟

- به لئی، بازارگان بوو! پیشه وه ران له لای ئیمه هه ژارن: ئه و په پری
نه دارن. ولاتی ئیمه زۆر هه ژاره. ژنان ده بوو ماوه یه کی زۆر بپۆن تا
له پرووباران ئاو بیینن و باخچه کانیان ئاو بدهن. سال دوازه مانگه
هیلاک و ماندوو بوون، که پایزیش ده هات ئه وه نده یان که له رم
نه ده بوو شوۆر بایه کی به ئیسراحت لیبینن. ئیدی هه ژاری و
دهستکورتی ته واوه تیی بوو. به لام وه کو گوتم ئه و پیاوه دهوله مه ند
بوو، مه زرایه کی گه وره ی هه بوو، سئ کریکاری گرتبوو و کاریان
له سهه ده کرد، چه ند پوره میش هه نگوینی هه بوو و هه نگوینه که ی
ده فروشت، بازارگانی مه پومالاتیشی ده کرد، به کورتی خه لکه که زۆر
حورمه ت و پیزیان ده گرت. پیر بوو، سه ری پاک سه یی بوو بوو.
ته مه نی هه فتا سال ده بوو. جه سه ته ی باری قورسی ئه و هه موو
ته مه نه ی بۆ هه لئه ده گیرا. فره وه که ی به ری له پیستی ریوی بوو، که
به فره وه که یه وه ده چوو بۆ بازار، خه لکه که له به ری هه لده ستان و
ده یانگوت:

- پۆژباش، ها پۆ ئه نگودیم تروفیمیچ

- پۆژباش، چۆنی؟

پیزی هه موو که سیکی ده گرت، که سی نه ده بوغزانده.

- خوا ده ست به بالته وه بگری ئه نگودیم تروفیمیچ!

- حالوئه حوالت چۆنه؟

- باشه، به شه‌شه‌ق، نانئیکى مه‌مره‌مه‌ژى په‌پیدا ده‌که‌ین. تا واش
بین هه‌ر باشه، ئه‌دى تو چۆنى ئه‌نگودیم تروفیمییچ؟
- وا بۆ گوناحان ده‌ژین، بووین به بار به‌سه‌ر ئه‌رزه‌وه.
- خوا ته‌مه‌ن دريژت بکات ئه‌نگودیم تروفیمییچ.
پیاویکی میره‌بان و به‌ئه‌ده‌ب بوو. قسه‌کانی هه‌موو په‌ند و
ئامۆژگاری بوون. هه‌ر وشه‌یه‌کی رۆبلیکی ده‌هیتنا. خوینته‌وارئیکى زۆر
باش بوو، هه‌میشه‌ کتیبی پیرۆزی ده‌خوینده‌وه، هه‌ندى جار
پیره‌ژنه‌که‌ی هاوسه‌رى گاز ده‌کرد و ده‌یگوت:
- گوی بگره‌ ئافره‌ت! با بۆتى شروقه‌ بکه‌م...
ئه‌وسا ده‌که‌وته شروقه‌ی ئایه‌ته‌کان. ئه‌گه‌ر بلینی ماریا سستیبانوفنا
پیرش نه‌بوو، ئه‌مه‌ ژنی دووه‌می بوو، بۆ سکوزا هیتابووی، چونکه
ژنی یه‌که‌می نه‌زۆک بوو. ماریا سستیبانوفنا دوو کورپی هه‌بوون هیتشتا
بچووک بوون، کورپی دووه‌می که 'فاسیای نیتو بوو، وه‌ختی
له‌دایکبوو که بابی نزیکه‌ی شه‌ست سالان بوو، 'ئاکولکای کیزیان که
نۆبه‌ره‌یان بوو، هه‌ژده‌ سالان بوو.
چیریڤین له‌ شیشکۆفی هاوپی پرسی:
- یانی ژنه‌که‌ی تو؟
- سه‌برکه، هه‌وه‌لجار فیلکامارۆزۆف هات و کردی به‌ بۆله‌بۆل و
هه‌راوزه‌نا، به‌ ئه‌نگودیم‌ى گوت:
- چوار سه‌د رۆبله‌که‌م بده‌وه! من کریگرته‌ی تو نیم، ئاوا ئه‌مرم
به‌سه‌ردا بکه‌ی، نامه‌وی شه‌ریکایه‌تی تو بکه‌م و ئاکولکای کچیشت
ناخوازم! نه‌ دایکم هه‌یه و نه‌ باوک و هه‌رچیم هه‌یه و نییه‌ ده‌یدم به
مه‌شرووب و ده‌یخۆمه‌وه، که پاره‌شم نه‌ما ئیدی ده‌چمه‌ پیزی
سوپاوه و دواى ده‌ سالتیک به‌ پله‌ی فیلدمارشال بۆ ئیزه‌ دیمه‌وه.

ئەنگۆدېم، ھەموو پارەكەى دايەو، ھەرچىيەكى لە لا بوو بۆى
گىرپايەو. ئەنگۆدېم لەگەل بابى ئەودا شەرىك بوو. ھەموو پارەكەى
بۇ گىرپايەو و گوتى:
- كورم ئاگات لە خۆ بى، ئەم بايە لەم كونەو، بى، ئاقىبەت خىر
ئابى.

فيلكا بەرسفى دايەو:

- ئاقىبەت خىر بىم يان ئاقىبەت شەر، ئەمە پەيوەندى بە تۆو نىيە،
خەلەفارى ريشسى. لە عەمراتم چرووك و پوولەكى وەكو تۆم
نەدیتوو! دەتەوى فەروەيەك بە چوار كويىكان بېرى! عانەعانە كۆى
دەكەيتەو و دەيخەيتە سەر يەك، ھەرچى گەنوگوى سەر ئەرز ھەيە
كۆى دەكەيتەو تا پارەى پىن پەيدا بکەى! من ژيانى وام ناوى، تف لە
ژيانى وا دەكەم! مەگەر شەيتان بزانى تۆ بۆچى پارە كۆ دەكەيتەو!
بەلام من شتى وا ناکەم، بۇ خۆم دەژىم! ئەو ش بزانه كە ئاكولكاي
كىژت ناخووزم! ئەوئەندەم بەسە كە لەگەلى نووستووم و كردوومە بە
ژن.

ئەنگۆدېم كە لە ھەژمەتاندا دەلەرزى گوتى:

- چۆن زات دەكەى پياويكى ئابروومەند و كىژەكەى لەكەدار بکەى؟
ئاخر كەى لەگەلىدا نووستوويت ھەى توخمەسەكى بەزى مار؟ (فيلكا
پاشان خۆى ئەوئەى گىرپايەو).

فيلكا بە يارۆى پىرەمىرى گوت:

- نەك ھەر خۆم ناخووزم، بەلكو تا بۆم بکرى نايەلم كەسى تىرىش
بيخوازىت، تەنانەت مىكىتا گرىگورىچ ش نەبخوازىت، چونكە ئابرووى
تكاو و ناوى زراو! لە پايزى رابردووو مەن لەگەلىدا رادەبويم.
بەلام ھەرگىز ناخووزم، ئەگەر ھەموو مولكى دنياشم بدەيتى
ناخووزم!

ئیدی ئەو كۆرپە بە كەیفی خۆی پای دەبوارد. دەبخواردەوه و خۆی دەنواند! شار ھەموو لینی بیزار و بیتاقەت بوو. چونكە پارەیهکی زۆری ھەبوو دۆست و ئاشنای دنیای لە دەور خڕ بوو بوونەوه. بە درێژایی سێ دانە مانگی بەردەوام بە راست و بە چەپدا پارەیی تەخشانوپەخشان دەکرد و دەستی نەدەگرتهوه، تا دوا قرۆشی تەواو کرد. بە دەم پێكەنینەوه دەیگوت: كە ئەم پارەیهەم تەواو کرد، ھەنگی مالاكەم و دارونەدارم دەفرۆشم، كە ئەویشم تەواو کرد ئیدی یان دەچمە ریزی سوپا، یان بۆ خۆ بەرھەڵا دەبم و دەست بە دزی و جەردەیی دەكەم. لە بەیانییەوه تا ئیوارئ لەیەكییە دەبخواردەوه، بە سواری عەرەبانەیهکی دوو ئەسپەیی زەنگولەدار دەگەرا و دەھات، چونكە "توربا"ژەنتیکی باش بوو، كیژان پێیان پێدەگرت و حەزیان لێدەکرد.

چیریفین لە ھاوڕێكەیی پرسی:

- باشە راستی دەکرد كە دەگەل ئاركولكادا خەوتبوو؟

- راوہستە، با بۆتی بگێرمەوه! باوكم تازە مردبوو، ژيانمان زۆر خراپ بوو. دایكەم ئەو كاتانە لە مالی ئەنگودیم كاری دەکرد، كێك و نانی زەنجەبیل و ئەو شتانەیی بۆ دروست دەکردن بۆ فرۆشتن. ئیدی مەسرومەژی بەوه دەژیاین. بەلام بەوهشەوه ژيانمان دژوار و ناپەھەت بوو. پارچە زەوییهکی كشتوكالیمان لەوپەری لێرەوارەكەدا ھەبوو، دەمانکرد بە گەنم. بەلام كە بابم مرد، فرۆشتمان و كەوتەم رابواردن و عیشونۆش، ئیدی ئەگەر دایكەم پارەیی نەدابام، بە شەق تێی بەردەبووم و بە تۆبزی لێم دەسەند.

- ئەمە كاریكی خراپە، تاوانە، تاوانیکي گەورەیه مەزۆف لە دایكی

خۆی بدات!

- ناخر هندی جار له به یانییهوه تا شهوئ ده مخواردهوه و مهستی مهست بووم. خانوویهکی خراپۆکهی خۆمان هه بوو، راسته داپزاو و داپوخاو بوو، به لام هه باش بوو مولکی خۆمان بوو. ئیدی له برسا لاکهی سه زمان دههات، جاری وا هه بوو به ههفته و به ده رۆژ، زه وادمان له مالدا نه بوو. خوته و بۆله و پرتانندن و گه و جهگه و جی پیره ژنه کهی دایکیشم له و لاهه بوهستن، به لام من گویم نه ده دایه، ئیدی چار ناچار خووم دایه فیلکاماروزوف. شهو و رۆژ پیکهوه بووین. هه ر بیتا قهت بوایه ده یگوت:

- تۆ گیتارم بۆ لیتیه، منیش پالی لیده ده مه وه و پارهت بۆ فری ده ده م، چونکه من پیاویکی ده وله مه ندیم.

ئیدی هه ر جاره و داوایهکی تازهی ده کرد، به لام قهت دهستی بۆ دزی و مالی دزی نه ده برد، ده یگوت:

- من دز و جهرده نیم! من پیاویکی ئابروومه ندیم!
رۆژیک پنی گوتم:

- با بچین ده رگا کهی مالی ئاکولکا له قیر بگرین (2)، چونکه هه ز ناکه م شوو به میکیتا گریگوریچ بکات! من ئیستا ئه مه م له هه موو کاتیکى دى مه به ستره.

بابی ئاکولکا، ده می بوو ده یویست کیژه کهی بدات به میکیتا گریگوریچ. گریگوریچ پیاویکی زۆر پیر بوو، ژنه کهی مرد بوو، عهینهکی له چاو ده کرد، کاری بازرگانی ده کرد، که ئه و واته واته ی ده رباره ی ئاکولکا به ر گوئ که و ته وه، به باوکی گوت:

- ئه وه بۆ من ده بی به عه یبه یه کی گه وره ئه نگودیم تروفیمیچ. ئه مه جگه له وه ی ته مه نم به سه رچوو و که لکی ژنه ی نام پتوه نه ماوه.

به هه رحال قیرمان له ده رگا کهی مالی ئاکولکا هه لسوو. ئاکولکایان له ماله وه هه پس کرد، هینده یان لیدا خه ریک بوو ده مرد. ماریا

ستيبانوفناى دايكى هاوارى دهكرد: 'به داخى ئەم ريسواييه وه دهمرم'.
ببابه پيرهكەى دهىگوت: 'ئەگەر سەردەم سەردەمى دەرەبەگايەتى
دەبوو، بۆم هەبوو پارچە پارچەى بکەم، بەلام دەلئى چى، زەمان
گۆراوه و، پۆژ پۆژى گەندەلى و هەرچيوپەرچيانە'.

دراوسينكان هەندى جار لەمسەرى شەقامەكەوه تا ئەوسەرى
شەقامەكە گوتيان لە هاواروفىغانى ئاكولكا دەبوو. كەسوكارەكەى لە
بەيانىيه وه تا ئىوارى ئەشكەنجهيان دەدا و داركاريان دەكرد. 'فيلكاش'
لە بازاردا و لە نيو هەموو خەلكيدا دەىگوت:

- ئەم ئاكولكايە كىژى باشە، بە راستى مالى رابواردنە!، چاك پۆرتم
شكاندن، تا ماون من لە بير ناكەن!

پۆژى تووشى ئاكولكا بووم، كە دوو سەتلى پى بوو و دەچوو لە
رووبار ئاو بيئى، بانگم لىكرد و گوتم:

- پۆژباش ئاكولىنا كوديموفنا! سلوو لە پاكيزهبيەت! پىم بيژه لەگەل
كىندا دەژى و كى دەنكته و كى پارەت دەداتى وا ناز بەسەر ئەرزا
دەكەى؟ من ئەوهەندەم گوت و ئەویش هىچ وەلامىكى نەدامەوه. بەلكو
چاوه خەمناك و درشتەكانى تىيرىم و هىچى نەگوت، زۆر لاواز بوو
بوو، بوو بوو بە داسك و دەرزى. تەنيا تەمەشايەكى كردم و هىچى
تر. بەلام دايكى كە واى زانى سوعبەتم لەگەل دەكات، لە ئاستانەى
دەرگاكوه هاوارى لىكرد و گوتى:

- هەى سەرتاشراوى بيحەيا ئەوه قسەى چىت لەگەل كرد؟

ئىدى ئەو پۆژه سەرلەنوئ دەستى بە لىدانى كردهوه. جارى وا
هەبوو بە سەعات دەستى لە لىدانى هەلنەدەگرت و دەىگوت: 'بە من
بى بىكوژم، ئەمە كچى من نييه، حاشا كچى من نييه'

چىريفيين پرسى:

- يانى سۆزانى بوو؟

- په له مهکه، با بوټی بگيرمه وه برادره! من و فيلکا نيشوکارمان
بوو بوو به خواردنه وه و مهی نوشی. پروژيکیان پالکه وتبووم، دایکم
هات و پینگوتم:

- تاکه ی پال دهکه وی، هه ی بهرله لا، هه ی دز؟
له سهره تاوه تیر جنیوی کردم و پاشان گوتی:
- ئاکولکا بخوازه! داک و باوکی ئاماده ن به کراسی به ریه وه
بتده نی و سنی سه د پروبلیشته وه کو جیازی دهده نی. به رسقم دایه وه:
- به لام هه موو خه لکی ده زانن که پروسووری و کچینی نه ماوه.
- چه یوان مه به! هه ر که تاجی بوکینی له سهر نا، هه موو ئه و قسه و
قسه لوکانه بیر ده چنه وه! خو ئه گه ر به راستی وا بی و قسه لوکی
خه لکی له و باره یه وه راست بی، باشتر، قازانجی تویه، هه تا ماوه چاو
به ره ژیری تو ده بیته و لیت ده ترسیت، بو خو مان به پاره و سامانی
ئه و وه کو پاشا ده ژین. له م باره یه وه قسه م ده گه ل ماریا ستیانوفنادا
کردوه و ریک که وتووین.
پیمگوت: ئه گه ر ئیستا بیست پروبلم بده دیتی، رازی ده بم و
ده یخوام.

جا باوه ر ده که یه یان نا که یفی خو ته، به لام به راستی تا پروژی
گواستنه وه ی بوکی، هه میسه ی خوا مه ست و سه رخوش بووم. فیلکا
ماروزوف اش به رده وام هه ره شه ی لیده کردم و ده یگوت:
- خو پری، هه موو په راسوه کانت ده شکینم، ده زگیرانی ئاکولیکا، دلته
خوشه ژن دینی، ئه گه ر خو م بمه وی، هه موو شه وی سواری ده بم!
به رسقم دایه وه:
- درق ده که ی توخمه سه گ.

به به رچاوی هه موو خه لکیه وه، له ناو جه رگه ی بازاردا که وته
تانه وته شه ران لیم، هه ر ریسوای کردم. له شه رمه زاری و ته ریقیدا

به‌لږ بڼه مال گه پامه‌وه. که وټمه بیانوو گرتن که نه‌گهر هر ئیستا په‌نجا پوښم نه‌ده‌نی، نامه‌وی و نایخو ازم.

چیریفین گوتی:

- یانی نه‌وان پازی نه‌بوون بده‌نی؟

- حه‌دیان چیه، بڼچی پازی نابن؟ ئیمه‌ش به نه‌ندازه‌ی نه‌وان به‌پرز و به حورمه‌ت بووین، له نیو خه‌لکیدا به‌قه‌در و سه‌نگین بووین، ناوژپاو و پيسوا نه‌بووین، بابم له نه‌نگوډیم تروفیمیش ده‌وله‌مندتر بوو، ئیدی پیش مردنه‌که‌ی به ماوه‌یه‌کی که‌م ئاگریک که‌وته‌وه، هه‌موو مالوسه‌روه‌ته‌که‌ی سووتا و هیچی بڼه‌رنه‌چوو، نه‌و که‌وته‌نی که‌وت ئیدی هه‌لنه‌ستایه‌وه و نه‌هاته‌وه مایه. نه‌نگوډیم پنی گوتم:

- ده‌بویه پووتیکی بی کراسی وه‌کو تو مه‌منوونی خوا بی که کچی من بخوای.

به‌رسفم دایه‌وه:

- مه‌گهر بیرت چوو که ده‌رگای مال‌ه‌که‌ت له قیر گیرا؟

- نه‌و قسه‌یه چیه به‌بی به‌لگه بوختان مه‌که، فه‌رموو نه‌و ده‌رگا کراویه و ده‌توانی پړویت! که‌س مه‌جبووری نه‌کردویت بیخوای، به‌لام ده‌بی نه‌و پاره‌یه‌م بده‌یته‌وه که پیم داویت.

ئیدی له‌گه‌ل فیلکاماروزوفا بریارمان دا متری بیگوف بنیرین بڼ لای نه‌نگوډیم تا پیتیلن له‌به‌ر چاوی هه‌موو خه‌لکی پيسوایی کچه‌که‌ی له قاو ده‌ده‌ین. تا پړژی زاویه‌تی هه‌ر سه‌رخوش و مه‌ست بووم. له کلئسادا که‌من وه‌خو هاتمه‌وه. که له کلئسا گه‌پاینه‌وه، دایان ناین و، متروفان سستیانیچ نی مامی ئاکولکا گوتی:

- ته‌واو، هه‌رچه‌نده کیژیکسی پاکوپاکیزه‌ت نه‌خواستووه، به‌لام هیوادارم ژنیکسی له‌بار و پیکوپیک بی، پیکه‌وه پیروخه‌پو ببین.

ئەنگۈدۈم، دانىشتىبوو و دەگىيا، پوندك ھۆن ھۆن بە پىدېنە
چەرموۋەكەيدا دەھاتە خوارى. جا ھاوپى گوى بگرە بزانە من چىم
کرد: پىش ئەۋەى بۇ كلىسا بچىن، قامچىيەكم لە بەرکم نا، بەو نيازەى
بە بەر چاۋى خەلكەكەۋە دلى خۆم بگەم بە تەرزە، بە كارى بىنم و
بۇ خەلكەكەى بسەلمىنم كەس ناتوانى فرىوم بدات و من كابرەيەكى
گەۋج نىم.

چىرىشىن گوتى:

- دەستخۆش، ژنەكەشت بزانى چ شتىك چاۋەپروانىيەتى.
- بوەستە، لەزى مەكە برادەر! لە دەف ئىمە وا باۋە پاش ئاھەنگى
زەماۋەند بووك و زاوا دەكەنە پەردەۋە، دەيانخەنە ژوورىكى
ئەلاخەدەۋە، خەلكەكەى تىرىش دەچن لە ژوورىكى گەۋرەدا و بەدەم
خواردەنەۋە چاۋەپروانىيە ھاتتە دەرەۋەيان دەكەن. بەھەرھال كراينە
پەردەۋە. ئاكولكا، لىۋ بەبار و پەنگزەرد، زۆر دەترسا، پەنگى بوو
بوو بە زەغفرانى زەرد. قزى زەرد و خاۋ، چاۋەكانى درشت.
ئاكولكا، زۆربەى كات بىدەنگ بوو، بە تەبىئەت كەسىكى كەمدوو بوو،
ھەندى جار وات دەزانى لالە. ئافرەتىكى سەپرە! جا تۇ دىمەنەكە بىنە
بەرچاۋى خۆت: قامچىيەكم لە بەرکم دەرھىتا و لەسەر جىگاگە دامنا.
دەزانى چىم بۇ ئاشكرا بوو؟ لە پەپەرى گول پاكتر بوو، كچ بوو،
كچىنى خۆى نەدۇراند بوو، ناتوانم ھىچ گلەبىيەكى لىبكەم، كچىكى
بىئەيب و عار بوو.

- بەپاست!

- بەپاستى پاست! ۋەكو ھەر كچىكى بەھەيا و حورمەت،
پرووسوور و پاكىزە بوو. ئىدى ئەم كىژە بەلەنگازە بە ناھەق ئەم
ھەموو ئازار و عەزابەى لى بار كرا بوو، نازانم بۇچى فىلكا
ماروزوف ئەو بوختانەى بۇ كرد بوو؟

- راسته، بۆچی؟

- هەنگی لەسەر جینگە که هاتمه خواری، هەر دوو دەستم جووتکردن و بە دەم کپتۆشەو ه پیمگوت:

- بمبوره ئاکولینا کۆدیموفنا! بمبەخشە، چونکە من زۆر کەر بووم، گەوج و کالفام بووم که باوەرم بەو هەموو بانگەشە و درۆ و بۆختانانە کرد بوو! ببوره، زۆر ببوره، من کابرایەکی خۆپیری و بو دەلەم!

لەسەر تەختە خەو که دانیشتیوو و تەمەشای منی دەکرد، دەستی خستە سەر شانم، دەستی بە پیکەنین کرد، بەلام بە دەم پیکەنینە که یەو ه دەگریا و پوندک بەسەر گۆناکانیدا دەهاتە خواری، هەم هەنسکی هەل دەدا و هەم دەگریا، هەنگی وەدەرکەوتم و پووم کردە خەلکە که و پیمگوتن:

- مەگەر فیلکا ماروزوف نەبینم! بە زاتی خوا حەوالە ی ئەو دنیای دەکەم!

دایک و باوکی زۆر خۆشحال بوون، لە خۆشیدا نەیان دەزانی چ بلین و چ بکەن. دایکی ئاکولکا، ئەو نەندە ی نەما بوو، لە خۆشیدا خۆی باو پتە سەر پتیه کانم، بە کۆل دەگریا. پیرەمێردە که ی بابی ئاکولکا گوتی: 'ئەگەر زووتر ئەمەمان دەزانی، شوویەکی باشتیمان بۆ پەیدا دەکردیت.'

خۆزگە کاتی که یەکەم یەکشەممە ی دوا ی زەماو نەندە که مان لە کلێسا هاتینە دەری دەتبینی چ جلۆبەرگیکمان لە بەر بوو. من کلاویکی فەروی زۆر چاک و چاکەت و پانتۆلیکی ماھوتی زۆر نایابم لە بەر بوو، ئەویش پالتویەکی فەروە کە رویشکی لە بەر بوو، سەرپۆشیکی حەریری بەسەردا دا بوو. ئیدی ژن و میزدیکی لەبار و هاوکوف بووین، خەلکە که بەسەرسامی سەیریان دەکردین. هەر دوو کمان قۆز

و جوان بووین، نه‌بئ به خۆه‌لکیشان، نمونه‌مان له نیتوان ژن و میرداندا زۆر نه‌بوو.

- به‌پاست؟

- جاری گوی بگره با بۆت بگنر مه‌وه. دواى زه‌ماوه‌نده‌که‌مان خۆم له میوانان دزییه‌وه و به سه‌رخۆشى به ناو جاده‌وبانان که‌وتم و هاوارم ده‌کرد: 'ئه‌و هه‌رزه‌ی خوی‌پیه، فیلکا ماروزوف له کوییه؟ با بیگرم، ئه‌گه‌ر پیاوه با خۆیم نیشان بدات!' هه‌لبه‌ته سه‌رخۆش و مه‌ست بووم. ئه‌نجام له نزیکی مالی فلاسوف ده‌ستگیریان کردم. به سئ زه‌لام به‌رزه‌فتیان نه‌ده‌کردم، به‌هه‌رحال به‌خورتی و تۆبزی بۆ مالیان برده‌مه‌وه. ئیدی مه‌سه‌له‌ی پاکیزه‌بیه‌که‌ی ئاکولکا بوو به داستان و که‌وته سه‌رزاری خه‌لکی سه‌رانسه‌ری شار. کیژان که له بازاردا به‌کیان ده‌بینی، بۆ به‌کیان ده‌گنر پیه‌وه: 'ئه‌ری بیستت؟ ئاکولکا کچ ده‌رچوو!' پاش ئه‌وه به ماوه‌یه‌ک 'فیلکا ماروزوف'م بینی، به به‌رچاوی خه‌لکییه‌وه و زه‌قاوزه‌ق پئی گوتم:

- باشترین شت ئه‌وه‌یه ژنه‌که‌ت بفروشی و به پاره‌که‌ی عاره‌ق بخۆیته‌وه. وه‌کو یاشکا بکه، یاشکا سه‌رباز بوو، ته‌نیا بۆ ئه‌و مه‌به‌سته ژنی هینا، تاقه شه‌ویکیش ده‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا نه‌خه‌وت، به‌لام پاره‌یه‌کی زۆری ده‌ست که‌وت و سئ دانه سالی خشت پئی خوارده‌وه.

به‌رسقم دایه‌وه:

- به‌پاستی هه‌رزه و بيشه‌ره‌فی.

گوته‌ی:

- که‌رپیاو. ئاخه‌ر تۆ چوزانی کچ بوو یان ژن؟ تۆ له شه‌وی زاوايه‌تیدا فوول سه‌رخۆش بووی.

به‌په‌له‌ خۆم که‌یانده‌وه مالی، ده‌ستم به هه‌راوهاوار کرد:

- ئىتوھ بە ئانقەست سەرخۆشتان کردووم، تا ئاگولكام بەسەردا ساغ بگەنەو، بەسەر خۆشى بووكتان بۇ گواستوومەتەو.
دايىكى ئاگولكا ويىستى ھىنورم بىكاتەو، بەلام من بەتورەبىي پىمگوت:

- لاکەو پىرەژن، ئەمە ئىشى تۆ نىيە، ئىتوھ ھەر بۇ پارە مردوون! بىرۇ بە لاي پارەى خۆتەو! کوا ئاگولكام بۇ بانگ بگەن! بگرە کويىت دىشيت، دوو دانە سەعاتى رىک من دارکارىم کرد، وام لىھات ھىزوشنگم لەبەر بىرا و کەوتە سەر عاردى، ئاگولکاش سىن ھەفتەى خشت لە جىگادا کەوت.

چىرىفین بە خويىساردىيەو گوتى:

- ئەدى وایە، ژن کوتەكى لەسەر نەبى بەرەللا دەبى، باشە تۆ دەگەل دۆستەکەيدا گرتت؟

شىشکوف، پاش کەمىک بىدەنگى، بەزەحمەت گوتى:

- ھەرگىزا قەت شتى وا پرووى نەدا بووا بەلام لەو ناوچەيدا بوو بووم بە بنىشتە خۆشەى ژىر دانان و گەپچارى خەلکى، ھەمووشى خەتای فىلکا بوو. پىي دەگوتم:

- ژنەکەت بۇ ئەو دەروست بوو، خەلکى لەگەلى رابويزن. رۆژنىکیان دەعوەتىكى گەورەى بۇ کردىن، بىردىنبىيە مالەو، لەپىر ھەستا و کەوتە قسان:

- تەمەشای ئەم ژنە باشە بگەن، زۆر خىرەومەندە، دەست بە پرووى کەسەو نانى، لەگەل ھەموو کەسىکدا نەرمونيان و مېرەبان و دلوالا و بە کەرەمە! ئەرى کابرا تۆ لە بىرت چوو کە پىتکەو چووین دەرگاگەيانمان لە قىر گرت.

لەو کاتەدا زۆر سەرخۆش بووم. لىم ھاتە پىشەو و چنگى لە قژم ناو راي کىشا ئەمما راکىشان، دوو لۇ چەمامەو و خەرىک بوو

سهرم له عاردی ددها، نهوجا گوتی: دهی میردهکهی ئاکولکا برهقسه.
دهبی تا نهو کاتهی قژت بهر ددهم هر برهقسی.
- ههی خوینری بیشهرفه.

- راوهسته بۆم، دهبی لهگهل هاوړیکانمدا بیم بۆ مالتان و به
بهرچاوی تو و نهوانهوه ژنهکته پر شهق بکه. راوهسته، با نهو
قسهیهت کردی.

باوهر دهکهی یهک مانگی رههبق له مال نههاتمه دهری، لهوه
دهترسام ههپهشهکهی بینته دی و بیت و له مالهکهی خومدا ژنهکهم
دارکاری بکات و بجم به مهخسره و گهپچارپی خهلکی، مهگر خوا
بزانی به دریزایی نهو مانگه چهندم لیداوه!

- بۆچی لیت ددها؟ پهنگه بتوانی دهستی خهلکی بیهستی، بهلام
دهمی خهلکی نابسترئ. لیدانی زور و بهردهوامی ژن باش نییه، که
جاریکت لهسهر نهسیحت و بۆ ته میگردن له ژنهکته دا، پاشان بچو
مهاریی و مجامهلهی بکه، ژن بۆ نهوه دروست بووه، دهنه له مالی
بابی نان ههبووه بیخوات.

شیشکوف بۆ چهند ساتیک بیدهنگ بو، نهوجا له سهری پوی و
گوتی:

- ههستم به شهرمهزاریی و سووکایهتییهکی زور دهکرد. گهراوهوه
سهر عادهت و خووه کونهکانم. له بهیانییهوه تا ئیوارئ لیم ددها،
لهسهر بچووکتیرین شت لیم ددها، بیانوم پیدهگرت، بۆ نمونه لهسهر
نهوه لیم ددها که به دلی من ههلهدهستا، یان به دلی من نهدهپویی،
وام لیهاتبوو نهگر لیم نه دابا بیتاقت دهبووم. ئیدی ههندی جار
دهچوو له بهر په نجه ریهک داده نیشته و به کپی دهگریا، زورجار که
دهمیینی دهگری، دلّم به حالی دهسوتا، کهچی هیتشتاش هر لیم
ددها. دایکی لومهی دهکردم و جنیوی دهدامی و دهیگوت:

- خوږې ناپياو، قهله رېشى شووم.
منيش وه لامل د هدايه وه و دهمگوت:
- بيدهنگ! فزه نه كهى دهنه دتتوپيتم! فريوتان دام به سهرخوشى
كيژه كه تان دا به سهرمدا، دهستان بريم.
له سهره تاوه نهنگوډيمى پير، دهيوست خوئى له مهسه له كه
ههلقورتينى، كهوته ههروگيف. روژيك پيى گوتم:
- ئاگادارى خوئ به ها! تو ئه وه نيت بتوانى ياخى بيت.
به لامل زورى پينه چوو، دهستبهردارى ههروگيف بو. ماريما
ستيبانوفناش دايه نرمى. جاريكيان به دهم گريانه وه هات و گوتى:
- گوى بگره ئيفان سيميونيچ! دللم به به ريبه وه نه ماوه، خهريكه له
داخ و په ژاره دا دهمرم. من داوايه كم له تو ههيه، بؤ تو بچووكه، به لامل
بؤ من گورهيه. له راهى خوا وازى لى بينه، بيبه خشه، لينگه پى با
بروات.
پيره ژن به دهم ئه و قسانه وه كهوته سهر چوكان و دهستى به
پارانه وه كرد:
- پياوى باش به، ئاقل به و بيبوره. به دكاران بوختانيان بؤ
كردووه، باوهريان پيمه كه. عيب له و ئافره ته دا نيه، خوئ ده زانى به
كچى هاته لاي تو، له په رهى گول پاك و پاكيزه تر بوو.
ئه و دهگريا و من پتر دههرى ده بووم. گوتم:
- نه خير، نامه وئ گويم له و قسانه بيت، نامه وئ يهك وشه ي ترم
گوى لينى، من به دلى خووم ده كه م، چيم پيخوش بى ئه وه ده كه م، به
قسه ي عه بده لبه شهر ناكه م جگه له فيلكا ماروزوف، هه ر ئه و براده رى
منه، دؤستى هه ره نازيز و گياني به گياني منه.
چيريقين گوتى:
- يانى ديسان يه كتان گرته وه؟ بوونه وه به براده ر؟

- نه گیانه! براده‌ری چیی و دۆستی چیی! کوږم ده‌ویست بویری لئی نزیك ببیته‌وه. دارونه‌داری به بادا دا كه‌وته سهر ساجی عه‌لی و خوی ناماده كړد، كه له جیاتی كوږی پیاوړیكی ده‌وله‌مندی شار، بچی بۆ سهر‌بازی. له لای ئی‌مه وا باوه كه ئه‌گه‌ر په‌كینك قه‌بوول بكات له جیاتی گه‌نجیكی دی بۆ سهر‌بازی بېروات، ئه‌وا ده‌بئ به گه‌وره‌ی ئه‌و ماله، كه‌س به‌بئ پرسى ئه‌و په‌نجه به ئاوا ناكات، تا ده‌روات بۆ سهر‌بازی. ئه‌و ږۆږه‌ی كه‌ سه‌فه‌ر ده‌كات پاره‌كه‌ی كاش وهرده‌گریټ، به‌لام تا ږۆږی سه‌فه‌ره‌كه‌ی له‌و ماله‌دا ده‌ژى، په‌نگه‌ ئه‌مه شه‌ش مانگی ته‌واو بخایه‌نئ. جا ئه‌و جوړه گه‌نجان، له‌و ماوه‌یه‌دا هه‌رچییه‌کیان به خه‌یالدا بئ ده‌یك‌ن! له هیچ قوږیاټیك ناپرینگینه‌وه. بۆیه پتویسته له‌و حاله‌ته‌دا هه‌رچی ئیكۆنه و وینه‌ی وه‌لیان هه‌یه له‌و ماله‌كه بگوازینه‌وه. ئیدی ئه‌و گه‌نجان، تا ئه‌و ږۆږه‌ی بۆ سهر‌بازی څږئ ده‌كران، خویان به گه‌وره‌ی ئه‌و ماله‌ ده‌زانن و ده‌بئ ئه‌وپه‌ږی ږیزیان لیبگیږئ ده‌نا له قه‌ولوقه‌رار و به‌لینه‌كانی خویان ژىوان ده‌بوونه‌وه، جا فیلكا ماروزوفش له‌و ماله‌دا ئه‌و جوړه په‌فتاره‌ی ده‌كرد، له هیچ نامه‌ردیبه‌ك نه‌ده‌پرینگایه‌وه، ته‌ماحی ده‌كرده ژنان و كچان، له دواى شىو له ږدینى خودان ماله‌كه ده‌نه‌وی ږاكیشه، هه‌رچییه‌كی به خه‌یالدا به‌اتبايه ده‌یكرد. هه‌موو ږۆږی خوی ده‌شت. خه‌لكی ماله‌كه‌ی ناچار ده‌كرد گه‌رماوی بۆ دابخن و له جیاتی ئاوا، مه‌ی بۆ دابنئ. ژنانی ماله‌كه‌ی ناچار ده‌كرد بچنه ژیر بالی و بۆ گه‌رماوه‌كه‌ی به‌رن. خو ئه‌گه‌ر به مه‌ستی بۆ مال بگه‌رايه‌وه، له ناوه‌ندی شه‌قامه‌كه‌دا ده‌وه‌ستا و هاواری ده‌كرد:

- نامه‌وی له ده‌رگاوه وه‌ژوور بگه‌وم، ته‌یمانه‌كه‌م بۆ لابه‌رن.

به‌مجۆره خه‌لكی ماله‌كه‌ی ناچار ده‌كرد، له لای ده‌رگاكه‌وه لایه‌كی ته‌یمان و محاجه‌ره‌كه‌ی بۆ لابه‌رن تا بیته ژووره‌وه. ئه‌نجام كه ږۆږی

پهوانه کردنی فیلکا بۆ سهربازی هات، هەر هه‌موو ئه‌و کهربازاره کۆتایی هات. ناچار ئه‌و پۆژه دهستی له خواردنه‌وه هه‌لگرت. گشت خه‌لکی له مال هاتنه‌ ده‌ری و له جاده‌وبانان گردبوونه‌وه، تا ته‌ماشای فیلکا ماروزوف بکه‌ن که شاری به‌جیده‌هیشته و بۆ سهربازی ده‌پۆیی. به‌یه‌کتریان ده‌گوت:

- فیلکا ماروزوف بۆ سهربازی ده‌برئ.

فیلکاش، له‌نیو گالیسکه‌یه‌ک دانیشتبوو، هیدی هیدی ده‌پۆیی و به‌پراست و به‌چه‌پیدا سلای له‌خه‌لکه‌که ده‌کرد. به‌پیکه‌وت له‌و کاته‌دا ئاکولکا له‌مه‌زرا ده‌گه‌رایه‌وه و به‌ویدا په‌ت ده‌بوو، هەر که چاوی پینکه‌وت بانگی لیکرد:

- بوه‌سته.

ئه‌وسا، خۆی له‌گالیسکه‌که هه‌لدایه‌ خوارئ، که‌وته‌ سه‌ر چۆکان و گوتی: 'پۆچه‌که‌م، گیانه‌که‌م! حه‌یا ته‌که‌م! مزره‌سیوه‌که‌م. من له‌م دوو ساڵه‌دا شه‌یدای تۆ بووم و ئه‌میستا به‌مۆسیقاوه‌ بو سهربازیم ده‌بن! بم‌بووره‌ ئه‌ی پاکیزه‌ ئابروومه‌نده‌که، ئه‌ی نه‌شیمله‌ رووسووره‌که، ئه‌ی کیژی ئابروومه‌ندترین باب، چونکه‌ من هه‌رزه‌ و خویپیم، من به‌رپرسی هه‌موو کویره‌وه‌رییه‌کی تۆ بووم، من به‌رپرسی هه‌موو عه‌زابینکی تۆ بووم.

فیلکا به‌ده‌م ئه‌و قسانه‌وه، جارینکی دی له‌به‌رده‌میدا هاته‌ سه‌رچۆکان و کرپنۆشی بۆ برد. ئاکولکا له‌هه‌وله‌وه‌ ترسا، به‌لام دوا‌ی تو‌زیتیک وه‌خۆ هاته‌وه، سلای لیکرد و دوو لۆ له‌هه‌نبه‌ریدا چه‌مایه‌وه و گوتی:

- تۆش له‌من ببوره‌ کوپی باش. قه‌ت لیت زویر نیم.

خیرا له‌دوا‌ی ئاکولکاوه، بۆ مال گه‌رامه‌وه و لیم پرسی:

- چیت پینگوت دیله‌سه‌گ.

بیترس و دوودلی چاوی بریبه دورچاوانم و (ئیدی باوهږ دهکەى
یان نا که یفی خۆته) گوتی:

- خۆشمدهوئى، به قەد هەموو دنیا م خۆشدهوئى.

چیریڤین گوتی:

- سەیره!

- ئەو شەو و پوڤه هیچ قسەیهکەم نەکرد. بەلام ئیوارى پیمگوت:

'ئاکولکا، دەتکوژم.'

به درێژایى ئەو شەو خەو نەچوو و چاوم، تاكو خوا پوڤى
کردۆتەو من له ژوورەكەى پێشەو مەیم خواردوو تەو. كه پوڤ
هەلات گەرامەو بۆ ژوورەكەى خۆمان. به ئاكولكام گوت: 'ئاكولكا
خۆت ئاماده بكه تا برۆين بۆ مەزرا'. پێشتر باسى ئەو م کرد بوو كه
به نیازم سەرىكى مەزراكه بدهين و ژنهكەم بەوہى دەزانى، گوتى:
'پیمخۆشه سەرى مەزراكه بدهيت! كاتى درەو، بیستوو مە گوايه
وهرزیرهكه دوو پوڤه نەخۆشه و له جیڤا كهوتوو. بینهوہى هیچ
قسەیهك بکەم عەرەبانەم له ئەسپ بەست. لەوسەرى شاردا،
دارستانىكى گەورە هەيه كه درێژىيەكەى يازدە فەرسەخە، مەزراکەى
ئیمە دەكهوێتە کوتایى ئەو دارستانەو، دواى ئەوہى سى
فەرسەخمان برى، ئەسپ و عەرەبانەكەم له ژیر دارەکاندا راگرت. به
ژنهكەم گوت: 'ئاكولكا، دابەزە، ئیدی ئەجەلت هاتوو'. له كاتىكدا كه
له ترسا دەلهرزى، بەبیدەنگى هەستا و لەبەر دەمدا وەستا. پیمگوت:
'به پاستى بیزار و بیتاقەت بووم، زۆرت عەزاب دام، دەى دوا نوێژى
خۆت بكه'. قوژم گرت، پرچىكى درێژى چروپى هەبوو، پرچیم له
دەستمەو پێچا، خستەم نىوان هەر دوو زرانیمەو. كێردەكەم
دەرهینا، سەرىم بۆ دواوہ برد. كێردەكەم له ملێ نا، هاوارى كرد،
خوین فیچقەى كرد، هەنگى كێردەكەم تووڤ دا، ژنهكەم له باوہش

گرت، له عاردهکه م پاكشاند، ماچم كرد، پر به زار دهگريام، من دهگريام و نهو دهيقيزاند، خوينهكهى بهسهر و چاو و دهست و پلمدا ههلهپزا. له پر ترسم لينيشت، ههستام، نهسپ و عهرهبانهكه م بهجيهيشت و پيم وهغارپوهنا، نهوهستامهوه تا گهيمهوه مال. له پشتهوه خوم به مالدا كرد، خوم له كوختهيهكى چولدا ههشار دا كه چاران له جياتى گه رماو بهكار دههات. لهوئ خوم وهبن تهختيك دا، تا شهوئ لهويندهر مامهوه.

- نهدى ئاكولكا؟

- نهوئيش ههلهدهستى و دهيهوئ خوى بگهيه نيته مالهوه، بهلام بر ناكات، چونكه دواتر له دوورى سهده متهرى هه مان شوين دهيدوزنهوه.

- يانى به تهواوهتى نهتكوشتبوو؟

- نهخير.

شيشكوف، كه ميگ بیدهنگ بوو. چيريفين گوتى:

- نا، پاسته دهماريک ههيه نهگه ر يهكسه ر نه بردرپئ، نهو كهسه، چه نديش خوئنى له بهر بروات نامرئ.

- بهلام ويپراى نهوهش هه ر مرد، بق شهوئ مرد. خه بهرى پوليس دههه ن. پوليس كه وته تاقيب و سوزراخم. شهوئ لهو كونه گه رماوه چوله دا دهستگيريان كردم.

شيشكوف توزئ بيدهنگ بوو و له سهرى پوليس:

- ئيدى نهوه چوار دانه ساله ليره م!

چيريفين، بهوپه رى خه مساردى و خوئنساردييه وه، قوتسوه برنوو تيبه كهى ده رهينا، بهدهم برنوو تى هه لمزينه وه گوتى:

- بهلى، زن به بئى كوتهك نابئ به به شه ر. بهلام كورئ باش تو كه ريتيبه كهى گه ورهت كردووه. منيش كاتى خوى زنه كه مم ده گه ل

عاشقه که یدا گرت، به پای تو چ بکهم باشه؟ بر دم بۆ ته ویله که،
ههوساریکم هه لگرت و دوو قه دم کرد و پیمگوت: "تۆ له کلیسادا
به لینی وه فاداریت به کئی دا، سویندی ئه مه کداریت بۆ کئی خوارد؟"
بگره کویت دیشیت، به ههوسار تیبهه ر بووم، یه کدانه سهعات و نیو
لیم دا، تا ئه نجام هاواری لیتهستا، که وته پارانه وه: "هه ر دوو پیت
دهشۆم و ئاوه که ی دهخۆمه وه، تۆ به! نئوی ئه فدوتیا بو.

پهراویز:

۱- له قیرگرتنی ده رگای مالیک که کچی تیدا بی، نیشانه ی ئه وه یه که
ئو که چه رووسووری و کچینی خۆی دۆراندووه.

«۱۶»

وهرزی هاوین

مانگی نیسان هات. زوری بۆ جه ژنی پیروژ، جه ژنی پابوونی مه سیح نه مابوو، ئیدی خۆمان بۆ کاری هاوینه ئاماده ده کرد. پوژ به پوژ دنیا گهرمتر و هه تاو پرشنگدارتر ده بوو. هه وا بۆنی به هاری لیده هات و ده ماخی زاخاو دها و گیانی ده بوژانه وه و خوینجمان دهستی پیده کرد. زیندانی دهستوپه به کۆتش خوینی ده بزوا و پوژانی خوش و جوانی به هار ناخی ده شله قاند و ئاره زوو و که لکه لهی ئازادی و خهمی غوربهت و تاسهی دووری له دل و دهروون و ههست و نهستدا بیدار ده کرده وه. پیموایه مرؤف، له پوژانی خوش و هه تاوی به هاریدا، پتر له پوژانی هه وروهه لا و باراناوی خه مناکي پایز و زستان، داخ بۆ ئازادی له دهستچووی هه لده کیشیت. هه رچه نده به خوشی و تاسه وه چاوه پوانی به هار ده کهن، به لام که به هاریش دیت، زیاتر ده هاوورژین و بیقه راری ده کهن، سه رنجم دها و ده مبینی که له به هاردا، قه رقه شه و ده مه قاله و هه راوه نگامه له زیندانه که ماندا پتر ده بوو. پوژ نه بوو شه پوژاژاوه

به‌رپا نه‌بیت. هه‌ندی جار که بۆ سوخره و بیگار بۆ که‌ناری پووباری
 ئارتیش ده‌براین، به‌ چاوی خۆت خه‌لکانیکی به‌له‌نگاز و داماوت
 ده‌بینی که به‌ هه‌سره‌ته‌وه، نیگای خه‌مناکیان به‌ره‌للای ئاسمانی شین
 ده‌کرد و چاویان ده‌بریه‌ خالیکی دوور دووری ئه‌وبه‌ری پووباری
 ئارتیش، که تا چاوی بۆی ده‌کرد، به‌ سه‌دان فه‌رسه‌خ هه‌ر ده‌شت و
 بیابان بوو، ده‌شتی به‌رین و بیپایانی کیرخیزی ئازاد بوو، ئه‌وسا
 ده‌تینین چۆن له‌ ناخی دل‌وه هه‌ناسه‌یه‌کی قوول قوولیان هه‌لده‌کیشا،
 ده‌گوت دیمه‌نی ئازادی ده‌شته بیگوتاییه‌که باری دل‌هی خه‌مباری
 سوک کردوون. ئه‌ری، یارۆی زیندانی له‌ ناخی دل‌وه ئاهیکی
 دووردریژی هه‌لده‌کیشا و پاشان له‌په‌ر وه‌کو که‌سیک بیه‌وی ئه‌و
 خه‌ون و خه‌یالانه له‌ خۆی بتارینی، به‌توره‌یی ده‌ستی ده‌دایه
 بیله‌که‌ی و به‌ ئه‌رزه‌که‌یدا ده‌کرد یان سه‌فته خسته‌کانی هه‌لده‌گرت و
 ده‌یگوازته‌وه بۆ شوینی مه‌به‌ست. ئیدی هه‌ر دوا‌ی تۆزیک ئه‌و
 هه‌ست و سۆزه په‌وته‌نیانه‌ی له‌بیر ده‌کرد و به‌پیتی مجیز ده‌گه‌رپه‌وه
 سه‌ر پیکه‌نین یان جنیوه‌کانی خۆی. به‌ جۆشوخرۆشیکی بیوینه‌وه، به
 هه‌موو هیز و توانایه‌کی خۆیه‌وه ملی وه‌به‌ر کاره‌وه ده‌نا، وه‌کو
 ئه‌وه‌ی بیه‌وی به‌ کارکردن و خۆماندووکردن، داخی دل‌ی خۆی
 هه‌لپه‌ژێ. هه‌موو ئه‌وانه له‌ هه‌په‌تی هیز و توانادا بوون، له‌ به‌هاری
 ته‌مه‌ندا بوون، به‌لام باری کۆتوزنجیران له‌م وه‌رزهدا، یه‌جگار قورس
 بوو! ئه‌م قسانه‌م زاده‌ی سۆز و گودازان نییه. به‌لکو سه‌رنج و
 تییینییه‌کی دروست و ته‌واوه. له‌ وه‌رزی به‌هاردا، له‌ ژێر خۆره‌تاوی
 پرشنگداردا، کاتی پیاو هه‌ست ده‌کات سروشت له‌ هه‌ر چوار نکالیدا،
 راده‌بێ، ده‌گه‌شیته‌وه، کاتی هه‌ست به‌ خوینجمانی سه‌راپای خۆی
 ده‌کات، زیندانی لیده‌بێ به‌ دۆزه‌خ، چاودیری پاسه‌وانانی له‌ جاران له
 لا قورستر ده‌بیت.

له وه ززی به هاردا، له گه ل خویندنی به که م کلاونه دا، ئیدی نه ک
 همر له سیبیریا به لکو له سه رانسهری پووسیا دا، خه لک وخوا له
 زیندانان وه دهرده که ون و پوو له لیره وار و جهنگ لان ده که ن، دوی
 ژیرزه مینانی بوگنخ و سزا و کوتوزنجیری قورس و قامچی و
 شه لاقی به نازار، ئه و خه لکه به ره لالا ده بن، ویلوسه رگه ردان به
 دهشتو ده راندا بلاو ده بینه وه، له کوئی ژیان بو ار بدات و ئاسان بی
 لاده ده ن. هه رچییه کیان له خواردن و خواردنه وه به پیکه وت بیته پئی
 ده یخون و ده یخونه وه، شه وان له دارستان و مه زرایاندا، بیخه م و
 خه یال، بیترسی زیندان لئی ده نوون، وه کو ئه وه ی بالنده بن، بیخه م و
 خه یال، بیخه می سبه یینی، تا قه ئیشیان ئه وه بی به به رچاوی خوا وه
 پوو بکه نه ئه ستیرانی ئاسمان و بلین: سلو ئه ی ئه ستیران! به لام
 و پیرای ئه وه ش هه ندی جار، چه رخی ژیان به به ختی ئه وان ناگه پئی و
 له خزمه تی 'جه نه رال وه قواق دا' برسیتی و تینوویه تی به روکیان
 ده گریخت و سه غله تیان ده کات، جاری وا هه یه به هه فته پارووه
 نانئیکیان ده ست نا که وئی. ئه مه جگه له وه ی ترسی ئه وه شیان هه یه
 دووباره ده ستگیر بگریته وه و بخرینه وه زیندان، بویه ترس و برسیتی
 ناچار ی ده کردن، دزی و تالانی بکه ن، ده ست له کوشتن و بپین
 نه پاریزن. له سیبیریا دا قسه یه کی باو سه باره ت به زیندانی و
 دوورخراوان هه یه که ده لیت: 'زیندانی و دوورخراوه وه کو مندا ل
 وایه، هه ر شتی بیینی ورکی لیده گری و پری ده داتی'. به لام ئه م
 قسه یه زیاتر ئاواره و ویلگه پان ده گریته وه. زوربه ی هه ره زوری
 ئاواره و ویلگه پان، پیگر و دزن، هه لبه ته زیاتر ناچار ی بو ئه م
 کاره یان هان ده دا تا مه یل و ئاره زوو، زیاتر پیویستی ئه مه یان
 پیده کات تا پیشه. هه ندی ئاواره هه ن، ئاواره یی چووه ته خوینیا نه وه و
 ناتوانن ده ستبهرداری بن. له نیو زیندانیاندا خه لکانیک هه ن، دوی

ئەو ھى ماوھى مەھكۇمىيە تەكەيان تەواو كىردوۋە و ئاكنجى بوون، ئەوجا گەراۋنە تەوھ سەر وىلگەپى و پىگىرى. لەو ھى پىاۋ لە دلى خۇيدا بلى مادامىكى ماوھى مەھكۇمىيە تەكەيان تەواو كىردوۋە، ئىدى دەبى لە ژيانى تازەيان پازى بن، كەچى بە پىنچە وانەو، شىتىكى پەنھان ئوقرە و ئاراميان لىتھەلدەگىرىت و بەرەو پىگىرى و ئاۋارەبىيان رادەكىشىت. ئىدى ژيانى دەشت و لىرەۋارپان، سەربارى ئەوھى سەخت و دژوارە، ئازادى و پىسكى تىدايە، لە روانگەى ئەوانەو، ئەفسوونىكى نەينىى ھەيە. سەير ئەوھى ھەندى جار لە نىو ئەو زىندانىيانە دا خەلكانىك دەبىنى، سەلار و سەنگىن، خۆشمە شەرب و ھىدى و ھىمن، ئومىدى ئەوھىيان لىتەكەرى كە بەر بوون، بىن بە جووتىبارى سەركەوتوۋ و بۇ خۇيان ئاكنجى بىن و بژىن، كەچى دەگەپىنەوھ سەر وىلگەپىيەكەى جارانىان. لە نىو ئەو زىندانى و دوورخراۋانە دا ھى وا ھەن، ژن دىنن، مندال دەخەنەو، بۇ ماوھى چۋار پىنچ سال جىگىر دەبى و لە يەك شۋىندا دەژى، كەچى لە پىنگدا، بەيانىيەك ھەلدەستى و ژن و مندالەكەى بەجىدىلى و كەس نازانى بۇ كۆى سەرى خۇى ھەلدەگىرىت. پۇژىكىان لە زىنداندا يەكىك لەوانەيان نىشاندام كە مال و مندالەكەى بەجىھىشتىبوو. ئەمە نە ھىچ تاۋانىكى كرد بوو، نە ھىچ گومانىكى لەسەر بوو، كەچى لە مال ھەلاتىبوو و دەستى بە ژيانى ئاۋارەبى و سالۋكى كرد بوو، ھەموو ژيانى بە ئاۋارەبى بەسەربىرەبوو. بەو ئاۋارەبىيە سەرانسەرى پروسىيە تىكردىبوو: لە باشۋورى ولاتەوھ بۇ ئەو بەرى پووبارى دانوب و لەۋىندەرەوھ چووبوۋ بۇ دەشت و بىابانى كرخىز و ھەموو سىبىرىيە پۇژھەلات گەراۋو و سەرانسەرى قەفقازى تىكرد بوو. ئىدى شۋىن نەمابوو بۇى نەچووبى. لەوھ بوو ئەم پىاۋ، ئەم ئاشقە گەرانە، ئەگەر بۇى لوابا و ھەلومەرجى بۇ ھەلكەوتبا بىۋايە بە

رۆبىسون كروزۇيەك! ھەلبەتە من لە زىندانىيەكانى ترەو ە ئەم شتانەم
 دەربارەى بىستبوو، چونكە زۆر كەمدووبوو، لە ھالەتى زۆر
 زەرورىدا نەبوایە ھەر قسەى نەدەكرد. جووتيارىكى كورتهبالاى
 رىو ەلە بوو، تەمەنى پەنجا سالىك دەبوو، كابرايەكى ھىمەن و ئارام
 بوو، كە دەتروانىيە دەموچاوى جۆرە گىلپىيەكت لە سىمادا
 دەخويندەو ە. ئارامىەكى شىتانهى پىو ە ديار بوو. زستانان ھەزى
 دەكرد لەبەر ھەتاو ەكە دانىشەت و لەبەر خۆو ە و لە بن لىوانەو ە
 گۆرانى بلى و سۆزە بكات، بەلام ھىندە بەھىواشى گۆرانى دەگوت،
 دوو ھەنگاو لىنى دووربەكە وتبايتەو ە گۆيت لە دەنگى نەدەبوو.
 كابرايەكى نەدوو و كەمخۆر بوو، خواردنى سەرەكى نانى بۆر بوو.
 باو ەر ناكەم بە ەمراتى نانكى سى خواردبى يان قاين شەرابى
 كرى بيت، باو ەر ناكەم بە ھەياتى پارەى بە خۆو ە دىتبى، نەيدەزانى
 پارە بژمىرى. زۆر ھەمسارد و بىموبالات بوو گۆي بە ھىچ نەدەدا،
 دنياى دابوو ە بەر كلكان. ھەندى جار بە دەستى خۆى خواردنى بە
 سەگەكانى زىندان دەدا، كەسى تر ئەو كارەى نەدەكرد، چونكە پووس
 بە گشتى سەگ بە گلاو دەزانن و ھەزى لىناكەن. دەلین گوايە دوو
 جار ژنى ھىناو ە و چەند مندالىكى لە شوئىنكى دوورەدەستى
 رووسىادا ھەبوو، بۆچى ھەوالەى زىندان كرا بوو؟ ھىچ شتىك لەو
 بارەيەو ە نازانم، بەلام ھاو زىندانىيەكانمان ھەمىشە لەو باو ەردا بوون
 مەھالە ھەلنەيەت، كە تا ئەو كاتە داسەكتى بوو و ھەلنەھاتبوو، لەبەر
 ئەو ە بوو دەرفەتى بۆ ھەلنەكەوتبوو، يان لە خۆى پانەدەبىنى و بە
 خۆيا پانەدەپەرموو. فرى بەو ژىنگە بىگانەيەو ە نەبوو كە تىكەوتبوو.
 لەو ە تەرىك و گۆشەگىرتر بوو كە پەيوەندى دەگەل ھىچ كەسىكتا
 پەيدا بكات، ئىدى سەرى خۆى كز كردبوو و بەھىمنى پۆزى بەسەر
 دەبرد. باشە ئەگەر ھەلاتبا چ قازانچىكى دەكرد؟ ئەلھەقى ژيانى

ئاوارەیی و دەر بە دەریی نیو جەنگەل و بیتشە لانان، لە چاوی ژیاانی ناو
 زینداندا، بە هەشتە. راستە ژیاانی ئاوارەیی و چەتە گەری قورس و
 زەحمەتە، بە لام بە لای کە مەوێ ژیاانیکی ئازادە، لە بەر ئەوێ هەر
 زیندانییەک، لە هەر شوینیکی رووسیادا بی، لە گەل یە کەم پوژی
 بە هاردا، دەخروشی و جموجولی پێدە کەوێ. بە لام ئەمە بە مانایە
 نییە کە هەموو زیندانییەکان بپاری هەلاتن بەدەن. نەختەر، پەنگە تەنیا
 لە سەدا یەک کەس بپاری هەلاتن بەدات، ئەوانی دی هەر دەمن،
 دەترسن لەو کۆسپ و تەگەرانی کە لە گینە بیتە پێیان، لەو قەساسە
 دەترسن لە گینە تووشی بین. یانی لە سەدا نەو دۆنۆیەکی دی، تەنیا
 بە خیال بیر لە هەلاتن دەکەنەوێ و دلخۆشی خویانی پێدە دەنەوێ،
 خەون بەوێ دەبینن کە و چۆن هەلبێن؟ ئیدی ئەم خەون و
 خیالە، خۆی لە خۆیدا دەبیتە مایە دلخۆشییان و باری سەرشانیان
 سووک دەکات، من لێردا مەبەستم تەنیا ئەو زیندانییانە کە حوکم
 دراون، بە لام ئەوانە دەست بەسەرن و هیشتا حوکم نەدراون زۆر
 ئاسانتەر بپاری هەلاتن دەدەن. بە لام حوکم دراوێکان تەنیا لە
 سەرەتای حەسپێکانیاندا بیر لە هەلاتن دەکەنەوێ و هەلدین. هەر کە
 یەک دوو سال بەسەر مانەوێیان لە زینداندا تێپەری، ئیدی مل بۆ
 واقع دەدەن و هەست دەکەن باشتر وایە ماوێ حەسپێکانیان بە
 گوێزە یاسا تەواو بکەن و لە کۆلۆنییە کدا ئاکنجی بین، ئەوێیان
 باشترە لەوێ بکەوێ ریسککاری و سەرنەکەوێ و هیندە دی
 گیرۆدە بین، چونکە لە دەدا، یەک کەس ئەگەری سەرکەوتنی هەبوو،
 ئەگەری سەرکەوتنی 'گوپینی چارەنووسی خۆی' هەبوو. ئەم هەولی
 هەلاتنەیان ناو نابوو 'گوپینی چارەنووس'. زیاتر ئەو زیندانییانە ئەم
 ریسککارییانە دەکرد، کە حوکمەکیان زۆر و دووردریژ بوو.
 ئەوانە کە پازدە سال و بیست سال حوکم دەدرا، هەستیان دەکرد،

حوکمه که یان یه جگار زوره و هر نابریته وه، دیاره ده بی ئه وهش
 بلین که ئه داغمه یه یه به زیندان نیان وه دهنرا، ئه ویش بۆ خۆی
 کۆسپ و تهگه ره یه کی گه وه بهو له بهردهم هه لاتندا. جا زاراه و
 دهسته واژه ی "گۆپینی چاره نووس" زاراه یه کی تهکنیکی پر به پیستی
 حالته که بو. چونکه ئه وانیه له کاتی هه ولی هه لاتندا دهگیران، به
 ناوه وه پرسوجۆیان لیده کهرا که ویستوو یانه "چاره نووسی خۆیان
 بگۆرن، جا ئه م دهبرین و زاراه مه یله و ئه ده بییه، دهقاودهق، ئه
 هه ولی گۆرانه ی بهرجهسته دهکرد. زور به باشی هه لیان بژارد بو،
 پر به پیستی حالته که بو. هیچ هه لاتوو یه ک، به ته مای ئه و نه بو، به
 ته واوه تی ئازاد ب، چونکه دهیزانی ئه مه مه حاله، هه کاتی بگیری
 دهگیریته، به لام دهیویست بنیردری بۆ زیندانیکی تر، له شوینیکی تری
 ولاتدا ئاکنجی بکری، جاریکی دیکه و له سه ر تاوانیکی دی که له
 ده ربه ده ریدا ده یکرد، دادگایی بکریته وه، ده یویست بۆ هه ر شوینیکی
 ده نیرن بینیرن، به مه رجی ئه و شوینه، هه مان ئه م زیندان و
 گرتوو خانیه نه ب، که لئی وه ره ز و بیتاقهت بو بو، زیندانه تازه که
 هه ر چۆنی بی بۆ خۆی جۆره گۆرانیکه!

زورجار ئه و زیندانییه هه لاتووانه، که له وه رزی هاویندا
 په ناگه یه کیان بۆ مانه وه ی زستانیان ده ست نه ده کهوت یان که سیکیان
 نه ده دۆزیه وه که به هیمهت یان به قیمهت په نایان بدات و بیان
 شاریته وه یان ته گه ر به تاوان و پیاوکوژیش بووه، نه یان ده توانی
 په ساپۆرتیک په یدا بکه ن و بیخه م پی بسورپینه وه، هه موو ئه وانه له
 وه رزی پایزدا پوو یان ده که ره وه شار، راده سستی زیندان و
 چه پسخانه کان ده بوونه وه و ددانیان به خه تاباری خۆیاندا دهنه و
 ئیدی زستانه که یان له زیندان، ژیراوژیر به ئومیدی ئه وه ده برده سه ر
 که له هاوینی داها توودا، جاریکی دی هه لپیته وه.

بهار کاری له دل و دهر وونی منیش کرد. ئیستاش له بیرمه به چ تاسه و تامه زړوپییه که وه، له درزی دیواره که وه ده وشه که وه دهمروانییه ئاسوی دوور! سهرم به درزی دیواره که وه دهناو به ساعات چاوم ده بریبه سه وزه گیای ناو خه نه کی په نای دیواره که، له ئاسمانی شین و ساف راده مام، له تهمه شای ئهم دیمه نانه تیر نه ده بووم، بیتزار و بیتاقت نه ده بووم. پوژ به پوژ خه م و په ژاره م زیاد دی ده کرد، پوژ به پوژ پتر له زیندان بیتزار ده بووم، نائومی دی به روکی ده گرتم. هه روه ها رقوبوغزی زیندانییه کان، له هه وه لی ماوه ی حه پسییه که مدا، له بهر ئه وه ی سهر به چینی ئه شراف و خانه دانان بووم، به جار ی ژبان ی لیده کردم به دوزخ. بو یه زور جار بیتئوه ی نه خو ش بم و پیویستم به نه خو ش خانه بی، هه ر بو ئه وه ی له و بوغزو کینه یه رزگار بم، داوام ده کرد بو نه خو ش خانه م بنیرن. زیندانییه کان پتیا ن ده گوتین: 'ئهی مه عه شه ری ئه شرافان ئیوه دهنو کی ئاستان هه یه، که مسکینی ئیوه بووین، به دهنووک هه لتان ده درین' زور جار به غلیلم به ره شو پروتان ده برد، هه ر که ده گه یشته زیندانه که، زیندانییه کان یه کسه ر ده بوون به هاوړی و دۆستیان! به و جوړه که به هار ده هات، به جار ی خه م دای ده گرتم و تاسه ی ئازادی و جوانی سروشت ده بهاوړو ژاندم. من له هه فته ی شه شه می پوژووی گه ورده ا سرووته ئایینییه کانی خو م به جیهینا. عه ریفه که زیندانییه کانی کرد به شه ش ده سته وه (به گویره ی ژماره ی هه فته کانی پوژوو) تا هه ر ده سته یه و له هه فته ی خویدا و به نوره سرووتی ئایینی خو ی به جی بیتن. هه ر ده سته یه که له 30 که س پیکه اتبوو. ئه و هه فته یه زور ئاسووده و دلخو ش بووم! پوژ ی دوو جار یان سی جار ده چووین بو کلیسا، کلیسا که زور له گرتو و خانه که وه دوور نه بوو. له میژ بوو نه چوو بووم بو کلیسا. پوړه سمی پوژووی گه وره، ئه و پوړه سمه ی هه ر له

مندالییهوه زور چاکم دهزانی، چونکه له مالی خوماندا زورم بیستبوو و دیتبوو، ئەم ږیورپه سم و قوداسه ی که بریتی بوو له نویژ و ویرد و پارانهوه و کړنۆش، ږاږدوو یه کی دووردووری له دل و دهوونمدا ژیاندهوه، کومه لیک ههستی زور کۆنی له ههست و نهستما بیدارکردهوه. ئیستاش له بیرمه چهند شاد و خوشحال بووم که به یانیان به سهر شهخته و زوقمدا دهچووین بۆ مالی خودا. ههلبهته به چاودیزی پاسه وانانی تهنه گبه شان بۆ کلیسا دهبراین. پاسه وانه کان نه دههاتنه ناو کلیساکه. که ئیمهش دهچووینه ژوورهوه، هه موومان لای ده رگاکه وه و له ږیزی دواوه کوده بووینه وه و دهووستاین، له دووری دووره وه گویمان له دهنگی په به نه که ده بوو که له ناخی دلوه و ویردی دهخویند و نویژی دهکرد و ناوبه ناویش له سهر نویژکه ره کانه وه جبه په شهکه ی یان سهره سافه که یمان دهبینی. ههنگی بیرم که وته وه که چون به مندالی حهزم دهکرد ته مه شای ئه و خه لکه په شوپووته بکه م که له بهر ده رگای کلیساکه دا خږده بوونه وه و که ئه فسهریکی گه و ره، یان ئه شرافیکی ورگن یان خانمیکی خوشپۆش دههاتن، به له ز دهکشانه وه و ږیگه یان بۆ چۆل دهکردن، هه ر خه لکی بوو بۆ ږیزی پینشه وه تاوی ده دا. زۆر جار خه ریک بوو له سهر ږیزی پینشه وه لیتیان بیی به شه ږ، به مندالی وام ههست دهکرد، ئه و شوینه ی لای ده رگاکه وه، باشتترین شوینه که مرۆف نویژی تیدا بکات، به ئیمان وه له حوزوری خودا بوهستن و به قه ناعه ته وه کړنوشی بۆ بیات و له زه تی ږو حیی له و سرووت و ږیورپه سمه بیینی.

قهت بیرم له وه نه ده کرده وه په نکه ږوژی له ږوژان، له و شوینه دا، له شوینی په مه کی مه ردمدا بوهستم، که چی ئه وه تا ږوژگار هات و چوو، وا له هه مان شوینی په شوپووتان وه ستاوم و هه زار خۆزگه م

بهوان، بهس نه بوو ئەوان خەلکێکی ئازاد و دروستکار بوون، من وەکو تاوانبار دەستوویی بە کۆتوزنجیر، تەریق و شەرمەزار وەستاوم. خەلکی خۆیانمان لێ لادەدەن، سەلمان لێدەکەنەو، خێرمان پێدەکەن. ئێستاش لە بیـرمە کە لەزەتێکی زۆرم لە وەرگرتنی ئەو خێروسەدەقانە وەر دەگرت. لە دلی خۆدا دەمگوت: 'ئێرادە ی خۆایه!' زیندانییەکان زۆر بەگەرمی و بەدل و بەگیان نوێژ و عیبادهتییان دەکرد. هەر زیندانییەک بە گوێزە ی توانا، پارە و پولیکی دینا تا مۆمێکی پێ بکریت یان بیخاتە سندوقی خێر و کۆمەکانەو. دیارە دلایان بەو کارە ی خۆیان خۆش دەبوو، پەنگە لە دلی خۆدا گوتیبیتیان: 'ئیمە هیتشتا بەشەرین و هەموو بەشەریش لە بەردەم یەزداندا چوونیک و یەکسانن!'. دوا ی نوێژی سەعات شەش قوربانیمان دەخوارد. تا پەبەنەکە بە دەم بەرزکردنەو ی جامی قوربانیکەو دەگەییە ئەو ئایەتە ی کە دەیگوت: 'خودایا پەحمم پێ بکە وەکو چۆن پەحمت بەو دزە کرد و پزگارت کرد' ئیدی هەموو زیندانییەکان بە دەم زپە ی زنجیرەو دەچوونە سوجدە. لەو دەچوو خۆیان لەو و شانەدا ببیننەو و وا هەست بکەن دەقاودەق بۆ ئەوان گوتراو.

هەفتە ی مقەدەس هات، ئیدارە ی حەپسخانە کە هیلکە ی جەژنی پاک و سەرو نانی سپیان داینی. لە شارەو خێروسەدەقەمان بە سەردا داباری. بە هەمان دەستووری جەژنی نوئیل، جەژنی پاکیش بەرپاکرا: سەردانی پەبەن بە خۆی و خاچە کە یەو، سەردانی سەرانی زیندان، دابەشکردنی شۆربای کە لەرمی بەرۆنی بەراز لێنراو، بەخشینەو ی شیرینی و نوقول، لەگەل یەک جیاوازیدا، ئەویش ئەو بوو، ئیمە ی حەپس دەمانتوانی بچینە حەوشە و خۆمان بدەینە بەر هەتاو. ئێستا هەموو شتیک پوو ناکتر و کراو ترە، بەلام لە هەمان کاتدا خەمناکترە. پوژگاری هاوین خۆی لە خۆیدا درێژە، لە جەژن و بۆنەکاندا درێژتر

ده‌بوو، پوژ ناخوشتتر بوو له پوژانسی کار و بیگار، چونکه به لای
 که‌مه‌وه ماندوو‌یه‌تی، درژی پوژه‌که‌ی له بیر ده‌بردیته‌وه.
 هه‌لبه‌ته کاری هاوین زور ناخوشتتر و قورستر بوو له کاری
 زستان. زیندانییه‌کان له هاویندا به سه‌ره‌رشتی و ئه‌مری ئه‌ندازیاران
 ده‌چوونه ئیش، ئیشه‌که‌ش یان بیناکردن بوو یا ئه‌رزه‌لکه‌ندن یان
 که‌رپوچسازی، یان نوژه‌نکردنه‌وه‌ی بینایاتی حکومه‌تی یان
 ئاسنگه‌ریی یان دارتاشی یان بویه‌کاری. هه‌ندیک ده‌بران بۆ کارگه‌ی
 که‌رپوچسازی و که‌رپوچیان له کوورده‌دا سوور ده‌کرده‌وه، ئه‌و
 کاره‌مان له هه‌موو کاره‌کانی دی قورستر بوو. ئه‌م کارگه‌یه‌ چوار
 فه‌رسه‌خیک له به‌ندیخانه‌که‌مانه‌وه دوور بوو. به درژیایی هاوین،
 هه‌موو به‌یانییه‌ک، له سه‌عات شه‌شدا، ده‌سته‌یه‌کی په‌نجا نه‌فه‌ریان له
 زیندانییه‌کان بۆ ئه‌وینده‌ر ده‌نارد. دیاره زیاتر ئه‌و که‌سانه بۆ ئه‌وی
 ده‌نێردران که غه‌شیم بوون و هیچ کارو‌پیشه‌یه‌کیان نه‌ده‌زانی و له
 هیچ کارگه‌یه‌کدا کاریان نه‌ده‌کرد. ئه‌و زیندانییه‌تی بۆ کارگه‌ی
 که‌رپوچسازی ده‌نێردران، نانی نیوه‌پوژیان ده‌گه‌ل خودا ده‌برد، چونکه
 له‌به‌ر دووری پینا نه‌یانده‌توانی بۆ فراهین بگه‌رینه‌وه بۆ زیندانه‌که، بۆ
 نیوه‌پوژیه‌که هه‌شت فه‌رسه‌خان به‌مسهر و به‌وسه‌ر بېرن. ئیدی
 له‌وی کاری هه‌موو پوژه‌که‌یان بۆ دیاری ده‌کرا، به‌لام ئه‌م کارانه
 ئه‌وه‌نده زور بوون که‌س نه‌یده‌توانی ته‌واوی بکات. ده‌بوايه هه‌وه‌ل
 جار ئه‌رزه‌که هه‌لکه‌تن و گلی سوور ده‌ریستن، بیگوازنه‌وه و له
 چالیکدا بیگرنه‌وه و به پینان بیشین و دواي ئه‌وه خشت و قهرمیدی
 لیدروست بگهن، نزیکه‌ی دوو سه‌د، دوو سه‌د و په‌نجا خشت و
 قهرمیدی لڤ دروست بگهن. من ته‌نیا دوو جارن چووم بۆ کارگه‌ی
 خشت سازی. ئیدی زیندانییه‌کان که ئیواران به سه‌روسه‌کوئی
 تو‌زاوی و به‌وپه‌ری ماندوو‌یه‌تی ده‌گه‌رانه‌وه بۆ زیندان، ده‌که‌وتنه

گلهیی و گازانده لهوانی دی که ئیشه قورسه که یان به ملی ئهواندا داوه. پیمو بوو گلهیی که یان زیاتر لهو پرووه وه بوو که بریک خه می دلی خویان به با بدن و دلخوشی خویانی پیدیه نه وه. هه ندیکیان هه بوو چه زیان له م کاره ده کرد و له کاری تریان پنخو شتر بوو، له بهر ئه وهی یه که م له شار دهرده چوون و ده که بیشتنه که ناری پروباری ئه رتیش که شوینیکی به ر فراوانی دلگیر بوو، دیمه نی دهریی شار زور جوانتر و دلگیر تر بوو له بینا قیزه ونه حکومه تییه کان، دووم چونکه ده یان توانی به که یفی دلی خویان، به و په پری ئازادی سه ییل بکیشن و دوو که ل بکن و بگره بق ماوهی نیو سه عاتیک له سهر سه وزه گیای ئه و ده شته دا پاکشین و پشوو بدن.

به لام من یان له کار که ده کارم ده کرد، یان به ردی که چم ده شکاند، یان خستم ده گواسته وه. نزیکه ی دووانه مانگ، خشت گواسته وه بوو به کارم. ده بوایه خشت له رۆخی پروباری ئارتیشه وه بق ماوهی سه د و چل مه تران به رم و له و یوه خنده کی قه لاکه ببرم تا ده که بیشتمه ئه و بینایه ی که خه ریکی دروست کردنی بوون، ئه م کاره، هه رچه نده ئه و په ته ی خشته کانم پیده گواسته وه شانی ده بریمه وه و ده پروشاندا، ریک پر به پیستی من بوو. ئه وهی که دلی خو ش ده کردم، ئه وه بوو که ئه م کاره خوی له خویدا و هرزش بوو، به ئاشکرا ماسولکه کانمی به هیز ده کرد و هیز و توانام تیده که را. له سه ره تا وه نه مده توانی به که ره تی هه شت خشت هه لگرم، هه ر خشتیک نزیکه ی دوازه ره تل ده بوو. به ره به ره وام لیتهات ده م توانی دوازه، بگره پازده خشت هه لگرم، زور دلم به وه خو ش بوو. چونکه چه ند پیویستم به هیزی دهر وونی بوو، ئه وه نده ش پیویستم به هیزی به دهنی بوو، تا بتوانم، باری قورسی ئه و ژیا نه شووم و نه عله تییه هه لگرم و بهر که بگرم.

من دەمویست که له زیندان دەرچووم، بژیم. بۆیه له زەتم له خشت گویزانەوه دەبینی، نەک هەر لەبەر ئەوەی جوۆره وەرزشیک بوو و جەستەى دەبوژاندمەوه، بەلکو لەبەر ئەوەش بوو دەچووم بۆ کەنار پووباری ئارتیش. بۆیه زۆر باسی ئەم شوینە دەکەم، چونکە تاقە شوینێ بوو که دەمتوانی پشت له زیندان تەماشای دەشتی بەرینی خوا بکەم، ئاسۆی دووری پووناک ببینم، دەشت و بیابانی پووتهنی بیتپایانی ئازاد و چۆل ببینم، که پووتهنییهکەى کارێکی سەیری له دل و دەروونم دەکرد و ئۆخژنیکی سەیری پێدەبەخشیم. بەلام مەیدانەکانی دیکەى کار و بێگار هەر هەمووی له نیو زیندانەکه و دەوروپەریدا بوون، هەر له یەکەم پۆژی زیندانیهکه مەوه، لەم زیندانە، له بینایەکانی بێزار بووم، بە تاییهتی لهو مالەى که میجەر تیايدا دەژیا، تەح که بە لامەوه قیزهون بوو، هەر که بەلايدا تێدەپهپیم و تەمەشام دەکرد، نیکام پر دەبوو له کەربوکیه. بەلام کەناری پووبارهکه وا نەبوو، لهوئ پیاو دەیتوانی بە دەم تەمەشای ئاسمانی بەرینهوه، بە دەم تەمەشای بیابانی بیتپایانهوه، بە لای که مەوه خۆی و بەدبەختی خۆی له بیر بکات، وەکو چۆن زیندانی کاتی له تەلبەندی زیندانەوه، له شیشبەندی زیندانەکه یەوه دەپروانیتە دەری، دەپروانیتە جیهانی ئازاد، زیندانەکهى له بیر دەکات. گشت شتیکی ئەو شوینەم بە لاوه دلگیر و ئازیز بوو: هەتاوی پرشنگداری ئاسمانی بیتپایانی شین و ساف، سەدای دوورەدەستی گۆرانی و سترانی ئەو قەرخیزیانهی لهوبەری پووبارهکهوه دەهاتن.

زۆرجار چاوم دەبپییه کوختهیهکی هەژارانهى دووکه لاوی یهکیک له بیاباننشینەکانی ئەو ناوه! زۆرجار چاوم لهو دووکه له شینباوه دەکرد که بە ئاسماندا بلاودەبووهوه، دەپروانیه ئەو ژنە قەرخیزییهی چەند سەر پەزیکى دەلهوه پاندا! راسته دیمەنیکی سامناک و قاقر بوو،

بهلام نازاد بوو، له پر بالندهیه کم دهبینی ئاسمانی شین و سافی ده دایه ژیر بالی فرین، له بهرزیه کی بهرز هوه داده کشا، به ئاسته م خوی به ئاوی رووباره که دا دها، دیسان بهرز ده بووه وه، بهرز ده بووه وه تا له قولای ئاسماندا ده بوو به خالیکی بچووک، ته نانه ت ئه و گولیکه به سته زمانانه ش که له درزیکه که نار که دا سیس ده بوون و هه لده وهرین، له سه ره تای به هاردا سه رنجیان راده کیشام و سۆز و گودازیان بیدار ده کرمه وه، ئه و خه م و په ژاره یه ی که له سالی یه که می زیندانیه که مدا، چۆکی به سه ر سینه مدا دابوو، له کیشا نه بوو، زوری نیگه ران ده کرم و ده ماری ده گرتم. ئه م نیگه رانییه له هوه له وه کردیه کاریک که نه توانم سه رنجی ئه و شتانه ی ده ورو به رم بدهم. چاوم ده نوقاندن و نه مده ویست هیه شتیک بییم. که سیکم نه ده بینی بریک به ئاوه ز و هه ستیار بی، قسه یه کم نه ده بیست سۆزیکه تیدا بی، ئیدی ته وسوتوانجی ژاراوی وه کو باران به سه رمدا داده باری، هه رچه ند ئه و قسانه زور به ئاسایی ده کران، هیه مه به ستیکی شاراوه یان تیدا نه بوو و له کانگای دلی که سانیکه وه دهرده چوو که له من زورتر و زیاتریان به سه ر هاتبوو. به لام ئه و لاله وهریه له پای چی؟

ماندوو بوونی زورم پیتخوش بوو، ئه و رۆژه ی شه که ت و ماندوو بوایه م، باش ده خه وتم. خه وی وهرزی هاوین له چاو خه وی وهرزی زستاندا، عه زاییکه گه وره بوو، به لام پیاو هه ق بلن هه ندی ئیوارانی زور خۆشیشی تیده که وت، کاتی خور ئاوا ده بوو، دنیا فینکی ده کرد، شه و سارد ده بوو، ئیدی که شه وه وای بیابانان وایه، زیندانییه کان به دم چاوه پروانی ئه وه وه که بکرینه ژور و قاوشه کانه وه، بربر به دم قسه و باسه وه پیاسه یان ده کرد، یان له موبه قه که دا کو ده بوونه وه و ئیدی کو پری قسه و باسان له وی گه رم ده بوو، له وی

ئەو دەنگۆ و ھەوالانەى لە دەرھوھ دزەیان دەکرد و دەگەبببشتنە نێو زبندانەكە، دەخرانە بەر باسوگەنگەشان، ھەلبەتە زۆر بەى كات ئەو دەنگۆ و ھەوالانە، دەنگۆ و ھەوالى، پڕوپوچ و نابەجى و مەھال بوون، بەلام ھەمببشە جىگەى بايەخى ئەو خەلكە بوون كە لە كۆمەلكە دابربنرابوون. بۆ نموونە يەككە لەو دەنگۆيانە ئەوھ بوو دەيانگوت مئبجر دەركراوھ. زبندانىيان وەكو مندال وان، زۆر خۆشباوھرن، بە ھەموو شتئ باوھر دەكەن، سوور دەزانن ئەم ھەوالە درۆيە و دەركرەنى مئبجر ماقول نيبە و ئەو پياوھى ھەوالەكەى بلاوكر دووھتەوھ (كفاسوف) ھە كە بابايەكى درۆزنە، كەچى زۆر بەجدبى ھەوالەكە وەر دەگرن، موناھەشەى دەكەن، كە يفيان پندبت و دلخۆشى خۆيانى پئدەدەنەوھ، كەچى زۆرى پبناچبت درۆكە ئاشكرا دەببت، شەرمەزار و تەرىق گلەبى لە خۆ دەكەن كە چەند خۆشباوھر بوون و چۆن پئگەيان داوھ كە سبكى وەكو كفاسوف فريوبان بدات. زبندانىبەك لە لاوھ ھەلدەداتئ و دەلبت:

- كئ دەتوانئ دەرى بكات؟ خەمى ئەوت نەبئ، پشئى ئەستوورە، كەس ناتوانئ پشئى لە عاردى بدات، دەزانئ چۆن پئگەوپايەى خۆى بپارئزبت!

زبندانىبەكى دبكەى زرئنگ و زبئەلى، قسەزان و گەنگەشەكار، پئئەزموون و دنبايدە، ھەلدەداتئ و دەلبت:

- باشە لەو گەورەتر نيبە؟ مارى مارانخور نيبە؟

بەكئكى دى، گرژومۆن و سبماپەست، وەك ئەوھى خۆى بدوبئئ دەلبت:

- گورگ بەكدى ناخۆن.

ئەو زبندانىبەى ئەو قسەبەى كرد، پياوبكى سەرسبى بوو، لە سووچبكدە كزكۆلەى كرد بوو، شۆرباى كەلەرمى دەخوارد.

زیندانییەکی چوارەم: قامک بە ژنی بالایکاکەیدا دیتنی و بەوپەڕی
خەمساردی و بيموبالاتی دەلێت:

- لەوێ دەچێ بە تەما بی، بەرپرسان بێن راویژ بە تو بکەن و
چاوەڕوانی قسە ی تو بن کە دەری بکەن یان نا؟
یەکیکی دی، بەتوندی و بەتورەیی وەلامی دەداتەو:

- جا بۆ پرس و راویژ نەکەن؟ برادەرینە ئەگەر پرساریان لێکردن
بەراشکاو ی و بی دوودی وەلام بدەنەو. هەرچیەکتان هەیه بیلین.
بەلام نا، ئیمە فێرین لە ناو خۆماندا دەیکەین بە هەراوہەنگامە و
گەنگەشەیک کلکی کەری تیا دەپچرێ، کەچی هەر کە کاتی کار و
چوونە سەر کار دیت، قوروقەپ دەدەینەو کەندی.
بالایکاکەژەنەکە دەلێت:

- ئە ی وایە! لەبەر دوو شتی وا بێگارەزیندان(سجن الاعمال الشاقه)
دانراوہ!

زیندانییەکی پێشو، بێئەوہی کوئ بگری و بزانی چ وەلامیکی
درايەو، لە سەری پۆیی:

- دوینی، پێرێ توژی پاشماوہی ئاردمان کوکردبووہوہ
دەمانویست بیفرۆشین و سوودیک لە پارەکە ی وەرگری، کەچی
چاودێرەکەمان خەبەری لێداین و هاتن و دەستیان بەسەر ئاردهکەدا
کرت، هەلبەتە تا بۆ خویان بیفرۆشن! ئەمە راستە یان نا؟

- کئ دادت دەپرسیت، دادت دەبە یە لای کئ؟
- دەیبەمە لای کئ؟ دەیبەمە لای ئەو سەرپەرشتیارە تازە یە ی کە
بەم زووانە دیت.

- کام سەرپەرشتیار؟
- راستە هاوڕێیان، بەم زووانە سەرپەرشتیار دئ!

ئەو زىندانىيەى ئەو قىسەيەى كرد، گەنجىكى خورتى خويئەوار بوو، كىتپى دۇشس دى لافالپىر و ئەو جۆرە كىتپانەى خويئەبوو، كاتى خۆى لە سوپادا عەرىف بوو. پىاويكى حەنەكچى و قوشمەباز بوو، بەلام زىندانىيەكان لەبەر شارەزايى و خويئەوارىيەكەى پىزىيان دەگرت. ھەر كە ئەو قىسەيەى كرد، بىئەوھى گويى بە گەنگەشە و مشتومرى زىندانىيەكان بدات، ھەستا و يەكسەر بۆ لاي ئاشپەزەكە رۆيى و لىتپىرسى ئاخۆ جگەر ماوھ (زۆرچار ئاشپەزەكان ئەو جۆرە خواردنانەيان دەفروشتت. دەچوون جگەرىكى تەواويان دەكپى، دەيانجنى و پارچە پارچە بە زىندانىيەكانىيان دەفروشتتەوھ. ئاشپەزەكە لىتپىرسى:

- بايى چەندە؟ بايى دوو كۆبيك يان چوار؟

- بايى چوار كۆبيك، با خەلكى كام بكن، ھاورپىيان، جەنەرالىك، جەنەرالىكى راستەقىنە لە پوترسبۆرگەوھ دىت بۆ تەفتىشى سىبىريا. ئەمە راستە. ئەم قىسەيە لە مالى ئامىرەوھ بىلابووبوتەوھ.

ئەم ھەوالە، زىندانىيەكانى بە جارى ھاوروژاندى. زىندانىيەكان نىزىكەى چارەكە سەعاتىك گەنگەشەى ئەوھيان كرد كە ئەم جەنەرالە كىتپە، نازناوى چىيە، ئاخۆ لە جەنەرالەكانى شارەكەى ئىمە گەورەترە يان نا؟ زىندانىيان زۆريان حەز لە باسى پلەوپايەى بەرپىرسانە و حەز دەكەن بزائىن كئى لەو بەرپىرسانە لەوانى دى گەورەترە، كئى دەتوانى پىشتى كارمەندانى دى لە عاردى بدات و كئى پىشت بۆ كارمەندانى دى دادەنەوئىنى؟ ئىدى لەسەر باسى ئەو جەنەرالانە دەكەوتنە مەلمانى و دەمەقالە و ھەندى جار دەيانگەياندى شەپەمست و دەستان. دەبى چ قازانچ و بەرژەوھەندىيەكىان لەمەدا ھەبى؟ كە گوئىت لە زىندانىيەكان دەبى، باسى جەنەرالان و بەرپىرسان دەكەن، يەكسەر بۆت بە ديار دەكەوى كە ئەو زەلامانە لە كۆمەلگەدا، بەر لەوھى زىندانى بگرئىن، لە

چ ئاستىكى ئەقلىدا بوون. ھەلبەتە دەبىي ئەوھش بلېين كە باسى جەنرالان و ئىدارەى بالا و ئەو شتانه لە ناو ئىمەدا لە ھەر باسىكى دى گرېنگر و گەرمتر بوو.

ماسوف، كە پىاويكى كورتهبالاي، دەموچا و سوورەى، توند تەبىعەتى كە مئاوھز بوو، ھەر ئەو بلاوى كردبوو ھوھ كە مېجەر دەگۆردى، گوتى:

- كەواتە كورپىنە راستە كە مېجەر دەگۆرن.

پىرەمىردە گرژ و خەمبارە پۆر سىپىيەكە، لە خواردىنى شۆربايەكەى بوو ھوھ و بە دەنگىكى پچرپچر گوتى:

- بە بەرتىل دەمبەستى دەكات.

- بىگومان بەرتىلى دەداتى. ئەم دزە سەرۋەت و سامانىكى زۆرى دزىوھ، بە تايبەتى كە پىش ئەوھى بۇ ئىرەش بى ھەر مېجەر بووھ. ماوھىەك لەوھ پىش خوازبىنى كىژى سەرۋكى كە شىشەنى كردوھ.

- بەلام نەيگواستەوھ و دەرگرا. ئەمە نىشانەى ئەوھى كە ھەژار و نەبووھ. خۆش خوازگارا! تەنبا خاۋەنى جەكانى بەرىتى. پار لە جەژنى پاكدا، ھەرچى ھەبوو و نەبوو لە قوماردا دۆراندى، فېدكا ئەوھى بۇ كىرامەوھ.

سكوراتۆف ھەلى داىە و گوتى:

- كورپىنە باوھرم پىبەكن، ھەژار و ژنەينانىان نەگوتوھ. مەن تەجرۋوبەم ھەيە و وەرن لە مەن بېرسەن. پىا و زۆرى پەلەيە، بەلام لەزەتەكەى زۆر ناخايەنى.

ئەو گەنجە خويىنگەرمە زىتەلەكەى كە كاتى خۆى لە سوپادا عەرىف بوو گوتى:

- تۆ پىتۋايە ئىستا ئىمە ھىچ ئىشوكارمان نىيە گوتى لە تۆ بگرىن باسى خۆتمان بۇ بىكەى؟ بەلام توكفاسۆف ھەر زۆر كەرى! ئەگەر

پیتوایی میجره ریک بتوانی به رتیل به جهنرالئیکی سه رپه رشتیار بدات،
ئو زور زور سه هویت! پیتوایه جهنرالئیکی گوره و گران له
پوترسبؤرگه وه به تاییه تی بق ئوه دهنیرن که میجره ی هاو ریت
تهفتیش بکات؟ ئم بیرکردنه وه یه ئه وپه ری گه وجیه تییه کو ری باش!
ئم قسه یه له من وه ربگره.

یه کیک له ئاپؤراکه به گومانه وه گوتی:

- یانی لات وایه له بهر ئه وه ی جهنراله به رتیل وه رناگری؟
- هه لبه ته، خو ئه گه ر به رتیلیش وه ربگری، به رتیلی گوره
وه رده گریته.

- راسته، به رتیلیش به گویره ی پله یه، تا پله که به رزتر بی ده بی
به رتیله که زیاتر بی!

کفاسؤف به تونیک ی بنجبر ده لیت:

- هیچ جهنرالیک نییه به رتیل وه رنه گریته!
باکلؤشین له پر قسه که ی پیبری و به ته وسه وه گوتی:
- باشه تو به خوت به رتیلته به هیچ جهنرالیک داوه، وا به و دنیاییه
ئه و قسه یه ده که ی؟ باوه ر ناکه م به عه مراتت جهنرالیکت دیتبی!
- بق نه مدیوه؟ دیومه و زیاتریش.

- درؤ ده که ی!

- تو درؤ ده که ی!

- باشه ئیستا من درؤکت تاقی ده که مه وه. کوپینه ئیوه به شایه
بن، نالی جهنرالی دیتووه، با پیمان بلی کام جهنرالی دیتووه! ده ی
بیلی! من هه موو جهنراله کان ده ناسم!
کفاسؤف، به دوودلی گوتی:
- جهنرال زیبه رتم دیتووه.

-زیبهرت؟ جه‌نرالی وا له سوپادا نییه. په‌نگه مه‌به‌ستت ملازم
زیبهرت بی که له کاتی شه‌لاکاریه‌که‌تدا یه‌ک دوو جار پشتی
دیتوویت، ئیدی تو له ترسا، لیت بووه به جه‌نرال و به جه‌نرالت
زانپوه.

سکوراتوف هاواری کرد:

- نا، براده‌رینه گوئی له من بگرن، چونکه من پیاویکی ژندار و
پوخته‌م. راسته کاتی خوی له موسکو جه‌نرالی‌ک هه‌بوو به نیوی
زیبهرت. کابرایه‌کی ئەلمانی بوو، بووبوو به پروسسی. ئەم جه‌نراله
هه‌موو سالیک ده‌چوره لای قه‌شه و ئیعترافی به‌و خه‌تایانه ده‌کرد که
ده‌گه‌ل کچانی چکوله‌دا کردبوونی، وه‌کو مراوی ئاوی ده‌خوارده‌وه. به
لای که‌مه‌وه چل په‌رداخ ئاوی له پووباری موسکوقا ده‌خوارده‌وه.
خولامه‌که‌ی بۆی گێر‌امه‌وه که گوايه نه‌خۆشه، نه‌مزانسی چ
نه‌خۆشیه‌که‌تی، دکتوران خواردنه‌وه‌ی ئەو ئاوه‌یان وه‌کو ده‌رمان بۆ
دانابوو.

زیندانییه‌ بالالایکا ژه‌نه‌که‌ گوتی:

- دياره‌ ورگی هه‌وزی ماسییان بووه.

زیندانییه‌کی دیکه به‌ ناوی مارتینوف، که پیاویکی پیری بزوی
هه‌میشه جه‌نجال بوو، که کۆنه سوپایی، به‌شی سواره بوو، خوی له
قسه‌کان هه‌لقورتاند و گوتی:

- ئەپێ توژی بیده‌نگ نابن؟ ئەم مه‌سه‌له‌یه، مه‌سه‌له‌یه‌کی زۆر
جدیدییه، بۆچی وا کردووتانه به‌ فشقیات و رابواردن؟ باسی
سه‌رپه‌رشتیار له من بپرسن، سه‌رپه‌رشتیاری چی؟
یه‌کێک له گومانداره‌کان گوتی:

- ئەوانه خه‌لکی درۆزنن! خوا ده‌زانسی ئەم هه‌واله‌یان له کێوه
هیناوه! ئەمه هه‌مووی قسه‌ی پووته، فپی به‌ راستیه‌وه نییه.

کولیکوف، که تا ئو کاته بیدهنگ بوو، هلی دایه و گوتی:

- نهخیر، قسهی پروت نییه، ئه مجارهیان درؤ نییه.

کولیکوف، پیاویکی سهنگینی په نجا ساله، ره زاسووک بوو، ههلسوکهوت و رهفتاری غروورئامیز بوو. ده ماریکی قهره جانهی تیدابوو، کاری بهیتالی دهکرد، پارهیهکی زوری له چارهسهری ئهسپان دهست دهکهوت، له زیندانه که دا ئارهقی دهفرؤشت، پیاویکی کهوچ نه بوو، بگره زیره کیش بوو، ئه مه جگه له وهی یادگهیهکی پر و دهوله مندی هه بوو. به ئهسپایی قسهی دهکرد، وشهکانی، وهکو ئه وهی زیپر و زیو بن، به دانسقه هه لده بژارد. به هیمنی له سهر قسه که ی پوی:

- ئه م قسهیه راسته. من ههفتهی رابردوو بیستم. ئه مه جهنه رالیکی زور گورهیه، بؤ پشکنینی سه رانسهری سیبیریا هاتوه. بیگومان به ریتل وهرده گریت، به لام میجره (ههشت چاوه که ی) ئیمه به رتیلی ناداتی! هر ناویرئ بچینه نزیکی شیه وه، چونکه ئیوه خؤتان ده زانن، جهنه ره لانیش گوره و بچووکیان ههیه. هه موویان وهکو یه ک و له یه ک ئاست و پله دا نین. به لام من دلنیا تان ده که م که میجره که ی له مهر خؤمان له جیی خؤی ده مینن. چونکه ئیمه زمانمان نییه، ده موپلمان نییه. هه قی قسه کردنمان نییه، بیگومان به رپرسه کانمان زمانی لن نادهن، له عه له یی نادوین، ئه فسه ران یه کتر ناشکینن، سکالا له یه کدی ناکن. ده بینن یارؤی سه ره رشتیار دیت بؤ زیندانه که مان، چاویکی پیتا ده گنیرئ و ده پروات و پاشان راپوریتک به رزده کاتوه که هه موو کاروباره کان به ریکوپیتی ده پون و هیچ که موکورپیه ک له ئارادا نییه.

- راسته، به لام میجر ترساوه. له به یانییه وه تا ئیستا سه رخؤشه.

- ئەم ئىوارەيە داۋاي دوو گاليسكەي كردوۋە، ھەلبەتە بە قسەي
فیدکا.

- ئىۋە دلى خۇتان بە چى خۇش دەكەن، چما ئەمە يەكەم چارە بە
سەرخۇشى بېيىنن؟

زىندانىيەكان ھاوروژان، لە نىۋان خۇياندا دەيانگوت:

- بە راستى ناھەقىيە ئەگەر شتى لەم مېجەرە نەكرى.

ھەۋالى ھاتنى سەپەرشتىيار لە سەرانسەرى زىندانەكەدا
بلاۋبوۋە. زىندانىيەكان بەدەم باسى ھەۋالەكەۋە بە نىۋ حەۋشەكەدا
دەھاتن و دەچوون. ھەندىك بەگەرمى خەرىكى گىتوگۆ بوون.
ھەندىكى دى ھىدى و ھىمەن ھىچيان نەدەگوت، ھەندىك خەمسارد و
بىتموبالات بوون. ژمارەيەكيش بە خۇ و بالالايكاكانيانەۋە لەسەر
سەكۆى بەر دەرگاكان دانىشتبوون و خەرىكى مۇسىقا ژەنىن و
ستران چىرىن بوون. بەلام بە شىۋەيەكى گىشتى زىندانىيەكان خرقۇشا
بوون.

لە دەۋرۋەرى سەعات نۆى شەۋدا، سەرژمىرى كراين و خراينە
قاۋش و ژوۋرەكانەۋە و دەرگاكانمان لەسەر داخرا.

ۋەرز ۋەرزى ھاۋىن بوو، شەۋ، خۇى لە خۇيدا كورت بوو،
ئىمەش سەعات پىنجى بەيانى ھەلدەستايىن. بەۋ حالەشەۋە كەس پىش
سەعات يازدەى شەۋ نەدەخەۋت، چۈنكە قسەۋباس تا ئەۋ كاتانە ھەر
نەدەبىرايەۋە و تەۋاۋ نەدەبوو، زىندانىيەكان لە جموجۇل و ھاتوچۇ
نەدەكەۋتن، تەنانەت ھەندى جار ۋەكو شەۋانى زىستان كۆرى قومار
دەبەسترا، گەرمى دنيا لە كىشا نەبوو. راستە پەنجەرەكان دەكرانەۋە
و ھەۋاي فىنكى شەۋ دەھاتە ژوۋرەۋە، بەلام زىندانىيەكان لەسەر
تەختەخەۋەكانيان ئاراميان نەدەگرت و لىكدا لىكدا گىنگليان دەدا. جا
كىچ و مېشۋولە چەند زۇر بوو! بە زىستان زۇرمان ھەبوو، بەلام كە

به‌هار ده‌هات هینده‌ی دی زیادیان ده‌کرد، ئەگەر به خۆم نه‌مدیتبا، باوه‌رم نه‌ده‌کرد. جا له‌هاویندا کێچ و پێشکه له‌پاده‌به‌ده‌ر زیادى ده‌کرد. راسته‌ پیاو ده‌توانى ده‌گه‌ل کێچ و پێشکه‌دا رابى، به‌لام به‌ راستى عه‌زابه، عه‌زاییکه ئارام و هه‌وانه‌وه‌ت لێهه‌لده‌گریت، نه‌خۆشت ده‌خات، تات لێدئ! خه‌وت لى‌ هه‌رام ده‌کات، که ده‌نوویت وه‌کو ئەوه‌یه نه‌نوسستیت، ئەنجام له‌ به‌ره‌به‌یاندا، که دژمنه‌که‌ت ماندوو ده‌بیت، له‌ فینکی به‌یاندا خه‌وت لێده‌که‌وئ، له‌په‌ر ده‌نگى ده‌هۆلى ناموباره‌کى بیدارباش به‌رز ده‌بیته‌وه، سات به‌ سات ده‌نگى لێدانى ده‌هۆله‌که به‌رز و به‌رزتر ده‌بیته‌وه، هه‌زار و یه‌ک نه‌فره‌ت بۆ ئەم ده‌هۆلکوتانه ده‌نیریت و خۆت له‌ پالتۆ فه‌روه‌که‌ته‌وه ده‌پێچیت و ناچار له‌ دلى‌ خۆتا ده‌لێى: به‌زمه‌که‌یه، ئەمه نه‌ پۆژیکه و نه‌ دوان و سبه‌ی و دووسبه‌ی و به‌ درێژایى سالان دووباره ده‌بیته‌وه تا ئەو پۆژه‌ی ئازاد ده‌بیت. جا که‌ی ئەو پۆژه‌ دیت؟ ئەم ئازادیه له‌ کونیه؟ چار نیه ده‌بى‌ هه‌ستیت، زیندانیه‌کانى ده‌وروبه‌رت هه‌ستاوان، که‌وتوونه‌ته جموجول، ژاوه‌ژاو به‌ره‌به‌ره به‌رز بووه‌وه زیندانیه‌کان، خۆیان گۆپى و حازرون‌اماده‌بوون که بۆ کار بپۆن. ئیدی تۆش به‌په‌له ده‌بى‌ هه‌ستیت و فریا بکه‌وى، گرینگ نیه هه‌رچۆنى بى‌ ده‌توانى دواى نيوه‌رۆ سه‌عاتیک بخه‌وى.

ئەنجام هه‌والى هاتنى سه‌رپه‌رشته‌یاره‌که بوو به‌ راست. فه‌رمانبه‌ریکی گه‌وره، به‌ پله‌ی جه‌نه‌رال، له‌ پوترسبۆرگه‌وه نێردرابوو بۆ پشکنینی گشت دايره و فه‌رمانگه‌کانى ده‌فه‌رى سیبیریا و گه‌یبوووه توبولسک، حالى حازر له‌وئ بوو.

هه‌ر پۆژه‌ی شتیکی تازه‌مان ده‌بیسیت. ده‌نگوباس و ده‌نگۆکانمان له‌ شاره‌وه بۆ ده‌هات. ده‌یانگوت شار خروشاوه. هه‌موو ده‌ترسن. هه‌ر که‌سه و له‌ خه‌مى ئەوه‌دايه به‌ باشترین شیوه ده‌ربه‌که‌وئ.

حکومت و دهزگا فهرمییهکان، سهرگه رمی نهوهن که کۆر و ئاههنگی هه مهجۆری ههلهپه رکێ و گۆرانی بۆ هاتن و پیتشوازی نهو ساز بکهن. ژمارهیهک زیندانی نیردران بۆ پاککردنهوه و پرکردنهوهی چالوچۆلی شهقام و پینگاکانی تاراوگه کهمان، بۆ بۆیه کردنی دیوار و کۆلهکه و عامود و دهراگان، بۆ چاککردنی هه شتیکی دیار و بهرچاو. زیندانییهکان زۆر چاک له مه بهستی ئه م کاره حالی ده بوون، سات به سات گهنگه شه و گفتوگۆکانیان توندتر و گهرمتر ده بوو. ئیدی په تیان بۆ خه یال به په لالا کردبوو. ته نهاته خۆیان ساز ده دا که جه نه رال هات، گله یی و سکالای خۆیان له ئیداره یی زیندان بکهن و داخواییهکانی خۆیانی پیتلین، به لام ئه مه بهو مانایه نه بوو که ته با و کۆک بن و هه موو ده مبهۆله و قهرقه شه یهک وه لاوه بنهن. میچه ره که شمان، ده تگوت له سه ر ئاو و ئاگره، زۆر نیگه ران بوو. به رده وام سه ردانی زیندانه که یی ده کردین، له جاران زیاتر ده بیۆلاند و زیندانییهکانی سه ره کۆنه ده کرد، له سه ر بچوو کترین سه ره پینچی بۆ بنکه یی پاسه وانی (قهره ولخانه) ده ناردن تا سزا بدرین، بایه خیکی زۆری به پاکخواوینی و پواله تی ژوور و قاوشه کان ده دا. له و ماوه یه دا، رووداویکی بچوو ک رووی دا، له جیاتی، وه کو چاوه پروان ده کرا، میچه ر توپه بکات، به پینچه وانه وه زۆری خو شحال کرد. زیندانییهک ده گه ل زیندانییهکی دیدا به شه ر هاتبوو، ریک دره وشه یهکی کرد بوو به سینگی دا و چی وای نه مابوو به ر دلی بکه وی. کابرای دره وشه وه شین ئیوی لوموف بوو. ئه ویتتر له زیندانه که دا پینان ده گوت کافرلیکا: ئه مه یه کینک بوو له چه ته و رینگره کۆن و کارامه کان، پیتشترش باسم کردووه. ئیدی نازانم ناوی دیکه ی هه بوو یان نا، به هه رحال من پوژی له پوژان نه مبیست که ناویکی تری هه بی.

لوموف، له مالباتىكى جووتيارى دەولەمەندى، خەلكى (تومسك)ى ھەرىمى (ك) بوو. ئەم مالباتە لە پىنچ كەس پىكھاتبوو: دوو برا و سى كوپ، ئەمانە جووتيارى دەولەمەند بوون، لە نىو خەلكى ھەرىمەكەدا وا باوبوو كە پتر لە سى سەد ھەزار رۇبلى كاشيان ھەيە. ئەمانە بە فەلاحەت و جووتيارى و دەباغچىيە تىيەو ھەرىك بوون. بەلام دەولەت و سامانەكەيان زياتر لە رىكاي سووخورى و كرىن و فرۇشتى مالى دزىارى و پەنادان و شارەنەوھى ياخى و چەتە و رىگران و ئەو جورە كارانەوھ بوو، نىوھى جووتيارانى ھەرىمەكە قەردارى ئەوان بوون، دەستيان لە ژىر بارى ئەواندا بوو. ئەندامانى ئەم مالباتە، زىرەك و چاوكراوھ بوون، ئىدى خۇيان بە گەورەھى ھەرىمەكە دەزانى و ھەرچىيەكەيان بوىستايە دەيانكرد. تا رۇژىكيان فەرمانبەرىكى گەورە بە رىكەوت دەبى بە ميوانىان، ئەم فەرمانبەرە گەورەيە مەھەبەتى دەچىتە سەر باوكەكەيان و زىرەكى و بويرى باوكەكەيانى دەچىتە دلەوھ، ئىدى مالباتەكەى لوموف، ئەمە بە ھەل دەزانن و وا خەيال دەكەن دەتوانن ھەرچىيەكەيان بوئ بىكەن. بۇ خۇ لەسەر پىشلىكارى ياسايى و كارىن خۇسەرى بەردەوام دەبن و شولى لىتھەدەكىشن و خەلكەكە بەرەبەرە دەكەونە پرتەوبۇلە و لىيان دەخوئىنن و خۇزىا دەخوازن بە ناخى ئەرزا بچن. بەلام مالباتەكەى لوموف پەند و ھەرنەگرن و گوئ بە پرتەوبۇلەى خەلكى نادەن، لەسەر پىشلىكارى خۇ بەردەوام دەبن، وايان لىدەت نە منەتى سەرانى پۇلىس و نە دادستىان و دادگاكانى ئەو ھەرىمە دەزانن. بەلام ئەنجام بەخت لىيان ھەلدەگەپىتەوھ و بە جارى بارىان دەكەوئىتە لىژى و لىيان دەقەومى، ھەلبەتە نەك بە ھۆى ئەو تاوانە نەپتىيانەوھ كە دەيانكرد، بەلكو بە ھۆى تۇمەتىكى ھەلبەستراو و درۇوھ. ئەم مالاھە مەزرايەكەيان ھەبوو لە دوورى دە فەرسەخى مالاھەكى خۇيان.

هاوینان شەش وەرزیری قەرخیزی کاریان لەم مەزرایەدا دەکرد، ئەم
 وەرزیرانە لە میژ بوو کاریان لای ئەم بنەمالەیه دەکرد. لەپڕیکدا، ئەم
 شەش وەرزیـرە، بە کۆمەل لەو مەزرایەدا دەکوژرین، دواى
 لیکۆلینەوهى دوورودریژ، زۆر شتی نارهوا و نابەجێ ئاشکرا دەبیت.
 ئیدی لیکۆلینەوه ئەوه دەردەخات که مالباتی لوموف، ئەو شەش
 وەرزیـرەیان کوشتوو. لوموف و برازایەکهی ئەم واریقاتەیان
 گێرابوووه و کەوتبووه سەر زاری گشت زیندانییهکان، گوتبوویان،
 حکومەت ئەوهی بۆ ساغ دەبیتەوه که قەرخیزییهکان قەرزیکى زۆریان
 لەسەر مالباتی لوموف دەبیت، ئەم مالباتە وێرای پارەدارى و
 زەنگینیان، لە بەغیلی و چرووکیدا قەرخیزییهکان دەکوژن تا
 قەرزەکیان نەدەنەوه و بە یەجگاری لە شەریان بخەلەسین. ئیدی
 بەدەم لیکۆلینەوه و دادپرسییهوه دەست بەسەر سەرۆهت و
 سامانەکیاندا دەگیرى و دەکەونه سەر ساجى عەلى . بابەکیان
 دەمریت. کۆرەکان دەگیرین، یەکیک لە کۆرەکان لەگەڵ مامەکیاندا
 حوکمی پازدە سال بێگارەزیندان دەدرین و هەوالەى زیندانهکهى ئێمه
 دەکرین، هەلبەتە مالباتی لوموف، بیتاوان بوون، نە لە دوور و نە لە
 نزیک دەستیان لەو تاوانەدا نەبوو بوو. رۆژیک گافریلکا، که مروفئیکى
 هەرچیوپەرچی و ناکەس بەچەیه، گوايه یاخى و چەتەش بووه، بەلام
 تا حەز بکەى بەدەماخ و حەنەکچى بوو، خۆى ددانى بەوهدا نابوو که
 ئەو، ئەو وەرزیـرانەى کوشتبوو، بەهەر حال دانیانیم لەوهى که بە
 راستى خۆى ددانى پێدا نابوو یان نا، بەلام زیندانییهکان بى
 چەندوچوون بە بکوژى شەش قەرخیزییهکیان دەزانى. ئەم
 گافریلکایه، پێشتر، لە سەردەمی یاخیکەرى و چەتەگرییهکیدا،
 سەروسرێکی دەگەل مالباتی لوموفدا هەبوو بوو (ئەم پیاوه بە
 شیوهیهکی کاتی پەوانەى زیندانهکهى ئێمه کرا بوو، بە تۆمەتى

ههلاتن له سهربازی بو ئیره نیردرابوو، ئەم گافرلیکایه، به هاودهستی سێ چهتهی دیکه، به ئومیدی تالانکردنی مهزرایهکه، قهرخیزیهکانی کوشتبوو.

زیندانییهکان، نازانم بۆچی، لوموف و برازاکهیان خوشنهدهویست! برازایهکهی، گهنجیکی خوشمهشرهب و زیرهک بوو، لهگهلهموو کهسێکدا دهسازا و ههلی دهکرد. بهلام مامهکهی، ئهوهی درهوشهکهی له گافرلیکا دابوو، جووتیاریکی گهوجی، ههلهچووی شهپانی بوو، ههمیشه به گژ زیندانییهکاندا دهچوو و ئهوانیش دهستیان لینهدهپاراست و ههموو جارێ به قهدهریکیان دهکوتتا. به پێچهوانهوه گافرلیکا، چونکه پیاویکی پوووخۆش و ههنهکچی و زهمانساز و خوشمهشرهب بوو، لای ههموو زیندانییهکان خوشهویست بوو. لوموف و برازاکهی دهیانزانی، گافرلیکا سهرچاوهی ئهوتوانیه که ئهوان لهسهری حوکم دراوان، یانی باجی تاوانی ئهوهدهن، بهلام شهپان پینهدهفرۆشت. گافرلیکاش کهم و زۆر خۆی لێ تینهدهگهیاندن. بهلام شهپهکهی لوموف و گافرلیکا لهسهر ئافرهتیکی قیزهون بوو، که گوايه ئهوه دووه ههفرکییان له سهردهکرد، تا پۆژی گافرلیکا به کهشوفشیکی زۆرهوه باسی ئهوه ئافرهتهی کرد بوو که چۆن بۆی دهستهمۆ بووه، ئیدی که لوموف کوینی لیدهبی، به جارێ دهههری دهبی، غیرهتهی دهجولێ و درهوشهیهک به سینگی گافرلیکادا دهکات.

هههرچهنده مالباتی لوموف، به هۆی ئهوه پووداوهوه ههموو سهروهت و سامانی خۆیان لهدهست دابوو، مالیان به تهواوتهی ویران بوو، هیشتاش له زیندانداندا له ههموان پارهدارتر بوون. پاره و سهماوهریان ههبوو، ههه کاتی ههزیان کردبا، چایان دهخواردوهوه. میچهر بهمهی دهزانی و رقی گهورهی له لوموف و برازاکهی بوو،

لییان به بیانوو بوو. مام و برازا هؤی ئەم بیانوو هیان به وه دهزانی که بهرتیلیان نه دابوویه.

ئەگەر لوموف، درهوشه که ی له سینگی گافریلکادا خەتم کرد بوایه، بینگومان کوشتبوو، به لام ئیدی ته نیا به سووکی برینداری کرد بوو. یه کسه ره هه والی ئەم شه پره به میچەر گه یه نرا. بۆیه به له ز خۆی گه یانده قاوشه که و نهک هه ر نار هحت نه بوو، به لکو زۆریش خۆش حال بوو. تا ئیستاش له به رچاومه چۆن خۆی به ژووردا کرد، یه کسه ره خۆی گه یانده گافریلکا و به میهر و سۆزینگی باوکانه وه، وهک ئەوهی کورپی خۆی بدویننی گوتی:

- ها برادهری ئازیز، له خۆت رادهبینی به ته نیا و هه ر خۆت برۆی بۆ نه خۆشخانه، یان پیویستت به وهیه به گالیسکه برۆیت؟ نا، پیموایه باشتتر وایه ئەسپینکت بۆ بینن. ئادهی یه کسه ره ئەسپینکی بۆ زین بکه ن.
گافریلکا گوتی:

- به لام پایه بهرز من ههست به هیچ ناکه م، ته نیا توژیک سیگم رووشلوه و هیچی تر.
- نا برادهر تو نایزانی، تو نایزانی، پاشان ده بیننی له چ شوینینکی ههستیار و ترسناکی داویت، شوینینکی زۆر ترسناکه، رینک ژیر دلته، ئەم بیشه ره فی خوژپیه رینک له ژیر دلی داویت!

میچەر دوا ی ئەو قسانه رووی کرده لوموف و گوتی:

- ئەمهت لئ به سه ر ناچن، راوهسته بۆم، بزانه چۆن ئەم دپکهت له ژیر پئ دهردینم! دهی بیبه ن بۆ باره گای پاسه وانی!

میچەر هه ره شه که ی خۆی برده سه ر. لوموف حوکم درا. هه رچه نده زامه که ی یارۆ زۆر سووک بوو، مه سه له که به ناهه ق خرایه ئه و خانه یه وه که به ته ما بووه دوژمنه که ی خۆی بکوژیت، بۆیه ماوه ی زیندانه که ی لوموف، چه ند سالیک زیاد کرا، هه زار داریشی بۆ برپایه وه. هه لبه ته میچەر به و کاره زۆر خۆش حال بوو.

ئەنجام سەرپەرشتىياری گۆرىن گەشت. بۇ پۇژى دووم ھات بۇ
 پشكىنىنى زىندانەكە. پۇژەكە پۇژى جەژن بوو. ھەموو شىتىك،
 دارودیوار، چەند پۇژىك بوو پاكوخاۋىن كرا بوو ھە و شۆردرابوو و
 لە دوورەو دەبرىقايەو. زىندانىيەكان، سەريان تاشرا بوو، جلى سېي
 خاۋىننىان لەبەركردبوو. جلى ھاۋىنەمان برىتى بوو لە دەستىك جلى
 كەتانی چوونىەك، پارچەيەكى رەشى چوارگۆشەى چكۆلەى چەند
 سانتىمەترى بە پشتى چاكەتى بىجامەى ھەر يەككىمانەو دورابوو.
 يەكدانە سەعاتى تەواو مەشقمان پىكرا بوو كە ئەگەر ئەو فەرمانبەرە
 گەورەيە سلاۋى لىكردىن چۆن وەلامى بدەينەو و چ بلىين، تەنانت
 ھەندى تاقىكردەنەو پراكتىكىشمان پىكرا، تا دلنبا ببن لەوہى كە
 زىندانىيەكان مەشقەكە فىر بوون و لەبەريان كردوو. مېجەر دەتگوت
 ژانى كردوو، ئۇقرەى نەدەگرت، وەكو شىتان دەھات و دەچوو. بە
 سەعاتىك پىش ھاتنى جەنەرال گشت سەربازەكان لە جىيى خۇ پىز
 بوون، وەكو پەيكەر بىجۋولە لە جىيى خۇ چەقین، قۇل و باسكىان
 پىك و بىجۋولە شۆپ كردبوو ھەو. ئەنجام جەنەرال، لە سەعات يەكى
 دوا نىوہ پۇدا خۆى بە ژوردا كرد. جەنەرالىكى ئەو ھەندە مەند و
 مۆن و بەسام و بەھەيبەت بوو، ھەر فەرمانبەرىكى دەقەرى
 سىبىرياي پۇژئاوا بىبىنبايە، بىگومان لە ترسا رادەچلەكى. جەنەرال،
 بە كەشوفش و لووتبەرزىيەو، وەژور كەوت، دنيايەك خولام و
 دەستوپتوھندى بە دواو بوو كە زۆربەيان جەنەرال و كۆلۋنيل بوون،
 زياتر گەورە كارمەند و فەرمانبەرى ئەو شارە بوون كە زىندانەكەى
 تىدابوو. كابرايەكى مەدەنى بالابەرزى، سىما جوانى، فەرۋە لەبەرىشى
 لەگەل بوو، كە زۆر ئازادانە و سەربەستانە رەفتارى دەكرد، جەنەرال
 بەردەوام لە ناو ھەمواندا پرووى لەو دەكرد و بەوپەرى پىز و
 حورمەتەو قسەى دەگەل دەكرد. ئەم پىاۋە مەدەنىيەش لە

پوترسبۆرگه وه هاتبوو. زیندانییهکان له وه حایر مابوون، که چۆن
 جهنهرالیکی وا گه وره ئه وه هه موو پریزه له بابایه کی مه ده نی ده نیت،
 به هه رحال ناوی زانرا و پاشان پۆست و ئه رکه کانی زانرا، به لام
 مه گه ر هه ر خوا بزانی تا چوونه بنجوبناوانی ناو و ناوبانگ و
 پۆست و فه رمانه کانی و قورپی بنیان ده رهیتا، چه ند گه نگه شه و
 قسه کراوه! به لام میچه ره که ی له مه ر خۆمان، که خۆی له چاکه ت و
 پانتۆلیکی ته سکدا جه رانم بوو و قردیله یه کی پرته قالی له مل کرد بوو،
 نه چووه دلی جه نه راله وه، چاوانی سوور ده تگوت گۆمی خوینن،
 گۆناکانی سوور هه لگه را بوون، دلره قی له سیمای ده باری، وه کو ریز
 بۆ میوانه گه وره که، چاویله که ی داکنه ند بوو و که میک دوور له و
 به پریزه وه ره ق راوه ستا بوو، چاوه پروانی هه ر ئه مر و فرمانیک بوو تا
 به سه ر بۆ پایه به رزی ئه نجام بدات. به لام جه نه رال هیه چ داوایه کی
 نه بوو تا بۆی جیه جی بکریت. جه نه رال به بیده نگی به سه ر قاوش و
 ژووره کاندایه گه را، چاویکی به مووبه قه که دا گه ر و توژیکی له
 شوهرباکه، که شوهربای که له رم بوو چه شت، منیان پینیشاندا و گوتیان
 ئه مه ئه شراف و نه جیبزاده یه و گوایه ئه مه و ئه وه م کردووه، جه نه رال
 گوتی:

- ئا، ئه دی ئیستا ره فتاری چۆنه؟

پینان گوت:

- پایه به رز، ره فتاری زۆرباشه، عه یبی نییه.

جه نه رال سه ره ریکی له قانده و دوا ی دوو ده قیقه له زیندانه که
 وده ره که وت. زیندانییهکان هه موو په ست و نارازی و سه رسام بوون. هیه
 که سه یک زاتی نه کرد نه ک سکالا له میچه ر بکات بگه ره ناویشی بیئێ.
 هه لبه ته میچه ر به خویشی دلنیا بوو که س ناویزی پرکیشی وا بکات.

«۱۷»

ئاژەلە مالىيەكانى زىندان

دوای سەردانەكەى سەرپەرشتىار بە ماوہیەكى كەم، ئىدارەى زىندان ئەسپىكى كویتی كرى، ئەم پروداوہ بۆ زىندانىيەكان لە سەردانەكەى جەنەرال زۆر خۆشتر بوو. ئىدى باو بوو كە لە زىنداندا ھەمىشە ئەسپىك پادەگىرا بۆ ھىتانی ئاو و فېردانى زېوزېل و خۆلوخاشاك و ئەو شتانە. يەكئىك لە زىندانىيەكان، دەكرا بە بەرپرسى ئەسپەكە، دەپھىنا و دەبىرد، ھەلبەتە بە چاودىزى پاسبەوانىك. ئەم ئەسپە لە بەيانىيەوہ تا ئىوارى كارى دەكرد. ھەيوانىكى باش بوو، بەلام ئەوہندە كارى كرد بوو بە تەواوہتى چروسابووہوہ، تەواو لەپوللاواز بوو بوو. پۆژىك پىش جەژنى سان پتروس، لە كاتىكدا بەرمىلى ئاوى بەسەر پشتموہ بوو، لە ناوہندى ھەوشەكەدا كەوت و دوای چەند ساتىك لىچ بووہوہ و مردار بووہوہ. زىندانىيەكان زۆريان خەفەت بۆ خوارد. لە دەورى خپ بوونەوہ، ھەر كەسە و قسەيەكى لە بارەوہ دەكرد. خەلكانى ئەزموندار: ئەوانەى لە فەوجى سوارە كاريان كرد بوو، قەرەجان، بەيتالان و ھى دىكە، كە شارەزاييان

دەربارەى ئەسپ و ئەسپ بە خەم كەردن ھەبوو، ھەر كەسە و قسەيەكيان دەكرد و كەسپش گويى لە كەس نەدەگرت. بەلام فايدهى نەبوو، ئەسپەكويىت زىندوو نەبوو، ھە، لە عاردهكە كەوتبوو، باى كرد بوو، ئاوسا بوو، مېچەر لەم ڕووداوه ئاگادار كرايەو. مېچەر يەكسەر دەستوورى كړينى ئەسپىكى ترى دا.

بۆ سبەى بەياني زوو كە ڕۆژى جەژنى سان پتروس بوو، كاتى زىندانىيەكان دواى نووژ، كۆبوونەو، ئەسپفروشان، بە خو و ئەسپەكانيانەو ھاتن. مەسەلەى ھەلبژاردن و كړينى ئەسپ بە زىندانىيەكان سپىردرابوو، چونكە بە راستى مەيتەر و ئەسپەوانى زۆر شارەزايان تىدابوو، ئەمە جگە لەوھى كە زۆر زەحمەت بوو دوو سەد و پەنجا پياوى شارەزا و ئەسپەوان، كە سەريان لە ئەسپەوانيدا سپى كرد بوو، فريو بدرين. ئىدى قەرەج و قەرخیز و دەلالى ئەسپان و خەلكى شار ھەموو ھاتن. زىندانىيەكان، بەتاسەو چاوەروانى ھاتنى ھەر ئەسپىكى تازە بوون و مندائاسا دليان بەو سەوداومامەلەيە خووش بوو. ئەوھى زۆر دلى خووش دەكردن، ئەوھى بوو كە وەكو ھەر خەلكىكى ئازاد دەيانتوانى مامەلەى ولاخىكى بەرزە بكەن، دەنگوت بۆ خويانى دەكړن و پارەكەى كاش لە گىرفانى ئەوان دەردەچى. سى ئەسپان ھىنا، پيش ئەوھى رەئى زىندانىيەكان لەسەر كړينى ئەسپى چوارەم بگىرسىتەو. فروشيارەكان بەسەرسامى و جوړە ترسىكەو ھەيانروانىيە ئەو سەربازە پاسەوانانەى كە دەگەل زىندانىيەكاندا بوون، بە راستى ديمەنى دوو سەد پياوى سەرتاشراوى پى بە كۆتوزنجير، بۆ ئەوان، بە تايبەتى كە لە مالى خوډا، لە لانه و كاشانەى خوډا، كەس نەبوو بچىتە سەريان، بړىك سەير و ترسناك بوو. زىندانىيەكان ئەو پەرى ھەولى خويان خستبوو كار كە باشترين ئەسپ ھەلبژيرين و بە نرخىكى گونجاو بيكړن. بەو پەرى جددى بە

دەورى ئەسپەكاندا دەھاتن، لىنى ورد دەبوونەو، تەمەشايان دەكرد،
 وەكو ئەوھى ئاسوودەيى و خۆشگوزەرانى ئايىندەيان لە زىندانەكەدا،
 پەيوەست بى بەو ئەسپەوھە كە دەيانكړى، تەنانەت چەرکەسىيەكان
 سواری ئەسپەكەش دەبوون و لە خۆشيدا چاويان دەبريقايەو و
 بەگەرمى بە زمانى خۇيان، كە كەس تىننەدەگەيى يەكتريان دەدوان و
 ددانە سپيپەكانيان دەردەكەوت و سەريان دەلەقاند. هەندى پروس
 لەوچ بوون، زور بەوردى گوڤيان لە موناقةشەكانيان دەگرت و بە
 جۆرچ تەمەشايان دەكردن، لە تۆ وايە دەيانەوچ بە نىكا بيانخۆن. لە
 تاقة وشەيەكى قسەى ھاوړيكانيان نەدەگەيشتن، بەلام ديار بوو،
 حەزيان دەكرد، نىگايان بخوښننەو و بە نىگاياندا ئەوھيان بۆ دەر
 بكەوچ كە ئاخۆ ئەسپەكەيان بە دلە يان نا. تۆ بلىنى زىندانىيەكى
 بەدبەختى داماو، كە تا ئىستا زاتى نەدەكرد بە دەنگى بەرز لەبەردەم
 ھاوړچ و ھاوړىندانىيەكانى خۇيدا قسە بكات، بۆچى ئەم ھەموو
 موناقةشەيە لەسەر كړينى ئەم ئەسپ يان ئەو ئەسپ بكات، وەك بلىنى
 بۆ خۇبى بكرىت؟ ديارە لەم سەوداومامەلەپەدا زياتر ھەقى قسەكردن
 بە چەرکەسىيەكان و پاش ئەوان بە قەرخيزەكان و پاشتر بە كۆنە
 مامەلەچيانى ئەسپ، درابوو، جۆرە مشتومر و ھەفرکيپەك كەوتە
 نىوان دوو زىندانىيەو، يەكەمیان كولىكوفى ناو بوو كە كۆنە دەلال و
 دزى ئەسپان بوو، دووھمیان بابايەكى بەيتالى بەھرەمەند و لىزان
 بوو، جووتيارىكى سىبيريایى بوو، ماوھەيەكى كەم بوو بۆ
 بىگەرەزىندان نىردرابوو، ئىدى لە مەسەلەى بەيتاليدا بوو بە ھەفركى
 كولىكوف و بەرەبەرە سنەتەكەى لە دەست دەرھيتنا و ئەو بازارپەى
 جارانى لای خەلكى شار نەما. جا ھەر بەم بۆنەيەو دەبى ئەوھش
 بلىن كە خەلكى متمانەيەكى يەجگار زۆريان بە بەيتالانى، بيشەھادەى
 زىندانەكەى ئىتمە ھەبوو، خەلكى شارەكە، بازركانان و بگرەگەرە

فرمانبهرانیس که ئهسپهکانیان نهخۆش دهکەوت، لهجیاتى پروو بکەنه بهیتالانى پسىپۆر و خودان شادهتنامه، پروویان دهکرده بهیتاله ناپسىپۆرهکانى زیندانهکەى ئیتمه. جاسا کولیکوف، پیش ئهوهى ئه و جووتیاره سىبىریاییه، یانى یولکین بینه زیندانهکهمان، مشتەرییهکی زۆر زۆرى له شاردا ههبوو و ههقهدهست و بهخشیشیکى زۆریان دهدايه و کەس نهبوو لهو بوارهدا رکابهرى و ههفرکى بکات. وهکو ههرقههچیکى راستهقینه کارى دهکرد، فیلى دهکرد و دهستانى دهبرى. ئهوهندهى بهدهمى خۆى ههلهکهيشا و به شانوبالى شارەزایى و لیزانى خۆیدا ههلى دەدا، به کزدهوه ئه و شارەزا و پسىپۆره نهبوو. ئىدى به هۆى دهستکهوته مادیهکانیهوه، له نیو زیندانییهکاندا وهکو ئهرستۆکراتیک سهیر دهکرا، زیندانییهکان گوئیان لیدهگرت و به قسهیان دهکرد، بهلام پیاویکی کهمدوو بوو، له بۆنهى کهورهدا نهبوايه، رای خۆى دهر نهدهبرى. زۆر به خۆى دهنازى و دهفشى، بهلام ئهلههقى پیاویکی چالاک و چهلهنگ و گورجوگۆل و بهتوانا بوو. تهمهنى ههبوو، زۆر قۆز بوو، زیرهکیهکی تايهتی تیندا ههبوو. زۆر به پیز و حورمهتهوه ئیتمهى کۆنه نهجیبادانى دهواند، بهلام قهدرى خۆشى دهگرت. دلنیام ئهگەر جلوبه رگیکى کهشخهى لهبهر کرا بوايه و برابوايه بۆ یانهیهکی پایتهخت و وهکو کۆنتیک به خهلكى ناسینرا، دهیتوانى زۆر بهباشى ئه و رۆله بیینى و تهنانهت تویت بکات و به شیوهیهکی زۆر دلگیر قسان بکات و سهرنجى خهلكى رابکیتشیت، وهکو هه ر پیاویکی به شانوشه وکەت له کاتى پتویستدا بیدهگ ببى و به دریزایى شاههنگه کهس ههست بهوه نهکات که ئه م کۆنته، کۆنه چهته و رینگریکه و هیچى تر. پیاویک بوو زۆر شارەزا له دابونه ریتی چینه بالاکانى کۆمه لگه، پندهچوو دنیای زۆر دیتى، هیچمان دهربارهى رابردوى ئه م پیاوه نهدهزانى، سه ر

به بهشی تایبتهی زیندان بوو. هر که یولکین هات - که جووتیاریکی سباده و ساکاری سهر به ئایینی 'باوه‌ردارانی دیرین' بوو، به لام له هر جووتیاریکی دی به فیلتر بوو- ئیدی ئه‌ستیره‌ی کولیکوف، وه‌کو به‌یتالیکی کارامه و لیزان، ئاوا بوو، به‌یتاله تازه‌که له ماوه‌ی که‌متر له دوو هه‌یفان، گشت مشته‌ریه‌کانی لیکرد، چونکه له ماوه‌یه‌کی که‌مدا، که‌لیک له و ئه‌سپانه‌شی چاک کردنه‌وه که کولیکوف گوتب‌ووی دهر‌دیان بیچاره‌یه و به‌یتاله پسپور و خودان شاده‌تنامه‌کانیش چاریان نه‌کرد بوون و ده‌ستیان له چاره‌سه‌ریان هه‌لگر‌تبوو، ئه‌م جووتیاره، له‌سه‌ر پاره‌ته‌زویر‌کردن گیرابوو و خرا بووه بی‌نگاره زیندانه‌وه، به‌شهریکی له‌گه‌ل که‌سانی تر‌دا پاره‌ی ته‌زویر کرد بوو، ئاخو چ ته‌ماحیک هانی دابوو ده‌ست بداته ئه‌م سنعه‌ته؟ خوی جاریک، به‌گالته‌کردن به‌خویه‌وه، بوی گن‌راینه‌وه که چو‌ن بو دروست‌کردنی دراویکی ته‌زویر پارچه‌ زپری خالیسه‌یان به‌کار بردووه!

کولیکوف، زوری پیناخوش بوو که ده‌بیینی ئه‌و جووتیاره ساده‌یه، پوژ به پوژ زیاتر سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست دینی و ناوبانگ په‌یدا ده‌کات و ئه‌ستیره‌ی ئه‌ویش به‌و خن‌راییه‌ پاده‌خوشیت و به‌ره‌و ئاوا بوون ده‌چیت. ئه‌م پیاوه له‌ شاروچکه‌یه‌کی ئه‌و نزیکاندا ماعشو‌قه‌یه‌کی هه‌بوو، پالتویه‌کی فه‌روی جوانی له‌به‌ر ده‌کرد و جووتنی پوتی دریزی نایابی له‌ پی ده‌کرد، له‌ پریکدا سه‌یری کرد ناچاره‌ ده‌ست بداته مه‌یفرۆشی. ئیدی له‌ به‌یتالییه‌وه بو مه‌یفرۆشی. بویه هه‌موو زیندانییه‌کان، پیتسیینی ئه‌وه‌یان ده‌کرد، له‌م ئه‌سپ کرپنه‌دا، لیان ببن به‌ شه‌ر و قه‌رقه‌شه‌یه‌کی توند. هر یه‌کتیک له‌م دوو‌پیاوه، لایه‌نگر و هه‌واداری خویان هه‌بوو. توند‌په‌وه‌کانیان که‌وتنه‌ مؤ‌ره له‌ یه‌کدی، بگره له‌ ئیستاوه که‌وتنه شه‌ره‌ جنیو، بزه‌یه‌کی ته‌وسامیز به‌ سیمای پر فیل و ده‌هوی یولکینه‌وه خوی ده‌نواند. که‌چی

مه‌سه‌له‌كه رېك به پېچه‌وانه‌ی پېشېنبېه‌كه‌ی جماعه‌ته‌وه ده‌رچوو:
 كوليكوف خوی له جی خوران نه‌دا، زور زيره‌كانه خوی له شه‌ر و
 قه‌رقه‌شه بوارد. له سه‌ره‌تاوه هم‌وو شتيكي بؤ هاو‌زېندانېيه‌كه‌ی
 سه‌لماند، به رېزه‌وه گویی بؤ بؤچوون و په‌خنه‌كاني هه‌فركه‌كه‌ی
 گرت، به لام زوری پېنه‌چوو، يولكين په‌ئيكې هه‌له‌ی له دم ده‌رچوو،
 ئیدی كوليكوف، به‌وپه‌ری خوئنساردي و خاكیانه پېی گوت كه
 هه‌له‌يه. بهر له‌وه‌ی يولكين فریابكه‌وئ و له په‌ئى خوی ژيان
 بېته‌وه، ئو كه‌وته سه‌لماندی ئه‌وه‌ی كه يولكين هه‌له‌يه‌كى زه‌ق و
 ئاشكرای كردوه و به‌مجوره يولكين به جوړئ كه‌وته داوه‌وه كه
 خویشی ته‌سه‌ورى نه‌ده‌كرد، بهو جوړه حېزه‌كه‌ی كوليكوف
 بردیانه‌وه و زور دلخوش بوون و گوتیان:

- كورېنه خو به چاوی خوتان بېنیتان؟ نه‌خېر ئم هه‌له ناكات!
 ده‌زانی چ ده‌كات!

ئوانی دی، به زمانیکې نه‌رمی دوور له هه‌ر هه‌فركیېه‌ك گوتیان:
 - يولكين له‌و شاره‌زاتره.

هه‌ردو حېزب ئاماده‌بوون بؤ سازش و ئاشته‌وايی.
 هه‌وادارانی كوليكوف گوتیان:

- كوليكوف جگه له‌وه‌ی به ئه‌ندازه‌ی ئه‌و شاره‌زايه، ده‌ستیشی له‌و
 سووكتره، سه‌بارت به مالات كه‌س شان له شانی نادات.

- يولكينش وايه!

- كوليكوف له‌مه‌دا بېهاوتايه!

ئه‌نجام ئو ئه‌سه‌په تازه‌يه هه‌لبژيردرا كه پاشان هاته كړېن.
 ئه‌سپيكي زورباشه، كه‌م ته‌مه‌نه، توكمه و په‌زاسووكه: حه‌يوانېكي
 بېعه‌ييه. سه‌وداومامه‌له ده‌ستی پيكره، خودان ئه‌سپ داواى سى پوېل
 ده‌كات، زېندانېيه‌كان گه‌ره‌كيانه به بېست و پېنج پوېل له ده‌ستی

دەربىنن. سەۋداۋامامەلەكە درىژەى كىتشا، گەرم بوو، لايەك كەمى دەچىتە سەرىچ و لايەكى دى توزى دىتە خواری، ئەوسا زىندانىيەكان لە نىق خۇياندا و خۇبەخۇ دەكەونە پىكەنن.

هەندىكىان دەيانگوت:

- باشە ئەم ھەموو پىنداگرتن و مامەلەيه لە پای چى؟ چما لە

كىسەى خۆت دەيكړى؟

هەندىكى دى ھەليان دايە:

- دەتەوى پاشەكەوت بۇ خەزىنە بكەى؟

- ئەم پارەيه، پارەى گشتىيه، ھاوبەشە!

- پارەى گشتىيه! راستە كەس گەوجوكەودەنان ناروینى، بەلام

گەوجوكەودەنان، خۇرپسك، بىتەۋەى كەس بيانپوینى، دەپوین.

ئەنجام ئەسپەكە بە بىست و ھەشت رۇبىل ھاتە كړن. مېچەر لە

ئەنجامى مامەلەكە ئاگادار كراو پازى بوو، بەلەز نان و خوئى ھىنراو،

ئەسپە تازەكە، بە شكۆ و جەلالىكى زۆرەۋە بۇ ناو زىندانەكە ھىنرا.

پىموايه ھىچ زىندانىيەك نەما دەست بە گەردن و قەپۇزى ئەسپەكەدا

نەيەنى و نەوازشى نەكات. ھەر ئەو پۇژە ئەسپەكە خرايه ژىر بارى

ئاوكىشان بۇ زىندانەكە: گشت زىندانىيەكان بە كونجكاوييەۋە

تەمەشايان دەكرد كە چۆن بەرمىلە ئاۋەكەى رادەكىتسا. رومان، كە

سەقا و ئاوكىشى زىندانەكە بوو، بەوپەرى خۇشحالى و

رەزامەندىيەۋە دەيروانىيە ئەسپەكەى. ئەم زىندانىيە، كاتى خۆى

جووتيار بوو، تەمەنى نزيكەى پەنجا سال دەبوو، پياويكى زۇر جددى

و ئىشكەر و بىدەنگ بوو، ۋەكو زۇر بەى ھەرە زۇرى عارەبانچيانى

پروس، لەۋە دەچى، ھەلسوكەوت دەگەل ئەسپاندا جۆرە و يقار و

جددىەتېك بە پياو ببەخشىت. رومان، كەسىكى ھىدى و ھىمن و

خۇشمەشرەب بوو، لەگەل خەلكىدا نەرمونيان و مېرەبان و كەمدوو

بوو. شه‌یدای برنوتی و ئه‌سپه‌وانی بوو. له‌میزبوو، که‌س نه‌یده‌زانی له‌که‌یه‌وه، ئه‌سپه‌کانی زیندان به‌و سپێردرا‌بوون، له‌وساوه‌ که‌ هات‌بووه‌ ئه‌م زیندانه، ئه‌مه‌ ئه‌سپی سینه‌م بوو که‌ به‌و سپێردرا‌بوو. گشت زیندانییه‌کان قه‌ناعه‌تیان و‌ابوو که‌ ئه‌سپی کۆیت له‌ بارترین ئه‌سپه‌ بۆ زیندانه‌که‌ی ئیمه‌ رومان‌ش هه‌مان بۆ‌چوونی هه‌بوو. بۆیه مه‌حال بوو، بۆ نمونه، ئه‌سپێکی به‌له‌ک بک‌درێ!

ئیدی کاری ئه‌سپه‌وانی و میرئاخو‌ری وه‌قف بوو له‌سه‌ر رومان و که‌س له‌و بواره‌دا هاوتای نه‌ده‌کرده‌وه و شانی له‌ شانی نه‌ده‌دا، که‌ ئه‌سپه‌ کۆیتی یه‌که‌م مردار بووه‌وه هه‌یج که‌سێک، ته‌نانه‌ت می‌جهرش، خه‌تای رومانی نه‌گرت ب‌لای بی‌موبالاتی یان که‌مه‌ترخه‌می ده‌ره‌ق به‌ ئه‌سپه‌که‌ کرد‌وه. به‌لکو به‌ قه‌زاوقه‌ده‌ریان زانی و هه‌یجی تر. رومان به‌ راستی مه‌یته‌ر و ئه‌سپه‌وان بوو نه‌ گالته‌.

زوری نه‌برد، کۆیته‌ تازه‌که‌ له‌ سه‌رانسه‌ری زیندانه‌که‌دا خۆشه‌ویستی په‌یدا کرد. زۆر‌جار زیندانییه‌کان هه‌رچه‌ند زۆر به‌یان خه‌لکی می‌هه‌ربان نه‌بوون، لای خ‌رده‌بوونه‌وه و نه‌وازشتیان ده‌کرد. هه‌ندێ جار کاتی رومان، له‌سه‌ر رووبار به‌ به‌رمیله‌ ئاوه‌وه ده‌گه‌رایه‌وه و عه‌ریف‌خه‌فه‌ره‌که‌ ده‌روازه‌که‌ی بۆ ده‌کرده‌وه، ئه‌سپه‌کۆیت وه‌ژوور ده‌که‌وت، رومان خه‌ریکی داخستنی ده‌روازه‌که‌ ده‌بوو، جنیدکو (ئه‌سپی کۆیت) له‌ جی‌ی خۆی ره‌ق راده‌وه‌ستا و چاوه‌پوانی خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کرد، له‌ لاره‌ چاویکی له‌ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کرد، رومان تیی‌ده‌خو‌ری: 'به‌ ته‌نیا برۆ!' ئه‌سپه‌که‌، به‌کاوه‌خۆ ده‌پ‌ویی و ریک له‌به‌ر مووبه‌قه‌که‌دا ده‌وه‌ستا تا ئاشپه‌ز و شاگردیه‌کان بین سه‌ته‌کانیان له‌ ئاو پ‌ر ب‌کن. ئیدی زیندانییه‌کان به‌ خۆشحالییه‌وه ده‌یانگوت:

- جنیدکو ئهسپه نه گالته! هر خۆی بهرمیلهکهی هیناوهتهوه!
 ئهسپیکی گوپرایهله! به راستی بهختمان ههیه!
 - راسته ههوانه، بهلام زرینکه، ههرچییهکی پینهگوتری تینهگات!
 - جنیدکو، ئاقله ئاقل!

ههنگی ئهسپهکه وهک بلی له وهه موو ستایشه گهیشتهین، بهدهم
 سه لهقاندنهوه دهی هیلاند. یهکیک له و لاهه تۆزی نان و خوینی بز
 دههینا، که له خواردنی نان و خوینیکه دهبووه جاریکی دی سهری
 دهلهقاند وهک ئهوهی منهتباری خۆی دهبرپڕی و بیهوی بلیت: "من تو
 باش دهناسم، باشت دهناسم، من ئهسپیکی باشم و تۆش پیاویکی
 پیاوانه و باشیت!".

منیش زۆرم پینخۆش بوو، نازی جنیدکو هه لگرم و نانی بدهمی. له
 تههشاگردنی دهموقهپۆزه جوانهکهی تیر نهدهبووم، چه ندم لهزهت
 لهوه دهبینی که دهموقهپۆزه گرم و نهرم و شیدارهکهی لهنیو دهستم
 دهنا و به تامه زرویییهوه نانهکهی ناو دهستی دهخواردم. زیندانییهکان،
 ههواناتیان خۆشدهویست، خۆ ئهگه رینگهیان بدرایه، قاوشهکانیان
 پڕ دهکرد له تهیروتور گیانله بهرانی مالی. چ شتیک دهیتوانی به
 ئهندانهی بهخۆکردن و پهروهردهی ههواناتی مالی، تهبعی هۆشیانهی
 زیندانییهکان نهرم و رام بکات؟ بهلام ههیفی نه یاساوریسای
 زیندانهکه رینگهیان دهدا و نه جیکه و رینگه ههیه. پیموایه من پیشتر
 باسی سهگهکه مان "شاریک"م کرد. شاریک سهگیکی زیرهکی بههۆش
 بوو، بهینم لهگه لیدا خۆش بوو. بهلام چونکه سهگ له نیو پهههکی
 خهلی پرووسیادا بهگلاو حساب و دهکرا کهس خۆی له نه دهگایاند
 و بایهخی نهدهدایه. ئهه سهگه بهردهوام له نیو زیندانهکه بوو و
 لهویندهر دوور نهدهکهوتهوه، له سیتبهری دیواران دهنووست و
 پاشماوهی مووبهقهکهی دهخوارد، سههباری ئهوهی گشت

زیندانییه‌کانی له‌ناسی و خۆی به‌هی هه‌موان ده‌زانی، نه‌که‌س پ‌روی ده‌دایه و نه‌که‌س ده‌یلاواند و نه‌وازشتی ده‌کرد. که‌ زیندانییه‌کان ئیواران له‌سه‌ر کار و بێگار ده‌گه‌رانه‌وه و بانگیان له‌عه‌ریفه‌فه‌ر ده‌کرد ده‌رگیان لێکات، شاریک به‌له‌ز به‌ره‌و ده‌روازه‌که‌ی زیندان به‌پیریانه‌وه ده‌چوو، شاد و به‌که‌یف کلکی بۆ ده‌له‌قاندن، به‌خۆشه‌ویستییه‌وه ته‌مه‌شای یه‌ک به‌یه‌کی ده‌کردن، وه‌کو ئه‌وه‌ی چاوه‌روانی ئه‌وه‌ بێ یه‌کیکیان پ‌روویه‌کی خۆشی بداتی، یان ده‌ستیکی ناز و نه‌وازشت به‌ پشتیدا بێنێ. به‌لام سه‌رباری ئه‌و هه‌موو مه‌راییه‌ی که‌ ده‌یکرد به‌ درێژایی چه‌ندین سال، جگه‌ له‌ من، که‌سی تر لای لێنه‌کرده‌وه. که‌س ئاماده‌ نه‌بوو نازی هه‌لگرێ و یان پ‌روویه‌کی خۆشی بداتی. بۆیه‌ منی له‌ گشت زیندانییه‌کانی دی خۆشتر ده‌ویست. به‌لام سه‌باره‌ت به‌ سه‌گی دووهم که‌ نیوی بایکا (واته‌ به‌فر) بوو، له‌ بیرم نایه‌ت که‌ی و له‌ کوپوه‌ هات. به‌لام سه‌گی سێیه‌م که‌ نیوی (کولیتابکا) بوو، من خۆم، به‌ تووتکی، که‌ هه‌شتا چاوی به‌ ته‌واوه‌تی نه‌تروکا بوو، هه‌تام بۆ زیندانه‌که‌مان.

بایکا، گووراویکی عه‌نتیکه‌ بوو. به‌ تووتکی که‌وتبووه ژیر کالیسه‌که‌یه‌که‌وه و پشتی سه‌قه‌ت بوو بوو، له‌ ناوه‌پاسته‌وه‌ چال بوو بوو، که‌ له‌ دووره‌وه‌ ده‌تینی، به‌ تاییه‌تی ئه‌گه‌ر به‌غاردان به‌ره‌و پیرت هاتبوایه، وا ده‌هاته‌ به‌رچاو دوو سه‌گی جمک بن و پیکه‌وه‌ لکابن. وێرایی ئه‌مه‌ش گرپ و چاو پ‌رووش بوو، تووکی کلکی هه‌له‌وه‌ری بوو، به‌ ناو گه‌لۆزیدا شوڤ بوو بووه‌وه. ئه‌م سه‌گه‌ پێده‌چوو هه‌ست بکات که‌ قه‌ده‌ر غه‌دری لێکردوه، بۆیه‌ بریاری دابوو، سه‌ری خۆی کز بکات و خۆی له‌ هه‌یج شتیک هه‌لنه‌قورتینێ. به‌ که‌س نه‌ده‌وه‌ری، له‌وه‌ ده‌چوو بترسیت بکه‌ویته‌ ژیر شتیکه‌وه‌ و جاریکی تریش شتیک پانی بکاته‌وه. زۆربه‌ی کات له‌ پشت ژوور و قاوشه‌کانه‌وه‌ کزکۆله‌ی

ده‌کرد. هر كه سټك لټي نزيك ببوايه ته‌وه، رټك له‌به‌ر پټيدا وهر ده‌كه‌وت و خۆي ده‌خسته سهر گازی پشت ورك ئه‌وه‌ي بلټي: 'چيم لټي ده‌كه‌ي بيكه، من به ته‌ما نيم هيچ جوړه به‌رگريه‌ك بكه‌م!' ئيدي هر زيندانويه‌ك به لايدا تيده‌په‌ري، وركو ئه‌وه‌ي گه‌نمي خير بي، نووكه شه‌قينكي تيده‌سره‌واند و سه‌گه‌ش نه‌يده‌وي‌زا قروسكه‌يه‌كيش بكات، خو ئه‌گه‌ر ئازاريني زوريشي پيگه‌بيش‌تبا، مړه‌يه‌كي خنكاوي ده‌كرد و هيچي تر. ئه‌م سه‌گه، هه‌مان تاكتيكي وهر كه‌وتن و مه‌رايي و خو خسته سهر پشته به‌رانبه‌ر به شاريك (قه‌له‌و) و هر سه‌گيني دي، كه بؤ ملوموش ده‌هاتنه ده‌وروبه‌ري مووبه‌قه‌كه، به‌كار ده‌برد. هر سه‌گيني دپ پتي وهر پيا به‌كسه‌ر بؤي مت ده‌بوو. سه‌گانيش وركو به‌شهر حه‌ز ده‌كن هاوره‌گه‌زه‌كانيان لټيان بترسن و مه‌رايان بكه‌ن. بؤيه توره‌ترين سه‌گ كه ده‌بينن هاوره‌گه‌زه‌كه‌يان لټيان ده‌ترسيت و له به‌رده‌مي‌دا وهر ده‌كه‌وي، به‌كسه‌ري توره‌يه‌كه‌ي داده‌مركيته‌وه و ماوه‌يه‌ك به ديار سه‌گه كه‌ساس و زه‌بوونه‌كه‌ي به‌رده‌مي‌دا ده‌هسته‌ي و لټي پاده‌مينئ و ئه‌وجا ده‌كه‌ويته بؤنكردي سه‌رانسه‌ري. تو بلټي بايلكا له‌و كاتانه‌دا كه له ترسا رؤحي پټنه‌بووه، بيري له‌چي كردبټته‌وه؟ په‌نگه له دلي خوي‌دا گوتبټتي: 'تو بلټي ئه‌م به‌رازبا به بمه‌گه‌زي؟' كه سه‌گه دپه‌كه له بؤنكردي ده‌بووه‌وه و بي هيچ وه‌زه‌ني به‌جتي ده‌هيشت و ده‌رؤيي، هه‌نگي بايلكا به‌له‌ز هه‌لده‌ستا و به شه‌له‌شل دواي په‌وه‌سه‌گيك ده‌كه‌وت كه به دوي ديټليكي دلپرفين و به‌رچاو كه‌وتبون . هه‌لبه‌ته بايلكا زور چاك ده‌يزاني، كه ئه‌و ديټله به‌و قاييل نابي و بؤ ئاستي ئه‌و نايه‌ته خواري، خۆي له‌وه به گوره‌تر ده‌زاني رو بداته كه‌ماليكي وركو ئه‌و، به‌لام ئه‌م كاره بؤ ئه‌و جوړه خه‌مپه‌ويټييه‌ك بوو، بؤ ماوه‌يه‌ك كلؤلي كه‌ساسی و نه‌گه‌تي خۆي له بير ده‌كرد. سه‌باره‌ت به كه‌رامه‌ت و حورمه‌ت، ئه‌وا

هەر باسی مه‌که، به جۆری له دهستی دابوو، نه ههستی پنده‌کرد و نه دهیناسی. که هیچ هیوایه‌ک به ئایینه نه‌مینن، خه‌می گه‌وره ده‌بیته خه‌می ورگ و خۆ تیرکردن، هه‌ر واش بوو، زۆر بیثابروانه ورگی تیر ده‌کرد. جارێک که‌مێک نه‌وازشتم کرد، ئه‌مه به لای ئه‌وه‌وه و بۆ ئه‌و شتیکی تازه بوو، پشتر شتی وای به خۆوه نه‌بینی بوو، یه‌کسه‌ر له‌به‌رده‌ستدا وه‌ر که‌وت، له که‌یف و خۆشیاندا هه‌لده‌له‌رزی و ده‌یفره‌سکاند، جا چونکه به‌زه‌ییم پیتدا ده‌هاته‌وه، زۆرجار یاریم ده‌گه‌ل ده‌کرد و دم لاواند. بۆیه هه‌ر جارێ که ده‌بینم، به‌له‌ز به نوزه نوز و به چاوانی فرمیسک تیزاوه‌وه به‌ره‌و پیرم ده‌هات. رۆژیکی، له‌ودیه‌و زیندانه‌که‌دا، له خنده‌که‌که‌ی دیوی ده‌ره‌وه‌ی زیندانه‌که‌دا تۆپی بوو، تومه‌ز له شه‌ره سه‌گی‌کدا، سه‌گه‌کانن پارچه پارچه‌یان کرد بوو.

به‌لام کولیتابکا، ته‌بیعه‌تیکی زۆر جیاوازی له ته‌بیعه‌تی بایلیکا هه‌بوو، خواشیان یه‌ک نه‌بوو، نازانم بۆچی رۆژی هات به‌سه‌رما، له یه‌کیک له شوینانه‌دا که کارمان تیا‌ده‌کرد، هیشتا تووتکیکی بچکۆله‌ی چاو نه‌پشکوتوو بوو، له‌به‌ر دایکیم هه‌لگرت و بۆ زیندانه‌که‌مانم هینا. زۆرم له‌زه‌ت له به‌خێوکردن و په‌روه‌رده‌ی ده‌بینی. شاریک زۆر زوو هۆگری بوو و خسته‌یه‌ ژیر بالی خۆی و ده‌پیاراست و له‌سه‌ری ده‌کرده‌وه، وای لیهات ده‌گه‌لی ده‌خه‌وت، ته‌نانه‌ت کاتی که گه‌وره بوو و بوو به سه‌گی ته‌واویش شاریک هه‌ر جۆره سۆز و خۆشه‌ویستییه‌کی به‌رانبه‌ری هه‌بوو، بۆ نمونه قاییل ده‌بوو، قه‌پ به گویتدا بکات، تووکه‌که‌ی راکیشیت، شاریکیش به‌و نه‌فه‌سه‌وه گه‌مه‌ی ده‌گه‌ل ده‌کرد که سه‌گی گه‌وره ده‌گه‌ل تووته‌لاندا ده‌یکه‌ن. ئه‌وه‌ی مایه‌ی سه‌رنج بوو کولیتابکا، بالای نه‌ده‌کرد، به‌لکو به باری پانی و درێژیدا گه‌وره ده‌بوو. کولیتابکا زۆر تووکن بوو، په‌نگی تووکه‌که‌ی،

له ږهنگی تووکی مشک دهچوو، یانی شینکی بوو، گویچکه یه کی قوتوقیت بوو، نهویتری شوږ و ئاويزان بوو. سهگيکی زور گورجوگول و چالاک و چه له نگ بوو، وهکو هر سهگيکی که م ته من که چاوی به خاوه نه که ی ده که وی له خوشیدا ده که ویته هه لېز و دابه ز و به ره و پیری دهچیت و بکره سهروچاویشی دهلیسیته وه، به و ئاوايه پهفتاری دهکرد. سهگيکی به سۆز بوو و نهیده توانی سۆزی خزی وهشیریت، له تو وایه له دلی خۆیدا دهلیت : " نه و نه دم به سه، شادمانییه که م بیینی، ئیدی گله بیوگانانده کانی دی ناکه نه هیچ و بایه خیکی نه وتویان نییه!". هر که گوی له دهنگم بوايه که بانگی دهکم، یه کسه له سووچیکه وه ودهر ده که وت، وهک نه وهی له ژیر عاریدیه وه هه لتوقی، به له ز و به غاردان، به دم نوزکه نوزکه وه بۆ لام دهات، ئیدی له بهر پیمدا وهکو توپ خوی غل ده کرده وه یان له سه ر پشت وهر ده که وت. نه م تووتکه سه که، به ره به ره خوی له دلدا شیرین کردم. له وه دهچوو قه در له م دنیا یه دا جگه له که یفوسه فا و شادمانی هیچی تری له چاره نه نووسی بی، به لام ږوژیک زیندانییه که به نیوی نوستروف که پیشه ی ده باغچیه تی بوو، قونده ره ی ژاناه ی دروست ده کرد، ده بیینی، کولیتابکا گاز ده کات، ده ست به تووکه که یدا دینی و تاقی ده کات وه، نه وازشتی ده کات و سه گه ی به سته زمان، که نه م لاوانه وه یه ده بیینی، هیچ گومانیکی خراب ناکات، له خوشیدا ده ست به حه پین ده کات، ئیدی بۆ سه بیینی سه گه ی تاین دیار نامیینی، که س نازانی نه رز قوتی ده دا یان ئاسمان هه لی ده کتیشیت. ماوه یه کی زور بیهوده بۆ سه گه که م گه ږام، سه روسؤراخی نه بوو، به لام دوا ی دوو هه فته هه موو شتیک ږوون بووه وه و ده ر که وت، تومز نوستروف ته ماح ده کاته فهروه که ی و ده یکوژی و پیسته که ی ده گرووی و ده یکات به نه سته ږی جووتی پیلایوی ژاناه، که ژنه فه رمانبه ریک پای

سپارد بوو بوی دروست بکات. تهنانهت نوسترورف ئه وهنده گوساخ بوو که له دروستکردنی قوندهرهکان بووهوه، پیشانی دام، ئهسته و ناوهکهی هینده نهرم و جوان بوو هر زینهت بوو تهمهشای بکهی، ژارو کولیتا!

گه لیک له زیندانییهکان کاری دهباغچییه تیان دهکرد، زورچار سهگی تووکنی تووک جوانیان بو زیندانه که دینا و له پریکدا ون دهبوون. زیندانییهکان ئهم سهگانهیان دهکری یان دهیاندزین. له بیرمه رۆژیک دوو زیندانیم له پشت مووبهقه کهوه بینی که به دووقولی پاریژ و تهگیریان دهکرد. یه کیکیان رستی سهگیکه رهشی زور جوانی به دهسته وه بوو، دیار بوو سهگه که له تیرهیهکی رهسن بوو. تومز نوکهریکی نارپه سنی ناکه سبه چه له ئاگاهکی خوی دزی بوو و به سی کویکان بهم جووته قوندهره چییهی له مه پ ئیمه ی فرۆشتبوو. ئهم پیاوانه خویان سازدهدا که سهگه که له سیداره بدن، (ههلبهته ئهمه کاریکی ئاسایی بوو، له کوشتنی سهگاندا به کاریان دینا). تا پاشان پیسته که ی بگروون و که لاکه که ی فری بدنه ئه و چاله وه که بو فریدانی زپ و زبل و خولوخاشاک تهرخان کرا بوو، هه میسه بونیکه زور ناخوشی لنده هات، به تایبهتی له گهرمای هاویندا، چونکه به دهگمه ن پاک دهکرایه وه. له وه دهچوو ئهم سهگه به سته زمانه بزانی چ چاره نووسیکی له پیشه، بویه به نیکه رانییه وه تهمهشای دهکردین، ناوبه ناو به ترسه وه کلکه تووکنه جوانه که ی که به گه لوزیا شوپ بوو بووه وه، دهله قاند، وهک ئه وه ی بیهوی به و رهفتاره سوژ و به زه بیمان ببزویتن. من به له ز خوم له و دوو زیندانییه دورخسته وه، که بی هیچ دوو دلپیهک ئه و حه یوانه به له نگازه یان کوشت.

له زیندانداندا پۆله قازیکیشمان هه بوو، یه کهم قاز به ریکوت له زیندانه که مانداندا گیرسابوو وه. به هه رحال نه مده زانی ئهم قازانه هی

کۆن و کۆن به خێوی دهکردن، به لام جۆره سه رگه رمییه ک بوون بۆ زیندانییهکان، تهانهت له شاریشدا نیویان دهکرد بوو. ئەم قازانه له مووبهقه کهدا دهژیان. هه ر کاتی زیندانییهکان، له بهر دهروازه ی زیندانه که کۆ ده بوونه وه تا بۆ کار برۆن و ده هۆله که لێی ده دا، قازهکان به خه خن و باله فێکێ دوایان ده که وتن و به سه ر سه کۆ و دیواره کاند و هه ر ده که وتن و به گه ل زیندانییهکان ده که وتن. که زیندانییهکان ده که وتنه کارکردن، قازهکان له نزیکي ئه وان وه ده که وتنه له وه رین. که زیندانییهکان له کار ده بوونه وه و خۆیان بۆ گه رانه وه ئاماده ده کرد، قازه کانی ش سه ر له نوێ به گه لیان ده که وتن وه، پێیواران به ده م پێگا وه ته ماشایان ده کردن و ده یانگوت: "ته مه شاکن، زیندانییهکان له گه ل قازه کانیاندا ده پۆن". جارێکیان، پێیوارێک لێپرسین: "ئیه چۆن ئەم قازانه تان فێر کردو وه به مجۆره دووتان بکه ون؟". پیاویکی تر، که ده ستی له به رکی نابوو، گوتی: "ها ئەم خیره م لیه ره برگرن بۆ قازه کانتان". سه رباری ئه وه هه موو دلسۆزی و ئه مه کدارییه ی قازهکان ده ره ق به ئیمه هه یانبوو، زیندانییهکان، له جه ژنی گه وره ی پاش پۆژووی سالتێکدا هه موویان سه ربهرین و خواردیانن.

سه بارهت به گیسکه که مان، فاسکا، ئه گه ر بۆ نه یه کی زۆر تاییه تی نه بویه، که س بۆی نه بوو بریاری سه ربهرینی بدات. نازانم ئەم گیسکه چۆن له زیندانه که ماندا گیرسابوو وه، کۆ هینا بووی: گیسکیکی سپی زۆر جوان بوو، به ماوه یه کی زۆر که م فاسکا بۆ به نازداری هه موان، مایه ی دلخۆشی و سه رگه رمی هه موان بوو. که س بیری له فه وتانی نه ده کرده وه، بیانووشیان ئه وه بوو گیسک (١) به ره کهت و فه پی هه ر ئاغل و په چه یه که. وێرای ئه وه ش گیسکه سپی نه له ئاغل و نه له په چه نه حه وایه وه، به لکو له مووبهقه که دا گیرسایه وه، کار گه ییه

ئەو ھەي بەرەبەرە سەرانسەرى زىندانەكەي كەرد بە مالى خۆي و بە
 كەيفى دلى خۆي تيايدا دەسوراپەو ھە. فاسكا، ھەيوانىكى بەكەيف و
 بەدەماخ و جوان و زىتەل و چالاك و چەلەنگ بوو، بەسەر مېز و
 كورسى و تەختەخەو ھەكاندا ھەر ھەلبەز و دابەزى بوو، دەگەل
 زىندانىيەكاندا دەكەوتە شەرەقوچ، ھەر كاتى بانگيان كەردبا، بەغار و بە
 شادمانى دەھات. رۆژىك لە زىخنى باباي، لەگەل چەند زىندانىيەكەي
 دىكەدا، لەسەر پلەكانى بەر دەرگاي قاوشەكەدا دانىشتبووين، ئەم
 پياوھ لىبرا زۆرانبازيەك دەگەل فاسكادا بكات، كە شاخەكانى بريك
 درىژ بوو بوون، پياوھ و فاسكا كەوتنە شەرەقوچ، ئەم گەمەيە
 خۆشترين يارى بوو بە لاي زىندانىيەكانەو ھە. فاسكا خۆي گەياندە
 سەر بەرزترين پلەي قالدەرمەي بەر دەرگاي قاوشەكە، ھەر كە (باباي)
 پشتى تىكەرد، لە پەرگىسكە سەي ھەستايە سەر ھەردوو پاشووي و تا
 ھىزى تىدابوو بە ھەردوو دەست كىشاي بە پشتى سەريا و باباي
 كەوت و بەسەر پلەكاندا و خلبوو ھەو، ھەموو ئەوانەي لەوي بوون بە
 (باباي) شەو ھە، بە شادمانى لە قاقاي پىكەننىيان دا. بە كورتى
 ھەموومان فاسكامان زۆر خۆش دەويست، كە بەرەبەرە گەورە بوو،
 بوو بە سابرىن، بەيتالە زىندانىيەكانى لەمەر خۆمان، پاش پراويز و
 تەگبىرىكى زۆر، نەشتەرگەريەكيان بۆ كەرد كە تىدا پىسپۆر و كارامە
 بوون، مەبەستم نەشتەرگەري خەساندەنە. ئەوسا زىندانىيەكان بە
 تەشەرەو ھەيانگوت: "باشە، ئىدى منەتى نىزايە تىمان بەسەر دا
 ناكات. فاسكا لەو ھە دەواو ھە دايە قەلەوي ئەمما قەلەوي. ھەلبەتە دەبى
 ئەو ھەش بلىين كە زىندانىيەكان خواردينكى يەجگار فرەيان دەدایە.
 فاسكا بوو بە سابرىنىكى زۆر جوانى، شاخدرىژى، قەلەوي ئەوتۆ كە
 ھەندى جار لە رۆيىشتندا بە خورتى خۆي بەكىش دەكەرد. ئەويش
 لەگەلماندا بۆ سەر ئىشوكاران دەھات، ئەمە مايەي شادمانى و

سه‌رگرمی هم زیندانیی‌کان و هم ئه‌و رپیوارانه‌ش بوو که فاسکای
 زیندانیان دهناسی. فاسکا، به ناوی (فاسکای زیندان) -هوه ناویانگی
 دهرکرد. ئه‌گه‌ر زیندانیی‌کان له که‌ناری پووباردا کاریان بگردایه، گول
 و گه‌لای ناسک و جوانیان له دارودره‌ختان ده‌کرده‌وه و له شتیوه‌ی
 ملوانکه‌دا ده‌یان هۆنیه‌وه، سه‌روگه‌ردنی فاسکایان پیده‌پازانده‌وه و
 تاجه‌گولینه‌یان له‌سه‌ر دهنه‌، ئیدی فاسکا له گه‌رانه‌وه‌دا به‌ره‌و زیندان،
 به‌وه‌موو شکو و جه‌لاله‌وه پیش زیندانیی‌کان ده‌که‌وت و
 زیندانیی‌کانیش به‌شانازییه‌وه دوا‌ی ده‌که‌وتن و به‌جوانی و
 شکوکه‌یه‌وه دهنازین، هه‌ندی له زیندانیی‌کانمان به‌پاده‌یه‌ک شه‌یدی‌ای
 فاسکا بوو بوون، که وه‌کو مندا‌ل پیشنیازی ئه‌وه‌یان کرد، که
 شاخه‌کانی به‌زی‌ر زاخاو بدن، به‌لام پیشنیازه‌که‌یان سه‌ری نه‌گرت.
 له بیرمه‌ جاریکیان له (ئاکیم ئاکیمیچ) م‌پرسی، که له دوا‌ی ئه‌شعی‌ا
 فومیچ باشترین زیرینگه‌ری زیندانه‌که‌مان بوو، باشه‌ ده‌کرئ شاخی
 سابری‌ن زیرکفت بکرئ، زور به‌دیقه‌ت له شاخی فاسکا وردبووه‌وه،
 دوا‌ی که‌میک بیده‌نگی به‌رسفی دامه‌وه، ده‌کرئ، به‌لام به‌رگه‌ ناگریت و
 زور زوو ده‌چیته‌وه، بۆیه‌ پتویست به‌و کاره‌ ناکات. ئیدی نه‌خشه‌که
 له‌م سنوره‌دا وه‌ستا. ته‌سه‌ورم ده‌کرد فاسکا سالانگی زور بژی،
 به‌لام رۆژیک که زیندانیی‌کان له کار ده‌گه‌رانه‌وه و فاسکا که به‌گول
 رازابووه‌وه پیشیان که‌وتبوو، توشی میچه‌ر ده‌بن، که به‌سواری
 گالیسه‌که‌وه بوو، میچه‌ر هاواریان لیده‌کات: 'بوه‌ستن! ئه‌م سابری‌نه‌هی
 کتی‌ه؟' حال و حیکایه‌ته‌که‌یان بۆ گتیرایه‌وه، ئه‌ویش به‌تورپه‌یی گوتی:
 'شتی واچۆن ده‌بی، یانی به‌بێ ئاگاداری من، ئه‌م سابری‌نه‌ له زیندانداندا
 به‌خێو ده‌که‌ن؟ ئاده‌ی عه‌ریف! هه‌نگه‌ ده‌ستووری به‌عه‌ریفه‌که‌ دا
 به‌کسه‌ر سابری‌نه‌که‌ سه‌ر بی‌رئ و که‌ولی بکات و که‌وله‌که‌ی له بازار
 بفروشی‌ت و پاره‌که‌ی له سنه‌دوقی زیندانداندا دابنئ، به‌لام گۆشته‌که

بکولینزی و دهگه‌ل شۆریای که له رمدا لیبیری و ده‌رخواری
 زیندانییه‌کان بدری. گشت زاندانییه‌کان زۆریان خه‌فت بۆ سابرینه
 سپی خوارد. به‌لام کئ ده‌سه‌لاتی میجهری هه‌بوو، یان ده‌یتوانی قسه
 له قسه‌ی بکات. ئیدی فاسکا، له قه‌راخ چالی زبل و خاشاکه‌که‌دا
 سه‌ربردرا و یه‌کێک له زیندانییه‌کان سه‌روپتیه‌که‌ی، به‌رۆبل و نیویک
 کپی و به‌و پاره‌یه‌ نانی سپی کردرا و به‌سه‌ر هه‌موو زیندانییه‌کاندا
 دابه‌ش کرا. ئهو زیندانییه‌ی که سه‌روپتیه‌که‌ی کپی بوو، هه‌ستا
 له‌توپه‌ت و پارچه‌ پارچه‌ی کرد و سووری کرده‌وه و به‌زیندانییه‌کانی
 فرۆشته‌وه. به‌راستی گۆشته‌که‌ی زۆر به‌تام و به‌له‌زه‌ت بوو!

یه‌کێک له گیانه‌به‌ره‌کانی دیکه‌ی زیندانه‌که‌مان هه‌لۆیه‌کی بیابان
 بوو (کاراجوش) له تیره‌ی هه‌لۆ چکۆله‌کان بوو. رۆژی یه‌کێک له
 زیندانییه‌کان به‌ نیمچه‌ مردوویی هینابووی. گشت زیندانییه‌کان
 ده‌وریان دا، نه‌یده‌توانی بفری، بالی راستی شکا بوو و به‌قه‌دیا
 شۆرپوو بووه‌وه، لاقیکی ده‌رچوو بوو. زۆر به‌توره‌یی ده‌یروانییه‌ ئهو
 ئاپۆرایه‌ی لیتی خپ بوو بوونه‌وه و ده‌ندووکه کولینگیه‌که‌ی ده‌کرده‌وه
 و ئاماده‌بوو تا دوا هه‌ناسه‌ داکوکی له‌ خۆی بکات. کاتی که
 زیندانییه‌کان به‌ره‌به‌ره‌ بلاوه‌یان لیکرد، ئه‌ویش به‌شه‌له‌شه‌ل و
 باله‌ته‌پن خۆی گه‌یاند هه‌سۆچنکی لچه‌پک و ته‌ریکی هه‌وشه‌ی
 زیندانه‌که‌ و سنی دانه‌ مانگی خشت له‌ویدا مایه‌وه. زیندانییه‌کان له
 سه‌ره‌تاوه‌ ناوبه‌ناو ده‌هاتنه‌ ته‌ماشای و هه‌ندئ جار شاریک‌شیان
 تێبه‌رده‌دا تا سه‌ر بخاته‌ سه‌ری، هه‌رچه‌نده‌ شاریک به‌رچه‌وه‌ گۆپی
 ده‌به‌سته‌وه و بۆی ده‌چوو، به‌لام نه‌ده‌ویراش زۆر لیتی نزیک ببیته‌وه،
 ئیدی به‌مه‌ که‌یف و سه‌فای زیندانییه‌کان ده‌رده‌چوو. زیندانییه‌کان له
 نێو خۆیاندا ده‌یانگوت: 'حه‌یوانیکی دره‌ ها! ده‌ست درێژی له‌ که‌س
 قبول ناکات!'

به‌ره‌بره شاریک ترسی لیتی شکاو ناوبه‌ناو شه‌ری
 پیده‌فرۆشت و ته‌شقه‌له و گه‌ری پیده‌کرد، تاکتیکی په‌لاماره‌کانی خۆی
 گنۆری، له لای باله شکاوه‌که‌یه‌وه بۆی ده‌چوو، له باله شکاوه‌که‌ی
 دهنه‌وی و هه‌لۆیه‌که‌ش به دهن‌دووک و چنگاله‌کانی به‌رگری له خۆی
 ده‌کرد، له سووچه‌که‌ی خۆیدا هه‌لده‌کو‌رما و وه‌کو سولتانیکی بریندار
 به فیزه‌وه ده‌یروانییه‌ ئه‌و خه‌لکانه‌ی هاتبوونه ته‌مه‌شای. ئه‌نجام
 زیندانیه‌کان لیتی بیتاقه‌ت بوون و به ته‌واوه‌تی فه‌رامۆشیان کرد، خۆ
 ئه‌گه‌ر هه‌رجاره‌ی یه‌کیک به خیری خۆی، پارچه‌یه‌ک گۆشتی کال و
 تۆزێ ئاوی له کاسه شکاویکدا بۆ نه‌بردا، له‌گین بوو له‌و سووچه‌دا
 مردار‌بیته‌وه. هه‌لۆیه‌که‌ له سه‌ره‌تاوه هیچی له ده‌ستی که‌س
 نه‌ده‌خوارد، یان له‌به‌رچاوی خه‌لکه‌که هیچی نه‌ده‌خوارد. چه‌ندین جار
 له دووره‌وه ته‌مه‌شام ده‌کرد. ئه‌گه‌ر که‌سی نه‌دیتبا و وای زانیبا به
 ته‌نیا به‌ و که‌سی له ده‌ور نییه، به بن دیواری حه‌وشه‌که‌دا، نزیکه‌ی ده
 دوانزه شه‌قاویک ده‌پۆیی و پاشان ده‌گه‌رایه‌وه شوینه‌که‌ی خۆی،
 پاشان بۆ جاری دووهم هه‌مان مه‌ودای ده‌بیری و ئه‌وجا ده‌گه‌رایه‌وه،
 ریک له نه‌خۆشیک ده‌چوو که پزیشک ئه‌و وه‌رزشه‌ی بۆ دانا بیت!
 به‌لام هه‌ر که چاوی به من ده‌که‌وت، به‌له‌ز، به شه‌له‌شهل و باله‌ته‌پن،
 غاری ده‌دا بۆ شوینه‌که‌ی خۆی. هه‌نگی سه‌ری به پشتدا ده‌برد،
 دهن‌دووی ده‌کرده‌وه و په‌ره‌کانی گیف ده‌کرده‌وه، وه‌کو ئه‌وه‌ی خۆی
 بۆ شه‌ریک ئاماده‌ بکات. زۆرم هه‌ولدا پامی بکه‌م و تۆزێ ده‌سته‌مۆ
 بین، به‌لام بیهوده: هه‌ر که ده‌ستم بۆ بردبا، به‌ر دهن‌دووی ده‌دام، تاقه
 جاریکیش ئه‌و گۆشته‌ی نه‌ده‌خوارد که بۆم راده‌گرت. به نیگایه‌کی
 بوغزنی پڕ پ‌قوکینه‌وه لیتی ده‌روانیم. ئه‌م هه‌لۆ به‌ده‌خته زۆر
 گۆشه‌گیر و کینه‌له‌دل بوو، ئاماده‌ بوو به ته‌نیا بمریت، به‌لام
 دۆستایه‌تی که‌س نه‌کات. زیندانیه‌کان، ئه‌نجام دوا‌ی دوو مانگ له

فهرامۆشی و پشت گوئ خستن، بیریان کهوتتوه و بریاریان دا که له زیندانه که ببه نه ده ری و ئازادی بکن، له بهینی خۆیاندا دهیانگوت: 'ئه گهر مردارێش ده بیته وه، با به لای که مه وه له ئازادیدا و به ئازادی مردار بیته وه.'

زیندانییه ک گوئی:

- ئە مه بالنده یه کی ئازاده، قهت پوژی له پوژان ده گه ل زیندانداندا رانا یهت.

یه ککی دی گوئی:

- وه کو ئیته نییه، زور جیاوازه له ئیته.

زیندانییه کی تر هه لی دایه:

- هه لبه ته جیاوازه، بالنده له کوئی و به شه ر له کوئی !

سکور اتۆف هه لی دایه و گوئی:

- هه لۆ، براده رینه، پاشای دارستانه.

به لام که س گوئی نه دایه.

پوژی تیک دوا ی فرافین، ده هۆلی چوونه سه ر کار لیدرا، چهند زیندانییه ک هاتن به لای هه لۆکه وه، دهن دووکیان به سته وه، چونکه دهن دووکی ده وه شاندا، ئیدی به سه ر دیواری هه وشه که دا ئاودییان کرد. ئەو زیندانییانه ی که ئەم کاره یان کرد، ژماره یان دوازه زیندانی بوو، زور به تاسه وه بوون بزائن ئەم هه لۆیه به ره و کوئی ده فری. سهیر ئەوه بوو هه موویان زور شادمان و خۆش حال بوون، ده تگوت خۆیان ئازاد ده کرین، ئازادی خۆیان له ئازادی هه لۆیه که دا ده بیینی وه! ئەو زیندانییه ی که هه لۆکه ی به ده سته وه بوو، نیگایه کی پر میهری هه لۆکه ی کرد و گوئی:

- ئە ی شه رانی، تۆ ده ته وی چاکه ی ده گه ل بکه ی، ئەو به دهنووک ده ست هه لده دپری، ئاوا چاکه ت ده داته وه.

- میکیتکا، بهرهلای بکه با بفرئ!
- هلؤ و دیلییان نهگوتووه. ئازادی بکه، با ئازادی خوی وه
بگریتا!

ههلؤکه یان بهسهر دیواری ههوشهکه دا بهرهو بیابانی بیپایان
ههلدا. دنیا، کهوه پوژینکی ساردی ئاخر و ئوخری پاییز بوو. گزه بای
بیابانی چؤلوهؤل، به فیکوهوؤر خوی به نیتو پنجه گیای
زهردهه لگه راودا ده کرد. پیره ههلؤ، به باله نه خوشه که یه وه، بیئوهی به
ئاستهم ئاورینک بداته وه له شهقهی بالی دا، ده تگوت په له یه تی که
ساتی زووتر چاوی له چاومان بیرئ و له چاومان ون بیئ.
زیندانییه کان له دواوه، ته مه شای سهره ره شه که یان ده کرد که به په له
بهسهر گیا و ده وه نه کانداه پوژیی. یه کینک له زیندانییه کان، که میک له
فکران راچووو ئه وسا گوتی:

- چاوتان لینه؟

یه کینکی تر گوتی:

- ههر ئاوریش ناداته وه! تاقه جارینکیش ئاورپی پاشه وهی نه دایه وه!
زیندانی سینه م گوتی:

- چما به ته مای بگه ریته وه تا سوپاسمان بکات؟

- ئیستا بؤ خوی ئازاده. نه مرد تامی ئازادی چه شته وه!

- به لی ئازاده!

- براده رینه جارینکی دی ناییبینه وه!

سهر بازه پاسه وانه کان تئیان خوړین.

- بؤچی لیتره وه ستاون؟ دهی برؤن بؤ سهر کاری خوتان!

زیندانییه کان، به بیدهنگی و به خاوه خاوه بؤ سهر کار وه ریکه وتن.

په راویز:

۱-گیسک: بوونی کیسک له په چه و ناغه لاند، له نک پووسان:
نیشانه ی فه پوبه ره که ته، یانی خیز دیته ریت.

«۱۸»

سکالا

وهشانکاری یادگارییه کانی خانه‌ی مردوان‌ی ئالکسندهر پترۆفیچ
گۆریانچیکوفی ره‌حمه‌تی، به پتویستی ده‌زانیته له سه‌ره‌تای ئەم
فەسله‌وه ئەم تییینیانه بخاته به‌رده‌ستی خوینه‌ران:

نوسه‌ری یادگارییه‌کانی خانه‌ی مردوان، له فەسلای یه‌که‌می
کتیبه‌که‌ی خۆیدا باسی تاوانیکی بابکوژی کرد بوو که گوایه له‌لایه‌ن
نه‌جیبزاده‌یه‌که‌وه (۱) ئەنجام درابوو، ئیدی نوسه‌ر ئەم تاوانه‌ی کرد
بوو به‌ نموونه‌یه‌ک بۆ دل‌ره‌قی و بینه‌ستی ئه‌و زیندانییانه‌ی که
به‌وپه‌ری بيموبالاتی خوینساردییه‌وه تاوانه‌کانی خۆیان ده‌گێرايه‌وه.
هه‌روه‌ها نوسه‌ری یادگارییه‌کان ئه‌وه‌شی گوتبوو. هه‌ر چه‌ند کورپه‌ی
تاوانبار، له به‌رده‌م دادگادا دانی به‌ هیچ شتی‌کدا نه‌نابوو، به‌لام ئه‌وه‌ی
خه‌لک و خوا بۆ نوسه‌ریان گێرايووه‌وه، به‌ تاییه‌تی ئه‌وانه‌ی هه‌موو
شتیکیان له‌مه‌ر پووداوه‌که ده‌زانی، ئه‌وه‌نده به‌جی و پڕی و پوون
بوو که پیاو نه‌یده‌توانی که‌مترین گومان له‌ تاوانی بابکوژییه‌که‌ی یارۆ
بکات. ئه‌و خه‌لکه بۆ نوسه‌ری یادگارییه‌کانی خانه‌ی مردوان‌یان

گنڀر اڀووه و ڪه تاوانباري نافيرى ڪورڻي سهرسهرى، ناوزڙاڀووه و تا بيناقاقاي له قهرزا ڀووه، ٻويه بابي ڪوشتبوو تا دست بهسهر ميراتيڪه پيدا بگريت. ههروهه ها هموو خه لڪي ٿو و شارهي ڪه ياروي بابڪوڙ ڪاري تيدا ده ڪرد، مهسه له ڪه يان به هه مان شيوه گنڀر اڀووه وه، ٿيدي به و جوڙه نووسهر زانياريهي ڪي زوري له و بارهيه وه دست ڪه و تيوو. ههروهه ها نووسهر ٿوه و هشي باس ڪرد ڀوو ڪه ٿم بابڪوڙه، ڪاتي ڪه له زيندانيشدا ڀووه، ڪه سيڪي بهوره، ڀووخوش، سوعه تچي و بيياڪ و خه مسارد ڀووه، نه ڪ گه و جيتي پيوه ديار نه ڀووه، به لڪو زيرهڪ و به ٿاوهر ديار ڀووه و نووسهر يادگار يه ڪان، ڀوڙي له ڀوڙان دلره قى لى نه ديتووه و نووسهر ده لئيت: ٻويه هه رگيز باوه ڀم نه ده ڪرد تاوانبار ڀي و ٿو جوڙه تاوانهي ڪرد بيت.

ٿوه شانڪاري ٿم ڪتبه ((يادگار يه ڪاني خانه ي مردوان))، ڇهند ڀوڙي له مه پيش له سيبيرياوه هه واليڪي پيگه ييووه ده لئيت ٿم گه نجهي ڪه به تاواني ڪوشتنى بابي تاوانبار ڪراوه و گيراوه، بينگوناهه و نه له دوور و نه له نزيڪ دهستي له و تاوانه ڪه دا نيهه، به ناهه ق ده دانه سالي ته مني له بينگار زينداندا به سهر بردووه و به فه رمي و له دادگادا بيتاواني نافيرى سه لميئراوه و بڪوڙه راستيه ڪان دانيان به تاواني خوياندا ناوه و ٿو گه نجه به ده بخته ٿازاد ڪراوه. دياره وه شانڪاري ٿم ڪتبه هه ڇ گوماننيڪي له دروستي ٿم هه والانه نيهه.

ٿيوست ناکات هه ڇي تر له مبارهيه وه بلين، له وه ي پتر باسي ٿم ڀووداوه ڀر تراجيد ييايه بڪه ين. باس ڪردني ٿم ڙيانهي ڪه به هوي ٿومه تيڪي ٿاواوه، ويران ڀوو به ڇي ده ڇي؟ رووداوه ڪه خوي باسي خوي دهڪات، مانگي چواردهه ٿه نگوستي ناوڇ.

به بۆچوونی ئیتمه ئەگەری پوودانی ئەم جۆره هەلانه زۆره و ئەم ئەگەرەش خۆی له خۆیدا پۆشناییهکی زیاتر دەخاته سەر ئەو دیمەن و پووداوانەیی که له کتیبی ((یادگارییهکانی خانەیی مردوان)) دا باس کراون و دەکرین.

جا ئیستا با بگهڕینێهوه سه‌ر چیرۆکه‌که‌ی له‌مه‌ر خۆمان، سه‌ر ئەو یادگارییه‌نە‌ی که ئەلکساندەر پتروفیچ گوریانچیکۆفی په‌حمه‌تی نووسیویه‌تی:

ئەوه‌بوو گۆتم ئەنجام له‌گه‌ل ئەم هه‌لومه‌رج و ژینگه‌یه‌دا پهااتم، به‌لام ئەم "ئەنجامه" زۆر به‌ئازار و درێژ خایه‌ن بوو. یانی پاستت ده‌وێ نزیکه‌ی یه‌ك سالی ته‌واوی پینچوو تا له‌گه‌ل ژینگه‌ی زینداندا پهااتم، تا ماوم ئەو ساله‌م له‌ بیر ناچیت، سه‌ختترین و دژوارترین سالی ته‌مه‌نم بوو. بۆیه به‌ ته‌واوه‌تی، به‌ هه‌موو ورد و درشتیکه‌وه له‌ میتشکدا نه‌خش بووه، بگه‌ر سه‌ت به‌ سه‌تی ئەو سالی یه‌که‌مه‌م له‌ میتشکدا چه‌سه‌پویه. هه‌روه‌ها باسی ئەوه‌شم کرد که زیندانییه‌کانی دیکه نه‌یانده‌توانی وه‌کو من به‌م ژیان و ژینگه‌ تازیه‌ه پابین. به‌ درێژایی ئەو سالی یه‌که‌مه به‌رده‌وام له‌ خۆم ده‌پرسی که ئاخۆ ئەمانه به‌ راستی و له‌ ناخه‌وه ئەوه‌نده هه‌یمن و ئارامن؟ ئەمجۆره پرسیارانه به‌ زۆری به‌رۆکیان ده‌گرتم و عه‌ودالی وه‌لام بوون. گشت زیندانییه‌کان وه‌کو پینشتریش گۆتومه، هه‌ستیان به‌ غوربه‌ت و نامۆیی ده‌کرد، به‌ ژيانى زیندان بیگانه بوون. زیندانیان به‌ مالى خویان نه‌ده‌زانی، هه‌ستیان نه‌ده‌کرد له‌ مالى خویاندان، به‌لکو وایان هه‌ست ده‌کرد، له‌ قوناسگیکی پێگادان، بۆ پشوویه‌ک له‌ کاروانسه‌ردا و ئوتیلیتیک به‌ شتیه‌یه‌کی کاتی لایان داوه. ئیدی ئەو پیاوانه‌ی که حوکمی ئەبه‌دیش درابوون، نیگه‌ران و بیتۆقره به‌ ئومیدی مه‌حالان ده‌ژیان، هه‌رچه‌نده ئەم نیگه‌رانی و ئومیده‌وارییه نه‌ده‌هاته ده‌ربهرین، به‌لام له‌ چاوی تیژ

دەرباز نە دەبوون. ئەم بېقەراری و ئومێدەوارییە کە خۆبەخۆ لە مرقۇدا پەیدا دەبوو، ئەوەندە خەيالی و مەحال بوو، زۆرجار لە وێنە دەچوو، ھەر ھەموو ئەم حالەتە شەقڵینکی سەیر و غەریبیان بەم شوێنە بەخشی بوو، ھەر بۆیەش رەوشینکی تاییەتی وەرگرتبوو، پیاو کە یەكەم جار دەچیتە زیندانەو، ھەست دەکات، لە دەریی زینداندا شوینکی تری لەو جۆرە شوینە نییە، یانی لە هیچ شوینکی دەروە ناچیت. ھەرچی خەلکی ناو زیندان ھەبە رادەستی زیندە خەونان دەبن و لە ونگەکانی خەيالدا ئاوارە و سەرگەردان دەبن، ئەمە حالەتیکە لە چا و ن نابیت و بە خۆی بەرۆکی بینین دەگریت. من ئەمەم لەبەر گران بوو، چونکە ئەو خەونپەرورەیییە زیندانییەکان تیايدا نەقۆم بوو بوون، دەیکردە کارێک زۆربەیان ھەمیشە گرژمۆن، شەپەنگیز و نەخۆش بنوینن. زۆربەیی ھەرە زۆریان بیدەنگ بوون و قەسەیان نەدەکرد، پیشیان دەخواردەو و لە ھەموو ئانوساتیکدا لەسەر چۆ و تەقینەو بوون. ھەزریان نەدەکرد، دلایان بۆ کەس بکەنەو، بۆیە رقیان لە سادەیی و راشکاوی بوو. تا خەون و خەيال و ئارەزوو و ئومێدەکان نەچە مەحال بوایەن، تا زیندانی لە دلی خۆیدا، زیاتر پەیی بە مەحال بوونی ھیوا و ئاواتەکانی خۆی ببردایە، زیاتر سوور دەبوو لەسەر ئەوێ بېشاریتەو و لای کەس و بۆ کەسی نەدرکینن. تۆ بلینی شەرمیان کردبئی ئەو ھیوا و ئاواتەخەيالی و مەحالانەیی خۆیان بگێرنەو؟ خۆ خەلکی رۆوس، خەلکانیکی واقع بینن، ئامادەن ئیراد لە خۆ بگرن، گالئە بە عەیب و کەموکوورپییەکانی خۆیان بکەن!

رەنگە ھەر ئەم لە خۆ نارازی بوونە پەنھان و ھەمیشەییە ھۆیک بووبن، لە ھۆیکەکانی سستی پەیوەندی نێوان زیندانییەکان و چیکدانەتەنگی و رۆوگرژی و دلرەقیان و یەکتەر قەبوول نەکردنیان. خۆ ئەگەر یەکیکی لەوانی دیکە ساویلکەتر، بە پێکەوت، بە دەنگی

به‌رز گوزارشتی له و خه‌ون و ئومیدانه بکردایه که هه‌موو که‌سیک له بیده‌نگیدا بی‌ری لینه‌کاته‌وه، شاخ و بالی له خه‌ون و خه‌یاله‌کانی بنا‌بایه، کۆشک و ته‌لاری له ئه‌سپانیادا پۆ‌نبایه، ئه‌وا هاو‌پیکانی یه‌کسه‌ر ته‌ریقیان ده‌کرده‌وه و گالته‌یان پینه‌کرد و ده‌یان‌کرد به‌ گه‌پجاری خۆیان. به‌ زۆریش ئه‌وانه گالته‌یان پینه‌کرد که به‌ خۆیان له هه‌موو که‌س پتر خه‌یالاوی بوون و ئومید و هیوای شیتانه‌یان له دل و ده‌روونی خۆیاندا په‌روه‌رده ده‌کرد.

پیشتر باسی ئه‌وه‌م کرد بوو که زیندانییه‌کان به‌ چاری سووک ته‌مه‌شای خه‌لکانی ساده و ساویلکه‌یان ده‌کرد و به‌ گه‌وجوگه‌لخۆیان ده‌زانین. زیندانییه‌کان ئه‌وه‌نده گرژومۆن و خۆپه‌رست بوو بوون، چاویان به‌رابری نه‌ده‌دا خه‌لکی ساده و ئاسایی و خوشمجیز ببینن و بدوینن، ده‌یان بوغزانن. جا سه‌رباری ئه‌و خه‌لکه‌ ساده و راشکاوه، ده‌شیت زیندانییه‌کان بکرتین به‌ دوو ده‌سته‌ی ته‌واوی جیاوازه‌وه: باش و خراپ، پوو‌خۆش و پوو‌گرژ. پوو‌گرژ و خراپ و به‌دخووه‌کان زۆرینه بوون، خۆ ئه‌گه‌ر به‌ پیکه‌وت خه‌لکانیکی زۆر بیژ ده‌م شریان تیدا هه‌لکه‌وتبا، ئه‌وا ئه‌و ده‌م شر و زۆر بیژانه، ده‌که‌وتنه دوو زمانی و ئاژاوه‌گێری و هه‌سوودی و به‌غیلی و خۆیان له کاروباری خه‌لکی تر هه‌لده‌قورتان و له‌زه‌تیکی زۆریان له‌و کاره‌ ده‌بینی، ئه‌مانه زۆریش هه‌ولیان ده‌دا، دل و ده‌روونیان نه‌که‌نه‌وه و ئه‌وه‌ی له‌ میتشک و خه‌یالیان دایه‌ ده‌ری نه‌بێن و بیشارنه‌وه، چونکه ئه‌وه له‌ نیو زیندانییه‌کاندا کاریکی ناپه‌سه‌ند بوو.

به‌لام خه‌لکه‌ پوو‌خۆش و باشه‌که - که‌ که‌مینه بوون - خه‌لکیکی هیتدی و هیتن و بیوه‌ی و لاشه‌پ بوون، خه‌ون و ئاواته‌کانیان له ناخی دایا ده‌شارده‌وه و زیاتر به‌ لای خۆشخه‌یالییدا دایان ده‌کیشا، له خه‌لکه‌ خراپ و پوو‌گرژه‌که پتر باوه‌ریان به‌ خه‌ون و خه‌یاله‌کانی

خویان هه بوو. پیموایه جگه له و دهستانه، دهسته یه کی دیکه ش له زیندانه که ماندا هه بوو که دهسته ی ره شیبیان و بیتومیدان بوو، نمونه ی ئه وانه ش، که ژماره یان یه جگار که م بوو، پیره میتریک بوو به نیوی ستارو دوب.

ئه م پیره میترده به رواله ت زور هیمن و هیدی بوو، به لام به گویره ی هه ندی نیشانان، ئه وه م بۆ ده رکه وت که باری دهروونی و سایکولوژی ئه و پیاره یه جگار ناله بار و ترسناکه، له کیشدا نییه. ئه م پیاره بۆ سوکنای دلی خۆی ریگه یه کی تایبه تی دۆزی بووه وه، که بریتی بوو له عیباده ت و چله کیشی و قه ناعه تی به خۆی هینابوو که شه هیده. ئه گهر بیرتان مابن پشتر باسی زیندانییه کی دیکه م کرد بوو که هه میشه ی خوا خه ریکی خویندنه وه ی ته ورات بوو، مه به ستم ئه و زیندانییه به که شیت بوو و خسته که ی حیوانده میجر، له گینه ئه ویش یه کیک بووبن له و ره شبین و نا ئومیدانه ی که دوا تروسکه ی ئومیدیان له دلدا ده کوژیته وه، جا چونکه مه حاله مرؤف بتوانن به بی هیوا و ئومید هه لبکا و بژی، بۆیه زیندانی ناقبری له نا ئومیدیدا، ریگه یه کی بۆ خۆی هه لبژارد بوو و به خوایشه تی خۆی، به حوسن و ره زای خۆی په نای بۆ شه هاده تیکی ده سترکرد برد بوو. ئیدی ئه م زیندانییه خۆی گتړابوو یه وه که له بهر ئه وه په لاماری میجره ی نه دابوو که خراپه ی له گهل کردبیت، یان رقی لینی بووبن، به لکو له بهر ئه وه په لاماری دابوو که ئازاری بدات و هیچی تر. کن ده زانی له و کاته دا چ ئه نگیزه یه کی دهروونی و سایکولوجی بۆ ئه و کاره ی هانداوه؟ که س به بن ئومید و ئامانج هه لئاکات و ناژی، هه ر مرؤفیک له پیناوی ئامانج و ئاواتیکدا ده ژی، که ئومید و ئامانج نه ما، نیگه رانی له مرؤف ده وړوکن و ده بی به گووراویکی نه ساز و سه یر، هه موو ئاوات و ئامانجیکی ئیمه ی زیندانی ئازادی بوو، ئه وه بوو له زیندان په ها ببین.

جا ئىستا من دەمەوى زىندانىيەكانى خۇمان پۇلېن بىكەم، بەلام ناخۇ شتى وا دەشتت؟ ھەلبەتە واقع ھېندە ھەمەجۆر و ھەمەپەنگە، مەحالە ھېچ ھزرىنىكى پووت بتوانى پۇلېنى بىكات. واقع بەوردى و بەپوونى پۇلېن ناكړئ، واقع بېئەندازە ھەمەجۆر و ھەمەپەنگە، مەحالە سنووربەندى و پۇلېن بىكرېت. ئېمە ھەر ھەموومان، ژيانى تايبەتى و شەخسى خۇمان ھەبوو، مەبەستم ژيانى دەرىي، ژيانى فەرمىيە، ژيانى دەرىي؛ ئەو ژيانەى كە سېستەم و ياساوپرېساي فەرمى دەيسەپېئى.

بەلام من، وەكو پېشترېش باسەم كىردوۋە، لە سەرەتاي ھەپسىيەكەمدا نەمدەتوانى بچمە بنجوبناوانى ئەو ژيانە تايبەتتېيە و پەى بە جەۋھەرى ناخ بېبەم، بۆيە ھەموو پۋالەتە دەرەككەكان ئازارىيان دەدام، لە رادە بەدەر خەمباريان دەكردم. ھەندجار وا پىدەكەوت پېر بەدل پەم لەو ھاوزىندانىيە شەھىدانەم دەبوۋە ھە كە وەكو من بەدەم ژان و ئازارەۋە دەتلانەۋە. تەنانەت بەغىلى ئەۋەشم پىدەبەردن كە لە نىۋو ھاۋپەگەزانى خۇياندا دەژيان و لىكدى ھالى دەبوون، ئەلھەقى ئەو پەيوەندىيەى كە زىندانىيانى كۆ دەكردەۋە و دەيكردن بە ھاۋپې، واتا، پەيوەندى دار و قامچى، ژيانى ھاۋبەشى ناچارى، بوغز و نەفرەتى لە لا دروست دەكردن و ھەر كەسە ھەۋلى دەدا بۆ خۆى و بە تەنبا لە سوۋچىكدا بژى و لە بەندوبابوى ھاۋپېتەتى ناچارى ئازاد بى. بەلام ئەو بەغىلى و نەفرەت و بىزارىيەى لە دەمى ھەلچوون و توۋرەپىيدا بەرۋكى دەگرتەم، ئەنگىزەى پەوا و ھۆى بەجىتى خۆى ھەبوو. ئەوانەى دەلېن بابايەكى نەجىبىزادە يان پۇشنىبىر و خوتەۋار و خانەدان، لە بىگارەزىنداندا، ھەمان دژۋارى و نارەھەتى و ئازارى بابايەكى جووتىارى ساۋىلكە دەبىنن، زۆر سەھون. من لەو دوايىانەدا لەم بۆچۈۋە ئاگادار بوومەۋە و تەنانەت

هندی شتیشم له باره یوه خوینده وه. ئلههقی بیرۆکه و بۆچوونه که
 له رووی پرهنسیپ و سهره تاوه په سهند و بهجی و دادوهرانه یه:
 زیندانیان هموو به شهرن و به شهر دهبی یه کسان بن. به لام ئەم
 بیره، بیریکی زور ئەبستراکت و مجه پهد و پروته له: چونکه زور
 ورده کاری ئالوز هیه، تا به خومان له ژبانی واقعی و پراکتیکیدا
 تووشی نه بین و تاقی نه کهینه وه، ناتوانین لئی بگین. هه لبه ته
 مه به ستم ئه وه نییه بلیم هه ستوسۆزی نه جییزاده یه کی رۆشنبیر و
 خوینده وار، چونکه پیشکه وتووتر و شارستانی تره، ناسکتر و بالاتره.
 به لام یه کسانى سایکولوژی و دهروونى مه حاله و رۆشنبیری لیره دا
 نابن به پتوهر و پتوانه. من یه کهم که سم که شایه تی ئه وه ددهم له
 نیو ئه و زیندانییه قهره به ختانه دا، خه لکانیک هه بوون، دوور له هر
 رۆشنبیری و خوینده وارییه ک، به لام تا حه ز بکه ی له رووی
 دهروونى و سایکولوژییه وه به سۆز و ناسکو میهره بان بوون، و اتا له
 بارى دهروونیه وه له ئاستیکی پیشکه وتوودا بوون. زۆر جار له
 زینداندا خه لکانیکم ده ناسی له دلئى خودا به ئاژه لئیکى درندهم ده زانین
 و زۆرم بق لئیان ده بووه وه و به سووکی ته مه شام ده کردن، که چی
 له پریکدا و له ساتیکی چاوه پرواننه کراودا، ئینسانیه تی ناخیان که شف
 ده بوو و هاوسۆزی و هاوخه مییه کی هینده مرۆفدۆستانه یان دهره ق
 به خه م و ئازار و ئاواتی خه لکی ده نواند و دهره بیری پیاو نه یده توانی
 باوه پ به چاو و به گوئی خۆی بکات، وه کو ئه وه بوو له پر په رده یه ک
 له سه ر چاوت لاچووبن و شتیکی تازه ی باوه په نه کردنه ی بیینی. هندی
 جار پیچه وانه ی ئه مه ش رووی ده دا: له پر په کیکی زور رۆشنبیر و
 خوینده وار، به دخوایی و درنده یه تییه کی وای ده نواند ته زووت پيدا
 ده هات، دلئى لئى تیک هه لده هات، چه نديش خاترت بگرتایه و
 نه تده توانی هېچ پاکانه یه کی بۆ بینیته وه.

من هیچ باسیکی گۆرانی ژینگه و عادهت و پهوشی ژیان و جووری خواردن و نهو شتانه ناکه، که بیگومان تهحهمولی ئەم گۆرانه بۆ بابایهکی ئەرستوکران و نهجیبزاده، زۆر قورستره تا بۆ جووتیاریکی ههژار که پهنگه له دهرفی زیندانیشدا، کاتی که ئازاد بووه، تیر به سکی خۆی نانی نهخوارد بێ، به لای کهمهوه لیره، له زیندانا، تیر به سکی خۆی نانی دهخوارد، نا نهخیز باسی ئەوه ناکه! گریمان راسته خهلکی بهوره و خۆراگر، گوچ بهو توپههاتانه نادات که له چاو حورمان و مهحرووم بوونی تردا ناکه نه هیچ. بهلام گۆرینی عادهتی مادی و واقعی کاریکی هر وا ئاسان و ئاسایی نییه. ژیانی زیندانی، نارههتی و ریسوایی ئەوتوی تیدهکهو، که ژینگه ی چهپه، غوربهت و غهریبی، خواردنی کهم و پیس، کۆتوزنجیر، له چاویدا ناکه نه هیچ. نازدارترین نهجیبزاده و دهست سپیترین خانهدان پاش ئەوهی پوژیکی تهواو کار دهکات و له بیگار دهگهپهتهوه، بێ چهندوچوون بهردهبیته نانه بۆرکهکی زیندان و مل دهنی به شۆربا پر له کێچ و پیشکهکهکی زیندانهوه. ئەمانه لهو شتانهن که پیاو بهره بهره لهگهلهیدا رادێ، وهکو چۆن ئەمه له گۆرانیهکی تهوسامیزدا دهرهق به بابایهکی نهجیبزاده که زیندانی کراوه، بهرجهسته کراوه: خواردنم شۆربای کهلهرمه،

ههلی دهلوشم و دهم دهلیسمهوه.

ئوهی گرینگه هر کهسیکی عهوام که دهگاته زیندان دواي دوو سهعات دهبێ به هاوڕی زیندانیهکان: وا ههست دهکات له مالی خۆی دایه، له نێو کهسوکاری خۆی دایه، ههموو ئەو مافانهی ههیه که هاو زیندانییهکانی ههیانه. لییان دهگات و لێی دهگن، ههموو زیندانییهکانیش به یهکێک له خۆیانی دهژمیرن. سهبارهت به بابایهکی نهجیبزاده مهسهلهکه وا نهبوو، ئەو زیندانییهی سهه به چینی

نهجیبزادان بوايه، چند پياوى باش بوايه، چند دلپاک و دروستکار، چند به ئاوهز و ئه قلمه‌ند بوايه، هموو زیندانیه‌کان بۆ سالانیتکی زور ده‌یان بوغزاند، نه لینی حالی ده‌بوون و نه متمانه‌یان پینده‌کرد. نه‌یده‌توانی بیی به دۆست و هاوپییان، خو ئه‌گه‌ر توانیبای کاریکی وه‌ها بکات، ته‌شقه‌له و گه‌ری پیننه‌کن، سووکایه‌تی پیننه‌کن و پیزی بکرن، هر وه‌کو بیگانه‌یه‌ک ته‌مه‌شایان ده‌کرد و مامه‌له‌یان ده‌گه‌ل ده‌کرد، ئیدی ئه‌ویش به‌رده‌وام هستی به‌ته‌نیایی و گۆشه‌گیریه‌کی ناخوش ده‌کرد. دیاره زیندانییه‌کان له‌نیهادپیسیه‌وه‌ ئه‌و گه‌مارۆیه‌یه‌یان نه‌ده‌خسته‌سه‌ری، به‌لکو خو به‌ خو و به‌ شیوه‌یه‌کی ئاسایی دروست ده‌بوو. هموو مه‌سه‌له‌که‌ ئه‌وه‌ بوو، که‌ ئه‌م زیندانییه‌ نه‌جیبزاده‌یه و له‌وان نییه، سه‌ر به‌ چینی ئه‌وان نییه، به‌وان نامۆ و غه‌واره‌یه.

ناخۆشترین شت ئه‌وه‌یه‌ که‌ پیاو له‌ ژینگه‌ی خو‌ی نه‌ژی، له‌ ژینگه‌ی خو‌ی دای بیسن. بۆ نمونه‌ ئه‌و جووتیاره‌ی که‌ له‌ 'تاگانروک(2)'ه‌وه‌ بۆ به‌نده‌ری 'پتروباقلوفسک' ده‌گوازرایه‌وه، له‌وینده‌ر تووشی هه‌مان جووره‌ جووتیارانی رووس ده‌بوو، که‌ له‌ زاگه‌ی خویدا هه‌بوون. بۆیه‌ دوا‌ی دوو سه‌عاتان هۆگری یه‌کتر ده‌بوون، ئیدی وای هه‌ست ده‌کرد له‌ مالی خو‌ی دایه، پیکه‌وه و به‌ ته‌بایی له‌ یه‌ک گالیسکه و له‌ یه‌ک که‌پر دا ده‌حه‌وانه‌وه، به‌لام بۆ بابایه‌کی نه‌جیبزاده‌ په‌وشه‌که‌ زور جیاوازتر بوو، بۆشاییه‌کی زور له‌ نیوان ئه‌و و خه‌لکه‌ عه‌وامه‌که‌دا هه‌بوو. ئه‌مه‌ش وه‌ختی به‌ دیار ده‌که‌وت که‌ یارۆی نه‌جیبزاده‌ له‌ ژینگه‌که‌ی خو‌ی داده‌بپا و ئه‌و نازه‌ی جارانی نه‌ده‌ما و به‌ ناچاری ده‌که‌وته‌ ناو په‌مه‌کی خه‌لکیه‌وه. له‌ غه‌یری ئه‌م حاله‌ته‌دا، خوای ده‌کرد هموو پۆژیک سه‌روکاری ده‌گه‌ل جووتیاراندا ده‌بوو، پۆژانه‌ به‌ده‌م ئه‌رکی ئیداریه‌یه‌وه‌ ده‌بیینن

وهكو بابيكي باش خزمه تي ده كردن و چاكه ي ده گه ل ده كردن، به لام قهت پوژي له پوژان وهكو پيوست و به قوولي نه يده ناسين و له يه كتر نه ده گه ييشتن. خو نه گه ر واي هه ستر دبا ناسيووني و ناخي خو يندوونه ته وه، نه مه له سنووري وه هم و خه يال تي نه په پيوه. بينگومان نه وان ه ي نه م بوچوونه ده خو ينده وه، نه م قسانه م به موباله غه ناميز ده زانن، به لام من دنيا م كه تي يني و بوچوونه كه م زور راست و دروسته. هه لبه ته من له ريگه ي خو ينده وه ي كتي يانه وه نه م بوچوونه م له لا كه لاله نه بووه، به لكو نه زموني ژياني واقعي خوم، نه و بوچوون و قه ناعه تي له لا دروست كر دووم. هه لبه ته پاش نه زمون يكي زور و دريژ، نه و قه ناعه ته م له لا چيووه. په ننگه پوژي ك بي هه موان راده ي دروستي نه و بوچوونه ي منيان بو به ديار بكه وي. ئيدي، رووداوه كان هه ر له سه ره تاوه، دروستي و راستي سه رنج و بوچوونه كاني منيان سه لماند، نه م رووداوانه زوريان كار تي كر دم، به ته زان دن ته زان دم يان. له يه كه م هاويني سه ره تا ي چه سپسيه كه مدا هه ميشه به تاقي ته نيا به گوشه و كه ناري زيندانه كه دا ده سوورامه وه و پياسه م ده كرد. پيشترش باسي نه وه م كرد بوو، كه نه و كاته، له باريكي ده رووني نه و تودا نه بووم كه بتوانم زيندانيه كان هه لبه سه نكيتم و بزانه م كن به كه لكي دو ستايه تي دي ت و كن به كه لك نايه ت. چه ند دو ستيكي كو نه نه جييزا دم په يدا كرد، به لام دو ستايه تي يانم نه چوه دل وه و هيج سو كنا يه كي به روحم نه به خشي. بگره خو زيام ده خواست كه سيانم نه ناسيبا و له هه موان بيزار بووم، به لام چار چيه؟ جا با رووداويكتان بو بگيرمه وه كه هه ر له يه كه م ساته وه تي نه گه يان دم كه من له م زيندانه دا غه ريب و نامق و ته نيام. مانكي ئاب بوو، له پوژيكي زور گه رمد، ده وروبه ري سه عات يه كي پاش نيوه رو بوو، ياني ري ك نه و كاتانه بوو، كه زيندانيان به ر له وه ي

بۆ سەر کار ھەستەنەو، چاویکیان گەرم دەکرد، لە پڕ ھەموو زیندانییەکان، پیکەو پابوون و لە ھەساری زیندانەکاندا خربوونەو، من تا ئێوە کاتە ھیچ شتیکم نەدەزانی. ھێندە نقومی بیر و خەیاڵاتی خۆم بووم، نەمدەزانی چ شتیک لە دەورووبەرم دەگوزەری. زیندانییەکان سێ دانە پوژ بوو جموجۆلیان تیکەوتبوو، شپرزە و پەریشان دیار بوون. من دەلیم سێ پوژ بوو، بەلام پاشان کە ھەندئێ لە قەسەکانی زیندانییە پەست و تورپەوتپۆکانم بیر کەوتەو، بۆم دەرکەوت نەخیز ئەم جموجول و خرۆشانەیان زۆر لەمیژتر، دەستی پیکرد بوو. من لە دلی خۆمدا ھۆی ئەم ھاوروژان و خرۆشانەم دەگێتپایەو بۆ قورسی کار لە وەرزی ھاویندا، بۆ دریزی پوژگاری تاقەت پڕوکیئنی ئەم وەرزە، بۆ ئەوھێ کە زیندانییان بەسێ ویستی خۆیان بۆ کار دەبران بۆ دەشتودەر و مەیلی ئازادیان لە لا دەمەزەرد و تازە دەبوو، بۆ کورتی شەوگار کە تیر خەو نەدەبوون، وام ھەست دەکرد ھەر ھەموو ئەو فاکتەر و ھۆکارانە یەکیان گرتوو و پەنگاونەتەو و ئەم جموجول و ھاوروژان و خرۆشانەیی دروست کردوو و مەسەلەیی خراپی خواردن کراو بە بیانو ھەنجەت.

زیندانییەکان چەند پوژیک بوو کەوتبوونە گلەیی لە خواردنە کە ئیدی لە ھەموو شوینی، چ لە قاوشەک ھو چ لە مووبەقە کەدا، بە ئاشکرا گلەیی و گازاندەیان دەکرد. یەکیک لە ئاشپەزەکانیان گۆپی، بەلام ھەر دوای دوو پوژ ئاشپەزی دووھمیان دەرکرد و ئاشپەزی یەکەمیان ھیناوە. بە کورتی گشت زیندانییەکان شپرزە و نیگەران بوون.

یەکیکیان بە دەم پرتەویۆلەو گوتی:

- ئەو ھەموو کارەمان پێدەکەن و خراپترین خواردنمان دەدەن!

زیندانییہ کی دی ہلڈہ داتہ:

- ئەگەر ئەم خواردنەت بە دل نییە، ئەمەرفەرموو خواردنی
نایاب و تایبەتیت بۆ دروست بکەن!

زیندانی سێتەم دەلیت:

- کورپنە لە گەدگین خۆشتر نییە، من زۆری حەز لێدەکەم!

- ئەگەر هەموو پۆژیک گەدگین بخۆی، هێشتا هەر لە لات خۆشە!

زیندانی چوارەم گوتی:

- هەقە گۆشتی گامان بدەنی، پۆژ هەتا ئیوارێ لە کورەخانەدا

شانوبال دەوشیتین و ئیوارە ماندوو مردوو و دەگەرپێنەو و

گەدگینمان دەرخوارد دەدەن، ئاخەر گەدگین لە کوو بەری دل

دەگرێ و پیاو تێر دەکات!

- یا گەدگینمان دەدەنی یان عور.

- بە راستی، خواردنیکێ خراپە.

- ئیدی گیرفانی خۆی پڕ دەکات!

- ئەمە پەیوەندیی بە تۆوہ نییە. تۆ هەقت چییە!

- ئەگەر پەیوەندیی بە منەوہ نەبێ، پەیوەندیی بە کتۆہیە؟ خۆ ورگم

ہی خۆمە. ئەگەر هەموو قسەمان یەک بخەین و سکالا بکەین، هەنگی

دەبینن.

- سکالا؟

- بەلێ.

- نەهەقت ناگرم، وا دیارە لێدانی باشت لەسەر ئەو جۆرە سکالایانە

نەخواردووہ! بە راستی گەوج و کەودەنی!

زیندانییہ کی دی، بە خەمگینی و بە پەستی هەلی دایە و گوتی:

- راسته! په له كړدن په شيمانى له دوايه، ئه پړى قه لپياو پيمان نالئى
سكالا له كئ دهكئ؟ سكالا له چى دهكئ؟ خو ده بئ له پيشدا ئه وه
بزائين و له سه رى پړك بكه وين.

- ده ليم ئه گهر هم موان سكالا بكن، منيش سكالا ده كم، له گه ل
عامى ده چمه شامى، چونكه خه ريكه له برساهه توپم. به لام ئه وانئى
خواردنى تايبه تى خو بيان ده خون، هه قى خو بيان به شدارى نه كن،
له جئى خو بيان نه جو لئى، به لام ئه وانئى نانى زيندان ده خون.

- ئه ى به غيلى حه سوود! چاوى به را يى نادات شتى خه لكى دى
بيبين!

- باشه هاو پريان! بو چى قه رارى خو مان نه ده ين؟ ئه م عه زابه
هه تاكئ؟ ئه و دزانه خه ريكه كه ولمان ده كن، ده يانه وئى پيشتمان
بگروون! با سكالا بكه ين! با نار ه زابى ده ربړين!

- نار ه زابى چى؟ يانى ده ته وئى پارووه كه ت بو بچوون و ئه وسا
بيكه نه ده مته وه؟ ها؟ كورې باشه ده يه وئى پارو كه ى بو بكن و بيكه نه
ده مييه وه! كورپنه ئيمه له بينگاره زيندان داين و ته واو، ناوى خو ى به
خو يه وه يه.

- ئيدى هه روا بووه و وا هاتووه، گه ل له برساهه مريت و
به رپرسانيش له خه مى ورگى خو بيان دان. له سه ر حيسابى
ره شو پروت قه له و ده بن.

- راسته، يارو ى له مه ر خو مان هه شت چاو قه له و بووه، له و ئاخه
و ئوخرده دا دوو ئه سپه شتى كړيوه.

يه كيك له زيندان ييه كان به ته شه ره وه گوتى:

- فه قيره حه ز ناكات بخواته وه!

- هر چپیه کی هه بووه، ماوه یه ک له مه پیش له قوماردا دایناوه، دوو دانه سهعاتی پیک، به بی ئه وهی قروشیکه له گیرفاندا بووبی، یاری دهگل بهیتاله که دا کردووه.

- بویه گه دگین دهر خواردی ئیمه ددهن!

- ئیوه هه مووتان که رن! ئیمه هه قمان چپیه به سهر ئه مه وه؟

- نه گهر گشتمان پیکه وه یه کده ست و یه کده نگ رابین چی له ده ست

دئ؟ پیویسته یه ک بگرین و عه زمان جه زم بکهین.

- چی له ده ست دئ؟ تاهیزی تیدابن یه کیک ده کتیشیت به ده موفلقت

داو...

- ههر ئه وه نده؟

- ده شتداته دادگا.

زیندانییه کان هه موو پهریشان و نیگه ران بوون. پیاو هه ق بلن خواردنی ئه وه مانه مان زور خراپ بوو. ئه مه جگه له وهی ناره زاییه کی گشتی له نیو زیندانییه کاندا هه بوو، هه موو نیگه ران و دلته نگ بوون و له چاوه پروانییه کی بیکوتاییدا بوون. زیندانی به ته بیعت شه پرفروش و یاخی و سه رکیش و واز وازییه، به لام به ده گمه ن ریده که وی زیندانییان پیکه وه و به کۆمه ل رابن، هویه که شی نیفاقی هه میشه یی نیوان خه لکییه، نه سازانی خه لکییه. هه موویان په یان به و مه سه له یه بردبوو، بویه زیاتر خه ریکی مشتومر و شه ره جنیوان بوون تا کار و کرده وه، یانی ههر دهم بوون، کرده وه نه بوون. به لام و پرای ئه وه ش ئه مجاره یان، هاو روژان و خرۆشانه که بیته نجام نه بوو. زیندانییه کان، له هه وشه و قاوشه کاندا له ده وری یه کدی خرپه بوونه وه و به ئاشکرا گه نگه شه و مشتومریان ده کرد، گازانده یان ده کرد، جنیویان دها و به رقه وه که موکووری و عه بیوعاری ئیداره که ی میجه ریان ده ژمارد و ته نانه ت نه ئینییه کانیان له قاو دها.

ههلبهته ئاشکرایه که ههه مهسه له یه کی وهکو ئەم مهسه لانه خو به خو ریبهران و هانده رانی خو ی دهخولقینێ و به رهه م دینێ. ریبهرانی ئەم جوړه هه لومه رج و قوناغانه ش ده بی، کومه لیک سیفه تی تاییه تییان تیدابن، نهک ههه له زینداندا، به لکو له هه موو ژینگه و کومه لگه یه کدا، له ناو سوپا و له شویتانی دیکه شدا. نمونه ی ریبهر له هه موو کات و شویتنیکدا هه مان نمونه یه: خه لکانیکن خوینگه رم، چاونه ترس، تینوی دادپهروه ری و خو شباوه ر، خو شخه یال، له کانگای دلوه باوه رپیان به وه یه که ئاوات و ئامانجه کانیا ن دیته دی. ههلبهته ئەمانه له خه لکی دی که و جتر نین، به لکو هی وایان تیدایه یه جگار پر ئاوه ز و زیرهک و ئەقلمه ند، به لام له وه شو ر شگرت تر و خوینگه رم ترن که له هه یچ شتیک پهرینگینه وه و سل بکه نه وه. ههلبهته له و جوړه هه لومه رج و قوناغانه دا خه لکانیکش هه لده که ون که ده زانن چون ریزه کانی جه ماوه ری خه لک جو ش ده دن، چون ریبهریا ن ده که ن، چون ده یان که یه نن به ئامانج، ئەمانه ریبهری میلی ن و نمونه یان له ولاتی ئیمه دا زور که مه. ئەوانه ی که ئیستا باسیان ده که م، زیاتر پیتش په وان و هانده رانی یاخیکه رین، ئەوانه خه لکانیکن زوربه ی کات مه سه له که یان ده دۆرینن و به ئامانج ناگه ن و چه پس و زیندان ده بی به جیکه یان. عه بیی هه ره که وه ری ئەوانه، خوینگه رمی و جو شوخرو شه، به لام ههه ئەم خوینگه رمی و جو شوخرو شه یه که وایان لیده کات کار له جه ماوه ریکه ن! خه لکی دوویان ده که ون، چونکه ئەو گر و کلپه و بلیسه و تو په ییه راستگویانه یه ی که له دل و ده روونیا نه وه ده ره ده چی، کار له هه موو که سیک ده کات، ته نانه ت سلو کترین که سیش جو ش ده دات. متمانه یه کی کویرانه ی ئەو تو یان به سه ره که وتن هه یه، که گوماندارترین خه لک ده خه نه سه ره که لکه له، ئەگه رچی ئەم متمانه یه ی که خو ی ده سه پیتن، زور جار له سه ره بنه مایه کی هیتده سست و مندالانه

رۆنراوه، که پیاو سه‌ری سوڤده‌مینی چون خه‌لکانیک باوه‌ریان پینکردوو. نه‌ینی کاریگه‌رییه‌که‌یان له‌وه‌دایه که به خۆیان بی هیج ترس و دوولییه‌ک، بی هیج سه‌له‌مینه‌وه‌یه‌ک ده‌که‌ونه پیشی پیشه‌وه‌ی خه‌لکه‌که. وه‌کو گای بوغه سه‌ر داده‌نوینن و شاخیان ره‌پیش ده‌خن و بۆ پیشه‌وه مل ده‌نین بیئه‌وه‌ی زۆرجار بزانی چی ده‌کن، یان بیر له هیج جۆره سازش و بادانه‌وه‌یه‌ک بکه‌نه‌وه، یان بیر له هیج جۆره تاکتیکی هه‌له‌په‌رستانه بکه‌نه‌وه، که زۆرجار ده‌بیته مایه‌ی ئه‌وه‌ی خویرترین زه‌لام مه‌سه‌له‌یه‌ک بیاته‌وه و بی هیج ئاسیو و زه‌ره‌رینک به ئامانج بگات. ئه‌مانه ده‌بی شاخه‌کانییان بشکینن. ئه‌وانه له ژیان ئاسایی خۆیاندا خه‌لکانی سه‌رکیش و خۆسه‌رن، زوو هه‌له‌ده‌چن، زۆر رهن و رگونین، لینه‌رده‌ییان زۆر که‌مه، زۆربه‌ی کات خه‌لکی کورت بینن، ئه‌م کورته‌بینیه‌ خۆی له خۆیدا به‌شیکه له توانایان، جا ناخۆشترین شتیان ئه‌وه‌یه یه‌کسه‌ر و راسته‌وخۆ به‌ره‌و ئامانجی خۆیان ناپۆن، زۆربه‌ی کات به ده‌وری ئامانجه‌که‌یاندا ده‌سوڤینه‌وه و ره‌نجیان به‌ فیرۆ ده‌پوات. به‌لام جه‌ماوه‌ری خه‌لک گوئیان لینه‌گرن و باوه‌ریان پیده‌کن، ئه‌مه‌ش یه‌کیکه له نه‌ینییه‌کانی توانای ئه‌وانه.

به‌لام با بیمه‌وه سه‌ر سکالا و چه‌ند وشه‌یه‌کی له باره‌وه بلیم.

هه‌ندی له زیندانییه‌کانی لای ئیمه‌ ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه بۆ سیبیریا دوورخرا‌بو‌ونه‌وه و له زیندان په‌ستیترا بوون سکالایان به‌رز کردبووه‌وه. ئه‌وانه له هه‌موو زیندانییه‌کانی دی په‌رۆشتر و نیگه‌رانتر بوون. یه‌کیک له‌وانه‌م له بیسه که نیوی مارتینوف بوو، له تیپی سواره‌دا کاری کرد بوو، هه‌رچه‌نده پیاویکی خوینگه‌رم و سه‌ره‌پۆ و هه‌له‌شه و توڤه‌وترو بوو، به‌لام مروفینکی راستگو و دروستکار بوو. یه‌کیک دیکه‌م لینه‌ناسین نیوی فاسیلی ئانتونوف بوو، پیاویکی ناگرین مجیز، نیگا گۆساخ و بزه‌تال بوو، به‌لام وپرای ئه‌وه‌ش تا بلتی

هۆشن و زیرهك و مهرد و رهند و راستگو و سهراست بوو. ههلبهته هه ربۆ نمونه ناوی ئه و دووانه م ههنا، دهنا ژماره ی ئه و جۆره پیاوانه زۆر بوو. پترۆف ئش له م كۆمه له وه دهچوو بۆ لای ئه و كۆمهل، زۆر كه م قسه ی ده كرد، به لام دیار بوو زۆر توپه و به داخ بوو، چونكه له پیش هه موانه وه له قاوشه كه ده رپه ری و خۆی گه یانده ناو ئه و ئاپۆرایه ی كه له هه وشه كه دا كۆبوو بوونه وه. ده رجه داری زیندانه كه كه به په ی گروبان بوو (سه رعه ریفان) به په له خۆی گه یانده خه لكه كه و ترس و نیه گه رانییه كه ی زۆر له سیمای نیشته بوو. زیندانییه كان پزیزان به ست و به وپه ری نه زاكه ته وه تكایان لیکرد كه به میجر بلیت زیندانییه كان هه ز ده كه ن قسه ی ده گه ل بكه ن و ده رباره ی هه ندی شت پرسیا ری لیکه ن. له داوی ده ره جه داره كه وه هه موو سه ربازه سه قه ته كانی جه نگیش هاتن و له به رانه بر زیندانییه كاندا پزیزان به ست. ئه و داوا نا ئاساییه ی زیندانییه كان، ترس و نیه گه رانییه كه ی زۆری خسته دلی گروبانه كه وه، چونكه پیشتر داوا ی وا نه كرا بوو، به لام نه یده و پرا پاپۆری خۆی نه گه یه نیتته میجر، چونكه له گین بوو زیندانییه كان یاخی ببن و پرو داوی زۆر خراپ بقه ومی، له وه ده چوو هه موو به رپرسیانی زیندانه كه مان له زیندانییه كان بترسن. خۆ ئه گه ر هه چیش پرو ی نه دا با و زیندانییه كانیش ژیا ن بیونا یه وه و بلاوه یان لیکرد با، سه ر گروبانه كه ده بوا یه ئیداره ی زیندان له مه سه له كه ئاگادار بکاته وه، بۆیه بیئته وه ی هه چ چه ندو چوونیک ده گه ل زیندانییه كاندا بکات و هۆی ئه م داوا کارییه یان لئ بپرسیت و هه ولبدات ژیا نیان بکاته وه و قه ناعه تیان پینکات كه ئه مه کاریکی ئاقلانه نییه، به له ز و به رهنگی هه لبزپکا وه وه چوو بۆ لای میجر. چونكه بۆی ده ركه وتبوو كه زیندانییه كان قه ناعه تیان به قسه ی ئه و نییه.

منیش بیٹاگا له نیاز و مه بهستی ئەم جموجوله، ریک خۆم به نیو
ئاپۆراکه دا کرد و له گهل ئەواندا به ریز وهستام (پاشان بۆم دهرکهوت
که نیاز و مه بهستیان چی بووه). وام دهزانی ئەم ریز بهستنه بۆ
تهفتیش و سه رژمیری زیندانییهکانه، بهلام که سهیرم کرد هیچ
پاسه وانیک لهوئ نییه، ئەبلهق و سه رسام که و تمه روانینی
دهوروبه رم. سیمای زیندانییهکان توپه و ئاگرین بوو. هه ندیکیان
رهنگیان زهره هه لگه را بوو. هه موو کپوکپ و خه یالای بیریان له وه
ده کرده چی به میچه ر بلین. سهیرم کرد زۆریه یان به سه رسامی له
من ده روانن و پیتیان سهیره که له گهل ئەواندا وهستام، بهلام
بیتهوهی هیچ قسه یه ک بکه ن پرویان لئوه رده گتیرام. پیتیان سهیر بوو
که منیش له ریزی ئەواندا وهستام و گه ره کمه به شداری سکا لاکه ی
ئەوان بکه م، باوه ریان نه ده کرد. دوا ی تو زیک هه مدیس که و تنه وه
ته مه شا کردنی من، نیکیان به کپارچه پرسیار بوو.

قاسیلی ئانتوتوف، به دهنگی که هه موو ئەوانی دی گویتیان لیبیبی
و به زمانیکی زبر و به جیناوی (تو)، که جارن به جیناوی کۆی
(ئیه) دهیدواندم، گوئی:

- باشه تو لیره چ دهکه ی؟

به په شوکاوی و سه رسامی لیمروانی، ده موست بزائم مه بهستی
چییه، ههنگی ههستم کرد که شتیکی نائاسایی له گورپیه.

زیندانییهکی سوپایی گهنج، که تا ئەو کاته نه مده ناسی، دیار بوو
کهنجیکی باش و میهره بان بوو، پیتیگوتم:

- راست دهکات! چ دهکه ی لیره؟ بچۆوه بۆ قاوشه که، ئەم مه سه له یه

په یوه ندی به تووه نییه!

به رسقم دایه وه و گوتم:

- چوزانم، هه مووتان لیره ریزتان بهستبوو، وامزانی بۆ تهفتیش و سه رۆمیری وهستاون!
 زیندانییهک هاواری کرد:
 - هاتوووه خۆی به ئیمه وه هه لواسیت!
 یه کیکێ دی گوتی:
 - لووت ئاسنین!
 زیندانی سێیه، به ته شه ریکی له وه سف نه هاتوووه گوتی:
 - میتشکوژ!

هه موو زیندانییهکان، به م ناتۆره تازه یه ی که یارۆ لیتنام، له قاقای
 بیکه نینیان دا
 یه کیکێ دی گوتی:

- ئاخر جه نابیان جار جار ته شریف بۆ مووبه قه که دینن!
 - ئه مانه له هه موو شوینی داشیان سواره! ئیره زیندان نییه، له گه ل
 ئیمه دا زیندانی نین؟ که چی نانی سبی و به رازه کۆرپه ده خۆن! باشه
 تو خواردنی تایبه تی ناخۆیت؟ ئه دی بۆچی بۆ ئیره هاتووی؟
 کولیکۆف، بی له روودامان دهستی گرتم، له ریزه که ی هیتامه
 ده ری و به ریزه وه گوتی:
 - ئیره شوینی ئیوه نییه.

رهنگی زهرد هه لگه را بوو، چاوه ره شه کانی پرشنگیان ده دا و به
 جوړی لیوی ده گه ست له زگ بوو خوینی لیتی. زۆر هه لچوو بوو،
 ئه وه نه بوو وه کو ئه وانی دی به ئارامی و خوینساردی چاوه پروانی
 هاتنی میچهر بکات. زۆرم هه ز ده کرد له و حاله تانه دا ته مه شای
 کولیکۆف بکه م، واته له و کاتانه دا که ناچار بوو، خۆی وه کو چۆن
 هه یه، به لایه نی چاک و خراپیه وه، ئاشکرا بکات و ده ربخات. پاسته
 کولیکۆف لافوگه زافی لیده دا، به لام هه ر لافوگه زاف نه بوو، به لکو

كرده و هشى هه بوو. دلنيام ئەگەر بۇ ئىعداميش بىرايه، قيتوقۇز و سەربەرز و بىمەنت وەكو خانەدانىكى چكۆلە بەرەو پىرى دەچوو. لە كاتىكدا هەموو ئەوانى دى گالتهيان پىدەكردم و تانهيان لىدەدام و بەتەوسەو تەمەشايان دەكردم، كولىكوف، دوو هئىدەى جارەن رىزى دەگرتم و بە شىئەيهكى بنجىر لە سەرى پۆيى:

- ئەلكساندەر پترۇفيچ، ئەم مەسەلەيه پەيوەندى بە ئىمەو هەيه، هىچ پەيوەندىيهكى بە تۆو نىيه. برۇ بۇ شوئىنىكى تر، گوئ بگره! جماعەتەكەت لە مووبەقن، بچۇ بۇ لای ئەوان،

يەكىكى دى گوتى:

- بۇ خۇيان لەوئ دانىشتوون و هىچ عەيبىكىان نىيه!

لە پەنجەرەكەوہ روانىمە ناو مووبەقەكە، سەيرم كرد پۇلاندىيەكان هەموويان لەوئىدەرن، لەوہ دەچوو زۇر كەسى ترىش لەوئى بن. لە كاتىكدا بەوپەرى شىپرەهەى و پەشۇكاوى بەرەو مووبەقەكە دەچووم، خەلكەكە لە دواوہ پىم پىدەكەنين و جنىويان دەدامى و ھۇيايان لىدەكردم.

- بە ئىمە رازى نەبوو! ھۆى ھۆى! بىگرن، نەپۆى!

لەو كاتەوہ رىم كەوتبووہ ئەم زىندانە، تانەوتەشەرى وام بە خۇوہ نەدىتوو. بە راستى ساتىكى بە ژان بوو، بەلام شتىكى چاوہپوانكراو بوو، چونكە خەلكەكە لە رادەبەدەر ھاوروژا بوون، لە پارەوئى مووبەقەكەدا تووشى ت. سكى بووم، ئەمە گەنجىكى سەر بە چىنى نەجىبىزادان بوو، خوئىنەوارىيەكى زۇرى نەبوو، بەلام كورپىكى بەورە و جوامىر و نەفسبەرز و دلوالا بوو، زىندانىيەكان ئەويان لە ئىمە جىاكردبووہوہ، وەكو زىندانىيە نەجىبىزادەكانى دى نەيان دەبوغزانەد و بگرە لە ھەندى پووہوہ خۇشىشيان دەويست. بە ھەلسوكەوت و رەفتارىدا مرۇقىكى مەردانە و ئازاوبوئىر بوو.

هاواری کردم و گوتی:

- گوریانچیکوف نه وه چ دهکەیی؟ وەرە ژوورپی!

لیم پرسى:

- باشه ئەم قەرەبالغییه چییه؟

- جماعت دەیانەوئى سکالا پیتشکەش بکەن، چما نازانى؟ بەلام خەیاڵیان خاوه، هیچ بە هیچ ناکەن، کى گوتى له سکالای زیندانیان دەگریت، کى باوەریان پێدەکات؟ هەلبەتە ئیدارەى زیندان بە دواى هاندەرەکاندا دەگەرێ، ئەگەر ئیمەیان لەگەڵ بین، تاوانەکە دەخەنە ملی ئیمە و ئیمە بە بەرپرسیاری پروداوەکە دەزانن. دەزانی ئیمەیان بۆچی بۆ ئەم شویتە ناردوو! ئیدارە ئەگەر بیەوێ ئەوان سزا بدات، ئەوپەرەکەى چەند جەلدیەکیان بۆ دەبریتەووە و تەواو، بەلام سەبارەت بە ئیمە بیتگومان دەمانداتە دادگا. چونکە مێجەر زۆری رقی لیمانە، تەنیا بە دادگایى کردنمان دلى فینک دەبیتەووە. ئیدی ئیمە دەکات بە بیانوو و پاساوی کردەوهکانی خۆی!

کە چووینە مووبەقەکەو، "م. کى" گوتی:

- زیندانییهکانیش بە دەستوێ بەستراوی دەمانفرۆشن!

"ت. سکى (۳)" گوتی:

- هەلبەتە بەزەبیشیان پیماندا نایەتەووە.

جگە لە زیندانییه نەجیبزادەکان، نزیکەى سى زیندانی دیکەش لە مووبەقەکەدا بوون، هەر یەکەیان بە هەنجەتیک نەیدەویست بەشداری لەو گەله سکالایەدا بکات، هەندێ لە ترسنۆکیدا و هەندێکی دی بەو هەنجەتەى سکالا سوودی نییه و کەس گوتی لیتاگریت. یەکیک لەوانە ئاکیم ئاکیمیچ بوو - کە دژی هەموو جۆرە سکالا و کاروکردهوهیهکی نااسایی و نایاسایی بوو- ئاکیم بەوپەرى هیمنى و خوینساردی، بى هیچ دلەراوکی و نیگەرانییهک چاوه‌پوانی کوتایی

ئەو مەسەلە يە بوو، كە دۇنيا بوو، سەر كە وتەن بۇ ئىدارە و مائۇمورانى
 ئىدارە ي زىندانە (ئەشعيا قومىچ) ش لە مووبە قە كە بوو. زۇر
 ناپرە حەت و خەمبار بوو، شىپرزە و نىگەرەن لووتى داژەندىبوو و
 بە نىگەرەننى يە وە گوتى لە قسە كانى ئىمە دە گرت. يە جگار ناپرە حەت و
 نىگەرەن بوو. جگە لە پۇلاندىيە نە جىبىزادە كان، كۆمە لىك زىندانى
 دىكە ي پۇلاندى سەر بە چىنى عەوامى خەلكى و ژمارە يەك زىندانى
 ترستۇكى پووسى لە مووبە قە كە دا بوون، ئەمانە كۆمە لىك خەلكى
 مات و بىدەنگ بوون، نە يانۇيۇرا بوو لە گەل زىندانى يە كانى تردا مان
 بگرن، بە خەمگىنى و ئاومىدىيە وە چاوەرەوانى كۆتايى مەسەلە كە
 بوون. ھەر وەھا ژمارە يە كى دىكە لە زىندانى يانى پەست و بىزار لە
 مووبە قە كە مابوونە وە، نەك لە بەر ترستۇكى، بەلكو لە بەر ئە وە ي
 دۇنيا بوون كە ئەم ياخى بوونە بىمانايە و نە ھىچى لى شىن دە بىت و
 نە سەردە گرى و نە سەردە كە وى. بەلام ھەستەم دە كرد زۇرىش
 باوەر يان بە خۇ نە بوو و پەرىشان و پەشىو دە ياننۇاند. ھەر چە نە دە
 دۇنيا بوون كە ئەوان لە سەر ھەقن، كە ئەنجامى سكالاكە ھەمان ئەنجام
 دە بىت كە ئەوان پىششىنيان كردو وە، بەلام ھەستيان بە جۆرە
 تەرىقىيەك دە كرد، ھەستيان بە وە دە كرد پىشتيان لە ھاورپىكانى خۇيان
 كردو وە، ھاورپىكانىيان بە مىچەر فرۆشتو وە و خىانە تيان لىكردوون.
 يولكىن ش لە مووبە قە كە دا مابو وە وە، يولكىن ئەو جوتيارە
 سىبىرىيا يە پىتە سىفە تە بوو، كە لە سەر پارە تە زویر كردن گىرا بوو
 و دە بىنگارە زىندان پەستىنرا بوو، ئە وە ي كە بۇرپى بە كولىكۇفى
 بە يتال دابو و ھەموو مشتەرىيە كانى لىكردىبو وە و نانى بىرى بوو.
 ھەر وەھا كابرە پىرە ستارو دوبييە كەش لە مووبە قە كە دا مابو وە وە.
 ھەموو ئاشپەزە كانىش لە جى خۇ نە جولا بوون، پەنگە لە بەر ئە وە ي

خویان به ستافی ئیداره‌ی زیندانه‌که ده‌زانی، بۆیه پنیان جوان نه‌بوو
خویان تیکه‌لی ئه‌و مانگرتن و یاخی بوونه بکه‌ن.
پرووم کرده 'م. کی' و به دوودلی گوتم:
- جگه له مانه‌ی ئیره هه‌موو زیندانییه‌کانی دی پ‌ویشتون.
'ب' له بن لیوانه‌وه گوتی:

- ئیمه هه‌قمان چیه؟

- ئه‌گه‌ر ئیمه به‌شداریمان بکردایه، سه‌د هینده‌ی ئه‌وانه به‌ر تالوکه
ده‌که‌وتین. به‌راستی من رقم له‌و چه‌ته و دزانه‌یه. یانی تو به‌راستی
پیتوایه ئه‌م سکا‌لایه سه‌ر ده‌گرئ؟ ئاخ‌ر بۆچی خۆمان بخه‌ینه ئه‌م
گێژاوه‌وه؟ من تیناگه‌م ئه‌وانه چ له‌زه‌تیک له‌وه ده‌بینن که به‌ده‌ستی
خویان، خویان گیرۆده‌ ده‌که‌ن.

زیندانییه‌کی پیری منج‌ری خوینتال گوتی:

- نه‌خێر، هه‌یج به‌هه‌یج ناکه‌ن.

(ئه‌لمازوف)ش که له‌گه‌لماندا وه‌ستا بوو، هه‌لی دایه و گوتی:

- نه‌خێر هه‌یج به‌هه‌یج ناکه‌ن، ته‌نیا ئه‌وه نه‌بێ که په‌نجا نه‌فه‌ریک به
تیبه‌لدان بده‌ن.

نه‌فه‌ریکی دی هاواری کرد:

- مێچه‌ر هات.

هه‌موو به‌له‌ز خۆمان گه‌یانده به‌ر په‌نجه‌ره‌کان. مێچه‌ر عه‌ینه‌کی له
چاو کرد بوو، وه‌کو درنده‌ توپه‌وت‌رۆ له ژووره‌وه ده‌رپه‌پی،
ده‌موچاوی سوور هه‌لگه‌رپا‌بوو، به‌بیده‌نگی و مه‌نگی به‌ره‌و پیزی
زیندانییه‌کان چوو. مێچه‌ر له‌م جۆره هه‌لوێستانه‌دا، سه‌ر‌باری ئه‌وه‌ی
زۆر گۆساخ و بێچا‌وو‌روو ده‌بوو، به‌هه‌یج جۆریکیش خۆی شی‌لو
نه‌ده‌کرد، ده‌بێ ئه‌وه‌ش بلی‌تین که مێچه‌ر زۆر به‌ی کات مه‌ست و
سه‌رخۆش بوو. له‌و کاتانه‌دا قه‌یتانه پرته‌قالیه‌که‌ی کلا‌وه

چلکنه‌که‌ی و ئه‌ستیره زیوه له ره‌ونه‌ق که‌وتوو‌ه‌کانی سه‌رشانی، شیوه‌یه‌کی شووم و ترسناکیان پێده‌به‌خشی. له‌ دوا‌ی می‌چه‌روه (دی‌اتلوف)‌ش‌هات، دی‌اتلوف فه‌رمان‌به‌ری زیندان بوو، که‌سایه‌تیه‌کی زۆر گرینگی زیندانه‌که‌ بوو، له‌ راستیدا ئه‌و حوکمی زیندانه‌که‌ی ده‌کرد و به‌پێوه‌ی ده‌برد. گه‌نجیکی زۆر به‌توانا و زیره‌ک و پێوی سیف‌هت بوو و ده‌سه‌لاتیکی زۆری به‌سه‌ر می‌چه‌روه‌ه‌بوو. کابرایه‌کی ناره‌سه‌ن و به‌دخوا نه‌بوو، زیندانبه‌ه‌کان به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی لێپزازی بوون. سه‌رگروبانه‌که‌ و سه‌ چوار سه‌ربازی به‌ دوا‌ه بوون. دیار بوو که‌ سه‌ر گروبانه‌که‌ سه‌رکونه‌ و سه‌رزه‌نشتیکی باش کرا بوو و چاوه‌پوانی ئه‌وه‌ بوو زۆر له‌وه‌ش خراتری پێکری‌ت. زیندانبه‌ه‌کان که‌ له‌و کاته‌وه‌ی سه‌ر گروبانه‌که‌ چوو بوو بق‌لای می‌چه‌ر، به‌سه‌ری کۆت‌ه‌وه‌ وه‌ستا بوون، که‌ چاویان به‌ می‌چه‌ر که‌وت هه‌موو رێک ته‌کیان دا به‌ یه‌که‌وه‌ و به‌پێزه‌وه‌ وه‌ستان و چاوه‌پوانی یه‌که‌م قسه‌ی، تو‌ بلێ یه‌که‌م نه‌په‌ و هاواری سه‌رۆکه‌کیان بوون.

زۆری نه‌برد که‌ می‌چه‌ر یه‌که‌م قسه‌ی له‌ زار ده‌ره‌ات، دوو‌ه قسه‌ی بوو به‌ هاوار، تو‌ بلێ به‌ نه‌په‌. به‌ ته‌واوه‌تی ده‌هری بوو بوو. له‌ په‌نجه‌ره‌کانه‌وه‌ ده‌مان بینیی، به‌له‌ز له‌سه‌ری پێزه‌که‌وه‌ بق‌ ئه‌سه‌ری پێزه‌که‌ ده‌هات و ده‌چوو، هێرشیی ده‌کرده‌ سه‌ر زیندانبه‌ه‌کان و به‌ر ده‌مپێژی پرسیارانی ده‌دان. ئی‌مه‌ چونکه‌ لێیان‌ه‌وه‌ دوور بووین، نه‌ گویمان له‌ پرسیاره‌کان و نه‌ له‌ به‌رسفه‌کان ده‌بوو، ته‌نیا گویمان له‌ هاتو‌هاواری بوو و هیچی تر.

- رێگران، چه‌ته، یاخیان! کۆته‌ک ده‌زانی قۆناغ له‌ کۆتیه‌! هه‌لبه‌ته‌ خه‌لکانیک هه‌ن هاتان ده‌ده‌ن.

ئه‌وسا په‌لاماری زیندانبه‌ه‌ک ده‌دات و هاوار ده‌کات:

- تو‌ یه‌کیکی له‌ هانده‌ران! تو‌ هانده‌ریت!

گویتان له بهرسفی زیندانییه که نه بوو، به لام دیتان که دوی
توزیک له پیزه که دهرچوو به ره و باره گای پاسه وانان (قهره ولخانه)
وه پیکهوت، پاشان زیندانی دووم و نه و جا زیندانی سینه میش له پیز
دهره تیران و ره وانیه باره گای پاسه وانان کران!

- هه مووتان دادگایی ده کرتین! که له په نجره وازه که وه چاوی به
ئیمه کهوت، قسه که ی بری و گوتی:

- کی له مووبه قه که یه؟ خیرا له وی دهریان کهن و هه موویانم بق
بینن!

دیالتوف، به ره و مووبه قه که هات، که پیمانگوت: ئیمه سکا لمان
نییه و هیچ گله یه کمان نییه، یه کسه ر بق لای میجره که پایه وه و
په یامه که ی ئیمه ی گه یانندی. میجره به تونیتی ئارامتر و به
شادمانییه وه گوتی:

- ئاوا، یانی نه وانه هیچ سکالا و گله یه کیان نییه. قهیدی نییه،
هه موویانم بق بینن!

له مووبه قه که وه دهرکه وتین. هه ستم به جوره ته ریقی و
شهرمه زارییه که ده کرد، هر هه موومان به دهم ریوه سه رمان
شور کرد بووه وه.

میجره نیگایه کی میهره بانی کردین، به له ز و په له پهل گوتی:
- نه ها، پرؤکوفیف! یولکین توش! نه دی تو نه لمانوف! نه مه ئیوه

لیزه ن! وهرن وهرن پیز بن!

نه و جا میجره له سه ری پویی و گوتی:

- توش له گهل نه ماندای م. کی، ناویان بنووسن! دیالتوف ناوی
هه موویان بنووسه، ناوی رازییه کان به جیا له ناوی نارازییه کان
بنووسه، هر هه موو ناوه کان بنووسه، ناوی کهس مه په پینه. هه موو

ناوه‌کان بنوسه و بۆمبینه، هر هه‌موتان دادگای ده‌که‌م خویرینه!
پیتانی نیشاندده‌م که من کیم!

ئو هه‌ره‌شه‌یه کاری خۆی کرد. یه‌کێک له نێو نارازییه‌کانه‌وه، به
ده‌نگیکی گۆر و به‌نابه‌دلی گوتی:

- ئیمه رازین.

- ئاوها، رازین، کێ رازییه؟ ئه‌وانه‌ی رازین با له ریزه‌که‌ بینه

ده‌ری!

چه‌ند ده‌نگیکی دی به‌رز بووه‌وه:

- ئیمه! ئیمه!

- ئیوه له خوارده‌که رازین؟ که‌واته هاندراون؟ بیگومان

ئا‌واوه‌گێرانی‌ک هانیان داون؟ واوه‌یلا به‌حالی ئه‌و هاندرانه!

ده‌نگیک له نێو هه‌شاماته‌که‌وه به‌رز بووه‌وه:

- خودایا به‌خیری بگێری!

می‌جهر به‌توندی به‌ره‌و لای ده‌نگه‌که هێرشى برد و نه‌راندی:

- کێ ئه‌و قسه‌یه‌ی کرد؟ تۆ بوویت راستوگویی؟ ده‌ی خیرا بۆ

باره‌گای پاسه‌وانان!

راستوگویی، له ریزه‌که‌ ده‌رچوو، به‌خواه‌خوا به‌ره‌و باره‌گای

پاسه‌وانی وه‌رێکه‌وت. راستوگویی گه‌نجیکی ده‌موچاو پری بالابه‌رز

بوو. ئه‌و، ئه‌م قسه‌یه‌ی نه‌کرد بوو. به‌لام که می‌جهر داوای لیکرد بوو

بپوات بۆ باره‌گای پاسه‌وانی، بێ چه‌ندوچوون ملی دا بوو.

می‌جهر دیسان نه‌راندی:

- له تیریدا چاوتان سوور بووه! راوه‌ستن بۆم قه‌پۆز زلینه! داوی

سێ رۆژ خۆت ده‌بینیه‌وه که ناتوان، راوه‌ستن بۆم، بزانه‌ چۆن یه‌ک

یه‌ک ده‌تان دۆزمه‌وه و هه‌موتان ده‌ستگیر ده‌که‌م. ده‌ی ئه‌وانه‌ی

رازین و گله‌ییان نیه‌ له ریز بینه‌ ده‌ری!

ژماره‌یه‌ک له زیندانیانی په‌ست و خه‌مگین گوتیان:

- ئیمه هیچ گله‌یه‌کمان نییه پایه‌به‌رز!

به‌لام ئه‌وانی دی بیده‌نگ بوون و هیچیان نه‌گوت. میچه‌ریش
ئه‌مه‌ی ده‌ویست. قازانجی له‌وه‌دا بوو که به زووترین کات کوتایی
به‌م مه‌سه‌له‌یه بیتنی، ئیدی کوتایی به‌گله‌یی و هه‌ره‌شه‌کانی هیتنا و
به‌له‌ز گوتی:

- ئا، یانی ئیستا که‌س سکالا و گله‌یی نییه. هه‌موو رازین. خۆم
ده‌مزانی، ئه‌مه ئۆینی هانده‌رانه! به‌لێ بیگومان ئه‌مه ده‌ستی
ئاژاوه‌چیان!

ئه‌وسا روو له دیالتوف گوتی:

- ده‌بن هه‌موو ئاژاوه‌چی و هانده‌ران بدۆزرینه‌وه. ده‌یان دۆزرینه‌وه،
ده‌ی ئیستا وه‌ختی چوونه سه‌ر کاره. ده‌هۆله‌که لیده‌ن!
میچه‌ر به‌خۆی له سه‌رژمیری تیمی کاردا ئاماده بوو.

زیندانییه‌کان هه‌موو کړوکپ، مات و خه‌مگین به‌ره‌و کار
وه‌پیکه‌وتن، له دلی خۆیاندا خۆشحال بوون که هه‌رنه‌بی چاویان له
چاره‌ی شوومی میچه‌ر ده‌بړا. میچه‌ر هه‌ر که له دابه‌شکردنی
تیمه‌کانی کار بووه‌وه، پۆی بۆ باره‌گای پاسه‌وانی و هانده‌ره‌کانی
سزا دا، به‌لام زۆر سه‌ختگیری نه‌کرد. دیار بوو ده‌ویست به
زووترین کات ئه‌م کیشه‌یه چاره‌سه‌ر بکات. یه‌کێک له‌وانه‌ی که
نیزدرا‌بوو بۆ باره‌گای پاسه‌وانی پاشان بۆی گیترا‌مه‌وه که داوای
لیتوردنی له میچه‌ر کردووه و ئه‌ویش یه‌کسه‌ر به‌خشیویه‌تی. دیار
بوو که میچه‌ر ئاسوده نه‌بوو، له‌وه ده‌چوو که‌میک ترسا بیت. یاخی
بوون هه‌میشه کاریکی ئالۆزه. هه‌رچه‌نده ناتوانی ئه‌و کاره‌ی
زیندانییه‌کان به یاخی بوون دا‌بنی (چونکه ته‌نیا گه‌یبوووه میچه‌ر، له
سه‌رانی بالاتر شار‌درا‌بووه‌وه) به‌هه‌رحال هه‌ر چۆنی بوو، کیشه‌یه‌کی

ناخوش و نااسایی بوو، زیاتر له و پروهه مایه نیکه رانی و نارپه حتی بوو که تیکرپای زیندانییه کان تاییدا به شدار بوون. بویه ده بوا به هر نرخه بووه هم ئاژاوه یه دابمرکیته وه. میچهر زووبه زوو هانده ره کانی موره خهس کرد و بق سبه یئ خوار دنه که که میک باش بوو، به لام همه زوری نه خایاند و وه کو جارانی لپهاته وه. میچهر له پروژانی دواتردا زوو سهردانی زیندانه که ی ده کرد، سهر پیچیکارانی سزا ددها. سهر گروبانیش، سهر سام و چه په ساو، په شیو و پهریشان، نیکه ران و خه مبار ده هات و ده چوو. له وه ده چوو وه خو نه هات بیته وه. زیندانییه کانیش تا ماوه یه کی زور نه یانده توانی نارام بگرن، نه گهرچی که میک هتور بوو بوونه وه، به لام تارپه یه که هر نیکه ران بوون. ئیستا کزومات و حایر و په شیو بوون. هه ندیکیان سهری خویان کز ده کرد و هیچیان نه ده گوت، هه ندیکی تریان له بن لیوانه وه و به ده م پرته و بوله وه باسی هم پرسکه یان ده کرد، زوریشیان، وه کو نه وه ی بیان هوی خویان سهر کونه بکن، به داخوکه سهره وه باسی هم مانگرته نابه جیه یان ده کرد. مانگرتنیک که له جی خویدا نه بوو.

یه کیکیان ده لیت:

- وهره هاوړی، بگروه بخو! قسه ئاسانه، به لام کردار گرانه.
- زه نگوله کردنه ملی پشیله، کاری مشک نییه!
- ئیمه تا کوته که نه خوین قه دری عافیت نازانین، کوته که ده زانی قوناغ له کوئیته. با مه منوونی به ختی خومان بین که نه مری نه کرد هه موومان دارکاری بکن!

- باشترین شت نه وه یه زور بیر بکه یته وه و کهم قسه بکه ی!
- چیه دهرسم داده ده ی؟ چما تو موعه لی می؟
- به لی، دهرست داده ده م و نه ولاتریش!

- تو کئی تا دهرسی من دابدهی؟

- من پیام، ئەدی تو چیت؟

- نهخیر تو گوی سهگی!

له هه موو لایه که وه هاوار بهرزبووه وه:

- بو خاتری خوا بیبرنه وه، ئەم هاتوهاواره تان له چیه؟

بو ئیواره ی هه مان رۆژی مانگرتنه که، دوا ی ئەوه ی له کار و
بینگار گه راینه وه، تووشی پترۆف بووم. پترۆف به دوومدا ده که را.
به دم بریک ورته ورتی نا مه فووومه وه لیم نزیك بووه وه، که گه بیشته
لام بیده نگ بو، به دم پیاسه ی دوو قۆلییه وه له فکران راجوو. تا ئەو
کاتش هیچ شتیگ له مه سه له ی مانگرتنه که حالی نه بوو بووم. به
هیوا بووم پترۆف شتیگم تیگه یه نی و بو باس بکات. بویه لیم پرسى:

- ئەرى پترۆف گیان، هاوړیکانت له ئیمه توږه نین؟

له پر وهخو هاته وه و گوتى:

- توږه؟ کى؟

- زیندانییه کان، ئایا له نه جیبزاده کان توږه ن؟

- بوچی توږه بین؟

- له بهر ئەوه ی به شداری مانگرتنه که مان نه کردن!

پترۆف گوتى:

- باشه ئیوه بو مانبگرن، مان له چی بگرن، ئەدی ئیوه له کیسه ی

خوتان نان ناخون!

- خو له ئیو ئیوه شدا خه لکانیک هه ن له کیسه ی خویان نان

دهخون و له مانگرتنه که شدا به شدارییان کرد. ده بوايه ئیمه ش

پشتیوانیتان لیکه ین، ئەدی هاوړیتان نین؟

پترۆف به سه رسامی لئی پرسیم:

- ئیوه هاوړیتی ئیمه ن؟

تەمەشایەکم کرد. نەیتوانی نیاز و مەبەستەکهی من وەخوینێ.
 بەلام من بە تەواوەتی لەو حاڵی بووم. بۆ یەکەم جار ئەو مەسەلە یەم
 بۆ پوون بوو وەوێ که لە میژبوو، لە میشک و خەیاڵاندا گینگلی دەدا
 و پێوهی دەتلامەوێ. مەسەلە یەک که تا ئەو دەمە تەنیا مەزەندە و
 خەیاڵ بوو لە لام. ئیدی بۆم دەرکەوت هەرگیز ناتوانم پوژێ لە
 پوژان بجم بە هاوڕێی زیندانییەکان، تەنانەت ئەگەر مەحکومی
 ئەبەدیش بم، مەحکومی بەشی تایبەتیش بم. ئیدی لەوساتەوێ هەیهێت
 و بیچمی پترووف، بۆ هەتا هەتایە لە خەیاڵدان و یادگەمدا چەسپێ.
 هێندە بەسادهیی و ڕاشکاری و بیگەردی و حیرەتەوێ گوتی: ئێوێ
 هاوڕێی ئیمەن؟! وای لیکردم لە دلی خۆمدا بپرسم ئاخۆ چۆرە
 تەوسوتوانجێک لە قسەکانیدا نەبوو، چەشنە ڕابواردنێک لە پشت
 پەردە قسەکانییەوێ نەبوو؟ نەخێر، شتی وام تیا بەدی نەکرد. تەنیا
 ئەوێ بوو که من هاوڕێی ئەوان نیم و تەواو، تۆ بە پێی خۆت و ئیمە
 بە پێی خۆمان، تۆ بە خێر و ئیمە بە سەلامەت، تۆ ژیانی تایبەتی
 خۆت هەیه و ئیمە ژیانی خۆمان.

ئەلهەقی وام وینا دەکرد، که زیندانییەکان لە دواي ئەم مانگرتنە
 ناکامە، بە که و لکردن که ولمان دەکن. ژیاومان لێدەکن بە دۆزەخ.
 بەلام بە هیچ چۆرێ شتی وا پووی نەدا! تەنانەت که مترین گلەبیشیان
 لێنەکردین، کەس تا قە نیگایەکی خراپی نەکردین! تەنیا وەکو جارێ
 ئەگەر پێکەوت و بۆنە یەک هەلکەوتبیا، تەشە پێکیان بە گوێدا دەداین،
 دەنا هیچ پێکیان لێ هەلنەگرتین. تەنانەت پقیان لەو هاوسنقەنە ی
 خۆشیان که بەشداری مانگرتنەکیان نەکرد بوو و لە مووبەقە که
 دەرئەچوو بوون، هەلنەگرت، پقیان لەوانەش هەلنەگرت که زووبەزوو
 بایان دابوو وەوێ لە پیزە که هاتبوونە دەرێ و گوتبوویان ڕازین و

گله بیان نییه! کهس هر باسی ئه و مهسه له یه ششی نه کرد. ئه وه م زور
بئ سهیر بوو! تا ئیتستاش هر پیم سهیره!

پهراویز:

۱- ئه و چیرۆکه دلته زینهی که به ناههق دراوه ته پال ملازم ئیلنسکی
که گوايه بابی خوی کوشتووه، دوستویفسکی هه ندی به ششی له
پومانی برایانی کارمازوفدا به کار هیتاوه.

۲- تاگانروک که وتووه ته سه ر ده ریای ئازوف و پتروباقلوسکس
که وتووه ته کامتشاتکا، دوو هه زار فه رسه خیک له یه کتره وه دوورن.
۳- ت. کی. سیمون توکارفسکییه (1823-1900) یه کیکه له
شۆرشگێرانی پۆلاندی. خاوهنی کتیبیکه به ناو نیشانی 'حهوت سال له
زینداندا'.

«۱۹»

هاورپیکانم

له سه ره تاوه زیاتر مه یلم به لای ئه واندا هه بوو که وه کو خۆم بوون، واتا نه جییزاده بوون. به لام له نیو ئه و سئ نه جییزاده رووسه ی که ئیستا هاو زیندانی من بوون، یانی له نیوان ئاکیم ئاکمیچ و (ئا. ف) ی شوڤار و ئه و کورپه ی به وه تاوانبار بوو که بابی خۆی کوشتبوو، ته نیا په یوه ندیم ده گهل ئاکیم ئاکمیچدا هه بوو. ته نیا دلی خۆم بۆ ئه و ده کرده وه. ئه ویش ته نیا له و کاتانه دا که بیتاقه تی و نا ئومیدییه کی دژوار به رۆکی ده گرتم و خه میکی بیته ندازه دای ده گرتم و ههستم ده کرد به رگه ناگرم و ده بی بۆ که سئکی هه لریژم و جگه له و که سی ترم شک نه ده برد. له فه سلی پئیشوودا هه ولّم داوه زیندانییه کان پۆلین بکه م و به سه ر ده سته ی جیاوازا دا به شیان بکه م. به لام که ئیستا (ئاکیم ئاکمیچ) م وه بیر که وتوو ه ته وه، هه سته که م ده بی ده سته یه کی دیکه ش بخه مه ریزی پۆلیتکاریه که مه وه، دیاره ئه م ده سته یه جگه له ئاکیم ئاکمیچ که سی دی ناگریته وه. ئه م ده سته یه بریتسی بوو له و زیندانییه نه ی که دنیا یان دابوو به ر کلکان،

خه مسارد و بيموبالات گوييان به هيچ نه ده دا، به لايانه وه گرینگ نه بوو له بيگاره زينداندا بژين، يان نازادبن و له ده رتي زينداندا بژين، به لام نه و جوړه كه سانه له گين بوو، به شتوه ي ريزپه ر له لاي نيمه ه بن. ناكيم ناكميچ په كيك بوو له و ريزپه رانه. به نه فه سي له زيندان و بيگاره زينداندا گير سا بووه وه و كو نه وه ي نيدى به په كجاره كى و بۆ هه تا هه تايه هه ر له زينداندا بژى. هه موو شته كانى، دوشه ك و باليف، قاپ و نامانه كانى زور به ديقت و ريكوپيكي دانابوو، به جوړى ريكخيستبوون وه ك نه وه ي زيندان وارى په كجاره كى و هه تا هه تايى نه و بيت. ناكيم ناكميچ هيشتا سالانيكى فره ي مابوو كه مه حكومييه ته كه ي ته واو بكات، به لام باوه ر ناكه م قه ت بيړى له وه كرديته وه كه پوژانئ له پوژان نازاد بيى و خه و به و پوژه وه بيښئ. نيدى به ته واوه تى ده گهل واقيعدا سازابوو، به و هه لومه رجه پازى بوو كه تنيكه و تبوو، نه مه شى له ملكه چى و گوپرايه لى نه بوو، به لكو ته بييعه تى و ابوو. ناكيم ناكميچ، مروفنيكى دلسوژ و مه رد و رهند بوو. له هه وه لى زيندانيه كه مدا، يارمه تيه كى زورى دام، كومه ليك ناموژگارى به سوودى كردم، به لام ده بي نه وه ش بلنم كه هه ندى جار، زورى خه مبار ده كردم، من بۆ خو م، كه سيكي نيگه ران و خه ماوى بووم و نه ويش هينده ي دى قوره كه ي خه ست ده كرده وه. كه خه م و په ژاره و ناو ميدي زورى بۆ ده هينام، ده چووم گرپى دل م بۆ نه و ده كرده وه به و هيوايه ي دلخوشيم بداته وه و دوو قسه ي ئوميد به خشم به گويدا بدات و هيچ نه بن به نار ه زاييه وه باسى چاره نووسى ره شى هاوبه شى خو مان بكه ين و داخى دلى خو مان هه لرپژين و دلخوشيه كى خو مان بده ينه وه. به لام ناكيم ناكميچ، هيچى نه ده گوت، به كاوه خق خه ريكي فانتوسه كانى خو ي ده بوو، يان زور به وردى باسى نه وه ي بۆ ده كردم كه له فلان سالدا نمايشيكي سوپايان كرده وه و

فرماندهی له شکره که ناوی فلان بووه و ئاماژه و هیمای نیتوان سه بازانی توپخانه چی بووه و چون گوردراوه... هتد. هر هه موو ئه م تولوته فسیلاته ی به دهنگیتی یهک نهوا و ئارام، وهک ئه وهی دلۆپه بی و تک تک بیته خوارئ، دهگتیرایه وه. ته نیا کاتی که باسی ئه وهی دهگتیرایه وه که کاتی خوی له قهفقاز بووه و به شداری کارینی کردوه (ئیسنا بیرم نه ماوه ئه و کاره چی بوو) و میدالی (سانت ئان) یان داوه تی نهواری میداله که یان به شمشیره که یه وه کرد بوو، گهرم ده بوو و توژی جدیدتر قسه ی ده کرد و که ناوی سانت ئان ی ده برد، وهکو ئه وهی نهینییهک بدرکینن که منی دهنگی نزم ده کرد و پاشان بو دوو سنی دهقیقه یهک بیتدهنگ ده بوو، له سالی یه که می حه پسییه که مدا، هه ندئ جار له خو مه وه و بینئ وهی هویه که ی بزائم، رقم له ئاکیم ئاکمیچ هه لده ستا و له دلی خو مده نه فره تم له و قه در و چاره نووسه ده کرد که منی کرد بوو به هاو زیندانی ئه و و ته خته خه وه کانمان ئه وه نده له یه کتره وه نزیک بوو که له زگ سه رمان له سه ری یه کتر بدات، به لام هر دوا ی سه عاتیک ژیوان ده بوومه وه و ده که وتمه سه رکونه کردنی خو م. به هه رحال ته نیا له سالی یه که مدا تووشی ئه و حاله ته ده بووم. پاشان شاره زای تبع و ته بیعه تی ئاکیم ئاکمیچ بووم و ده گه لی راهاتم و که ئه و حاله تانه ی جارانی خو م بیر ده که وتمه ته ریق ده بوومه وه. هه لبه ته بیرم نایه ت پوژی له پوژان به زهقی و پووبه پوو له گه لی به شه ر هاتیم.

جگه له و سنی پووسه، هه شت (۱) هاوړتی دیکه شم هه بوون، دۆستایه تیبه کی زور خو ش و پته وم ده گه ل هه ندیکیاندا په یدا کرد، دۆستایه تی هه ندیکیانم، نهک هه موویان، پینخو ش بوو. هه ره باشه که یان له تورهی و چیکلانه تنگیدا بیویته بوو. ته نانه ت دوا ی ماوه یهک ناچار بووم په یوه ندی خو م ده گه ل دوانیاندا بیرم و قسه یان

لیدابیرم. تهنیا سیان لهوانه خوئنهوار و رۆشنییر بوون که بریتی
 بوون له: 'ب. کی' (۲)، 'م. سکی' و 'ز. سکی' (۳) که پیاویکی پیر و
 جاران مامۆستای بییرکاری بوو بوو. ئەمه پیره میزدیکی باش بوو،
 بهلام خووی تایبهتی خۆی هه بوو، سهرباری ئهوهی له بواری خۆیدا
 زانا و زانیار بوو، بهلام هزر و هزرینی تهسک و سنووردار بوو. 'م.
 کی' و 'ب. کی' زۆر لهو جیاواز بوون. له ههوه لهوه 'م. کی' م چوو
 دلهوه، قهت رۆژی له رۆژان قسهیهکی بهرز و نزممان له ههنبه
 یه کدا نه کرد. زۆر قهدر و حورمهتم دهگرت، بهلام په یوه نیدی و
 دۆستایه تیم دهگه لیدا توخ نه بوو، قهتیش رۆژی له رۆژان نه گیمه ئه
 ئاسته. هه رچهنده پیاویکی توپه وترو و پروگرژ و به گومان بوو.
 بهلام زۆر به سهه خۆیدا زال بوو. توانای خۆ کۆنترۆل کردنی هه بوو،
 من ئەم سیفه تیم به دل نه بوو، پیاو ههستی ده کرد که هه رگیز رۆژی
 له رۆژان دلی خۆی بۆ کهس نه کردووه تهوه و ناکاتهوه. له وه شه من
 هه له بوو بم. گرینگ ئهوه یه پیاویکی زۆر به ته بیعت و نه فسبه رز
 بوو. زیره کییه له راده به ده ره که ی، دوو پوو یه که ی، در دۆنگی و
 دوو ره په پریزیه که ی، گومانیکی قوولی له لای دهو رو به ره که ی دروست
 ده کرد. پیاویک بوو چهند به گومان بوو ئه وه ندهش له هه ندی پوو وه
 به باوه ر بوو. ئەم دوو فاقیه سه رچاوه ی عه زابی رۆحی ئه بوو.
 سه رباری هه موو ئەمانه، به ئاشکرا دژایه تی هه ردوو هاو ری 'ب.
 سکی' و 'ت. سکی' ده کرد.

'ب. سکی' پیاویکی نه خۆش بوو، خه ریک بوو تووشی سیل
 ده بوو، زۆر تونده ته بیعت و چیکلدا نه ته نگ و دپ بوو، به لام له ناخا
 نیهاد پاک و پا قژدل بوو. هه ر ئەم به دم جیزی و توپه یه وای لیکرد
 بوو هه ندی جار وه کو مندالی گرۆز و وپکن و بیانوو گر ده هاته
 به رچاو. من نه مده توانی ده گه ل ئەم ته بیعت و خو وه دا هه لکه م، بۆیه

ھا توچۇ و پەيوەندىم دەگەل (ب. كى) دا بىرى، بىئەوھى توزقالىك
 خۇشەويستىم بەرانبەرى كەمبىتەو، رىك بە پىچەوانى (م. كى) يەو
 كە ھەرگىز پۇژى لە پۇژان لى زىز نەبوو بووم، بەلام خۇشىشم
 نەدەويست. كە ھەموو پەيوەندىيەكم لەگەل (ب. سكى) دا بىرى،
 ناچاربووم پەيوەندى دەگەل ھاوپىكەشىدا ت. سكى، كە لە فەسلى
 پىتئوودا باس كر دوو، بىرم، ھەلبەتە ئەمەم زۇر لە بەرگران بوو،
 چونكە ھەرچەندە خويئەوارىيەكى كەمى ھەبوو، بەلام پىاويكى
 جوامىز و بويز و جوانخاس بوو. ئەم پىاوه (ب. كى) بە رادەيەك
 خۇشەويست، ھەر كەسنى قسەى لى داپرايايە، ئىدى بى
 چەندوچون، دەبوو بە دوژمنى. ئەو ھەبوو لەسەر (ب. كى) بەينى
 دەگەل (م. كى) شىدا تىكچوو. ھەرچەندە بەزەحمەتىكى زۇر ئەو
 بىرپارەى دا. بە ھەر حال ھەموو ئەو پىاوانە، توندەتەبىيەت و بەدمجىز
 و ھەستىيار و بىچەوسەلە و چىكلدانەتەنگ و خەمۇك و پىرگومان
 بوون و ئەمەش ھۇى خۇى ھەبوو. ئىدى ژيانى زىندان بۇ ئەوان زۇر
 دژوارتر و زەحمەتر بوو لە ژيانى ئىمە، چونكە لە ولات و زىدوزاگەى
 خۇ دوور خرابوونەو و ھەندىكيان حوكمى دوورودرىژى دە سال و
 دواز دە سال درابوون. لە ھەموو ئەمەش ناخۇشتر ئەو بوو، كە
 بۇچوون و قەزاوەتىكى پىتئووختە و بى بنجوبناوانيان دەرھەق بە
 ھەموو زىندانىيەكان لا دروست بوو بوو و ھەموو زىندانىيەكان بە
 دىرندە دەزانى و نەدەيانتوانى و نەدەيانويست بچووكىرىن نىشانەى
 مرؤقدۇستىيان تىا بىينىن يا كەشف بكن. ديارە ئەم بۇچوون و
 قەزاوەتە بى بنجوبناوانە زادەى ئەو ژىنگە سەخت و ھەلومەرجه
 دژوارە بوو كە تىيكەوتبوون، ئىدى ژيانىيان لە زىنداندا زۇر نارەھەت
 بوو. بە بىيان تەنيا دەگەل چەركەس و تاتارەكان و ئەشعيا فومىچدا
 خۇش بوو، رقىان لە زىندانىيەكانى دى بوو و خۇيان لىدەپاراستن.

تهنیا ریژی ئو پیاوه پیره موسولمانه‌یان ده‌گرت که خه‌لکی ستارودوب بوو. به‌لام به دریژیایی ئو ماوه‌یه‌ی که من له زینداندا بووم، تا‌قه زیندانییه‌کم نه‌بینی گالته به ره‌گورپه‌چه‌له‌ک و ئایین و باوه‌ریان بکات، له کاتیکدا له نیو خه‌لکی عه‌وامی ئیمه‌دا وا باوه که به ته‌وسوتوانجه‌وه برواننه خه‌لکی بیانی، به تایبه‌تی ئه‌لمانه‌کان، خه‌لکی بۆیه گالته‌یان به ئه‌لمانی ده‌کرد چونکه به درۆزن و دو‌روویان ده‌زانی، که‌چی زیندانییه‌کانی له‌مه‌ر ئیمه، هینده‌ی ریژ و قه‌دری نه‌جیبزاده پولاندییه‌کانیان ده‌گرت، ئه‌وه‌نده ریژی ئیمه‌ی نه‌جیبزاده‌ی پرووسیان نه‌ده‌گرت. قه‌ت نه ئازاریان ده‌دان و نه ته‌شهریان لیده‌دان، که‌چی پولاندییه‌کان نه ئه‌مه‌یان ده‌بینی و نه له‌به‌رچاویان بوو. باسی ت. کی‌م کرد، جا با بیمه‌وه سه‌ر باسی ئو پیاوه. ئه‌م پیاوه که ده‌گه‌ل هاو‌ریکه‌یدا به‌ره‌و زیندانه‌که‌ی له‌مه‌ر ئیمه دیت، به دریژیایی ریگا ب. کی‌ هاو‌ریی له کۆل ده‌کات، چونکه ب. کابرایه‌کی ریوه‌له‌ی مرده‌له‌ی له‌ش به‌بار بوو، له نیوه‌ی قوناغی یه‌که‌می ریگادا په‌کی ده‌که‌وئ. هه‌وه‌ل جار په‌وانه‌ی تاراو‌گه‌ی ئو-گورسک (٤) ده‌کرین که به قسه‌ی خۆیان وه‌زعیان له‌وئ باش ده‌بیت، به‌هه‌رحال وه‌زعی ئه‌وینده‌ر زۆر له وه‌زعی زیندانه‌که‌ی ئیمه باشتر ده‌بیت. به‌لام چونکه نامه - هه‌لبه‌ته نامه‌ی زۆر ئاسایی - بۆ زیندانییانی شاریکی دی ده‌نیرن و حکومه‌ت به‌مه ده‌زانی و بریار ده‌دات بۆ زیندانه‌که‌ی ئیمه‌یان بنیئرئ، تا راسته‌وخۆ له ژیر چاودیری ده‌سه‌لاتی بالادا بن. تا هاتنی ئه‌وان (م.کی) به تهنیا بوو، جا ته‌سه‌ور بکه له ماوه‌ی یه‌که‌م سالی زیندانییه‌که‌یدا چه‌ند نیگه‌ران و تهنیا بووه!

هه‌موو زیندانییه‌ سیاسییه‌کانی لای ئیمه گه‌نج بوون، تهنیا ژ. کی نه‌بی که وه‌کو پیشتریش باسم کرد، هه‌میشه خه‌ریکی نوێژ و وێرد و نزایان بوو، ته‌مه‌نی په‌نجا سالی‌ک ده‌بوو. ئه‌م پیاوه که بیگومان

مرقۇئىكى ئابرومەند بوو، تەبىئەتتىكى زۆر سەير و غەربىي ھەبوو. تەننەت ھاورپىكانىشى: 'ت. كى' و 'ب. سكى' خوشياننە دەويست و بە دەگمەن قسەيان دەگەل دەکرد و گلەبىيان لىدەکرد کہ كەسنىكى كەللەپەق و سەرسەخت و بە بروبىانوۋە، من نازانم تا چ ئەندازەبەك ھەق بەوان بوو. بەلام ئەۋەندە دەزانم ئەگەر خەلكى لە زىنداندا يان لە ھەر شوپىنكى تردا، بە زۆر و بىن خواپىشتى خۇيان كۆ بىكرىنەۋە شەپ و پىشوپىنى و ناكۆكى و بوغز و كىنەيان زىياتر دەكەۋىتە نيوان ۋەك لەۋەي بە ئازادى و بە خواستى خۇيان كۆ بىنەۋە و يەكبگرن. ديارە ئەم ناكۆكى و پىشوپىنىيەش فاكتەر و ھۆكارى زۆرى ھەيە. ئەمە جگە لەۋەي 'ژ. كى' بە خۆى مرقۇئىكى كورتىين و ناساز بوو. ھىچ يەكىنك لە ھاورپىكانى لەگەلىدا ھەلى نەدەکرد. ھەرچەندە من قەت لەگەلى تىنك نەچووبووم، بەلام پەيوەندىشم لەگەلىدا قوول و توخ نەبوو. ئەۋ پىاۋە ماتماتىكزانىكى لەزەبەر بوو، لە بىرمە پوژى، بە زمانىكى تىكشكاۋى نيوەپرووسى و نيوەپۇلاندى باسى تيۋرىبەكى ئەستىزەناسى بۆ كردم كە گوايە لە داھىتان و دۆزىنەۋەي خۆى بوۋە و بۆى باسكردم كە كاتى خۆى كىتپىكى زانستى دەربارەي ئەۋ بابەتە نووسىۋە، بەلام ھەموو مەلەبەند و بىنكە زانستىبەكان گالتهيان پىكردوۋە. لەۋە دەچوۋ مىشكى كەمىك تىك چوۋبى و پارسەنگى بوئ. جارى وابوۋ چەندىن پوژى يەك لە دواى يەك دەكەۋتە سەر چۆكان و نوپۇزى دەکرد و پىردى دەخوئىند و نىزاي دەکرد، ئەمە واى كرد بوو گىشت زىندانىبەكان پىزى بگرن و تا مردىش ھەر پىزىيان دەگرت. دواى نەخۇشەبەكى كوشىندە، لە زىنداندا و بە بەرچاۋى مەنەۋە كۆچى دوايى كرد. كە يەكەم پوژ گەبىيە زىندانەكەي لەمەپ ئىمە، بە ھۆى بەدھالى بوونىكەۋە دەگەل مىجەردا، گىشت زىندانىبەكان خوشيانوۋىست. كە ئەۋ زىندانىبەكان بە قوناغ لە (ئو-گورسك) ھەۋە بۆ زىندانەكەي ئىمە

هینرابوون، له پینگه قز و پدینیان نه تاشی بوون. که به سهر و پیشی هاتووه و هه برابوونه به ردهم میجر، هر که چاری پینان که وتبوو، زور توره بوو بوو، ئه م سهر پینچیهی، هر چه نده هیج خه تاو تاوانیکی زیندانییه کانی تیدا نه بوو بوو، پی قووت نه چوو بوو. ئیدی میجر بهک به خوی نه پاند بووی:

- ئه مانه چین! سهر سهرین، چه تن، پینگرن چین!

(ژ. سکی) له کاتانه دا به ئاسته م له رووسی دهگه یی، وای زانی بوو له وان ده پرسن که ئاخو چه تن، یان پینگرن، ئه ویش وه لامی دابووه:

- ئیمه سهر سهری و به ره لالا نین، زیندانی سیاسین.

میجر دهنه پینتی:

- چوون؟ چی؟ قسه له قسه ی من ده که ی! به کسه ر بو

پاسه وانخانه که ی بهرن و ده سته جی سه دانه جه لدی لیدنه.

ئهم پیره میزه، بن هیج چه ندو چوونیک پیک به ده مدا پاده کشیت و دهستی دهخاته بهینی ددانه کانیه وه و بن هیج ئاخو ئوفیک، بینه وه ی به حال ببزوی، سزاکه ی خزی وه رگرت و مهردانه هه ستایه سهرین. له کاتانه دا ت. سکی و ب. کی یان هینا بو زیندانه که، م. کی له بهر ده رگا چاوه پروانینان بوو، هر که بینینی هر چه نده پیشتر نه بینینی بوون، به کسه ر باوهشی پینداکردن و بهستی له مل وه رینان. ئه م دووه که زور له پیشوازییه که ی میجر په ست و توره بوون، ئه و پرووداوه تاله یان بو گنیراپیه وه که به سهر ژ. کی هاتبوو. من ئیستاش ئه و ساته م له بیره که م. کی ئه و پرووداوه ی بو گنیراپیه وه. م. کی گوتی: له قه پیلکی خوم دهرچوو بووم، نهک هر توره بوو بووم، به لکو ده له رزیم، چووم بو بهر ده روزه که و له چاوه پروانی ژ. کی دا وه ستام. چونکه ده بوا دوا ی سزاکه ی به کسه ر له باره گای

پاسهوانییه وه بیته ده ری. له پر ده رگا کرایه وه. ژ. سکی، رهنگی سپی هه لگه را بوو، لیوی ده لرزی، بیئه وهی ته مه شای هیج که سیک بکات، به بهردهم ئه و زیندانییه نا که له هوشه که دا بوون، تیپه پی- زیندانییه کان ده یانزانی نه جیبزاده یه ک شه لاقکاری کراوه- خوی به قاوشه که دا کرد و یه کسه ر چوو بۆ سه ر جیگا که ی خوی و بیئه وهی تاقه قسه یه ک له گه ل هیج که سیکدا بکات، که وته سه ر چۆکان و دهستی به نویژ و دوعا و نزایان کرد. زیندانییه کان نه ک هه ر سه رسام بوون به لکو زوریش خه فه تیان بۆ خوارد. که چاوم به م پیره میترده سه رسپییه که وت که به و ته مه نه وه مال و ژن و منداله کانی له زاگی خوی به جیهیشتبوو، که دیتم چۆکی داداوه و پاش ئه و سزا ناهه قه نویژ ده کات و ویردان ده خوینی، زور توپه بووم، ئاگام له خۆ نه ما، ده تگوت مه ست و سه رخۆشم.

ئیدی له و سه عاته به دواوه زیندانییه کان ژ. سکی یان خۆشو یست، به راستی زور دل به ندی ئه و هه لویسته ی بوون که له ژیر لیدان و جه لده دا، هیج ئاخو ئۆفیکی نه کرد بوو. هه لبه ته پتویسته ئه وه ش بلیم که هه رگیز ناکرێ ئه و نموونه یه ی سه ره وه به نموونه ی باوی مامه له ی ئیداره ی زیندان ده گه ل زاندانییه ی نه جیبزاده بزانه ری، ئیدی نه جیبزاده ی رووسی بن یان پۆلان دی. ئه مه شتی که په یوه ندی به خودی به رپرسی زیندانه که وه هه یه، که ئه گه ر که سیکێ نارپه سه ن و ناجسن بی و به خوتو خۆپایی رق له زیندانییه کی به ده بخت هه لگریته، ده توانی ژیا نی لئ تال بکات، ژیا نی لئیکات به دۆزه خ. به لام پتویسته ددان به وه شدا بنه م که سه ره کردایه تی بالای تاراوگه و بیگاره زیندانه کانی سیبیریا، که به رپرسیاریه تی تیکرای به رپرسیانی زیندان و تاراوگه کانی له ئه ستۆ بوو، ئامۆژگاری و ریتما یی تایبه تی ده ره ق به زیندانییه ی نه جیبزاده هه بوو، ته نانه ت زورجار، چاوپۆشی

زیاتریان لیده کرا، یه کهم له بهر ئه وهی ئه و فرمانده گه و رانه خویان نه جییزاده بوون، دووهم زورجار نه جییزاده کان ملیان بق جه لد نه دابوو و به گژ جه لاده کانی خویاندا چوو بوونه وه و ئاکامی خرابی لیکه و تیوو وه، سینه م، که ئه مه یان به رای من هوی بنه پره تی بوو، سالانیک له مه و بهر، پتر له سی و پینج سالان، کۆمه لیکه زور له نه جییزادان به که پره تی (5) ده زگیر ده کرین و حه واله ی تاراوگه و گرتوو خانه کانی سیبیریا ده کرین، ئه و نه جییزاده دوورخراوانه، ئه وه نده ریزی خویان ده گرن، ئه وه نده سه لار و سه نگین و خوش ره فتار ده بن، که سه رانی تاراوگه و گرتوو خانه و بیکاره زیندانه کان، ناچار ده بن زور ریزیان بگرن و مامه له یه کی جیاواز تریان ده گه ل بکن وه کو ده گه ل زیندانیانی ئاساییدا، ئیدی ئه مه بوو به داب و بهر پرسانی بچووکی زیندانه کانی، په پره وی سه رانی سه رووی خویان ده کرد و به چاویکی دی ته مه شای زیندانیانی نه جییزاده یان ده کرد و مامه له یان له ته کدا ده کردن. و پرای ئه وه ش گه لیک له بهر پرسه بچووکه کان گله بیان له ئامۆژگاری و پینماییه کانی سه رانی خویان ده کرد و داخی ئه وه یان ده خوارد که پری نادرین به مه یل و ئاره زوی خویان ره فتار بکن، چونکه ره فتاریان سنووردار بوو، ئه گه ر ئازادی ره فتاریان بدرایه زوریان غه در له زیندانییه کان ده کرد و سه ختگیریان ده گه ل ده کردن. دیاره من ئه م قسانه له گیرفانی خۆمه وه ده رناهیتم، به لکو به لگه م هیه، بۆ نمونه زیندانیان دابه ش کرابوون به سه ر سی دهسته وه، دهسته ی دووهمیان که من یه کتیک بووم له وان، بریتی بوون له و زیندانیانه ی که له ژیر ده سه لاتی سوپاییدا بوون، ئه مانه ژیانان زور سه ختتر بوو له ژیانان زیندانیانی دهسته ی یه کهم و (که له کانه کاندایا کاریان پینده کرا) دهسته ی سینه م (که له کارخانه کاندایا کاریان پینده کرا). جا ژیانان

دهسته‌ی دووهم هر بۆ نه‌جیبزاده‌کان سه‌خت نه‌بوو، به‌لکو بۆ گشت زیندانییه‌کانی ئهو دهسته‌یه هر سه‌خت و دژوار بوو، چونکه سیسته‌می بردنه‌که‌یان، سیسته‌میکی سوپایی ته‌واو بوو، ریک له هر بنگه‌یه‌کی سوپایی دیکه‌ی پرووسیا ده‌چوو. سیسته‌می سوپایی هه‌میشه جدیدتر و به زه‌بتوره‌بتره. بۆ نمونه زیندانیانی ئهم دهسته‌ی دوومه هه‌میشه پی به کۆتوزنجیر بوون، پاسه‌وانیان به دیاره‌وه بوو، بۆ کوێ چووبان پاسه‌وانیان ده‌گه‌ل ده‌چوو، که شتی وا له‌گه‌ل دوو دهسته‌که‌ی ترده‌نه‌که‌را و نه‌بوو، هه‌لبه‌ته ئه‌مه قسه‌ی سه‌رزاری زیندانییه‌کانی لای ئیمه بوو که خه‌لکانی شاره‌زاش هه‌مان قسه‌ی ئه‌وانیان ده‌کرد. بۆیه زیندانیانی ئهم دهسته‌یه خۆزگه‌یان به زیندانیانی دهسته‌ی یه‌که‌م ده‌برد (کار له‌ کانان) که گوايه به‌گوێره‌ی یاسا قورسترین سزا بوو. به‌لێ ژانیان له دهسته‌ی دوومه‌دا ئه‌وه‌نده ناخۆش بوو، خه‌ویان به‌وه‌وه ده‌بینی بۆ بیگار بچن بۆ کانه‌کان. هه‌موو ئهو زیندانیانه‌ی که له گرتووخانه‌کانی دیکه‌ی پرووسیاوه هاتبوون بۆ سیبیریا، یه‌ک‌دل و یه‌ک‌زمان باسی خراپی زیندانه‌کانی خۆیانیان ده‌کرد، ئه‌وه‌یان دوویات ده‌کرده‌وه که زیندان و گرتووخانه نه‌بوون، به‌لکو دۆزه‌خ بوون، دانیایان ده‌کردین که سیبیریا له‌ چاو زیندان و گرتووخانه‌کانی دیکه‌ی پرووسیا‌دا، وه‌کو به‌هه‌شته. جا ئه‌گه‌ر ئیمه‌ی نه‌جیبزاده، له زیندانی دهسته‌ی دوومه‌دا، که له لایه‌ن جه‌نه‌رالیک‌ی سوپاییه‌وه، سوپاییانه به‌پرتوه ده‌بره‌، له چاو زیندانیانی دیدار، مدارایه‌کی زیاتر ده‌کرین، ئه‌وا بیگومان زیندانیانی دهسته‌ی یه‌که‌م و سیته‌م به‌ گشتی له دهسته‌که‌ی ئیمه پتر مدارا ده‌کران، پیموایه‌ من به‌ باسکردنی ئهو شوینانه‌ی که خۆم به‌ پراکتیکی تیایدا بووم، توانیومه نمونه‌یه‌کی زیندوو ده‌باره‌ی ره‌وشی سه‌رانسه‌ری گرتووخانه و تاراوگه‌کانی سیبیریا پیشک‌ه‌ش بکه‌م. ئهو واریقات و

به سه راهاتانی که له لایهن زیندانیانی ههردوو دهستهی یه کهم و سینه مه وه بۆم گێردراونه ته وه، دروستی و راستی ئه نجامگیریه کهی من ده سه لمینن. ئیمه لیره، له ژیر چاودیریه کهی هینده تونددا بووین، که چاودیزی وا له هیچ شوینیکی تردا نه بوو: له هیچ پوویه که وه خاتریان نه ده گرتین و چاوپوشیان لینه ده کردین، هه مان کار و هه مان بیگار، هه مان کۆت و هه مان زنجیر، هه مان چه پس و هه مان قفل، خۆلاسه هه مان مامه له ی هه موو زیندانییه کانی ترمان ده گه له ده کرا. یانی مه حال بوو په نا بدرتین یان بپارێزرتین یان چاوپوشیمان لیبکری، چونکه له سه رده میکی نزیکي سه رده می ئیمه دا، خه لکانی دوو زمان و بوختانچی و چال هه لکه ن و شوفا ر له و شاره ی ئیمه ی لئ بووین، ئه وه نده زۆر بوو بوون، که ئیداره ی زیندان و فه رمانبه ره کانی له وه ده ترسان زمانیان لیبدری و ببه نه قوربانی بوختانی بوختانچیان، له و سه رده مه دا چاوپوشی له هه ندی زیندانی به تاوانی زۆر گه وه داده نرا، بۆیه فه رمانبه ره کان، له خۆیان ده ترسان، له وه ده ترسان ناویان به خراپه ده رچی یان وه زیفه کانیان له ده ست بدن، بۆیه هه مان مامه له ی زیندانیانی ئاساییان ده گه له ئیمه شدا ده کرد، به حیساب ته نیا له مه سه له ی ئه شه که نه چه و سه زای به ده نیدا به خه شرا بووین، به لام له راستیدا ئه گه ره له و خه تا و سه ره پێچییه کی چکوله شمان کردبا، ریک و بی چه ندو چون ده خراینه ژیر جه لده، چونکه سیسته می سوپایی وا ده خوازئ هه موان له به رده م سه زایه که سان بن، به لام له خۆرایی و به بی هۆ، وه کو هه ر زیندانییه کی ئاسایی، نه ده خراینه ژیر جه لده. که فه رمانداری زیندانه که به سه زاکه ی ژ. سکی زانی بوو، به راستی له میجه ر توپه بوو بوو و ئاگاداری کردبووه وه که ئاگای له خۆی بی و جاریکی دی کاری وا نه کات. هه موو زیندانییه کان به مه یاتزانی بوو، هه روه ها ئه وه شیان زانی بوو

که فرماندار، متمانه‌یه‌کی زوری به میجر هه‌بوو و چونکه زور پابه‌ندی یاسا بوو و نموونه‌یه‌کی ته‌واو عه‌یاری فرمانبهری گوپرایه‌ل بوو، خۆشیده‌ویست، که ئەو هه‌واله‌ی بیستبوو، هه‌واله‌ی ئەشکه‌نجه‌دانی (ژ. سکی)، زور به توندی سه‌رکونه‌ی کرد بوو. ئیدی میجر په‌ند و ده‌رسیکی له‌مه‌ وه‌رگرتبوو، بۆ نموونه به ئاواته‌وه بوو رۆژی له رۆژان (م. کی) له قافا بگریت و بیخاته ژیر جه‌لد و پیتی رابووێری. زوری رقی له (م. کی) بوو، هه‌لبه‌ته به هۆی ئەوه‌وه که (ئا. ف) بوختانی بۆ کرد بوو و زمانی لیدا بوو. به‌لام وێرایی ئەوه‌ی هه‌میشه له بیانوو‌یه‌ک ده‌گه‌را و بۆی له که‌میندا بوو، شو‌فار و جاسووسی به سه‌روه‌ه دانا بوو، هه‌ر به‌و ئاواته‌ی نه‌گه‌یی. ئیدی هه‌والی مه‌سه‌له‌که‌ی (ژ. سکی) له شاردا بلا‌بووه‌وه، رایی گشتی دژی میجر هاوروژا، خه‌لکیکی زور سه‌رزه‌نشتیان کرد و ته‌نانه‌ت هه‌ندی که‌س سه‌رکونه‌شیان کرد.

ئێستاش یه‌که‌م به‌رخوردی خۆم ده‌گه‌ل میجره‌دا له بیره. وه‌ختی که‌ه‌یشتینه‌ تو‌بولسک، زور چیرۆک و حیکایه‌تی ترسناکیان له‌مه‌ر به‌دخوویی و به‌دمجیزی میجر، بۆ من و زیندانییه‌کی نه‌جیبزاده‌ی دی گپرایه‌وه. هه‌ندی له‌و کۆنه‌زیندانیانه‌ی (که‌ کاتی خۆی بیست و پینج دانه‌ سال حوکم درابوون و حوکمه‌کانیان ته‌واو کرد بوو و له‌م شاره‌دا ئاکنجی بوو بوون و وه‌کو ئیمه‌ نه‌جیبزاده‌ بوون، تا ئیمه‌ له‌ زیندانی تو‌بولسک بووین، هه‌لبه‌ته به‌ شیوه‌یه‌کی کاتی له‌وێ بووین، چه‌ند جارێک له‌ پیاوه‌تی و چاکه‌ی خۆیان سه‌ریان داین و ئامۆژگاریان کردین که‌ ئاگامان له‌ خۆ بێ و خۆمان له‌ شه‌ری ئەم پیاوه‌ پپاریزین که‌ قه‌رار بوو بێی به‌ به‌رپرسی زیندانه‌که‌مان، هه‌روه‌ها به‌لێتیان داین، که‌ بچه‌ لای هه‌ندی که‌سی ناسراو و ده‌ستپۆ تا شه‌فاعه‌تمان بۆ بکه‌ن و له‌ شه‌ری میجرمان، پپاریزن.

ئەلھەقى نامەشيان بۇ ھەر سىن كىژەكەى فەرماندار نووسى بوو، كە لە پرووسياوھ بۇ دىدەنى بايان ھاتبوون، دياره ئەوانىش بە قازانجى ئىمە قسەيان كرد بوو. بەلام جەنرال فەرماندار، دەيتوانى چ بكات؟ تەنيا ئەوئەندەى لە دەست دەھات كە بە مئجەر بلى پئويستە بە يەكچاو سەپرى ھەموان بكات و دادپەرورەانە ياسا جئەجئ بكات. سەعات سىنى پاش نيوەپۇ بوو كە من و ھاوپرئكەم گەيىنە ئەم شارە، پاسەوانەكان، يەكسەر بۇ لای مئجەريان ھىناين. لە رارەوھەكەدا ھەستىنراين، نارديان بە شوئىن عەرىفخەفەرى زىندانەكەدا. ھەر كە عەرىفخەفەر گەيىە جئ، يەكسەر مئجەر خۇى بە ژوردا كرد. دەموچاوى سوور، يەكپارچە رقوكىنە بوو، رئىك لە جالجالۆكەيەكى دپ دەچوو كە خۇى بۇ پەلاماردانى مئشىكى داماو ئامادە بكات كە كەوتىتتە داويىەوھ و بئھودە پەلەقاژەى دەرباز بوونى بئت.

مئجەر پووى كرده ھاوپرئكەم و پرسى:

- نئوت چئە؟

دەنگى گر و پچرپچر بوو، دەويست بەو شئوھە سامى خۇيمان بەسەردا بنوئىن

ئەوجا پووى لە من كرد، لە ژئير چاويلكەكەيەوھ نىگايەكى كردم و

پرسى:

- ئەدى تو؟

ناوى خۇم پئى گوت. ئەوجا پووى كرده عەرىفخەفەر و گوتى:
 عەرىف، ئەمانە يەكسەر بۇ زىندان ببەن، با لە قەرەولخانەكەش
 سەريان بتاشن، وەكو زىندانىيانى مەدەنى سەريان بتاشن، يانى
 نيوەى سەريان، سبەينى كۆتوزنجىريان بكن!

سه‌روو پالتوی خاکیمان له‌بەر بوو که په‌له‌په‌له‌ی زه‌ردیان به پشته‌وه بوو، ئەم پالتویانه‌یان له توبولسک دابووینی. که چاوی به پالتوکانمان کهوت، له سه‌ری ڕۆیی و گوتی:

- ئەم پالتویانه چییه؟ ئەمانه له کویوه دین؟ ئەمه ئونیفۆرمی تازه‌یه، بیگومان ئونیفۆرمی تازه‌یه، ئەمانه به تهمان، ئەمه ده‌ستوری پترسبورگه؟

به‌دهم ئەو قسانه‌وه، به ده‌ورماندا ده‌سو‌پایه‌وه و به‌ک یه‌ک ته‌مه‌شای ده‌کردین. ئەوجا له‌و پاسه‌وانه‌ی پرسى که له گه‌لماندا هاتبوو:

- ئەمانه هیچیان پین نییه؟ هیچیان له‌گه‌ل خۆدا نه‌هیتاوه؟ یارۆی پاسه‌وان، خه‌به‌ردار وه‌ستا و به‌رێزه‌وه تفه‌نگه‌که‌ی خسته سه‌رشانی و بگره‌که‌میکیش له ترسا ده‌له‌رزى، هه‌موو خه‌لکی میجهریان ده‌ناسی و لێنده‌ترسان، یارۆی پاسه‌وان به‌رسفی دایه‌وه و گوتی:

- پایه‌به‌رز، جلی تایبه‌تی خویان پێیه!
- هه‌موو ئەم جلانه‌یان له‌بەر داکه‌نن، ته‌نیا جلی ژێره‌وه‌یان له‌بەر بیلنه‌وه، جلی سه‌پى، ئەگه‌ر جله‌کانی ژێره‌وه‌یان سه‌پى نییه، په‌نگاوپه‌نگه، ئەوانه‌شیان له‌بەر داکه‌نن، بیه‌خه‌نه هه‌راچه‌وه و پاره‌که‌ی بخه‌نه سه‌ندوقی داها‌تی زیندانه‌وه.

ئه‌وسا نیگایه‌کی توندی ئیمه‌ی کرد و له‌سه‌ری ڕۆیی:
- مه‌حکوم یان زیندانیی بێگاره‌زیندان نابێ هیچی هه‌بیت. ئاگادار بن! ئاگاتان له‌ په‌فتار و هه‌لسوکه‌وتی خو‌بێ! نامه‌وئ بچووکتترین شت بپیستمه‌وه! ده‌نا سزا و ئەشکه‌نجه‌ی به‌ده‌نی له‌ خزمه‌تتان دایه!
هه‌ر که پین خوار دابنێن، شه‌لاق ئاماده‌یه!

ههلبهته من فیری ئه و جۆره پیتشوازییه نه بووم، بۆیه به دریژایی
ئهو شهوه نیمچه نهخۆش بووم، که چوومه ئهو دۆزهخهوه به جارێ
خه م دای گرت! بهههرحال من پیتشتر باسی ئهو شتانه م کردوه، بۆیه
پیویست ناکات، جارێکی دی دووباره ی بکه مه وه.

گوتم که ئیمه هیچ جۆره ههسانه یه کمان نه بوو، وهکو هه موو
زیندانیه کانی دی مامه له مان له ته کدا ده کرا. به لام جارێکیان ویستیان
یارمه تیمان بدهن، (من و ب. سکی) هاو پیمیان، بۆ ماوه ی سێ هه یف،
له نووسینگه ی ئەندازیاریدا، وهکو نفیسه قان (ناسخ) دانا، ههلبهته ئه م
کاره ژیراو ژیر و به نهیتی کرا، بۆیه هه موو ئه وانه ی که پیتانده زانی،
وایان ده نواند ئاگایان له شتی وا نییه. چونکه به شی ئەندازیاری
نووسینگه ی ئەندازیاری، به نهیتی ئه م چاکه یه ی ده گه ل کرد بووین.
پێک له و سه رده مه دا بوو که لیوتنان کولونیل ژ. کوف بۆ ماوه یه کی
پێکم فه رماندارمان بوو. ئه م پیاوه بۆ ئیمه زۆر باش بوو، ده تگوت له
ئاسمانه وه به تایبه تی بۆ مدارا کردنی ئیمه نیردراره (به لام زۆر
نه مایه وه. درۆم نه کردبێ ته نیا شه ش مانگیک مایه وه و ئه وسا بۆ
پرووسیا گه رپایه وه) یادگار و بیره وه ریه کی زۆر باشی له لای گشت
زیندانیه کان به جیهیشت. زیندانیه کان نه ک هه ر خۆشیانده ویست،
به لکو ده یانپه رست. من نازانم چۆن به و راده یه خۆی خۆشه ویست
کرد بوو، به لام هه ر له سه ره تاوه، زیندانیه کانی به لای خۆیدا
پاکیتشا. به دریژایی ئه و ماوه یه ی که ئه و به رپیه به ری کاری
ئهن دازیاری بوو، زیندانیه کان زۆر لینی پازی بوون و به رده وام به
ستایشه وه ده یانگوت: 'باوکمانه، به راستی باوکه، باوکایه تی هه ر له
خۆی دی! پیاویک بوو رووخۆش، کراوه، ژیاندۆست، کورته بالایه کی
چاوگه شی، نیگانه ترس، متمانه به خۆ بوو، ده گه ل هه موو
زیندانیه کاند خۆشه رفته ر بوو، وهکو بابی راسته قینه زیندانیه کانی

خۆشدهويست! من نازانم زيندانييهكان بۆچى بهو پاديه پموودهى
بوو بوون و خۆشياندهويست. بهلام ئهوه دهزانم، مهحال بوو
زيندانييهك ببيني و قسهيهكى خۆشى دهگهل نهكات، به پرويدا
پينهكهنى و شوخى و سوعبهتى دهگهل نهكات. ههلبهته له قسه و
سوعبهتهكانيدا زۆر بيفيز و خاكى بوو، قهت وهكو گهوره و بهرپرس
خۆى نهدهنواند. بهلكو وهكو هاوپرئ مامهلهى دهگهل زيندانييهكاندا
دهكرد. كهچى سهريارى ئهمهش، زيندانييهكان نهك ههر زۆريان پريز
دهگرت، بگره شهرميانيش ليدهكرد. ههر زيندانييهك به ريكهوت له
دورهوه ئهم فرماندهيهى دييا، پوى دهگهشايهوه، بزهيهكى بۆ
دهكرد و كلاوهكهى وهكو پريزىك بۆ دادهگرت. خۆ ئهگه فرماندهكه
مهرحهبايهك و قسهيهكى دهگهل كردبا، ئهوهى به خهلاتيكى گهوره و
پر شانازى بۆ خۆى دهزانى. ئهمهيه ئهجمامى خۆشهويستى! 'ج.
كوف، كابرايهكى به ههيبهت بوو، ههنگاوى ههراوى دهن، له پريكدندا
قوتوقيت بوو. زيندانييهكان پيياندهگوت 'ههلق'. ههلبهته ئهم پياوه
نهيدهتوانى هيج يارمهتتبهكهى زيندانييهكان بدات، چونكه تهنيا
بهپروهبردنى كاروباره ئهنازياربييهكانى له ئهستق بوو، كه ئهويش به
گويزهى پرهنسيبى ياساى پريخرا بوو و نهيدهتوانى بهموو لتي لا
بدات يان بيگورپيت. بهلام ئهگه به ريكهوت دهستهيهكى له زيندانييان
ديتبا كه له كار بوونهتهوه، له جياتى ئهوهى به خورپايى رايسان
بگرپئ و ماتهليان بكات، بهر له ليدانى دههۆلى پايدوس ئيزنى دهنان
بۆ شويني خۆ بگهپينهوه. زيندانييهكان بۆيه خۆشياندهويست چونكه
متمانهى پييان ههبوو، پريزى دهگرتن و نهيدهبوغزاندن، خۆى
بهسهدا نهدهنواندن. دلنيام ئهگه ههزار رۆبلى ليكهوتبا و دهستی
دزترين زيندانيى ئيمه كهوتبا، به دهقى خويهوه بۆى دهگيرايهوه.
دواى هاتنى ئيمه به مانگيک، دهنگۆى ئهوه بلاو بووهوه كه دهگهل

میچهردا، میچهری بیزاراوا به شه پ هاتووه و سهرکونهی کردووه،
 ئەمه هیندهی دی له نیو زیندانییهکاندا خوشهویستی کرد! زیندانییهکان
 له خوشیدا له پیستی خۆ نهدههتورین! فرماندار هاودهورهی میچهر
 بوو، واتا دۆست و هاوڕینی کۆن بوون، که پاش دابرائیکی زۆر لیره
 یهکیان گرتبووهوه، دۆستایهتییهکیان دههزهرد کردبووهوه، بهلام
 زۆری پیناچیت، بهینیان تیک دهچیت، بهشه پ دین و لهوه به دوا ج.
 کوف دهبی به دوژمنی سهرسهختی میچهر. تهناهت باسی ئهوهش
 دهکرا، که له یهکیان داوه، ههلبهته میچهر ئهوه جۆره ههزهکاریهی
 لیدهوهشایهوه. که زیندانییهکان بهمهیانزانی زۆریان پینخۆش بوو، له
 بهینی خویاندا دهیانگوت: چما ئەم ههشت چاوه دهگهل پیاوی
 پیاوانه دا ههلهدهکا؟ دهک دهستی قوماندان (فرماندار) خوش بی.
 ههشت چاو ههر قوماندانی وای قابیله. قوماندان ههلهوه ههلق، بهلام
 میچهر من پیم شهرمه ئهوه وشه ناشیرینه بخمه سهر کاغزه که
 زیندانییهکان به میچهریان دهگوت. زیندانییهکان زۆریان ههزهکرد
 بزنانن کئ لهم شه په دا سهرکهوتووه، کینیان ئهویتریان پر شهق
 کردووه! خۆ ئهگه ئه دهنگویه درۆ ده رچووبا، زیندانییهکان زۆریان
 پیناخۆش دهبوو! بۆیه به پیتی ههزی خویان دهیانگوت: بیگومان
 قوماندان داری داوه به رۆحیدا، تهختی کردووه. راسته قوماندان
 پیاویکی کورتهبالایه، بهلام زۆر رهشید و بهغیرهت و بویره! بیگومان
 میچهر له ترسا خۆی وهبن قهرهویلهکهی داوه و خۆی
 شار دووهتهوه! بهلام ج. کوف، ههر زوو داخوکه سهریکی زۆری بۆ
 زیندانییهکان بهجیهتشت و لهوی نهما! ههلبهته گشت ئەنداز یارهکان
 خه لکی باش و مهرد و په ند بوون، له و ماوهیه دا که من له زینداندا
 بووم، سئ چوار جاریان گۆرین، زیندانییهکان له بهینی خویاندا

دەیانگوت: 'خەیفى لە ئىتمە چوو، جارێكى دى پیاوی وا نابینىنەوه. هەلۆیەك بوو لەو گۆرە. فریشتەى نىگابانى ئىتمە بوو!'.
 'بۆیە 'ج. كوف، من و 'ب. سكى' نارد بۆ كارکردن لە نووسینگەكەى خۆى، چونكە زىندانىيانى نەجیبزادەى خۆشدەويست. پاش رۆیشتنى ئەويش، وەزە و حالمان تا ئەندازەيەك باش بوو. چونكە ئەندازيارە ئەفسەرەكان، بە تايبەتى يەكێكيان، زۆريان خاتر دەويستين. ئىتمە ئەوەندەمان راپۆرات نووسى بوو. كه خەتمان تەواو خۆش بوو بوو و لەسەر كارەكە راهاتبووين، رێك لەو كاتەدا، فەرمانێك لە سەرپێر هات كه بمانگێرنەوه سەر كارەكەى جارمانان. ديار بوو، يەكێك راپۆرتى لىندا بووين! ئەلەهەقى ئىتمەش ئەوەمان زۆر پىتخۆش نەبوو، چونكە ئەوەندەمان نووسىيان شەكلنوس كردبوو. بۆ ماوەى دوو سال، بە دوو قۆلى دەگەل (ب. سكى) دا لە كارگە و وەرشەكاندا كارمان كرد، ئىدى بەردەوام خەرىكى گەنگەشە و گفتوگويان بووين. باسى هيا و ئاواتەكانى خۆمان دەكرد، بىرۆبۆچوونى خۆمان دەگۆرپىيەوه. ئەم هاوێر هەرە باشەم (ب. سكى) هەندى جار رابۆبۆچوونى سەير و توندى هەبوو. هەندى كەس هەن زۆر زىرەكن، بىرۆبواوېرى سەريان لە لا دروست دەبى، ئەوەندە بىرۆبواوېرى خۆيان خۆشدەوي، بچووكترين ئىرادى بەرانبەريان پىقەببول ناكړى، لە بچووكترين پەخنە زویر دەبن. كۆرپم دەوي بەرپەرچيان بداتەوه. جا (ب. سكى) لە هەموو ئىرادىكى من دەرەنجا، زۆر بەتوندى بەرپەرچى دەدامەوه. خۆ پەنگە زۆرجارىش ئەو لە من زياتر لەسەر هەق بووين، ئەو لە هەندى بۆچووندا، لە من واقىعەيىنتر بووين. بەلام ئەنجام بە ناچارى لىكدى جىابووينەوه، هەلبەتە من ئەمەم زۆر پىتخۆش بوو، چونكە

خالى ھاوبەشى زۆرمان لە نىواندا ھەبوو، لە زۆر شتدا ھاوڕەئى بووین.

ئىدى 'م. كى' پوژ بە پوژ خەمگىنتر دەبوو. ناھومىدى و بىھىوايى زۆرى بۆ دەھىتا. لە سەرھەتاي زىندانىيەكەى مندا زۆر كراوھتر بوو و زياتر بىروبۆچوونەكانى خۆى دەردەبەرى. كە من گەيمە زىندان، ئەو سالى سىتەيمى زىندانى دەگوزەراندا. لە سەرھەتاوھ زۆر بە بايەخەوھ دەيدواندم و گوئى لەو ھەوالانە دەگرت كە من پىم بوو، چونكە ھىچ دەنگوباسىكى دەريى زىندانى نەدەزانى. بەپەروەشەوھ پرسىياري لىدەكردم، بەوردى گوئى لە وەلامەكانم دەگرت، رموودەم بوو بوو. بەلام وردە وردە سارد بووھوھ و ئەو جۆشوخووشەى نەماو، بەسەر خۆيدا كركەوت و پازى دلى خۆى دەرنەدەبەرى. بە تەواوھتى دامركايەوھ و پوژ بە پوژ گوشەگىرتەر دەبوو. باسى ئەو زىندانىيانەى دەكرد كە من تازە خەرىك بوو دەمناسىن و ئاشنايان دەبووم، بە زمانى فەرەنسى دەيگوت: 'من رقم لەو چەتە و پىگرانەيە' چەندم ھەولەدا كە بەرگرييان لىبەكەم و بەلگەم بۆ دىنايەوھ و موناھەشەم دەكرد فايدهى نەبوو و گوئى لىتەدەگرتەم و قسەكانى منى بە گوئدا نەدەچوو و نەدەچوو. خۆ ئەگەر بە پىكەوت و لە غەفلەتلكدا، لە سەد رەئىدا، رەئىكى لىتەرگرتبام، ئەوا بۆ سبەينى بايدەدايەوھ سەر باى بەرە بۆر و دووبارە بە زمانى فەرەنسى دەيگوتەوھ: 'من رقم لەم چەتە و پىگرانەيە'. جا چونكە ئىمە بە زۆرى بە زمانى فەرەنسى قسەمان دەگەل يەكدى دەكرد، يەكئىك لە سەربازەكانى ھىزى ئەندازە بە نىوى درانچنىكوف، ناوى تابووین 'پەرسەتار'، مەگەر ھەر خوا خۆى بزاني بۆچى ئەو ناوھى لىتا بووین! (م. كى) تەنيا كە دەھاتە سەر باسى دايكى، تۆرە نەدەبوو و ھەلنەدەچوو. بۆى دەگىرپامەوھ كە: 'پىرەئىكى نەخۆشى زەمىنگىرە، منى لە ھەموو شتىكى ئەم دىنايە

خۆشتر دهوئ، نازانم ئاخۆ ئیستا مردووہ یان ماوہ! ئەگەر دەیزانی
منیان خستووہ تە ژیر جەلد!

م. کی له چینی نه جیبزادان نه بوو، بهر له وهی زیندانی بکریت،
شه لاق و جه لادی خوارد بوو، هر که ئه وهی وه بیری ده که وتوه، لیوی
خوی ده گهست و پرووی وهرده گتیرا. له ئاخروئوخری زیندانییه که یدا،
له جاران زیاتر ههزی له ته ریکی و ته نیایی ده کرد، له گه ل که سدا
پیا سهی نه ده کرد. پوژیک، نزیکه نیوه پو، بانگ کرا بو لای قوماندان،
قوماندان به پرووخۆشی و به دهم زهرده خه نه وه پیشوازی ده کات و
لیی ده پرسیت:

- م. کی بلن بزانه شهوئ خهوت به چیه وه دی!

(م. کی) که له دیداره کهی فه رماندار (قوماندان) گه پاره وه، بو ی
گتیرامه وه و گو تی: "که قوماندان ئه و پر سیاره ی لیکردم، دلم داخو رپا،
ده تگوت له پر دلایان شه ق کردم."

م. کی له وه لامی قومانداندا ده لیت:

- شهوئ، له خه وما، نامه یه کی دایکم بو هات بوو.

قوماندان پتی ده لیت:

- له وه خۆشتره! له وه خۆشترت له پتییه. تو له مپووه ئازادی،
دایکت تکانامه یه کی بو تزار نار دووه، تزار تکا که ی قه بوول کردووه.
فه رموو ئه م نامه یه بخوینه وه، ئه مه فه رمانی ئازادیی تو یه، له م
ساته وه تو ئازادیت و زیندان جیی تو نییه.

که به و هه واله وه بو لای ئیتمه گه پاره وه، له خۆشیدا رهنگی بوو
بوو به زه عفه رانی زهر د.

پیرۆزبایمان لیکرد. به دهسته سارد و له رزۆکه کانی ته و قه ی
ده گه ل کردین. هه موو ئه و زیندانییه نه ی که به ئازادی ئه و خۆش حال
بوو بوون پیرۆزبایمان لیکرد.

ئىدى لەۋىندەر، ھەر لەو شارەدا بوو بە موھاجىرنىشىن (مستوگن) و پاش ماۋەيەكى كەم ئىشيان دايە و بوو بە فرمانبەر. لە سەرەتاۋە زۆر جار بە سەردانى دەھات بۆ زىندان بۆ لا مان، ھەوال و دەنگوباسى ھەمەجۆرى بۆ دەھىتايىن، بە تايبەتى ھەوال و دەنگوباسى سياسى كە خۆى ھەزى لىدەكرد.

پۆلاندییەكان، جگە لەو چوارەى كە باسەم كەردن و گوتەم زىندانى سياسى بوون، دوانى دىكەشيان ھەبوو كە زۆر گەنج بوون و بۆ ماۋەيەكى زۆر كەم دوورخراپوونەو، ئەم دوانە ھەرچەندە خوینەۋارىيەكى ئەوتۆيان نەبوو، بەلام خەلكىكى ئابرومەند و سادە و ساكار و راشكاو و قسەلەروو بوون. سىيەمى ئەمانە نىۋى ئا. كزوكوفسكى بوو، ئەمە گەنجىكى زۆر ساۋىلكە و بىشەخسىەت بوو. بەلام نەفەرى چوارەمیان كە نىۋى ب. م بوو، ھەندى بە تەمەن بوو، ئەمە كارىگەرىيەكى خراپى لە دل و دەروونى ھەمووماندا جىھىشت. نازانم ئەمە بۆچى بۆ سىبىريا نەفى كرا بوو، ھەرچەند بەخۆى و لە خۆيەو ھۆى نەفى كەردنەكەى گىراپەو. ئەمە پىاۋىكى نەفسەنم، بورژوا تەبىعەت بوو، ھەمان رەئى و تەبىعەتى بابايەكى دوكاندارى ھەبوو كە سەرۋەت و سامانەكەى عانە عانە كۆ كەردىتەو. ھىچ پۇشنىبىيەكى نەبوو، جگە لە پىشەكەى خۆى ۋەكو بۆيەچى و نىگاركىشى، ھىچ شتىكى دىكەى بە لاۋە مەبەست و گرىنگ نەبوو. ئەلھەقى بۆيەچى و نىگاركىشىكى زۆر چاك و كارامە بوو. سەران و بەرپەرسانى زىندانەكەمان، بەمەيانزانى، ناۋبانگى ۋەستايى و دەستپەنگىنى بلاو بوو، ھەموو خەلكى شار. بۆ پارازانەو و بۆيە و جوانكارى دىوار و بنمىچى ژوورەكانيان پەرويان لەو دەنا. لە زەرفى دوو سالىكدا زۆر بەى مالەكانى فرمانبەر و كارمەندەكانى بۆيە و تازە كەردەو، ھەلبەتە فرمانبەرەكانىش كرتى باشيان دەدايە، بۆيە

هميشه گيرفانی گهرم بوو. به لامل باشتيرين كار نه وه بوو كه هميشه
 سې شاگرديان له هاورپيكانی خوی دهگه لدا بؤ كار دهنارد، دووان له و
 شاگردانه، فیري پيشهكهی نهو بوون، تهنانهت يه كيك له و سې
 شاگرده كه نیوی (ت. ريزيفشكي بوو) بوو به نيكار كيش و
 بؤيه چيپه كی هينده لپهاتوو كه هيچی له وهستاكهی كه متر نه بوو.
 ميچره كهی له مهر خومان كه له خانويه كی دهوله تيدا ثاكنجی بوو،
 ب. م. بانگ كرد و ئه مری پيكر ديوار و بنميچی خانوه كهی بؤ
 بؤيه بكات. (ب.م) به جورئ هونه ر و دستره نكینی خوی له م كارهدا
 به كار هينابوو، كه خانوه كهی فرماندار (قوماندان) له چاو ئه وهی
 ميچهدا نه يده كرده هيچ. خانوه كهی خانويه كی كونی يه ك نهومی
 بوو، له دیوی دهره وه زور پيس و دارووخاو بوو، به لامل له ناوه وه
 هينده پوخته و جوان كرا بووه وه، كه م كوشكي رازوهی دهگه ييشتی.
 ئیدی ميچهر بؤ خوی له خوشيدا خنی بوو و بگه ييشتايه ته هر
 كه سيك، دسته كانی خوی هله ده گلوفت و به شيويه كی ناراسته وخؤ
 تينده گه ياند كه گهره كيه تی ژن بينی و به تونيكی سه نكين ده يگوت:
 "پياو له خانويه كی وادا بؤی، چون بير له ژن ناكاته وه، ئه م خانوه
 ته نيا ژنی نوستانه؟" ئیدی زور له (ب.م) و شاگرده كانی رازی بوو.
 كاری بؤيه كردنی ماله كهی ميچهر يه ك هه يفی خاياند، ميچهر له
 ماوهی نهو مانگهدا رهئی سه بارهت به ئيمه ته واو گورا، بگره حيسابی
 تايبه تی بؤ ئيمه ی زيندانينانی سياسی ده كرد و داکوكی و به ره فانی
 لينده كردين. كار گه ييبوو نه وه كه پرؤژئ ژ. سكي بانگ كرد بوو و
 دواي عوزرخوايی پتی گوتبوو:

- گوئ بگره ژ. سكي! من غه درم ليكرديت، ده زانم به خورايی
 خستميته ژير شه لاق و جه لد، زور به داخه وم، من په شيمانم.
 تينده گه ی؟ من له م كاره ژيوانم، بمبوره!

ژ. سکی بهرسفی دابووه که باش تیدهگات.

میچهر لهسهری دهپروات و دهلیت:

- دهزانی که من، من، منی سهروکی تو، بویهم بو ئیره بانگ کردوویت، تا داوای لیبورنت لینگه؟ حالی هیت؟ ئاخر تو له ئاستی مندا چیت؟ تو له ئاستی مندا کرمیکی، بگره له کرمیش که متری! تو بابایهکی زیندانیت، بهلام من سوپاس بو خوا که میچهر پیکم (7)، میچهر! تیدهگه ی؟

ژ. سکی بهرسفی ده داتهوه که تیگه بیشتووه.

میچهر لهسهری دهپروات:

- زور باشه، جا من گهره کمه دهگه لت ئاشت ببهوه. بهلام ئایا تو له من دهگه ی، له کاره ی من دهگه ی؟ به ته واوه تی ههست دهگه ی که ئه م کاره ی من تا سه ر مؤخ کاریکی ئینسانیه؟ له و ئاسته دایت که به ته واوه تی ههستی پینگه ی؟ ته سه ور بکه، من، منی میچهر، منی میچهر، ده مه وی ئاشتت بکه مه وه ... هتد.

ژ. سکی، به خوی ئه م دیمه نه ی بو گپرامه وه، که واته ئه م مروقه دپودرپنده و هه میشه مه ست و مه ردم ئازاره له سوژی مروقانی و مروقدوستی به ده ر نه بووه. به لام ئه گه ر سه یری کورتینی و که لله په قی ئه و بکه ین، ئه و قه ناعه ته مان لا دروست ده ییت که ئه م رهفتار و هه لویتسه ی له پیاوه تی و به خشنده یی نه بووه. به لکو گومان له وه دا نییه که مهستی و سه رخوشی ده وریکی زوری تیدا دیتووه.

هه لبه ته خه ون و ئاواته که ی میچهر نه هاته دی. هه رچه نده لیبرابوو که هه ر کاتن له بویه کردن و جوانکاری خانووه که ی بووه وه ژن دینن. به لام فریا نه که وت، ژنی نه هینا. له جیاتی زه ماوه نند، درایه دادگا و ناچار کرا ده ست له کار بکیشیته وه. ئیدی په تکی هه له و تاوانه کانی پیشوویشی که وته سه ر ئاو. جاران له شاردا به پیره بهری پولیس

بوو. ئەم جەزىرە بە كوتوپرە و پروكاسى كىرد. كە زىندانىيەكان بەم
 ھەوالەيان زانى زۆر خۇشحال بوون. ئەو پۇژە بۇ ئەوان جەژن بوو.
 دەيانگىرپايە ۋە دەيانگوت مېچەر ۋە كو پىرەژن دەگىريا ۋە دەينالاند.
 بەلام چارى چى بوو؟ دەبوايە مل بداتە خەت ۋ دەست لە كار
 بگىشىتە ۋە. ھەۋەل جار ئەسپەشىتە جوانەكانى فرۇشت. ھەر
 چىيەكىترى ھەبوو فرۇشتى، سەرەنجام كەوتە سەر ساجى ەلى .
 پاش ئەۋە، جار جارى دەمانىنى، چاكەتىكى شرۆلەى لەبەر ۋ
 كاسكىتىكى پىسى لەسەر بوو، مۆرەى لە زىندانىيەكان دەكرد. بەلام
 ھەر كە جلى مېچەرىيەكەيان پىداكەند ئىدى ھەيبەت ۋ سامەكەى
 جارانى نەما. بە جلكى سوپاييە ۋە خوايەك بوو بۇ خۆى، بەلام بە
 جلكى مەدەنىيە ۋە زياتر لە خزمەتكار دەچوو.
 تومەز قىمەتى ئەم پياۋە بە جلە سوپاييەكەيە ۋە بوو!

پەراۋىز:

- ۱- ھەشت ھاۋرىي دى: ئەمانە پۇلاندى ۋ زىندانىيە سىياسى بوون.
- ۲- ب. سكى: شۇرپىگىرپىكى پۇلاندى بوو.
- ۳- ژ. سكى: جوزىف زوخوفسكى، شۇرپىگىرپىكى پۇلاندى بوو، لە
 سالى 1800 لەدايىكبوو. لە سالى 1948 دا حوكمى بىست سال
 زىندان درا. لە سالى 1851دا لە زىنداندا مرد.
- ۴- ئو- گورسك: شارىكە كەوتوتە سىبىرىيە پۇژئاۋاۋە لە دەقەر
 ۋ ھەرىمى سىمىيا لاتىسك.

۵- ئەمانە دىسامبەرىيەكان بوون: لە ساڵى 1826 دا دەستگیركران،
ژمارەيان نزيكەى سەد كەسك دەبوو.

۶- بەلام من سوپاس بۆ خوا مئجەرم: ئەم مئجەرە تاقە ئەفسەر
نەبوو كە ئەو دەستەواژەيەى بەكار دەبرد، بەلكو ئەفسەرانى ديكەش
هەبوون لە سەردەمى مندا ئەو دەستەواژەيەيان بەكار دەبرد، بە
تايبەتى ئەوانەى لە دەرەجەداريى بچووكەوه، گەيبوونە پلەى
ئەفسەرى (ئەم پەراویزه لە نووسینی دۆستویفسکییه).

«۲۰»

هه لآتن له زیندان

دوای پویشستنی میجر به ماوهیه کی کورت، سیسته می زیندانه که مان به ته واوه تی دهسکاری کرا و گۆرا. بیگاره زیندان و بهشی زیندانی مهدهنی لا براو، کرا به زیندانیکی سوپایی و وهکو هر گرتوو خانیه کی سوپایی دیکه ی سهرانسهری پووسیا، به سیسته می سوپایی به پتوه ده برا. له وه به دواوه مه حکومانی دهسته ی دووه م بقو ئه م زیندانه نه ده نیردران، وای لینهات جگه له زیندانیانی سوپایی، و اتا ئه و زیندانیانی که له مافی مهدهنی خویان بینهش نه کرابوون، هیچ زیندانیه کی تریان بقو ئیره نه ده نارد، جا ئه و زیندانییه سوپاییانه، له و سهر بازانه بوون، که حوکمیکی کم ده دران (دریژترین حوکمیان له شهش سال تیناپه ری)، که حوکمه که بیان ته واو ده کرد، وهکو جاری جاران بقو پایه گا سوپاییه کانی خویان ده گه رانه وه و سهر بازی خویان ده کرد. هه لبه ته زیندانییه مهده نییه کونه کان، ئه وانه ی حوکمی ئه به دی و بیست سال درابوون و له هر مافیک بینهش کرا بوون، داغمه یان پتوه نرابوو و سهریان سفر کرا بوو، ده بوايه له بهر بیجنگایی تا

حوکمه کانیان ته واو ده کهن لیتره بمیننه وه. هه لبه ته له پیش ئه م
 گۆرانکارییه دا له زیندانه که ی ئیمه دا (به شی تایبه تی) هه بوو، ئه مه هیچ
 گۆرانکی به سه ر نه هات، چونکه له بنه رته دا بۆ تاوانبارانی سوپایی
 دامه زرابوو. به هه رحال هیچ زیندانییه کی تازه ی مه ده نی بۆ ئیتره
 نه ده نیردرا، کۆنه کانییش یه ک یه ک حوکمه کانیان ته واو ده کرد و
 به ره به ره ئازاد ده بوون و وای لیده هات له زهرفی ده سالیگدا تاقه
 زیندانییه ک له و جوړه زیندانییانه له زیندانه که ماندا نه ده ما. به شه
 تایبه تییه کی زیندانه که مان وه کو خۆی مایه وه، ناو به ناو هه ندی
 تاوانباری سوپایی خه تر ده گه یشتنه لای ئیمه و به شیوه یه کی کاتی
 له لای ئیمه زیندانی ده کران، چاوه پروانی ئه وه یان ده کرد له سیبریای
 رۆژه لاتدا بیگاره زیندانی دیکه بیته دامه زراندن. شیوه ی ژیانمان
 نه گۆرا، کار و سیسته مه که وه کو جاران بوو. ته نیا سیسته می
 به پیره بردنی زیندانه که ده سکاری و تازه کرایه وه: ئه فسه ریکی گه وه
 به پله ی قوماندان کرا به فرمانداری زیندانه که، چوار ئه فسه ریشی
 خرابوووه ژیره ست که به نۆره کاریان ده کرد. سه ربازه
 نو قستانه کان، نو قستانانی جه نگ ده رکران، دوازه سه ربازی
 ده رجه دار و چاودیز له جی ئه وان دانران. زیندانییه کان دابه ش کران
 به سه ر چه ند ده سته یه کی ده که سییه وه، بۆ هه ر ده سته یه ک،
 سه رده سته یه ک له خودی زیندانییه کان هه لبژیردرا، دیاره ئه م
 سه رده سته یه هه ر به ناو سه رده سته بوو ده نا هیچ ده سه لاتیکی
 به سه ر هاوړی و هاو زیندانییه کانی خۆیدا نه بوو، به و جوړه (ئاکیم
 ئاکمیچ) به سه ر ده سته هه لبژیردرا. جله وی ئه م سیسته مه تازه یه
 راسته وخۆ له ده سته ی فرمانداری زیندانه که ماندا بوو. ئیدی
 گۆرانکارییه که له مه هیوه تر نه رۆیی.

زیندانییه‌کان له سه‌ره‌تاوه زۆر نیگه‌ران بوون، زۆر به جددی
 که‌نگه‌شه و گفتوگۆیان ده‌رباره‌ی ئەم سیستەمه تازەیه ده‌کرد،
 زه‌خنه و ئیرادیان لێده‌گرت، به‌لام که دیتیان شته‌کان وه‌کو جاری
 جارێ به‌پتوه ده‌چیت، ئیدی هێور بوونه‌وه و ژيانمان ئاوه‌پۆی
 جارانی خۆی وه‌رگرتوه. به‌لام ئەوه‌نده هه‌بوو که به‌ لای که‌مه‌وه له
 شه‌پێ میچەر پزگار بووین و ترسمان په‌وییه‌وه و هه‌ناسه‌یه‌کمان
 وه‌به‌ره‌ته‌وه و هه‌ر زیندانییه‌ک بۆی هه‌بوو، له‌ کاتی پتۆیستدا داد و
 سکا‌لای خۆی به‌ریته‌ لای سه‌رانی زیندان و ئەگه‌ر له‌سه‌ر هه‌ق بوا‌یه،
 دادیان ده‌پرسی و بێگونا‌حان تاوان و با‌جی گونا‌حی خه‌تا‌کاریان
 نه‌ده‌دا. هه‌رچه‌نده ده‌رجه‌داران له‌ جێی سه‌ربازانی نو‌قستانی جه‌نگ،
 دانرا‌بوون و سه‌ره‌رشتی و چاودێری کاروباری زیندانه‌کیان ده‌کرد.
 مه‌یفرۆشی به‌ هه‌مان ده‌قی جا‌رانه‌وه به‌رده‌وام بوو. زۆربه‌ی ئەم
 ده‌رجه‌دارانه خه‌لکی ئاب‌روومه‌ند و دووربین و ئا‌قل بوون و قه‌دری
 خۆیان ده‌زانی. یه‌ک دواتیک له‌مانه‌ له‌ سه‌ره‌تاوه ده‌یانویست
 خۆیانمان به‌سه‌ردا به‌سه‌پین و وه‌کو سه‌رباز مامه‌له‌مان ده‌گه‌ل بکه‌ن،
 به‌لام زووبه‌زوو تیگه‌بێشتن که سه‌روکاریان ده‌گه‌ل کێ دایه، خێرا
 با‌یاندا‌یه‌وه. ئەوانه‌ی که به‌ دابونه‌ریتی زیندانه‌که نامۆ و بێگانه‌ بوون،
 خودی زیندانییه‌کان، رامیانکردن و به‌ دابونه‌ریتی زیندانه‌کیان
 راهێنان. ته‌نانه‌ت ئەم کاره هه‌ندێ چیرۆک و رووداوی خۆشیشی
 لێکه‌وته‌وه. بۆ نموونه زیندانییه‌کان، یه‌کێک له‌ ده‌رجه‌داره‌کانیان له
 خشته‌ برد بوو و عه‌ره‌قیان ده‌رخوارد دا‌بوو، سه‌رخۆش بوو بوو، که
 وه‌خۆ ها‌تبه‌وه‌وه، زیندانییه‌کان قه‌ناعه‌تیان پته‌ینابوو، مادامیکێ ئه‌ویش
 وه‌کو ئەوان خواردویه‌تییه‌وه، بۆی نییه‌ پتگی ئالووی‌ری عه‌ره‌قیان
 لێگریت. سه‌ره‌نجام کاتی که زیندانییه‌کان به‌ قا‌چاغ و له‌ پخۆله‌دا
 عه‌ره‌قیان ده‌هێنایه‌ ناو زیندانه‌که، ده‌رجه‌داره‌کان خۆیان له‌ گیلی ده‌دا

و چاوپوښيان لښه کړدن. ئيدى دهره جه داره کانش، وهکو سه ربازه نوځستانه کاني پيشوو، دهچوون بؤ بازار و ناني سپى و گوشت و هموو جوړه خوراكيكى تريان، به مهرجئ قه دهغه نه بوايه، بؤ دهکړين و بؤيان دههينانه وه بؤ زيندانه که، ئيدى ئه مه بوو بوو به کارىكى ئاسايى. ئيدى من نه مزانى حیکمه تى ئه م گورانکارىيه چى بوو، بؤچى زيندانه که مان بوو به زيندانىكى سوپايى. که ئه م گورانکارىيه پرووى دا من تازه دوو سالم ته او کرد بوو. يانى ده بوايه دوو دانه سالى دیکه له سایه ي ئه م سيستمه تازه يه دا به سر بهرم..

ئايا پيوسته له سره م له م بيره وه رييانه دا سه راپاي ئه و ژيانه بگيرمه وه که له زيندانا به سره م برد؟ نه خيز، من خوم قه ناعه تم به وه نييه، خو ئه گه ر پيوست بوايه به ريز، هموو ئه و شتانه ي که له م ماويه دا ديتبوومن و جه رباندبوومن بگيرمه وه و وهکو خوى تومارى بکه م، ئه و قه باره ي ئه م کتېبه دوو چه نانه و سئ چه نانه ي ئيستا زيادى ده کرد، ههنگى وه سفه کان زور دووباره ده بوونه وه و جوانى و له زه تى خويان له دست ده دا و له زوربه ي فه سله کاندا به شتويه کى روتينى و يه که او ي دووباره ده بوونه وه، به تايبه تى ئه و خوينه رانه ي که له ميانه ي فه سله کاني پيشوودا، وينه يه کى پرونيان له مه ر ژيانى زيندانىيانى ده سته ي دووم له هزروبيردا چه سپى بوو، بيتزار و بيتاقت ده بوون. من ويستومه له ريگه ي تابلويه کى زور ورد و پروون و دروسته وه، زيندانه که ي خومان و ئه وه ي به دريژايى سالانكى زور له وينده ر به سره م هاتوه، به رچه سته بکه م. ئيدى نازانم ئاخو مه به ستم پيکاوه يان نا؟ به هه رحال من ناتوانم له مباره يه وه هيچ حوکمىک بده م به لام هه سته که م ده توانم ليره دا کوتايى پيئينم. که ئه م بيره وه ريانه هه لده ده مه وه، هه ست ده که م

هرچی کونه عهزایی جارانه له ناخمدا بیدارده بیته وه و دهست ده نیته
 بینم و ههناسه م سوار ده بیت. ههلبه ته به شیک له و بیره وه ریانه، له
 زهینمدا کال بوونه ته وه و وهکو تایۆ و سیتیه ران ده نوینن. به لام
 دلنیاشم زۆر شتم هر به یه کجاره کی له بیرچه وه ته وه و به
 یه کجاره کی له میتشکما سراونه ته وه. ئه وه ی بیرم مایی ئه وه یه که
 ئه و سالانه زۆر به خاوی و خه مناکی بورین، پۆژگار زۆر دریتۆ
 بوون، به خاوی تیده په پین، ده تگوت دلۆپه ی پاش بارانه و تک تک له
 بن میچان ده هاته خوارئ. له بیرمه که ئاره زوویه کی زۆر به هین،
 ئاره زووی پابوون و ژیانه وه، ئاره زوو که لکه له ی تازه بوونه وه و
 به رده وام بوون له سه ر ژیان، توانا و به هره ی خو پاکری و
 چاوه پروانی و سه بر و هه وسه له و هیوادار بوونی پیده به خشیم.
 سه ر نه جام توانیم به م ژیانه رابیم، هه موو پۆژی چاوه پروانی
 ته واو بوونی ئه م ده ورانم ده کرد، پۆژم ده ژمارد، له گه ل تپه ر بوونی
 هر پۆژیکدا ئۆخژنیکی سه یرم به دل و ده رووندا ده گه را. ته نانه ت
 کاتی که هیتشتا هه زار پۆژم له به رده مدا مابوو که له م زیندانیه دا
 به سه ر به رم، دلی خو م به وه خو ش ده کرد، ده مگوت گوئ مه ده یه،
 سه به یی ده بی به نۆسه د و نه وه دونۆ پۆژ، له هه زار دیته خوارئ..
 هه روه ها له بیرمه له کاتیکدا، له هه موو ئه م ماوه یه دا. له نیو ئه و
 سه دان زیندانیه دا که له ده ورم بوون، هه ستم به ته نیاییه کی به سام
 ده کرد، ئیدی به ره به ره وام لته ات هه زم له م ته نیایی و گوشه گیری
 ده کرد. به ده م ئه م ته نیایی و گوشه گیری به وه، ژیانی رابردووی خو م
 ده ور ده کرده وه، ورد و درشتی ژیانی خو م شه نوکه و ده کرد. به
 قوولی بیرم لیده کرده وه، زۆر بپه رحمانه حوکم له سه ر خو م ده دا.
 زۆر جار سوپاسی قه ده ر و چاره نووسم ده کرد که به هره ی ئه م
 ته نیایی و گوشه گیری به یه پینه خشیموم که ئه گه ر ئه وه نه بوایه

نهمدهتوانی بهو جوره دهربارهی خوم قهزاوت بکه م و بهو بینمهتیه به ناخی ژیانی پابردووی خومدا بجمهوه و ئه و دهمانه هزار و یهک هیوا و ئاوات له دلم چهکه ره یان دهکرد! بیرم دهکردهوه، بپیارم دهدا، سویندم دهخوارد که له ئاییندهمدا، هیچ یهکیک له هه له و خه تاکانی پابردووم دووباره نه که مه وه. بهرنامه یهکی ته واوم بق ئاییندهی خوم داده نا، به لیتم به خق دهدا که به و په پری جددی ئه و بهرنامه یه جیته جی بکه م و به موو لیتی لانه دم. باوه پری ته واوم به خوم و به توانای خوم هه بوو که ئه و بهرنامه یه ئه انجام ددهم. ئیدی چاره پوانی ئازادی خومم دهکرد، زور به تاسهی ئازادییه وه ده ژیام. ده مویست هیز و توانای خوم له مهیدانی خه باتیکی تازه دا بجه پیتیم. هه ندی جار تاسه و که لکه له یهکی پر جوش بهرۆکی ده گرتم و دهستی دهخسته بینم، هه ناسهی سوار دهکردم. هه لبه ته هه لدانه وه و بیدار کردنه وهی ئه م بیره وه ریانه که جگه له خوم په یوه نندیان به هیچ که سیکی تره وه نییه، بق من گه لیک پر سوو و به ئازاره، بویه توماریان ده که م، چونکه پیموایه هه موو که سیک ده توانی لیتیان تیتیکات و هه ر که سیک له تافی لای و هه پرتی به هیزیدا، ئه گه ر نه گبه تی شانی بگریت و ده سنگیر بکری و ده زیندان بخریت، هه ست به هه مان ئه و شتانه ده کات که من هه ستم پیکردوون.

با له وهی پتر به تانی ئه م بابه ته دا نه چم و بق ئه وهی ئه م بیره وه ری و یادداشتانه به شیوه یهکی کوتوپر کوتاییان نه یهت، هه ندی شتی دیکه ش ده گپرمه وه.

پیموایه، په نگه خه لکانیک هه بن بپرسن ئایا هه لاتن له زیندان مه حاله، ئایا به دریتایی ئه و سالانه ی من له زینداندان بووم هیچ هه ولیکی هه لاتن پووی نه داوه؟ وه کو پیشتریش گوتوومه، هه ر زینداییهک که دوو یان سی سالی له زینداندان گوزه راند و به پری کرد،

حیساب بۆ ئو ماوهیه دهکات، حیساب بۆ زهرهه و قازانجی خۆی دهکات، وا بیر دهکاتهوه مادامیکی دوو سئ سالیکی به پڕی کردووه، قازانجی له وه دایه پاشماوهی مه حکوومییه ته که ی به بی هیچ ریسک و سه رکیشییهک ته واو بکات و به گویره ی یاسا بیی به موهاجیرنشینیکی ئازاد. دياره ئه وانهی که وا بیر دهکه نه وه، زیاتر ئه و زیندانییانه ن که موده تی مه حکومییه ته که یان که مه. به لام ئه وانه که ماوه ی حوکه که یان زوره، زۆر جار بیر له هه لاتن دهکه نه وه و ئاماده ن هه ر ریسکیک له و پیتاوه دا بکه ن، به لام و پرای ئه مه ش هه ولی هه لاتن له زیندانه که ی ئیمه زۆر که م بوو. ئایا هۆی ترستۆکی زیندانییه کان بوو، زه بتوره تی توندی سیستمی سوپایی بوو، یان تۆبۆگرافیای شاره که بوو که که وتبووه ناوه ندی بیابان و ده شتیکی کاکێ به کاکیه وه، هه لاتن هه روا ئاسان نه بوو؟ نازانم، پیموایه هه موو ئه و فاکته رانه ده وریان هه بوو، هه لاتن له زیندانه که ی ئیمه ئه سته م بوو. له سه رده می زیندانییه که ی مندا، ته نیا یه کجار دوو زیندانی که هه ردووکیان زیندانیی زۆر خه ته ر بوون، هه ولیاندا هه لین.

که میجه ر دهستی له کار کیشایه وه و پۆیی، 'ئا. ف' (شوڤار و جاسوسی زیندانه که) بن پشت و پشتیوان مایه وه. 'ئا. ف' هیشتا گهنج بوو. به لام گه رمی و ساردی پۆژگاری چه شتبوو و قال بوو بووه وه. کابرایه کی بیباک، به وره و چاونه ترس و زۆر زیرهک و زیتل بوو. ئه گه ر ئازاد بکرایه، بیگومان دهستی به کاری جاسوسی و شوڤاری و ده سته پری و پاره کیشانه وه له خه لکی ده کرده وه و بۆ ئه و مه به سته هه ر رینگه یه کی، چه ند ناپیاوانه ش بوایه، ده گه رته به ر، به لام ئه مجاره به ئاسانی ده سته گیر نه ده کرایه وه، چونکه له زینداندا ئه زمونیکی زۆری پهیدا کرد بوو. له زیندانییدا موماره سه ی ته زویرکردنی پاسپۆرتانی ده کرد. شاره زاییه کی باشی له و بواره دا پهیدا کرد بوو. هه له به ته من

زۆر له مه دلتيا نيم، چونكه به چاوى خۆم شتى وام لى نه ديتبوو، به لگو له زيندانىيه كانى ديكه م بيستبوو، به قسه ي زيندانىيه كان، كه جار جار بۆ مالى ميجهر ده چوو، خۆى به مووبه قه كه ي ئه ودا ده كرد و له ويندهر پاسپورتانى ته زوير ده كرد و ده رامة تىكى باشيشى له م كاره ده ست ده كه وت. به هه رحال ئه م پياوه ئاماده بوو له پىناوى گۆرپىنى چاره نووسى خۆيدا، هه ر سه ركيشى و پىسكىك بكات. به هه رحال، من هه لى ئه وم بۆ ره خسا كه له نزيكه وه بىناسم و بچمه ناخى دل و ده روونىيه وه. بىئه ده بى و نامه ردى و خوڤرپه تى و بىياكى و بىتامانى ئه م كا براهه له راده به ده ر بوو، پياو قىزى لىتى ده كرد وه.

سن به ندىيه كى وه ها بوو، ئه گه ر چه زى له عه ره ق بكر دايه و هيج رىگه يه ك نه بوايه بۆ وه ده ست هينانى عه ره ق، ته نيا پياو كوژى نه بى، ئاماده بوو بى چه ندو چوون له پىناوى قاين عه ره قدا پياويك بكوژىت، به مه رجى كه كه س پى نه زانبا. له زيندانه كه ي ئىمه دا قىرى ئه وه بوو كه حىساب بۆ هه موو شتىك بكات، هه ر له به ر ئه و وردى و وريابيه ي بوو كه (كولىكوف)ى تا وانبارى به شى تا بيه تى دۆستايه تى ده كه لدا كرت.

پىشتر باسى ئه م (كولىكوف)ه م كرد وه، هه ر چه نده پياويكى ميانه سال بوو، به لام زۆر چالاك و چه له نك و زيتوزىته ل بوو، ژيانى لىده چۆرا. گه لىك به هره و تواناى نا ئاسايى هه بوو. له و پياوانه بوو كه مل بۆ پىرى ناده ن و ده يانه وئى تا دوا هه ناسه هه ر به گه نجى بژين و له ژيان تىر نابن.

من پىم سه ير بوو كه ده ميبىنى كولىكوف وه كو زيندانىيه كانى دى مى داوه ته خه ت و هيج هه ولتىكى هه لاتن نادا، تومه ز كولىكوف ژىراوژىر برىارى هه لاتنى دا بوو. نازانم ئه م جووته، كاميان

کارگیریی به سەر ئه‌و پتره‌وه زیاتر بوو؟ بهلام پنده‌چوو، له هه‌موو شتیکدا هاوتای یه‌ک بن، هه‌چیان له هه‌چیان که‌متر نه‌بوو، کۆپی یه‌کتر بوون. بۆیه زۆر زوو بوون به‌ دۆستی یه‌کتر پیموایه‌ کولیکوف چاوه‌روانی ئه‌وه بوو که "ئا. ف" پاسپۆرتیکی قه‌لبی بۆ دروست بکات. هه‌روه‌ها (ئا. ف) کۆنه‌ ئه‌سلزاده بوو، سه‌ر به‌ خانه‌دانی کۆمه‌لکه‌ بوو، ئه‌مه‌ خۆی له‌ خۆیدا ده‌رفه‌تیکی باشتر و شانسیکی پتری بۆ ئه‌و جووته‌ پیاوه‌ ده‌ره‌خساند، ئه‌گه‌ر بیانتوانییا خۆ بگه‌یه‌ننه‌وه‌ پروسیا. ئیدی هه‌ر خوا ده‌یزانی ئه‌م جووته‌ له‌ سه‌رچی پیکه‌وتبون و به‌ چ هیوا و ئومیدیک بوون. به‌هه‌رحال ئه‌و هیوا و ئومیدانه، گه‌وره‌تر بوون له‌ هیوا و خه‌و خه‌یالی ته‌ریده‌ و ویلگه‌رانی سبیریایی، کولیکوف که‌ به‌ ته‌بیعه‌ت ئه‌کتر و لیئۆکیکی لیهاوتوو بوو، ده‌یتوانی ده‌وری هه‌مه‌جۆر له‌ ژياندا بیینی و هه‌قی خۆی بوو به‌ به‌هره‌ و تواناکانی خۆی پشت ئه‌ستوو بیت. زیندان ئه‌و جۆره‌ خه‌لکانه‌ ده‌پوکینته‌وه‌، خه‌فه‌یان ده‌کات. بۆیه‌ ئه‌و جووته‌ لیبران که‌ له‌ زیندان هه‌لین.

به‌لام هه‌لاتن به‌بی هاوده‌ستی چاودیز و پاسه‌وان مه‌حال بوو، بۆیه‌ ده‌بوایه‌ هاوده‌ستی چاودیزیک مسۆگه‌ر بکه‌ن. له‌ یه‌کینک له‌ ده‌سته‌ سوپاییه‌کانی نیو زیندانه‌که‌دا پیاویکی پۆلاندی که‌میک پیر هه‌بوو، به‌لام به‌ گۆر و گۆرجوگۆل و چالاک و چه‌له‌نگ و بینه‌روا و بییاک بوو، هه‌لبه‌ته‌ شایسته‌ی چاره‌نووسیکی باشتر بوو. ئه‌مه‌ به‌ گه‌نجی بۆ خزمه‌تی سه‌ربازی، بۆ سبیرییا نیردرا بوو، دوا‌ی ماوه‌یه‌ک، غه‌ریبی نیشتمان ده‌کات و له‌ خزمه‌تی سوپایی هه‌لدیت، ده‌گیریت و پاش سزای جه‌لد و شه‌لاقان، حوکی دوو سال ده‌دری و هه‌واله‌ی سه‌ربازگه‌ی ته‌میکاری ده‌کریت. پاش ئه‌وه‌ی حوکه‌که‌ی ته‌واو ده‌کات ده‌ی نیرنه‌وه‌ بۆ فه‌وجه‌که‌ی خۆی، ئیدی ئاقل ده‌بیت و هینده

به جدی و دلسوزی مل بۆ خزمهتی سوپایی ده‌دات که له پاداشتی
 ئهو دلسوزییهدا ده‌یکهن به سهر ده‌سته و عریف. ئهم پیاوه زۆر به
 خۆی ده‌نازی و متمانە و شانازی له دەم و دووی ده‌خوینرایه‌وه. من
 هه‌ندێ جار له نێو ئهو سه‌ربازانه‌دا ده‌مبینی که چاو‌دێریان ده‌کردین.
 پۆل‌اندییه‌کانیش هه‌ندێ شتیان له باره‌وه بۆ گێرا‌بوومه‌وه. له‌وه
 ده‌چوو ده‌ردی دووره‌ ولاتی و غه‌می غوربه‌ت، کاریان تیکردبێ و
 بوو بێ به‌ که‌ربو‌کینه‌یه‌کی له‌ بن نه‌هاتوو. ئهم پیاوه له‌ هیج شتیک
 نه‌ده‌پرینگایه‌وه، کۆل‌دان و گه‌رانه‌وه‌ی له‌ مه‌زه‌با نه‌بوو. ئاماده‌ی
 هه‌موو کاریک بوو. کولیکوف، که به‌ زیره‌کی خۆی ئهو پریسکاری و
 سه‌رکیشییە تیدا به‌دی کرد بوو، ئه‌وی بۆ ئه‌نجامدانی ئهم نه‌خشه‌ و
 پلانه‌ هه‌لبژارد بوو. ئهم عریفه‌ نێوی کولیر بوو. ئیدی به‌ سێ قۆلی
 ته‌گبیر ده‌که‌ن و پۆژی هه‌لاتنه‌که‌یان دیاری ده‌که‌ن. مانگی حوزه‌یران
 بوو، که‌شوه‌وه‌ی شار له‌ مانگه‌دا و به‌ تاییه‌تی له‌ وه‌رزی هاویندا
 یه‌ک هه‌وا و نه‌گۆره‌، ئه‌مه‌ وه‌رزی باران برانه‌، بۆ ته‌ریده‌ و
 ویلگه‌پان و ئاواران یه‌کاو یه‌ک بوو. هه‌لبه‌ته‌ زیندانییه‌کان نه‌یانده‌توانی
 یه‌که‌راست له‌ زیندانه‌که‌ وه‌ده‌ربکه‌ون و هه‌ل‌تین، چونکه‌ شار له
 زیندانه‌که‌مانه‌وه‌ دوور بوو، که‌وتبووه‌ به‌رزی و چوار ده‌وری
 ده‌شتیکی راست و ته‌ختانی بوو، هیج بێشه‌ و دارستانیکی له‌ نزیک
 نه‌بوو که‌ پیاو خۆی تیدا په‌نا بدات. بۆیه‌ ده‌بوا یه‌ پیتش هه‌موو شتیک
 جله‌کانیان بگۆرن. بۆ ئهم کاره‌ش ده‌بوا یه‌ خۆیان بگه‌یه‌ننه‌ په‌ناگایه‌کی
 نزیکی شار که‌ کولیکۆف له‌ میژ بوو ئهو په‌ناگایه‌ی دابین کرد بوو.
 ئیدی نازانم ئاخۆ هاو‌پێ دل‌سۆزه‌کانی، له‌ ده‌ور و به‌ری شاردا، ئاگایان
 له‌م رازه‌ هه‌بوو یان نا، هه‌رچه‌نده‌ من له‌مه‌ دل‌نیانیم، به‌لام پێده‌چوو
 ئاگادار بووبن. له‌ ماوه‌ی ئهو سه‌له‌دا، کیژیکی گومانلیکراوی گه‌نج و
 جوان، به‌ نێوی فانیکا مانیکا، له‌ گۆشه‌یه‌کی ئهو ده‌قه‌ره‌دا گیرسا

بووهوه و دهست به کار بوو، ئەو کيژه وهعد و به ليني زوري دابووني که له دواي هه لاتنتي ئەوان، هه ندي له به لینه کاني خوي برد بووه سهه. خه لک و خوا ناگروگر شيان به م کيژه دهگوت. بيگومان ئەو کيژه هاودهستي هه لاتووه کان بوو، چونکه کولیکوف ناماده بوو له پيتاوي ئەودا خوي به گوشت بدات.

که به ياني، زيندانیه کان کۆکرانه وه تا دهسته دهسته جيا بکريته وه و بۆ سهه کار بنيردرين، ئەو سى براده ره، به جوړي ريزبوون که دهگه ل شيلکيندا بۆ سهه ئيش بنيردرين. شيلکين زينداني بوو، وه ستاي سپيکاري و گه چکاري بوو، ئيشي ئەوه بوو که ئەو پاپه گا و قاوشه سوپايانه نوژهن و گه چکاري بکاته وه که زيندانیه سهه ربازه کان ده مي بوو چوليان کرد بوو. (کولير)ش تواني کاريکي وه ها بکات که به چاوديري ئەواني دابنين. چونکه به پتي رينمايي و ده ستوور ده بوايه دوو سهه رباز بۆ چاوديري سى زينداني دابنريت، تازه سهه ربازيکي گه نجيان به گه ل عه ريف کولير خست، تا هه م فيري کاروباره سوپاييه کان ببج و هه م يارمه تي عه ريف کولير بدات. دياره ده بي ئەم دوو زيندانیه ي که ليترابوون هه لين و بره قن، کاريگه ريه يکي زوريان به سهه ر (کوليزي) دنيا ديه ده و زي ره که وه هه بووب، ده نا چون ده يانتواني به و ئاسانيه پياويکي دنيا ديه ده و پوخته و زي ره ک، ده رجه دارکي جدي و هينم که هه مووي چهن د ساليکي که مي مابوو خزمه تي سوپايي ته واو بکات و مه ره خه س ببج، بيننه رده ا و ريشي خوي بداته ده ست ئەوان.

ئهمانه، واته هه ر سى زيندانیه که و هه ردوو چاوديره که سه عات شه شي به ياني ده گه نه پايه گا که. چۆلوهۆل، جگه له وان که سي تري ليتاييت. ده ست به کار ده که ن، پاش سه عاتيک کولیکوف و ئا. ف به شيلکين) ي هاوپتيان ده لين که ئاميزيکي کارکردنيان له بيرچووه و

دهچن له کارگه که (وهرشه) دهپهنن. دهبوايه زور وریایانه و به شتویهه کی ناسایی مامه له دهگه ل شیلکیندا بکه ن تا گومانیان لینه کات. شیلکین، وهستا و به نایه کی لیها توو، مؤسکویی بوو، زیرهک و وریایه کی که مدوو بوو، زور لاواز و باریک و بنیس بوو. بق ئه وه دروست بوو بوو به چاکهت و پانتول ه وه، له دوکانیکی شاری مؤسکودا دابنیشیت و دوکانداری بکات، به لام دهگه ل قه در و چاره نووسدا چ دهکری، ئه وه تا ئیستا دوا ی گه رانیکی زور سه ره نجام، بق هه میشه له به شی تاییه تی زینداند، یانی له نیو خه ترناکترین مه حکوومانی ده زگای دادفانی سو پاییدا گیرسا وه ته وه. من ه و سه رچاوه ی ئه م چاره نووسه خه مناکه ی ئه و نازانم، لی شیلکین ه یچ جور ه به دخوایی و شه ره نگیزییه کی نه ده نواند، زور به هیمنی و سه لامه تی و بیوه یی له زیندانه که ماندا ده ژیا. ناوبه ناو هه ندیک ناشیانه ده یخواره وه و مه ست ده بوو، له وه بترازی ه یچ عه بییکی تری نه بوو. هه لبه ته کولیکوف و جماعه ته که ی نه خشه که ی خو یان پینه گوتبوو، ده بوايه چه واشه ی بکه ن. کولیکوف، چاویکی لی داگرتبوو و وای تیگه یاند بوو که دوئی شه و قاپی ئاره قیان له کارگه که شار دو وه ته وه و بویه بق ئه ویندهر دهچن تا ئه و ئاره قه بیتن. به و جور ه (شیلکین) فریودا، که مترین گومانی لینه کرد. وهستا شیلکین و گه نجه تازه سه ربازه که به دوو قولی مانه وه (کولیکوف و ئا.ف) ش به چاودیری کولیر به ره و ئاوه دانیه که ی قه راخ شار وه پیکه وتن و دوور که و تنه وه. نیو سه عاتیک بوری و جماعهت نه گه رانه وه. شیلکین که زوری له م جور ه واریقات و رووداوانه دیتبوو، که و ته بیرکردنه وه، زوری بیرکرده وه، له پر ئه وه ی بیرکه و ته وه که باری دهروونی کولیکوف ناسایی نه بوو، دوو جاران چاوی له (ئا. ف) داگرتبوو و به چپه دواندبووی. شیلکین تازه هه موو شته کانی بیرده که و ته وه. "کولیریش

سهرنجی پراکیتشا بوو. پیش نه وهی دهگل جووته زیندانییه که دا
 بکه وپته ری، گه نجه تازه سهربازه که ی بانگ کرد و ناموژگاری کرد
 بوو که دواي نهو چی بکات و چی نه کات، دیاره نه م کاره ی نهو
 شتیکی ناٹاسای بوو. ئیدی شیلکین تاپتر بیرری ده کرده وه و چینه ی
 له یادگی خوی ده کرد، گومانی زیاتر ده بوو. که کات درهنگ بوو
 که س نه گه رایه وه، ئیدی گومان به جارئ زوری بو هینا، دهیزانی به
 هو ی نه م کاره و چ مه ترسیه کی دپته ری، له گین بوو ئیداره ی زیندان
 گومان لهو بکن، به وه تاوانباری بکن که هاودهستی هه لاتوه کان
 بووه و پتگی داون هه لین، نه گه فریا نه که وئ و زووبه زوو ئیداره
 ناگادار نه کاته وه، نهوا شته که له گومان دره ده چیت و به سهر نه ودا
 ساغ ده بیته وه. که واته پتویسته تا زوه فریا بکه وئ و ماته ل نه بی.
 ههنگی بیرری که و ته وه که له و دوا ییانه دا کولیکوف و ئا. ف زور
 رمووده ی به کتر بوو بوون و زور جار پتکه وه ده که و تنه فسکه
 فسک و ده چوونه پشت قاوش و پایه گاکان و دور له چاوی خه لکی
 خه ریکی پیلان و ته گبیران ده بوون. ته نانه ت نه وه شی بیر که و ته وه که
 پتشریش نهو گومان و مه زنده یی له لا هه بووه که له گینه شتیکیان
 له ژیر سهر دا بی، شیلکین ته مه شایه کی سهربازه چاودیره که ی کرد.
 خوی دابو به سهر تفهنگه که یدا و به دهم باویشکه وه سهری قامکی له
 که پوویدا ده گتیرا. ئیدی شیلکین بو نه وه ی له خه یالی نه دات، دلی
 نایه ت گومانه که ی خوی بو ئاشکرا بکات، ته نیا داوای لیکرد که
 له گه لیدا تا کارگه که بروات. ده یویست بزانی ت که ئاخو هاورپکانی
 چوون بو نه ویندهر یان نا، ئاخو که س دیتوونی یان نا. که بوی
 دره کهوت که س نه ییدیتوون، ئیدی گومانه کانی بوون به راست.
 شیلکین له دلی خویدا کوتی: نه گه ته نیا بو مه ینووشی و پابواردن
 بو نه ویندهر چووبان، وه کو هه ندی جار کولیکوف نهو کاره ی ده کرد،

هه‌لبه‌ته به منیان ده‌گوت. چونکه ئەمه شاردنەوه‌ی بۆچییه؟ که شیلکین گه‌یبه ئەم قه‌ناعه‌ته، یه‌کسه‌ر له‌وینده‌ره‌وه، بینه‌وه‌ی بگه‌رینه‌وه بۆ سه‌ر کاره‌که‌ی، به‌ره‌و زیندان دایکیشا. ده‌وروبه‌ری سه‌عات نۆی به‌یانی بوو که شیلکین گه‌ییشه‌وه زیندان. یه‌کسه‌ر خۆی به‌ لای عه‌ریفه‌خه‌فهدا کرد، حال و حیکایه‌ته‌که‌ی له‌ سیری تا پیازی بۆ گه‌نرپایه‌وه. یارۆ زۆر ترسا، له‌ هه‌وه‌له‌وه باوه‌پری نه‌ده‌کرد. شیلکین رووداوه‌که‌ی وه‌کو گومانیک بۆ باس کرد بوو، ئه‌ویش به‌له‌ز پۆیی بۆ لای میچه‌ر، میچه‌ریش به‌له‌ز خۆی ده‌گه‌یه‌نینه‌ فه‌رماندار و هه‌واله‌که‌ی پینه‌گه‌یه‌نیت. دوا‌ی چاره‌که سه‌عاتیک بریاری پتویست درا. پاپۆریک له‌مباریه‌وه بۆ فه‌رمانداری گشتی به‌رز کرایه‌وه. چونکه ئەم جووته زیندانییه له‌ زیندانییه خه‌ته‌ره‌کان بوون، ئه‌گه‌ری ئه‌وه هه‌بوو له‌ پترسه‌بۆرگه‌وه فه‌رمانی سه‌زایه‌کی قورس بۆ ئیداره و کارگه‌رانی زیندانه‌که ده‌ره‌جیت و زۆر به‌توندی سه‌رکۆنه بکرین. ئا. ف، ئه‌گه‌ر راست بی‌یان درۆ، یه‌کێک بوو له‌ زیندانییه سیاسییه‌کان. (کولیکوف)ش زیندانی (به‌شی تایبه‌تی) بوو، واته له‌ تاوانباره گه‌وره‌کان بوو، ئەمه جگه له‌وه‌ی کۆنه سوپایی بوو. تا ئه‌و کاته هه‌یج که‌سیک نه‌یتوانی بوو له‌ زیندانی (به‌شی تایبه‌تی) هه‌لێت. هه‌نگی سه‌ره‌په‌رشتیاره‌کان بیریان که‌وته‌وه که به‌پیی ده‌ستور و پینمایان ده‌بی هه‌ر زیندانییه‌کی به‌شی تایبه‌تی که بۆ بیگار ده‌رده‌کری، دوو پاسه‌وانی به‌گه‌ل به‌خريت. جا ئەم یاساوپسایه په‌چاوه‌کرا بوو، بۆیه له‌گین بوو ئەم سه‌ره‌پنچی و خه‌مساردییه زۆر خراپ به‌سه‌ر گشت فه‌رمانبه‌ران و کارگه‌رانی زیندانه‌که‌دا بشکیته‌وه و قوربه‌که خه‌ستتر بکاته‌وه. ئیدی به‌له‌ز قاسید و تاقیبکاران بۆ هه‌موو گوند و شه‌اره‌دئ و باژێرۆکانی ده‌وروبه‌ری شار به‌پن کران. هه‌والی هه‌لاتنی زیندانییه‌کان به‌ هه‌موو شوینه‌کان پاگه‌یه‌نرا. ناو و نیشانیان به

هه موو كه سيك درا و ژماره يهك سه ربازى قوزاقيان بو تاقيب و دوزينه وهيان نارد. خيرا خهبر به گشت به پړيوه به رايه تى و هه ريمه كانى ده ورو بهر درا. به كورتيه كه تى ترس و په ريشانيه كى زور هه موو لايه كى گرته وه.

مقومقو و هه راوهه نكامه ي ناو زيندانه كه ش، له هى ده رى كه متر نه بو. هه واله كه ده ماو ده م ده گه را، كه زيندانيه كان ده سته ده سته له كار ده گه رانه وه و به هه واله كه يان ده زانى. له دلى خو ياندا و ژيراو ژير كو ليك خو شحال ده بوون، نه م هه واله جگه له وه ي روتينه تى ژيانى زيندانى ده په وانده وه، جو ره دلخوشيه كيش بو بو زيندانيه كان، هه وال، هه والى هه لاتنه، گالته نييه، بو يه ئاساييه له سه رانسهرى زيندانه كه دا په نگ بداته وه، دلى خه لكى خو ش بكات و ده مارى زيندانيه كان بجوليتى. هيو و ئاوات و متمان ه يان له دل و ده رووندا ببوژينته وه و هه ست بكن "گوپينى چاره نووسى" مه حال نييه. له دلى خو ياندا ده يانگوت: "بوچى نه وان بتوانن هه لين، ئيمه نه توانين، بوچى چمان له وان كه متره؟" هه ر كه سه و له ژير كار يگه رى نه م بيرو كه يه دا راست ده بو وه وه و نيگايه كى پر هاندا نى هاوړي كه ي خو ي ده كرد. هه موو زيندانيه كان هه ستيان به جو ره غرور شانازيه ك ده كرد و به چاوى سووك ده يانروانيه ده ره چه داره كان، ئيدى زووبه زوو هه موو بهر په سه كان، به خودى فه رمانداريشه وه پزانه ناو زيندانه كه. زيندانيه كان هه موو سينگيان ده ره په راند بو، كر و كپ و چاونه ترس و وره به رز ته مه شاي بهر په سه كان يان ده كرد، زمان حالى نيگايان ده يگوت: "ئيمه ش ده توانين هه مان كار بكه ين، ها؟". زيندانيه كان پيشبيني نه وه يان ده كرد كه بهر په سه كان به ته مائ پشكيني گشتين و له م حاله تانه دا خوا خوائ بيانويه كيانه، بو يه خيرا هه موو شتيكيان ده شارده وه. پيشبيني زيندانيه كان دروست ده رچوو.

پشکین و تەحەری دەستی پیکرد، زیندانه‌که ژینوژوور کرا، هیچ شوینێ نه‌ما زۆر به وردی نه‌پشکیریت، به‌لام هیچ شتیکی نه‌دۆزرایه‌وه.

دوای نیوه‌پۆ، زیندانییه‌کان بۆ بیگار نێردرانه‌وه، ژماره‌ی پاسه‌وان و چاودێره‌کانیان کرد به دوو هینده‌ی جارن. شه‌ویش ئه‌فسه‌ران و ده‌ره‌جه‌دارانی خه‌فه‌ر و پاسه‌وان، هه‌ر ساته‌ نا ساتی خۆیان به ژوور و قاوشه‌کاندا ده‌کرد و یه‌ک یه‌ک ده‌یان پشکین. به‌ پێچه‌وانه‌ی ره‌وشی باوه‌وه، دوو جارانیان بۆ سه‌رژمیری ریزکردین، دوو جار له‌سه‌ر ژمیری‌که‌دا هه‌له‌یان کرد، ئه‌مه‌ هینده‌ی دی ره‌وشه‌که‌ی شله‌قاند، بۆیه‌ هه‌موویان بردینه‌ نیو‌حه‌وشه‌که‌ تا سه‌رله‌نوێ سه‌رژمیرمان بکه‌نه‌وه. دوای ئه‌وه‌و جاریکی دی له‌ نیو‌قاوشه‌که‌شدا سه‌رژمیریان کردینه‌وه.

به‌لام ئه‌م په‌شویه‌ زیندانییه‌کانی نیگه‌ران نه‌کرد. وا خۆیان ده‌نواند که نه‌ خه‌می ئه‌وانه‌ و نه‌ گوێیان لێه‌تی. شه‌وه‌که‌یان زۆر به‌ ئارامی به‌سه‌ر برد و هیچ سه‌ریه‌شه‌یه‌کیان بۆ خۆ دروست نه‌کرد. له‌ دلی خۆیاندا ده‌یانگوت: 'له‌ شه‌ر ده‌گه‌رین، به‌لام نابێ هیچ بیانویه‌کیان بده‌ینه‌ ده‌ست!' به‌رپه‌سه‌کانیش له‌ دلی خۆیاندا ده‌یانپرسی: 'ئایا له‌ نیو‌ئهمانه‌دا هاوده‌ستیان نییه‌؟ پاشدزه‌کانیان لێره‌نین؟! بۆیه‌ به‌ دزییه‌وه‌ خه‌فی و چاودێریان به‌ سه‌روه‌ه‌ داناین تا بزانی چی ده‌که‌ین و چی ده‌لێین، به‌لام ئه‌م کاره‌ دادی نه‌دان. زیندانییه‌کان به‌ خۆشحالیه‌وه‌، له‌ دلی خۆیاندا ده‌یانگوت: 'ئه‌وانه‌ هینده‌ که‌ر نین خه‌لکی له‌ دوای خۆیان به‌جی بیلن!' 'پیاو کاری وا گه‌وره‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ بێ، پازی خۆی به‌ که‌س نالی!' 'خه‌لکی وه‌کو 'کولیکوف' و 'ئا. ف.' هیچ شوینێه‌واریک له‌ دووی خۆ جیناهیلن، ئه‌وانه‌ له‌ شوینێ ناخه‌ون ئاو بیته‌ ژیریان، ریوین خۆ له‌ جی خورن ناده‌ن! ئه‌وانه‌ خه‌لکانیکن ئه‌گه‌ر بیانوه‌ی به‌

کونی دهرزییه وه دهچن! گرهویان له شهیتان بردووه ته وه! قه در و
قیمه تی 'کولیکوف' و 'نا. ف'، له لای زیندانییه کان سه د قات بهرز
بووه وه. شانازیان پیوه دهکردن. ههستیان دهکرد که ههوالی ئه م
سه رکیشی و ریسکه ده بی به داستان و ده که ویتته سه زاری گه وه
و بچووکی مهردم و نه وه بق نه وه ی ده گپریته وه و هه تا هه تایه
دهمینی.

یه کیک ده یگوت:

- نه وه یه ئه قل، قوربانی ئه و ئاوه زه تان بم!

یه کیک ی دی:

- ها! خۆ ده یانگوت مه حاله که س بتوانی لیتره بره فی، ئه دی ئه وانه

چۆن هه لاتن!

زیندانییه کی دی به ته وسه وه هه لده داتی:

- راسته، به لام ده زانی ئه وان ی هه لاتوون کین؟ دایک دانیشی و

رۆلی وا بینئ! تو ده ته وی خۆ بینیتته ریزی ئه وان؟ به تو زی

پینانیشدا ناگه ی!

ئه گه ر کاته که ی کاتیکی دیکه بوایه، ئه و زیندانییه ی که به و جۆره

وه لام درایه وه، هه رگیز بیده نگ نه ده بوو و به رگری له خۆی ده کرد و

به گز به ران به ره که یدا ده چوو وه. به لام ئه مجاره بیده نگ بوو و به

شه رمیکه وه گوتی: 'راسته! هه موو که سینک کولیکوف نییه، پیاو ده بی

به کرده وه، پیاوه تی خۆی سه لمینی!

زیندانییه کی دیکه که تا ئه و ده مه کړوکپ گوئی له قسه کان

ده گرت و به هیمنی له بهر په نجه ره ی موو به قه که دانیشتبوو، به سه ری

قامکان گونای خۆی خوراند و به ده نگیکی نه رمی سازگاری ئاویته به

شادمانییه کی په نهان گوتی:

- ئەرپى بە راست كورپىنە، ئىمە بۇچى لىزە بمىنىن؟ ئاخىر چى بىكەين لىزە؟ ئىمە زىندووى مردووين، مردووى بى كفن و گورپىن، وا نىيە؟! يەككىك لە زىندانىيەكان بەرسقى دايەوۋە و گوتى:
 - گلەيى چى دەكەي؟ خۇ زىندان پىلاو نىيە خىزا لە پىتى دابكەنى و توپى بدەيت و تەواو. ئىمە لىزە بەستراوينتەتەوۋە.
 زىندانىيەكى گەنجى بىتەزموونى خوينگەرم ھەلى دايە:
 - چما كولىكوف زىندانى نەبوو! ئەدى ھەلنەھات؟
 زىندانىيەكەي پىنشوو، مۇرەپەكى لە زىندانىيە گەنجەكە كرد و گوتى:

- كولىكوف! كولىكوف! خەلكى ۋەكو كولىكوف زۆرە كە من گىيانى من...

- ئەدى ئئا. ف؟ بە راستى ئازايە!
 - ئۇ! ئەو ھەر باسى مەكە، ئەگەر خۇي بىويستايە دەي ۋەكو كولىكوفى دەخستە گىرفانىيەو!
 - خۇزگە دەمزانى، ئاخۇ دوور كەوتوونەتەوۋە؟ زۆر مەراقمە ئەمە بزانم!

ئىدى سەرى قسە كرايەوۋە. ئاخۇ ئىستا لە شارەوۋە دوورن؟ لە كوئىندەرەوۋە ھەلاتوون؟ چ رىيەكيان گرتوۋەتە بەر؟ كام رىيگە بۇ ئەوان باشترە؟ كام باژىرۇك نىزىكە؟. ئىدى ئەو زىندانىيانەي كە شارەزاي ئاۋەدانىيەكانى دەوروبەرى شار بوون كەوتنە قسە و ئەوانى دى بە تاسەوۋە كەوتنە گويگرتن. كە باس ھاتە سەر خەلكى گوندىكەنى دەوروبەرى شار، ھەموو گوتيان كە خەلكى باش نىن و ھەموو ئاكنجىيانى نىزىكى شار، ئىشى خۇيان دەزانن و ئامادەنىن دالدى زىندانىيانى ھەلاتوو بدەن و كۆمەكيان بىكەن، بگرە ئەگەر بۇيان بىرئى، دەستگىريان دەكەن و رادەستى حكومەتيان دەكەن.

- خۆزگە دەتانزانى ئەو جووتيارانە چەند گلاون! چەند ناپەسەن و بەدكارن! ھەر حەيوانىكەن لەو گۆرە!

- جووتيارى ھىچوچوچ و نامەردن!

- خەلكى سىبىريا، شىرحەرامىكى وەھان، لە ھىچ شتىك ناپرىنگىنەو، پىاو كوشتن و ئاو خواردنەو، ھەيان لە لا يەكە، غەرىبە يەكيان بەردەست بکەوئ، بە كەولکردن كەولى دەكەن!

- بەلام برادەرانى ئىمە

- ئىدى، با بزائىن كى سەر دەكەوئ، برادەرانى ئىمە لە ھىچ ناترسن، باكيان بە ھىچ نىيە.

- بەھەر حال، كەسى نەمرئ، ھەواليان دەبىستىنەو!

يەككىك لە زىندانىيەكان گوتى:

- تۆ پىتوايە، بتوانن بيانگرن؟

يەككىك لە زىندانىيەكان، كە تەواو جۆشى سەند بوو، مشتىكى بەسەر مېزەكەدا كىشا و گوتى:

- من دلنيام، تازە ھەرگىز ناگىرىن!

يەككىكى دى گوتى:

- ئەمە پەيوەندى بەو رەوشەو ھەيە كە دىتە پىشى.

سكوراتوف ھەلى داھە:

- برادەرىنە، پىتوايە ئەگەر من لە زىندان ھەلىم و بىرەفم، بە ھەمراتم دەستگىر ناكرىمەو!

يەككىك لە زىندانىيەكان پرسى:

- تۆ؟

زىندانىيەكانى دى لە قاقاي پىكەنىنيان دا، ھەندىكى تريان خۇيان لە گىلى دا و وايان نواند كە نايانەوئ گوييان لە قسەكانى بىي، بەلام سكوراتوف دەستبەردار نەبوو، لەسەرى رۆيى و گوتى:

- زورچار له دلی خومدا ده لیم ئەگەر هه لیم هه رگیز نایه لم
دهستگیر بکریم. ئەگەر له کونی مشکیشدا خوم شار دووه ته وه، نایه لم
دهستی دوژمنم بگاتئ!

- ئەوه ندهت زه حمه ته تا برسیتی زورت بۆ دینئ، ههنگئ به پینی
خۆت دهچی بۆ لای جووتیاریک و سوالی نانی لیده که ی!
ديسان له قاقای پیکه نینیان دایه وه.

سکور اتۆف کوتی:

- سوالی نان؟ درۆزن!

- خۆت درۆزنی، ئەم فشه فشه چییه؟ ئەدی هه ر تۆ نه بوویت
دهگه ل هاپۆ (فاسیا) تدا جووتیاریکتان کوشتبوو له سه ر ئەوه ی گوایه
دوعای مه رگی له مانگایه ک کرد بوو و مانگا که مرد بوو، ئەگەر ئەوه
نه بوایه ئیوه ئیشتان چی بوو لیره؟ بۆ ئیستا له زینداندا ده بوون؟

زیندانیه کان له قاقای پیکه نینیان دایه وه. سکوراتۆف هاواری کرد:

- درۆ ده که ی! میکیتکای دوو زمان ئەم درۆیه ی بۆ گنیراونه ته وه. من
له و مه سه له یه دا نه بووم هاپۆ فاسیا، جووتیاره که ی کوشتبوو نه ک
من، ئیوه به ناهه ق منتان تیوه گلاندوه! من بابایه کی مۆسکۆییم و له
مندالیمه وه ته ریده و چه ته بووم. با شتیکتان بۆ بگنیرمه وه کاتی که
مندال بووم و ره به نی کلێسا ده یویست فیزی نوێژ و دوعا خویندتم
بکات، گوئی راده کیشام و ده یگوت: "بلی خودایا، له ره حمی خۆت
بییه شم مه که، خودایا به که ره می خۆت ره حمم پیکه!" منیش له
دوایه وه ده مگوته وه: "خودایا، به که ره می خۆت بۆ زیندانم بنیره!" هه ر
که سه رم له هیلکه جووقاوه وا بووم.

هه موو زیندانیه کان له قاقای پیکه نینیان دا. ئەمه ریک ئەو شته
بوو که سکوراتۆف بۆی ده گه را. هه موو چه ز و هیوایه تیکی پیکه نین و
هه نه کبازی بوو! لیبۆکیک بوو له و گۆره! به لام زیندانیه کان هه ر زوو

گه پانه وه سهر باسه جدديه كهی خویان، به تاییه تی نه وانهی كه ته مهنیگیان هه بوو و شاره زاییان له مهسه لهی هه لاتن و په فیندا هه بوو، زیندانییه گه نه گه كان به هیمن و كونجكاوی، ملیان قوت دهكرده وه و به خۆشحالییه وه چاویان دهبرییه ده موزاریان و گوئیان له قسه كانیان دهگرت. خه لکیکی زۆر له ئاشخانه كه دا كۆ بوو بوونه وه. تا قه یه ك كهس له چاودیز و ده ره جه داره كان له وئ نه بوو، ده نا زیندانییه كان نه ده و پیران به و راشكاوییه كۆری قسه و باسان گهرم بكن. له نیتو نهو كه سانه دا كه خۆشحالیان ده رده بیری، چاوم به تاتارییه ك كهوت به نیتوی مامیتكا، نه م پیاوه، كورته بالاییه كی گونا زهق و پهقی گوپ قوپاوی روالهت كۆمیدی بوو، به حال پووسی ده زانی و به ئاسته م له قسهی پووسی زمانان ده گهیی، كه چی له هه موو نه وانى ديكه زیاتر گوئی هه لده خست و كه یفی به قسه كان ده هات. سكور اتوف كه له سوچیکه وه كزكۆلهی كرد بوو، ئاورى لیتی دایه وه و گوئی:

- ها مامیتكا یاكشى (باشه)؟

مامیتكا كه لله نه ستووره كهی له قاند و به گهرمی گوئی:

- یاكشى! ئا، یاكشى!

- نایان گرن؟ یۆك؟

مامیتكا، به دهم سهر له قاندن و دهست جولاندنه وه گوئی:

- یۆك! یۆك!

- نه گهر درۆ بكهی دواى خۆم ده زانم چیت پینده كه م ها؟

مامیتكا به دهم سهر له قاندنه وه گوئی:

- یاكشى، یاكشى!

سكور اتوف، چه پۆكینی نه وتۆی به سه ریدا كیشا كه كلاوه كهی

هینایه سه رچاوی و گوئی:

- دەيسا، هانى ئەم (ياكشى) يە بگره!

ئەوجا، بەوپەرى شادمانى لە ئاشخانەكە وەدەرکەوت و كابراى
تاتارى بەسەرسامى و ھەپەساوى لەویندەر بەجیتەشت!
بۇ يەك ھەفتەى تەواو ئەوپەرى زەبتورەبت لە زیندانەكەدا بەكار
برا. گەپان بە دواى ھەلاتوۋەكاندا، لە گوند و باژىرۆكەكانى ئەو
دەوروپەرە بەردەوام بوو. زیندانییەكان ئاگایان لە ھەر نەخشە و
پریارىكى حكومت بوو دەرھەق بە ھەلاتوۋەكان، نازانم ئەمەیان
چۆن دەزانى! لە پۆژانى سەرەتادا، ھەوالەكان دلخۆشكەرە بوون، بە
قازانجى ھەلاتوۋەكان بوو: لە ھیچ شوپىنكەو ھەروسسۆراخیان
نەبوو، كەس نەیدەزانى ئەرز قووتى داو، ئاسمان ھەلى كىشاو!
زیندانییەكان لە دللى خۆدا و لە بەینى خۆیاندا گالتهیان بە
بەرپرسەكان دەکرد، ئىدى لە چارەنوسوى ھاوپىكانیان دلنابوون و
ھیچ نىگەرانییەكان لەو بارەيەو نەبوو. ھەر زیندانییەك قسەيەكى
دەکرد:

ئا، نایان دۆزنەو! تازە تەواو، ھىز نىیە دەسگىریان بکات!

تازە وەكو گوللە بۆى دەرچوون!

خوا حافىزیان بى، وانىیە؟

ئىمە دەمانزانى كە حكومت خەبەرى بە ھەموو جووتیارانى
دەوروپەرە داوہ و جووتیاران كون بە كون بە دوايانەوہن و ھەرچى
دارستان و پەناو پاسار و شىو و دۆلى دەقەرەكە ھەيە بە دواياندا
دەگەرپىن. زیندانییەكان بە دەم ژارخەنەو دەیانگوت:

- بىفایدەيە! بىگومان پىشتەر پەناگەيەكان بۆ خۆ پەيدا کردوہ! خوا

دەزانى ھەنووكە لای كى خویان پەنا داوہ؟

- بىگومان! ئەوانە خەلكى ئاقلن، پىشووختە ھەموو تەگبىرىكىيان

کردوہ!

ئىدى پەت بۇ ھەموو جۆرە گرىمانە و خەيالئىك شىلگرا، ھەندىك و ايان وينا دەکرد كە: ھەلاتوۋەكان لەگىنە ھىشتا لە دەوروبەرى شاردا بن و خۇيان لە ئەشكەوتىكدا شاردىتتەوہ و چاۋەپروانى ئەوہبن، ئەم ھەراوزەنايە بىنىشىتتەوہ و تۈزى سەرورپىشان بىت و نەناسرىتتەوہ و ئەوسا لە پەناگەكەيان بىنە دەرى و درىژە بە پىرپەوى خۇيان بەن، لەوہيە ئەم كارە شەش ھەيقان بخايەنى.

بەمجۆرە ھەر كەسە و بەدەم خەيالەوہ چىرۆك و حىكايەتتىكى بۇ خۇى دروست دەکرد. لەپىر و دواى ھەشت رۆژان، دەنگويەك داكوت كە شوپىن پىيى ھەلاتوۋەكانيان ھەلگرتوۋە و بە دوايانەوہن. ھەر زوو ئەم ھەوالە بە درۆ خرايەوہ، بەلام بۇ شەوى ھەمان دەنگۆ سەرى ھەلدايەوہ. زىندانىيەكان زۆريان لەبەر گران و ناخۆش بوو. بۇ سبەى بەيانى خەبەر لە شارەوہ ھات كە ھەلاتوۋەكان دەستگىركراون و بەپىوہن كە بۇ زىندانيان بىننەوہ. دواى نيوہرۆ ھەوالى تازەتر گەپيە زىندان: گوايە لە گوندىكى چكۆلەى ھەفتا فەرسەخى شاردا دەسگىركراون. ئەنجام ھەوالى راست و دروست گەيى. سەرگروبانى زىندانەكە كە تازە لە لاي مىچەر ھاتبوو، پاي گەياند كە ئەمشەو ھەلاتوۋەكان، دەگەپەننە قەرەولخانەكەى زىندان. كەواتە ھىچ گومانئىك دەربارەى دەسگىركردنەوہيان نەما. مەگەر خوا بۇ خۇى بزانى ئەم ھەوالە چ كاريكى ناخۆشى لە زىندانىيەكان كرد، بە راستى لە وەسەف كردن نايت. لە سەرەتادا زۆر نىگەران و توپە بوون، جموجۆلىكى زۆريان تىكەوت، بەلام زۆرى نەبرد كە دامركانەوہ و بىدەنگ بوون. ئەوجا بەرەبەرە كەوتنە پىشخەن و تانەوتەشەر. ئەمجارە تانەوتەشەريان لە حكومەت نەدەدا، بەلكو لە ھەلاتوۋەكانيان دەدا. لە سەرەتاوہ چەند كەسىكى كەم دەستيان بە تانەوتەشەران كرد، پاشان ھەموو ئەوانى دىكەش بە گەليان كەوتن، تەنيا يەك دوو زىندانى

سه‌لار و سه‌نگین نه‌بی، که نه‌قلیان هیچ هه‌راوه‌نگامه و ته‌وسوتوانجیکی نه‌ده‌بیری و خویان تیکه‌لی نه‌و شتانه نه‌ده‌کرد. زیندانییه‌کان، له سه‌ره‌تاوه به چ جۆشوخرۆش و گه‌رموگورپیه‌که‌وه که‌وتبوونه ستایش و پیا‌ه‌لدانی 'کولیکوف' و 'ئا. ف.' به هه‌مان نه‌فه‌سه‌وه بایان دایه‌وه و که‌وتنه زه‌م و سه‌رزه‌نشست و پی‌را‌بواردنیان. وه‌کو نه‌وه‌ی نامه‌ردییه‌کی گه‌وره‌یان ده‌ره‌ق به‌وان کردی‌ت. ته‌نانه‌ت زیندانییه‌کان به ته‌شه‌روه‌وه نه‌وه‌یان ده‌گن‌پرا‌یه‌وه که نه‌و جو‌وته به‌رگه‌ی برسیتیان نه‌گرتووه و بۆ سوالی نان خویان به گوندیکدا کردووه، که نه‌مه بۆ که‌سی ته‌ریده و یاخی نه‌وپه‌ری شه‌رمه‌زاری و بچووکیه، به‌لام نه‌م چیرۆک و حیکایه‌تانه، فریان به راستیه‌وه نه‌بوو. هه‌لاتووه‌کان که هه‌ستیان کرد بوو، شوین پی‌یان هه‌لگیراوه و به دوا‌یانه‌وه‌ن، بۆ پئی گومکی خویان به بی‌شه‌یه‌کی چروچو‌غووردا کرد بوو، به‌لام تا‌قیبکاره‌کان زوو فریا که‌وتبوون ئاب‌لو‌قه‌یان دا بوون، هه‌لاتووه‌کان که دیتبوویان هیچ مه‌فه‌رئیکیان نییه، ناچار خویان راده‌ستی تا‌قیبکاران کرد بوو. وه‌ختی شه‌وئ جه‌ندرمه 'کولیکوف' و 'ئا. ف.' یان به ده‌ست و پئی به‌ستراوی گه‌یانده قه‌ره‌ولخانه‌ی زیندانه‌که، هه‌موو زیندانییه‌کان پڑانه نیو‌حه‌وشه‌که تا بیین چ له هاو‌رئیکانیان ده‌که‌ن. سه‌یریان کرد گالیسه‌که‌کانی فه‌رماندار و می‌جهر له‌به‌ر باره‌گای پاسه‌وانه‌کان (قه‌ره‌ولخانه) وه‌ستاون. هه‌لاتووه‌کانیان داگرت، زنجیر و پی‌وه‌ندیان له ده‌ست و لاق کردن، ئاماده‌یانکردن که سبه‌ینی بۆ داد‌گایان بنی‌رن. که زیندانییه‌کان به حه‌قیقه‌تی بو‌یه‌ر و پرو‌داوه‌که‌یان زانی خۆبه‌خۆ ده‌ستیان له تانه‌وته‌شه‌ران هه‌لگرت، که زانیان 'کولیکوف' و 'ئا. ف.' له هه‌ر چوارنکاله‌وه که‌مارؤ‌دراون و هیچ مه‌فه‌رئیکیان نه‌بووه و ناچاربوون خۆ به ده‌سته‌وه‌بدن، هه‌نگی که‌وتنه هاو‌خه‌می و هاوسۆزی ده‌گه‌لیاندا و ئیدی باسیان هاته سه‌ر

باسی دادگا و دادگاییکردن. هر کهسه و له ئاوازیکی دهخویند،
یهکیک دهیگوت:

- به لای کهمهوه یهکی هزار جهلدیان بۆ دهبرنهوه.
یهکیکی دی بۆی دهسهندهوه:

- هزار! هیجت نهوتوووه! تا له ژیر جهلدهدا نهیانکوژن دهستیان
لیتههئناگرن. رهنگه به هزار جهلد له 'ئا. ف' رازی بن، بهلام ئهویتر
مهحاله، به کوشتن دهیکوژن، چونکه ئه و زیندانی (بهشی تاییهتییه).
ههلبهته مهزنهدهی زیندانییهکان راست دهرنهچوو. 'ئا. ف' پینج
سهده جهلدی بۆ بردرایهوه، ئیدی چونکه ئه مه یه کهمین سههه پیتی
بوو و ههلسوکهوت و رهفتاری پیشووشی له زیندانا باش بوو بوو،
خاتریان گرتبوو و مدارایان کرد بوو. بهلام سهبارهت به کولیکوف
پیموایه هزار و پینج سهده جهلدهیان بۆ بری بووهوه. وهکو دهبین
سزاکهیان له چاو خۆیدا سووک بوو. جا ئه م جووته پیاوه، چونکه
خه لکی ئاقل بوون، له دادگاییه که یاندا ناوی کهسی تریان نهبرد بوو و
کهسیان تیهوه نهگلاند بوو و گوتبوویان خۆیان، بیکۆمهکی هیچ
کهسیک، بیتهوهی چووبنه هیچ شوینیک، یهک راست و یهکسهری له
زیندانه کهوه ههلاتوون.

به راستی من له هه موویان زیاتر بهزهیمیم به کولیردا دههاتهوه،
جگه له وهی که گشت هیوا و ئومیدیکی به با رۆیی، سزاکهشی له
سزای هاودهستهکانی زور قورستر بوو. دوو هزار جهلدی خوارد و
وهکو زیندانییهکی بیگاره زیندان، ههوالهی زیندانیکی دیکه ی دور کرا.
ئیدی، له سههه ئامۆژگاری و داوای پزیشکان، 'ئا. ف' له سزاکه ی
بهخشره. بهلام هر که گه ییه نهخۆشخانه که وته لاقلیدان و
خۆهه لکیتشان، دهیگوت له مرق به دواوه له هیچ کۆسپ و تهگه ره یهک
ناپرینگیتهوه. بزانه چۆن کاریکی وهها دهکات که خه لکی به داستان

بیگیرنهوه! بهلام کولیکوف، هیچ نهگۆرا، هر پیاوه سه‌لار و سه‌نگین و شایسته‌که‌ی جاران بوو. پاش نه‌وه‌ی سزا‌که‌ی خۆی وهرگرت و بو زیندان گه‌رایه‌وه، وه‌کو نه‌وه بوو بق ساتیکیش زیندانه‌که‌ی جینه‌هیشتی. بهلام زیندانییه‌کان به هه‌مان چاوی جاران‌وه سه‌یریان نه‌ده‌کرد. هه‌رچهنده نه‌وه نه‌گۆرا بوو و ده‌یزانی چون قه‌دری خۆی بگرت، بهلام زیندانییه‌کان له دلی خۆیاندا نه‌وه پرتز و حورمه‌ته‌ی جاران‌یان نه‌ده‌گرت. وه‌کو هر یه‌کێک له زیندانییه‌کانی دی مامه‌له‌یان له ته‌کدا ده‌کرد و قاره‌مانه‌که‌ی جاران نه‌بوو. ئیدی له دوا‌ی هه‌لاتنه‌که‌وه نه‌ستیره‌ی کولیکوف که‌وته لیژی. تومه‌ز له‌م دنیا‌یه‌دا ته‌نیا سه‌رکه‌وتن ئیحتوباری هه‌یه و سه‌رکه‌وتن هه‌موو شتی‌که‌!

په‌راویز:

- ۱- یا‌کشی: وشه‌یه‌کی تاتارییه به مانای (باش، باشه) دیت.
- ۲- یوک: وشه‌یه‌کی تاتارییه به مانای: (نه، نا، نه‌خیر) دیت.

«۲۱»

دهرچوون له زیندان

ئەم هەولی هەلاتنە له دوا سالی حەپسییەکی مندا پرویدا. ئەم دوا سالەم، بە تایبەتی دوا پوژەکانیم، وەکو سەرەتاکانی سالی زیندانییەکم، بە جوانی و بە پرونی له بیر ماوه. پێموایە هەرچەندە پێویست ناکات زۆر بە تانیا برۆم و ورددرشتی بگێرمەوه، بەلام دەبی ئەوه بلیم ئەگەرچی زۆر بەتاسەوه بووم تا زوترە سالەکه بپێتەوه و بزگاریم، بەلام له چاو سالەکانی پێشووتر ناخۆشیەکی ئەوتوی تیدا نەبوو. یەکم لەبەر ئەوهی له نیو زیندانییەکاندا دۆستانی زۆر و هاوڕینی باشم گرتبوون که هەموویان بە پیاوی جوامیز و بەهەلویتست و باشیان دەزانیم. ژمارەیهکی زۆریان دلسۆزانە و بێریا خۆشیان دەویستم. تەنانەت ئەو سەربازەهی که من و هاوڕیکەمی تا دەرتی دەروازەهی بێگارەزیندانهکه بە ڕی کرد، خەریک بوو بۆمان دەگریا، هەرچەندە بە فەرمی ئازاد بوو بووین، بەلام دەبواوە تا مانگیک له یەکیک له دەزگاکانی دەوله تدا و له شاردا بمینینەوه ئەوجا بە تەواوەتی مەرەخەس دەکران، ئەم سەربازە له ماوهی ئەو مانگەدا،

زۆرچار دههاته دیدهنیمان و سه‌ری ده‌داین. به‌لام هه‌ندیکی دیکه‌ش هه‌بوون، که ئیستا و ئه‌وسا نه‌بوون به‌ دۆستم و تاقه قسه‌یه‌کیان ده‌گه‌ل نه‌کردم، ده‌تگوت دیواریکی به‌رز له‌ نیوان من و ئه‌واندا دروستکراوه و نایه‌لی ده‌نگمان بگاته‌یه‌کا!

له‌م دوا ساله‌مدا، له‌ چاو ساله‌کانی پیشوودا زۆر ئاسووده‌بووم. له‌ نیو ئه‌و ئه‌فسه‌رانه‌دا که له‌م شاره‌دا سه‌رقالی خزمه‌ت بوون، هه‌ندیکم له‌ کۆنه‌هاو‌پتیانی سه‌رده‌می قوتابیاتی خۆم ناسییه‌وه و دۆستایه‌تی و په‌یوه‌ندی خۆم ده‌گه‌لیاندا تازه‌کرده‌وه. ئیدی له‌ ریگه‌ی ئه‌وانه‌وه‌ده‌متوانی نامه‌ بۆ مالبات و که‌سوکاره‌که‌م بنوسم و داوای پاره‌ بکه‌م و هه‌ندی کتیبم بۆ بنێرن. سالانیک بوو که تاقه کتیبیکیشم نه‌خویندبووه‌وه، که‌یه‌که‌م کتیبم پێگه‌یی -که‌ گۆفاریک بوو- مه‌گه‌ر خوا به‌ خۆی بزانی چ هه‌ستوسۆز و گودازیکی سه‌یر و غه‌ریب به‌رۆکی گرتم، ئیستا‌ش له‌ بی‌ر مه‌ که‌ هه‌ر ئه‌و شه‌وه، کاتی که‌ ده‌رگای قاوشه‌که‌یان له‌ سه‌ر داخستین، یه‌کسه‌ر ده‌ستم به‌ خوینده‌وه‌ی کرد، تا‌کو به‌ره‌به‌یان سه‌رم له‌ سه‌ری هه‌لنه‌بێری، وام هه‌ست ده‌کرد ئه‌م کتیبه‌ په‌یامیکه‌ و له‌ دنیا‌یه‌کی تره‌وه‌ بۆم هاتوه‌. ژبانی رابردووم به‌ پوونی هاته‌وه‌ به‌رچاوم و به‌ده‌م خویندنه‌وه‌ی گۆفاره‌که‌وه‌ له‌ خۆم ده‌پرسی ئایا من هه‌مان که‌سه‌که‌ی جارام؟ ئایا زۆر دواکه‌وتووم، ئایا ئه‌وان زۆر له‌ خه‌می مندا بوون! ئایا ئه‌م دا‌برانه‌یان زۆر له‌ به‌ر گران بووه‌؟ ئایا دوا‌ی من دنیا زۆر گۆپاوه‌؟ په‌یوه‌ندی و کیشه‌کان گۆپاون؟. هه‌ولم ده‌دا نه‌ک هه‌ر وشه‌کان، به‌لکو ئه‌و دیوی وشه‌کانیش بخوینمه‌وه و ئه‌و هیمایانه‌ بی‌نم که‌ ئاماژه‌ بوون بۆ ئه‌و رابردووه‌ی من تیا‌دا ژبا بووم، ئاشنای بووم، عه‌ودالی ئه‌و په‌مز و نیشانه‌نه‌ بووم که‌ له‌ رابردوودا، له‌ سه‌رده‌می ئازادی مندا، دل و ده‌روونانی ده‌هه‌ژاند، به‌لام هه‌وله‌کانم بی‌سوود بوو،

هه‌لبه‌ته پێویسته‌ ددان به‌وه‌دا بنێم که زانیم به‌ دنیا و ژبانی تازه‌ نامۆ و بێگانه‌م، زۆر له‌ ژبانی تازه‌ دواکه‌وتووم، زۆرم خه‌فه‌ت خوارده‌، ئیدی ئه‌ندامیکی دا‌پراو و پاشکه‌وتووی کۆمه‌لگه‌ بووم. چاره‌ نییه‌ ده‌بێ ده‌گه‌ل ئه‌م شته‌ تازانه‌دا بسازیم و نه‌وه‌ی نوێ بناسم! به‌ده‌م ئه‌و خه‌یالانه‌وه‌ که‌وتم به‌سه‌ر وتاریکدا که‌ ناوو ئیمزای ناسیاویکی هه‌ره‌ ئازیزی منی پێوه‌ بوو، ئیدی زۆر به‌ تامه‌زرویی که‌وتمه‌ خویندنه‌وه‌ی، به‌لام زۆربه‌ی نووسه‌رانی گوتاره‌کانی دیکه‌م نه‌ده‌ناسی، ناویانم به‌ لاوه‌ ئاشنا نه‌بوو. نووسه‌رانی تازه‌ هاتبوونه‌ مه‌یدان. زۆرم حه‌زه‌کرد ئه‌و نووسه‌ره‌ تازانه‌ بناسم. به‌لام به‌داخه‌وه‌ ژماره‌ی ئه‌و گۆڤار و کتێبانه‌ی ده‌گه‌بیشه‌ ده‌ستم، له‌وه‌ که‌متر بوو که‌ به‌و ئاواته‌م بگه‌م. ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی به‌ده‌سته‌پێانی کتێب زۆر زه‌حمه‌ت بوو، خۆ له‌ سه‌رده‌می میچه‌ری پێشوودا نه‌ک هه‌ر زه‌حمه‌ت بوو، به‌لکو قه‌ده‌غه‌ش بوو، وای به‌ حال و پوژگاری ئه‌و که‌سه‌ی کتێبکی پێگی‌رایه‌! سه‌زای قورسی له‌سه‌ر بوو. ئه‌گه‌ر ئیداره‌ی زیندان، له‌ هه‌لمه‌تیکه‌ پشکیندا کتێبکی دۆزبیا‌یه‌وه‌، ئیدی قیامه‌ت پاده‌بوو، پرسیاربارانیان ده‌کردیت: ئه‌م کتێبه‌ت له‌ کوی هه‌تاوه‌؟ کێ بۆی هه‌تاویت؟ کێ شه‌ریک و هاوده‌سته‌ت؟ جا وه‌ره‌ به‌رسفی ئه‌و جۆره‌ پرسیارانه‌ بده‌وه‌! چ جوابیک ده‌ده‌یته‌وه‌؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ به‌بێ کتێب له‌ زیندانداندا ژیا‌م، سه‌رم کز ده‌کرد و ده‌چوومه‌ قه‌پیلکی خۆمه‌وه‌، زۆرجار پرسیارم له‌خۆ ده‌کرد، وه‌ره‌ به‌ دوا‌ی وه‌لامی پرسیا‌ری بێ وه‌لامدا بگه‌پێ! ئیدی نیگه‌ران و نا‌ره‌حه‌ت خه‌وم ده‌زپا، به‌هه‌رحال با له‌وه‌ی پتر به‌ تانانی قساندا نه‌چم، چونکه‌ ئه‌و به‌سه‌ره‌ات و سه‌ربوردانه‌ نه‌ له‌ وه‌سفکردن دین و نه‌ ته‌واو ده‌بن!

من له‌ زستاندا خرابوومه‌ زیندانه‌وه‌ و ده‌بوا‌یه‌ له‌ هه‌مان وه‌رز و مانگ و پوژیشدا له‌ زیندان ده‌رچم و ئازاد بجم. به‌ده‌م چاوه‌روانی

هاتنی زستانه‌وه، وهک ئه‌وهی غه‌رقی ئاگریم، پوژانم ده‌ژماردا! مه‌گه‌ر
هر خوا بزانی که ده‌مییانی هاوین خه‌ریکه بنه‌وبارگه‌ی خوی
ده‌پنچینه‌وه و گه‌لای دره‌ختان زه‌رد هه‌لده‌گه‌پین و گیای ده‌شت و
میرگان وشک ده‌بن، چ شادمانی و ئوخزنیکی له‌ دل و ده‌روونم
ده‌گه‌را! ئه‌نجام وه‌رزی هاوین مالفواوی کرد، گه‌رده‌لوول و بای پایزه
به‌ گفوه‌ز هه‌لی کرد، یه‌که‌م به‌فر که‌وت، ئیدی ئه‌و زستانه‌ی که
ساله‌های سال چاوه‌پروانی بووم هات، چه‌ند زیاتر له‌ پوژی ئازاد
بوون نزیکی ده‌بوومه‌وه دلم زیاتر لئیده‌دا. که‌چی تا له‌ ئازادی نزیکت
ده‌بوومه‌وه، هیمتتر و به‌سه‌برتر ده‌بووم. زورم پی‌سه‌یر بوو،
زورجار گله‌ییم له‌ خو‌ده‌کرد که‌ کابرایه‌کی خه‌مسارد و بیتموبالاتم،
ئهم ساردوسرپییه‌ چپییه، له‌ به‌فر دروست بووم!

گه‌لنیک له‌ زیندانییه‌کان، که‌ له‌ کاتی ئیسراحت و پشوودا له
حوشه‌ی زیندانه‌که‌دا پیاسه‌م ده‌کرد، ده‌هاتن بۆ لام و پیروزی‌بایان
لئیده‌کردم. یه‌کیکیان گوتی:

- ئه‌لکسانده‌ر پتروفیچ! پیروزه! به‌و زوانه‌ ئازاد ده‌بییت، تو
ده‌پویتی و ئیمه‌ی نه‌گبه‌ت و کلۆل لئیره‌ ده‌مئینه‌وه، باوه‌ر بکه
غه‌ریبییت ده‌که‌ین!

منیش:

- نوخسه‌ بی له‌ ئیوه‌ش، ئه‌دی تو مارتینوف که‌ی ماوه‌ی
زیندانییه‌که‌ت ته‌واو ده‌بی؟

- من؟ هیشتا زورم ماوه‌ گیانه، ده‌بی حه‌وت دانه‌ سالی دی
حه‌پسی بکیشم.

به‌ده‌م ئه‌و قسه‌یه‌وه، حایر و حه‌په‌ساو ده‌پروانییه‌ دووری دوور
وه‌ک ئه‌وه‌ی پروانته‌ ئایینه‌ی خوی.

به‌لئی، گه‌لیک له‌هاوزیندانییه‌کانم، راستگۆیانه و له‌ناخی‌ده‌وه
 پیرۆزباییان لێده‌کردم، هه‌ستم ده‌کرد له‌جاران میهره‌بانتر و
 دۆستانه‌تر په‌فتارم ده‌گه‌ل ده‌کن. هه‌ستیان ده‌کرد که من ئیدی
 په‌کیک نیم له‌وان، له‌وان ناچم، بابایه‌کم ئازاد، به‌پریم ده‌کن. "ک.
 زنسکی" که گه‌نجیکی نه‌جیبزاده‌ی پۆلاندی هیدی و هیمن و
 خوشمه‌ش‌ه‌ب بوو، هه‌زی ده‌کرد وه‌کو من له‌کاتی بیئیشیدا له
 حه‌وشی زیندانه‌که‌دا پیاسه‌بکات. هه‌ستی ده‌کرد که هه‌وای ئازاد و
 جولان ته‌ندروستی ده‌پاریزن و قه‌ره‌بووی هه‌وای په‌نگاه‌ی شه‌وانی
 ناو ژوور و قاوشه‌کانی بۆ ده‌کاته‌وه. پڕۆژیک له‌کاتی پیاسه‌کردندا،
 به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ی پڕوی تیکردم و گوئی:

- ده‌زانی زۆر به‌په‌رۆشه‌وه‌ چاره‌پروانی ئه‌وه‌م تو له‌زیندان په‌ها
 بیت. چونکه که تو له‌زیندان ده‌رچوویت، ئیدی من ته‌نیا یه‌ک سالم له
 زیندانا ده‌میئێ.

جا پێویسته‌ لێرده‌ا و به‌شێوه‌یه‌کی په‌وته‌نی ئه‌وه‌ش بلێم که
 په‌نگه‌ ته‌سه‌وری ئازادی، به‌حوکمی مه‌حره‌ومیه‌ت له‌ئازادی، له
 هزر و خه‌یالی زیندانیاندا، زۆر گه‌وره‌تر و جواتر له‌ئازادی
 واقعی و راسته‌قینه، بنوێنێ. هه‌ر زیندانییه‌ک مانا و چه‌مکی ئازادی
 له‌قه‌واره‌ی راسته‌قینه‌ی ئازادی گه‌وره‌تر ده‌بینی و ئه‌مه‌ خالی
 هاوبه‌شی هه‌موو زیندانییه‌که. یانی خولامیکی شه‌په‌رپۆی شپۆله‌ی
 خزمه‌تکاری ئه‌فسه‌ریک وه‌کو پاشایه‌ک دێته‌ به‌رچاوی بابایه‌کی
 زیندانی، به‌نموونه‌ی مرقۆی ئازادی ده‌زانی، ئه‌مه‌ چیه‌، کۆتوزنجیری
 له‌ده‌ست و لاقاندا نییه، سه‌ری به‌گۆیزان سفر نه‌کراوه، بۆ هه‌ر
 شوێنێ ب‌ه‌وات چاودێر و پاسه‌وانی به‌دواوه‌ نییه.

ئێواره‌ی دوا شه‌وی زیندانم، ده‌گه‌ل خۆرئاوادا، دوا پیاسه‌م به
 ده‌وری دیواری حه‌وشه‌ی زیندانه‌که‌دا کردا! له‌ماوه‌ی ئه‌م ده‌ساله‌دا

هزاران جار به بن ئەم دیوارەدا پیاسەم کرد بوو! بە تایبەتی لە
سالی یەکەمدا، لەوێ، لە بن دیواری زیندانەکاندا، پەست و غەمگین،
ناویند و بێهیا بە تاقی تەنیا پیاسەم دەکرد! ئیستاش لە بیرمە که
هزاران جار، ئەو پوژانەم دەژمارد و دەژماردووە که دەبوا یە لە
زینداندا بە سەریان بەرم. ژمارە ی پوژەکان یەک و دوای نەبوو، بە
هزاران پوژ بوو، خودایا چ پوژکاریکی تال بوو، هەر نەدەبپرایەو!
خودایا لەو ساوێ بۆ ئیستا عومریکە! ئا ئیرە، ئەم گۆشە یە شوینی
پیرە هەلۆکەمان بوو، ئا لیرەدا زۆرجار (پتروف) م دەبینی، که لە
دوورەو دە ی بینیم یە کسەر بۆ لام دەهات، پتروف ئیستاش لیم
نەدەبوو، که لە دوورەو دە ی بینیم بە لەز بۆ لام دەهات، کڕوکپ
شان بە شانم دەکوته پیاسە وەکو ئەو بوو بیهوێ بزانی چ
خەیا لیکم لە مێشک دایە، لە دلی خۆمدا خوا حافی زیم لە یەک بە یەکی
کۆلە که دارە چوارگۆشە و نارێکەکانی دیواری حەوشە کرد، مەگەر
هەر خودا بزانی لە پوژانی هەوێلی حەپسییە که مە ئەم کۆلەکانەم
چەند ناشیرین و ترسناک دەهاتە بەرچاو، هەلبەتە ئەوانیش لە جارانی
پیرتر بوو بوون و سوا بوون، بەلام تەمەنیانم بۆ دیاری نەدەکرا،
مەگەر هەر خوا بزانی چ گەنجانیک، چ بەهرە و توانایەک لە نێو چوار
دیواری ئەم زیندانەدا، بە خوتوخرایی، بە ناھەق، بێئەوێ که سیک
قازانجی لیکات، زیندە بە چال کرا بوون، بە فیرو درابوون! هەلبەتە
دەبێ دان بەوەشدا بنیین و بلین: که هەموو ئەو پیاوانە، خەلکی
بلیمەت و بەهرەدار بوون، لەوێ بەهرەدارترین و بەتواناترین پوژلی
میللەتە کهمان بووین، که چی هەر هەموو ئەو بەهرە و توانایانە، بۆ
هەتا هەتایە بە با دران! ئەم تاوانە لە ئەستۆی کتییە؟ کێ تاوانبارە؟
بەلێ کێ تاوانبارە؟

سبببني زوو له خو و پابووم، بهر له وهی زیندانییه‌کان بۆ سهر کار
 بپوون، به گشت ژوور و قاوشه‌کاندا گه‌پام تا خوا حافیزی له
 زیندانییه‌کان بکه‌م. زور دهستی زبر و غاراوی کار، ته‌وقه‌یان ده‌گه‌ل
 کردم، به‌لام ژماره‌ی ئه‌وانه‌ی دۆستانه‌ ته‌وقه‌یان ده‌گه‌ل کردم که‌م
 بوو. به‌لام ئه‌وانی دی هه‌ستیان ده‌کرد که بووم به‌که‌سیکی تر و
 ئیدی یه‌کیک نیم له‌وان. ده‌یانزانی من له شاردن که‌سوکار و ئاشنا و
 رووشنای ئه‌رستوکران و نه‌جیبزاده‌م هه‌ن و هه‌ر که له زیندان
 وه‌ده‌رکه‌وتم، سه‌ره‌له‌نوێ ده‌بمه‌وه به‌یه‌کیک له‌و نه‌جیبزادانه‌ و
 سه‌روساخت ده‌گه‌ل ئه‌واندا په‌یدا ده‌که‌مه‌وه و ده‌بمه‌ هاومه‌جلیسی
 ئه‌وان، بویه‌ خودا‌حافیزی و ته‌وقه‌ کردنه‌که‌یان هه‌رچه‌نده، گه‌رموگور
 و له‌ ده‌وه‌ بوو، به‌لام خو‌مانه‌ نه‌بوو، یانی وه‌کو ئه‌وه‌ نه‌بوو
 خوا‌حافیزی له‌یه‌کیک له‌ خو‌یان بکه‌ن، خو‌ه‌ندیکی دیکه‌یان، روویان
 لیوه‌پگیزام و وه‌لامی دوعا‌خو‌ازبیه‌که‌یان هه‌ر نه‌دامه‌وه. هه‌ندیکیان
 ته‌نانه‌ت به‌ بوغزو‌کینه‌وه‌ نیگیان کردم.

ده‌هۆلی چوونه‌ سهر کار لێی دا، هه‌موو زیندانییه‌کان بۆ سهر کار
 رو‌یشتن و من به‌ تا‌قی ته‌نیا مامه‌وه. سوشیلوف له‌ پێش هه‌موو
 خه‌لکه‌که‌ی تره‌وه‌ هه‌ستا بوو، ده‌رفه‌تی هه‌تا بوو که‌ دوا چایم بۆ
 ئاماده‌ بکات. ژارو سوشیلوف! کاتێ که‌ جلوه‌رگ و قایشوقروش و
 هه‌ندی و رده‌ شت و که‌می پارهم‌ دایه، گریان ئه‌وکی گرت. لیوه
 له‌رزانه‌کانی که‌ست و به‌ده‌م رو‌ندک‌رشته‌وه‌ گو‌تی: "نا، ئه‌مه‌ نا،
 له‌مه‌م که‌م نبیه، تو له‌ من ده‌چیت ئه‌لکسانده‌ر پتروفیچ، تو‌م له‌ ده‌ست
 ده‌چیت، ئاخ‌ر چو‌ن به‌بێ تو‌ هه‌لبکه‌م ؟

دوا خوا‌حافیزم له‌ (ئا‌کیم ئا‌کیمیچ)ش کرد و پیم‌گوت:

- نو‌خشه‌ بی‌ت له‌ تو‌ش، تو‌ش به‌م زو‌وانه‌ ئازاد ده‌بی‌ت.

توند ده‌ستی گو‌شیم و له‌ بن لی‌وانه‌وه‌ گو‌تی:

- من هیشتا ماوه یه کی زورم ماوه لیزه، زور زور!
 دهستم له ملی وه رینا و تیر یه کترمان پاموسی.
 دوا ی رویشتنی زیندانییه کان به ده دهقیقه یه ک، من و هاوړیکم،
 که کاتی خو ی پیکه وه ها تیبوینه ئه م زیندانه، به یه کجاره کی
 زیندانه که مان به جیته شت. ئیدی له وینده ره وه یه کراست چووین بؤ
 کارگه (وهرشه) ی ئاسنگه ریبه که تا پیوه ننده کانی لاقمان بکه نه وه.
 ئه مجاره یان هیچ چاودیریکی چه کدارمان له گه لدا نه بوو، ته نیا یه کیک
 له عه ریفه کانمان له گه لدا بوو. چند زیندانییه کی مه حکوم به
 بینکاره زیندان له کارگه ی نا فبری کاریان ده کرد و پیوه ننده کانیان له
 لاقمان دهره نیا. من چاوه پروانم کرد تا کورتوزنجیره کانی هاوړیکه میان
 شکاند، پاشان له سندانه که نزدیک که وتمه وه. ئاسنگه ره کان به پشتا
 وه ریان چه رخاندم، ئه و جا لاقیان هه لبریم و خستیانه سهر سندانه که،
 ده یانویست زور وه ستایانه و لیهاتوانه کاره که یان ئه نجام بدهن.
 وه ستاکه به شاگرده کی گوت:

- په رچه که، یه که م جار په رچه که راست بکه وه، بزما ری په رچه که
 بسورینه، ئاوها دایبئی، زور باشه! ده ی ئیستا به چه کوشه که لئی بده.
 کورتوزنجیره کانم که وتن. هه لم گرته وه. ده مویست جاریکی دی به
 دهسته وه یان بگرم و بؤ دوا جار ته مه شایان بکه م، باوه یم نه ده کرد که
 ئه م کورتوزنجیره توژی له مه پیش له لاقی مندا بووه.
 زیندانییه ئاسنگه ره کان، به دهنگی گر و پچر پچر، که شادمانی
 پیوه دیار بوو، گوتیان:

- پیروزه، به دوعا، بړون له په نای خوادا بن!
 به لئ، به دوعا! به ره و ئازادی، به ره و ژیانیکی تازه! من له نیو
 مردواندا رابوو بوومه وه!
 چ ساتیک بوو! ئه و ساته، مه حاله، له وه سف کردن نایه ت!

تېبىنى:

پۇژى ۲۰۱۲/۹/۲۴ له سلېمانى، گەرەكى رزگارى له پاچقەى ئەم
شاكارەى دۆستويفسكى بوومەوه كه له م سه رچاوانهوه كراوه به
كوردى:

- الاعمال الادبيه الكامله (۵) دوستويفسكى / ژكريات من منزل الاموات / ترجمه: الدكتور سامى الدروبي.
- خاكرات خانه اموات / اپر فيودور داستايفسكى / ترجمه مهرداد مهري / چاپ دوم / ۱۳۸۹ / مؤسسه انتشارات نگاه

فەرھەنگۆك

ئ

ئەداو ئەتوار: پەوشت و ئاكار
ئارايشتكار: ئارايشتگەر، مکیاجكار
ئەوك: قوپگ، ەروو، بەرمل
ئاسیو: ئازار، بەلا، زیان، زەرەر
ئاشخانە: مووبەق، چیشخانە
ئەنگۆ: ئیو، ەە، ەون
ئەگەرنا: دەنا، ئەگینا، ئەگین، گەرنا
ئیزی: دەلئی
ئەفسووناوی: سیراوی، جادوویی
ئیکلام: کړنوش، سەرچەماندن بو پړیزگرتن
ئامیز: باوہش، ەمیز
ئەزبەنی: گەرەم، قوبان
ئاران: گەرەسیر، گەرمیان، زستانەوار
ئۆین: پیلان، دەسیسە، فیل و مەکر
ئۆینباز: بەمەکرو فیلباز، پیلانگیز
ئیشک: پاس، کیشک
ئاکنجی: نیشتەجی
ئالوودە: گیرۆدە، خووپتگرتوو
ئاوہز: ھۆش، قام، ئەقل
ئاشپەز: شیوگەر، چیشت لینەر، چیشتچی
ئەنگیزە: ھۆ، ھاندەر، سۆنگە
ئەستەم: زەحمەت، ئاسی، دژوار

ئىرهى: حەسوودى
ئەستىل: حەوز
ئىستەرەم: دەمەوئ
ئەستىر: بەر، بەرى كەواو
ئاپۇرا: حەشامات، قەرەبالغى
ئەوقات : پارىزەر
ئامال كەسك: مەيلە و سەوز
ئەزبەرەمە: لەبەرەمە
ئىراد: رەخنە، گلەبى
ئۇنىفورم: جلى چوون يەك

ب:

باوھۇن: زېردايك، ھۆى دايك، باجى
باب: باوك
بالانما: بالانوتىن، ئاوتىنەى بالاپران
بەلەز: خىرا، بەپەلە، گورج
بلوور: شووشە
بىنەوا: ھەزار، بىچارە، داماو
بە تۆبىزى: بە زۆر، بە خورتى
بە پۇحم: بە بەزەبى ، دلۇقان
برنجە: جۆرە كانزايەكە، زەردى سەماوەر(قصدىر)
بەلەنگاز: بىچارە، نەدار، بەسەزمان
بەرۆك: ياخە، يەخە
بەكاوھخۆ: بە ھىواشى
بەرسف: وەلام

به پک: گیرفان، باخه
بالیفوک: سه رینی بچوک، گوشه
بورى: تپه پى
بيلبتون: به ته واوه تی
به و ئاوايه: به و جوره، به و شیوه یه
باریه: لوسه
به ستین: رۆخ، که نار، گوی چم، ده م چم
بیتشه: دارستان، لیر
به رکوشه: به ره لیتنه
بنپیا له: ژیرپیا له
بوره قنه: ئامال بۆر، مه یله و بۆر، بۆر باو
بویر: ئازا، دلیر
بیوه ی: بی زیان، سه لامه ت
بار: بیتچووه مه لی به هاره
بیزوو: بیزگ، مه گیرانی
بیزگه وان: بیزوو که ر
به لانس: هاوسه نگی
بارته قا: باته قا، هه نیه ر، به رانبه ر
باجه وان: باجگر
به سوئ: به ژان، به ئازار
به رده بار: پیاوی زانا و به ته گبیر
بیتادی: نه هه قی
به یتال: پزیشکی ئازه لان
بویه ر: پروداو
باژیرۆک: شارۆچکه

باشار: دەربردن، خۇپراگرتن
بهرايى: پيشايى، بهراهى
بهلهد: شارهزا، پيزان، پينوين
بهفره ژيلکه: بهفرى زور دهنک ورد
بهلهک: پووز

پ:

پيشخزمهت: نوکهرى بهردهستان
پارک: باخ
پواز: سنکتيکه له درزى دارى قهلساوى دهنين تا نهيتهوه يهک
پوپ: بالندهيهكى خوش گوشته، له مريشک گهورهتره
پيشکار: خزمهتکار
پهيف: وشه، وته ، قسه
پهز: مهر، ميگهله مهر و بزن
پهري: فريسته
پاژ: بهش
پرتو: تيشک ، روناكى
پيکفه: پيکهوه، به ههفرا
پر: زور، تهژى
پوستين: فهروه، کهولى تيسکن
پهژمرده: چهرمىسى، ژاکاو
پايدوس: دهست له کار ههلگرتن
پۆلکه: گاگوز
پهسيو: پهسيف، ههلامهت
پيتاک: باربوو، کوکردنهوهى دارايى

پیشکه: میتشوله

پۆرسپی: قژسپی، سه رسپی

ت:

ته مه شاقان: بینهر، سه یرکه ر

ته ژی: پر، لپا و لپ، سه رپژ

تیشت: نانی به یانی، قاره لتی، به رقلیان، تاشتی

تالوکه: مه ترسی، خه تر

ته باره: ده غلی گه یشتوی نه دوراو، قایمه ده غل

ته ژه و نا قول: گه وره و ناشیرین

تاین: یارو، فلان، ناقبری

تاژی: سه گی راو، تانجی

ته شقه له: گه، بیانوو پیگرتن

ته یروتو: بالنده و مه لان

ته وازو: ته وازی، عوزرخوایی، داوای بوردن

تخوب: سنوور، که وشه ن، تخووم

ته ویل: ناوچه وان، هه نیه، نه نی، تویل، جه مین

تورینوک: توورپه و دلناسک

ته خته به ن: ته خته خه و

ته قوو: به لکوو، هاتوو

تاچه تکردن: شار دنه وه، داگردن

تولاز: میتبان، چاو له وه پین

تیلمه: تیلماسک

تیلگ: لاسهر

تاوه گاز: تاوانگاز، به هه تاو سووتاو

تەلفىزى: تەلفىسى، تەوس، گالتەوگەپ
تەرىدە : پىنگر ، چەتە

ج:

جەگەن: گىياھەكە لاسكى سى سووچە لە زەلكاودا دەپوئ
جىنگن: شەپانى، دې، نەگونجاو
جەلۇ: ھەرزەپىياو، سەرسەرى
جىندەخانە: سۆزىنى خانە، قەھپەخانە
جەپباندن: تاقى كىردنەو، تەجرەبە كىردن
جورنە: ھەوزۇكەى گەرماو
جما: جوللا، بزوا

چ:

چەلەنگ: چوست و چالاك، گورج و گول، شوخوشەنگ
چىنى: چۆرى سۆالەتى ھەرەباشە، وەكو كاشى
چتۇ: چۆن، چلۇن، كوو
چپىن: وتن (بۇ گۆرانى و قام)
چىل: مانگا
چەنگ: ئامپىرىكى موسىقاىە، ھارپ
چەكمە: جەزمە، پووت
چەمەنزار: مېترگ، مېترغوزار، سەوزەزار
چما: بۇچى، ئەر، لەبەرچى
چەرموو: سېى
چقل: دېك، دېو، دېرى
چەرچى: فرۇشىيارى گەپىدە، دەستفرۇش

چو غورد: چو غور، چغر، چر
چمک: سووچ، گوشه
چوارنکال: هەرچوارلا
چینوو: دروست بوو
چه مووش: سل، رهوهک، لهقه هاویژو گازگر

ح:

حایرمان: سه رسام بوون
حه سار: هه وش
هه نهک: جه فهنگ، قسه ی گالته و گه پ
هه شه ری: بهر به تاو، ژنی به ئالوش
هه ژمهت: مهینهت، خه فهت، که سه ر، داخ، خه م
هه جامات: خوین بهردان

خ:

خه نی له خوتان: خوشی له خوتان
خشکوک: ده لال، جوانکیله، جوان، قه شه نگ
خورجین: هه گبه ی له بهن، جانتای له بهن، خورج
خا: خات، خاتوون، خانم ، یا
خاپاندن: فریودان، ته فره دان، خه له تاندن
خاپینوک: فریبوک، فیلباز
خانه دان: نه جیبزاده، نه سلزاده
خودان: خیتو، خاوهن، ساحیب
خولک: خولق
خورتی: به توبزی، به زوری

خشت: ریک، بنی کهم و زیاد
خوبزه: تۆکر، خزمه‌تچی، خولام
خاکی: بنی هه‌وا، بنی فیز
خه‌رگه: په‌پۆی کۆن و پیس
خوابه‌خته‌کی: خۆو به‌خت، به‌هه‌لکه‌وت
خوارنگه: چیشخانه

د:

داماو: بیته‌وا، به‌له‌نگان، بیچاره
ده‌قەر: ناوچه، ئاقار، شوین، جی
دیترکه‌وتن: دواکه‌وتن
دلپاقژ: دلپاک، بنی فیرو فیل، بنی گزی
ده‌ربار: دیوه‌خان و باره‌گای پاشا
داکه‌پان: هاتنه‌خواره‌وه
دلنه‌واز: دلگیر، مایه‌ی دلخۆشی
دلنۆقان: به‌به‌زه‌یی، دلنهرم، میره‌بان
هاژۆتن: لیخۆرین
دیده‌وانی: ئیشکگرتن (به‌تایبه‌تی ئیشکی سه‌ر قه‌لات و بورجان)
دایپیره: دایه‌گه‌وره، نه‌نک
ده‌لیفه: ده‌رفه‌ت، هه‌ل
ده‌خت: دار
ده‌ربارییان: ده‌ست و پیوه‌ندانی دیوه‌خان و باره‌گای پاشایه‌تی
دپوو: دپک، چقل، دپی
دلپه‌ش: بنی هه‌زه‌یی، سته‌مکار، دلره‌ق، ریکوونی
دامه: مۆر

دنگ: دینگ، نامرازی چهل‌تووک کوتان
ده‌له‌کدان: پالنان
دردۆنگ: دوودل، به گومان
دوونیه‌تی: خویریه‌تی، بچووکی
ده‌له‌چه: مه‌راییی که‌ر، ماستاوچی
دۆنکی: دارده‌ستی‌ه‌سه‌سی‌ناو بازار
ده‌ماوهر: وته پاراو، قسه‌زان، به‌دهم

پ:

په‌قسین: سه‌ما، هه‌له‌په‌رین
پنه‌ک: قه‌شه‌و
پدین: ریش
روندک: فرمیسک، رونتک، ئه‌سر، ئه‌سرین
رۆحانی: پیاوی‌ئایینی
راز: نه‌یتی
رابوون: هه‌ستان
رۆخانه: روبر، چۆم، چیم، پوو
رند: جوان، خوشیک، خوشکوک
رموده: ئالوده، هۆگر
پاده‌ست: خو به‌ده‌سته‌وه‌دان
رهند: میترخاس، مه‌رد، پیاوانه
ره‌قیب: نه‌یار، خه‌نیم
ریسک: مگامه‌ره
ریوه‌له: بچکوله‌ی‌لاوان، بن‌نموود
رۆنیشت: دانیشت

پووپامایی: مەرای، دەلەچەیی، بن ریشەیی
پامووسان: ماچ
پەهەنە: رەهەندە، عەودال ئاوارە، چۆلگەر

ز:

زپکیز: کچی میرد بۆ باوەژن، یان کچی ژن بۆ باوەپیارە
زیدە: زیادە
زەلام: گەرە، ناقولای تەژە
زار: دەم، دەو
زورپیەت: وەچەو نەووە نەتیرە
زید: زاگە
زاگە: زید، شوینی لە دایکبوون، مەفتەن
زوخال: رەژوو، خەلووز
زگەرەش: پکونی، بوغزن، کینە لە دل
زوقوم: سیخوار
زرانی: ئەژنۆ، چۆک

ژ:

ژنەوتن: بیستن
ژیوان: پەشیمان
ژارخەن: پینکەنینی ژەهرای

س:

سەرژەنشت: سەرکۆنە، لۆمە
سەندەل: قاپقاپ، تەقتەقیلە

سېله: پینه‌زان، بېن‌ئمه‌ک، بېن‌وه‌فا، نمه‌ک‌حرام
 سۆز: په‌یمان، به‌لین
 ستران: گۆرانی، قام، لاوک
 سپیته: به‌ره‌به‌یان
 سه‌وزه‌زار: میژگ، میژگوزار، چه‌مه‌نزار
 سه‌مت: لا، ئالی، ره‌خ
 سه‌ربورده: به‌سه‌ره‌ات، سه‌رگوزه‌شته، سه‌ربه‌ورد
 سه‌رگوروشته: سه‌ربورده،
 سخیف: جنیو
 سه‌ختگیر: توند و به‌زه‌بت و ره‌بت
 سیوات: خوینه‌واری
 سائه‌قل: شیتوکه
 سه‌ربۆز: سه‌ر ماش و برنج
 ساناو: قورپاو
 سیوی: هه‌تیوو، مندالی بې داک و باب
 سیکتر: ده‌رکردن، تپۆکردن
 سونگی: قه‌مه
 سه‌ه‌نده: بزۆز، نه‌سه‌ره‌وت، زرینگ، ئاژاوه‌چی
 سیپه‌ندی: بېن‌شه‌رم و چه‌یا،
 ستیران: ئه‌ستیران
 سابیرین: نیری، ته‌گه
 سه‌رق: ئیله‌هام، سه‌روش
 ساره‌زی: سبه‌ی زوو، سۆزی
 سۆل: پیللو، که‌وش

ش:

شېندە: ژنى دەمدىزى شەپانى بېھىيا

شېپۇش: شېۋلە، بىن بەرگ و بار

شەپپور: بۇقى، كەپەنا

شام: شىيو، شىف، خواردنى ئىواران

شكەفت: ئەشكەوت

شكەستەنى: ناسك، شتى زوو بشكى

شتاقيان، هېچيان، كەسيان

شنگ: هېز، تاقت، توانا

شەقاو: هەنگاو

شلىنگ: پارەيەكە

شاپ: شەق

شەكەت: ماندوو، هىلاك

شورە: دىوار

شەپار: پېشەپ، شەپانى

شەنگول: بەدەماخ، كەيف خۇش

شەبەخوون: پەلامارو هېرشى شەوانە

شەلاق: شەلاق، قامچى

شەم: مۆم، شەمالك

شەمدان: مۆمدان، شەمان، جىگەى مۆم

شوقار: زمان شې، نىوان تىكدەر، جاسوس

شەكەت: ماندوو. هىلاك

شاشك: مېزەر، پېچى مېزەر

شېرەت: راوېژ، نامۇزگارى

شوقار: زمان شې، جاسوس

ع:

عاسا: دار عاسا، داردهست

عەيار: زيتەل، زۆرزان

عەبەنوس: داپىكى رەش و رەق و بەنرخە

عەيان: ديار، ئاشكرا، لەبەرچاو

غ:

غار: ئەشكەوت

غوپابى خەو: شيرنە خەو، خەوى قورس

غەوارە: غەريبە، بىنگانە

ف:

فەرمايشت: فەرمووده، قسە

فەرخە: بىچوھ مەل و جانەوهران

فشقيات: حەنەك، گالتهوگەپ، ئاخافتنى بىي تام

فراقين: نيوەپۆژە، خواردنى نيوەرۆ

فەرسەخ: فەرسەق

فەرناخ: لووت بەرز، بە دەعيە، روحوزل

فاما: قاميدە، تىگەبىشتوو، زيرەك

فالال: بەتال، خالى، پووك، ئاوالە، كراوہ

ق:

قالىچە: مافوورى بچووك

قرمز: سوور

قەرال: پاشا

قەپالنىشىن: پاشانىشىن، ئىمپىراتورىيەت
 قورباقە: بۇق
 قاۋەلتى: تاشتى، بەرقليان، نانى بەيانى، تىشت، قاۋەتوون
 قوۋچانى: ھەلھات
 قىشتىلە: بچوۋكى جوانكىلە
 قالۇر: قاوغ
 قاپ: قاچ
 قاوغ: قەپىلك، قاپۇرە
 قوشقى: توورە، ۋەرەز، سل ، رەۋەك
 قەرەشە: تەشقەلە، شەرو ناخۇشى
 قۇپى: زەلكاۋى قامىشەلان
 قەلمەرە: سىنور و كەوشەنى ژىر دەسەلاتى كەسىك يان
 دەۋلەتتىك
 قوۋ: بالندەيەكە لە قاز سېى ترو زلتەرە
 قەلايى: كانزايەكى سېى نەرمە مىسى پىن سېى دەكەنەۋە
 قۇۋلە: تاق تاقكەرە
 قاوش: ھۇل، شوپىنى نووستنى بە كۆمەل
 قەساس: سزا، تۆلە
 قەرەبەخت: بەخت رەش، بەدبەخت، نەگبەت
 قامك: پەنجە، ئەنگوست، پل، كلك
 قامپىژ: گورانى بىژ
 قەساۋ: قەساب
 قەلەزراۋ: ترسنۆك
 قاژو: پەپندەى قاژ

ك:

كوت و مت: هقاودهق
كوانگه: كوانوو، ناگردان
كارمامز: بهچكه ناسك
كودهله: بېچووه بهراز
كوخته: كوڅ، خانووى چكوله و خراپ
كولكه: موو، توك
كولق: كولله
كه وهى: شينكى، شينباو، خوله مېشى
كيوه: بو كوي
كه پك: سوس
كومك: يارمه تى، هاريكارى
كلور: ناوبه تال
كوريزگه: كورپى بچووك
كه پوو: لووت، دفن
كه و نارا: زوركون، شوينه وار
كه سك: سهوز
كوميدى: پيكه نيناوى
كامكردن: نهوس تكان
كه زى: پرچ، زلف
كلاوخود: كلاوى ناسنينى شهرفان
كه رب: رق و كينه
كان: مه عدهن
كيوستان، كوسار، كوچار
كولونى: موهاجيرنشين، نشيمه ن، موسته عمه ره

که مدو: که م قسه
کوسار: کوجار، کتوستان
که وی: مالی، دهسته مؤ
که فر: به رد
که نده کار: که سیک که له دار نه خش ده که نی
کتشکچی: پاسه وان، نیکابان
کو: سل، سلکردنه وه
که پوو: لووت، دفن
کارکه: وهرشه
که رپووچ: خستی سووره وه کراو
که وه پوژ: سپیه پوژ، پوژی بن هه تاو
کلونه: چوره پوپنه کی

ک:

کوساخ: چاوقایم، رووقایم
که دا: پارسه ک، سوالکه ر، ده روزه که ر
گورزه: باقه ی گوره
گه ره کمه: ده مه ق، ده خوازم
گه مه: یاری، وازی، کایه
گه نج: زیرو زیو، مالی دنیا
گه ر دن به ند: ملوانکه
گازکردن: بانگکردن
گورین: یارق، ناشبری
گونند: دئ، ئاواپی

گومناو: ناوبزر، نه ناسراو
گوزینگ: قوله پین
که لوز: ناو لینگ
گول: گەر و گول
کاگوز: پۆلکه
گارد: پاسه وانی تایبته
گونگ: ئالوز
که نکه شه: موناقه شه
گورواو: موخلووق
که دگین: چیشتی پارچه عور
که له سکالا: سکالای به کومه ل، سکالای دهسه جه می

ل:

له که یفان: له خوشیان
له بیلا ده وه: له ئیجاده وه، له بنه ره ته وه
لیره وار: دارستان، جهنگل، بیشه لان
لاپره سه ن: فزول، فزولی
له زگ بوو: خه ریک بوو، وهخت بوو
لئ: به لام
لیتیرا: بریاری دا
لۆسه: باریه
لاق: قاچ، لنگ
له زکرن: خیرا کردن، په له کردن
لایده: بیگانه
له هه نهر: به رانهر

له یستۆك: بووكه شووشه، بووكه له

له گهز: مه تل

له ش به بار: نه خوش

له گین: پهنگه، له وه یه

لوتاوه: پیس بووه

له ز: خیرا، په له

له بېر: یه کسه ری، به قونته رات

لاشه پ: بیوه ی، سه لامه ت ، دووره شه پ

لاکه وه: لاچۆ ، برۆ که نار

م:

موغازه: فرۆشگه، دوکان

میزیقان: دلۆقان، میهره بان

مشوور: ته گبیر، به خه م کردن

مژوول: سه رقال، سه رگه رم

ملوموش: ملومۆ، گهران و بۆنکردنی زه مین بۆ په یداکردنی خواردن

مۆل: زۆر، فره، زهحف

مژمه ژه: مه ساسه

میرغه زه ب: جه لاد

مه زرا: کینگه

مقاش: ماشه

مه گیرانی: بیزوو

مه رزو بۆ: ولات، نیشتمان

مقهوا: کارتۆن

مه نهۆل: زیراب

مەزل: قوناغ، جىي مەبەست
مىرەبان : دلوڧان ، مىرەبان
مالبات: خانەوادە ، بىنەمالە
مدارا: سەبرو ھەوسەلە ، دلپراگرتنى دوست و ئەھباب
مووبەق : ئاشخانە
منجىر: نەژنەو ، سوور لەسەر شتىك
مسكىن: رەعبىيەت، بەرحوكمى ئاغا
مەعلان: پىسپۆر ، لىزان
مراک: كەچك ، كەچك
ماشقە: گراوى ، دوستى مېوينە
ماندۇستى: خۇشەويستى بۇ مانەوہ

ن:

ھىورين: ھەوانەوہ
نەزاكەت: ئەدەب، سەلارى
نىگابان: پاسەوان
نەيجەزار: قامىشەلان
نسىبەت: بەلا
نەترە: وورە
ناچىز: ھىچ، زۆر كەم
نەژاد: رەگەن، رەچەلەك، ئەسل
ناحەز: ناشىرىن
نىچىرقان: راوچى
نشيمەن: بارەگا ، شوينى دانىشتن
نەزاكەت: لوتف و ئەدەب

نک: کن ، لا، جه م ، دهف

نافبری: ناوبراو

نه ژنهو: نه بیست، منجر

نمه: لباد نیوداشت: نه کۆن و نه تازه

نھا: ئیستا، هه نووکه، نهوو

نه خاسمه: به تایبه تی

و:

وه مینئ: بمینیتته وه

وه کرد: کرده وه

وه شیرت: شارده وه

وینا: ته سه ور

وار: هه وار، شوین، مه لهن

ویده ده م: ده ده می

وه قف کردن: ته رخان کردن

وه رده وه دان: له جارئ پتر کیلان

وه ردیان: زیندانه وان

واز: کراوه

ه:

هانکه هانک: هه ناسه برکن

هه ژگ: لکه داری وشکه وه بوو، چروچیلکه ی ئاوردوو

هه روگیف: هه ره شه و گوره شه

هه لئیر: چیگه ی زۆر به رزو قیت له شاخ و کتودا

هه زاربه هه زار: شاخی زۆر به رزو عاسی

ھەلزان: ھەلگەپان بۆ سەرەوھ
 ھایم: سەرگەردان، ویل
 ھەنبەر: بەرانبەر
 ھەترەش: زەندەق، زراو
 ھەنووکە: ئیستا، نھا، نھوو
 ھۆشن: بەھۆش
 ھەتەر: مەودای ھوکمی چاو
 ھۆفی: کیتوی، وەحشی
 ھزرو ھزرین: بیرو بیرو کردنەوھ
 ھەیف: مانگ
 ھەدا: سەبەر، ھەوسەلە
 ھەراو زەنا: ھەراو ھەنگامە
 ھەپەمە: تیکەل و پیکەل، گەنم ودانەویلە ی تیکەلکراو
 ھاپۆ: مام
 ھەلەشە: لەسەر، بی ئەقل
 ھەرەت: تاف
 ھەتوان: مەرھەم ، مەلھەم
 ھەفک: ملەکەر، ململانی، پکبەپکی
 ھەپوو: ھەپە ، پرق
 ھەنگی: ھەینی ، ئەوسا
 ھەشتاوی: پەلە ، لەز، خیترا
 ھەپە: مشار
 ھەوسار: ھەفسار، ئەوسار، رەشمە

ی:

یال: تووکی سەر ملی شیرو یه کسم
یه کهاوی: یه کجۆر، یه کدهست، بینگۆران
یارۆ: فلان
یاتاخ: پتخهف ، نوین

مرۇف بونەوەرئىكە بە ھەموو شتىك رادىت
(لە كىتئىبە كەرە)

"دۆستۇيىفسكى يەكەم كەسە لە بواری سايكۆلۇژىدا شتىكى فىركردووم"
(نىتچە)

غەزەلنوس
غەزەلنوس